INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI.

MINEIUL

LUNEI

DECEMURIE

TIPĂRIT IN ZILELE PREA INĂLȚATU…

SUB PASTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA 3-A

1927

TIPOGRAFIA SFINTEI MĂNĂSTIRI CERNICA

MINEIUL LUNEI DECEMVRIE

INAINTE CUVÂNTARE FĂCUTĂ DE STAREȚUL NEONIL AL MÂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846.

CĂTRE CETITORI,

Iată cu ajutorul lui Dumnezeu, dată în lumina tălmăcirii și a tipăririi și luna lui DECEMVRIE, carea va să zică a zecea; numărul al zecelea este cinstit și săvârșitor tuturor numerilor, căci după ce ajungem la numărul al zecelea, iarăș începem dela unul. Intâiu Evreii și Romanii până la Numa al doilea împărat al Romei avea anul de zece luni și începând dela Martie, când a zidit Dumnezeu lumea, sfârșea anul la luna lui Decemvrie. Intru această lună ochiul Cerului, soarele cel văzut alergând cu iuțime nespusă, ajunge asupra zodiei, ce se numește corn de capră. Asemenea și Soarele dreptății Hristos născându-se dupre trup întru această lună, s'au culcat între două vite fără nici o podoabă.

Luna aceasta, întru care s'au întâmplat Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos, au fost în miia a șasea dela facerea lumii, leat 5508. Acest veac este al creștinilor, și va ținea până la sfârșitul lumii. Această lună au fost la trei zeci și nouă de ani, anul cel de pre urmă al împărăției lui Irod, și la al patruzecelea an al împărăției lui August Chesarul. Intâiu istoricii numărau anii dela zidirea lumii, sau dela Avraam, sau dela Olimbiadele ellinilor, alții dela războiul ce au avut Alexandru împrotiva Perșilor, alții dela Dioclițian împăratul, numind acel veac, veac mucenicesc, pentru războiul ce au făcut acel tiran asupra mucenicilor. Iar din zilele lui Iustinian împărat, au început să se numere dela nașterea lui Hristos, ce se prăznuește întru această lună. Iar obiceiul ce numără anii dela Ianuarie, s'au așezat, fiindcă Ianuarie este și începerea anului dupre obiceiul Romanilor, ce vom arătă la luna cea viitoare; și se arată în Istorie, că obiceiul de a se numără anii dela nașterea lui Hristos, întâiu povățuitor s'au arătat Dionisie cel mic. Acesta Tartar dupre neam fiind, Monah dupre cin, (hronolog) numărător de ani dupre învățătură, în loc de a se numără anii dela Dioclițian, au așezat în Biserică anii dela întruparea Domnului.

Sunt din Istoricii anilor, cari cu adâncime cercetând, arată cum că Naşterea lui

Hristos s'au făcut cu patru ani mai nainte decât au socotit cel mai sus numit Dionisie; însă toată lumea cu deopşte întocmire au primit aşezarea acestui Dionisie, numindu-o Epocă a lui Dionisie, carea şi aşà va rămânea în veci, nepricinuindu-se nici o bănuială la dogomă, din bănuiala vremii. Şi măcar că la numărul anilor Istoricii nu se potrivesc la naşterea lui Hristos, dar pentru vremea şi ziua lunii toţi se întocmesc, toţi cu un glas voesc, luna lui DECEMVRIE să fie, întru care s'au arătat lumii Naşterea Domnului, şi mai vârtos cel întru Arhierei dascăl al lumii Ioan Gură de aur cu nebiruite dovediri se osteneşte a încredinţà Naşterea Mântuitorului a fi întru asească lună.

Pentru toate cele mai sus zise, această lună este o mare epocă a tuturor creştinilor, este un mijloc, din carele s'au întins în tot ţinutul pământului cel necuprins Impăratul cerului; este o sferă, care a purtat pre Cer un înger ce se arătà în chip de stea şi povăţuia pre Maghi. Intru această lună s'au arătat în lume lucruri minunate, şi preste orânduiala firii întâmplate, nu numai cele ce au propoveduit trâmbiţele proorocilor, nu numai cele ce bine vesteşc Dumnezeeştile Evanghelii, ci şi cele ce au scris mai nainte în Stihuri, Sibilele proorociţe, luând darul proorociei plată pentru curăţia şi fecioria întru care au petrecut, încă şi cele ce dovedesc istoricii cei înaintea Evangheliei şi neluminaţi de darul ei, cari zic, cum că un Prupie popă al capeştii Irei (Juna) ce s'au zidit de Chir Impăratul Perşilor, au văzut întru acestă capişte o vedere mare şi la oameni înfricoşată, idolii cei fără suflet şi nesimţitori dănţuind, şi cei fără glas zicând cu glas: Veniţi să ne bucurăm pentru Ira, că poartă în pântece ca într'un noian, corabie de multe aducătoare; iară mai pe urmă au văzut sfărâmându-se acele capeşti ce dănţuiau. Tot întru această lună, fiindcă s'a născut Proorocul de carele zicea Moisi. Prooroc va ridicà vouă Domnul, s'au contenit mandiile (oracolii) adecă idolii, cei ce se credeau de închinătorii lor, cum să proorocesc la cei ce-i întrebau pentru cele viitoare

Acestea pricini eu crez că vor îndemnà pre fieştecarele a primi cu dragoste cartea lunii lui Decemvrie. Acestea vor pricinui silinţă ca să cinstească slujbele ce se cuprind întru aceasta, fiind spre slava Stăpânului şi Domnului nostru, pentru care s'au întâmplat întru această lună cele mai sus zise toate.

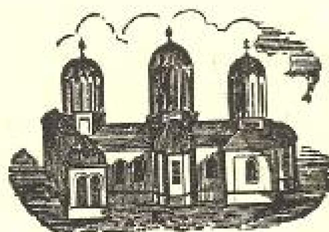
Afară de aceastea facem ştiut, pentru oare cari sfinţi cuvioşi Părinţi, cari bine au plăcut Domnului în vremile ceste mai de pre urmă, în pământul nostru România, pentru cari pomeneşte Mitropolitul Moldaviei Khir Dositeiu, fiind om nu cu puţină ştiinţă de învăţătură, în cartea cu vieţile sfinţilor ce s'au tipărit în zilele sale, la anul dela Hristos 1682 în Iaşi, carea şi Prologar se zice, zicând aşa la fila 152: Mulţi sfinţi se fac şi la Rusia „şi până astăzi... Dar încă şi din Români mulţi sunt, a cărora am „şi văzut viaţa şi traiul lor, dară n'au fost căutaţi, fără numai Daniil de Voroneţ „şi Rafail de Agapia, a căruia i-am sărutat şi sfintele moaşte. Am apucat în zilele „noastre Părinţi înalţi întru bunătăţi şi în petrecere şi plecaţi la smerenie adâncă, „pre părintele Chiriac din Bisericani gol (petrecând) şi ticăloşit în munte 60 de ani. „Şi pre Chiriac din Tazlău, Epifanie de Voroneţ, Partenie de Agapia, încă şi pre Ioan „de Râşca, arhiepiscopul cel sfânt şi minunat. Pre Inochentie de Pobrata şi pre „Evstatie. S'au adăogat această înştiinţare aicea, ca nu prin trecerea vremii, să se „facă cu totul neştiuţi, aceşti cuvioşi Părinţi, neamului cestui mai de pre urmă,

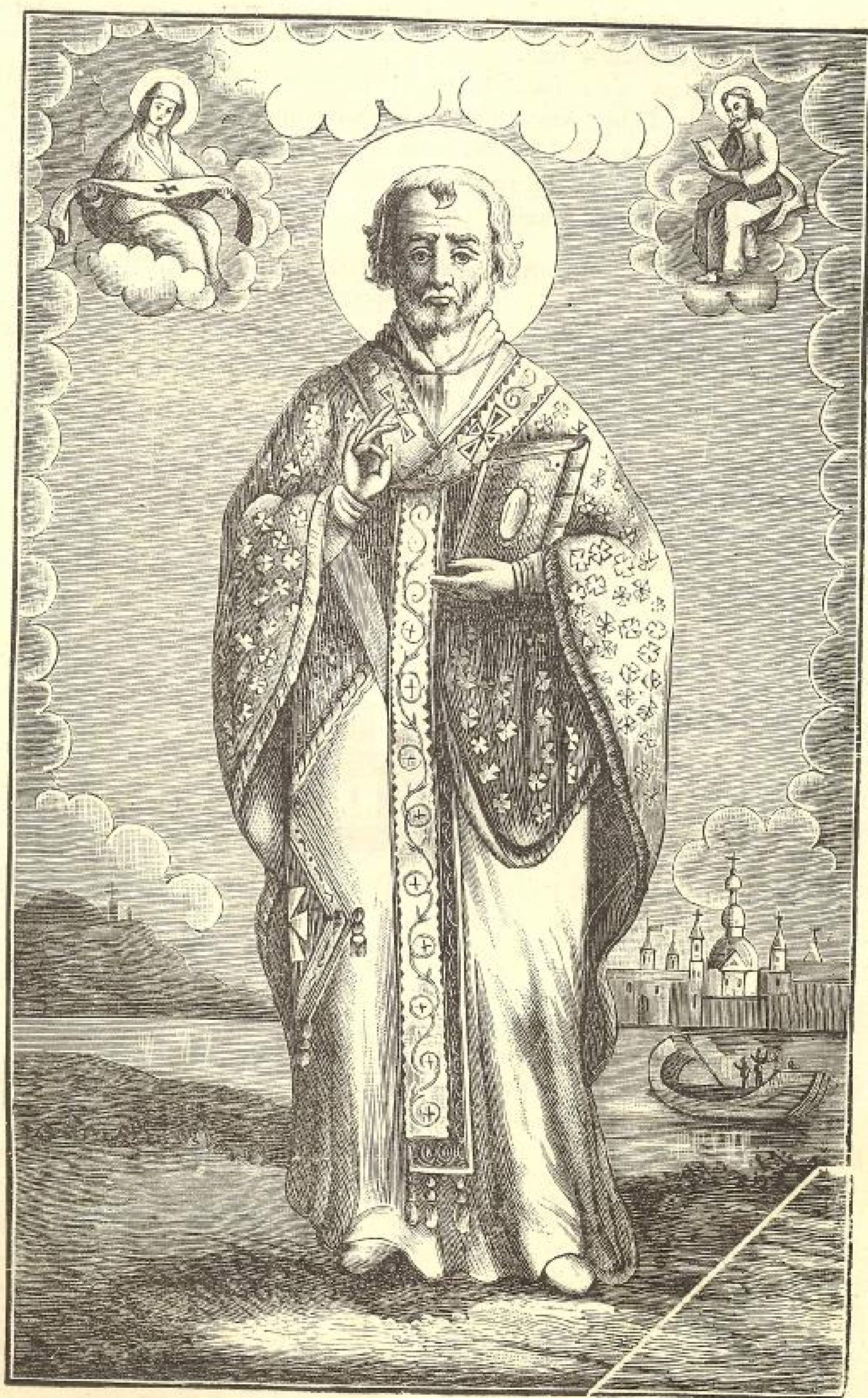
„și ca să se arate că dintru toate neamurile, își alege Dumnezeu pre robii săi, cei „ce urmează voiei și poruncilor lui".

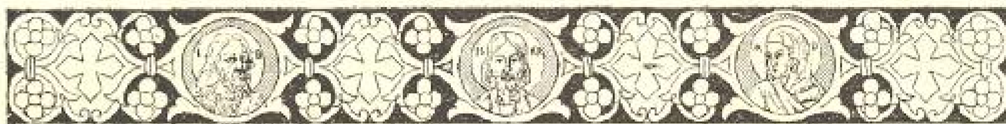
Indreptările și aicea s'au făcut întocmai precum s'au vorbit în Procuvântările celorlalte acum tipărite Luni. Afară numai că s'au mai adaos și slujba sfintei Filotiei dela Argeș, la 7, și la 26 a sfântului Nicodim dela Tismana.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit și Stareț Sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul, împreună cu tot Soborul.

LUNA LUI DECEMVRIE

ARE ZILE TREIZECI ŞI UNA

ZIUA ARE CEASURI 9 ŞI NOAPTEA CEASURI 15.

In ziua dintâiu, sfântul prooroc Naum. Aliluia.

La Doamne strigat-am.. **Stihirile sfântului glas 3. Podobie:** Mare este puterea Crucii tale, Doamne..

Darul sfântului Duh, s'a sălăşluit întru tine Prooroace al lui Dumnezeu, şi cu strălucirea sa te-a făcut făclie prea luminată, şi prin tine mai 'nainte propovedueşte cele ce vor să fie, Ninevei cei mari.

Nor luminos te-ai arătat, Naume prooroace al lui Dumnezeu, picând ploaia cunoştinţei de Dumnezeu, şi ai adăpat cu apa judecăţii lui Dumnezeu, cetatea Ninevitenilor, care iarăş a fost îngreuiată cu păgânătatea.

Făcându-te părtaş slavei cei nesfârşite, Naume prooroace al lui Dumnezeu, şi nespusei bucurii şi îndulcirii dumnezeeşti; roagă-te pentru noi Stăpânului tuturor, de Dumnezeu însuflate.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Mare facere de bine dobândind prin tine Preacurată împreună cu proorocii cinstim pre Fiul tău, carele a priimit a se naşte din pântecele tău, pentru milostivirea cea desăvârşită, şi a zidit din nou neamul omenesc.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzând pre cel născut dintru tine spânzurat pre lemn fără suflare, ceea ce eşti fără prihană, strigai cu amar: Fiul meu prea dorite, cum a apus frumuseţea chipului tău, ascunzându-se de voia sa sub umbra morţii?

STIHOAVNĂ din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Naum...

Slavă şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului
Şi Psalm 50.
CANOANELE.
Amândouă din Octoih, şi al Proorocului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta :
Cu tărie voiu lăudă bărbăţia sufletului lui Naum.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos :

Calul şi pre călăraşul în „marea Roşie, i-a scutu„rat Hristos cela ce a sfărâmat „răsboaiele cu braţ înalt, şi „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântă cântare de biruinţă.

Naume de Dumnezeu însuflate, bucurându-ne fericim Darul cel dumnezeiesc al minţii tale, cei ce dumnezeeşte s'a cârmuit de dumnezeu, şi s'a luminat cu Darul lui, de Dumnezeu priimitule.

Glăsuind în sufletul tău, Darul Duhului de sus Prooroace, dupre vrednicie a suflat întru tine lucrarea prooroocească, şi ţi-a pregătit limbă însuflată de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Slavă :

Organ te-ai arătat lovit de coarda Duhului, lăudând pre Dumnezeu cel râvnitor, şi spunând tuturor nefăţarnică judecata lui, vrednicule, de laudă.

Şi acum a Născătoarei :

Binecuvântată Fecioară prea curată, păzeşte pre cei ce te laudă pre tine cu credinţă şi cu dragoste, ca pre o cinstită Maică a lui Dumnezeu; alinând sălbătăcirea cea neîmblânzită a supărărilor.

Peasna 3, Irmos ;
Cela ce ai înfipt pe nimic...

Cu împărtăşirea făcătorului de viaţă şi dumnezeiescului Duh, te-ai făcut luminat văzător de Dumnezeu. Pentru aceasta cu voia cea dumnezeiască, cele de departe ca şi cum ar fi de faţă tuturor mai'nainte le-ai spus, mai'nainte curăţindu-te, de Dumnezeu însuflate.

Slavă :

Ca un văzător de cele dumnezeieşti, ai prevăzut osânda răsplătirii împrotiva vrăjmaşilor păgâni, cari defăimau dumnezeeasca îndelungă răbdare, îngăduirea şi bunătatea, pentru răutatea lor cea nevindecată.

Şi acum, a Născătoarei :

Cela ce din nimic a făcut odată toate, iubitorul de oameni, iese din sfântul tău pântece Preacurată, şi se face om, pentru milostivirea cea prea mare, ca să mântuească pre oameni.

Irmosul :

Cela ce ai înfipt pre nimic „pământul cu porunca ta, şi

„ai ridicat neţinut pre cel în-
„greuiat, întăreşte Biserica ta
„pre piatra cea neclătită a po-
„runcilor tale, Hristoase, unule
„Bune şi iubitorule de oameni.

Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Fiindu-ţi gândul neamestecat cu chipurile cele de jos, mărite Naume, te-ai făcut primitor curat dumnezeescului Duh, priimind luminat strălucirile lui, şi luminând pre toţi. Pentru aceea te rugăm, roagă-te pentru pacea lumii.

Slavă, şi acum, a Născătoarei

Minunea cea mare a zămislirii, şi chipul cel negrăit al naşterei tale, întru tine s'a cunoscut Curată pururea Fecioară. Imi spăimântează gândul, şi-mi minunează cugetul slava ta, Născătoare de Dumnezeu, carea s'a tins către toţi, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Prin Crucea Fiului tău de Dumnezeu dăruită, a încetat toată rătăcirea idolilor, şi puterea dracilor s'a călcat. Pentru aceea toţi credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm, bine te cuvântăm, şi mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeească economia
„ta, Hristoase, cunoscân-
„du-o Avaacum cu prevedere,
„cu frică a strigat către tine:
„Venit-ai spre mântuirea popo-
„rului tău, ca să mântueşti pre
„unşii tăi.

Fiind luminat cu raza Duhului, ai vestit mai 'nainte grozava pustiire a Ninevitenilor, arătându-le arătătorule de cele dumnezeeşti, că nu vor scăpà de puterea lui Dumnezeu.

Judecata Ziditorului cea dreaptă hotărăşte cumplită pierderea de tot a poporului celui vrăjmaş; precum proorocind ai grăit, Naume proorace al lui Dumnezeu, prea fericite.

Slavă:

Fiind împodobit sufletul Proorocului tău cu cugetare smerită, s'a înălţat mai pre sus de fiinţă către vederea Dumnezeirii tale, Bunule, şi către luminarea dumnezeeştei ştiinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie Doamna făpturii, ca ceeace singură ai născut pre Impăratul tuturor, prea lăudată, arată-mă izbăvit de tirănia patimilor cu rugăciunile tale.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, la tine „mânec, şi către tine strig: Lu- „minează sufletul meu cel în- „tunecat, Hristoase, ca un mi- „lostiv.

Având viaţă fără prihană, şi curată, te-ai învrednicit de lucrarea şi de luminarea sfântului Duh, prooroace Naume prea cinstite.

Trupul l-ai supus cu osârdie gândului celui singur stăpânitor, puind suişuri în inima ta. Pentru aceea ai dobândit arătarea cea cuvioasă lui Dumnezeu.

Slavă:

Darurile cele alese ale celor ce s'au cinstit cu proorocia, sunt mai pre sus decât cele ce să văd; că printr'însele grăeşte Duhul Sfânt, prea bunul Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Nici gând ceresc nu va putea cu adevărat să te laude pre tine, Născătoare de Dumnezeu, precum se cade; că ai născut pre Ziditorul, carele este lăudat de puterile cereşti.

Peasna 6, Irmos:
Marea patimilor....

Să lăudăm credincioşii pre cel ce a fost casă dumnezeescului Dar, şi carele s'a făcut lăcaş curat arătării lui Dumnezeu, celei mai pre sus de gând.

Slavă:

Cel ce a priimit lumina cea neapusă a dumnezeescului Duh, şi a câştigat gând îndumnezeit, îndeamnă pre credincioşi către laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Puterile cele de gând, şi toate neamurile oamenilor te slăvesc pre tine, ca pre ceea ce ai născut pre Dumnezeu, cea pururea binecuvântată şi cu totul fără prihană.

Irmosul:

Marea patimilor cea sălbătă- „cită, cu viforul cel stricător „de suflet, alinează-o Stăpâne „Hristoase, şi mă scoate din „stricăciune ca un milostiv.

CONDAC, glasul al 4-lea.
Podobie: Arătatu-te ai astăzi....

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, s'a făcut lăcaş prea luminat de proorocie, că cele de departe le vezi ca şi cum ar fi de faţă. Pentru aceasta te cinstim, prooroace fericite, Naume prea lăudate.

Luna lui Decemvrie are zile 31; ziua are 9 ceasuri, şi noaptea, ceasuri 15. In întâia zi, amintirea Sfântului prooroc Naum.

Stih: Pre Naum Elcheseul ce ş'a dat duhul.
Al smirnui cu smirna cuvântului mă trage dorul.
La întâia zi a lui Decemvrie s'a dus,
Naum din viaţa aceasta la cele de sus.

Acesta a fost din Elchesem, cel de ceea parte de Batarim, trăgându-se din neamul lui Simeon, şi a apucat mai 'nainte de Hristos cu patru sute şaizeci de ani. Acesta după proorocul Ionà a proorocit şi a dat semn Ninevei cetăţii, că va să piară de ape dulci şi de foc ce ieşea din pământ. Aceasta proorocie s'a şi plinit cu lucru. De vreme ce iezerul ce erà împrejurul ei, umflându-se de cutremur o a cufundat; apoi venind foc despre pustie, a ars cea mai înaltă parte a ei. Acestea proorocind asupra Ninevei, şi scriind cartea sa pre care o a împărţitu-o în trei capete, a murit cu pace şi s'a îngropat la pământul său. Să se ştie ca Naum, înseamnă *odihnă*; sau *mângâiere tuturor*; sau *minte*; sau *pricepere*.

Intru această zi, prea cuviosul Filaret milostivul

Stih: Mori tu cel ce toată fapta bună dupre numire.
Părinte o ai iubit, însă mai mult pre milostivire.

Acestea erà pre vremea împăraţilor Constantin şi Irina, la anii şapte sute optzeci, trăgându-se din laturea Paflagonilor, fiu oarecăruia Gheorghie şi Annei. Luându-şi femee legiuită, prin nuntă, se îndeletnicia cu lucrarea pământului; şi din aceea agonisindu-şi cele de nevoie spre vieţuire, multă milostenie împărăţia la săraci. Dar din pizma diavolului, la atâta de mare sărăcie a ajuns pururea pomenitul, ca oarecând Iov, în cât erà lipsit şi de hrana cea de nevoie. Însă Dumnezeu nu l-a trecut pre el cu vederea până în sfârşit; căci a lucrat prin a sa pronie, ca Constantin fiul împărătesei Irinei, să-şi ia luişi femee pe nepoata acestui sfânt Filaret cu numele Maria plină fiind ea de frumuseţe şi sufletească şi trupească şi dar s'a întâmplat ca şi sfântul Filaret, să se cinstească cu vrednicia de Ipat. Dela care multă bogăţie agonisind, o împărţeà pre ea cu îmbelşugare la săraci.

Deci fiindcă de trei ori fericitul a cunoscut mai 'nainte, moartea sa şi mutarea cea către Hristos, a chemat toate rudele sale, şi le-a spus mai 'nainte, ce erà să se întâmple fiecăruia; adăogând încă şi aceste vrednice de pomenire: Nu uitaţi fiii mei şi rudele mele, iubirea de streini; nu poftiţi lucruri streine. Nu lipsiţi dela slujbele Bisericii; şi ca să zic în scurt, precum mă vedeţi pre mine că vieţuesc, aşà petreceţi şi voi. Acestea zicându-le, şi rugându-se pentru dânşii, s'a odihnit cu pace.

Intru aceastā zi pomenirea sfântului mucenic Anania Persul

Stih:

Anania cu trupul către a trupului strujire.
In al său trup nu ia nici o mică simţire.

Acestea a fost dela Arvil cetatea Persei; şi fiind prins pentru credinţa lui Hristos, multe şi nesuferite munci a răbdat fericitul. Iară când era aproape să-şi dea sufletul la Dumnezeu, a zis aceste cuvinte: Văz o scară care ajunge până la Cer; văz încă şi nişte tineri cu chip luminat, care mă chiamă zicându-mi: Vino împreună cu noi, vino, şi te vom duce înlăuntru cetăţii cei plină de lumină şi de veselie; şi acestea zicând ş'a dat duhul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Antonie cel nou.

Stih: Acesta către Antonie cel mare privind.
Şi cu faptele prin pustnicie s'a arătat asemenea fiind.

Intru această zi, sfântul Onisim Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Trupul lui Onisim de şi a intrat în pământ.
Izvorăşte tuturor celor ce au trebuinţă folositor Dar nedeşertat.

Intru această zi pomenirea celor dintru sfinţi părinţii noştri, Anania şi Solohon Arhiepiscopii Efesului.

Stih: Doi păstori ai unei turme s'au săvârşit.
Şi către un loc amândoi au trecut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

Domnul părinţilor cel prea „înălţat, văpaia o a stins, „şi pre tineri i-a rourat: pre cei „ce cântau cu un glas: Dumne„zeule bine eşti cuvântat.

Ca cei ce avem mai mare cetelor pre Proorocul cel prea văzător de Dumnezeu, cu cinste să prăznuim dumnezeeşte, cu

cântare cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cunoscându-te pre tine că eşti organ mişcat de Duhul şi trâmbiţă însuflată de Dumnezeu, te chemăm în ajutor, cântând laude: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Incununatu-te-a Domnul dumnezeescule Prooroace, şi Dar ţi-a dat a spune mai 'nainte cele viitoare; căruia toti cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Şi acum a Născătoarei:

Uşă neumblată, te-a văzut Proorocul, Fecioară prea curată, prin carea a trecut numai acela, căruia toţi cântăm: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Ţie Făcătorului tuturor...

Indumnezeindu-te cu lumina cea fără de materie a stăpânitoarei Treimi, Prooroace, cânţi veselindu-te: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, şi pre sfântul Duh Domnul.

Cu sfinţită cuviinţă cinstind sfinţită pomenirea ta, dumnezeescule Prooroace, cântăm: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Intăreşte Curată sufletul meu cel slăbănogit cu patimile greşelilor, ca să laud naşterea ta Fecioară, cea prea proslăvită întru tot vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi prea înălţându-l întru toţi vecii

Ţie făcătorului a toate, tinerii în cuptor împreunând „danţ a toată lumea, cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Pre pământ ai avut vieţuire adevărat întocmai cu a îngerilor, şi acum te-ai sălăşluit în ceruri, împreună cu cetele îngereşti, apropiindu-te de raza cea cu trei lumini: din carea umplându-te, caută spre cei ce te laudă pre tine.

Slavă;

Pre tine fericite te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume; roagă-te dar Prooroace, ca cel ce ai îndrăsneală, să se dea credincioşilor izbăvire, şi mântuire şi iertare de greşeli.

Şi acum a Născătoarei:

Ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu, te numim credin-

cioşii, dupre cuviinţă şi dupre potrivire, dumnezeească Născătoare de Dumnezeu Curată şi odată cu numirea cinstim naşterea ta cea slăvită, prea sfântă Maică Fecioară.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut fiu „pre Emmanuil, pre Dumnezeu „şi omul; răsărit este numele „lui, pre carele slăvindu-l, pre „Fecioara o fericim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi,..

Mintea ta fericite, o ai făcut oglindă neîntinată a dumnezeeştilor străluciri, de Dumnezeu grăitorule Prooroace, şi organ răsunător al Preasfântului Duh, mai 'nainte vestind naşterea lui Hristos din Fecioară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Sfântul prooroc Avvacum. Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Avvacum cel minunat, priimind raza Duhului, s'a făcut cu totul dumnezeesc. Şi văzând păgânătatea judecătorilor, şi judecata cea fără dreptate, se necăjeà, arătându-şi dreptatea gândului către Hristos şi Stăpânul; şi cu cuget fierbinte şi de Dumnezeu iubitor se aprindeà ca un rîvnitor.

Stând la dumnezeeasca streajă cinstitul Avvacum, a auzit taina cea nespusă a venirii tale către noi, Hristoase, şi arătat prooroceşte propoveduirea ta, mai 'nainte văzând pre înţelepţii Apostoli, ca pre nişte cai, turburând marea limbilor celor de multe neamuri.

Bucurându-te întru Domnul Dumnezeu Mântuitorul tău te veseleşti mărite grăitorule de Dumnezeu, şi priimind raza strălucirii cei de acolo, te-ai luminat cu gândul de lumina cea de Dumnezeu dată; ci cu rugăciunile tale, izbăveşte din supărări şi din primejdii, pre cei ce săvârşesc cu credinţă prea sfinţită pomenirea ta.

Slavă. Şi acum a Născătoarei:

Ceeace ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, şi a luat din tine frământătura noastră, şi arătat o a îndumnezeit nu mă trece pre mine acum Preacurată, fiind scârbit; ci milostiveşte-te ingrab, şi mă mântueşte de toată mânia şi răutatea viclenilor.

A Crucii a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Fecioara şi Maica ta Doamne spânzurat pre Cruce, se mirà şi cu tânguire zicea ţie: O ce minune de răbdarea cea nemărginită, Ziditorul meu! Cum de bună voie ca un osândit cu judecată nedreaptă te osândeşti la moarte, de norodul cel vrednic de osândă, şi suferi patimi înfricoşate?

STIHOAVNA din Octoih.
Tropar, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Doamne Avvacum...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.
Caută-le la sfârşitul cărţii

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih; şi al Proorocului pe 4. Al cărui acrostih, la Greci este acesta:

Te cânt pre tine prooroace Avvacume fericite

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai „scos pre popor din robia E-„ghipetului, şi ai acoperit pre „Faraon, cu căruţele lui şi pu-„terea lui.

Inţelepţeşte-mă Doamne Dumnezeul meu, să laud pre dumnezeescul tău prooroc Avvacum, şi cu Darul tău luminează inima mea, Bunule.

Până când, zice Proorocul, voiu strigà către tine, Doamne, şi nu mă vei auzì? Şi pentruce mi-ai arătat păgânătatea judecătorilor?

Slavă:

Izbăveşte de primejdii Prooroace şi de nevoi cumplite cu rugăciunile tale, pre cei ce cu umilinţă săvârşesc cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel sfânt s'a arătat, când s'a apropiat vremea, făcându-se om din tine Născătoare de Dumnezeu, ca să mântuească pre om.

Prasna 3-a, Irmos.

Arcul celor puternici...

Inălţându-ne către vederea de Dumnezeu şi luminându-te cu darea de lumină dela dânsul, ai văzut mai 'nainte însemnarea celor viitoare, arătătorule de cele dumnezeeşti.

Spre toată bunătatea te-ai nevoit, şi toată răutatea din cuget ai urît, şi cu dreptate ai urît pre cei ce făceau fărădelege prea fericite.

Slavă

Ţie ca unui curat ţi s'a încredinţat graiurile Duhului sfânt, proorocind mai de 'nainte arătat plinirile celor ce erau să fie, vrednicule de minune.

Şi acum a Născătoarei:

Munte umbrit cu bunătăţile te-ai arătat Preacurată, dintru care în chip de rob a venit Stăpânul, ca să izbăvească pre oameni de robie.

Irmosul.

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat pre cruce.

Stătut-ai la dumnezeeasca streajă fericite, şi ai cunoscut venirea lui Dumnezeu, cu ochi prooroceşti de Dumnezeu însuflate Avvacume, drept aceea ai şi strigat cu frică: Auzit-am, Doamne, înfricoşată venirea ta, şi te laud pre tine, că ai voit să porţi trup pământesc din Fecioară.

Slavă, Şi acum a Născătoarei.

Ceeace eşti scăparea celor ce sunt în nevoi, împăcarea cu Dumnezeu a celor ce greşesc, prea sfântă Stăpână, păzeşte-ne pre noi de toată primejdia şi de răutatea oamenilor, de iadul cel înfricoşat şi de patimile necinstei, pre cei ce cu credinţă te chemăm pre tine pururea, Fecioară cu totul lăudată.

A Crucii a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce Hristoase al meu, ceeace fără ispită de bărbat te-a născut, sfărâmându-se la cele din lăuntru, ca o Maică strigă: Vai mie prea iubite! Nu pot suferi patima ta; mă aprind la cele din lăuntru, şi sabie cumplită a rănit inima mea; însă laud milostivirea ta, Doamne.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău şi m'am temut, „înţeles-am lucrurile tale, şi m'am „spăimântat Doamne: că de „lauda ta este plin pământul.

Cu chip de lumină prin bunătate te-ai arătat, de Dumnezeu însuflate, şi ai vestit lumina cea neînserată, căreia cu credinţă strigăm acum: Slavă puterii tale, Doamne.

Darul Duhului cel luminător, cu îndestulare sălăşluindu-se întru tine înţelepte, te-a săvârşit Prooroc; ca să veşteşti tuturor pre Mântuitorul.

Slavă:

Auzind auzul Atotţiitorului, cu cucerire te-ai înfricoşat minunate, şi pricepând lucrurile lui, te-ai cuprins de spaimă.

Şi acum, a Născătoarei:

Sicriul mărturiei te însemnează pre tine Preacurată, care ai priimit pâinea vieţii cei a-

devărate, pre Cuvântul cel împreună veşnic cu Tatăl.

Peasna 5. Irmos:

Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mânecă duhul meu, şi te „laudă pre tine; că tu eşti Dumnezeul nostru, şi la tine scap, „Impăratul păcii.

Acum vede cinstita Biserică Soarele ridicat pre Cruce, precum ai proorocit mai 'nainte Avvacume prea sfinţite.

Inălţându-ţi gândul la paza ta prea fericite, ai stătut şi ai socotit venirea Domnului.

Slavă:

Cu glas mare strigai înţelepte: Mă voiu bucurà şi mă voiu veseli de Dumnezeu Mântuitorul; Avvacume prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind îngreuiat de lanţurile greşelilor celor multe, către tine alerg, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; mântueşte-mă, ceea ce eşti lauda credincioşilor.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Dela amiază-zi a venit Dumnezeu întrupându-se, precum mai 'nainte ai grăit, fiind cu strălucire luminat dela dânsul, Avvacume de trei ori fericite.

Juminează Dumnezeule sufletele celor ce te laudă pre tine, cu rugăciunile cinstitului şi de Dumnezeu înţeleptitului Avvacum, cela ce cu dumnezeeasca însuflare i-ai luminat cugetul.

Slavă:

Graiul tău şi puterea cuvintelor celor dumnezeeşti, de Dumnezeu grăitorule, au străbătut marginile pământului, proorocindu-ne nouă mai 'nainte venirea cea dumnezeească a Cuvântului.

Şi acum a Născătoarei:

Pre Fiul, carele este de o fiinţă cu Tatăl, şi fără început cu cel ce l-a născut, arătat şi mai pre urmă făcându-se trup, l-ai născut Fecioară.

Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune izbăveşte-mă Iisuse îm„părate al puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Avvacume de Dumnezeu grăitorule, cela ce ca pre nişte cai ai văzut pre sfinţii ucenici, turburând cu adevărat marea

cunoştinţei, şi cu dogmele dreptei credinţe înnecând înşelăciunea. Pentru aceasta ca pre un Prooroc adevărat te lăudăm, cerând a te rugà Domnului să ne milueească pre noi.

Alt Condac, glasul al 8-lea.

Podoble: Apărătoarei Doamnei....

Vestind lumii cea dela amiazăzi venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avvacume de Dumnezeu grăitorule, şi auzirea dela starea străjei cei Dumnezeeşti, dela îngerul cel purtător de lumină, ai vestit lumii Invierea lui Hristos. Pentru aceasta cu veselie strigăm ţie: Bucură-te frumseţea cea luminată a proorocilor.

Intru această lună, în 2 zile pomenirea sfântului prooroc Avvacum.

Stih: Dumnezeu pune după moarte ale tale picioare.
Avvacume cum ai zis spre săvârşire·
In a doua zi Avvacum s'a suit.
La cetatea lui Dumnezeu, şi s'a odihnit.

Acesta erà din neamul Patriarhului Simeon, fiu lui Safat, fiind mai 'nainte de Hristos cu şase sute de ani. Şi a văzut vedenie pentru prada, pentru luarea şi dărâmarea Bisericii şi a Ierusalimului, şi aplâns foarte. Şi când a venit Navuhodonosor la Ierusalim, el a fugit la Ostrachin, şi a fost strein în ţara lui Ismail. Iară dupăce s'au întors Haldeii la Vavilon, luând cu sine pre robii Israilteni ce i-au aflat în Ierusalim şi în Eghipet, atuncea Proorocul acesta, s'a întors în pământul său; şi slujind odată secerătorilor ţarinei sale, a luat bucatele şi a zis către ai săi: Iată voiu să merg la loc departe, şi preste puţin mă voiu întoarce. Iară de mă voiu întârzia, voiu să duceţi prânz secerătorilor. Şi acestea zicând, s'a răpit de îngerul Domnului şi s'a dus la Vavilon, şi a dat bucatele proorocului Daniil, carele se află închis în groapa leilor; după acestea iarăş răpindu-se de acelaş înger, a ajuns în Iudea şi a adus bucatele secerătorilor, fără să spuie cuiva despre minunea ce se făcuse cu el. Acesta mai 'nainte a priceput, că preste puţină vreme va să se întoarcă poporul robit dela Vavilon, şi mai 'nainte cu doi ani de întoarcerea lor a murit, şi s'a îngropat la ţarina lui.

Acesta a dat semn în Iudeea, adică când vor vedeà oamenii lumină în Biserică, atuncea vor vedeà slava lui Dumnezeu, şi a prezis şi pentru sfârşitul Bisericii, că aceasta va să se facă de către un neam dela apus. Şi Catapeteasma sfintei sfintelor se va spintecà în mici bucăţi, şi se va lua acoperişul acelor doi sfâlpi, şi nimenea nu va şti unde sunt. Acestea se vor duce de îngeri la pustiul Sinai unde s'a încheiat din început cortul mărturiei, şi într'însele se va şunoaşte la sfârşit Domnul, şi va luminà pre cei ce din început se goneşte de vicleanul carpe diavolul.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioşilor părinţilor noştri posnici, Ioan, Iraclimon, Andrei, şi Teofil.

Stih: Pătrimea bărbaţilor la loc vesel a venit.
Dela loc plin de scârbe şi s'a odihnit.

Aceşti sfinţi erau din cetatea ce se numeşte Oxirinh, care se află în Eghipet aproape de râul Nilului, născuţi din părinţi creştini, şi fiindcă se îndeletniciau întru cetirea dumnezeeştelor Scripturi, pentru aceasta au venit întru umilinţă şi lăsând lumea, s'au dus în pustiul cel mai adânc, povăţuiţi fiind la aceasta de Dumnezeu. Deci aflând acolo un sfânt om foarte bătrân, au rămas lângă el un an întreg. Carele bătrân murind, au rămas ei acolo şasezeci de ani, necăjindu-se pururea cu postirea şi cu aspra vieţuire. Căci hrana lor erà numai poame; şi băutura lor numai apă, şi aceea încă numai de două ori pe săptămână. Deci în toate celelalte zile ale săptămânii, se despărţiau între ei, şi umblà fiecare prin feluri de munţi şi de peşteri, şi îndeosebi se rugà lui Dumnezeu; iară Sâmbăta şi Dumineca

se întâlneau, şi aducând lui Dumnezeu cuviincioasa mulţumire, se împărtăşau cu dumnezeeştile taine dela sfântul înger. Acestea le-a povestit marele Sihastru Pafnutie, carele cu însuşi ochii săi, a văzut pre mai sus pomeniţii pustnici, şi a scris viaţa lor.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Miropi.

Stih: Mir Miropi Stăpânului te-ai adus,
Carele te-a mirosit pre tine cu al său miros.

Această sfântă Miropi s'a născut în oraşul Efesului. Murind tatăl său a fost crescută de maică-sa: Şi fiind renăscută prin apa sfântului Botez, petreceà tânăra, lângă mormântul sfintei Ermionei, care erà una din cele patru fiice ale sfântului Apostol Filip, priimind ea din mormântul sfintei, mir şi tuturor pre acesta cu îmbelşugare dându-l! Pentru care de acolo a câştigat ea şi numele acesta Miropi. Deci împărăţind pre acea vreme împăratul Dechie, şi pornind goană asupra creştinilor, atuncea maica ei luând pre Miropi, s'a dus la insula Hiului; căci avea acolo părintească moştenire şi averi, ca ceea ce erà de acolo de loc; pentru care au şi rămas amândouă în casa lor, îndeosebi rugându-se lui Dumnezeu. Şi venind oarecând acolo, un boier împărătesc, cu numele Numerie, prin acesta, a fost prins ca creştin fericitul Isidor, ce erà din ceata ostăşească, de subt stăpânirea pomenitului boier; care Isidor erà om bătrân cu vârsta şi cucernic, şi minunat, deci pre acesta cerca acel boier, ca să-l despartă de credinţa lui Hristos, şi fiindcă nevoitorul lui Hristos, nu se induplecă, mai întâiu l-a muncit cu feluri de munci, apoi i-a tăiat sfântul lui cap, şi cinstitele lui moaşte le-a aruncat într'o rîpă ca să le mănânce fiarele şi pasărele cerului; a pus încă şi păzitori lângă moaşte, ca să nu le fure creştinii.

Atuncea sfânta Miropi, rănindu-se la suflet de dumnezeeasca râvnă, s'a dus noaptea împreună cu slugile sale, şi a luat moaştele sfântului, şi ungându-le cu mir le-a îngropat cu cinste la un loc însemnat. Deci aflând boierul că s'a furat moaştele, a legat pe păzitori cu lanţuri de fier, şi a poruncit ca să umble prin tot oraşul şi să cerceteze pentru sfintele moaşte, zicându-le şi aceasta: Că de nu vor aflà moaştele cele furate până la vremea de el hotărîtă, are să-i pedepsească cu tăierea capetelor. Atuncea sfânta Miropi, văzând în toate zilele pre sărmanii ostaşi rău pătimind, atâta de greutatea lanţurilor ce purtau, cât şi de moartea ce zăceà asupra lor, o a durut sufletul, şi îndată s'a dus la ostaşi, şi le-a zis: O prietenilor! Moaştele ce le-aţi pierdut, eu le-am luat, când dormiaţi voi. Indată o au apucat pre ea ostaşii, şi o au dus faţă la boierul, zicând: Aceasta, domnul nostru, este aceea ce a furat pre bătrânul acela. Iară boierul zise către sfânta: Adevărate sunt arătările acestora pentru tine? Răspunse sfânta: Aşà, sunt adevărate. Şi cum ai îndrăznit, zise boierul, să faci aceasta, femeie blestemată? Muceniţa răspunse: Pentrucă am defăimat şi am socotit lucru greţos, ticăloşia ta şi depărtarea de Dumnezeu. Aceste cuvinte nu puţin au pornit spre mânie pre trufaşul şi mândrul acela boier. Deci îndată a poruncit, fără milostivire să bată pre sfânta cu toiage: Şi aceasta făcând ostaşii, o au luat cu puţin suflet şi o au închis în temniţă. Iară pe la miezul nopţii prin rugăciunea sfintei a strălucit lumină mare împrejurul temniţei. Şi a venit ceata de îngeri, cari cântau Trei sfinţita cântare; şi între ei stà şi sfântul Isidor, carele căutând la sfânta Miropi, i-a zis: Pace ţie! Căci a ajuns rugăciunea ta la Dumnezeu, şi iată acum vii împreună cu noi, ca să iei cununa cea gătită ţie. Şi îndată împreună cu cuvântul acesta, s'a dat sfânta sufletul la Dumnezeu. Şi s'a umplut toată închisoarea de un miros negrăit; în cât şi însuşi păzitorii s'au înspăimântat şi s'au uimit oarecum. Acestea ne-a povestit nouă un ostaş carele priveghia întru paza sfintei, şi carele cu ochii săi a văzut, şi cu urechile sale a auzit toate. Şi carele viind la credinţa lui Hristos, şi botezându-se, şi mărturisind pre Hristos, a luat şi acesta cununa muceniei. Iară moaştele sfintei Miropi luându-le creştinii cu voea boierului, le-au aşezat la loc însemnat.

Intru această zi, cel întru sfinţi părintele nostru Solomon,, Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Moare Solomon, nu fiul lui David

Ci Solomon Arhipăstorul păstorilor fiind.
Intru această zi, sfântul Aviv cel tânăr, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Către foc Aviv nu pot aveà durere zicând.

Impreună cu mine pe Stăpânul focului având.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Chiril Fileotul carele a pustnicit în anii o mie şasezeci.

Stih: Indoita materie prea fericite covârşind,
Acum la nematerialnica Treime de faţă eşti stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Binecuvântat eşti „în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind învăţat înţelepte cunoştinţa cea mai pre sus de cuvânt, şi proorocind lumina cea prea luminată, strigi acum: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Slavă.

Impărtăşirea razei cei cu trei lumini, şi a slavei cei negrăite, ţi-a dăruit ţie Dumnezeu; pre carele l-ai prea mărit, grăind: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru neamurile neamurilor te-ai arătat Maică Fecioară, binecuvântată, născând mai pre sus de cuget pre cuvântul întrupat: pentru aceasta te lăudăm Curată.

Peasna 8, Irmos:
Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Fiind strălucit cu lumina cea întreit luminătoare, te-ai învrednicit prea fericite de vedenii dumnezeeşti şi mai pre sus de fire, strigând: Lăudaţi şi prea înălţaţi pre Dumnezeu întru toţi vecii.

Bând din izvorul cel dulce şi plin de ştiinţele cele fără materie, şi împărtăşindu-te de slavă şi cinste proorocească, bucurându-te, cânţi pre Hristos în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O ce frumuseţe dumnezeească, şi cinstită a proorocului Avvacum! Că acesta dănţuind cu puterile îngereşti, bucurându-se laudă pre Dumnezeu în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică te-ai arătat cu adevărat, celui ce a răsărit din Tatăl mai 'nainte de veci; că numai tu te-ai arătat mai încuviinţată decât toţi. Pentru aceasta te lăudăm Curată în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Toate lucrurile lui Dumnezeu „şi toată zidirea, binecuvântaţi „pre Domnul; cei cuvioşi, şi „popoarele cele smerite cu inima, lăudaţi şi-l prea înălţaţi „întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Naşterea ta nestricată...

Străluceşte pomenirea ta Prooroace, reflectând raza cea luminoasă a grăirii tale de Dumnezeu, şi a învăţăturii tale cei de taină, şi a strălucirii, celor ce te cinstesc Avvacume prea fericite.

Propoveduind pre Domnul slavei, şi spuind mai 'nainte venirea lui din sfânta Fecioară, şi văzându-o chiar săvârşită şi arătată, bucură-te Avvacume prea fericite.

Slavă:

Veselescu-se toţi proorocii, de ziua ta cea veselitoare, de Dumnezeu înţelepţite, împărtăşindu-se bucuriei tale, şi dumnezeeştei slave; cu care dimpreună rugându-te, mântueşte pre cei ce te laudă pre tine,

Şi acum, a Născătoarei:

Cu picăturile îndurărilor tale Curată, spală, mă rog, întinăciunea sufletului meu, şi fă să izvorască neîncetat din mine izvoare de lacrimi Fecioară, oprind izvoarele patimilor mele.

Irmosul:

Naşterea ta nestricată s'a „arătat, Dumnezeu din coapsele tale a ieşit; că s'a arătat purtător de trup pre pământ, şi cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pre tine „de Dumnezeu Născătoare, toţi „te mărim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfântul prooroc Sofonie. Aliluia.

La Doamne Strigat-am. **Stihirile glasul al 4-lea**

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Pre proorocul tău Sofonie l-ai arătat nemuritorule, trimiţându-l ca pre un nor însufleţit, izvorând din destul apa vieţii veşnice cu adevărat, şi dăruind Duhul Sfânt cel de o fiinţă cu tine, Părinte cel atotputernic, şi cu Fiul tău, cel ce a strălucit din fiinţa ta. Prin carele a proorocit mântuitoare venirea lui Hristos Domnului nostru, şi tuturor neamurilor a propoveduit mântuirea.

Cela ce ai luat raza luminii cei dumnezeeşte stăpânitoare, prin curăţia minţii, şi grăitor de dumnezeeştile cuvinte te-ai făcut, şi mai 'nainte arătător, şi dumnezeesc Prooroc; gură de Dumnezeu mişcată a Duhului te-ai arătat, vestind cele descoperite ţie de la dânsul, şi arătând tuturor păgânilor mântuirea ceeace s'a dat, şi împărăţia lui Hristos, prea cinstite. Pre carele roagă-l să

mântuească, şi să lumineze sufletele noastre.

Cela ce te-ai luminat cu vrednică vedere de Dumnezeu, şi cu prooroocească privire la cele de sus, şi cu Darul te-ai cinstit, de Dumnezeu însuflate, şi te-ai învrednicit dumnezeeştei fericiri; şi acum ai câştigat îndrăzneală şi milă către cel prea bun; nu încetà a te rugà, pentru cei ce te laudă pre tine cu credinţă, şi te cinstesc ca pre un cinstit de Dumnezeu grăitor şi de Dumnezeu primit, ca să ne scăpăm din primejdii, şi să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei :

Ca să descoperi tuturor mulţimea milei şi noianul cel nehotărît al bunătăţii, Preacurată, şterge toate păcatele slugilor tale; căci ca o Maică a lui Dumnezeu preacurată, ai stăpânire preste lume, şi cu puterea ta ocârmueşti toate precum voeşti. Pentrucă locuind întru tine Darul Duhului Sfânt, îţi ajută întru toate neîncetat, prea fericită.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu te tângui Maică, văzându-mă pre lemn spânzurat, pre mine cel ce m'ai născut mai presus de fire, carele am spânzurat pre ape pământul fără ţinere, şi am întins lăţimea Cerului cu cuvântul; că mă voiu sculà, şi mă voiu prea mărì, voiu sfărâmà cu putere împărăţiile iadului, voiu pierde puterea lui şi pre cei legaţi îi voiu slobozi de robia lui, ca un milostiv, şi la Părintele meu îi voiu aduce ca un iubitor de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.
Troparul, glasul al 2-lea :

A proorocului tău Doamne Sofonie...

Slavă. Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih. Şi al proorocului pe 4.
Acrostihul la Greci este acesta :

Mărirea lui Sofonie luminează.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 6-lea. Irmos :

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în„necat, a strigat: Să cântăm „lui Dumnezeu, cântare de bi„ruinţă.

Pre tine te rugăm Proorocule, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, să te rogi cu deadinsul, să ne dăruească luminare, nouă celor ce lăudăm cu credinţă cinstită pomenirea ta.

Slavă.

Organ dumnezeesc încăpă-

tor te-ai arătat, priimind întru tine luminările şi Darurile dumnezeescului Duh, prea înţelepte; pentru aceasta bucurându-ne credincioşii pre tine te fericim Sofonie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu raze prea luminoase tot pământul luminează, Soarele cel ce a strălucit din sfânt pântecele tău, Stăpână. Prin acesta luminându-ne, pre tine te cinstim Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3. Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Celace toate le vede ca un Dumnezeu, cunoştinţa celor ce vor să fie, şi ştiinţa celor făcute, ţi-a descoperit înţelepte cu dumnezeeasca cuviinţă, şi ţi-a arătat fericite vrednicule de minune.

Slavă:

Intărindu-ţi fericite mintea ta, cu cuvioasă îndrăzneală te-ai plecat pre tine însuţi dumnezeescului Duh, şi te-ai făcut încăpător dumnezeeştilor însuflări celor de acolo.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată toate neamurile te fericesc cu credinţă, pre tine ceeace ai născut cu trup sub ani, mai presus de fire, pre Cuvântul cel fără de ani, şi iarăş ai rămas Fecioară.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălţat cornul credincioşilor tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Uşa milostivirii..

Curăţindu-ţi mintea de întinăciune, o ai făcut oglindă dumnezeească, priimitoare de razele dumnezeescului Duh, şi acum ai ajuns către izvorul strălucirilor bucurându-te, înţelepte prooroace Sofonie,

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Priimind dumnezeească strălucire dela Domnul, luminat ai proorocit că va să vie Impăratul slavei din Sion, răsărind scăpare şi luminând marginile lumii cu lumină pururea vecuitoare; pre carele neîncetat roagă-l, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al Cuvântului, însăţi prea curată Născătoare de Dumnezeu, întrecând pre îngeri cu curăţiea; pentru aceea şi pre mine, carele mai mult decât toţi m'am spurcat cu patimile trupului, curăţeşte-mă întru tot sfântă, cu apele cele dumne-

zeeşti ale rugăciunilor tale, dându-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua cea neîntinată, şi Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, pre Cruce văzând spânzurat pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu? Cum pătimeşti! vrând să izbăveşti pre oameni de patimile necinstei.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cin„stita Biserică cu Dumnezeas„că cuviinţă cântă, strigând; „din cuget curat întru Domnul „prăznuind.

Domnul tuturor s'a arătat nouă, dupre proorocia ta Fericite, pre toţi chemând la cunoştinţa lui, şi din robie mântuindu-i.

Slavă:

Cu Darul fiind luminat, ai proorocit, zicând: că vor să fie sub un jug cei ce se vor închinà, şi vor priimi credinţa, şi Domnului vor sluji.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie prea curată, risipeşte turburarea patimilor gândului meu, şi viforul ispitelor, ceeace ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucireata, Bunule, sufletele „celor ce, mânecă la tine cu dra„goste, mă rog luminează-le, „ca să te vadă Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăra„tul Dumnezeu, cela ce chemi „din negura greşelilor.

Din nedreptate la faptă bună, şi din robia patimilor întoarce-mă Fericite, cu rugăciunile tale, mărite prooroace Sofonie, şi la lumina evseviei mă îndreptează.

Slavă:

Impodobindu-ţi sufletul tău cu podoabele faptelor bune, vrednic l-ai făcut strălucirii dumnezeescului Duh: de la carele şi cu Darul proorociei te-ai îmbogăţit.

Şi acum, a Născătoarei:

Vestesc zicerile prooroceşti naşterea ta, Preacurată, cu prea multe chinuri, ale cărora văzând noi acum împlinirea, pre tine dupre adevăr Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Priimind minunate razele duhului ca o oglindă lu-

minoasă, ai arătat lumii, strălucirile dumnezeeştei proorocii; mai 'nainte aceste de acum, cari erau să fie.

Slavă:

Venit-a Impăratul tău, bucură-te Sioane şi te veseleşte văzându-l şi lumea a luminat cu strălucirile Dumnezeirii sale, şi înşelăciunea drăcească a gonit.

Şi acum a Născătoarei

Cu grosimea trupului împreunându-se în pântecele tău, unul născut din Tatăl, unul din amândoi a ieşit fără stricăciune, păzind cinstită fecioria ta fară vătămare, prea lăudată.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viaţa mea, mult „milostive.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai rază luminoasă prin dumnezeescul Duh, proroace Sofonie, glăsuind prin dumnezeească arătare: Bucură-te foarte fata Sionului, vesteşte fata Ierusalimului, iată Impăratul tău vine, cel ce mântueşte!

Intru această lună, în 3 zile, pomenirea sfântului prooroc Sofonie.

Stih: Cel ce mai 'nainte a strigat Sionului, bucură-te foarte!

Se bucură Sofonie stând lui Dumnezeu înainte.
Sofonie fiind prea luminat,
In a treia zi sufletul ş'a dat.

Acesta erà feciorul lui Husì, din neamul lui Simeon, fiul lui Iacov, din ţarina ce se chemà Savarata, fiind mai 'nainte de Hristos cu şase sute de ani, carele a luat şi Dar proorocesc şi a proorocit pentru luarea şi pustiirea Ierusalimului, şi pentru surparea şi stingerea Iudeilor. Şi cum că poporul cel din limbi se va face popor câştigat lui Dumnezeu. Că va fi ruşine şi ocară necredincioşilor, şi slavă drepţilor. Şi cum că va fi Hristos Dumnezeu judecător şi împărat a toată suflarea, şi va răsplăti fiecăruia dupre faptele lui. După ce a prezis acestea toate, răposând la casa lui, s'a îngropat în ţarina sa, aşteptând cea a toată lumea învierea de apoi. Iară Sofonie se tâlcueşte straja Domnului, sau cunoscătorul celor ascunse. Acesta se asemăna cu Ioan Teologul la chipul trupului fiindu-i barba puţin mai rotundă decât a aceluia.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului martir Tedor Arhiepiscopul Alexandriei

Stih: Intre patriarhi şi Teodor fiind mare. Şi intre nevoitorii cei prin sabie este tare.

Oamenii cei ce locuiau în Alexandria Egipetului, şi mai ales ellinii şi rău credincioşii, au stătut aspri şi grei şi cruzi către sfinţi; pentru aceasta şi pre mulţi au făcut mucenici, dintre care unul este şi acest sfânt Teodor. Căci aflând poporul Alexandrenilor că mărturiseşte pe Hristos, şi că învaţă şi pre ellini să crează lui, cu mânie au năvălit asupra lui, şi prinzându-l, mai întâiu l-a muncit cumplit, apoi împletind cunună de spini l-a încununat ca şi pre Domnul, şi-l bătea preste ochi, şi-şi râdeà de el şi-l batjocoreà. După aceea a fost aruncat în mare, şi ieşind din ea sănătos, din porunca boierului i s'a tăiat capul. Deci sfântul lui suflet, s'a suit la ceruri; iară cinstitele lui moaşte s'au îngropat în cetatea sa Alexandria.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul, fost Eparh.

Stih: Eparhia pământească cu eparhia Cerului arătat.
Teodul înțelepțește o a schimbat.

Acesta a fost pe vremea lui Teodosie cel mare, în anii trei sute șaptezeci și nouă, cu demnitatea patriciu, și eparh pretorilor. Carele de și aveà femeie legiuită, petreceà însă viață neprihănită. Deci văzând răpirile și jefuirile ce făceau cei de pe lângă împăratul, s'a lepădat dregătoria ce aveà, și murindu-i și femeiea, s'a împărțit la săraci toată averea sa, care erà ca la cinci sute cincizeci de litre de aur; și sculându-se din Constantinopol, s'a dus la Edesa, unde făcându-se Monah, s'a suit pe un stâlp, pe carele a stătut treizeci de ani; și de acolo s'a învrednicit dumnezeeștilor daruri, căci mai mult nu se hrănia cu mâncare obișnuită, ci numai în fiecare Duminecă, se împărtășià cu trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, și mâncà și din anaforă, iară alt nimic. După acestea a fost supărat de gânduri, și se rugà lui, Dumnezeu să-i arate, cu cine este asemenea la fapta bună? Deci a auzit glas dumnezeesc zicându-i, că este asemenea cu Cornilie Măscăriciul, carele se numià și Pandur și locuià în Damasc. Această asemănare nu puțină turburare a pricinuit Cuviosului, din ispitirea cu adevărat a diavolului, vrăjmașul sufletelor noastre. Și sculându-se s'a dus la Damasc, și aflând pre pomenitul Cornilie, a căzut la picioarele lui, vrând să afle viețuirea lui. Iară Cornilie ziceà, că este om păcătos, și nu are nici o faptă bună. Deci, fiindcă bătrânul cu stăruință îl rugà, Cornilie silit fiind, i-a spus: Eu părinte, din tânăra mea vâstră, adunându-mă cu măscăricii și cu jucătorii, îmi câștigam cele de nevoie spre viețuire, prin defăimatul acesta meșteșug. Dar în sfârșit, viind în gândirea multelor mele păcate, și cugetând la răsplătirea judecății ce va să fie, m'am lăsat de obișnuitele mele răutăți, și mă îndeletnicesc dupre putință spre viață curată, și spre milostenie către săraci; și numai aceasta știu întru sine-mi.

Dară fiindcă stăruià iarăș bătrânul rugându-l și jurându-l să-i spue și pre celelalte ale lui fapte bune, i-a răspuns Cornilie: Cu puțină vreme mai 'nainte, Părinte sfinte, o femeie de neam strălucit cu întreaga înțelepciune s'a însoțit cu un bărbat, carele fiind cu totul desfrânat, a cheltuit averea, nu numai a femeiei și a sa, ci și alți mulți bani s'a împrumutat și i-a pierdut; pentru carea fiind aruncat la închisoare, a pricinuit femeiei nemângâiată scârbă; carea neavând ce face, cu rușine a început a cere; și nu numai aceasta, ci ca o cumpănă spânzurà, și se apropià să cază și în preacurvie, fiind ea foarte frumoasă. Deci pre aceasta eu întâmpinându-o, și aflând pricina pentru carea se poartă încoace și încolo, m'am mâhnit din inimă, și lăcrămând, am zis către dânsa: Câtă datorie aveți o femeie? iară ia a răspuns: Patru sute de nomisme (un fel de bani), domnule al meu. Deci eu socotindu-mi lucrurile, am aflat că am două sute și treizeci de nomisme, și fiindcă aceștia nu ajungeau spre plata a toată datoria, am vândut și oarecare podoabe ce aveam și straiile cele mai bune, și așà făcând suma de patru sute de nomisme, i-am dat în mâinele femeiei, zicându-i ei: Ia acești bani femeie, și ducându-te cu pace, slobozește pre bărbatul tău din închisoare; rugându-te din toată inima către iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să-mi fie mie milostiv în ziua judecății.

Acestea auzindu-le Teodul, și foarte mult minunându-se, mulțămind lui Dumnezeu, iarăș s'a întors de s'a suit pe stâlp. Și mai trăind puțină vreme după aceasta, cu bună nădejde s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ioan Sihastrul și Episcopul Coloniei.

Stih: Nu mă liniștesc, căci și mort încununez arătat,
Pre liniștitorul Ioan cu cuvintele prea adevărat.

In al patrulea an al împărăției lui Marchian, binecredinciosului împărat, adică în anii patru sute cincizeci și patru, s'a născut acest sfânt părintele nostru Ioan în Nicopolii Armeniei. Și învățând sfintele Scripturi, dupăce au murit părinții săi, s'a împărțit averea la săraci, și zidind o biserică întru

numele prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, se liniştea acolo, împreună cu alţi zece monahi. Deci fiindcă s'a făcut vestit pentru fapta bună, pentru aceasta s'a hirotonisit Episcop Coloniei; iară dupăce în nouă ani ş'a aşezat lucrurile eparhiei sale, şi a săvârşit cele ce aveà în gândul său, a trecut îndelungata mare către Ierusalim, şi ajungând la sfintele locuri şi închinându-se, s'a dus în Lavra sfântului Sava.

Deci l-a priimit pre el sfântul Sava, fără a-l cunoaşte cine este (fiindcă nu i-a descoperit Dumnezeu); şi dar vrând să cerce ascultarea şi răbdarea lui, l-a pus pre el mai întâiu la arhondaric, iară după aceea la bucătărie. Şi fiindcă la amândouă aceste ascultări, s'a arătat vrednic, pentru aceasta i-a poruncit ca în celelalte cinci zile ale săptămânii, să se liniştească într'o chilie osebită, fără să-l vază cineva, şi fără să mănânce, sau să bea cevà; iară Sâmbăta şi Dumineca, l-a orânduit să meargă la sfintele slujbe, să cânte şi să mănânce împreună cu ceilalţi fraţi.

Deci văzându-l marele Sava, că sporeşte dupre Dumnezeu, s'a dus împreună cu el la prea sfântul Patriarh al Ierusalimului, Ilie, rugându-l ca să-l cinstească pre Ioan, cu vrednicia preoţiei. Iară Ioan a zis către Patriarhul: Lasă puţin o stăpâne; căci trebue mai întâiu să cunoşti faptele mele, şi după aceea de voiu fi vrednic de preoţie, fă ceea ce-ţi se va păreà. Deci mergând amândoi în deosebi, s'a aruncat cuviosul la picioarele Patriarhului, jurându-l să nu arate nimănui aceeia ce îi va spune; iară Patriarhul s'a plecat la aceasta, socotind că are să auză vre-o faptă necuvioasă. Iară dupăce a auzit, că el a fost Episcop Coloniei, s'a spăimântat, şi a zis către fericitul Sava: Nu-l mai supăra pentru preoţie, că Ioan nu se face preot.

Acest Cuvios odată umblând pre cale şi ostenindu-se a leşinat, după aceea făcând rugăciune, a fost răpit în văzduh sus, şi s'a aflat la chilia sa, care erà cinci mile departe de locul acela. Oarecând au venit Perşii, şi au surpat chiliile celorlalţi Monahi, apoi mergând şi la chilia Cuviosului acestuia ca să facă asemenea, s'a arătat de năprasnă acolo un leu, carele a gonit pre barbari, şi chilia o a păzit nevătămată. Un creştin drept slăvitor a mers oarecând la sfântul, luând împreună cu el şi pre un altul rău credincios, adică pre un monofisit; şi cerând creştinul, ca să dea Cuviosul blagoslovenia sa amândurora, iară cuviosul a zis: Ţie ca unui drept slăvitor, îţi dau blagoslovenia mea, iară cestuilalt, blagoslovenie nu dau, până nu se va întoarce dela eresul lui Sevir. Acestea auzindu-le drept slăvitorul acela s'a spăimântat de Darul sfântului cel de prevedere şi de mai 'nainte cunoştinţă. Iară monofisitul cel rău credincios s'a făcut ca un uimit şi ieşit din sine; apoi târziu oarecând viindu-şi întru sine, a căzut la picioarele Cuviosului, rugându-l ca să-l înveţe ce să facă. Iară sfântul ridicându-l pre el în sus, şi învăţându-l cele cuvenite, l-a înduplecat ca să dea anatemii tot felul de eres, şi pre acesta a lui Sevir, monofisitului de care era stăpânit, şi să se apropie de sobornicìasca Biserică, şi înaintea tuturora să facă această anatematesire, şi aşà să rămâie nedespărţit de ea. Deci după ce a zis acestea, a blagoslovit pre amândoi şi sărutându-i cusărutare sfântă, şi făcând rugăciune pentru ei, i-a trimis pre amândoi la casele lor bucurându-se.

O femeie rudenie a acestui sfânt, aflând cele pentru el, a socotit să se prefacă pre sineşi în chipul unei alte femei, ca cu chipul acesta necunoscut să vază pre sfântul. Iară sfântul cunoscând cu darul lui cel înţelegător, cugetul ce a pus femeiea, o a înştiinţat pre ea, zicând: De nu vei veni aicea, mă voiu arătà eu ţie, şi te voiu învăţà acele ce mi-a descoperit Dumnezeu. Şi după puţină vreme, i s'a arătat în vis, şi a sfătuit-o cele cuvenite, acelea adecă, carea şi singură doreà să afle. Mai întrebându-l pre el încă şi pentru alte oarecare şi învăţându-se dela el bine şi acestea, ea adecă mulţămeà sfântului pentru această facere de bine, iară fericitul Ioan s'a făcut nevăzut dela gânditorii ei ochi.

Acest sfânt odată luând o smochină uscată, o a pus lângă o piatră neumedoasă, şi a zis către fraţii cei împreună cu dânsul: Dacă smochina aceasta uscată va odrăsli, să ştiţi fraţilor, că Dumnezeu îmi va dà mie loc de odihnă acolo în veacul viitor, şi o minune! Smochina aceea uscată, îndatăşi s'a sădit, îndată a făcut rădăcină, îndată s'a făcut smochin, şi îndată a odrăslit, şi a făcut roadă trei smochine, pe care sărutându-le

Cuviosul, şi mulţumind Domnului, le-a mâncat împreună cu fraţii.

Acesta s'a făcut Episcop când era de douăzeci şi opt de ani, pre scaunul său a strălucit zece ani; iară la pustiul Ruvà, a făcut şase ani. Şi în Lavra sfântului Sava, patruzeci şi opt de ani, Şi aşà a adormit în Domnul de trei ori fericitul.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Agapie, Seleuc şi Mamas, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Trei bărbaţi Agapie, Seleuc şi Mamas la tăiere au venit,
Pentru dragostea Ziditorului şi sabia au iubit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul Chipriotul.

Stih: Viţa Chiprului Chipriot pre Teodul la făcut.
Şi strugur făcând, spre culegere a venit.

Acesta născându-se în Chipru pe vremea împărăţiei lui Maximian, din tânără vârstă lepădându-se de lume, şi pentru prea multa nevoinţă şi smerenie, luminându-i-se sufletul, s'a învrednicit mai 'nainte a vedea deosebirile fiecăruia, din cei ce se apropiau către dânsul. Deci prefăcându-se nebun, pre mulţi îi înfrunta şi-i întorcea către pocăinţă. Şi aşa bine petrecându-şi viaţa, şi pre mulţi mântuind prin pilda şi învăţătura sa, a adormit cu pace; dând şi după moarte multe vindecări, celor ce cu credinţă aleargă la mormântul lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţit mucenic Gavriil, carele mai 'nainte a fost Episcop al Ganului; iară mai pe urmă în Prusa a mărturisit, la anul o mie şase sute cincizeci şi nouă.

Stih: Gavriil cel tânăr îndoită cunună a luat,
Ca un Arhiereu şi nevoitor al Domnului adevărat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Anghel, carele în Hiu a pătimit la anii o mie opt sute treisprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio„şilor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà; Binecuvântat „eşti Dumnezeul părinţilor noş„tri.

Răsărit-a lumii pomenirea ta ca soarele, luminând cu Darul proorociei tale, pre cei ce cântă lui Hristos cu un glas: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Nor plin de umezeală arătându-te, ai revărsat nouă ploaia cunoştinţei de Dumnezeu, din izvorul cel mântuitor, prin carele ne luminăm a strigà: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel ce a dat de demult fiinţă tuturor, cu dumnezeească voie, voind iarăş să cheme pre om, Curată, în pântecele tău s'a sălăşluit: Binecuvântată eşti ceeace ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Fiind făgăduit cu totul lui Dumnezeu Atotţiitorului, obiceiurile rânduelii întrupării te-a învăţat pre tine, cel ce ai învăţat dupre iconomie toate neamurile. Pentru aceasta te lă-

udăm, Proorocule, de Dumnezeu grăitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cântare de rugăciune adu lui Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pre tine de Dumnezeu fericite, şi strică turburarea ispitelor noastre; ca să te lăudăm pre tine Prooroace de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum, a Născătoarei;

Pre dătătorul de viaţă Dumnezeu şi Domnul născându-l tu Preacurată, ai oprit pornirea morţii, ceeace omorà neoprit pre toţi; pentru aceasta pre tine te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor roua „ai izvorît, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo- „irea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

In pământul celor blânzi te-ai sălăşluit, unde petrecând vezi strălucirile îngereşti, Sofonie prea înţelepte, Proorocule al lui Dumnezeu, blând fiind, şi strălucit cu Darul. Pentru aceasta veselindu-ne credincioşii, pre tine te fericim.

Slavă:

Văzând arătat împlinirea proorociilor tale prea fericite, ne mirăm de Darul cel dat ţie, şi de curăţia gândului tău, şi de frumuseţea sufletului ne minunăm.

Şi acum, a Născătoarei:

Dar ai luat, ca nici una din femeile cele de demult, Maica lui Dumnezeu, ceeace eşti cu totul fără prihană. Că numai tu mai pre sus de toate ai avut sfinţenie neasemănată şi curăţie. Pentru aceasta ai priimit pre Dumnezeu întru tine întrupat.

Iromsul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà cetele îngereşti; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oştile „cereşti, pre tine te fericim.

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Curăţindu-se Sofonie de toată materia, prin fapte bune, s'a învrednicit a vesti mai'nainte cunoştinţa celor fiitoare; şi acum ca şi cum ar fi trăit nematerial, se uneşte cu cei nemateriali.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Sfânta marea muceniță Varvara. Și Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.

(De va voi cel mai mare poate să facă Polieleu).

După obișnuitul Psalm, cetim Fericit bărbatul

Starea întâia.

La Doamne strigat-am. Stihirile Sfintei glasul al 2-lea. Podobie: Când de pre lemn...

Când a văzut în priveliștea cea înfricoșată Iuliana cea prea fericită, pre mărita muceniță Varvara, cu bătăi chinuindu-se, și cu feluri de munci pre tot trupul tăindu-se, cu călduroase lacrimi a strigat: Cuvinte al lui Dumnezeu, acesteia a mă face părtașă acum mă învrednicește, iubitorule de oameni.

Sfintele Varvara și Iuliani, având cu adevărat o voință spre creștinătate, s'au luptat cu vrăjmașul, și biruindu-l deplin, s'au învrednicit mărirei dela Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta pierzând vătămarea pierzătoarelor patimi, dau tuturor credincioșilor tămăduiri.

Când s'a hotărît asupra ta moartea cea dulce, muceniță prea cinstită Varvaro, alergarea ai săvârșit bucurându-te și sârguind. Și de mâinile cele fărădelege ale necredinciosului tău părinte te-ai jertfit, și roadă lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta cu fecioarele cele înțelepte împreună dănțuind cu adevărat, vezi strălucirea lui Hristos Mirelui tău.

Alte Sihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine sfinte? Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, sau David cel dulce cântător? Alăută de Duhul purtată, sau fluer păstoresc? Indulcind auzurile și gândurile, veselind adunările Bisericii; și cu cuvintele cele cu miere curgătoare, luminezi marginile. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi dumnezeescule Ioane dulce grăitorule? Stea prea luminoasă? Carele cu raza Treimii fiind strălucit la vedere, ai intrat în norul dumnezeescului Duh, învățându-te cele negrăite; ca și Moisi ai dat la lumină, buna podoabă cea de cântare. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi pururea pomenite? Luceafăr de lumină purtător, slăvit propoveduitor, slujitor, sau de taină văzător al lui Dumnezeu? Stea, carea cu razele luminezi Biserica? Sfeșnic, carele dai strălucire celor din întuneric; sau organ prea

bine răsunător, sau trâmbiţă frumos glăsuitoare? Roagă-te sà se mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Patria, neamul şi avuţia, lăsând, Varvaro; şi pre necredinciosul tată urându-l ai iubit pre Dumnezeu, căruia te-ai făcut mireasă; şi ai fost făcând neguţătorie de mari lucruri. Pre acela roagă-l, să mântuească sulfetele noastre.

Şi acum a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat..

Ochiul inimii mele ridicându-l către tine Stăpână, nu trece amară suspinarea mea; în ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt şi ajutătoare.

Iară de va fi Polieleu, Dogmatica: Cine nu te va ferici.. VOHOD, Prochimenul zilei şi trei cetiri. Caută-le mai înainte în 5 zile, la sfântul Sava.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile sfintei, glas 1.
Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pre păgânul tată şi maică urând Varvaro, ai iubit pre Dumnezeu şi Ierusalimul cel de sus, întru care acum vieţuind, roagă pre Stăpânul Hristos, să petrecem şi noi împreună cu tine.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Nici dezmierdările părinţilor, nici desfătarea, nici frumseţea cea trupească, nici bogăţia, nici muncile, nu te-a întors dela dragostea Ziditorului; pre carele fă-l nouă milostiv, mare Muceniţă!

Stih: Sfinţilor cari sunt pe pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.

In Treime un Dumnezeu, cu indrăznire mărturisind Varvaro, ţi s'a tăiat capul, şi ai luat cununa biruinţei de sus dela Hristos; cu carele acum împărăţind, cere pace tuturor.

Slavă a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Ioane, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns; a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană roagă pre acela ce la-i născut, să mântuească tot neamul omenesc; ca pre tine cu inima şi cu limba să te mărturisim Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea.

Pre sfânta Varvara să o cinstim; că cursele vrăjmaşului a

sfărâmat şi ca o pasăre s'a izbăvit dintr'însele, cu ajutorul Crucii, prea cinstită.

Sau acesta, glas acelaş.

Intru tot fericită mieluşa Varvaro, luminându-te cu dumnezeească lumină a sfintei Treimi cei cu trei străluciri, şi cu sfântul Botez întărindu-te, spre biruirea înşelăciunii părinteşti, ai mărturisit pre Hristos cu credinţă. Pentru aceea întru tot cinstită, Dumnezeu ţi-a dăruit Dar de sus, a tămădui toate neputinţele şi boalele. Pre carele rogă-l mare Muceniţă, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.
Al ortodoxiei îndreptătorule...

Şi acum, a Născătoarei:
Caută-le la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Muceniţei, de două ori.
Slavă, al Cuviosului, Şi acum, a Născătoarei.
După întâia Stiholghie. Sedealna sfintei, glasul al 5-lea.
Podobie: Pre Cuvântul cel împreună...

Pomenirile sfinţilor săvârşindu-le cu credinţă, pomenirea purtătoarei de chinuri să o prăznuim; că a omorît cu rugăciune pre vrăşmaşul, începătorul răutăţii, cel ce dedemult cu înşelăciune pre Eva o ai lipsit de nestricăciune, şi Domnului se roagă, să miluească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Inşelăciunea vieţii lepădând, Crucea Domnului luând, pustniceşte pre cel viclean la-i oborît, pustiei cetăţean, luminător înţelegător lumii arătându-te, de Dumnezeu purtătorule, Ioane cuvioase; roagă-te Mântuitorului, să milueească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte sfânt şi de Dumnezeu umblat. Bucură-te rug însufleţit şi nears. Bucură-te ceeace una eşti lumii pod către Dumnezeu, carea treci pre cei morţi la viaţă veşnică. Bucură-te nestricată Fecioară, carea fără ispită bărbătească ai născut mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Stihologhie, Sedealna sfintei glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Pre Hristos Mirele tău l-ai iubit, făclia ta luminat o ai gătit, cu bunătăţile ai strălucit întru tot lăudată. Pentru aceasta împreună cu dânsul ai intrat la nuntă, priimind dela dânsul cununa pătimirii. Scoate-ne din nevoi Varvaro, pre noi cei ce săvârşim pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Fluier cu dulce vers, trâmbiţă mare glăsuitoare, alăută dulce zicătoare, dumnezeească vioară răsunătoare, canon bine întocmit, organ frumos cântător, însuflat cu suflările Mângâitorului te-ai arătat Ioane, veselind minţile noastre.

Şi acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, care te-ai arătat Fecioară cu adevărat şi după naştere: noi cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, ceeace singură eşti fără prihană.

După Polieleu, Sedealna sfintei, glas al 6-lea. Podobie: Chipul cel scris...

Dar de minuni priimind, dărueşti tămăduiri celor din nevoi, şi fereşti pre toţi oamenii de moarte năprasnică, şi de toate durerile cele aducătoare de moarte. Pentru aceasta alergând către Biserica ta, cântăm pomenirea ta, strigând: Scoate pre robii tăi, din neputinţele cele spre moarte, fecioară mucenită Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Slavă, a Cuviosului, glas 1-iu. Podobie: Mormântul tău...

Cântăm cinstitele şi sfintele chinuri, care ai răbdat cu adevărat pentru Biserică, prăznuim cu cântări, cinstitele tale dulci versuri, care ai aşezat spre lauda Domnului, vrednicule de minune, veselia credincioşilor, Ioane prea fericite.

Şi acum a Născătoarei:

Marie ceeace eşti cinstit lăcaş al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, a greşelilor şi a necazurilor. Că tu eşti mântuirea păcătoşilor şi ajutătoare şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

Apoi Antifonul întâi al glasului 4. Prochimen glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Istraril. **Stih:**

In biserici binecuvântaţi pre Dumnezeu... Toată sufrarea...

Evanghelia dela Mateiu...

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănasève Impărăţia cerurilor cu zece fecioare...

Psalm 50. Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfintei marei muceniţă Varvarei, Milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Prăznuirea astăzi a purtătoarei de chinuri Varvarei, veniţi popoare să o lăudăm, că pre aceasta nici sabia, nici focul, nici altă muncă, nici pânditurile cele mult împleticite ale lui Veliar, nu o au biruit.

Roagă pe Hristos, bună Muceniță prea slăvită, să ne dăruească nouă mare milă.

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6. Iară de va fi Polieleu, Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6; caută înainte în 5 zile, la sfântul Sava. Şi ale sfinţilor amândouă, pe 8.

CANONUL sfintei,
Facerea lui Ştefan.
Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut..

Treime prea înaltă, Dumnezeire cinstită, dând robilor tăi Darul cel mai pre sus de gând, însuflă raza cea de lumină purtătoare în mintea mea cea întunecată, ca să laud pre mucenița ta Varvara, cea pururea fericită.

Toată aşezarea de laude o a covârşit cu adevărat mărirea mucenicilor tăi, iubitorule de oameni. Deci primiind lauda cea din credinţă dupre putere, trimite-ne nouă Stăpâne din destul răsplătire.

Din rădăcină de spini, crescând trandafir prea frumos, a umplut de mireasmă Biserica lui Hristos; roşindu-se prin sânge cu roşala pătimirii mărita Varvara; pre carea după vrednicie acum o fericim.

Alt CANON, al Cuviosului.
Peasna 1. glas şi Irmos acelaş.

Ale tale laude voind eu a le începe, ar trebui să-mi fie de faţă Cuvioase, glasul tău cel cu miere curgătoare, prin carele ai luminat Părinte Ioane, cu cântări, Biserica ortodoxă, care prăznueşte pomenirea ta.

Slavă:

Ca un iscusit cunoscător şi chibzuitor, socotind prea bine firea celor ce sunt, ai ales cele veşnice mai mult decât pre cele nestatornice; că cele vremelnice le-ai schimbat cu cele mai bune Părinte Ioane. Pentru aceasta şi Hristos acum te-a prea mărit.

Şi acum, a Născătoarei:

Poftă puindu-mi şarpele cel prea viclean, a mă asemănà Ziditorului, ca pre un rob m'a răpit; iară prin tine Preacurată iarăş m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat; că tu Maica lui Dumnezeu ai născut, pre cel ce m'a îndumnezeit.

Catavasie: Hristos se naşte slăviţi-l...

Peasna, 3 Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Rănită fiind cu săgeata cea prea dulce a dragostei tale, ca a unui mire Stăpâne, purtătoarea de chinuri Varvara, a urât toată nedumnezeirea părintească.

Nici podoaba desfătării, nici floarea frumuseţii, nici bogăţia, nici dulceaţa tinereţilor, nu te-a

amăgit pre tine mărită Varvaro; ci te-ai făcut mireasă lui Hristos, bună fecioară.

Spre luptele cele desăvârşit, întru nimica nu s'a arătat sminteală neputinţei femeieşti; chiar şi vârsta cea mai tânără Hristoase, cu puterea ta cea nevăzută s'a întărit.

Al cuviosului.

Risipitu-ţi-ai averea, dând împrumut lui Dumnezeu; pentru aceasta ţi s'a gătit împărăţia cerurilor. Ci şi acum răsplătire ai luat Ioane, cu mult mai de prisosit.

Slavă:

Talantul înţelepciunii luând cu faptele împodobit, ai luminat Ioane Biserica lui Hristos; care mult îl îmmulţeşti şi dupăce ai lăsat viaţa.

Şi acum, a Născătoarei:

Cetele îngereşti s'au minunat Preacurată, şi inimile omeneşti s'au înfricoşat de naşterea ta. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu credinţă te cinstim.

CONDACUL cuviosului, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Pre scriitorul de cântări, şi cinstitul de Dumnezeu grăitor, învăţătorul Bisericii, dascălul şi luptătorul împrotiva vrăjmaşilor, pre Ioan să-l lăudăm. Că luând crucea Domnului, toată înşelăciunea eresurilor o a gonit; şi ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tuturor le dă iertare greşelilor.

ICOS.

Indreptătorului Bisericii, învăţătorului şi jertfitorului, ca unui tainic al celor negrăite, cu un glas să-i strigăm: Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, deschide gura noastră, şi ne învredniceşte să spunem cuvintele învăţăturilor tale; că te-ai arătat Treimii părtaş, şi ca alt soare luminând în lume, ai strălucit cu minunile şi cu învăţăturile, ca şi Moisì; şi în legea Domnului învăţându-te totdeauna, cu cuvântul şi cu lucrul te-ai făcut luminător; rugându-te neîncetat, ca să deà tuturor ietare de greşeli.

Sedealna sfintei, glasul al 3-lea.
Podobie: De frumuseţa fecioriei...

Intru chinuirea ta, pre toţi i-ai spăimântat; că ai răbdat bătăi dela tirani, legături, munci, temniţă, Varvaro prea fericită. Pentru aceasta şi cunună ţi-a dat ţie Dumnezeu, pre carele l-ai iubit sufleteşte şi ai alergat la dânsul; acela şi tămăduiri dă tuturor, celor ce aleargă la tine cu credinţă, Muceniţă.

Slavă, a Cuviosului asemenea:

Trâmbiţă sfinţită bine glăsuitoare, te-ai arătat nouă sfinţite, cântând marginilor cu închipuire învăţăturile Domnului şi Mântuitorului; şi cu cuvintele tale lumea ai luminat Ioane cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Şi acum a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al cuvântului, ceeace eşti una prea curată Fecioară Maică, întrecând cu curăţia pre îngeri. Deci pre mine, carele m'am spurcat cu păcate trupeşti mai mult decât toţi, curăţeşte-mă cu apele cele dumnezeeşti ale rugăciunilor tale, preacurată, dându-mi mare milă.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Din Fecioară născându-te, ai dăruit tinerelor fecioare putere, să surpe întăriturile celui viclean. Pentru aceasta buna biruitoare Varvara, îndrăzneala aceluia o a călcat.

Cu Crucea ta puterea morţii ai stricat; pentru aceasta Hristoase, trupului său fecioara nepărtinindu-şi, a răbdat prea vitejeşte rane, Varvaro cea cu minte prea tare.

Strămoaşa amăgindu-se de demult de meşteşugirile celui înşelător, s'a izgonit din desfătarea raiului; iară Varvara batjocorindu-l, în cămara cerească acum se sălăşluşte.

Al Cuviosului:

Poruncilor lui Hristos supunindu-te, ai lăsat frumseţea lumii, bogăţia, desfătarea, strălucirea; căruia luându-ţi crucea ta Ioane, i-ai urmat.

Slavă:

Impreună sărăcind cu Hristos, cel ce a fost sărac pentru mântuirea omenească, împreună te-ai prea mărit, precum însuşi a făgăduit, şi împreună împărăţeşti cu cel ce împărăţeşte pururea, Ioane.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te ştim liman de mântuire, şi zid nestricat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, toţi credincioşii. Că tu cu rugăciunile tale, mântueşti din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Cu trei ferestre poruncind a se lumină baia, cu taină ai însemnat Botezul, Varvaro, carele prin lumina Treimii este curăţire sufletelor de lumină purtătoare.

De nebunia cea cumplită a tatălui său ferindu-se Varvara, despicându-se muntele îndată o a priimit, ca şi dedemult pre întâia mucenită Tecla, cea prea slăvită, Hristos făcând minune.

Cu rîvna adevăratului Dumnezeu aprinzându-se, feţele cele spurcate ale celor mincinoşi numiţi dumnezei, le-a scuipat Varvara cea prea lăudată, râzându-şi fecioara adică de înşelătorul lumii.

Al Cuviosului.

Cu frica lui Hristos Părinte întemeindu-te spre dumnezeeasca viaţă, gândul trupesc tot l-ai supus Duhului, ale tale simţiri Ioane curăţindu-le.

Slavă:

Curăţindu-ţi de toată spurcăciunea trupul, şi sufletul şi mintea, cu purtarea de grije, de Dumnezeu înţeleptite, ai luat Ioane, raza cea întreit luminătoare, care te îmbogăţeşte pre tine cu daruri strălucite.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău şi Domnul Fecioară curată, să dăruiască celor robiţi izbăvire paşnică de încunjurarea cea protivnică, şi mântuire celor ce nădăjduesc spre tine.

Peasna 6, Irmos:
Intru adâncul greşelilor...

Precum te-ai făgăduit a da Mântuitorule, înţelepciunea cea de Dumnezeu învăţată, celor ce pentru tine pătimesc, înaintea divanului Judecătorului, de carea Varvara mucenița s'a umplut.

Inşelăciunea celor fără de Dumnezeu o ai mustrat cu cuvântul, de Dumnezeu înţelepţită, Varvaro slăvită; şi cu răbdarea lucrurilor, minţile tiranilor le-ai spăimântat.

Cu bătăi fără milă a se struji, şi cu társini de păr vârtoase a se frecà, pentru Hristos ş'a dat trupul, purtătoarea de chinuri cea fără prihană.

Al Cuviosului.

Luminându-te cu Darul Duhului, şi cu ştiinţele lucrurilor celor dumnezeeşti, şi omeneşti, luminat îmbogăţindu-te, le-ai împărţit celor ce le trebuiau Ioane, fără pizmuire.

Slavă:

Asemenea cu cetele cereşti înţelepte, Biserica cu dreapta credinţă o ai împodobit, cântând Treimii în cor, cântări de Dumnezeu spuse.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai presus de fire ai născut, şi în veci ai rămas Fecioară arătând semnele adevărate

Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Celui în Treime cu bună credință lăudat, lui Hristos urmând purtătoare de chinuri, capiştile idolilor le-ai stins, şi în mijlocul priveliştei pătimind Varvaro, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, ceeace ai fost cu minte bărbătească; cu mare glas cântând pururea: Treimea cinstesc, Dumnezeire una.

ICOS.

Pre ceeace s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie, pre Varvara adunându-ne, să o cinstim după vrednicie; că prin rugăciunile ei de pierderea cea de suflet stricătoare izbăvindu-ne şi de ciumă, şi de cutremur, şi de surpare, viaţa în pace să o petrecem, învrednicindu-ne cu toţi sfinţii, cei ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu; a umblà întru lumină, și a cântà cu vrednicie: Minunate ai făcut Mântuitorule milele tale tuturor credincioşilor celor ce cu credință mărturisesc Treimea şi cinstesc Dumnezeire una.

Alt CONDAC al sfintei, glasul al 6-lea.
Podobie: Chipul cel scris de mână...

Darul minunilor luând, dai vindecări celor în nevoi, şi izbăveşti pre tot omul de boala ciumii. Pentru aceasta în Biserica ta intrând, cântăm pomenirea ta, strigând: Mântueşte pre robii tăi de boala ciumii, fecioară muceniță Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

ICOS.

Având vindecare casa purtătoarei de nevoințe, veniţi să mergem întru aceasta cu osârdie, iubitorilor de mucenici, ca să luăm toţi Darul tămăduirilor, izbăvindu-ne de toată boala ciumii, și de scârbă. Şi vindecându-ne în sfârşit să aşteptăm, ca să vedem naşterea tinerei, patria şi creşterea, şi cum din părinte rău credincios, a ieşit odrasla sfântă, prea frumoasa mireasă a lui Dumnezeu. Prin carele şi fecioria a păzit-o ca o zestre însuşi Mirelui. Acesteia să strigăm: Fecioară muceniță Varvaro, acopere-ne pre noi cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Intru această lună, în patru zile, pomenirea sfintei mare mucenițe Varvara.

Stih: Cu sabia tatăl tău muceniță Varvaro te-a jertfit.
Şi alt Avraam al diavolului este cunoscut.
Varvara în a patra zi cu adevărat.
De mâinile tatălui său s'a tăiat.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Maximian, fiică oarecărui Dioscor, ellin dela răsărit: ea se păzeà de tatăl său într'un turn înalt, pentru frumusețea cea trupească, în care înfloreà. Această fecioară credeà în

Hristos, şi nu s'a tăinuit de tatăl său; căci a cunoscut acela cele pentru dânsa de aicea pentru că el zisese să facă două ferestre la baia care se zideà de către el; iară ea a poruncit să facă trei, şi întrebându-o, ce este pricina de a poruncit să se facă trei ferestre? ea a zis, că le-a făcut în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh. Aceasta auzind el, îndată s'a pornit să o omoare cu sabia sa, iară ia fugind şi intrând într'o piatră ce se despicase cu minune, o a primit de s'a ascuns. Iară tatăl său alergând după dânsa, o a găsit, şi luându-o de cosițe o a dus şi o a dat pe seama domnului țării aceea. Inaintea căruia mărturisind pre Hristos, şi ocărând idolii, a fost bătută cumplit, strujită la trup cu muncile, şi arsă la coaste. După aceea o a bătut preste cap cu măciuci, şi gonindu-o o a purtat aşà prin cetate, bătându-o. In cea de apoi ş'a priimit sfârşitul prin sabie, omorându-o tatăl său cu mâinile sale. Pentru carele se spune, că după tăerea ei, tatăl său pogorându-se din munte, a fost lovit de trăznet; şi şi-a lepădat spurcatul său suflet.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Damaschin, Monahul şi Preotul.

Stih: Ioan de dulcele cântări pământul umplând
Şi în ceruri se suie să alcătuiască cântări voind.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Leon Isavrul şi a lui Constantin Copronim fiul său, din cetatea Damascului, de neam nobil şi strălucit prin dreapta credință, având tată iubitor de fapte bune, carele l-a pedepsit la carte, de a învățat tot meşteşugul cărții elineşti, şi a iscodit bine şi adâncul Scripturii cei de Dumnezeu însuflate, împreună cu prea fericitul Cosma, cu carele şi crescuse împreună; carele apoi s'a făcut Episcop la Maiuma. Deci pedepsindu-se amândoi cu învățătura la un dascăl cu acelaş nume, adică Cosma, carele a fost cumpărat împreună cu alți robi de tatăl dumnezeescului Ioan. Şi fiindcă s'a întâmplat a câştigà un dascăl înțelept ca acesta, pentru aceasta amândoi au ajuns la vârful înțelepciunii şi s'au făcut prea înțelepți. După aceea s'au făcut amândoi monahi, îndeletnicindu-se numai în Dumnezeu şi în cele ale lui Dumnezeu. Căci Ioan s'a dat de către proistosul monastirii sfântului Sava, la un bătrân mare şi înțelept spre cele dumnezeeşti, şi s'a învățat dela el fericita ascultare. Şi pentru că i s'a poruncit de el să nu cânte nici odată, măcar cât de mică cântare, dupre meşteşugul muzichiei pre carele îl ştià, pentru aceasta şi Ioan a păzit neschimbată porunca bătrânului mulți ani. Se zice însă, că arătându-se în vis bătrânului prea sfânta de Dumnezeu Născătoarea, i-a zis, să poruncească ucenicului său Ioan, să alcătuiască laude spre slava lui Hristos, celui ce s'a născut dintr'însa fără sămânța, şi spre lauda şi veselia creştinilor cari sunt datori să o laude din inimă; aceasta a şi făcut, puind acest temeiu scrierilor sale. Deci petrecând amândoi sihăstreşte, fericitul Cosma lăsând multe scrieri bisericii, a răposat cu pace. Iară fericitul Ioan, făcând şi el asemenea şi mai multe, şi întărind multe, şi ruşinând păgânul eres al iconomahilor, cu puterea cuvintelor sale, şi cu înțelepte dovediri ale scripturilor; şi lăsând multe scrieri de laudă Bisericii lui Dumnezeu, prin mijlocul cărora se află aevea cunoştința fiecărui lucru ce se va cercà, ş'a săvârşit viața întru adânci bătrânețe, trăind ani o sută şi patru.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan Episcopul Polivotului, făcătorul de minuni.

Stih: Ioan pre episcopia pământească o părăseşte.
Veselindu-se cu privirea la cel ce pre toate le episcopeşte.

Acest sfânt din tânăra sa vârstă, urà desfătările şi trupeştile îndulciri, şi-şi împodobea viața mai mult cu postul şi cu înfrânarea; pentru aceasta s'a şi hirotonisit Episcop al Polivotului. Deci după ce i s'a încredințat păstoria poporului, a adaos nevoință preste cele dinainte nevoințe de trei ori fericitul, şi ostenele preste ostenele. Ci fiindcă Leon Isavrul când s'a făcut împărat, la anii şapte sute, s'a apucat să hulească împrotiva sfintelor icoane, şi să se lepede de a lor închinăciune, pentru aceasta sfințitul acesta Ioan a mustrat cu tărie păgânătatea aceluia. Şi a învățat şi cu ama-

runţime a desluşit turmei sale adevărata şi drept măritoarea credinţă a Bisericii lui Hristos; şi a adeverit că şi el rămâne întru aceastǎ credinţă, şi vieţuind şi după moarte.

Atâta putere de minuni, a luat dela Dumnezeu pururea pomenitul, încât a certat cu o dumnezeească pedeapsă pre Agarenii cari lăcuiau în preajma Amoreiei Frighiei; şi aşa i-a înduplecat, să-i dăruiască lui pe creştinii cei aveà robiţi. Aşà cu plăcere de Dumnezeu vieţuind dumnezeescul Părinte, s'a mutat către Domnul. Iară cinstitele sale moaşte s'au păzit după moarte nestricate şi întregi până astăzi. Pre cari creştinii de acolo le ridică drept în ziua cincizecimii şi îmbrăcându-le cu vestminte arhiereşti, le, sprijinesc drept de sfânta masă înlăuntrul sfântului Altar, apoi le sue în sfinţitul Tron; şi în toată dumnezeeasca Liturghie le sprijinesc doi preoţi. Iără câte minuni sfântul acesta, după moarte pururea lucrează, nu este cu putinţă să le povestim.

Intru această zi, sfânta muceniţă Iuliani, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Pre Iuliani ca pre o porumbiţă o prümeşte pre ea.

Cuvinte carea oftează dacă nu degrab se tăià.

Intru această zi, sfinţii mucenici Hristodul şi Hristodula fecioara, de sabie s'au săvârşit.

Stih: De un nume cu tine fecioară Hristodulo fiind,

Hristodul impreună cu tine se nevoieşte prin sabie murind.

Intru această zi sfântul noul sfinţit mucenic Serafim, Episcopul Fanarului, carele a mărturisit la anul o mie şase sute unu, cu frigare pătruns s'a săvârşit.

Stih: Serafim răsărit ca o odraslă din pământul Tetalenilor.

Se apropie la Dumeezeu cuvântul prin revărsările sângiurilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Tiranul carele se sumeţia să cuprindă pământul şi să piarză marea ca o jucărie, zace sub picioarele fecioarei Varvarei; că pre acesta slăbindu-l Hristos, l-a legat ca pre o pasăre slabă.

Cu bătăi nesuferite strujit fiind tot trupul tău, şi roşit cu curgerile sângiurilor, şi cu lumânări fiind arsă la coaste, ai răbdat Muceniţă pururea pomenită, făcând spre plăcere lui Hristos, mărită Varvaro.

O fără omenie, şi nemilostivă cruzimea tiranilor, şi prea multa nedumnezeire! Că ţâţele muceniţei ca într'o măcelărie cumplit cu sabia le-au tăiat, ale aceleia ce ş'a lipit mintea de Hristos, puitorul de nevoinţă.

Al Cuviosului.

Cu râvnă fiind aprins toată înţelegerea cea rea a eresurilor celor luptătoare de Dumnezeu, o ai surpat prin scrierile cele cu osârdie, limpezind tuturor luminat, cele de demult risipite, cu agerime scrise de cei înţelepţi, o Ioane!

Slavă:

Prin cuvinte şi dogme drepte, pe care le-ai aşezat, ai defăimat cu căldură păgânătatea cea cu hulă a ucenicilor lui Manent, celor cu nume rău, cari se ispiteau să răsvrătească Biserica lui Hristos, o Ioane!

Şi acum a Născătoarei:

Sfânta sfinţilor te cunoaştem pre tine, ca pre ceeace una ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită. Că tuturor credincioşilor ai izvorît nestricăciune, prin naşterea ta cea dumnezeească.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Arătatu-s'a Hristos cu lumină neapropiată, ţie celei închisă în temniţă, o Varvaro! poruncindu-ţi să îndrăzneşti, şi vindecându-ţi ranele. Pentru aceasta şi bucurie dăruindu-ţi, ca cu aripi te-ai ridicat, către dragostea Mirelui tău.

Înger luminat te-a îmbrăcat cu haină luminoasă, pre tine cea golită pentru Hristos, cinstită Varvaro, ca pre o mireasă ce ai purtat patimile; că de haină Muceniţă desbrăcându-te, ai luat dumnezeească schimbare.

Arătatu-s'a luminat plinită proorocia ta, Hristoase; că tată pre fiu la moarte a dat. Şi însuşi lucrător junghierii fiind ticălosul, părintele muceniţei tale, degrab cu foc din Cer s'a mistuit.

Al Cuviosului.

Defăimata-i arătat prin scrieri Ioane despărţirea lui Nestorie, şi amestecarea lui Sevir; nebunia monotelitului, şi credinţa cea într'o singură lucrare; şi lumina dreptei credinţe tuturor marginilor ai strălucit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Semănat-a vrăjmaşul dupre obiceiu neghinile eresurilor în Biserica lui Hristos, şi a se lepădă de închinarea lui întru cinstitele icoane; ci te-a aflat pre tine nedormitând, prea înţelepte Ioane, şi toată sămânţa cea rea zmulgând.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu pre cel nedespărţit de Tatăl, carele a petrecut în pântece, cu dumnezeească bărbăţie mai presus de fire l-ai zămislit, şi negrăit l-ai născut Maica lui Dumnezeu prea curată. Pentru aceasta pre tine te ştim mântuirea noastre a tuturor.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Vrând să iei slăvit sfârşit muceniei tale Varvaro prin sabie, împreună cu Iuliana, învrednicindu-te cununilor, ai auzit glas dumnezeesc, carele a plinit rugăciunile tale.

Plinind cererea ta, Varvaro de chinuri purtătoare, Hristos dă tămăduiri tuturor celor ce săvârşesc cu credinţă pomeni-

rea ta cea de preste ani. Că cu adevărat nisipul mării a covârșit, bine slăvito minunile tale.

Impreunându-te acum cu Impăratul tuturor Mirele tău Hristos, şi strălucind cu slava dumnezeeştei lumini Varvaro întru cereştile cămări, caută spre cântăreţii tăi, mântuind-i din patimi şi aducându-i la Dumnezeul cel viu.

Al Cuviosului.

Invăţat-ai pre toţi fiii Bisericii, să cânte cu evsevie Unimea cea cinstită în Treime, şi dumnezeeasca întrupare a Cuvântului a o slăvi dumnezeeşte, Ioane, luminând cele cu anevoie multora de cuprins, în sfintele tale scrieri.

Slavă:

Cetele sfinţilor cu cântări lăudându-le Cuvioase, pre Curata Născătoare de Dumnezeu, pre Mergătorul înainte al lui Hristos, apoi pre apostoli, pre prooroci împreună cu sihastrii, pre înţelepţii învăţători, pre drepţi şi pre mucenici; în locaşurile lor acum te sălăşlueşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca nişte lână, ceace eşti cu totul fără prihană, luând în pântece ploaia cea cerească, ne-ai născut pre cela ce dă dulceaţă, celor ce-l laudă cu bună credinţă, şi pre tine cea cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu te vestesc.

SVETILNA sfintei.
Podobie: Cu Duhul in biserică...

Darul tămăduirilor luând dela Dumnezeu, Vravaro pururea pomenită, roagă pre Stăpânul tuturor, pre Dumnezeu, a tămădui boalele celor ce aleargă la tine cu credinţă; şi să izbăvească pre toţi de nevoi şi de neputinţa cea vătămătoare, şi de boalele sufleteşti.

Slavă, a Cuviosului, asemenea:

Surpat-ai cu înţelepciunea ta eresurile, prea fericite Ioane prea înţelepte, şi învăţătura cea drept măritoare ai dat Bisericii; spre a dogmatisi drept, şi a slăvi Treimea, Unimea în trei Ipostasuri şi întru o fiinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai Preacurată pre Dumnezeu Cuvântul cel de mântuire lumii, carele a săvârşit cu înţelepciune această rânduială prea bună. Pentru aceasta pre tine toţi te mărturisim dupre vrednicie, ca pre ceea ce te rogi lui, să ne izbăvească de boale şi de toate nevoile.

LA HVALITE
Stihirile pe 6, glasul 1-iu, singur glasul, a lui Anatolie:

Dulceaţa desfătării pământeşti trecându-o cu vederea, şi

bogăţia părintească, împreună şi slava urând, pre cerescul Mire ai iubit, Varvaro pururea pomenită; că cu sabia capul tăindu-ţi-se, cu fecioarele cele înţelepte împreună ai intrat la Mirele Hristos. Pentru aceasta şi boala cea năprasnică gonind, tămădueşti pre credincioşi cu lucrarea Duhului, şi te rogi neîncetat, pentru sufletele noastre. Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Ruşinatu-s'a vrăjmaşul cel pizmătareţ de femeie fiind biruit; el carele pre strămoaşa o a avut unealtă către păcat; că celce s'a întrupat din Fecioară, Cuvântul Tatălui neschimbat şi neamestecat, precum ştie însuşi, blestemul Evei şi al lui Adam l-a stricat; Hristos cel ce a încununat dupre vrednicie pre muceniţa Varvara şi printr'însa dărueşte lumii curăţire şi mare milă.

Cea de Dumnezeu chemată muceniţă Varvara, în privelişte pătimind, a zis: Cumplite sunt muncile cele de acum, o judecătorule, dară nu voiu mai cinsti cele pământeşti, ci pre cele cereşti! Pentru aceasta, tăiaţi, strujiţi cărnurile, daţi-mă focului; bucurându-mă, mă voiu duce la Mirele meu Hristos. Pentru ale căreia rugăciuni Mântuitorule trimite nouă milele tale, şi ne mântueşte pre noi, cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ei.

Alte Stihiri, ale Cuviosului glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune!

Părinte Ioane prea înţelepte, Biserica lui Hristos o ai luminat cu cântări, cântând dulce prea fericite, cele prea dumnezeeşti; şi lovind alăuta ta cu lucrarea Duhului, Părinte, ai urmat cei prea bine întocmite a lui David; cu carea glăsuind, cu dumnezeeşti cântări, pre toţi la tine i-ai tras.

Părinte Ioane slăvite, de valul lumesc cel turburător depărtându-te, la liniştea lui Hristos ai alergat, Preacuvioase; şi cu privirile cele dumnezeeşti, şi cu strălucite fapte prea fericite, arătat te-ai îmbogăţit cu adevărat, şi credincioşilor ai dat; strălucind prin viaţa plăcută lui Dumnezeu, prea fericite.

Veniţi pământenii să lăudăm astăzi cu bună credinţă şi cu cântări, sfinţită şi cinstită prăznuirea cuviosului Ioan; că acesta cu adevărat, s'a învrednicit a priimi lumina dumnezeeştei străluciri. O! negrăită milostivirea ta, Doamne! prin carea noi am cunoscut a te slăvi pre tine cel prea bun.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Pe calea chinuirii călătorind,

de sfatul părintesc ai fugit, Varvaro prea cinstită; şi ca o fecioară înţeleaptă făclie purtând, ai intrat în curţile Domnului tău: şi ca o Muceniţă vitează Dar ai luat, a vindecà neputinţa trupească cea stricată. Deci, şi pre noi, cari te lăudăm pre tine, mântueşte-ne de durerile sufleteşti, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu l-am cunoscut pre celce s'a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Iară nefiind Slavoslovie mare, Troparul Născătoarei Crucii, Glas acelaş.

Podobie: A treie zi ai înviat...

Pironitu-m'am ca un om pe lemn, şi am murit şi în mormânt m'am pus ca un mort; iară ca un Dumnezeu, o Maică! pre cei morţi voiu învià, şi pre tine te voiu slăvì cu scularea mea.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor te cinstim, pre tine îndreptătorul, Ioane Părintele nostru; că prin tine am cunoscut a umblà pe cărarea cea dreaptă cu adevărat. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit, şi puterea vrăjmaşului ai biruit. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitori. Cu cari împreună roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, de toată nevoia si necazul.

A Crucii, a Născătoarei:
Podobie: O preaslăvită minune...

Nu pot suferi Fiule să te văd pre tine pe lemn adormit, cela ce dai tuturor priveghere, ca să dai celor ce adormiseră de demult pentru neascultarea cea amară, cu somn pierzător, dumnezeească şi mântuitoare priveghere, Fecioara a grăit tânguindu-se; pre carea o slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei, dupre rânduială, şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Muceniţii, Peasna 3, pe 4. Şi din al Cuviosului, Peasna 6, pe 4. Prochimen, Apostol, către Galateni: *Fraţilor, mai 'nainte de venirea credinţei...* Evanghelia dela Marcu: *In vremea aceia, mergeà dupre Isus norod mult şi îl împresurà...*
Iară a Cuviosului, Prochimen, Apostol, şi Evanghelia, caută-le la Cuvioşi.

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Cuviosul şi de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Sava cel sfinţit.

(De va voi cel mai mare, facem privighere)

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am, **Stihirele pe 4, glas 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Văzător ai fost cu mintea, puterilor celor înţelegătoare, şi ca un lucrător al dumnezeeştilor cuvinte, puindu-le în inima ta, pe care întărind şi suirea ca o scară, cuvioase Savo părintele nostru, te rogi, să dăruească nouă pace şi mare milă.

De două ori.

Savo prea cuvioase, viaţa ta din pruncie o ai făgăduit lui Hristos Dumnezeului nostru; dela carele fiind întărit, patimile trupului le-ai supus gândului, pre cel mai rău supuindu-l celui mai bun. Pentru aceasta roagă-te să dăruească sufletelor noastre, pace şi mare milă.

De Dumnezeu înţelepţite Părintele nostru, luminător mare te-ai arătat, luminând partea cea de sub soare, cu strălucirile minunilor, şi ale dumnezeeştilor fapte; pentru că după adormire, lumina cea neapusă pre tine te-a priimit. Pentru aceasta roagă-te, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cuvioase părinte, din pruncie deprinzându-te la fapta bună cu osârdie, te-ai făcut organ sfântului Duh: şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulceţile. Şi acum cu dumnezeească lumină prea curat fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu; păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului..

Arătatu-te-ai din scutecele maicei tale, vas sfinţit, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru, şi casă sfântului Duh.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Savo părintele nostru, purtând în mâinele tale Crucea Domnului, nălucirile dracilor până în sfârşit, le-ai pierdut.

Stih: Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, intru poruncile lui.

Inşelăciunile viclenilor draci, biruindu-le cu puterea Crucii

ai arătat slava lui Hristos, Savo, părintele nostru.

Slavă, şi acum a Născătoarei:

Stăpână bună, ridică sfintele tale mâini, către Fiul tău, iubitorul de suflete Ziditorul, să miluească pre robii tăi.

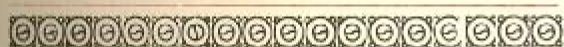
Troparul, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele ai făcut roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Savo părintele nostru cuvioase! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm cetim: Fericit bărbatul

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihrile pe 8, glasul 5.

Podobie: Prea cuvioase Părinte,..

Savo de Dumnezeu înţelepţite, întocmai cu îngerii stătătorule, împreună cu cuvioşii locuitorule, împreună vorbitorule cu proorocii, cu apostolii şi cu mucenicii împreună moştenitorule; tu cela ce acum locueşti în lumina cea neînserată cu ale căruia dumnezeeşti raze străluceşti, cu cea prea înaltă dorire. Căruia stându-i înainte strălucit cu îndrăzneală, îndulcindu-te de vederile lui şi desfătându-te de frumuseţea lui neîncetat; lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzeşte-l, Cuvioase, să dăruească Bisericii un cuget, pace şi mare milă.

De trei ori.

Savo prea fericite, făclia înfrânării cea nestinsă, luminătorul călugărilor cel prea luminat, cel strălucit cu razele dragostei, stâlpul răbdărei cel neclătit, întărirea şi puterea celor ce te cinstesc pre tine cu credinţă, izvorul tămăduirilor, locuitorul pustiei cu adevărat, carele ca un raiu dumnezeesc o ai arătat; aducând dumnezeeşti roduri pre cei ce se mântuiesc. Lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzeşte-l Cuvioase, să dăruească Bisericii un cuget pace şi mare milă.

De trei ori.

Savo de Dumnezeu înţelepţite, stâlpul cel de foc al faptelor bune, făclia care povăţueşti din marea lumească pre popoare la dumnezeescul liman. Cela ce duhurile înşelăciunii le surpi; lăcaşul Duhului sfânt cel curat, îndreptătorul călugărilor, cumpăna înfrânării cea dreaptă, înălţarea smereniei cea

prea luminată, izvorule carele izvorăşti noianuri de tămăduiri; lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzeşte-l Cuvioase, să dărueasca Bisericii un cuget pace şi mare milă.

De două ori.
Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel după chip păzindu-l nevătămat, mintea puindu-ţi stăpân pustniceşte preste patimile cele pierzătoare, spre cel dupre asemănare cât este dupre putinţă te-ai suit. Că barbăteşte silindu-ţi firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, şi pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai aratat mai mare cetăţean pustiei, povăţuitor celor ce bine călătoresc, şi canon defaptă bună prea adevărat. Şi acum în ceruri, oglinzile deslegându-se Fericite, vezi curat pre sfânta Treime; şi te rogi fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudă prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine Curată a ieşit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetirile.
Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3. Vers 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele muncă. Părutus'a în ochii celor nepricepuţi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor şi mergerea dela noi sfărmare: iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luă şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui: că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi mila este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5, Versul 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grije pentru dânşii dela cel Preaînalt Pentru aceasta vor luă împărăţia podoabei şi stema frumseţii din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, şi cu braţul său îi va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întrarma făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-se-va în ziua dreptăţii, şi-şi va pune luiş coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor

la țintă vor lovì. Și din mânia cea zvârlitoare plină de pietere se vor aruncà grindine. Intări-se-va asupra lor apa mării și rîurile îi vor înneca de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterii, și ca un vifor va vântură pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru noroadele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel Preaînalt

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire. Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrâneților viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și noroadele văzând, și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE

Stihira hramului, Și ale Cuviosului, glasul al 2-lea. Singur glasul.

Pustnicească învățătură ai adunat pe pământ, cuvioase Savo, și asuprelile patimilor în curgerea lacrimilor tale, toate le-ai înecat. Scară dumnezeească și cinstită carea duce la ceruri tuturor s'a cunoscut viața ta cea de Dumnezeu priimită; că rodurile bunei credințe într'însa arătând, vindeci printr'însele neputințele patimilor, celor ce cu credință strigă către tine: Bucură-te steaua cea de dimineață, cea ca aurul strălucitoare sfeșnicul călugărilor, și păstorule! Bucură-te pururea pomenite, creșterea cea prea bună a pustiei, și întărirea Bisericii cea neclătită! Bucură-te mare povățuitorule al celor ce se rătăcesc! Bucură-te lauda noastră, și bucuria cea strălucită a lumii!

Pre îngerul cel de pre pământ, și în Cer omul lui Dumnezeu, bună frumusețea lumii, desfătarea bunătăților și lauda faptelor celor pustnicești, pre Sava să-l cinstim: că răsădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit dupre dreptate; și ca un cedru în pustie, a înmulțit turma oilor celor cuvântătoare a lui Hristos, întru cuviință și dreptate.

Cuvioase Părinte, din pruncie deprinzându-te cu fapta bună, te-ai făcut organ sfântului Duh; și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulcețile. Și acum prea curat fiind strălucit cu dumeezeească lumină, luminează și gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Slavă, glas acelaș.

Dorul cel mai presus de min-

te al bunătăţilor luând, toate cele din lume frumoase le-ai trecut cu vederea, de Dumnezeu priimite; că de aicea nu te-ai smintit cu rodul ca Adam şi pre şarpele gonindu-l prin înfrânare, îngerească viaţă ai petrecut, şi acum te sălăşlueşti în ceruri, îndulcindu-te de pomul vieţii. Roagă pre Dumnezeu sfinţite Savo, pentru noi cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! că cine a cunoscut să fii născut maică mai presus de fire, şi să poarte în braţe, pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voiea, cel ce s'a născut! Pre carele ca pre un prunc Preacurata în braţele tale purtându-l şi îndrăzneală ca o maică către dânsul câştigând, nu încetà a-l rugà, pentru cei ce te cinstesc, să miluească şi să mântuească sufletele noastre.

LA STIHOVNĂ
Stihirile glasul al 5-lea.
Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cămara cea cu bun miros, a pustniceştelor nevoinţe cu adevărat; că Crucea pre umere luând, şi Stăpânului Hristos pre tine însuţi prea fericite făgăduindu-te, ai călcat măestria trupului cea râvnitoare de cele de jos; şi cu fapte bune sufletul ţi-ai luminat, şi spre dumnezeească dragoste l-ai întraripat. Pentru aceasta încunjurând prea sfântă racla moaştelor tale prea lăudate Savo, dumnezeeasca iubire de oameni cerem să dobândim, cu rugăciunile tale, şi lumii să se dăruească mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui...

Cărbune de Dumnezeu strălucit, te-ai arătat în lume împreunându-te cu focul Duhului, de Dumnezeu purtătorule Savo, luminând de Dumnezeu înţelepţite, sufletele celor ce cu credinţă se apropie către tine, povăţuindu-i la lumina cea neînserată, Cuvioase. Ai stins şi cărbunii pustiei, fiind rourat cu dumnezeescul Dar de sus. Pentru aceasta şi cununa biruinţei prea arătat ţi-a dăruit ţie Părinte, Hristos împărţitorul dumnezeeştei dreptăţi. Pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Scară înaltă până la Cer arătată a fost viaţa ta, de Dumnezeu înţelepţite. Prin carea la înălţime te-ai suit, şi cu Stăpânul Hristos a vorbi prea fericite te-ai învrednicit, luminându-ţi mintea cu strălucirile cele de acolo; şi cu razele lui fiind

luminat, ai luat îngereasca luminare. Căruia şi acum înainte stându-i, roagă-te Cuvioase, ca cei ce săvârşesc dumnezeească şi cinstită pomenirea ta, să steà înainte împreună cu tine şi să se dăruiască lumii mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor, te cinstim pre tine, îndreptătorul, Savo părintele nostru; că prin tine am cunoscut a umblà pe cărarea cea dreaptă cu adevărat. Fericit eşti, că lui Hristos ai slujit, şi a vrăjmaşului ai biruit puterea. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cu cuvioşii împreună locuitor; cu cari împreună roagă-te Domnului, să miluească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară nenuntită, care pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dnmnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi priimeşte-le, ceeace eşti cu totul fără prihană; carea dărueşti tuturor curăţire de greşeli, priimind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Tropar glasul al 8-lea.
Cu curgerile lacrimilor tale...
Caută-l la Vecernia mică.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfântului de două ori, Slavă, Şi acum a Născătoarei

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul 1-iu. Podobie: Mormântul tău...

Viaţă cu bună credinţă pre pământ săvârşind, lăcaş curat Duhului te-ai arătat, luminând fericite pre cei ce vin la tine cu credinţă. Pentru aceasta roagă pre Stăpânul tău, să lumineze sufletele noastre, a celor ce te lăudăm pre tine, Savo de Dumnezeu înţelepţite părintele nostru. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, care Fecioară cu adevărat şi după naştere te-ai arătat, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate; că pre tine te avem păcătoşii folositoare, pre tine te-am câştigat în ispite mântuire; una cea cu totul fără prihană.

După a doua Stihologhie, Sedelna, glasul al 8-lea. Podobie: Pre înţelpeciunea şi Cuvântul...

Crucea Domnului ridicând înţelepte, şi lui până în sfârşit urmându-i, gândul nu ţi-ai întors spre lume, de Dumnezeu înţelepţite; cu înfrânarea şi cu ostenelele patimile ai omorât, şi Biserică te-ai gătit pre tine însuţi Domnului tău. Pentru aceasta şi răsplătire de daruri ai luat, a vindecà boalele şi a

goni duhurile, purtătorule de Dumnezeu fericite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertate de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta te rog prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine, ca să mă izbăvesc eu de greşeli, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, că toate le poţi, câte voeşti.

După Polileu, Sedelna glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Din pântece te-ai sfinţit cu adevărat, prea sfinţite Savo, şi pre pământ ca un înger ai vieţuit; că trupul ţi-ai omorât, râvnind vieţii lui Evtimie, şi dupre vrednicie te-ai arătat slujitor Treimii, fericite. Pentru aceasta spre râvna dumnezeeştei tale vieţi, cete de călugări a-i împreunat, pururea slăvite purtătorule de Dumnezeu părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.
Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Ca ceeace eşti Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului carele nu ştie de bărbat; ca ceace eşti lăcaş Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine celace sunt lăcaş spurcat fărădelegii, şi batjocură dracilor intru cunoştinţă m'am făcut, grăbeşte de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă lăcaş luminat prin fapta bună, Curată, ceea ce eşti priimitoare de lumină. Goneşte-mi negura patimilor, şi împărtăşirei celei de sus mă învredniceşte, şi luminii cei neînserate, cu rugăciunele tale.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului al 4-lea.
Prochimen glasul al 4-lea.

Cinstită este inaintea Domnului moartea Cuviosului lui

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.
Toată suflarea.

Evanghelia dela Luca:

In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes, şi mulţimea ucenicilor lui ..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Cuviosului tău Sava, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre...
Şi acum.

Pentru rugăciunele Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta.

Şi Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi al Cuviosului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, şi din răutatea Eghi„petului scăpând Israiliteanul, „strigă: Mântuitorului şi Dum„nezeului nostru să-i cântăm.

Sufletul meu cel întunecat prin desfătările vieţii, şi turburat de grijile lumeşti, cu strălucirea ta luminează-l Maica lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, deschisu-s'au uşile cereşti prin naşterea ta, în care dă şi sufletului meu intrare ca o milostivă, şi către acela mă povăţueşte.

Sufletul meu cel săgetat cu săgeata celui viclean, şi rănit prin vicleniile şi meşteşugirile aceluia, cu mila ta vindecă-l, Fecioară.

Nădejdea celor desnădăjduiţi, îndreptarea celor căzuţi, ceeace ai născut lumina cea dumnezeească, luminează sufletul meu, cel ce este întru întuneric.

Alt CANON, al Cuviosului.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Pre prea bunul între pustnici, pre Sava cu osebire, cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cu raza luminii Sfântului Duh luminează, Savo, pre cei ce cu dragoste creştinească întru cântări te laudă, cela ce eşti lauda pustnicilor, mărirea călugărilor, înfrumuseţător pustiei, şi de feciorie păzitor.

Tot dorul spre Dumnezeu tinzându-ţi din tinereţe, şi spre dânsul toată dragostea ta avându-o, zburdările trupului şi asuprelele patimilor prin înfrînare le-ai omorît, Savo de Dumnezeu purtătorule prea lăudate.

Biruind pre şarpele cel ce se tăinuià în rod, l-ai călcat, şi cursele lui uşor le-ai trecut, cu aripile cinstirei de Dumnezeu ridicându-te părinte; şi bucurându-te, ai cules viaţă din pomul cunoştinţei.

Slavă:

Strălucit fiind cu lumina Darului, în foc ai intrat ca şi cei trei tineri, rămâind nears, Dumnezeu păzindu-te; şi arătând tututor vrednicia şi strălucirea ta, ce erà să fie mai pe urmă Părinte.

Şi acum a Născătoarei...

Ca un potop fără stavilă, se revărsase moartea asupra noastră, dar apropiindu-se de cel născut al tău, a pierit, şi lovindu-se s'a surpat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că viaţa, ceea ce este deapururea cu adevărat întrupată, ai născut.

Catavasia: Hristos se naşte slăviţi-l...

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne, tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pre tine te laudă duhul meu.

Toată dorirea mea către tine o am tins, Stăpână Curată, şi poftele mele cele trupeşti îngrab le schimbă.

Stăpână, ceeace eşti uşa luminii, răsari-mi mie razele cele luminate ale pocăinţei, şi negura păcatelor mele o pierde.

Una întru tot nevinovată scapă-mă de toată răutatea, de ispitele ce vin asupra mea, şi de focul cel veşnic.

Preacurată grăbeşte, de mă cercetează, şi mă curăţeşte de ranele cele cumplite şi mă apără de toată supărarea, pre mine cel ce pătimesc.

Alt Canon Irmos:

Cela ce ai întărit..

Mintea puindu-ţi stăpân preste patimi prea fericite, cârmuitor dreptăţii te-ai arătat; că celui mai bun arătat pre cel mai rău l-ai supus. Pentru aceasta Părinte ca un finic, în pustietăţi ai înflorit.

Ştiind a urmà urmelor Stăpânului, ai fost înstreinat de patrie, şi locuind în pustie, biruinţă ai ridicat asupra celor împrotivă luptători, cu dumnezeească putere fiind întărit.

Cu tăria minţii prea fericite fiind întărit, feluri de meşteşugiri ale vrăjmaşului ai biruit înţelepte; tuturor l-ai arătat, şi sprânceana lui cea înaltă o ai surpat.

Slavă:

Cu suflet prea blând şi cu voinţă lină, cu faptele bune îmfrumuseţat văzându-te pre tine, Luminătorul cel prea luminat, Evtimie, te-a priimit luminat propoveduind strălucirea ta cea prea fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuitoarei rânduieli a cu-

vântului pentru noi, luminată ușă, tu Maică Fecioară te-ai cunoscut cu adevărat; că tu ne-ai adus raza cea înțelegătoare a prea înaltei Dumnezeiri.

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cele pământești toate lăsându-le, și în lume fiind trupește cu Duhul ai fost părtaș îngerilor; pentrucă patimile trupului ceste de acum omorându-le, Treimii te-ai arătat slujitor, fericite. Pentru aceasta și patimile celor bolnavi le vindeci și prin cuvânt gonești duhurile cu Darul, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Turburările vieții lăsându-le, Crucea ta pe umere luând, cu totul te-ai dat pre sine-ți Domnului tău; și afară de trup și de lume punându-te te-ai făcut sălaș Duhului Sfânt. Pentru aceasta și spre râvnă ridicând popoarele, cetățile ai deșertat, și deșerturile în cetăți ai prefăcut, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit, din pruncie întinându-mi cu cuvintele și cu faptele netrebnice, pre mine însumi m'am stricat, și nu am ce face sau unde să scap, și altă nădejde nu am afară de tine Fecioară. Vai mie păcătosului! Pentru aceasta rugător sunt către tine Preacurată; și acum alerg, și mă rog, mărturisindu-mă ție, greșit-am! Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi dăruiască: că întru tine Fecioară nădejdile mi-am pus.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i„conomiei tale, înțeles„am lucrurile tale, și am prea „mărit Dumnezeirea ta.

Sufletul meu cel întunecat cu păcate, strălucește-l cu lumina ta pururea Fecioară, carele ai născut Soarele dreptății.

Scapă-mă de viforul ispitelor, și al vieții cei stricătoare de suflet, și de focul cel veșnic mă mântuește dumnezeească Mireasă.

Sfințitule vas al fecioriei, și veselia celui neîncăput cu firea, sufletul meu cel întunecat de multe patimi, luminează-l.

Intru tot sfântă dumnezeească Mireasă Stăpâna lumii,

mântueşte-mă pre mine, de nevoi mă scapă, şi-mi goneşte mulţimea patimilor.

Alt Canon, Irmos.

Tu eşti tăria mea Doamne...

Aşezarea sufletului curăţindu-ţi, şi lărgindu-o cu dumnezeeşti vederi, încăpătoare cu adevărat de Daruri dumnezeeşti o ai făcut, de Dumnezeu fericite; şi cu atingerea mâinilor tale pre cei neputincioşi i-ai vindecat, următor Stăpânului făcându-te.

Celce cumplit se sălbătăceà asupra ta Părinte, s'a înghiţit ca Datan şi ca Aviron pierzându-se; căci pre tine te-a păzit nevăzut dumnezeescul Dar, de mulţi grijindu-se, de cei ce s'au mântuit prin tine, şi cari au urmat învăţăturilor tale.

In legea lui Dumnezeu învăţându-ţi simţirele dumnezeescule, spre cunoştinţa celor fără de trupuri şi înţelegătoare, ţi-ai îndreptat gândul cuvios, trecând neîncetat din mărire, în mărire şi din putere Părinte întru putere.

Slavă.

A face bine celor de o seminţie puindu-ţi în gând, în pustie cetăţi de suflet folositoare, ai zidit lui Dumnezeu Cuvioase, şi în pământ însetat izvoare de ape ai scos, şi ploi din Cer ai pogorât cu prea mărire, de Dumnezeu înţelepte preste ţarine fără de apă.

Şi acum a Născătoarei:

Nou înflorit rai al nemuririi şi frumos cu adevărat te-ai arătat, pomul vieţii cel întru tine sădit cu prea înaltă putere dumnezeească, în pântece purtându-l şi născându-l, carele izvorăşte nădejde de viaţă purtătoare, tuturor celor ce cu credinţă te cunosc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne; Mântueşte-ne „pre noi; că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine pre „altul nu ştim.

Pre tine Fecioară te lăudăm întru tot lăudată, carea ai încăput pre cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău cea cu totul fără prihană.

e focul cel nestins, şi de viermi, scapă-mă Maica lui Dumnezeu, ceeace ai vindecări de milă.

Tu eşti credincioşilor perete tare şi biruinţă, întru tot sfântă, ceeace mântueşti din ispite, pre cei ce te laudă.

Sufletul meu cel neputin-

cios vindecă-l, prea curată Stăpână, ceeace ai născut mântuirea tuturor, pre cel ce ridică neputinţele noastre

Alt canon, Irmos:
Pentru ce mai lepădat...

Cu gând neabătut către cel dorit al tău tinzându-te, de la dânsul ai luat Părinte Dar de prisosit de minuni prea mari, şi pre cei ce veneau la tine cu credinţă milostivindu-te, i-ai vindecat, Cuvioase.

Sarcină greutăţilor trupeşti lepădând, vas de Dumnezeu însuflat al înţelegerii sfântului Duh te-ai făcut dumnezeescule; cu înfrânarea de bucate, cu rugăciunea, cu răbdarea, şi cu gândul smerit înavuţindu-te.

Propoveduitor dumnezeeştilor dogme, de lucruri prea mari glăsuitor te-ai hirotonit; cu adunările sfinţilor părinţi, împreună vorbitor ai fost, şi pre împăraţi ai înţeleptit; cărora te-ai arătat de faţă, fiind înconjurat de Dumnezeescul Dar, fericite.

Slavă.

Darul cel dat ţie dela Dumnezeu, de Dumnezeu însuflate s'a vestit şi s'a dat tuturor până la marginile lumii; vederoase făcând cu dumnezeeească cuviinţă arătările, şi lucrarea minunilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace eşti folositoare credincioşilor, zid nestricat celor ce te laudă pre tine; tot neamului omenesc pricinuitoare de mântuire te-ai arătat; ca ceeace ai născut pre Dumnezeu cel ce s'a arătat trupeşte, mântueşte sufletul meu, Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşti-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegi„le mele, şi mă ridică dintru „adâncul răutăţilor, rogu-mă. „Căci către tine am strigat şi „mă auzi Dumnezeul mântui„rii mele.

Marie lacaş curat şi întru tot cinstit, al Făcătorului tuturor, dă sufletului meu lacrămi curăţitoare, şi scoate-mă de la judecata ce va să fie, şi din munci.

Ceeace eşti uşă dumnezeească, arată intrări dumnezeeşti smeritului meu suflet, întru care intrând, să se mărturisească şi să ia deslegare de răutăţi, Născătoare de Dumnezeu.

Adâncul păcatelor şi valurile desnădăjduirii, viscolesc mintea mea; milostiveşte-te Stăpână, şi-mi tinde mâna, şi

mă mântueşte, ceea ce ai născut pre Mântuitorul.

Pre tine te avem folositoare şi zid toţi credincioşii cari pururea suntem necăjiţi întru adâncul răutăţilor, al turburărilor şi al scârbelor, Născătoare de Dumnezeu, singură scăparea credincioşilor.

Alt Canon, Irmos:
Rugăciune vărs către Domnul...

Dragoste către Dumnezeu şi către aproapele agonisind, înţelegere pe scurt a legii şi a proorocilor ai plinit; că toată fapta bună, care întrece toate fără asemănare Părinte ai săvârşit.

Asemenea cu viaţa îngerească pe pământ viaţa ţi-ai câştigat; asemenea cu îngerii cinste Hristos ţi-a dăruit, dându-ţi cetele sfinţilor ajutătoare sufletului tău.

Slavă.

Rod al înţelepciunii arătându-te, începerea înţelepciunii ai iubit, frica lui Dumnezeu, cu carea îndreptându-te la săvârşirea aceea ai ajunsu-o cât se poate cuprinde de oameni, Părinte.

Şi acum a Născătoarei:

Ceeace ai născut cu trup pre Mântuitorul şi Răscumpărătorul Dumnezeul tuturor şi Domnul, cel ce a petrecut împreună cu noi, mântueşte Preacurată din nevoi, pre cei ce te chiamă pre tine, Stăpână.

CONDAC, glasul al 8-lea.
Podobie: Apărătoarei Doamne...

Ca cela ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără prihană prin faptă bună, Savo fericite, săditor creştinătăţei ai fost; de unde te-ai făcut podoaba cuvioşilor, şi cetăţean pustiei lăudat dupre vrednicie. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Savo, de trei ori fericite.

ICOS.

O! mai marele părinţilor, şi podoaba cuvioşilor, îndrăzneala pustnicilor către Hristos, cetăţeanul pustiei, şi săditorul; cum voiu lăudà viaţa ta, Cuvioase? Că străluceşti marginilor ca soarele. Pentru aceasta strig către tine acestea: Bucură-te Cuvioase lauda Capadochilor! Bucură-te cinstita podoaba lumii! Bucură-te odrasla pustiei cea prea frumoasă! Bucură-te dumnezeească desfătarea părinţilor! Bucurăte că în ceruri cu îngerii locueşti! Bucură-te că cele de pre pământ din Cer le îndreptezi! Bucură-te îndreptarea călugărilor şi canonul! Bucură-te mijlocitorul celor

leneşi către Dumnezeu! Bucură-te izvorul minunilor cel de Dumnezeu izvorât! Bucură-te cuviosul organ al Duhului! Bucură-te prin carele s'a împodobit răsăritul! Bucură-te prin carele cele despre apus strălucesc! Bucură-te Savo de trei ori fericite.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sava Sfinţitul.

Stih: De Dumnezeu de demult sufletul tău lipind.
Inaintea lui acum Savo te găseşti stând.
Dumnezeescule Savo în a cincea zi ai intrat.
In Cerul cel prea dorit cu adevărat.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Teodosie cel mic, din Capadochia, dintr'un sat ce se chiamă Muntalasc, din părinţi anume Ioan şi Sofia. Deci dintru începutul vieţii sale alergând la petrecereă călugărească, şi intrând la Monastirea ce se numia Flavian, atâta s'a făcut de răbdător la pofte, în cât văzând un măr în grădină, şi făcându-i-se poftă de dânsul, a zis: *Frumos era la vedere şi bun la mâncare rodul ce m'a omorât.* Şi aşà a luat mărul în mână, dar nu l-a mâncat, ci l-a călcat cu picioarele, şi ş'a pus hotar să nu mai mănânce măr în toată vieaţa sa. Şi în cuptor cu foc aprins a intrat, şi a ieşit sănătos, neatingându-se focul nici de hainele lui. Când era de opt-sprezece ani, a mers la marele Evtimie, şi a fost trimis de dânsul la cuviosul Teoctist, la chinovie, unde a adunat, şi a aflat obiceiurile şi bunătăţile tuturor, celor ce locuia acolo. Pre acesta văzându-l marele Evtimie, pentru sporul sufleteştelor lui bunătăţi, l-a numit copil bătrân. Şi pre cât îi creştea vârsta, îi creştea fapta bună. Pentru care a şi luat dela Domnul Darul minunilor, şi a făcut multe minuni de trei ori fericitul. La locuri seci prin rugăciunea sa, a izvorât ape şi s'a făcut povăţuitor şi învăţător multor călugări. Mers-a şi cu solii la Constantinopol de două ori, rugat fiind de Patriarhii ce erau pe acelea vremi la Ierusalim, către împăraţii Anastasie şi Iustinian. Şi fiind de nouăzeci şi patru de ani, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, sfântul mucenic Anastasie.

Stih: Pre Anastasie cinstesc, ca cel ce cinsteşte arătat.
Invierea Hristosului şi Dumnezeului meu adevărat.

Acest sfânt Anastasie, văzând odinioară pre sfinţii mucenicii lui Hristos, că se muncesc şi li se taie toate membrele trupului, pentru credinţa şi mărturisirea lui Hristos, a luat dumnezeească râvnă în inima sa; şi pentrucă erà creştin, şi socoteà negrăitele acelea bunătăţi ce sunt gătite mucenicilor, a dorit să se lupte şi el ca un mucenic, ca şi de cununile muceniciei să se învrednicească. Şi dar într'o zi, s'a înfierbântat în inima sa de dragostea mărturisirii, şi însemnându-şi tot trupul cu semnul cinstitei Cruci, s'a dus de sineşi chemat la mucenie; şi stând în mijlocul judecăţii, a strigat cu mare glas zicerea Isaiei: *Arătat m'am făcut celor ce nu mă întreabă, aflatu-m'am între cei ce nu mă caută.* Şi fiindcă toţi s'au uitat la el, a zis mucenicul: Auziţi voi toţi slujitorii diavolului eu sunt creştin, şi crez în Domnul nostru Iisus Hristos: iară pre idolii voştri, şi pre cei ce se închină acestora, îi dau anatemei. Aşà văzând păgânii îndrăzneala lui, s'au înspăimântat, şi îndată dezbrăcându-l, l-au bătut cumplit, zicându-i: Această pedeapsă ţi-am dat pentru neruşinarea şi obrăznicia ta; iară pentrucă crezi în Hristos, ţi se va tăia capul, şi se va aruncà trupul tău, la peşti şi la cele târâtoare, ca să-l mănânce. Deci îndată apucând sălbătăciţii pre sfântul, i-au tăiat capul, şi ducându-l cu o corăbioară puţin departe de pământ, au aruncat trupul lui în mare.

Intru această zi, sfântul mucenic Dioghen de pietre ucis, s'a săvârşit.

Stih: Dioghen mucenicul cu haină de pietre bucurându-se.
De către bărbaţi înşelători este îmbrăcându-se.

Intru această zi, sfântul mucenic Averchie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Urmează lui Averchie pentru tăere cunună mare.
Căci nu flori ci Cerul îi este încununarea.

Intru această zi, prea cuviosul Non, în pace s'a săvârşit.

Stih: Non de legăturile protivnicului fugind.
Il leagă cu legăturile de îngropare mort zăcând.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Grat vieţuind se nădăjduià înger a fi,
Ci după moarte om se vădi.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nectarie, cel din chilia lui Iagar care se află la Cartea Atonului pustnicind la anii o mie patru sute şaptezeci, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nectarie bând amărăciunea vieţii cei de jos,
Acum bea Nectarul, dumnezeească băutură cea de sus.

Intru această zi, cuviosul Filofteiu Careotul, duhovnicescul părinte mai sus zisului Nectarie, şi s'a învrednicit de Darul mai'nainte vederei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pre Dumnezeu tu Filoftee, de trei ori fericite iubind,
Acum sus faţă înaintea feţei lui Dumnezeu eşti stând.

Intru această zi, sfinţii cuvioşi mucenici cari au locuit în chiliile Atonului, şi au înfruntat pre latino-cugetători, pre împăratul Mihail, şi pre Patriarhul Bec, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Una socoteală mulţimei cuvioşilor fiind,
A muri pentru părinteştile dogme voind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, mimilueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăznelă, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Binecu„vântat eşti, Doamne Dum„nezeule în veci.

Mă rog ţie Preacurată, omoară păcatul cel ce locueşte întru mine, şi mă învredniceşte Fecioară a câştigă viaţă, şi mă fereşte de partea celor ce se muncesc acolo.

Multe feluri de patimi mă viscolesc Curată, ceeace ai născut izvorul nepătimirii; de biruinţa acelora, şi de focul cel veşnic scapă-mă, Născătoare de Dumnezeu cu rugăciunile tale.

Cel ce cu năravul cel slobod greşesc, şi de obiceiul cel nebunesc mă robesc, alerg către obişnuita ta milostivire; mântueşte-mă întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, pre mine cel deznădăjduit.

Stinge văpaia patimilor mele, şi-mi alinează turburarea inimii, curată Maica lui Dumnezeu; şi mă scapă fecioară de tirania dracilor, şi de focul cel veşnic.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

Lepădat-ai cele vremelnice schimbându-le cu cele veşnice, şi cu îngerii dănţueşti, ca cela ce ai petrecut viaţă îngerească; cu cari împreună ai şi cântat: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Strigă cu mulţumire lavra ta cea mare şi prea cinstită, locuitor şi ziditor, şi cetăţean avându-te înţelepte; şi lăudându-se strigă către Domnul; Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Neîncetat te roagă, Savo de

Dumnezeu înţeleptite, pentru turma ta, şi cere cu osârdie ca următorii tăi, să fie veşnici totdeauna, roadă aducând şi cu dragoste strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămară Preacurată mai pre sus de cuvânt a întrupării Cuvântului, pat şi scaun te numim cei ce înţelegem cele drepte. Şi bucurându-ne, cântăm Fiului tău: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre carele îl laudă oştile în„gereşti, lăudaţi-l, şi-l prea în„nălţaţi întru toţi vecii.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, uşurează-mi păcatele şi sarcina greşelilor mele, ca să te măresc pre tine.

Ca ceeace ai născut pre Judecătorul şi Dumnezeu, arată-l Curată cu blândele tale rugăciuni, mie milostiv; ca să mă mântuesc de focul cel veşnic.

Biruitu-m'au păcatele mele cele multe, Născătoare de Dumnezeu: dă-mi acum mână de ajutor, şi scapă-mă din focul cel nestins, pre mine nevrednicul.

Rogu-mă, Preacurată luminează ochii inimii mele, cei orbiţi de negrul păcat, şi mă arată priimitor de Dumnezeeasca strălucire: ca prin tine să mă fac curat Fiului tău.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu veselie cuvioasă, au mers cetele sfinţilor înaintea prea curatului tău suflet, în locul odihnei, în lăcaşurile cele luminate, unde se sălăşluesc. Cu cari împreună acum cânţi: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Streine sunt minunile tale: că fiarele ai îmblânzit, valurile patimilor ai potolit, mai 'nainte spui cele ce vor să fie; cu proorocescul Dar cetele dracilor scoţându-le le goneşti cu privigherile cele întinse, cu rugăciunele şi cu postirele, şi cu puterea Crucii cea nebiruită, de Dumnezeu purtătorule.

Cela ce cu Moisi mai 'nainte din stâlp a vorbit, stâlp prea luminat, tins de pe pământ până la Cer, ţi-a arătat, unde şi acum zace răbdătorul şi mult pătimitorul trupul tău; căruia cu credinţă stându-i înainte, cu dreapta credinţă cântăm: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bucurie se săvârşeşte

prăznuirea ta prea lăudate; că în fapta bună cea de bucurie purtătoare te-ai îmbrăcat cu adevărat, în haina mântuirii şi în îmbrăcămintea cea curată şi miloasă a veseliei; în care acum împodobit fiind, cânţi neîncetat: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, şi Fecioară ai rămas, şi cu streină naşterea ta ai adunat toate; încetând răsboiul cel de preste ani şi osebirea cea depărtată, ceeace ai purtat în sânurile tale pre Hristos dătătorul de pace; pre carele cu credinţă binecuvântându-l cu dragoste te lăudăm pre tine, una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine, Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri mărin„du-te pre tine.

Miluește Preacurată ticălosul meu suflet, și-mi omoară pierzătoarele patimi; goneşte muncitoarea nepricepere, şi izvoare de lacrimi sfinte pururea în viaţă dărueşte-mi, prin care să scap de osânda cea cumplită ce mă aşteaptă.

Fecioară prea curată, tu eşti zid creştinilor şi scăpare lumii, întru carea ne mântuim; că din tine Dumnezeu întrupându-se, pre tine te-a dat tuturor acoperământ mântuitor, dumnezeească Mireasă. Pentru aceasta Curată mântueşte-mă pre mine nevrednicul.

Cu tărie şi putere duhovnicească, cu armă de biruinţă încinge smeritul meu suflet, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu; îmbracă-l în arma Crucii, şi curăţeşte ranele păcatului meu cu roua iubirii tale de oameni şi cu mare mila ta.

Curată, fii-mi stâlp de mântuire, taberile dracilor să le faci de nimic; şi mulţimea ispitelor şi necazurile să le goneşti, şi întâmplările rele departe să le isgoneşti, şi mântuire să-mi dărueşti, Curată.

Alt Canon Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Miros slobozeşte racla ta cu bună mireasmă duhovnicească, din destul veselind pre fiii tăi, cei ce te înconjoară pre tine cu dragoste, care laudă viaţa ta cea îngerească, strălucirea cea dată ţie, mărirea şi frumuseţea cea deapururea.

Izvorît-a în pustie apă, şi în pământul cel însetat baltă s'a făcut, schimbându-se cu ru-

găciunele tale Părinte; că cetele pustniceşti întru aceasta s'au sălăşluit ca lângă nişte rîuri; laturea Iordanului a înflorit ca crinul, udată fiind cu lacrimile tale.

Strălucirea sfinţilor ţi-a strălucit în ceruri, ca celui drept Părinte; că pre Hristos dreptatea cea adevărată, prea arătat l-ai iubit; şi viaţa lui cercând, ai urmat prea fericite, pre cât ţi-a fost cu putinţă, sfinţeniei lui cei de viaţă purtătoare.

Slavă:

Cu multă lumină strălucind de Dumnezeu purtătorule, şi cetele îngerilor cele luminate văzându-le umblând împrejurul luminii Treimii, şi luând cu Darul razele vederii de Dumnezeu, nu încetà a te rugà, să se învrednicească iertării de greşeli, cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzută ai fost, o Fecioară Maică a lui Dumnezeu, născând cu trup mai pre sus de fire, pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a răspuns, mai 'nainte de toţi vecii. Pre carele acum îl cunoaştem mai pre sus de trupuri, măcar că şi în trup s'a îmbrăcat.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul stând bătrânul....

Deşertul cetate l-ai făcut, cu obiceiurile cele iubitoare de înţelepciune, strălucirea părinţilor, Savo părinte de Dumnezeu înţeleptite; şi pre acesta l-ai săvârşit rai înţelegător, împodobit cu flori dumnezeeşti, cu mulţimile celor de un obiceiu, cari săvârşesc după vrednicie cinstită pomenirea ta.

Slavă:

Deşertul să se veselească, şi să înflorească ca crinul, că l-ai umplut de fii, Savo de Dumnezeu înţeleptite; laturea Iordanului să se bucure acum cu veselie, întru dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Stâlpul cel cu aur înfăşurat, cetate cu douăsprezece ziduri, scaun cu picături de soare, şederea Impăratului, minune necuprinsă de minte; cum cu lapte ai hrănit pre Stăpânul?

LA HAVALITE

Stihirile pe 4. Glasul al 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Defăimătorul celor de jos şi înstreinatul, iubitorul celor de sus, şi cetăţeanul pustiei, Sava cel de Dumnezeu înţeleptit, pre noi pre toţi ne îndeamnă, a prăznuì ziua cin-

stitei mergerii lui cu credinţă la Dumnezeu. De două ori.

Afară de trup şi de lume prin fapte bune fiind, şi prin-tr'însele prea mărind pre pământ cu viaţa pre Domnul slavei, Părinte înţelepte, dupre vrednicie te-ai prea mărit, şi te-ai arătat de dânsul dumnezeesc izvor de tămăduiri, Savo de Dumnezeu priimite.

Smerit, fără răutate, blând, fără viclenie, lin fiind Părinte, mai pre sus de om, şi fără materie, în materie; casă a lui Dumnezeu te-ai arătat prea vrednică, cu milostivire dându-ne nouă darurile, cele ce ţi-au venit ţie dela dânsul.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăzlit rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfinţitul Sava, să miluească sufletele noastre.

SAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile şi Otpustul.

Ceas întâiu şi cel de săvârşit otpustul.

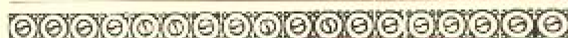

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Cuviosului, Peasna 3 şi 6, pe 8. Prochimen, glas 7: *Scumpă este înaintea Domnului moartea...* Stih: *Ce voiu răsplăti Domnului...* Apostol către Galateni: *Fraţilor; roada Duhului...* Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu...*

CHINONICUL

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Nicolae Arhiepiscopul dela Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

(De va voi cel mai mare, facem priveghere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea. Podobie:** Ca pre un viteaz...

Cu mir dumnezeesc pre tine te-a uns, dumnezeescul Dar al Duhului, celor din Mira mai întâiu şezător; şi de mireazma faptelor umplând prea sfinţite, marginile lumii, şi cu rugăciunile cele dulci mirositoare, gonind totdeauna, patimile cele rău mirositoare, pentru aceasta cu credinţă te lăudăm, şi săvârşim prea sfântă pomenirea ta. De două ori.

Ca pre un strălucitor neapus,

ca pre un luminător a toată lumea, carele ai strălucit întru tăria Bisericii, Nicolae; carele lumea luminezi și negura întâmplărilor celor cumplite o gonești; carele scoți din iarna nedumnezeirii, și faci liniște adâncă; pre tine dupre datorie te fericim.

Și de față fiind, și arătându-te prin visuri, Nicolae, pre cei ce cu nedreptate erau să moară, i-ai mântuit ca un milosârd, ca un iubitor de bine, ca un apărător prea cald, ca un folositor adevărat, al celor ce cu credință cer a ta sprijineală, prea sfințite Părinte; cu îngerii împreună cetățeanule, cu apostolii și cu proorocii întocmai, stătătorule.

Slavă, glasul al 6-lea.

Moștenitorule al lui Dumnezeu, și părtașule împreună cu Hristos, slujitorule al Domnului, sfinte Nicolae; dupre numele tău, așà și viața ta; că împreună ți-a strălucit din tinerețe mintea; mărturisit-a lumina feții tale nerăutatea sufletului; adeverit-a blândețele liniștea cuvântului; viața ta este mărită și adormirea ta cu sfinții; roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu Ierarhul Nicolae, să miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai inviat...

Nicolae fericite, milostivește-te spre mine cel ce caz, rogu-mă ție, și luminează înțelepte ochii sufletului meu, ca curat să văd pre dătătorul de lumină și înduratul.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Dela vrăjmașii cei ce mă caută să-mi facă rău, scoate-mă sfinte, ca cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhie Nicolae prea fericite și de bărbații sângiurilor mă mântuește.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Liman neînviforat și zid nebiruit, Ierarhe, pre tine te-am câștigat credincioșii; turn de întărire, și ușă de pocăință, îndreptător sufletelor, și apărător.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Râvnind pârâșul împrotiva turmei tale, Preacurată, în toate zilele caută vicleanul să o facă mâncare; dar tu de Dumnezeu Născătoare, scoate-ne din vătămarea aceluia.

Tropar, glasul al 4-lea.

Tropar gl. 4

Indreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii

Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul,

Starea întâia

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 8, glasul al 2-lea. Podobie:** Când de pre lemn...

In Mira locuind dupre simţire, mir cu adevărat te-ai arătat, cu mir înţelegător fiind uns, sfinte Nicolae Arhiereul lui Hristos, şi umpli de mireasmă feţele, celor ce cu credinţă şi cu dragoste, săvârşesc prea slăvită pomenirea ta pururea. Dezlegându-i din primejdii şi din nevoi, şi din necazuri pre aceştia, Părinte, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Cu nume de biruinţă fiind numit adevărat, credinciosului popor te-ai arătat întru ispite tare, sfinte Nicolae slujitorul lui Hristos. Că pretutindenea fiind chemat, degrab ajuţi pre cei ce cu dragoste aleargă sub acopărământul tău. Că tu ziua şi noaptea cu credinţă arătându-te, mântueşti de ispite şi de primejdii.

Arătatu-te-ai împăratului Constantin, împreună şi lui Avlavie în vis, şi pre aceştia cu frică ameninţându-i, aşà le-ai zis: Dezlegaţi degrab pre cei ţinuţi la închisoare legaţi în temniţă, că nu sunt vinovaţi de junghiere fărădelege; iar de nu mă veţi ascultà pre mine, pârâ voiu face împărate asupra ta, către Domnul rugându-mă.

Mare şi cald folositor, celor ce se află întru primejdii, eşti mărite sfinte Nicolae, sfinţite propoveduitorule al lui Hristos; celor de pre pământ şi celor ce umblă cu corăbiile; celor ce sunt departe, şi celor de aproape, ca un milostiv şi tare rugător. Pentru aceasta adunându-ne, strigăm: Roagă-te către Domnul, să ne ferim de toată primejdia.

Alte Stihiri glas acelaşi.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă, vom încununa pre Ierarhul? Cela ce a fost cu trupul în Mira, şi duhovniceşte la toţi a ajuns, la cei ce curat îl iubesc pre dânsul. Pre mângâitorul tuturor celor necăjiţi, şi tuturor celor din pri-

mejdii scăpare, turnul creştinătăţei, apărătorul credincioşilor; prin carele mândria vrăjmaşilor, Hristos o a surpat, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări de laudă vom lăudà pre Ierarhul? Pre luptătorul împrotiva păgânătăţii, şi ajutorul creştinătăţii, pre folositorul Bisericii, marele sprijinitor şi învăţătorul; carele pre toţi cei rău măritori i-a ruşinat; pierzătorul Arianismului, şi apărătorul cel cald; prin carele a surpat, a lui mândrie Hristos, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări prooroceşti vom lăudà pre Ierarhul? Carele cele ce sunt departe mai 'nainte le vede, şi cele ce nu sunt de faţă, ca şi cum ar fi de faţă, mai 'nainte le spune. Cela ce toată lumea încunjură, şi pre toţi cei ce li se face strâmbătate, îi scapă. Cela ce în visuri s'a arătat împăratului, celui de Dumnezeu înţelepţit, şi pre cei mai 'nainte legaţi, i-a mântuit de junghierea cea nedreaptă, carele din destul dărueşte mare milă.

Cu ce cântări duhovniceşti vom lăudà pre Ierarhul? Pre carele Tatăl l-a ales, iară Fiul arătat l-a binecuvântat, şi dumnezeescul Duh l-a sfinţit: ca cel ce este prea cinstit vas al alegerii, stâlpul Bisericii şi întărire; lumină arătată lumii şi luminător dumnezeesc; prin carele negura înşelăciunii, cu totul s'a pierdut, şi credinţa s'a întărit.

Slavă, glasul al 6-lea:

Pre cela ce este podoaba Ierarhilor şi lauda părinţilor, izvor de minuni şi credincioşilor mare folositor, adunându-ne, o iubitorilor de părznuire, cu laude de cântări să-l lăudăm, zicând: Bucură-te păzitorul celor din Mira, proestosule cinstite şi stâlpul cel neclătit! Bucură-te luminătorule prea luminate, carele luminzi marginile lumii cu minunile! Bucură-te dumnezeeasca bucurie a celor necăjiţi, şi folositorul cel prea cald al celor ce li se face strâmbătate! Şi acum prea fericite Nicolae, nu încetà rugându-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc, pururea cea de bucurie şi întru tot lăudată pomenirea ta.

Şi acum, a înainte prăznuirei, glas acelaşi.

Peşteră bine te împodobeşte; că Mieluşaua vine, purtând în pântece prunc pre Hristos; şi iesle priimeşte, pre cela ce cu cuvântul ne-a dezlegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pământenii. Păstori flue-

rând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată; şi Maghi dela Persida, aur şi tămâie şi smirnă, Impăratului aduceţi. Că s'a arătat Domnul din Fecioara Maică; căruia şi plecându-se, ca o slugă Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce era în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine, sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu şi Dumnezeule.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și cetirile

Dela Pilde cetire.

Cap. 10, Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude, și binecuvântarea Domnului preste capul lui. Fericit este omul carele a aflat înțelepciunea, și muritorul care știe priceperea. Că mai bună este negutătoria acesteea, decât a aurului și a argintului visteria. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentrucă lungimea zilelor, și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pre limbă le poartă. Deci ascultați-mă pre mine, o fiilor! că lucruri de cinste voiu să zic; și fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi și pun înainte glasul meu fiilor omenești. Că eu înțelepciunea am tocmit, sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu pre cei ce mă iubesc pre mine, îi iubesc: și cei ce mă caută vor află Dar. Ințelege-ți dar cei fără de răutate chibzuială, și cei neînvățați lipiți-vă inima. Ascultați-mă pre mine iarăși: Că lucruri de cinste voiu să zic. Și voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăță grumazul meu. Și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răsvrătit. Toate sunt drepte celor ce înțeleg, și netede celor ce află cunoștința. Că vă învăț pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră, și să vă umpleți de Duh.

Dela Pilde cetire.

Cap. 10, Vers 32.

Gura dreptului izvorăște înțelepciune, iară limba nedreptului va pieri. Buzele oamenilor drepți se învață daruri, iară gura celor necurați se răsvrătește. Cumpenele viclene urîciune sunt înaintea Domnului, iară cumpăna dreaptă priimită este Lui. Ori unde intră strâmbătatea, acolo și ocara, iară gura înțelepților se învață înțelepciune. Săvârșirea drepților va îndreptă pre dânșii, și împedicarea nepriimitorilor va prădă pre ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei; iară dreptatea va mântui dela moarte. Murind dreptul a lăsat grija, iară pierirea necuraților este grabnică și de râs. Dreptatea celui fără prihană îndreptează căile, iară cel fără de lege întru necredință cade. Dreptatea oamenilor drepți va mântui pre ei; și întru păgânătatea sa se prind cei fărădelege. Sfârșindu-se omul drept nu-i va pieri nădejdea; iară lauda necuraților va pieri. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios. In gura celor fărădelege lațul cetățenilor, iară chibzuirea drepților cu bună sporire. Intru bunătățile drepților se va îndreptă cetatea, și întru pierirea necuraților bucurie. Intru binecuvântarea drepților se va înălța cetatea, iară cu gura necredincioșilor se va săpa. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte, iară omul înțelept liniște aduce.

Dela înțelepciunea lui Solomn cetire.

Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelă-

ciunea să înşale sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar şi milă este întru cuvioşii lui şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.

Stihirile glasul 1-iu, singur glasul.

Vitându-te cu râvnă la înălţimea ştiinţei, şi privind în taină la adâncul înţelepciunei, ai îmbogăţit lumea cu învăţăturile tale Părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos, Ierarhe Nicolae.

Omule al lui Dumnezeu, şi credincioasă slugă, ispravnice al tainelor lui şi bărbatul doririlor Duhului, stâlpule însufleţite şi icoană de Duhul însuflată; căci ca pe o visterie dumnezeească, te-a priimit mirându-se Biserica celor din Mira, şi ca pre un rugător al sufletelor noastre.

Glasul 2, a lui Vizantie.

In dreptător credinţei şi chip blândeţelor te-a arătat pre tine turmei tale Hristos Dumnezeu, Ierarhe Nicolae, că în Mira mireasmă dând, străluceşti luminat cu dumnezeeştele tale isprăvi, folositorule al săracilor şi al văduvelor. Pentru aceasta nu înceta rugându-te, să mântuească sufletele noastre.

Părinte Nicolae, vistieria cea de mir a moaştelor tale, apără cetatea Mirelor. Prin aceasta pre cei legaţi şi osândiţi fără judecată, i-ai slobozit din moarte, din legături şi din temniţă, arătându-te în vis împăratului prin vedenia ta. Ci şi acum, ca şi atuncea şi pururea, prin vedenia ta arată-te, rugându-te pentru sufletele noastre.

Părinte Nicolae, măcar de şi laturea cea din Mira tace, dar lumea toată, cea luminată de tine cu bună mireazmă a mirului, şi cu mulţimile minunilor, strigă cu cântări de laude; strigă şi cei mântuiţi prin tine, cari fuseseră osândiţi spre pierzare. Cu aceştia şi noi strigăm cântând: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Părinte Nicolae, fiind vistierie de mir a prea sfântului Duh, ca o primăvară veselitoare, umpli de mirosul dumnezeeştilor mirezme a lui Hristos. Că apostolilor fiind următor, lumea încunjuri prin cuvintele minunilor tale. Pentrucă şi celor de departe ca şi celor de aproape, prin visuri arătându-te, izbăveşti din moarte pre cei ce cu nedreaptă judecată erau să moară; mântuind cu prea slăvire de multe nevoi, pre cari

te-a chemat pre tine. Pentru aceasta şi pre noi scapă-ne de cele cumplite ce ne vin asupră, cu rugăciunile tale, cari pururea te lăudăm pre tine.

Glasul al 6-lea.

Bine slugă bună şi credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos! Tu şi greutatea zilei ai purtat, tu şi talantul cel dat ţie l-ai înmulţit, şi celor ce au venit după tine nu le-ai pismuit. Pentru aceasta porţile cereşti ţie s'au deschis. Intră întru bucuria Domnului tău, şi te roagă pentru noi, sfinte Nicolae.

Glasul al 8-lea.

Spre lauda Domnului ai alergat Nicolae în viaţa aceasta vremelnică, şi El te-a prea slăvit pre tine în viaţa cerească şi adevărată. Pentru aceasta îndrăznire dobândind către dânsul roagă-te să mântuească sufletele noastre.

Slavă glasul al 8-lea.

Rodul bărbăţiilor tale, Cuvioase părinte, a luminat inimile credincioşilor. Că cine a auzit şi nu se va minună de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta, de blândeţele cele către săraci, de milostivirea spre cei necăjiţi? Pre toţi cu dumnezeească cuviinţă i-ai învăţat Ierarhe Nicolae. Şi acum cu cunună neveştejită fiind încununat, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirei asemenea.

Vitleeme găteşte-te, împodobeşte-te iesle, peşteră priimeşte; adevărul a venit, umbra a trecut, şi Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, şi a îndumnezeit luarea. Pentru aceasta Adam se înnoeşte, împreună cu Eva strigând: Pre pământ buna voinţă s'a arătat, să mântuească neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ
Stihirele, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cap sfinţit, lăcaş curat al faptelor bune, dumnezeescule îndreptător al prea îndumnezeitei sfinţenii, mare păstorule, prea luminate luminătorule; carele porţi nume de biruinţă, cela ce către cei ce se roagă cu umilinţă te pleci, uitându-te la rugăciunile celor neputincioşi. Mântuitorule prea gata, păzitorul mântuirei tuturor celor ce săvârşesc cu credinţă prea mărită pomenirea ta. Pre Hristos roagă-l prea fericite, ca să trimită nouă mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Bucură-te prea sfinţită minte, a Treimii curat lăcaş, stâlpul Bisericii, întărirea credin-

cioşilor; ajutătorul celor slabi; steaua carea cu străluciri ale rugăciunilor celor bine priimite, risipeşti totdeauna întunerecul ispitelor, şi al necazurilor, Ierarhe Nicolae; limanul cel prea lin, la carele scăpând să mântuesc cei cuprinşi de valurile vieţii. Pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoţii tăi, Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucura.

Bucură-te cela ce te-ai umplut de râvnă dumnezeească, şi de răspunsul cel rău ai scăpat pre cei ce erau să moară cu nedreptate, prin starea ta de faţă cea înfricoşată, şi cu venirea prin visuri; izvorule carele ai izvorît în Mira, Nicolae, miruri de prisosit; care şi sufletele adapă, şi întinăciunea patimilor gonesc; sabie care tai neghinele înşelăciunei; lopată carea vânturi învăţăturile lui Arie cele ca plevele; pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea: A lui Ioan Monahul.

Omule al lui Dumnezeu, şi credincioasă slugă, slujitorule al Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerei; stâlpul şi întărirea Bisericii, moştenitorule al împărăţiei; nu tăceà a strigà pentru noi către Domnul.

Şi acum, a înainte prăznuirei. Glas acelaşi. A lui Vizantie.

Ceeace nu ştii de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cela ce te-a născut pre tine? Cine este şi Maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în braţe? Cum nu ţi s'a ars pântecele? Mari şi prea slăvite lucruri întru tine, şi înfricoşate taine săvârşite pe pământ vedem prea sfântă. De aceea mai 'nainte gătim ţie vrednică datorie, pre pământ peştera, din Cer cerem steaua, şi Maghii vin dela răsăriturile pământului la apusuri, să vadă mântuirea oamenilor, ca un prunc cu lapte hrănindu-se.

La binecuvântarea pâinelor... Troparul, glasul al 4-lea.

Îndreptător credinţei... **De două ori.**

Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară... **odată. Apoi cetirea cuvântului.**

LA UTRENIE

Dumnezeu este Domnul. **Troparul sfântului de două ori, Slavă, Şi acum a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea. Podobie:** Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Suindu-te la înălţimea faptelor bune, şi cu dumnezeească strălucirea cea de acolo luminându-te Părinte, de minunile Duhului cu adevărat te-ai arătat strălucit luminător, întru ispite fiind folositor nebi-

ruit. Pentru aceasta cu prea slăvire pre vrăjmaşul biruind, minciuna ai gonit, şi pre oameni i-ai mântuit din moarte Nicolae. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celorce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Străluceşti pe pământ cu razele minunilor, Nicolae înţelepte, şi mişti toată limba spre slava şi lauda celui ce te-a prea mărit pre tine pe pământ; pre carele roagă-l, să scape de toată primejdia pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cu credinţă şi cu dragoste, alegerea părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie ceeace eşti cinstit lăcaş al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuţi în adâncul cumplitei desnădăjduiri, al greşelilor şi al necazurilor; că tu eşti mântuirea păcătoşilor, şi ajutătoare, şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea. Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Celor credincioşi le foloseşti, acoperindu-i şi păzindu-i pre ei fericite, şi de tot necazul mântuindu-i arătat, cela ce eşti prea frumoasă lauda Ierahilor şi mărirea, Nicolae cuvioase.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace eşti folositoare nebiruită celor din nevoi, şi rugătoare gata celor ce nădăjduesc spre tine, izbăveşte-mă de primejdii pre mine, şi să nu mă treci cu vederea, ajutătoare a tuturor.

După polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intâmpină...

Folositor prea cald te-ai arătat Bisericii lui Hristos, Nicolae şi învăţăturile eresurilor cele fără de Dumnezeire, le-ai stricat cu îndrăsneală, şi îndreptător ortodoxiei te-ai arătat tuturor. Roagă-te pentru toţi cei ce urmează dumnezeeştelor tale învăţături, şi îndemnuri.

De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Degrab primeşte, Stăpână, rugăciunile noastre, şi acestea le du Fiului tău şi Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană. Desleagă de asuprele pre cei ce aleargă la tine; sfărâmă meşteşugirile, şi surpă îndrăsneala celor fără de Dumnezeu, Preacurată, cari se întrarmează asupra robilor tăi.

Deci Antifonul intâiu al glasului 4, Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan:

Zis-a Domnul, eu sunt uşa: Prin mine de va intra cineva, se va mântui...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunele Ierarhului tău Nicolae, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunele Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... Şi Stihira glasul al 6-lea:

Bine slugă bună şi credincioasă; bine lucrătorule...

Vezi la Litie

CANOANELE.
Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Şi ale Sfântului, două pe 8.
CANONUL Născătoarei de Dumnezeu
Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celuice a făcut minunate mi„nuni cu braţ înalt, şi a mân„tuit pre Israil, că s'a prea„mărit.

Ceace ai născut adâncul înţelepciunei, trimite-mi picături de înţelepciune, izvorule cel ce cu Darul izvorăşti, Curată; ca cu cântări să măresc noianul darurilor tale.

Pre tine te laud cu totul lăudată, pre ceeace te laudă cetele îngerilor, ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cel prea lăudat pre carele toată făptura îl laudă, că s'a prea slăvit.

CANONUL Sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este aceasta.

Ţie Nicolae cânt dumnezeească cântare...

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Cunună purtând şi înaintea scaunului lui Hristos, prea înţelepte Nicolae stând cu oştile îngereşti, dărueşte-mi luminare, care luminează întunecarea sufletului meu, ca să laud bucurându-mă prea fericite, pomenirea ta.

Domnul cel ce măreşte pre toţi cei ce-l slăvesc, te-a dat pre tine scăpare credincioşilor, carele fereşti de ispite pre cei ce aleargă la acoperământul tău Nicolae, şi te chiamă cu credinţă şi cu dragoste, prea fericite.

A Născătoarei:

A mă asemănă Ziditorului, puindu-mi poftă şarpele cel prea viclean, ca pre un rob m'a răpit; iară prin tine Preacurată iarăşi m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat; că tu Maica lui Dumnezeu, ai născut pre cel ce m'a îndumnezeit pre mine.

Alt CANON al sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Cu nepricepută limbă şi buze, am venit să aduc laudă scurtă, şi rugăciune înnălţărei tale cei următoare lui Dumnezeu, Nicolae; ci ca un bogat dătător, pre Mântuitorul şi Dumnezeu, fă-l mie milostiv.

Om ceresc fiind, întocmai cu îngerii, pe pământ te-ai arătat văduvelor folositor prea mare, celor apăsaţi apărător, şi tuturor celor necăjiţi ajutător în nevoi, Părinte Nicolae.

Arătat te face toată partea cea de sub soare, Nicolae de trei ori fericite, minunile şi noianul faptelor tale celor bune: Lipsiţii pre folositorul, săracii şi văduvele pre hrănitorul, orbii pre povăţuitorul, şi toţi pre apărătorul.

Slavă, a Treimii.

Treimea cea nezidită cinstesc, pre Tatăl, şi pre Fiul, împreună cu Duhul; o fiinţă singură, o Dumnezeire, o fire netăiată dupre fiinţă; trei Ipostasuri despărţind dupre feţe, şi dupre Ipostas.

Şi acum, a Născătoarei:

Fără sămânţă pre Cuvântul ai zămislit, pre unul din Treime Preacurată, şi pre acesta cu trup l-ai născut, rămânând după naştere întreagă ca şi mai 'nainte de naştere. Pre acesta ca pre Fiul tău şi Dumnezeu, roagă-l pururea pentru noi.

Catavasie:

Hristos se naşte, slăviţi-l; „Hristos din ceruri, întâmpina-„ţi-l; Hristos pe pământ, înăl-„ţaţi-vă; cântaţi Domnului tot „pământul, şi cu veselie lăuda-„ţi-l popoare, că s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia ta, Hristoase „Dumnezeule, carele ai întărit „Cerul şi ai întemeiat pămân-„tul preste ape, Atotputernice.

Cerul cel prea curat, lăcaşul împăratului, raiul cel cu Darul însuflat cu adevărat şi mirositor, nădejdea creştinilor, Născătoarea de Dumnezeu să se laude.

Cu cuvântul pre Cuvântul ai născut, cel ce cu cuvântul a adus întru fiinţă toată firea cea cuvântătoare, şi pre cea necuvântătoare, carele a dezlegat de necuvântare pre oameni, ceea ce eşti prea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos:

Inflorit-a pustiul ca crinul...

Nicolae fericite, al Stăpânului de aproape ucenic fiind, mântueşti pre cei ce aleargă

la tine, de cumplite nevoi, şi de moartea cea amară.

Curăţeşte pre robii tăi, dându-le iertare de greşeli ca un bun, pentru mijlocirile cele către tine ale lui Nicolae, mult milostive.

A Născătoarei:

Alinează turburarea patimilor mele, Stăpână, şi îndreptează-mi viaţa Preasfântă, ceeace ai născut pre Dumnezeu, întru carele s'a întărit inima mea.

Alt Canon, Irmos:
Fiului celui mai 'nainte...

Carte în inimă dobândind, de Dumnezeu înţeleptite, de multe fapte bune, scrisă cu degetul cel nemuritor şi prea curat al lui Hristos Dumnezeu, mai vârtos decât fagurul şi mierea, dulceaţă izvărăsc cuvintele tale, Nicolae.

Arătat-a Darul întru tine minuni cu prea mărire; că luminată viaţa ta, o Nicolae! cea cu adevărat mai strălucită decât aurul, luminează şi străluceşte sufletele cele întunecate cu raza dumnezeescului Duh.

Vezi şi după moarte, în visuri de faţă arătându-te, şi pre tineri din moarte cu preaslăvire, i-ai izbăvit, strigând arătat către împăratul: nu face strâmbătate bărbaţilor celor din pizmă pârâţi.

Slavă a Treimei.

Milostivă fii mie prea sfântă Treime Dumnezeul nostru, celui ce cu greşeli nemăsurate mi-am întinat viaţa, Părinte şi Fiule şi Duhule cel viu; păzindu-mă pretutindenea şi pururea, nevătămat de tot necazul.

Şi acum, a Născătoarei:

Dai nădejde de mântuire, Născătoare de Dumnezeu robilor tăi, în nevoi şi primejdii, şi cu rugăciunile tale cele grabnic folositoare, îi păzeşti şi-i ajuţi stând de faţă. Că tu dumnezeească Mireasă eşti lauda noastră a credincioşilor.

Catavasie:

Fiului celui născut fără stri- „care din Tatăl, mai 'nainte „de veci, şi mai pe urmă din „Fecioară întrupat fără de să- „mânţă, lui Hristos Dumnezeu „să-i strigăm: Cela ce ai înăl- „ţat cornul nostru, sfânt eşti „Doamne.

Slavă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Râu de tămăduiri pe deasupra vărsându-se, şi izvor de minuni neînpuţinat, te-a arătat pre tine Nicolae, cela ce este adâncul milei; că cei ce cu grele

boale amar se chinuesc, şi cu necazurile vieţii cumplit se muncesc, de toată mâhnirea află doftorie tămăduitoare cu adevărat a ta caldă folosinţă. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, făcătorul făpturei şi Domnul. Pentru aceasta te rog prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă strig către tine, ca să mă mântuesc eu de păcate, când voiu vrea să stau înaintea feţei Ziditorului meu: Stăpână Fecioară curată, dărueşte-mi atuncea al tău ajutor; că toate le poţi, câte le voeşti.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte proorocule Avvacu„me întruparea Cuvântului, ai „propoveduit, strigând: Când „se vor apropià anii te vei „cunoaşte, când va veni vre„mea te vei arătà; slavă pu„terii tale, Doamne.

Pricina morţii oamenilor Eva a fost, prin sfatul şarpelui; iară tu fecioară curată, născând prin cuvânt pre Cuvântul, te-ai arătat solitoare nemuririi şi vieţii. Pentru aceasta dupre vrednicie te lăudăm.

Cu Duhul proorocii mai 'nainte te-au văzut Curată, munte, uşă, masă, sicriu sfânt, sfeşnic, scaun vieţii, năstrapă şi pat, întru închipuiri ale căror noi vedem plinirea, arătându-te Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Apropiindu-te curat de razele Duhului, te-ai făcut purtător de lumină, luminând marginile lumii; tuturor de faţă stând şi pre toţi mântuind, cei ce cu credinţă aleargă la tine.

Scăpând de moarte pre tineri, precum te-ai arătat atuncea, Cuvioase, aşà şi acum pre mine mă scapă de toată primejdia, de ispite şi de nevoi, prea fericite.

Strălucit-ai cu strălucirile faptelor bune prea fericite, făcându-te următor prea ales Stăpânului tău, şi mântueşti fiind chemat, pre cei ce cu bună cucernicie şi cu dragoste te măresc.

A Născătoarei:

Venit-a la tine Stăpânul şi Domnul întrupându-se şi mântuindu-mă ca un milostiv, pre mine tot omul; pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu...

Numai numele tău cu adevărat fiind chemat, de toate sfaturile vrăjmaşilor, degrab se mântuesc cei ce strigă către tine cu căldură, sfinte Nicolae: Precum mai 'nainte pre voevozi ai scăpat, scapă-ne şi pre noi de toată cumplita nevoie.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, nu încetà a te rugà cu deadinsul înţelepte, pentru noi toţi credincioşii robii tăi, minunate Nicolae, ca să ne ferim de focul cel veşnic şi de vrăjmaşi, de limba cea vicleană şi de răutate.

Tămăduiri izvorăşti pretutindenea, celor ce cu credinţă aleargă la tine, şi izbăveşti din legături pre toţi. Pentru aceasta întristarea noastră întru bucurie o schimbă, cu rugăciunele tale cele bine primite, Nicolae luminate; sfărâmând mândria vrăjmaşilor noştri.

Slavă, a Treimii:

Stăpânia Dumnezeirei cei fără de început, pre Tatăl şi pre Fiul cinstesc, şi prea sfântului Duh slujesc, Împărăţiei cei atotfăcătoare, osebite, netăiate, în trei chipuri şi feţe, despărţite pururea, Unimei nedespărţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Tu cu adevărat mai cinstită, mai pre sus decât oamenii şi de cât îngerii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară te-ai arătat. Că pre Făcătorul tuturor în pântece l-ai zămislit, îmbrăcat cu trup material, născându-l mai pre sus de fire, o! nouă cuvioasă vedere!

Catavasie:

Toiag din rădăcina lui Ies„seiu, şi floare dintr'însul, Hris„toase, din Fecioară ai odrăslit „cel lăudat, din muntele cel cu „umbra deasă; venit-ai întru„pându-te din cea neispitită „de bărbat, cel fără de trup „şi Dumnezeu; slavă puterii „tale, Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Răsari luminată lumina cea pururea fiitoare, nouă ce„lor ce mânecăm către judecă„ţile poruncilor tale, Stăpâne „iubitorule de oameni, Hris„toase Dumnezeul nostru.

Ca un sicriu cinstit al sfinţeniei, ca un scaun sfânt în

chipul focului, şi ca un palat sfinţit, Stăpână, ai încăput pre Dumnezeu Atotţiitorul.

Maică care nu ştii de bărbat, între fecioare, şi Fecioară între maice, una Preacurată, negrăit te-ai arătat; că pre Dumnezeu l-ai născut, cel ce a dat firei acest Dar.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi..

Cu viaţă lui Dumnezeu plăcută, fiind strălucit, de trei ori fericite, pre cei osândiţi cu nedreaptă judecată ca să moară, de faţă stând i-ai scăpat, pre cei ce Stăpânului Hristos strigau: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaştem.

Cela ce vezi acum în ceruri slava cea pururea veşnică, şi te desfătezi cu luminate străluciri ale razei cei negrăite şi dumnezeeşti, acopere-mă pre mine cu folosinţa ta, Cuvioase, sluga lui Hristos prea fericite.

A Născătoarei:

Ca să cauţi chipul tău cel îngropat prin patimi Mântuitorule, de puterile cele cereşti tăinuindu-te, şi întrupându-te din Fecioară, te-ai arătat celor ce strigă: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaştem.

Alt Canon Irmos:

Dumnezeu fiind păcei..

Propovedueşte şi acum minunile tale, Părinte, mitropolia cea mare a celor din Mira, şi eparhia Lichiei, şi toată mulţimea minunatelor tale fapte, cu care ai mântuit pre toţi din dureri şi din necazuri, vrednicule de laudă, Nicolae.

Liman văduvelor şi părinte săracilor, ajutător prea ales al celor din necaz; celor ce plâng mângâere, păstor şi povăţuitor tuturor celor ce rătăcesc fiind Nicolae, scapă-ne şi pre noi din nevoi cu rugăciunile tale.

Mutatu-te-ai de pre pământ la lăcaşurile cele fără materie, unde vezi frumuseţea lui Hristos cea negrăită, şi împreună vorbitor cu oştile îngereşti te-ai arătat. Pentru aceasta cu apostolii şi cu mucenicii dănţuind, cu deadinsul roagă-te Mântuitorului, părinte Nicolae.

Slavă, a Treimii.

Trei feţe slăvesc fără de început, cele de un scaun, singure stăpânitoare, ale unei Dumnezeiri nedespărţite, prin carea din ce n'a fost, m'am adus întru a fi, împreună cu îngerii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne.

Şi acum a Născătoarei:

Ceeace eşti acoperemânt de mântuire şi bucurie tuturor, care apuci înainte degrab şi

mântueşti, milostiveşte-te şi acum spre noi, cei ce strigăm către tine Curată, şi te chemăm pururea în nevoi; că altă folositoare după Dumnezeu nu avem.

Catavasie:

Dumnezeu fiind păcii, tată „îndurărilor, pre îngerul sfatu- „lui tău celui mare, dăruindu- „ne pace l-ai trimis nouă. De- „ci, povăţuiţi fiind la lumina „cunoştinţei de Dumnezeu, de „noapte mânecând, te slăvim, „iubitorule de oameni.

Peasna 6, Irmos.

Proorocului Ionă urmând, strig: Slobozeşte viaţa mea „din stricăciune, Bunule, şi mă „mântueşte Mântuitorul lumii, „pre cela ce strig: Slavă ţie.

Folositoarea credincioşilor, celor întristaţi, veselia cea de bucurie, umple de bucurie duhovnicească pre robii tăi, cei ce doresc de folosinţa ta.

Cerul cel cuvântător, Biserica cea curată, sicriul cel sfânt, raiul cel prea frumos al lui Dumnezeu, întru carele este pomul vieţii, să se laude de mine.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greşelilor...

Cunună de biruinţă pre creştetul tău dupre vrednicie ţi s'a pus Nicolae. Deci ca un biruitor prea ales, pre cei ce te chiamă pre tine, mântueşte-i.

Pre mine cel omorît cu greşalele, fericite, şi cu întreite valurile patimilor înnecat, arătându-te, mă mântueşte la limanul dumnezeeştei voiri.

A Născătoarei:

Spre tine mi-am pus nădejdile, Maică pururea Fecioară, mântuirii mele, şi pre tine te pun folositoare vieţii, tare şi neclătită.

Alt Canon, Irmos:

Din pântece pre Ionă...

Nou Avraam te-ai arătat Nicolae; căci ca pre un fiu unul născut ţi-ai adus mintea ta Stăpânului tău, jertfă fără de sânge aducând pururea. Pentru aceea te-a binecuvântat ca un iubitor de streini Părinte, şi al Treimii lăcaş dumnezeesc te-ai făcut, şi fără prihană.

Streine şi înfricoşate minuni lucrezi în tot pământul, şi pre mare departe celor din primejdii cu rugăciunile tale cele sârguitoare stându-le de faţă, celor neputincioşi doftor, şi săracilor hrănitor, purtând nume de biruinţă asupra vrăjmaşilor, te-ai arătat apărător poporului celui credincios.

Cu ochiul minţii mai 'nainte văzând cele ce vor să fie, de învăţături drepte pre toţi i-ai umplut, de o fiinţă cu Tatăl pre Fiul vestindu-ne nouă. Şi nebunia lui Arie o ai pierdut; puind înaintea cinstitei tale isprăvi, stâlp drept măritoarei credinţe.

Slavă, a Treimii:

Laud şi cinstesc Treimea cea nedespărţită, cea în trei feţe despărţită pururea şi unită în fiinţă şi în fire, ca pre o Stăpânie una; pre Tatăl şi pre Fiul şi pre sfântul Duh; carea pre toţi cu putere îi stăpâneşte, şi toate le păzeşte precum voeşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Plecând cerurile, Hristos voind s'a sălăşluit în pântecele tău, Preacurată; că nesuferind să vadă zidirea mâinilor sale tiranindu-se de cel înşelător, a venit în chip de rob, să mântuească neamul omenesc.

Catavasie:

Din pântece pre Ionà ca „pre un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a priimit, „şi în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul, şi trup luând, a ieşit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce nu a pătimit stricăciune, „pre ceeace l-a născut, o a „păzit nevătămată.

CONDAC, glasul al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

In Mira sfinte, sfinţitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinindu-o, Cuvioase, ţi-ai pus sufletul tău pentru norodul tău; mântuit-ai pre cei nevinovaţi din moarte. Pentru aceasta te-ai sfinţit, ca un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Să lăudăm acum cu cântări pre Ierarhul, pre păstorul poporului celui din Mira şi învăţătorul, ca prin rugăciunile lui să ne luminăm; că iată s'a arătat tot curat şi nestricat cu Duhul, aducând lui Hristos jertfă fără prihană, curată şi lui Dumnezeu bine priimită, ca un Ierarh curăţit în suflet şi în trup. Pentru aceasta este adevărat folositor şi ajutător Bisericii; ca un mare tăinuitor al Darului lui Dumnezeu.

Intru această Lună în 6 zile, pomenirea celui dintru sfinţi Părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni.

Stih: Nicolae mare solitor, pe pământ fiind.
Chiar în depărtare dela pământ este spre bine alergând.
Intru a şasea a lunii s'a arătat,
Sfârşitul vieţii lui Nicolae cel lăudat.

Acesta a fost pe vremea lui Diocliţian şi Maximian, strălucind mai înainte în viaţa călugărească, şi pentru nespusa lui bunătate s'a făcut Arhiereu, şi fiind cu frica lui Dumnezeu, cinstind creştinăta-

tea, şi propoveduind cu îndrăzneală buna credinţă, s'a prins de mai marii cetăţii Lichiei, şi dându-l la munci şi la rane, l-a băgat în temniţă împreună cu alţi creştini. Şi de oarece marele şi bine cinstitorul Constantin, din voia lui Dumnezeu a statut împărat Romanilor, atunci cei ce erau închişi s'au slobozit din legături, cu cari împreună şi marele Nicolae; şi mergând la Mira, n'a trecut mult, şi s'a adunat de marele Constantin întâiul sinod dela Nicheia, căruia a fost părtaş şi minunatul Nicolae. Acesta a făcut minunate minuni, precum arată istoria lui. Scos-a pre trei oameni ce se năpăstuiseră, de erà să moară prin strâmbătate, că prinzând ei de veste că vor să piară, aflându-se în temniţă, a chemat pre sfântul în ajutor, pomenindu-i şi alte bune fapte ce a făcut şi precum a scăpat pre alţi trei tineri ce erau să piară la Lichia, aşà şi pre dânşii să-i scape. Pentru aceasta sfântul Nicolae, carele a fost grabnic şi ferbinte spre ajutor, s'a arătat în vis împăratului Constantin, şi eparhului Avlavie, mustrându-l pentru pâra ce făcuse oamenilor la împăratul. Iară pre împăratul l-a învăţat cu amăruntul, şi i-a spus că erau nevinovaţi, şi cum că din răutate au fost pârîţi. Pentru aceea prin vedenia aceasta i-a scapat din nevoia aceea. Deci făcând şi alte multe minuni, şi păstorind dumnezeeşte poporul şi ajungând la adânci bătrâneţe, s'a mutat către Domnul, ne uitând nici după moarte turma sa, ci în toate zilele dând cu îndestulare ale sale faceri de bine la cei lipsiţi şi apărându-i de tot felul de primejdii şi de nevoi. Incă şi până astăzi acelaş Dumnezeu, prin mijlocirea lui lucrează multe minuni, şi cei ce-l roagă cu adevărată şi neîndoită credinţă, nu numai aceste, ci şi mai mari decât aceste minuni dobândesc. Precum una ca aceasta s'a făcut şi acum de prea fericitul acesta Părintele nostru:

Un om oarecarele cu frica lui Dumnezeu şi credincios în Hristos, se aflà în Constantinopol, carele iubeà pe prea cuviosul acesta părinte, şi se iubeà şi el de dânsul. Acesta oarecând vrând a face cale intru altă ţară, grăbindu-l treaba ce aveà, se duse la Biserica sfântului de-şi făcù rugăciunea dupre obiceiu, şi luându-şi ziua bună dela rude şi dela prieteni, intră în corabie. Iară când a fost la nouă ceasuri din noapte, se sculară corăbierii să întoarcă, şi să-şi întindă vetrelele, începând alt vânt. Deci întru acea vreme se sculă şi smeritul acesta om, să meargă pentru nevoia sa, şi fiind toţi ocupaţi pentru întinsul vetrelelor, se întâmplă de se împiedică, şi căzù în mare. Şi fiind întuneric, şi vântul pornind corabia înainte, nu putură corăbierii să-i folosească nimic, ci plângeau de amară moartea acelui om. Iară el căzând în mare precum erà îmbrăcat, şi afundându-se întru adâncimea luciului, zise: Sfinte Nicolae ajută-mi! Şi strigând acest glas, o mare minune! Cât sunt de necuprinse minunile tale, Doamne! Se aflà în mijlocul casei lui părându-i că este în adâncul mării. Iară vecinii auzindu-i glasul se sculară, aşişderea şi cei din casă aprinseră lumina, şi strângându-se şi vecinii de afară, îl văzură stând în mijlocul casei şi strigând, şi curgeà apă din mare de pe hainele lui. Deci încremenind stătură muţi de groază; iară el zise: O fraţilor! Ce este aceasta ce văz? Că ştiu bine că erì la nouă ceasuri eu mi-am luat ziua bună dela toţi, şi intrând în corabie am purces, şi având vânt bun am mers câtva, iar când a fost la a doua şi a treia streaja de noapte, adică la nouă ceasuri m'am dus pentru nevoie şi m'am împedecat de corăbieri, şi am căzut în mare. Şi chemam pe sfântul Nicolae întru ajutor, iară acum nu ştiu unde mă aflu, spuneţi-mi voi, că eu mi-am ieşit din fire şi m'am uimit. Deci aceia luând seama cuvintelor lui, văzând şi apa mării, unde curgeà depe dânsul, se spăimântară cugetând în inimile lor de prea mărita minune, şi bucurându-se toţi, şi lăcrămând cu dânsul, strigau: Doamne miluеşte! După aceea desbrăcându-se, şi luându-şi alte haine se duse la Biserica sfântului Nicolae, şi acolo petrecù cealaltă parte de noapte, căzând cu lacrimi şi cu rugăciuni, la icoana sfântului, şi da mulţumită cu mirare multă de minune. Apoi viind vremea Utreniei, şi strângându-se poporul dupre obiceiu, se cunoscù la toţi minunea, şi umplându-se toţi de acele dulci aromate, ce le adusese acel om spre mulţumita sfântului Nicolae, văzând şi biserica plină de lumânări aprinse, întrebară unul pre altul ca să ştie de pricina lucrului, şi aflând, se minunară, mărind pre Dumnezeu, şi lăudând pre sfântul. Această mare şi preste fire minune vestindu-se prin tot

Constantinopolul, ajunse până şi la urechile împăratului de atuncea şi a Patriarhului; cari adunaţi în sfat, ziseră, să cheme pre acel om. Acesta mergând şi povestind înaintea celor adunaţi, cum şi în ce chip s'a făcut cu dânsul acea mare şi cu adevărat necuprinsă de gând minune, toţi strigară: *Mare eşti Doamne, şi minunate sunt lucrurile tale, şi nici un cuvânt nu ajunge spre lauda minunilor tale!* Şi făcând Litii şi Priveghieri, strângându-se mulţimea, mergea la Biserica sfântului slăvind şi binecuvântând pre Dumnezeu, şi mulţumind marelui Ierarh.

Intru această zi, pomenirea înfricoşatei grozăvii a cutremurului.

Stih: Deşi privirea dumnezeească de urgie plină fiind.

Face pământul să tremure însă de grab cu milostivire este privind.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nicolae Caraman, care a mărturisit în Smirna la o mie şase sute cincizeci şi şapte.

Stih: Ai mărturisit precum ai tăgăduit oarecând

Drept aceea cunună Nicolae acum eşti priimind

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcoreà; iară tinerii dănţu„ind, cântau: Dumnezeul părin„ţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cel prea înalt, Cer pre tine însufleţit te-a arătat şi cămară curată cu daruri încunjurată, porfiră în chipul aurului, şi raiu desfătat.

Intăreşte mintea mea cea răzvrătită, şi gândul meu cel clătit îl aşază pe piatra neclătită, cu acoperământul tău Maică Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Chipul cel de aur...

Intru ascuţită ispită am căzut rău îmboldindu-mă, şi de porţile iadului m'am apropiat, şi de necazuri fiind împresurat, mântueşte-mă cu rugăciunile tale, fericite, şi mă ridică pre mine cel ce cânt; Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu strălucirile cele fără materie ale luminii celei neapuse fiind strălucit, pre cei dosădiţi întru întunerecul necazurilor trage-i, şi la lumina veseliei povăţueşte-i, pre cei ce cântă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ca pre cei vânduţi cumplitelor greşeli, şi înşelăciunii şarpelui, cu cinstit sângele său să-i mântuiască, cari cântă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credinţă...

Tuturor cumplitelor boale doftor prea ales, arătându-te Părinte Nicolae, vindecă neputinţa sufletului meu; dă-mi bună sănătate, ca să strig: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Scăpând de moarte pre voie-

vozii cei de demult, sfinte, i-ai îndemnat să cânte şi să slăvească pre Hristos Mântuitorul, cu credinţă caldă; cari au şi strigat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

De paharul înţelepciunii apropiindu-ţi în taină buzele tale, părinte Nicolae, curgeri de băutură mai dulce de cât mierea şi fagurul de acolo ai scos, strigând popoarelor: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă, a Treimii:

Treime pre tine te lăudăm, Unime întreit strălucitoare, ceeace eşti de o fiinţă, Părinte şi Fiule şi Duhule sfinte; întru care toţi botezându-ne, cântăm: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Dela toţi priimind rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să scape de muncă pre cei ce te cinstesc pre tine cu adevărat, şi strigă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Catavasie:

Coconii în buna credinţă „fiind crescuţi, păgâneasca po„runcă nebăgând-o în seamă, „de groaza focului nu s'au spăi„mântat, ci în mijlocul văpăei „stând, au cântat: Dumnezeul „părinţilor, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca „de Făcătorul şi Domnul, lăuda„ţi-l preoţi, prea măriţi-l tineri, „bine-l cuvântaţi popoare, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca o cămară însufleţită, ca o hlamidă aurită, ca o haină cu roşu văpsită a Impăratului tuturor, te-ai arătat Fecioară, şi ca o porfiră, din carea s'a arătat trupul Cuvântului Dumnezeu omul.

Zămislit-ai Preacurată, pre cel ce ţine toată făptura cu mâna, ca pre Ziditorul şi Dumnezeu; carele negrăit şi nespus pentru noi, precum suntem noi, om s'a făcut, şi dela ceeace erà nu s'a despărţit.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul cel cu foc...

Ca un blând şi milos slobozeşte pre cei ţinuţi întru adâncul ispitelor fericite, din nevoile ce-i ţin, dându-le deslegare cu rugăciunile cele către Mântuitorul Hristos, de sfinţenie tăinuitorule.

Al tainelor celor mai presus de minte învăţător, slujitor celor sfinte şi cereşti fiind de Dumnezeu înţelepţite, şi Arhiereu

credincios iertare de greşeli cere dela Mântuitorul nostru, de sfinţenie arătătorule.

A Născătoarei:

Slăbeşte-mi acum mintea mea căzând întru adâncul ocării, în cât de acolo cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu Fecioară mă vindecă, cu lumina nepătimirii îmbrăcându-mă.

Alt Canon, Irmos:
Cuptorul cel răcorit...

Cetele patriarhilor şi ale apostolilor, adunările sfinţiţilor mucenici, adunările proorocilor, şi tot sinodul pustnicilor, fericesc dumnezeească viaţa ta; cu cari împreună şi noi te chemăm pre tine; nu înceta rugându-te către Domnul, să ne păzească pre noi de toată văămarea.

Prea înalte a tot Impărate, mare Stăpânitorule, cu rugăciunile Cuviosului păstor, împacă viaţa tuturor creştinilor, Cuvinte, dând binecredincioşilor împăraţi biruinţă asupra barbarilor şi tărie, rugămu-ne, ca toţi pururea să lăudăm puterea ta, şi să te înălţăm întru toţi veci.

Cu lumina cea neapropiată luminat fiind Părinte, sufletele celor din necaz le luminezi, şi risipind tot întunericul ispitelor străluceşti cu veselie inimile noastre; prin care luminat străluciţi fiind, strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Viaţa şi vieţile, una şi trei lumini, Treimea cu credinţă să o lăudăm, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre sfântul Duh, urmând părinteştilor învăţături cu adevărat; cu cari împreună bine lăudând, să cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul chip de lucru strein mai 'nainte a închipuit, prea curată Fecioară, arzând fără ardere de demult în muntele Sinai, mai 'nainte însemnând taina naşterii tale. Că focul Dumnezeirii, cel ce s'a sălăşluit întru tine, nevătamată te-a păzit. Pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Catavasie:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închiput chipul minunii cei mai „pre sus de fire; că nu a ars „pre tinerii pre cari i-a priimit, „precum nici focul Dumnezeirii „pântecele Fecioarei în care a „intrat. Pentru aceasta cântând, „să strigăm: Bine să cuvinte-

„ze toată făptura pre Domnul, „şi să-l prea înalţe întru toţi „vecii.

Peasna a 9, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viaţă, şi pururea curgător, „sfeşnicul Darului cel de lu-„mină purtător, Biserica cea „însufleţită, cortul cel prea cu-„rat, care este mai desfătată „decât cerurile, şi decât pămân-„tul, pre Născătoarea de Dum-„nezeu, credincioşii, o mărim.

Cu curgerea Darului tău adapă-mă pre mine cel ars cu văpaia necazurilor, şi rău topit, izvorule cel ce cu Darul izvorăşti, care ai născut izvorul darurilor; din carele cel ce va beà, nu va însetà nici odată.

Ca pre o cămară împodobită a Mirelui, ca pre un palat însufleţit al Stăpânului, ca o porfiră cu totul de aur, ca pre un lăcaş frumos al lui Hristos, Stăpâna tuturor, pre tine te rog, mântueşte-mă.

Alt canon, Irmos:
Fiul Părintelui...

Cu strălucirile Darului fiind luminat de Dumnezeu înţeleptite, şi luminător creştinătăţii arătat fiind, pre cei din ispite mântueşti, şi pre cei din adâncul mării îi izbăveşti, şi hrăneşti pre cei flămânzi cu prea mărire, prea fericite.

Cela ce în raiul desfătării acum te sălăşlueşti, şi mărirea cea negrăită limpede o vezi, din crugurile cereşti vezi pre cântăreţii tăi, scăpându-i din nevoi, purtătorule de Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Pre Inţelepciunea şi puterea, şi Cuvântul cel Ipostatic al Tatălui, Maica lui Dumnezeu curată, l-ai născut din prea curat sângele tău, care Biserica sa ş'a priimit, şi cu dânsa dupre unire s'a împreunat nedespărţit.

Alt Canon, Irmos:
Taină streină văz...

Dănţuiţi cu duhul toţi iubitorii de praznic, ceruri veseliţi-vă, munţi şi dealuri, Biserica şi cetele fecioarelor şi ale pustnicilor, întru pomenirea prea fericitului; întru carea adunându-ne, să slăvim pre Mântuitorul.

Să cânte cu laude toate marginile, împodobind toţi cu cununi de laudă creştetul dumnezeescului Nicolae, al slugii lui Hristos Dumnezeu; prin carele din patimi şi din primejdii ne mântuim.

Priimeşte ca vrednică cântarea, Nicolae, a acestei mici ostenele, precum Hristos a priimit cei doi fileri ai văduvei. Nu te întristà de mine ticălosul,

că nu fălindu-mă am îndrăznit, de trei ori fericite.

Slavă, a Treimii...

Uneşte-se cu voia cea de o fiinţă Treimea, şi se desparte în feţe, fără despărţire păzindu-şi puterea pururea, Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, carele este un Dumnezeu în trei feţe; pre carele îl slăvim.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştersu-s'a toată întristarea cu naşterea ta, şi a ridicat Domnul tânguirea şi plângerea, şi toată lacrima dela toată faţa, curată Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană; întru tine şi noi plinim datoriile.

Catavasie:

Taină streină văz şi preaslăvită, Cer fiind peştera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „eslea sălăşluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre marele Arhipăstor şi Ierarhul, mai întâiu şezător celor din Mira, pre Nicolae toţi să-l lăudăm; că pre cei trei bărbaţi a mântuit, cari cu nedreptate erau să moară, şi împăratului s'a arătat şi lui Avlavie prin vis, stricând judecata cea nedreaptă.

Slavă, asemenea.

Foarte te-a prea mărit întru minuni Domnul, şi viu fiind şi după sfârşit Nicolae Ierarhe. Că cine din toţi credincioşii numai va chemà sfânt numele tău, şi să nu fie auzit îndatăşi? cald folositor aflându-te pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceeace ai născut pre Inţelepciunea cea Ipostatică, pre Cuvântul cel mai pre sus de fiinţă, doftorul tuturor, pre Hristos; boalele şi ranele sufletului meu cele cumplite vindecă-le, şi potoleşte gândurile cele necuvioase ale inimii mele.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Prin florile Bisericii împrejur zburând, ca un pui din cuibul cel de sus al îngerilor, Nicolae de trei ori fericite, strigi pururea către Dumnezeu pentru noi toţi, cei ce suntem întru nevoile primejdiilor şi ale ispitelor, şi ne mântueşti cu rugăciunile tale.

Podoaba hainei cei sfinţite, cu faptele bune cele lucrătoare mai strălucită o ai făcut, Părinte purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta ne lucrezi cu sfinţenie cele minunate ale pururea lăudatelor minuni, sfinţi-

torule, ferindu-ne de cele cumplite.

Frumseţile celor nevăzute încunjurându-le, ai cunoscut înfricoşata aceea slavă a sfinţilor, Sfinte. Pentru aceasta cereştile cuvinte ale vedeniilor acelora, celor pururea vii, ni le arăţi Prea sfinţite.

Precum prin vis ai stătut înaintea binecredinciosului împărat, şi pre cei legaţi Părinte din moarte i-ai scăpat, roagăte neîncetat, ca şi acum cu rugăciunile tale să ne ferim de ispite, de primejdii şi de dureri, cei ce dupre vrednicie te lăudăm pre tine.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, să săltăm în cele de prăznuire, şi să dănţuim bucurându-ne, întru prăznuirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Impăraţii şi Domnii să alerge împreună, şi pre cel ce prin arătarea cea înfricoşată prin vis, pre împăratul l-a plecat, să sloboază pre acei trei voievozi, ce erau fără vină ţinuţi, să-l laude. Păstorii şi învăţătorii, pre păstorul cel întocma rîvnitor Păstorului celui bun, adunându-ne să-l lăudăm. Cei din boale pre doftorul, şi cei din primejdii pre izbăvitorul; păcătoşii pre folositorul, săracii vistieria, cei din necazuri pre mângâitorul; călătorii pre cel împreună călător, cei ce sunt pe mare pre cârmuitorul; toţi pre cel ce pretutindenea întâmpină cu căldură, pre marele Ierarh lăudându-l, aşà să zicem: Prea sfinte Nicolae grăbeşte şi ne scoate pre noi din nevoile noastre aceste de acum; şi mântueşte turma ta cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei, glas acelaş; a Patriarhului Ghermanò.

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, că privind de sus Impărăteasa a toate, Maica Fecioară, cu binecuvântări încununează pre cei ce o laudă. Impăraţii şi Domnii să alerge împreună, şi pre Impărăteasa să o laude întru cântări; pre ceeace a născut pre Impăratul, cel ce pre cei stăpâniţi de moarte mai întâiu, a-i slobozi cu iubire de oameni bine a voit. Păstorii şi învăţătorii pre prea curata Maica Păstorului celui bun, adunându-ne să o lăudăm. Pre sfeşnicul cel cu raze de aur, norul cel purtător de lumină; pre cea mai desfătată decât cerurile, sicriul cel însufleţit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur priimitoare de mană, uşa Cuvântului cea încuiată, mântuirea tuturor creştinilor, cu cân-

tări de Dumnezeu cuvântătoare lăudându-o, aşà să zicem: Palatule al Cuvântului, învredniceşte-ne pre noi cei smeriţi împărăţiei cerurilor, că nimica nu este cu neputinţă mijlocirii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Şi se face ungere dela preot, cu sfânt untdelemn, din candela sfântului.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâiu al Ierarhului, Peasna 3 pe 4, şi din al doilea Peasna 6, pe 4. Prochimen glas 7: Veselise-va dreptul de Domnul... Apostolul, către Evrei: *Fraţilor, ascultaţi pre învăţătorii voştri...* Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea, stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Cel dintre sfinţi părintele nostru Amvrosie Episcopul Mediolanului.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 1-iu.**

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Cu bunătăţile împodobind scaunul Stăpânirii, cu cuviinţă ai luat ierarhia, din suflarea dumnezeeească; pentru aceasta econom credincios al Darului întru amândouă făcându-te Amvrosie, îndoită cunună ai moştenit.

Cu postirea, cu ostenelele şi cu multe privegheri, şi cu rugăciuni neîncetate, ţi-ai curăţit sufletul şi trupul, de Dumnezeu înţeleptite; vas ales arătându-te lui Hristos, priimind daruri întocmai ca apostolii.

Pre împăratul cel binecredincios, ce greşise odinioară, certându-l cu îndrăzneală, ca Natan pre David, Amvrosie prea fericite, arătat l-ai supus despărţirii; şi învăţându-l cu cuviinţă dumnezeiască, prin pocăinţă l-ai adus la rânduiala turmei tale.

Alte Stihiri, gasul al 5-lea.

Podobie: Prea Cuvioase Părinte...

Cuvioase părinte prea sfinţite Amvrosie, alăută carea ne glăsueşte nouă tuturor cântare mântuitoare, de dogme ortodoxe; vioara cea cu bun glas a dumnezeescului mângâitor, care îndulceşte sufletele credincioşilor, organul cel mare a lui Dumnezeu, trâmbiţa cea vrednică de laudă a Bisericii, fântâna cea prea limpede a darurilor, care spală întinăciunea patimilor, lui Hristos te roagă, pre Hristos îmblânzeşte-l prea cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace şi mare milă.

Cuvioase părinte prea fericite Amvrosie, arătându-te în mijlocul soborului purtătorilor de Dumnezeu părinţi, luminat

ai propoveduit pre un Fiu, că s'a făcut trup, arătându-se nouă în două firi, din cea neispitită de nuntă; pre cel de o fiinţă cu Tatăl, şi întocmai vecuitor şi de o fire cu El. Pentru aceasta cu puterea Duhului, ai tâmpit limba cea hulitoare a lui Arie. Pre Hristos roagă-l, pre Hristos îmblânzeşte-l Prea Cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace şi mare milă.

Cuvioase părinte, vrednicule de laudă, Amvrosie, aflând prea curatul tău suflet dupre cum pofteşte, Darul sfântului Duh întru tine s'a sălăşluit, ca o lumină neapusă; cu a căruia lucrare, totdeauna goneşti duhurile înşelăciunii şi tămădueşti boalele şi neputinţele celor ce vin către tine cu curăţia inimii, şi săvârşesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină. Lui Hristos te roagă, dela Hristos cere gânditorule de Dumnezeu, să dăruiască Bisericii un cuget, pace şi mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu râvna credinţei înfierbântându-te ierarhe Amvrosie, şi întrarmându-te cu păstorească îndrăzneală, precum Natan oarecând lui David, te-ai împotrivit bine cinstitorului împărat ce greşise; pentru aceasta şi oprindu-i întrarea în dumnezeeştile lăcaşuri, l-ai induplicat să ceară dumnezeească milă, prin lacrămile pocăinţii; iară credincioşilor ai dat semn de adevărată pocăinţă, vădindu-le arătat iubirea de oameni a lui Dumnezeu, prin această înţeleaptă chibzuire. Şi acum stând faţă înaintea lui Hristos Dumnezeu, cere curăţire de păcate celor ce cu credinţă săvârşesc, sfinţită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Spre tine ne-am pus nădejdea Născătoare de Dumnezeu; să nu cădem dela aşteptare; mântueşte-ne pre noi din nevoi, ajutătoarea celor nepricepuţi! Şi surpă sfaturile protivnicilor. Că tu eşti mântuirea noastră, ceea ce eşti binecuvântată.

A Crucii, a Născătoarei.

Strugurul cel întru tot copt Preacurată, pre carele nelucrat l-ai purtat în pântece, dacă l-ai văzut spânzurat pre lemn, tânguindu-te ai strigat, zicând: Fiule, izvorăşte must, prin care se va lepădà toată beţia patimilor, Făcătorule de bine, milostivindu-te pentru mine care te-am născut, prin îndurarea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfântului, glasul al 4-lea.

Plin de înţelepciune şi de

Dar arătându-te sfinţit, tainicule Amvrosie, ca un rîu ai revărsat pâraele sfinţitelor tale dogme, ca să adape dupre Scriptură, toată faţa pământului, şi să crească spicul evseviei cel mult rodit, în cugetele dreptmăritorilor; iară neghinele ereticilor cele defăimătoare să le înnece. De aicea şi apărător arătându-te dreptei credinţe, şi al Bisericii prea adevărat păstor te-ai făcut, de o potrivă numărat cu sfinţii părinţi; cu cari împreună nu conteni a rugà pre Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântueşte-ne pre noi de nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceeace ai născut pre Făcătorul tuturor; ca toţi să-ţi strigăm ţie: Bucură-te ceeace eşti una folositoarea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine, Doamne, spânzurat pre Cruce Fecioara şi Maica ta, se minunà! Şi privind, ziceà: Ce ţi-au răsplătit ţie, Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe! Insă mă rog, nu mă lăsà pre mine singură în lume, şi grăbeşte de înviează, ca să scoli dimpreună pre strămoşi.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinţei..

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al Ierarhului pe 4: Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre marele Amvrosie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecân„du-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit.

Cu dumnezeeştile vărsări de lumină strălucindu-te, Cuvioase, luminează cu rugăciunile tale, pre cei ce cu bună credinţă cinstesc această purtătoare de lumină, şi strălucită şi sfântă adormire a ta.

Cuvântul lui Dumnezeu ţi-a dăruit ţie cuvânt de înţelepciune, împodobit cu ştiinţă adevărată Ierarhe Amvrosie, care tâmpeşte cugetarea cea cu rea cuvântare a ereticilor.

Slavă...

Curăţindu-ţi mai 'nainte puterea gândului, întru tot fericite, de negura patimilor, l-ai făcut priimitor strălucirilor celor cu-

rate ale prea sfântului Duh, prea fericite,

Și acum, a Născătoarei:

Fără sămânță, cu voia Tatălui, din dumnezeescul Duh ai zămislit în pântece pre Fiul lui Dumnezeu, și ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de maică, și pentru noi din tine fără tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Fiind învățat Cuvioase ca un Ierarh îndumnezeit toată înțelegerea Scripturii, ai descoperit luminat cele nepricepute, celor ce nu înțeleg, părinte Amvrosie.

Luând dela Dumnezeu mare Dar și putere, cu atingerea de haina ta, feluri de boale ai tămăduit, ale celor ce au venit către tine, părinte Amvrosie.

Slavă...

Pre spurcata, care fără de minte cu obrăznicie a năvălit să se apropie de tine cel împodobit cu înțelepciune, degrab o ai omorît cu certare dumnezeească.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc l-ai înnoit numai tu, născând pre Ziditorul firii noastre și Domnul. Pentru aceea te slăvim, pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne lăudăm, „ci întru tine Înțelepciunea „Tatălui cea ipostatică, Hristoa„se; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de omeni.

Sedealna, glasul al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Având cuvinte de viață, Părinte înțelepte, adăpi cugetele credincioșilor, și cu Darul le arăți totdeauna roditoare; iară mințile ereticilor le înneci, și izvorând Dar de tămăduiri, speli tot felul de întinăciuni ale patimilor, sfințite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, Amvrosie.

Slavă, altă Sedealnă glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Râvnind proorocului Ilie, asemenea și lui Ioan Botezătorul, cu bărbăție ai înfruntat pre împăratul carele a făcut fărădelege; scaunul ierarhiei dumnezeește l-ai împodobit, și cu mulțimea minunilor ai îmbogățit lumea. Pentru aceasta învățându-te cu dumnezeeștile Scripturi, pre credincioși i-ai întărit, și pre necredincioși i-ai întors, Ierarhe Amvrosie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte, cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând la patima Fiului tău, apropiindu-te de cruce, ca o maică udându-te cu vărsările lacrămilor, strigai: Vai mie dumnezeescule Cuvinte! Cum suferi lovire cu palme, scuipiri şi bătăi, Cruce şi moarte, înfruntări şi batjocuri, şi ocara cea fără dreptate? Dar acestea le suferi de bună voie, pentru mântuirea neamului omenesc, strigă Născătoarea de Dumnezeu; pe care o punem rugătoare, chemându-te spre milostivire, pre tine dătătorule de viaţă, iubitorule de oameni; ca să ne mântueşti pre noi Stăpâne, de patimile noastre.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău, Milostive ai stătut pre „Crucea ta, şi s'au topit nea„murile; că tu eşti iubitorule „de oameni, tăria mea şi „lauda.

Arătatu-te-ai Ierarh, ungându-te cu mirul Preoţiei, săvârşind preoţi, şi dăruind tuturor curăţia cea mântuitoare.

Păzit-ai turma de toată vătămarea protivnicilor prea fericite, şi toată rătăcirea lui Arie o ai întunecat cu lumina cuvintelor tale.

Slavă...

Fiind îngrădit cu puterea Duhului, goneşti duhurile cele viclene ale răutăţii, prea fericite, neputând suferi certarea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce a zidit toate cu voirea, se zideşte voind, din prea curate sângiuirile tale; mântuind pre cei ce te cunosc pre tine curată, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci din în„tunericul necunoştinţii, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă.

Câştigând minte luminată din lumina cea fără materie, ai strălucit raze de tămăduiri

şi de minuni, fericite Amvrosie.

Ridicatu-te-ai pre sine-ţi lăcaş sfinţit al Duhului, sfărâmând capiştile idolilor, de Dumnezeu însuflate Amvrosie.

Slavă...

Strălucind cu strălucirile cele prea mari ale bunătăţilor, s'au ruşinat de tine împăraţii, şi hotarul limbii tale nu l-au mişcat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce prin înţelepciune a făcut toate cu voirea, vrând să înnoiască pre oameni, s'a sălăşluit în pântecele tău Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Roma laudă cinstitele tale bunătăţi, căci ca o stea luminoasă pretutindenea ai împrăştiat razele minunilor Ierarhe, cu credinţă minunându-te.

Mânecând către Hristos, te-ai luminat din destul cu strălucirile cele de acolo, şi te-ai umplut de lumina cea prea îndumnezeită, şi luminezi totdeauna pre cei ce te cinstesc cu credinţă.

Slavă...

Trupul şi sufletul tău le-ai sfinţit lui Dumnezeu, şi inima ta o ai făcut priimitoare de daruri, Părinte, luând aminte neîncetat către dorirea cea dulce.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecă ranele sufletului meu Fecioară, cu umbrirea ta cea dumnezeească, şi luminează gândul meu cel întunecat de trândăvire şi de răutatea vrăjmaşului luptător.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu dumnezeeşti învăţături strălucind, ai întunecat înşelăciunea lui Arie, de sfinţenie tăinuitorule şi păstorule Amvrosie, şi minuni făcând cu puterea Duhului, feluri de patimi arătat ai vindecat, părinte Cuvioase; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Amvrosie episcopul Mediolanului.

Stih: Amvrosie trupul cel muritor desbrăcând,
De dumnezeeasca băutură dupre vrednicie s'a împărtăşit.

Şi în a şaptea zi către nestricăciosul loc a călătorit.

Acesta a fost din vestita cetate a Romei, unul din sfetnici, tare la cuvinte, şi ca o cumpănă şi canon la dreptate, întreagă şi dreaptă judecată făceà, neabătându-se nici spre o parte. Deaceea se făcù şi domn toatei Italii, de binecredincioşii împăraţi Constantin şi Consta, fii marelui Constantin, neavând încă dumnezeescul Botez, ci se aflà între catihumeni. Cu toate acestea, cât despre partea bunătăţilor şi curăţia vieţii, nu avea mai puţin decât cei ce erau părtaşi tainelor. Drept aceea cu alegerea, şi cu sfatul împăratului Valentinian, se puse Arhiereu bisericii din Mediolan, priimind mai întâiu Botezul, şi trecând dupre rânduială treptele bisericeşti, sosì şi la cea mai de pe urmă. Acesta învăţând bine şi drept credinţa cea bună, şi păzind Biserica neatinsă de tot eresul, şi fiind ajutor celor ce se nevoiau în protriva eresului lui Arie, Savelie şi Evnomie, scriind multe cărţi pentru buna credinţă, şi oprind pre împăratul Teodosie dela intrarea Bisericii, când s'a întors la Mediolan, dupăce făcuse atâta ucidere la Tesalonic; aducându i aminte de câte a îndrăznit să facă, şi învăţându-l câtă osebire este între preot, între mirean şi între împărat, şi dojenindu-l să nu fie atâta de îndrăzneţ în lucrurile dumnezeeşti, şi puindu-i canon, l-a oprit şi de sfânta împărtăşire până ce s'a pocăit. Mai apoi îşi săvârşi viaţa în bune bătrâneţe.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Atinodor.

Stih: Bucurându-se de tăerea săbiei mucenicul Atinodor;
Şi-a dat duhul Domnului, cu acelaşi dor.

Acesta a fost pe vremea împăratului Diocliţian, născut în Mesopotamia Siriei, priimind din început viaţa călugărească, iară pârît fiind a stătut faţă la Domnitorul Elevsim, şi pre Hristos mărturisind, fost-a întins în mijlocul a doi stâlpi, şi cu făclii aprinse i s'a ars trupul despre toate părţile, şi cu ghiulele de fier înfocate s'au ars subţiorele lui, şi pe aşternut de aramă înfocat a fost întins, pe care cu minune l-a prefăcut în rece; şi în bou de aramă fu băgat şi de multe alte munci prin starea de faţă a îngerilor, s'a mântuit. Şi fiindcă prin sabie i s'a dat hotărîrea sfârşitului, cel ce erà să-l taie a slăbănogit, şi ca un mort a căzut jos împreună cu sabia; iară altul nici cum a îndrăznit a se apropià de dânsul, însuşi sfântul rugându-se ş'a dat duhul Domnului.

Intru această zi, sfântul Neofit aruncat în Mare s'a săvârşit.

Stih: In mijlocul apelor Neofit murind,
Lângă izvorul tainicilor ape se află vieţuind.

Intru această zi, sfântul Dometie, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Dă lui Hristos, Dometie, a ta muceni-cească pătimire,
Prin tăierea capului, primeşte cerească cunună spre răsplătire.

Intru această zi, sfântul Isidor, Achepsimà şi Leon, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Isidor se arde împreună cu alţi doi nevoitori,
Privind dumnezeeştile daruri, viindu-i în ajutor.

Intru aceasta zi, sfântul Ammun Episcopul Nitriei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nitria trei întâmplări a părintelui Ammun a văzut,
Prin care depărtarea de lume, nevoinţa şi moartea a socotit.

Intru această zi, sfinţii mucenici Gaiean şi Gaie arşi în foc s'au săvârşit'

Stih: De vei fi şi aruncat Gaie, în mijlocul înfocatului cuptor.
De tine nu mă voiu despărţi, zice Gaiean fiindu-mi Hristos mie ajutor.

Intru această zi, sfinţii trei sute de Mucenici, în Africa, de sabie s'au săvârşit.

Stih: O Treime, priimeşte cinzecimea îndoit întreită,
Şi prin tăierea ei, tu să fii slăvită.

Aceşti sfinţi mucenici, au fost pe vremea împăratului Zinon, iară domnitor şi stăpânitor Africei, erà arianul Onorih, carele a stătut diadoh tatălui său Ghizerih. Deci pre acest Onorih, l-au înduplecat amândoi arienii episcopi Chiril şi Vilinard ca să pornească mare goană împrotriva drept slăvitorilor creştini; şi dar o a pornit, ci atâta de înfricoşată şi mare, încât goana acestuia, a covârşit şi pre însăşi goanele acelea, ce s'au pornit în anii lui Diocliţian şi Maximian; căci a poruncit sălbaticul acela tiran, să se izgonească toţi preoţii, celor cinsprezece oraşe din Africa, dupăce

mai întâiu s'au luat de la bisericile pravoslavnicilor toate sfintele veşminte şi odoarele. Apoi apucând pravoslavnicii o singură numai biserică, se adunau acolo şi săvârşau dumnezeeştile slujbe, care aceasta aflându-o barbarii Arieni, o au înconjurat pe ea, şi aducând lemne şi alte materii uscate, o au aprins, şi aşà au ars biserica împreună cu toţi creştinii ce se aflau într'însa la rugăciune. Iară Onorih lăudând cutezarea barbarilor, a dat poruncă, ca, câţi creştini nu se vor boteza de al doilea, întru rău cinstitul arienesc botez, îndată să se dea morţii. Deci câţi drepţi slăvitori, nu puteau suferi îngrozitoare organele muncilor, fugeau şi-şi scăpau viaţa, lăsându-şi pământurile şi casele lor. Iară câţi erau întăriţi în drept slăvitoarea credinţă, cu osârdie se da pre sine-şi la mucenie. Pentru aceasta trei sute drept slăvitori în Carhidona, fiind pâriţi că nu se unesc cu Arienii, au luat pedeapsă prin tăierea capetelor; iară preoţilor mai multe munci le făceau rău credincioşii, că pre doi dintre ei, i-au tăiat cu herăstrăul; iară la şasezeci din cei mai învăţaţi, le-au tăiat limbile chiar din rădăcină, cari împărţindu-se prin tot pământul Romanilor, propovăduiau fără de limbi pre marea facere de minuni, ce lucrà Dumnezeu întru ei, căci deschizând gura şi arătându-se lipsiţi de limbi, fără de greşală, şi curat rosteau cuvintele, întru cât se spăimântau cei ce-i vedeau şi-i auzeau. Ci unul dintre ei căzând în păcat trupesc, a făcut să se depărteze dumnezeescul Dar dela el, şi mai mult nu puteà să vorbească lămurit precum mai nainte, precum mulţi scriitori pomenesc despre istoria aceasta. Şi acestea s'au îndrăznit în Africa de către Vandali, împrotiva drept slăvitorilor cari mărturiseau de o fiinţă cu Tatăl pre Fiul şi Cuvântul său. Iară în Roma cea veche, întru această vreme, multe rele s'au făcut de către aceştiaşi arieneşti împrotriva drept slăvitorilor, căci femeia Rigăi din Roma Odoacru, Sunilda numită, fiindcă cugetà eresul lui Arie, pentru aceasta a silit o femee romană, drept slăvitoare ca să se boteze de al doilea cu rău botezul arienesc, şi fiindcă n'au putut să o înduplece, a poruncit şi fără de voia ei, să se boteze de episcopul Mediolanilor, arian şi acesta fiind. Iară drept slăvitoarea femeie ieşind din colimvitră, a cerut două parale la sluga sa, şi le-a dat episcopului, zicându-i: Priimeşte plata pentru obşteasca scăldătoare ce m'ai scăldat, defăimând adică cu cuvântul botezul arienesc, care aceasta aflându-o Sunilda, în dată a poruncit şi a ars pre fericita. Deci bărbatul ei temându-se de munca focului, s'a dus de sineşi şi s'a botezat de al doilea cu botezul lui Arie, apoi în urmă încălecând pe cal, şi mergând la o casă de rugăciune, ce se aflà înaintea cetăţii, acolo a fost ars ticălosul de un fulger ce a căzut din Cer. Şi dar prin cercare s'a învăţat, că urgia şi osânda lui Dumnezeu, s'a făcut la el mai tare decât vremelnicul foc, cu care s'a ars femeea sa.

Intru această zi, drept slăvitorii cari lăudau, pre Dumnezeu în Biserică, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Cu adevărat Biserică s'au făcut aceşti drepţi slăvitori,
Arzându-se cu foc această sumă de nevoitori.

Intru această zi, sfinţii doi preoţi arşi, s'au săvârşit.

Stih: Şi doi preoţi cu osârdie au ales a fi arşi mai bine,
Decât a lăsa dreapta lor cinstire.

Intru această zi, sfinţii şasezeci de preoţi cărora li s'au tăiat limbile şi iarăşi vorbeau.

Stih: Şasezecimea fără de limbi iarăşi vorbeşte.
Şi tuturor cu străin graiu, adevărul propoveduește.

Intru această zi, pravoslavnica femeie cea din Roma, prin foc s'a săvârşit.

Stih: Femeea urând dogma rău cugetătorilor
Cu mare bărbăţie a suferit arderea mădulărilor

Intru această zi, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Pavel monahul şi ascultătorul.

Stih: Pavel năzuind a fi neştiut de toţi.
A strălucit mai mult prin pustietăţi.

Acest întru sfinţi cuviosul părintele nostru Pavel, nu era nici slăvit sau bogat întru lucrurile lumeşti, nici iarăşi sărac; ci părinţii săi vieţuiau cu îndestulare despre bunătăţile vieţii, drept aceia l-au şi învăţat pe el sfintele Scripturi. Iară după ce a ajuns în vârstă, a cunoscut că este de folos să lase lumea şi să se ducă la o mânăstire din cele ce se afla în patria sa, şi deci îmbrăcându-se cu îngereasca schimă monahicească, se nevoià ca să isprăvească pre toate bunătăţile, şi atât a covârşit pre toţi monahii de acolo, vas făcân-

du-se sfântului Duh, în cât a făcut un lucru prea slăvit, şi prin acela s'a arătat celorlalţi fraţi, că are ascunsă în sufletul său, o mare şi înaltă lucrare, căci s'a întâmplat lui odată împreună cu ceilalţi fraţi, să topească păcură într'un vas de aramă, şi fiindcă a văzut pre ea că se umfla când ferbeà, şi se vărsa afară, neîntâmplându-se vre un lemn sau altceva îndemânatic ca s'o mestice, şi să o potolească, atuncia nesuferind sfântul împrăştierea păcurii, şi-a golit mâna sa, şi o a băgat înlăuntru vasului, şi amestecând păcura ce fierbea, o a domolit, şi iarăşi s'a scos mâna întreagă şi nevătămată, fără să se prefacă sau să se înegrească, nici măcar pelița ei cea pe dinafară. Această minune văzându-o fraţii ce erau împreună cu dânsul s'au înspăimântat, şi unii dintre ei îl socoteau pre el ca pre un părinte din cei purtători de Dumnezeu şi îl cinsteau, iară alţii cu totul nu credeau că este el de asemenea. El însă de trei ori fericitul se numea pre sine pământ, şi cenuşă, şi câine împuţit.

Odinioară a fost trimis Cuviosul acesta la o ascultare, la care zăbovindu-se el şi stăruind, Proistosul a adunat pe fraţii cei mai evlavioşi, şi se rugà împreună cu ei cu multă asprime şi dosedire în atâtea zile rânduite. Deci ziceau aceştia către Dumnezeu: Doamne, de şi suntem nevrednici, ci arată-ne nouă pre cât este cu putinţă, la care măsură a ajuns fratele nostru Pavel? Şi la care treaptă de bunătate s'a aşezat? Iară Domnul cel ce face voia celor ce se tem de el, a iconomisit întru o noapte dormind ei, şi s'a răpit întru o grădină mult felurită şi prea veselitoare, şi acolo în grădină aflându-se ei s'au umplut de atâta mireazmă şi veselie, cât nu poate cineva să povestească, deci mirându-se ei de prea slăvită această vedenie, li s'au părut că au văzut pre monahul Pavel, carele plecându-se îi heritiseà, iară aceea voind ca să afle, şi întrebându-l pre el, ce este grădina care văd? l-au auzit pre el zicându-le cu multă smerenie: Grădina aceasta fraţilor, este a lui Dumnezeu, şi pentru noi s'a făcut aceasta, deci fiindcă pentru mine aţi voit să veniţi până aicea, prin rugăciunea voastră către Dumnezeu, iată că am venit şi eu, ci luaţi din grădina aceasta orce lucru se pare fieştecăruia mai bun şi mai osebit, şi mergeţi cu pace. Să trimeteţi însă alt frate la ascultarea ce m'aţi fost trimis pre mine, pentrucă pre mine altădată nu mă veţi vedeà. Deci luându-şi ziua bună dela Pavel, a luat unul floare, altul ramură, altul frunze prea mirositoare, şi altul ierburi prea veselitoare, şi aşa au eşit din grădină.

Deci deşteptându-se toţi şi adunându-se la un loc, povesteà unul către altul acele ce au văzut în grădină. Şi unul adecă arătà floarea ce a luat de acolo, iară altul ramura, iară altul ziceà că a luat un ce din grădină, însă nu avea ca să arate, iară altul adevereà, că în multă vreme avea în mirosul său, mireasma florii ce cu mâinile sale a luat din grădină, şi fraţii adică se veseleau şi slăveau pre Dumnezeu pentru Darul ce a dăruit robului său Pavel. Iară Pavel, ducându-se dela ascultarea aceea întru care a fost trimis, a mers la Ierusalim, şi înconjurând sfintele locuri toate şi închinându-li-se, s'a dus la Chipru şi acolo a petrecut câţiva ani, deasupra unui munte înalt, dar fiindcă şi acolo năzuiau mulţi către el, pentrucă vestea lui pretutindenea se împrăştiase, s'a dus şi de acolo în laturile meşieşite Constantinopolului. Deci rămâind acolo şi mulţumind lui Dumnezeu, a auzit de sus un glas (ca văzătorul de Dumnezeu Moisi) zicându-i: Suete în munte şi sfârşeşte-te. Deci suindu-se într'un munte înalt ce-i zic acei de loc Parigòria, s'a închinat lui Dumnezeu, şi vieţuind în acel munte puţină vreme, a adormit întru Domnul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Prisc, Martin şi Nicolae, dintre cari unul prin foame, iar altul tăiat bucăţi cu bardele, şi al treilea prin foc arzându-se, s'au săvârşit. Insă se face soborul lor lângă zidul Vlahernelor.

Stih: Prisc cel ce a murit de foamea pâinei, pământeşti,
Hristos îl hrăneşte cu cereasca pâine prin mâini îngereşti.
Cărnurile lui Martin, cu securi fiind tăiate,
Rău credincioşii căsapi, de Hristos nu-l pot desparte.
A ieşit poruncă demonilor înşelători a jertfi
Cărora Nicolae, nejertfind, prin foc a voit a se săvârşi.

Intru această zi, târnosirile Născătoarei de Dumnezeu la cele de in Curator.

Stih: Se cinsteşte şi acum Maica Cuvântului lui Dumnezeu.
Inoind firea oamenilor din obiceiul cel rău.

Intru această zi, cuviosul şi liniştitorul Grigorie,

ctitorul sfinţitei monastiri a sfântului Nicolae din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Monastirii sfântului Nicolae ctitor te-ai arătat,
Pentru care în cereştile lăcaşuri vieţueşti cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Binecuvântat eşti în „Biserica slavei tale, Doamne.

Dumnezeescul graiu al dogmelor tale Părinte prea înţelepte, ca fulgerul a străbătut tot pământul, şi cu arătările minunilor ca lumina a strălucit, luminând inimile cele dintru întuneric.

Urmând tu Părinte cuvintelor Mântuitorului, talantul cel dat ţie, ca o prea bună slugă cu osârdie l-ai înmulţit, învrednicindu-te bucuriei cei stăpâneşti.

Slavă...

Lărgind izvorul gândului tău celui de Dumnezeu cuvântător, ai revărsat pârae de dogme, adăpând plinirile credincioşilor, sfinţite tăinuitorule, părinte Amvrosie.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată Fecioară ai zămislit în pântecele tău pre Cuvântul cel fără început cu Tatăl, şi l-ai născut cu trup, dăruind chemare tuturor celor căzuţi din Adam, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 8 Irmos:
Mâinele intinzându-şi Daniil...

Omorându-ţi mădularele, şi făcându-ţi gândul trupului mort, ţi-ai înviat sufletul, Cuvioase, şi ai izvorît minuni care dau viaţă celor omorîţi de patimi, cari strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Cunoscut-ai mutarea ta din trup, prin dumnezeescul Duh, înţelepte, şi o ai spus proorocind celor ce erau cu tine, şi cu bucurie ai alergat către Cer, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curăţindu-ţi mai 'nainte trupul, inima şi gândul de turburarea patimilor, ai luat de sus strălucire purtătoare de focul Duhului, ca şi dumnezeeştii ucenici Amvrosie, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai 'naltă decât cerurile, Preacurată, născând pre Dumnezeu cel ceresc, carele a unit cele de pe

pământ cu cele cereşti, şi a dat cunoştinţa sa tuturor celor ce strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat; şi puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind întru uimire Părinte, ai văzut darurile cele păstrate sfinţilor din veci; către carele te-ai mutat, ca să iei răsplătirile ostenelelor tale, bucurându-te mărite.

Ca un strugur copt te-ai strâns în linurile cele de sus, dupre vrednicie, de Dumnezeu înţeleptite Amvrosie; izvorând vinul cel nemuritor şi daruri de tămăduiri, celor ce cu bună credinţă se apropie de tine.

Strălucind cu înţelepciune şi cu Darul, sfinţite tăinuitorule, străluceşti în mijlocul păstorilor cu ortodoxia dogmelor, părinte Amvrosie; pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste, dupre vrednicie cu laude te fericim.

Slavă...

Câştigându-te Biserica pre tine stea de zi luminoasă scapă de întunerecul a toată rătăcirea prea fericite, şi cu luminările sfinţitelor tale dogme strălucindu-se, te fericeşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul Arhanghelului cu bucurie strigăm ţie Fecioară: Bucură-te pierzarea blestemului! Bucură-te scăpare de tot felul de nevoi, ceea ce ai îndumnezeit pre oameni cu naşterea ta, cea mai presus de gând.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dum„nezeu te slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Sprijinitor ortodoxiei, temelie Bisericii, întărirea Arhiereilor şi înţelept, mai mare păstor te-ai arătat Amvrosie, îndreptând turma către păşunile dreptei credinţe; goneşti ceata celor rău credincioşi, ca pre nişte fiare neîmblânzite, arătând de faţă o fiinţă a sfintei Treimi.

A Născătoarei:

Minune eşti înfricoşată ceea ce eşti fără prihană; că negrăit ai născut pre Cuvântul cel de o fiinţă, carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci. Drept aceea Stăpână, te mărturisim pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, ca pre o adevărată Maică a lui Dumnezeu; pre carele roagă-l fericită de Dumnezeu, pentru neamul omenesc.

STIHOAVNA din octoih.
Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea.

Cu podoaba ierarhiei îmbrăcându-te părinte Amvrosie, şi ca un credincios dregător al Darului, talantul cel dat ţie l-ai înmulţit. Biserica lui Hristos, dupre Evanghelie o ai păstorit întru cuvioşie şi dreptate. Şi aşà cu faptele şi cu cuvintele împodobindu-o, şi întărindu-o cu înţelepte arătările dogmelor tale, te-ai făcut pildă adevăratei păstorii; şi priimind în ceruri cununa dreptăţii, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Acoperământul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, este doftorie sufletească; că întru dânsul scăpând, ne mântuim de neputinţele sufleteşti.

Şi acum, a Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua şi Fecioara, când te-a văzut pre tine Mielul dându-te la junghiere, cu lacrămi urmà şi strigà: Unde te grăbeşti Fiul meu? După tine vin prea dulcele meu; că nu pot răbdà a nu te vedeà pre tine Iisuse al meu mult milostive.

Şi cealaltă slujbă a Utrenici după rânduială şi sfârşitul.

INTRU ACEASTĂ ZI

Prăznuim pomenirea sfintei FILOTEEI fecioara:

Ale cărei sfinte moaşte se află întregi, în Ţara Românească, în Biserica Domnească, din Curtea de Argeş.

VEZI: Slujba sfintei Filoteei n'a fost in Mineile bisericeşti, fără numai în osebită broşură; iară cu binecuvântarea Inalt prea Sfinţitului Arhiepiscop şi Mitropolit al Moldaviei D. D. Meletie, [1846], s'a pus după slujba sfântului Amvrosie; ca cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba dupre cum este de faţă.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glasul al 4-lea. Podobie:** Ca pre un viteaz...

Şi cu lemne fiind bătută, şi de sfântul păr trasă şi în tot felul chinuită, n'ai slăbit despre alergarea cea prea bună, până ce prin sfârşit mucenicesc, ai intrat în lăcaşurile cereşti; şi acum cu muceniţele fecioare împreună dănţuind, roagă-te să ne mântuim şi noi, cei ce săvârşim cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Nici asuprelele dracilor, nici urâciunea maicii tale vitrege, nici bătăile celui ce te-a năs-

cut, n'au putut să te împiedece dela fapta bună; ci toate ispitele cu bărbăţie le-ai răbdat, până ce cu cunună de biruinţă te-ai încununat. Pentru aceasta în cămara cea de nuntă te-ai sălăşluit cu Fecioarele cele înţelepte, ca o fecioară prea cuminte.

Cu platoşa credinţei îmbrăcându-te, fericită Filoteio, cu arma Crucii întrarmându-te şi cu bărbăţie întărindu-te, ai ieşit la luptă împrotiva vrăjmaşilor, şi desăvârşit biruindu-i, cu cunună mucenicească te-ai încununat din dreapta lui Hristos Dumnezeu, ca o adevărată muceniţă; şi acum stând înaintea lui, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea:

De Dumnezeu iubitoare Filoteio, tu sălăşluind pre doritul tău mire Hristos în inimă, şi către dânsul neslăbit dor având, plată dela dânsul ai luat ca să te săvârşeşti prin sânge, de mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta uşile împărăţiei cereşti deschizându-ţi-se, te sălăşlueşti împreună cu cetele mucenicelor; cu care acum desfătându-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, din toată nevoia şi necazul

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Când pre cei săraci îi miluiai, şi cu bucate pre cei flămânzi îi hrăneai, atuncea cu sfârşit mucenicesc, îndată te-ai sfârşit prin mâinile celui ce te-a născut.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Dacă te-a văzut tatăl tău, tinsă pe pământ moartă fără de suflare, de spaimă cuprinzându-se, de multă jale s'a umplut.

Stih: Intru adunări binecuvântaţi pre Dumnezeu...

Dacă au auzit cei din cetate, minune preaslăvită, că trupul tău cu lumină cerească este strălucit, toţi cu evlavie la dânsul au alergat.

Slavă, glasul al 8-lea:

Din pruncie făcându-te iubitoare de fapte bune, şi întru dânsele bine sporind, te-ai făcut neguţătoare de lucruri mari, cumpărând cu cele pământeşti cele cereşti; cu cele vremelnice pe cele veşnice; cu viaţa cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă. In carea acum desfătându-te, împreună cu fecioarele cele înţelepte, roagă-te lui Hris-

tos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Eu Fecioară de Dnmnezeu Născătoare, alerg subt acoperemântul tău; că ştiu că voi dobândi prin tine mântuire, că poţi Curată ca să-mi ajuţi.

Troparul sfântei, glas al 8-lea:

Intru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, fericită Filoteio, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pre săraci miluindu-i, şi pre flămânzi săturând; roagă-te lui Hristos Dumnezeu bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei: Cela ce pentru noi te-ai născut.

Caută la sfârşitul Cărţii.
Ectenia mică, şi otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 8-lea. Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! sprânceana cea înaltă, a celui ce se lăudă să piardă pământul şi marea, la pământ o a smerit, o fecioară tânără şi cu totul fără prihană, şi măestriile lui le-a biruit. O putere a Crucii şi a Darului tău, Hristoase! care neputinţa omenească, arătat o a întărit.

De două ori.

O prea slăvită minune! că prea mărita Filoteea, în lăcaşurile cereşti dupre vrednicie sălăşluindu-se, împreună cu cetele fecioarelor, şi cu oştile mucenicilor, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea, şi cu dragoste se apropie la acoperământul ei, îi mântueşte cu rugăciunile sale; şi iertare de greşeli dela Dumnezeu le cere, mântuire şi mare milă. De două ori.

O prea slăvită minune! pre Filoteea prea lăudata, nici bătăile vitregei sale, nici barda cea plugărească a tată-său, nici desfătările lumeşti, nici zburdările tinereţilor, nu o au despărţit dela dragostea faptei bune ce lei pentru Hristos. Că ea a dorit să dobândească frumseţea Mirelui său cea mai pre sus de minte; căreea s'a învrednicit de Dumnezeu fericita. De două ori.

O prea slăvită minune! In Cer şi pe pământ, bucurie astăzi a strălucit, întru pomenirea fericitei Filoteei, care dela îngeri cu laude se încununează, şi dela oameni primeşte cântări. O! cum a vieţuit! cum de bine s'a nevoit! Şi lui Dumnezeu bine i-a plăcut! Prin care

vrăjmaşul cel viclean a căzut, biruindu-l Hristos. **De două ori.**

Slavă, glasul al 8-lea.

Risipit-a, dat-a săracilor, a zis David; dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Acest lucru l-a împlinit Filoteea, că ea fericita cu podoabele sale cele feciorești, a încălzit spatele săracilor, şi cu bucate a săturat pântecele flămânzilor. Pentru care şi prin sfârşit mucenicesc, a trecut la Hristos mirele ei cel dorit, şi în cămara cea de taină în veci se veseleşte, cu fecioarele cele înţelepte. Cu care se şi roagă să se mântuească sufletele noastre.

Şi acum, glas acelaş.

Vitleeme găteşte-te, bine te împodobeşte iesle, peşteră priimeşte, adevărul a venit, umbra a trecut şi Dumnezeu oamenilor, din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se în firea noastră, şi îndumnezeind luarea. Pentru aceasta Adam se innoeşte, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bună voirea lui Dumnezeu s'a arătat, ca să mântuească neamul nostru.

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei şi cetirile.
Din proorocia Isaiei cetire.
Cap. 43, Vers. 16.

Acestea zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună, şi se vor adună boerii dintre ei. Cine le va vestì acestea întru dânşii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aducă-şi mărturiile sale şi să se îndrepteze, şi să asculte şi să spue adevărul. Fiţi mie mărturii, şi eu sunt martor, grăeşte Domnul Dumnezeu, şi pruncul pre carele am ales; că să ştiţi şi să credeţi, şi să cunoaşteţi că eu sunt. Mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, şi după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, şi nu este afară de mine Mântuitor; eu am vestit şi am mântuit, şi am defăimat, şi n'a fost întru voi Dumnezeu strein; voi mie mărturii, şi eu martur Domnul Dumnezeu. Incă din început eu sunt, şi nu este cine să scoată din mâinele mele; face-voiu, şi cine va întoarce aceasta? Aşă zice Domnul Dumnezeu cel ce ne mântueşte pre noi, sfântul lui Israil.

Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 3, Vers. 1.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele muncă. Părutu-s'a în ochii celor nepricepuţi a murì, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfărâmare; iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii şi i-a aflat luiş vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pe pae vor fugì. Judeca-vor limbi, şi vor stăpânì popoare, şi va împărăţì într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui şi cercetare întru aleşii lui.

Dela înţelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 5, Vers. 16.

Drepţi în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijc, pentru dânşii de la cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăţia podoabei, şi stema frumseţei din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperì pre ei, şi cu braţul său îi

va apără. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întrarma făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptăţii, şi-şi va pune luiş coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din praştia mâniei cea svârlitoare de pietre, se vor aruncă grindine. Intări-se-va asupra lor apa mărei, şi râurile îi vor înneca de năprasnă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vântură pre ei, şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturnă scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru popoarele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea şi puterea dela cel prea înalt

LA LITIE.
Stihirile, glasul 1-lu:

Bucură-te Românie întru Domnul, având întru sine-ţi ca o comoară de mult preţ, trupul cel fără prihană şi fecioresc al Filoteei nestricat, izvorând tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsa cu credinţă; că această fericită defăimând dezmierdarea trupească şi desfătarea tinereţelor, şi cu moarte mucenicească săvârşindu-se, a luat dela Dumnezeu însutite pentru ostenelele sale; veselindu-se în cămara cea cerească, împreună cu fecioarele cele înţelepte; şi acum se roagă lui Hristos mirelui său, pentru sufletele noastre.

Veniţi toţi iubitorii de praznic, să lăudăm pre Filoteea fecioara şi muceniţa; că ea fericită, din pruncie la fapta bună a milosteniei deprinzându-se, cu hainele sale pre cei goli i-a îmbrăcat, şi pântecele flămânde ale săracilor le-a săturat; pentru care acum cu fecioarele cele înţelepte în sânurile lui Avraam se veseleşte; cu care se roagă lui Hristos mirelui său, să mântuiască sufletele celor ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ei.

Glasul al 2-lea:

In lăcaşurile cele mai pre sus de lume, prea cinstită Filoteio, a pus mirele tău Hristos Dumnezeul nostru, sufletul tău cel fără prihană. Că tu bună fecioară, pentru dragostea lui, toate le-ai trecut cu vederea; dezmierdarea tinereţelor, înfrumseţarea trupului, dulceţile lumeşti, le-ai urît ca pre nişte vătămătoare de suflet. Pentru aceasta prin mâinile părinteşti ai trecut la cortul lui Dumnezeu, celui ce veseleşte acum tinereţele tale.

Glasul al 7-lea:

Veniţi credincioşilor, să lăudăm astăzi pre purtătoarea de biruinţă Filoteea; că pre aceasta nici barda plugărească, nici bătăile vitregei sale, nici ocările cele ce le-a răbdat

pentru fapta bună, nici pândirile mult măestrului Veliar, nu o au biruit, ci pre toate cu bucurie le-a răbdat, ca pre Hristos să-l dobândească; pre carele acum şi dobândindu-l, se roagă să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Glas acelaş.

Deadreapta Mântuitorului a stătut fecioara Filoteea, îmbrăcată şi înfrumseţată cu podoabele fecioriei, şi cu untul de lemn al milostivirei, strigând către dânsul cu bucurie, având candela luminoasă: La mireazma mirului tău, Hristoase, am alergat, că rănită sunt eu cu dragostea ta; să nu mă desparţi de cămara ta, Mire ceresc! Pentru rugăciunile ei Dumnezeule, trimite nouă mare milă.

Şi acum, glas acelaş.

Te apropie Hristos, Vitleeme mai 'nainte găteşte-te, că iată mântuirea neamurilor va să strălucească din Fecioară: peşteră împodobeşte ieslea, adună pre păstori, chiamă pre Magi dela Persida, şi voi oştile minţilor celor fără de trupuri strigaţi: Împăratul cerurilor Hristos vine!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când sufletul tău cel fără prihană cu dumnezeescul dor s'a aprins, al lui Hristos mirelui celui fără de moarte, atuncea toate cu bucurie le-ai răbdat, necazurile, ispitele, şi bătăile cele pentru faptele bune; pentru aceasta candela ta înfrumseţându-ţi, ai intrat la nunta cea veşnică şi nestricăcioasă; de unde acum roagă-te Mirelui tău, să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Când tu bună fecioară prin faptele bune ale fecioriei şi ale milosteniei, îţi agonisiai untdelemn în vasele sufletului tău, şi prin hrănirea flămânzilor, îţi câştigai desfătarea raiului, iară prin îmbrăcarea golilor îţi neguţătoriai slava cea cerească, atuncea şi moarte mucenicească ai răbdat, din mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta acum te desfătezi întru veselia cea cerească, îndulcindu-te de rodul ostenelelor tale; roagă-te pentru cei ce săvârşesc prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Sfinţilor cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale intr'înşii.

Când Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit în inima ta, Filoteio cu adevărat, atuncea mireasă lui Hristos te-ai arătat, strălucind cu frumseţea dum-

nezeeştelor fapte; şi cu Darul veştejindu-ţi patimile cele tinereşti, şi zburdările cu înfrânarea potolindu-le; pentru aceea te cinstim pre tine, şi prea sfinţită pomenirea ta cu dragoste o săvârşim, şi sicriul moaştelor tale acum îmbrăţişându-l şi sărutându-l, Dar de tămăduiri dela dânsul luăm.

Slavă, glasul al 5-lea.

Strălucit-a ca un soare marginilor prea luminat praznicul Filoteei, şi neîncetat luminează pre cei credincioşi, dăruind tămăduiri şi boalele gonind, şi patimile vindecând ale celor ce aleargă la dânsa cu credinţă; şi se roagă deapururea lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, glasul acelaş.

Nu te mâhni, o Iosife! văzând pântecele meu; că vei vedeà pre cel ce se va naşte din mine şi te vei bucurà, şi ca unui Dumnezeu te vei închinà; Născătoarea de Dumnezeu grăia către logodnicul său când ea era să nască pre Hristos. Pre aceasta să o lăudăm zicând: Bucură-te cea plină de daruri, Domnul este cu tine şi prin tine cu noi.

Tropar, glasul al 8-lea:

Intru răbdarea ta ţi-ai agonisit...

Caută la Vecernia mică.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul sfintei de două ori. Slavă, Şi acum, a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.**

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Semănând cu lacrămi seminţile milosteniei, şi pe calea cea strâmtă cu necurmate necazuri umblând, ai pus în mâinile săracilor podoabele tale cele fecioreşti, şi cu bucate pântecele flămânzilor ai săturat; pentru aceasta la lăţimea raiului cea desfătată, şi la bogăţia cea veşnică ai ajuns, unde te îndulceşti de frumseţea Mirelui tău cea negrăită; caruia roagă-te prea fericită, să mântiască sufletele noastre. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând, şi în minte a luat, ploaia cea de pre lână, întru zămislirea ta mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul tău şi păzitorul, preoţilor a strigat: Fecioara naşte, şi după naştere iarăş rămâne Fecioară.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioariei...

Cu fecioria înfrumseţându-

te, şi cu milostenia îmbogăţindu-te, o prea fericită Filoteio! ai intrat în cămara nunţei cei cereşti la fecioarele cele înţelepte, ca o înţeleaptă fecioară, cu care stând înaintea lui Hristos, roagă-te Mirelui tău, să ne mântuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

De frumseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep, şi mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Polieleul şi Mărimurile.

Mărimu-te pre tine sfântă fecioară Filoteio, şi cinstim chinurile tale, şi durerile, care pentru Hristos mirele tău le-ai răbdat.

Şi aceasta:

Veniţi toţi iubitorii de mucenici să lăudăm, pre sfânta fecioară Filoteea, şi să-i cinstim luptele şi pătimirile ei, cele ce pentru fapta bună le-a răbdat.

Caută Stihurile la mucenici.
După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunia...

Vrând pre toate cele pământeşti, şi de cele cereşti cu toată silinţa grijindu-te, ai suferit cu bărbăţie toate ispitele cele grele care ţi-a venit asupră dela maica ta cea vitregă; şi n'ai băgat seamă de bătăile tatălui tău, aprinsă fiind cu dragostea mirelui tău Hristos. Pentru aceasta şi muceniceşte te-ai săvârşit, şi prin mâinile cele părinteşti la cel dorit te-ai trimis. Pre carele roagă-l cu totul fericită, să lumineze şi să mântuiască sufletele, celor ce cu dragoste săvârşesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre uşa cea cerească, sicriul cel sfânt, muntele cel cu totul sfânt, pre norul cel prea luminos să-l lăudăm; scara cea cerească, Chivotul cel cuvântător, mântuirea Evei, odorul cel mare a toată lumea; că întru dânsa s'a lucrat mântuirea lumii, şi lăsarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu credinţă se închină prea sfintei naşterii tale.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.
Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih:

In biserici bine cuvântaţi pre Dumnezeu. Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemăna-se-va împărăţia cerurilor cu zece fecioare..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile sfintei fecioarei şi muceniţei Filoteei, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta şi dupre mulţimea...

Şi Stihira glasul al 5-lea:

Lucrat-a vrăjmaşul cel prea viclean prin părinţii tăi, şi a adus printr'înşii asupra ta ispite şi necazuri de multe feluri, ca să te oprească dela fapta bună; dar tu bună fecioară pre toate cu bărbăţie le-ai suferit; pentru aceasta şi cu sfârşit mucenicesc te-ai sfârşit, şi cu cunună de biruinţă te-ai încununat, din dreapta lui Hristos mirelui tău. Căruia cu deadinsul roagă-te, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului cu Irmosul pe 6. Şi al sfintei, pe 8. Peasna 1, glasul al 8-lea.

Irmos: Pre Faraon cel ce se purta...

Mie celui ce voesc a lăudà nevoinţile tale, cele de biruinţă purtătoare, cere la Hristos mirele tău, să-mi deà Darul cuvântului şi luminare, şi lăţime minţii, şi iertare de greşeli; ca să laud vitejiile tale, Filoteio deapururea pomenită, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Din pruncie la fapta bună urmând, şi cu nevoinţi plăcute lui Dumnezeu deprinzându-te, prin care te-ai îmbogăţit fericită fecioară, cu untuldelemn al facerii de bine, şi cu curăţia te-ai strălucit; pentru aceasta ai intrat în cămara nunţii cei veşnice şi cu fecioarele cele înţelepte te veseleşti.

Slavă...

Socotind vrăjmaşul cel prea maestru că va slăbi tăria răbdării tale, a adus asupra ta, rîuri de necazuri şi de ispite de multe feluri; dar lovindu-se de turnul răbdării tale cel întemeiat pre Piatra cea din capul unghiului, în spume ş'a risipit valurile sale.

Şi acum, a Născătoarei:

Dă-mi biruinţă Preasfântă ceea ce eşti cu totul neîntinată, mie celui ce alerg sub acoperemântul tău, scoţându-mă deapururea din ispite şi din primejdii cu rugăciunile tale; că tu ne-ai născut nouă, pre Cuvântul cel ce este de o fiinţă cu Tatăl, şi cu Duhul, şi împreună deapururea vecuitor şi de un scaun.

Catavasie:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Cu fapta şi cu viaţa ta cea fără prihană, numirea ta de Dumnezeu iubitoare încredinţându-o, daruri împărţeşti celor ce au trebuinţă; că tu priimind dela Mirele tău Darul cel desăvârşit, care de sus se pogoară, îmbogăţeşti pre toţi cei ce te cinstesc.

Cela ce prin tiranii cei de demult a adus asupra sfinţilor mucenici, munci şi chinuri de multe feluri, acela nesuferind să vadă viaţa ta cea plăcută lui Dumnezeu, a pornit pre părinţii tăi să aducă asupra ta ispite, necazuri şi bătăi; mai apoi şi moarte mucenicească, prin care ai zburat la cămara cea cerească.

Slavă...

Cu tărie dela Dumnezeu din pruncie încingându-te, şi cu priceperea îmbogăţindu-te, pre toate plăcerile trupului mai întâi cu bărbăţie le-ai supus; iară mai pe urmă şi pre semeţia vrăjmaşilor draci, fericită fecioară o ai surpat, şi nebiruită ai rămas, cu ajutorul sfântului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Carte nouă mai 'nainte te-a văzut proorocul, având scris în sine-ţi pre Cuvântul lui Dumnezeu, fără condei omenesc; carele a rupt înscrisul păcatului strămoşilor, şi a izbăvit din blestemul cel de demult tot neamul omenesc.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Cu faptele bune ale milostivirii te-ai îmbogăţit, şi cu fecioria ai strălucit; patimile trupului le-ai biruit, ca o pătimitoare a lui Hristos, şi pâlcul dracilor l-ai ruşinat, purtătoare de biruinţă făcându-te, Filoteio prea slăvită, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă. **De două ori.**

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Minune prea mare! cum în braţe ai purtat Maică Fecioară, pre cela ce ţine toate în palma sa, şi din ţiţele tale ai hrănit pre hrănitorul şi Ziditorul a toată făptura, Fecioară prea curată; aceluia cu deadinsul roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne...

Tu eşti odrasla Târnovului cea prea frumoasă, lauda României, şi ocrotirea cea tare despre toate primejdiile şi către Dumnezeu caldă mijlocitoare; tu părtinitoarea cea grabnică, a celor ce aleargă la tine cu credinţă. Pentru aceea

toţi te fericim, ca pre o mireasă prea de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Filoteio, de Dumnezeu priimită.

Injugând fecioria cu milostenia, cu aceste două fapte bune, ca cu două aripi prea uşoare, ai zburat la înălţimea faptelor bune, şi ai ajuns la săvârşirea vârstei lui Hristos, pre cât este cu putinţa firei omeneşti. Pentru aceea şi uşile cămărei celei de nuntă, ca unei fecioare înţelepte, ţie s'au deschis; şi la nunta cea nestricăcioasă şi veşnică, bucurându-te ai intrat.

Slavă...

O cârmuitoare a vieţii mele, te pun pre tine mireasa lui Hristos, Filoteio prea lăudată; ocârmueşte-mă, cu vetreala rugăciunilor tale, şi îndreptează-mă la limanul mântuirii, şi cu dumnezeeştile suflări ale vânturilor celor supţiri ale rugăciunilor tale, prea fericită, scapă-mă din învăluirile patimilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat din tine Curată, fără schimbare, rămâind ceeace erà dupre fire întocmai cu Tatăl, şi cu tine ceeace mai pre sus de fire l-ai născut, făcându-se de o fiinţă, roagă-l să dăruească iertare de greşeli şi mântuire sufletelor, celor ce cu credinţă te laudă pre tine.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Cu arma Crucii întrarmându-te, ai ieşit la luptă împrotiva vrăjmaşului, şi tot pâlcul dracilor l-ai înfrânt, cu totul l-ai biruit, şi din cursele lor ai scăpat; şi acum stai înaintea lui Hristos mirelui tău, împreună cu muceniţele ca o muceniţă purtătoare de biruinţă; cu care roagă-te să mântuiască pre cei ce săvârşesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Arzând cu dragoste fierbinte dupre Dumnezeu, ai urît lumea şi pre toate ale ei cele frumoase, şi pre toate cele pământeşti gunoaie le-ai socotit, ca să dobândeşti bunătăţile cele din ceruri; pentru acesta şi lovitura bardei părinteşti o ai suferit, şi moarte ai priimit bucurându-te, din mâinile celui ce te-a născut.

Slavă...

Sfântă muceniţă Filoteio, ai biruit, dar nu te-ai biruit; că ai biruit pre dracii cei ce se sârguiau a te depărtà despre fapta bună. Tu însă fericită fecioară, întărită fiind cu puterea lui Hristos, departe dela

picioarele tale i-ai gonit, şi după Mirele tău ai alergat ca să-l ajungi; de a căruia dragoste te-ai şi aprins, şi acum cu dânsul împărăţeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Noi cei ce te-am câştigat pre tine zid, şi cu părtinirea ta suntem păziţi, şi cu mărirea ta cea dumnezeească ne lăudăm, cu credinţă te fericim pre tine; că tu prea sfântă Fecioară, ai născut cu trup pre Ziditorul tuturor făpturilor, carele ne-a dăruit nouă pace, veselie şi veşnică mântuire.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Nici năvălirile dracilor, nici bătăile maicii tale vitrege, nici chinurile ce le-ai răbdat dela tatăl tău, nu te-au putut opri despre lucrarea faptei bune, până ce cu sfârşit mucenicesc, pentru dânsa teai săvârşit, şi la Mirele tău teai dus; înaintea căruia stând, fă pomenire sfântă de cei ce te laudă pre tine.

De dulceaţa mirosului mirurilor lui Hristos mirelui tău uimindu-te, ai uitat toate cele frumoase ale lumii, desfătarea tinereţelor, săltările trupului, şi pre sine-ţi toată lui Hristos te-ai afierosit, şi împărăţiei Cerului moştenitoare te-ai făcut. Intru carea acum desfătându-te, roagă-te pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta, şi laudă nevoinţele tale.

Slavă...

Porumbiţă curată, cu aripi aurite te-ai arătat, ale fecioriei şi ale milosteniei, cu care în cămara cea de nuntă prea uşor ai zburat, şi mireasă de aproape Împăratului ceresc te-ai făcut; căruia acum stându-i înainte, şi de vederea feţei lui îndulcindu-te, roagă-te să împace lumea în războaie.

Şi acum, a Născătoarei:

Sălăşluindu-te în Fecioară trupeşte, Doamne, te-ai arătat oamenilor, pre cât puteau ei să te vază; pre carea şi Născătoarea de Dumnezeu şi Maică Fecioară cu adevărat o ai arătat, şi ajutătoare credincioşilor, şi sprijinitoare în primejdii, unule iubitorule de oameni.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Ca ceeace din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu prin fapta bună, Filoteio prea fericită, celui ce mai 'nainte de a te naşte te ştia pre tine; ceeace te-ai făcut podoabă fecioarelor şi locuitoare cămărei cei de nuntă, vrednico de laudă. Pentru aceea

strigăm ţie: Bucură-te fecioară, pururea pomenită.

ICOS.

Iată a strălucit purtătoarea de lumină şi dumnezeiască pomenirea prea lăudatei fecioarei Filoteei, care luminează feţele şi luceşte inimile tuturor credincioşilor, cu lumină neînserată, şi bolnavilor celor ce aleargă la dânsa cu credinţă, sănătate le dărueşte. Veniţi dar, o iubitorilor de praznice, cu bucurie să săvârşim dumnezeescul ei praznic cel de preste an, şi cu cuvinte de cântări să încununăm creştetul ei, şi către dânsa să strigăm: Bucură-te fecioară, pururea lăudată.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Filoteei fecioarei, ale căreia sfinte moaşte se află în biserica domnească din oraşul Curtea de Argeş, în România.

Stih: Filoteio, tu milostenia foarte o ai iubit. Pentru care cu mucenicească moarte te-ai sfârşit.

Această frumoasă stâlpare aducătoare de roduri vrednice de împărăţia cerurilor, sfânta Filoteea fecioara, s'a născut în marea cetate Târnovul, din părinţi creştini, bulgari cu neamul, lucrători de pământ cu meşteşugul şi simpli cu cunoştinţa. Maică-sa dupăce a venit copila în vârsta cea priimitoare de învăţăturile faptei bune, semănând în inima şi sufletul ei cel bun, seminţele faptelor bune ale fecioriei şi ale milosteniei, că *din rod se cunoaşte pomul*, s'a mutat către Domnul. Iară copila rămâind sărmană de maică-sa cea firească, şi având în inima sa întipărite învăţăturile ei, a început cu osârdie a lucrà faptele bune cele începătoare, înţelepţindu-o Duhul Sfânt. Adică a merge la biserică, a ascultà dumnezeeştile Scripturi cu luare aminte, a se posti, păzindu-şi neîntinată fecioria cea trupeească şi cea sufletească; miluind pre cei săraci, săturând pre cei flămânzi, adăpând pre cei înseteţi, şi îmbrăcând pre cei goli; împodobindu-şi prin aceasta candela sufletului său, agonisindu-şi untdelemn în vasele sale, şi gătindu-se către intrarea în cămara de Mire cea cerească, ca fecioarele cele înţelepte. Toate faptele bune le săvârşeà copila, cu mare statornicie şi răbdare, nebăgând în seamă ispitele şi necazurile cele dela urâtorii binelui; dupre celace zice: *Gătitu-m'am, şi nu m'am turburat a păzi poruncile tale.*

Deci rămâind copila sărmană de maică-sa, a început a se îndeletnici la lucrarea faptelor bune, urmând povăţuirilor celor bune care îi dăduse maică-sa întru creştere. Şi fiindcă fapta bună totdeauna este pismuită de cei răi, n'a fost cu putinţă a nu pătimi şi sfânta mii de ispite, până şi moarte mucenicească. Iată cum: Dupăce a murit muma sfintei, tatăl ei ş'a luat altă soţie, şi fiindcă mai totdeauna se întâmplă, că mumele vitrege nu iubesc pe fiastre, aceasta s'a întâmplat şi fericitei; că vitrega văzându-i milostivirea şi alte fapte bune ale ei, îndemnată fiind de urâtorul binelui diavol, îi făcea necazuri neîncetate, bătându-o şi pârându-o tatălui ei, şi pornindu-l spre mânie. De multe ori văzând fericita pre săraci şi flămânzi, îşi da însăşi hainele sale, biruită fiind de milostivire; şi le împărţeà din bucatele care vitrega i le da să le ducă la ţarină la tatăl ei; pentru care de multe ori o bătea cu nemilostivire, până în cea de pe urmă şi moarte a pătimit din mâinile lui.

Mergând ea după obiceiu, în toate zilele să ducă bucate tatălui său, fiind el cu plugul la ţarină, şi ieşindu-i înainte săracii şi flămânzii, că ştiindu-i milostivirea şi aşezarea sufletului cea iubitoare de săraci, deapururea îi ieşau înainte cerându-i milostenie; şi ea neavând altceva să le deà, le împărţeà din bucatele ce le ducea tatălui său, şi îi hrăneà. Aceasta făcându-o de multe ori, şi tatăl său rămâind flămând şi femeei sale cârtindu-i, femeia încredinţându-l că totdeauna îi trimete bucate de ajuns, încă şi de prisos, diavolul a pus în mintea lui ca să pândească pre fericita ce face cu bucatele? Deci mergând în vremea întru care

ştia că vine fericita cu bucatele, la un loc îndemânatic de a o pândi, şi văzând cele ce făceà fiica sa, şi de mânie biruindu-se uitând dragostea părintească, s'a pornit asupra ei, ca totdeauna, ca să o apuce de cosițe, şi să o bată până când îşi va stâmpăra fierberea mâniei sale cei dobitoceşti; şi fiind în mare aprindere a asvârlit într'însa cu barda cea plugărească care o aveà la brâu şi lovindu-o o a rănit la un picior, şi îndată, o minune! ş'a dat sfântul şi fericitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Iară sfântul şi feciorescul ei trup, rămâind pre pământ, şi încă sânge din piciorul cel tăiat curgând, cu mărire cerească s'a strălucit cât se lumina şi locul cel dimprejur. Iară ticălosul tată văzând întâmplarea, s'a cuprins de spaimă şi de cutremur, una adică căci s'a făcut ucigaş fiicei sale, iară alta pentru strălucirea mărirei cele dumnezeeşti, care se vărsase în jurul sfintelor ei moaşte; şi vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă, şi nici să se apropie de dânsul.

Deci a alergat în cetate şi a spus Arhiepiscopului, şi celor mai mari ai cetății, toate pre rând precum s'au întâmplat, şi cum acum trupul fericitei zace pre pământ, şi că este glorificat dela Dumnezeu cu mărire cerească. Aceasta auzindu-o Arhiepiscopul, împreună cu cei mai mari dintre cetățeni şi din popor, au alergat cu făclii şi cu tămâie, şi cu rugăciuni, şi văzând sfântul trup strălucind cu acea dumnezeească lumină, s'au minunat cu toții, şi au lăudat pre Dumnezeul minunilor, carele şi acum în vremele noastre cele mai de pre urmă proslăveşte pre robii săi, cari împlinesc cu fapta sfintele lui porunci. Apoi vrând să ridice sfântul ei trup, dupre porunca Arhiepiscopului, şi să-l ducă în cetate, nicidecum n'au putut, încă nici să-l mişte din loc; mai mult s'au spăimântat, şi cu mai multă evlavie au început a se rugà lui Dumnezeu şi sfintei Filoteei, şi nici aşà nu s'a dat pre sine; că Dumnezeu vrând să preamărească cu minune pre roaba sa, a îngreuiat ca o piatră trupul ei. Apoi cunoscând că aiurea voeşte a se duce, au început a pomeni ca către o vie, politiile, mănăstirile, bisericile cele de preste Dunăre, şi cele de ceastă parte de Dunăre, şi nicăeri aiurea n'a voit; iară cum a pomenit de biserica domnească cea din târgul Argeşului, îndată s'a uşurat mai mult decât greutatea cea firească, şi înţelegând toţi că acolo este voia lui Dumnezeu şi a sfintei a merge, îndată au înştiinţat cu scrisoare pre Radu Vodă, cel poreclit Negru (de carele şi biserica este zidită) toate cele pentru sfânta; carele cum s'a înştiinţat, fiind bine credincios şi râvnitor, a-şi împodobi ţara şi pre poporul său cu nişte odoare de mult preţ ca acestea, îndată cu mult alai, cu făclii şi cu tămâieri, cu multă evlavie mergând la Dunăre, au adus sfintele ei moaşte în Ţara Românească, şi le-a aşezat în bisrica cea zidită de dânsul în oraşul Argeşului, unde şi până în ziua de astăzi se află nestrămutate, prin atâtea schimbări de vremi, de robii şi de turburări. Dând tămăduiri de tot felul de boale, celor ce aleargă cu credinţă la sfintele ei moaşte. Cu ale căreia sfinte rugăciuni, Dumnezeu să ne miluiască şi să ne mântuiască pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Impreună cu cetele cele fără de trupuri, şi cu oştile mucenicilor, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu prea lăudată, şi de slavă şi Dar, şi de luminare plină fiind, desleagă-mi întunericul greşelilor mele cu rugăciunile tale, ca să cânt: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Lumină neapropiată şi dumnezeească, a luminat Filoteio dupre vrednicie sufletul tău, şi negreit te-a strălucit pre tine Mirele tău, şi către viaţa plăcută lui Dumnezeu te-a povăţuit, şi a cântà te-a învăţat: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ridicatu-te-ai la înălţmea cea cu adevărat dumnezeiască, că înalt ţi-ai avut gândul prea fericită; pentru aceasta şi în cămara de nuntă cea strălucită, împreună cu fecioarele cele înţelepte te-ai sălăşluit, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Mireasă adevărată a Stăpânului te-ai arătat, Filoteio de Dumnezeu purtătoare, şi moarte din mâinile celui ce te-a născut ai suferit, bucurându-te ca o muceniţă nebiruită. Pentru aceea împreună cu muceniţele, strigi: Bine cuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată acum Domn din Iuda a lipsit, şi stăpânitor din coapsele lui; că din tine cea Curată a răsărit Stăpânul a toate, cela ce este aşteptarea neamurilor, dupre proorocul; pre carele bine-l cuvintează toate neamurile, seminţiile şi limbile în veci.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu fecioria luminându-te şi cu milostenia îmbogăţindu-te, şi cu mucenia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de aproape lui Hristos Impăratului tuturor, celui ce a iubit frumseţea curăţiei tale; pentru aceasta te-a băgat pre tine în cămara sa, şi împreună cu fecioarele şi cu muceniţele te-a sălăşluit, pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Văzând popoarele dumnezeeasca strălucire cea vărsată în jurul trupului tău, şi îngreuiarea cea mai pre sus de fire, au cunoscut că în streinătate voeşti a te sălăşlui, pentru Hristos mirele tău, cela ce s'a înstreinat pentru mântuirea noastră; şi au prea mărit pre Dumnezeu cântând: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l în veci.

Necunoscând tatăl tău cel prost la minte, fapta bună a ta cea plăcută lui Dumnezeu mai 'nainte a chinuit cu bătăi trupul tău cel feciorese, şi cu ocări şi cu dosădiri a necăjit sufletul tău; iară mai pe urmă şi prin sfârşit mucenicesc, te-a trimis la Hristos mirele tău cel nestricăcios; pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dacă s'a înştiinţat Stăpânitorul României că voeşti a te

Ridicatu-te-ai la înălţmea cea cu adevărat dumnezeiască, că înalt ţi-ai avut gândul prea fericită; pentru aceasta şi în cămara de nuntă cea strălucită, împreună cu fecioarele cele înţelepte te-ai sălăşluit, strigând: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Mireasă adevărată a Stăpânului te-ai arătat, Filoteio de Dumnezeu purtătoare, şi moarte din mâinile celui ce te-a născut ai suferit, bucurându-te ca o muceniţă nebiruită. Pentru aceea împreună cu muceniţele, strigi: Bine cuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată acum Domn din Iuda a lipsit, şi stăpânitor din coapsele lui; că din tine cea Curată a răsărit Stăpânul a toate, cela ce este aşteptarea neamurilor, dupre proorocul; pre carele bine-l cuvintează toate neamurile, seminţiile şi limbile în veci.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu fecioria luminându-te şi cu milostenia îmbogăţindu-te, şi cu mucenia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de aproape lui Hristos Impăratului tuturor, celui ce a iubit frumseţea curăţiei tale; pentru aceasta te-a băgat pre tine în cămara sa, şi împreună cu fecioarele şi cu muceniţele te-a sălăşluit, pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Văzând popoarele dumnezeeasca strălucire cea vărsată în jurul trupului tău, şi îngreuiarea cea mai pre sus de fire, au cunoscut că în streinătate voeşti a te sălăşlui, pentru Hristos mirele tău, cela ce s'a înstreinat pentru mântuirea noastră; şi au prea mărit pre Dumnezeu cântând: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l în veci.

Necunoscând tatăl tău cel prost la minte, fapta bună a ta cea plăcută lui Dumnezeu mai 'nainte a chinuit cu bătăi trupul tău cel feciorese, şi cu ocări şi cu dosădiria necăjit sufletul tău; iară mai pe urmă şi prin sfârşit mucenicesc, te-a trimis la Hristos mirele tău cel nestricăcios; pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dacă s'a înştiinţat Stăpânitorul României că voeşti a te

sălăşlui împreună cu dânşii, cu făclii, şi cu tămâe, şi cu alaiu dumnezeesc te-a întâmpinat, şi cu vrednică cinste şi evlavie, precum ţi se cădeà, ca un binecredicios te-a priimit, şi întru ale sale, ca pre o adevărată muceniţă, spre folosul poporului său celui drept credincios te-a aşezat, cântând: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Scară gândită, ajungând până la Cer, te cunoaştem pre tine Fecioară; prin care cel prea înalt pogorându-se prin trup, cu oamenii împreună a petrecut, şi pre cei smeriţi i-a înălţat, şi către înalta petrecere a cerurilor i-a povăţuit. Pentru aceea ca pre cea mai înaltă decât cerurile, mai mărită decât îngerii şi mai cinstită decât toată făptura, te lăudăm prea sfântă Fecioară întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Mintea şi cuvântul omenesc nu pot povesti, onorurile cele mai pre sus de fire, şi mărirea cerească, Muceniţă, pre care acum le-ai luat dela Hristos mirele tău; împreună cu dânsul împărăţind, şi de vederea feţei lui negrăit îndulcindu-te. Pentru aceasta îndrăzneală multă către dânsul câştigând, roagă-l pentru cei ce săvârşesc sfântă pomenirea ta, să dobândească milă în ziua judecăţii.

Scoală! vino cea de aproape a mea, a zis către tine Hristos Mirele tău, frumoasa mea, porumbiţa mea, că iată iarna a trecut, ploaia s'a dus, scârbele, ispitele, bătăile cele pentru fapta bună. Acum florile s'au arătat, glas de turturică s'a auzit în pământul nostru, via s'a copt şi a dat mirosul său. Deci scoală, vino cea de aproape a mea, sălăşlueşte-te întru odihna şi bucuria, care le-am gătit ţie.

Ca o pătimitoare prea frumoasă, ca o fecioară prea vitează, cununa dreptăţii dupre lege ţi-ai împletit, călcând cu trupul pre cel fără de trup; şi purtătoare de biruinţă făcându-te, roagă-te Mirelui tău să ne mântuiască de ispite şi de nevoi, pre noi cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim cinstită şi sfântă, şi întru tot lăudată pomenirea ta.

Slavă...

Pentru rugăciunile fericitei Filoteei fecioarei şi muceniţei tale Doamne, împacă lumea întru războaie, şi binecredin-

cioşilor împăraţi şi domni, dă-le biruinţă; năvălirile varvarilor opreşte-le, pre norodul tău cel drept credincios apără-l, păzeşte credinţa nevătămată de eretici; şi mântuieşte sufletele noastre ca un bun şi de oameni iubitor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cântările şi rugăciunile noastre cele proaste primeşte-le Stăpână, şi risipeşte norul primejdiilor celor amare care năváleşte asupra noastră; viforul Bisericii potoleşte-l Preacurată, taberile vrăjmaşilor risipeşte-le, şi din munca ceeace va să fie, scapă pre robii tăi, cei ce cu dragoste te slăvim pre tine.

SVETILNA

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Filoteio muceniţa Domnului, mireasă şi bună fecioară, apără pre norodul tău şi cetatea de toată vătămarea, rugând pre Dumnezeu, ca să scăpăm toţi din stricăciune, de urgie şi de primejdii.

Slavă, asemenea.

De cămara ta Cuvinte, fecioara Filoteea dorind, toată cercarea bătăilor şi a ispitelor tare o a răbdat cu ajutorul tău; pentru ale căreea rugăciuni, Dumnezeule miluieşte rogu-mă sufletul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Turnule cel cu aur împletit, şi cetate cu douăsprezece ziduri, scaune cu picături de soare, jeţul Impăratului, minune neînţeleasă, cum cu lapte apleci pre Stăpânul?

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

In curţile Domnului sălăşluindu-te, prea cinstită Filoteio, împreună cu fecioarele cele înţelepte, ca o fecioară înţeleaptă; de acolo ai luat Dar ca să tămăduești boalele, şi să goneşti duhurile cele necurate, dela cei ce cu credinţă te laudă pre tine. De două ori.

Cu razele cele cereşti strălucindu-te, şi de Dar dumnezeesc umplându-te, tămăduiri dai tuturor cu puterea lui Hristos, sufletelor şi trupurilor, celor ce cu credinţă săvârşim pomenirea ta, de Dumnezeu fericită fecioară; nu înceta a te ruga pentru noi.

Fericita Filoteea, astăzi întru sfântă pomenirea ei cea de preste an, pre noi pre toţi ne-a adunat; să lăudăm luptele şi nevoinţele ei, care pentru dragostea lui Hristos le-a răbdat; că se roagă Domnului să ne mântuim noi.

Slavă, glasul al 5-lea:

Veniţi iubitorilor de praznic să fericim pre sfânta fecioara Filoteea, şi să-i mărim nevoinţele ei cele pentru fapta bună. Că ea, fericita, nu şi-a miluit vasul său cel de lut, ci cu multe feluri de bătăi l-a chinuit; pălmuirile şi scuipirile a răbdat; pândirile şi moartea mucenicească, dela cel ce o a născut a suferit. Pentru aceasta acum în ceruri cu muceniţele sălăşluindu-se, împreună se roagă Domnului, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, glas acelaşi.

Nu te mâhni asupra mea, o logodnicul meu, a zis Fecioara către Iosif, nici mă osândi ca pre o fără de rânduială, văzând îngroşarea pântecelui meu; laudă femeilor m'am făcut, de ruşinea cea de demult le-am scăpat, pre Eva o am rechemat; am împrumutat pântecele, dar nu am întinat fecioria; când voiu naşte pre Făcătorul tuturor, atuncea vei cunoaşte cine sunt. Căruia cu credinţă închinându-te, mă vei socoti fericită.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenliile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul sfintei. Peasna 3 şi a 6 pe 8. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul, caută-le la sfânta Varvara.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Patapie.

La Doamne strigat-am, **punem Stihirile pe 6, Glas 1-iu.**

Podobe: Prea lăudaţilor mucenici...

Părinte Patapie, aprinderea pornirilor trupului o ai veştejit cu înfrânările sihăstriei; în pustie te-ai sălăşluit ca odinioară Ilie, curăţindu-ţi gândul cu rugăciunile cele neîncetate către Dumnezeu. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Patapie, în cetele sihastrilor te-ai numărat, împodobindu-te cu nepătimire, şi te-ai sălăşluit în lăcaşurile cuvioşilor unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieţii. Şi acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Părinte Patapie, luminător din Eghipet ai răsărit, luminând lumea cea de sub soare, cu luminile minunilor; gonind întunerecul boalelor celor pierzătoare de suflet, şi risipind negura dracilor. Şi acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Prea lăudată Stăpână, nădejdea şi întărirea credincioşilor, scăparea şi ajutorul; pre tine te rugăm, păzeşte de toată nenorocirea pre robii tăi, cari cu credinţă se închină naşterei tale; rugându-te lui, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Mieluşaua şi Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pre Mielul său pre Cruce, neavând chip nici frumseţe, tânguindu-se ziceà: Vai mie! Unde ţi-a apus frumseţea prea dulcele meu? Unde este buna cuviinţă? Unde este Darul chipului tău cel ce strălucia, Fiul meu prea iubite.

Tropar, glas al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih: şi al Cuviosului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Hristos deschide nouă porţile bucuriei...

Peasna 1-ia, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea întrarmată, iară întrupându-se Cu„vântul, a pierdut păcatul cel „prea rău, Domnul cel prea „slăvit, că cu slavă s'a prea „slăvit".

Vrând să laud luminatele isprăvi ale vieţii tale cei luminate, Cuvioase, te rog: Roagă-te să mi se dăruiască din Cer raze dătătoare de lumină, ca să risipească norul neştiinţei mele, Patapie.

Cela ce mai 'nainte cu dumnezeească voie a acoperit pre Eghipteni întru adânc, luându-te pre tine din turburarea lumească ca dintru adâncime, te-a luminat cu cunoştinţi dumnezeeşti, şi te-a arătat stea cu totul luminoasă, Părinte cuvioase.

Slavă...

Supuind patimile trupului cu înfrânarea sihăstriei fericite, prin dragostea nepătimirii, te-ai arătat lăcaş prea curat lui Dumnezeu, prin credinţă, şi celor înviforaţi liman de adăpostire, părinte Patapie.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuitorul cel ce dă lumei scăpare de blestemul cel de demult, din tine se naşte Fecioară, făcându-se om, cela ce a făcut pre cuviosul Patapie izvor de vindecări, tuturor celor ce cu credinţă aleargă către dânsul.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Cu izvoarele lacrămilor prea alese adăpând brazda cea sufletească, ai adunat grâu de fapte dumnezeeşti, păstrat în jitniţile cele de sus.

Intrarmându-te cu dragostea ca cu o sabie Cuvioase, şi acoperindu-te cu pavăză dumnezeeştei tale umilinţi, ai pierdut taberile dracilor.

Slavă...

Inflorit-ai ca crinul în livada sihăstriii Cuvioase, bine mirosind inimile celor ce te laudă pre tine, şi săvârşesc cu credinţă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind purtat în braţele celeia ce te-a născut Doamne, cu tărie ai sfărâmat idolii Eghipetului, din care a odrăslit mulţime de cuvioşi.

Irmosul:

Inflorit-a pustiul ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă, prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea".

Sedealna, glasul al 3-lea,
Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Patimile trupului le-ai uscat cu curgerile lacrămilor fericite de Dumnezeu Părinte, şi ai izvorât izvoare de tămăduiri, Patapie. Pentru aceasta viind la cinstitele tale moaşte, luăm Dar şi milă, prăznuindu-ţi pomenirea dupre vrednicie, cu credinţă fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Slavă, altă sedealnă, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Luând asupra ta sărăcia Cuvântului, celui ce s'a născut pentru noi din Fecioară, ai socotit cele vremelnice ca o iarbă, fericite; că gustând din pomul cunoştinţei Cuvioase, te-ai arătat dumnezeesc învăţător călugărilor. Pentru aceasta pre toţi i-ai îndemnat spre râvna vieţuirii îngereşti, cu dumnezeeştile tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule Patapie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a înainte prăznuirei zămislirei glasul al 4-lea.
Podobie: De grab ne întâmpină...

Uşa cea neumblată acum mai 'nainte se vesteşte; cetatea cea întru tot luminată bine se luminează; ceeace singură este cu totul curată, astăzi prin îngeri se arată drepţilor. Pentru aceea cu bucurie strigă către Ziditorul: Dărueşte nouă roadă pre izvorul nestricăciunei.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci tu în„suţi Domnul te-ai întrupat şi

„m'ai mântuit pre mine tot „omul. Pentru aceasta strig ţie: „Slavă puterii tale, Doamne.

Izvorul lacrămilor tale celor fierbinţi a înnecat taberile dracilor şi valul păcatului; şi limanul minunilor tale s'a arătat celor dintru adâncul patimilor.

Umilinţă, priveghere şi rugăciune neîncetată, dragoste nefăţarnică, credinţă şi nădejde câştigând, te-ai făcut împreună vorbitor cu cereştii îngeri, Părinte cuvioase.

Slavă...

Adormit-ai Părinte valurile desfătărilor celor de multe feluri, cu dumnezeeştile suişuri, şi cu curăţiri neîncetate. Pentru aceasta după adormire ai mers către lumina cea neînserată.

Şi acum, a Născătoarei:

Strălucit-ai din Fecioară ca şi soarele din nori, arătând pre cuvioşii tăi stele luminoase; pre cei ce s'au răstignit lumii şi patimilor, cu puterea ta îndurate.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea celor ce zac întru întuneric, mântuirea „celor deznădăjduiţi, Hristoa„se Mântuitorul meu, către tine „mânec Impăratul păcii; lumi„nează-mă cu strălucirea ta; că „alt Dumnezeu afară de tine „nu ştiu. fără stih.

Lumina celor ce zac întru întuneric, străluceşte-mi lumină cu dumnezeeştile rugăciuni ale Cuviosului tău; risipeşte norii păcătosului meu suflet, revarsă-mi izvoare de iertare; că alt Dumnezeu afară de tine nu ştiu.

Curăţindu-ţi ochii sufletului de stricăciunea patimilor, purtătorule de Dumnezeu Părinte, prin postire; cu rugăciunea dumnezeească, ai deschis ochii celor orbi, şi ai risipit negura cea cumplită, cu lumina vindecărilor.

Slavă...

Sănătate sufletului, sănătate trupului, tot Darul din destul, veniţi să luăm ca dintr'un izvor, din dumnezeescul sicriu al înţeleptului Patapie; că izvorăşte minuni ca nişte ape, celor ce aleargă către dânsul cu credinţă neîndoită.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre dătătorul vieţii, pre cela ce ţine toate, l-ai născut cu negrăită zămislire; pre cel ce se prea măreşte întru sfinţi, şi se odihneşte întru cuvioşi. Pre carele roagă-l pentru noi Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşelilor.

Luminându-ţi-se gândul cu suişuri prea luminate, ai vieţuit fiind cu trup, ca şi cum ai fi fost fără de trup, neudându-te de păcate, părinte Patapie.

Asemănându-te lui Ilie Tesviteanul, şi urmând lui Ioan Mergătorul înainte, ai locuit întâiu în pustie, curăţindu-ţi gândul cu liniştea.

Slavă...

Strălucit-ai din Eghipet luminător foarte luminat, luminând şi Constantinopolul cu lumina strălucirei tămăduirilor, prea luminate părinte Patapie.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre nor uşor şezând Hristos, a venit odinioară la Eghipteni, şi surpând idolii, a tras către sine-şi cetele cuvioşilor.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor fi-
„ind încunjurat, chem adâncul
„milostivirii tale cel neurmat,
„scoate-mă din stricăciune,
„Dumnezeule.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi..

Biserica ta sfinte, aflându-o duhovnicească doftorie popoarele, cu osârdie la dânsa venind, cer ca să ia vindecare de boale, şi deslegare de greşeli în viaţă; că te-ai arătat folositor tuturor celor din nevoi, Patapie cuvioase.

ICOS.

Sicriul tău înţelepte izvorăşte tămăduiri tuturor, din care luând credincioşii, se mântuesc de multe neputinţe ale sufletelor şi ale trupurilor; care şi eu ticălosul le-am dobândit, scăpându-mă de cei ce mă necăjesc; şi pentru aceasta laud acum folosinţa ta şi vestesc luminat, cum întâmpini pre cei ce sunt în nevoi, şi mântueşti de ispite pre cei ce vin la tine cu căldură. Dă-mi dar putere ca să te laud pre tine; că tu tuturor celor din nevoi te-ai arătat folositor, Patapie cuvioase.

Intru această Lună în 8 zile pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Patapie.

Stih: In a opta zi Patapie merge către cereasca viaţă...

Lăsând stricăciosul pământ, calcă locul cel de verdeaţă...

Acesta era cu neamul dela Teba Eghipetului, şi luând viaţa călugărească, a urmat ui Hristos, petrecând sihăstreşte mulţi ani în pustie. După aceea venind la Constantinopol, a făcut multe minuni, dând orbilor vedere, vindecând cu ungerea sfântului untdelemn pre idropicoşi, gonind dracii şi tămăduind boala ce se numeşte carcin; cu pace ş'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii apostoli din cei şaptezeci: Sosten, Apolos, Chifa, Tihic, Epafrodit Kesar şi Onihsifor.

Stih: Măresc astăzi şapte apostoli ai Mântuitorului.

Ca pre nişte viteji propoveduitori ai Cuvântului.

Dintre aceşti sfinţi apostoli, Sosten de care aminteşte sfântul Pavel a stătut episcop Colofonului. Iară Apolos, de carele asemenea vorbeşte acelaş Apostol, a stătut al doilea episcop Colofonului, după Sosten. Epafrodit de carele aminteşte acelaş Apostol, a stătut episcop Coloniei. Iară Onisifor a stătut episcop Kesariei. Toţi aceştia bine vieţuind, şi cu cuvioşie păstorind bisericile cele încredinţate lor, şi multe ispite suferind pentru Hristos, s'au săvârşit de către închinătorii de idoli, dându şi sufletele lor Domnului.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sofronie, episcopul Chiprului.

Stih: Stingând Sofronei toată patima trupească, A zburat din trupul acest de lut către mărirea cerească.

Acesta erà născut şi crescut în insula Chipru, fiu de părinţi creştini drept măritori. Erà vestit pentru ascuţimea şi deşteptăciunea minţei sale. Căci citeà şi cugetà ziua şi noaptea dumnezeeştile Scripturi, şi cuvintele Domnului. Pentru care s'a făcut atâta de îmbunătăţit cu faptele, în cât s'a învrednicit a luà dela Dumnezeu mari daruri şi a face multe minuni. Pentru aceasta după moartea lui Damian prea sfântul episcop al Chiprului, cu unirea a tot poporului şi a episcopilor, s'a aşezat Arhiepiscop, prea sfintei biserici celei din Chipru. Şi după aceasta s'a făcut îmbogăţitor săracilor, apărător orfanilor, sprijinitor văduvilor, ajutor strâmbătăţiţilor, şi acoperământul celor goli. Şi după atâtea nevoi, aşà vieţuind, în pace s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, şi fiind aruncaţi în „mijlocul focului, răcorindu-se „au cântat: Binecuvântat eşti „Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu focul cel gânditor aprinzând simţirile sufletului, focul păcatului l-ai întors în cenuşă, cu lucrarea Duhului, şi te-ai arătat luminat Patapie, cântând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Adâncime de minuni, rîu de vindecări, izvor pururea curgător, pârîu care nici cum nu se sfârşeşte, s'a arătat mormântul tău Părinte, celor ce se apropie cu credinţă şi cu căldură strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Mă îndumnezeeşte pre mine Dumnezeu cel mai pre sus de Dumnezeire, priimind din tine Fecioară chip de rob, şi înnoieşte cărările cunoştinţei, ca şi legile firei, aducând mulţime de sihastri şi cuvioşi, cari cântă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeul carele s'a...

Curăţindu-te pre tine însuţi de noroiul patimilor, cu osârdie te-ai arătat lăcaş lui Dumnezeu prea luminat, Părinte strigând: Lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu rugăciunile cele către Domnul, curăţeşte-ne pre noi de toată întinăciunea, prin mijlocirea ta cea fierbinte; scapă din întreitele valuri ale patimilor, de boale şi de nevoi, pre cei ce te cinstesc pre tine cum se cade, Patapie.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre fiul, şi pre Sfântul Duh Domnul...

Ocârmuindu-ţi viaţa cu cuviinţă dumnezeiască, cuvioase Părinte, te-ai arătat purtător de grijă, bine slujind la trebile sfinţilor Cuvioase; cu cari te-ai învrednicit moştenirei cei de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Curata care a făcut cerească fiinţa noastră pământească şi peritoare, mărirea îngerilor şi bucuria cuvioşilor, ceeace singură este stăpână zidirilor, ca una ce a născut pre Domnul, să se mărească în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti, şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lucru„rile, şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Zi de mântuire a strălucit prăznuirea ta, luminând inimile cele din întuneric, risipind negura patimilor, şi arătând fii luminii, pre cei ce te cinstesc pre tine Părinte, omul lui Dumnezeu.

Roada Tiveilor, odrasla pustiei, mărirea şi buna cuviinţă a călugărilor, pre luminătorul Vizantiei, pre Patapie carele s'a arătat înger pre pământ, toţi dupre vrednicie să-l fericim.

Slavă...

Impreună vorbitor cu îngerii, întocmai la stare cu cuvioşii, cu proorocii, cu apostolii, cu mucenicii, cu ierarhii, fiind părtaş, Cuvioase; şi slujind cinstitei Treimi în curăţia gândului, roagă-te pentru noi toţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Taina cea mare a zămislirei tale cei mai pre sus de gând, înfricoşează pre îngeri, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită; îndulceşte adunările cuvioşilor, Curată; veseleşte pre sfinţii părinţi, cari dumnezeeşte te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu, neispitită de nuntă.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără în„ceput Dumnezeu şi Domnul, „întrupându-se din Fecioară s'a

„arătat nouă, ca să lumineze „cele întunecate şi să adune „cele risipite. Pentru aceasta „pre Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De tot omorând cugetul cel eghiptenesc şi asirienesc al patimilor, purtătorule de Dumnezeu Patapie, ai urmat lui Hristos, cu bucurie purtându-ţi Crucea ta, și închipuind Carmilul lui Ilie, sihăstreşte ai locuit în pustie Părinte, şi luminându-te Treimea, ai ajuns către înălțimea nepătimirei.

A Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu Cuvântului, te lăudăm cu dragoste, prin cântări de Dumnezeu însuflate, prea sfântă Fecioară, noi cei ce ne-am mântuit prin tine; dă dară Născătoare de Dumnezeu robilor tăi celor nevrednici iertare, pace, şi lumiinare, că poţi câte voeşti; ca una ce eşti Stăpâna tuturor, prea mărită Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curata Marie, toiagul cel prea cinstit, care a răsărit floarea cea neveştejită, dacă a văzut pre Fiul său pre Cruce pironit, plângând a strigat: Nu mă lăsà fără de fiu, Stăpâne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpusul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Zămislirea sfintei Annei, când a zămislit pre prea sfânta Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu.

La La Doamne strigat-am. **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Rod mai pre sus de nădejde zămislind cea stearpă, pre Fecioara ceeace erà să nască pre Dumnezeu cu trup, cu veselie se luminează, dănţueşte şi se bucură, strigând cu glas mare: Toate seminţiile lui Israil bucuraţi-vă împreună cu mine! Iată în pântece port, şi defăimarea nenaşterii de fii acum o leapăd, precum a voit Făcătorul de bine, auzindu-mi rugăciunea; vindecând inima cea cu durere, prin durerile naşterii, precum s'a făgăduit. **De două ori.**

Cela ce din piatră seacă a izvorît apă, rod dărueşte pântecelului tău Anno, pre pururea Fecioara Stăpâna; din carea va să iasă apa mântuirii; nu vei mai rămânea pe pământ ca un pământ neroditor; te-ai înstreinat de defăimare. Că ai să odrăsleşti pământul cel ce va să rodească spicul vieţii, carele are să şteargă defăimările tuturor oamenilor; precum bine a voit, pentru milostivi-

rea milei, a se închipui în cel strein. De două ori.

Zicerile mai de 'nainte ale proorocilor acum se împlinesc; că muntele cel sfânt în pântece se alcătueşte, scara cea dumnezeească se sădeşte, scaunul cel mare al Impăratului se găteşte, locul cel de Dumnezeu umblat se înfrumseţează, rugul cel nears începe a odrăsli; iată izvorăşte năstrapa cea cu mirul sfinţeniei a de Dumnezeu înţelepţitei Anna, oprind rîurile sterpiciunei; pre aceasta cu credinţă o fericim. De două ori.

Slavă. Şi acum, glasul I-iu a lui Ghermanò.

Cea negrăită de îngeri şi de oameni, taina cea mare şi din veac ascunsă, cea prea mărită, astăzi în pântecele prea înţeleptei Annei pruncă se poartă, Maria fiica lui Dumnezeu, cea gătită spre lăcaşul împăratului veacurilor, şi spre înnoirea neamului nostru; pre carea cu curată cunoştinţă să o rugăm, strigând către dânsa: Roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, ca ceea ce eşti folositoarea noastră a credincioşilor, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Anna, Darul cel dumnezeesc, oarecând rugându-se pentru fii, a strigat către Dumnezeu şi Ziditorul a toate: Adonai Savaot, ştii defăimarea nerodirei de fii; însuţi dezleagă durerea inimii mele; deschide-mi porţile pântecelui, şi pre cea stearpă arată-o aducătoare de roadă! Ca ce se va naşte, dar să-ţi aduc ţie, binecuvântând, lăudând, şi cu un gând mărind milostivirea ta, prin carea se dă lumii mare milă.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepădă de dânsa.

De demult rugându-se cu credinţă Anna cea înţeleaptă, şi dela Dumnezeu cerând, glas îngeresc a auzit adeverindu-i dumnezeeasca plinire a celor ce a cerut; către carea cel fără de trup arătat a grăit: Rugăciunea ta către Domnul s'a apropiat, nu te mâhni, părăseşte-te de lacrămi; că maslin bine roditor vei fi, odrăslind stâlpare frumoasă pre Fecioara, care va înflori floare pre Hristos dupre trup; carele dărueşte lumei mare milă.

Stih: Din rodul pântecelui tău voiu pune pe scaunul tău...

Insoţirea cea cinstită, rod zămisleşte pre dumnezeeasca Mieluşa, din care va să iasă Mieluşelul cel hrănit cu cuvânt negrăit adevărat; cel ce erà să se junghie penturu toată lu-

mea. Pentru aceasta bucurându-se, aduc Domnului mărturisire neîncetată întru umilinţă, că au să aibă pre folositoarea a toate. Pre aceştia dar să-i fericim, şi cu credinţă să dănţuim, dumnezeeşte, întru zămislirea Maicei Dumnezeului nostru, care era să se nască dintr'înşii, prin care se dă din destul mare milă.

Slavă, Şi acum, glas al 2-lea:

Astăzi din rădăcina lui David răsărind împărăteasca porfiră, din Iesseiu începe a odrăsli floarea cea de taină, întru carea a înflorit Hristos Dumnezeul nostru, mântuind sufletele noastre.

Troparul, glas al 4-lea.

Astăzi legăturile nerodirei de fii se dezleagă, că pre Ioachim şi Anna auzindu-i Dumnezeu, mai pre sus de nădejde arătat le-a făgăduit a naşte pre Fiica lui Dumnezeu, din care însuş s'a născut cel necuprins, om făcându-se; îngerului poruncindu-i să strige ei: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 3 ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Cer nou se zideşte acum în pântecele Annei, cu porunca lui Dumnezeu Atotfăcătorului, din carele erà să răsară Soarele cel mare şi neînserat, luminând toată lumea cu razele Dumnezeirii, pentru prea multa milostivire, unul iubitorul de oameni

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedelna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Adame înnoeşte-te şi Evo săltează, că pământul cel sterp şi neroditor, a odrăslit roadă bine înverzită, care a înflorit lumii spicul nemurirei, şi toată defăimarea nerodirii de fii a lepădat; cu cari împreună veseliţi-vă, bucurându-vă astăzi.

Slavă, Şi acum, glas acelaşi.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide: Ce s'a jurat ţie Dumnezeu? Cele ce mi s'a jurat zice, iată a şi împlinit; dând din rodul pântecelui meu pre Fecioara, din carea s'a născut făcătorul Hristos, noul Adam Impărat preste scaunul meu, şi astăzi împărăţeşte cel ce are împărăţie neclătită. Cea

stearpă naşte pre Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea vieţii noastre.

CANOANELE

Două ale sfintei Anne: cel dintâiu cu Irmosul pe 8, şi al doilea, pe 6. Facerea lui Andrei.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate minuni cu braţ înalt, şi a mântuit „pre Israil, că s'a prea slăvit.

Zămislirea ta de Dumnezeu înţelepţită Anno astăzi o prăznuim; că ai zămizlit pre ceeace a încăput pre cel neîncăput nicăirea, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii.

Rugăciunea drepţilor o ai auzit, cererile sfinţilor strămoşilor tăi le-ai plinit, Doamne, şi acestora le-ai dat rod curat, pre ceeace te-a născut.

Anna cea mărită acum zămisleşte pre cea Curată, care a zămislit pre Domnul cel fără de trup, cel prea bun, şi are să nască pre ceiace va să nască cu trup pre Hristos.

A Născătoarei:

Muntele cel sfânt, pre carele mai 'nainte l'a văzut proorocul cu duhul, din carele piatra s'a tăiat, sfărâmând capiştile idoleşti cu dumnezeească putere, tu eşti Fecioară curată.

Alt CANON, al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Pre prea curata Fecioară Fiica lui Dumnezeu, carea erà să fie Maica Ziditorului, în pântece priimindu-o Anna, s'a bucurat strigând: Toate seminţiile lui Israil bucuraţi-vă împreună cu mine, că iată şi eu am zămislit.

Cartea de care a proorocit proorocul, cea pecetluită cu dumnezeiescul Duh, în pântecele său cuprinzându-o Anna, tuturor a strigat: Pre ceea ce toate Scripturile mai 'nainte o a arătat, mă măresc eu odrăslindu-o astăzi.

In pântece încape şi se zideşte, Biserica cea dumnezeească şi mântuitoare; în mitras de maică se sădeşte scara ceeace duce pre toţi oamenii la cele înalte. A căreia zămislire cu credinţă să o prăznim.

Catavasie:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăţi„lor tale, Hristoase, ca neînce„tat cu cântare de laudă să „strig ţie: Nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni.

Rod pântecelui de-mi vei

nirea ta cea purtătoare de lumină, scapă-i de negura patimilor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Elevterie.

A Născătoarei:

Păzeşte-ne pre noi robii tăi Doamne, cari lăudăm naşterea ta cea negrăită din Fecioară, scăpându-ne din supărări, de patimi şi de nevoi cu rugăciunile ei, ca un iubitor de oameni şi făcător de bine.

Alt Canon, Irmos:
Taină streină...

Vesteşte îndrăzneala ta către Dumnezeu, şi cele ce ai săvârşit după călătoria ce ai făcut către dânsul, lucrurile cele minunate; că pre mulţi cu untuldelemn din candela ta de feluri de neputinţe i-ai scăpat.

Având-ţi sufletul prea luminat Cuvioase, tot te-ai adăpat cu Darul ca cu nişte mir; cu untuldelemn dracii goneşti, leproşii curăţeşti, şi rana capului şi durerea cea cumplită a râei o potoleşti.

Slavă...

Surpându-se ca de satana cel prea viclean, în chip de fiară prea sălbatecă, văzându-te pre tine întins, de frică fiind ţinut a pierit, şi untuldelemn al candelei tale ca nişte mir, spre tămăduirea a feluri de boale s'a făcut.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai nestricat în pântecele tău, întru anii cei mai de pre urmă, pre Fiul pre carele Tatăl l-a născut mai 'nainte de veci, Maică neispitită de bărbat; pre acesta prin stea cerurile îl arată, şi în peşteră pământul.

Irmosul:

Taină streină văz şi prea „slăvită, Cer fiind peştera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „iesle sălăşluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hri„stos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl slăvim".

SVETILNA:
Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Lui Hristos ai adus Părinte turme de credincioşi ca un păstor, şi de tine viţelule apropiindu-se ca o junice ceea ce te-a născut, s'a omorât împreună cu tine; cu carea acum te laud pre tine Elevterie.

Slavă, a Cuviosului...
Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Dupre cuvântul lui David, înflorit-ai în casa lui Dumnezeu ca un finic, Părinte prea cuvioase; rodurile ostenelelor tale însutit acum le-ai înmulţit; pentru aceasta înnecând tabăra dracilor în izvoarele lacrămilor tale, Pavele fericite, ai luat dela Hristos cinste şi cunună de biruinţă, şi Dar de faceri de

dărui, strigat-a Anna către Domnul, mă voiu mări, şi-l voiu aduce ţie. Pentru aceasta a zămislit pre Maica lui Dumnezeu cea prea curată.

In grădină rugându-te tu, glasul tău l-a auzit cel prea înnalt, Anno de Dumnezeu înţeleptită, şi rod dărueşte pântecelui tău, pre ceeace a deschis uşa raiului cu Darul.

Cele dupre lege săvârşindu-le, şi lui Dumnezeu fără prihană slujind, porţi în pântece pre ceeace erà să poarte în pântece cu adevărat pre Făcătorul legii, Anno cinstită. Pentru aceasta credincioşii te fericim.

Toată nerodirea gândului meu celui sterp goneşte-o, şi aducător de roadă prin fapte bune arată sufletul meu, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea credincioşilor.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui ce mai 'nainte...

Priimeşte din înălţime Ioachim, rugându-se Domnului, vestirea cea dorită, stând înaintea lui îngerul, şi zicându-i: Du-te dreptule, cererile tale le-a plinit Dumnezeul tuturor.

Chemând pre Dumnezeul tuturor Anna oarecând stând în grădină; a văzut înger stând înaintea ei şi zicând: Să nu te întristezi, că ai să fii maică Maicii lui Dumnezeu.

Râvnind Annei ceeace a fost mai 'nainte de tine, rugăciuni lui Dumnezeu ai adus, şi ai zămislit pre cea Curată, care a primit mai presus de fire în pântece pre Cuvântul cel neîncăput; umplându-ne pre toţi de Dar, cu bună naşterea ta, Anno.

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata prooroceească, mai 'nainte a propoveduit de demult pre cea fără prihană, curată Fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pre carea Anna a zămislit, stearpă fiind şi neroditoare. Pre aceasta astăzi cu bucuria inimii să o fericim, cei ce neam mântuit printr'însa; ca pre ceea ce este una fără prihană.

Slavă, Şi acum, glas al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Ioachim prea sfinţitul, şi Anna, Dar aduceau preoţilor celor de demult, şi nu erau primiţi, sterpi fiind. Rugăciune au adus atunci Dătătorului a toate, şi rugăciunea lor auzindu-o, le-a dăruit pre ceea ce este cu adevărat uşa vieţii; a căreea să cinstim sfânta zămislire.

Peasna a 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte prooroace Avvacume, întruparea Cuvântului,

„ai proorocit strigând: Când „se vor apropià anii, te vei „cunoaşte, când va venì vre„mea te vei arătà; slavă pu„terii tale, Doamne.

O dumnezeească vestire! O străin graiu! De voiu zămisli şi eu, a strigat Anna mărturisindu-se, către îngerul cel trimis la dânsa, slavă Domnului meu, celui ce face preaslăvite.

Bucuraţi-vă împreună cu mine toate seminţiile lui Israil, că am zămislit în pântece Cer nou, din care steaua mântuirii va răsărì peste puţin, Iisus dătătorul de lumină; Anna bucurându-se a strigat.

Auzit-a Dumnezeu suspinurile Annei, şi a luat aminte Domnul rugăciunea ei, şi risipind norul nenaşterii de fii, cu lumina naşterii o a luminat prea slăvit, căci a zămislit pre cea una Curată.

A Născătoarei:

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti cort neîntinat, pre mine cel întinat cu greşeli, curăţeşte-mă acum, cu prea curate picăturile îndurărilor tale; şi-mi dă mână de ajutor, ca să strig: Slavă ţie Curată de Dumnezeu încununată.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Deschisu-s'a pântecele tău cel ce mai 'nainte erà neroditor, şi a priimit Anno norul ceresc, din care răsărindu-ne Soarele cel luminos, pre toţi i-a luminat cu lumina adevărului, şi a gonit întunericul cel adânc al nedumnezeirii.

Scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pântecele tău s'a aşezat, pre carele şezând s'a odihnit, şi a şters osteneala tuturor celor binecredincioşi; şi curată cunoştinţă de Dumnezeu a întemeiat pre pământ, Anno fericită, de Dumnezeu priimită.

Iată Patul de carele mai 'nainte a proorocit Solomn, în pântece l-ai luat, păstrat fiind adevăratului Impărat; spre dumnezeeasca chemare a neamului omenesc. Pentru aceasta pre tine Anno credincioşii cu bucurie te fericim.

Toiag---

Peasna 5-a Irmos:

Răsari nouă luminată lumină cea pururea fiitoare, „celor ce mânecăm către judecă„ţile poruncilor tale, Stăpâne „iubitorule de oameni, Hristoa„se Dumnezeul nostru.

Ceeace a răsărit din rădăcina lui David şi a lui Iesseiu, Anna acum începe a odrăsli toiagul cel dumnezeesc, care a odrăslit floarea cea tainică, pre Hristos Ziditorul tuturor.

Maică să fiu eu! Anna a strigat; mă vor vedeà popoarele, şi se vor mirà; că iată voiu să nasc, precum a binevoit, cel ce a dezlegat legăturile sterpiciunii mele.

Pre prunca carea am zămislit eu, glasurile prooroceşti de departe mai 'nainte o au văzut, munte şi uşă neumblată; cu bucurie Anna a strigat, către cei ce erau faţă.

A Născătoarei:

Nor şi rai, şi uşă a luminii; masă şi lână pre tine te ştim, şi năstrapă carea porţi înlăuntru mana, şi dulceaţa lumii, curată Fecioară Maică.

Alt canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

Pogorâtu-s'a din munte Ioachim; nu tăbliţele legii luând, ci pre ceeace legea mai 'nainte o a însemnat, şi toate zicerile proorocilor o au arătat, pre Maica lui Dumnezeu cea curată, şi săltând a strigat: Măritu-s'a inima mea.

Dacă a simţit Anna oarecând pre viţa cea cu bun rod sădită în pântecele său, din carea a înflorit strugurul cel copt, carele ne izvorăşte nouă din destul vinul nemuririi; ce voiu răsplăti ţie îndurate Doamne? a grăit.

Nesuferind Ioachim să vadă făptura stearpă de buna credinţă, s'a rugat să înceteze sterpiciunea Annei, şi să aibă fiică, pre aceea din carea Fiul s'a dat; carele pre toţi i-a făcut fii Părintelui său.

Dumnezeu fiind ---

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionà, urmând strig: Scoate viaţa mea „din stricăciune Bunule, şi mă „mântueşte, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ţie".

Cum încape în pântece ceeace a încăput pre Dumnezeu? Cum se naşte ceeace a născut pre Hristos cu trup? Şi cum se apleacă, ceeace a hrănit cu lapte pre Domnul?

Rugăciunea voastră auzindu-o Dumnezeu, rod înmulţit vă dărueşte astăzi prea lăudaţilor, Ioachime şi Anno.

Pre porumbiţa cea curată zămislindu-o în pântece, de bucurie duhovnicească te-ai umplut cu adevărat Anno, aducând cântări de mulţămită lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Valurile gândurilor şi asuprelele patimilor, şi adâncul păcatelor, viforăsc ticălosul meu suflet; ajută-mi sfântă Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Din pântece pre Iona...

Umbrele legii au trecut, că iată raza dumnezeescului Dar Fecioara norul se arată; din care era să răsară cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel luminat, Anna bucurându-se a strigat, slăvind pre Dumnezeul lui Israil.

Streină vedere de voiu zămisli şi eu! cea mai 'nainte neroditoare şi stearpă Anna a grăit, dacă a auzit pre îngerul vestindu-i, că pruncă se va naşte, şi a strigat: Bine este, de se vor împlini cuvintele acestei bine vestiri.

Munţii şi dealurile, câmpii şi marea, mulţimea îngerilor şi toată firea omenească, să se veselească; că dumnezeească Biserica Stăpânului, începătura împăcării a luat; a grăit Anna când s'a simţit că a zămislit.

Cantar: Din pântece pre Iona...

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznueşte astăzi lumea zămislirea Annei, care s'a făcut dela Dumnezeu; pentru că aceasta a născut, pre ceea ce mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

ICOS.

Tu cela ce ai dat Sarrei oarecând la bătrâneţe prea adânci, cu a ta purtare de grije şi făgăduinţă, fiu pre marele Isaac; Tu cela ce ai deschis pântecele cel sterp al Annei maicii lui Samuil prooroocului tău, Atotputernice; şi acum căutând spre mine, priimeşte rugăciunile mele, şi-mi plineşte cererile, strigat-a cu plângere înţeleapta Anna cea stearpă, şi o a auzit pre ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a zămislit pre Fecioara, ceeace mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

Intru această lună în 9 zile, zămislirea sfintei Annei maica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Nu in dureri naşti precum Eva mai 'nainte,

Căci rodul tău Anno, e împlinirea celor proorocite.

In pântece intru a noua lună cu bucurie porţi,
Pre care cu rodul ei va mântui pre ai lui Adam strănepoţi.

Domnul nostru şi Dumnezeu, vrând să-şi gătească Biserica însufleţită şi casă sfântă spre sălăşluirea sa, trimiţând pre îngerul său către drepţii Ioachim şi Anna, din cari erà să se nască cea dupre trup maica-sa, a arătat mai 'nainte zămislirea celei sterpe, care nu făceà copii, ca să adevereze naşterea Fecioarei *Mariei*; şi s'a născut, nu precum zic unii fără bărbat, ci din făgăduinţă şi prin sământa bărbătească. Numai singur Domnul nostru Iisus Hristos s'a născut din sfânta Fecioara *Maria* mai pre sus de fire, precum ei însuş ştic şi fiind Dumnezeu desăvârşit, a luat toate cele trupeşti desăvârşit, precum a zidit şi omeneasca fire din început. Pentru aceasta prăznuim această zi, căci ne aduce aminte bunele vestiri ce s'au dat de îngerul, carele a binevestit sfânta zămislire a curatei Fecioarei şi *Maicii* lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei proorociţe Anna Maica lui Samuil, proorocul.

Stih: Anna proorociţa stearpa, naşte fiu curat,
Pre proorocul Samuil cel prin rugăciune luat.

Sfânta şi fericita Anna proorociţa, erà din cetatea Armatem, din muntele lui Efrem. Aceasta însoţindu-se cu bărbat din seminţia lui Levì, Elcana cu numele, stearpă fiind nu năştea, şi luând bărbatul ei pre Fenana carea o pizmuia pre ea, a născut fii cu ea şi se bucura; iară Anna totdeauna se defăimà. Deci aceasta defăimată fiind de către toate rudeniile şi prietenii, mult pentru aceasta se rugà lui Dumnezeu; căci aşa sfinţii uneori cererile lor le iau târziu, cu greu şi cu încetul dela Dumnezeu.

Deci suindu-se odată Anna împreună cu bărbatul său în Silom, unde era sicriul legii şi cortul lui Dumnezeu Atotţiitorul, ca să facă jertfe, şi săvârşindu-se jertfele şi celelalte îndoite părticele priimind, ea numai una singură a luat, pentrucă nu avea fii sau fiică; şi pentru aceasta deşi foarte s'a scârbit, însă nu s'a desnădăjduit, nici a scăzut faţa ei. Dară ce face? Slobozind pre bărbatul său acasă, singură a rămas în casa Domnului; şi aruncându-se la pământ se rugà întru acest chip: „Doamne Dumnezeul „părinţilor mei, dacă căutând vei căutà spre „mine roaba ta, şi spre smerenia mea, şi-„mi vei da mie din pântece rod, ţie pre „dânsul îl dau să ţi slujească în toate zile-„le vieţii sale".

Ce dară a făcut Dumnezeu? A trecut cu vederea rugăciunea ei? Ba nu, dară ce? Fiindcă Dumnezeu a văzut că Anna nu se depărtează din cortul său, ci se roagă şi îl supără, a făgăduit nu numai că-i va da rod din pântece, ci mai 'nainte i-a spus şi numirea celui ce se va naşte. Şi de acolea luând deplină încredinţare, se pogorà săltând şi bucurându-se, şi luând în pântece a născut pre proorocul Samuil; şi după ce l-a înţărcat s'a suit în Silom, şi a căzut la Domnul Dumnezeu, mulţămindu-i; şi o a binecuvântat pre ea Ili preotul zicând: Dea-ţi ţie Dumnezeu alt rod din pântece în locul lui Samuil fiului tău. Şi îndată luându-şi fiul s'a pogorît pentrucă erà el foarte mic. Iară dupăce s'a făcut mai mare, luându-l de mână l-a suit în biserica Domnului Dumnezeu Atotţiitorului, şi dând datornica mulţămită prin rugăciune Domnului, l-a dat pre el în mâinile lui Ili preotul. Şi făcându-i ea efod, adică haină preoţească, şi stihar mic, copilul slujià Domnului Dumnezeu înaintea lui Ili preotul. Şi văzând Anna se veselеà, şi adaogând, a născut trei fii şi trei fiice, şi suindu-se în biserică, a căzut la Domnul mărturisindu-se, şi sculându-se s'a rugat, cântarea aceasta, zicând: *Intăritu-s'a inima mea întru Domnul; înălţatu-s'a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmaşilor mei; veselitu-m'am întru mântuirea ta.* Şi celelalte cuvinte ale cântării acesteea le-a cântat, ca o proorociţă şi maică de prooroc. Pentru aceasta a şi zis: „Că cea stearpă a născut şapte şi cea multă întru fii a slăbit". Aşà pururea pomenita Anna spre mulţi ani îndelungând în viaţa aceasta, şi mărturisindu-se Domnului pururea şi proorocind, s'a mutat cât e veşnicile locaşuri.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ştefan cel nou strălucit, ce se află în biserica sfântului Antipa.

Stih: Scos-a pre Ştefan din pământ şi din viaţă,
Şi cu cununa slavii cereşti îl încununează.

Această din nou arătată stea, a fost pre vremea lui Teofil luptătorul de icoane, în anii opt sute douăzeci şi nouă. Naştere şi creştere a Constantinopolei, iară părinţii săi se numiau Zaharia şi Teofana, împodobiţi cu tot felul de bunătăţi şi de înţelepciune şi locuind la locul ce se numeşte Zevgma nu departe de biserica dumnezeescului întâiului mucenic şi arhidiaconului Ştefan. Pre acest sfânt avându-l în pântece maică-sa, se fereà de a mâncà bucate grase, îndestulându-se numai cu pâine, apă şi verdeţuri, pânăce l-a născut pre el. Iară dupăce s'a născut sfântul, o minune! s'a arătat pre pieptul lui o Cruce cu chip de lumină şi prea frumoasă, însă aceasta era semn prea mare a răstignirii şi a nepătimirii, ce urma să aibă sfântul la lucrurile lumeşti. Iară dupăce s'a înfăşat cu prunceştile scutece, erà nevoe să sugă şi ţâţe dupre legile firii; sfântul acesta însă, s'a arătat mai pre sus de legile firii, căci când maică-sa

1979 întru aceasta 3 ia fost ales Episcop P.S. Antonie la Buzău

mâncà mai multe bucate și se îndestulà, atuncea el nu voià nici să se apropie de țâța ei. Deci de multe ori rămâneà nesugând două și trei zile, dacă ar fi urmat saț maică-sa, și dar erà de nevoe a se înfrânà maica, ca să hrănească pre acest dăruit al ei fiu. Deci dela o asemenea pricină, spaimă împreună și scârbă cuprindeà pre prietenii și rudele pruncului.

După aceea se botează pruncul, i se dezleagă prunceștile scutece, i se opreşte laptele, și câte puțin crește și se trimite la pedagog ca să învețe sfințitele Scripturi, pre care cu osârdie le învăță și erà cu ascultare către părinți. Iară dupăce a murit urâtorul de Dumnezeu Teofil, îndată cu Dumnezeeasca alegere s'a suit sfântul Metodie pre patriarhicescul scaun al Constantinopolei. Deci atuncea și cinstitul Zaharia, tatăl sfântului acestuia Ștefan, a fost hirotonit preot și s'a numărat în clirosul bisericii cei mari. Pe aceeaş vreme și fiul său acesta dumnezeescul Ștefan, tunzându-i-se perii capului, s'a făcut și el cleric bisericesc, adică Anagnost, și pe cât de adese ori tatăl său mergea la biserică, pe atâta îi urma și dumnezeescul Ștefan. Iară pre la al optsprezecelea an al sfântului, a murit tatăl său Zaharia, deci luând voie cucernicul Ștefan, s'a închis pre sine-și în casa de rugăciune a sfântului verhovnicului Petru și rămâind acolo pururea, făcea rugăciune, îndestulându-se numai cu hrana verdețurilor.

Deci în vremea ce cuviosul petrecea cu acest chip, s'a arătat lui într'o noapte Petru apostolul Domnului și i-a zis: Pace ție fiule, bun este acest început al osârdiei tale, Domnul să te întărească. Apoi după trei ani, s'a arătat lui și dumnezeescul sfințit mucenic Antipa și i-a zis: Pace ție fiule, cântă-mi mie și nu te voiu lăsa. Deci de atuncea se da pre sine sfântul la mai multă rugăciune și postire, mâncând odată sau de două ori în săptămâna obișnuită mâncare care erà verdețuri nesărate. Cu acest chip curățindu-se pre sine pururea pomenitul, s'a învrednicit de hirotonie preoțească, și multe minuni lucrà.

Iară pre la anul al doisprezecelea al împărăției blagocestivului împărat Vasilie Machedon, pre la al patruzecelea an al vârstei sfântului, adică în anul opt sute șaptezeci și nouă, s'a făcut cutremur mare în Constantinopol, din care s'a desfăcut despre toate părțile biserica sfântului Antipa. Deci a ieșit de acolo cuviosul și a intrat într'o groapă asemenea cu mormântul, și acolo a rămas doisprezece ani, având sub sine scândură așternută cu sac de păr și preste aceea culcându-se. Deci din multă umezeala locului, au putrezit și au căzut perii capului și a barbii sale și dinții săi au slăbit și mai tot trupul i s'a slăbănogit. Deci silit fiind a ieşit din acea groapă abia fiind viu. Apoi îmbrăcându-se cu îngereasca shimă monahicească, a arătat mai mare și mai presus de om nevoință, căci când slujia numai la împărăteștile praznice după ieșirea dela Liturghie, priimea o smochină uscată și își clătea gura cu puțină apă, și cu aceasta numai se îndestula de trei ori fericitul. Cu asemenea ostenicioase și aspre lupte ale postniciei, a petrecut acest ceresc cetățean părintele nostru Ștefan, ani întregi, cincizeci și cinci, iară la anul al șaptezeci și trei al vieții sale, sau mai bine zicând al omorîrii sale, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții mucenici Sositeu, Narsi, și Isaac, ce s'au săvârșit prin sabie.

Stih: Pre Sositeu întru cei mântuiți Cuvântul il scrie.
Fiind tăiat pentru viața cea cu netrecută veșnicie.
Hristoase, Narsi persul iți aduce capul prin a sa muncire.
Ca un dar, mai mult spre a ta slăvire...
Isaac tânărul, prin junghiere a împlinit,
A lui Isaac fiul Sarrei cel din patimă lipsit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptor, Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat focul. „Atuncea acei trei ca cu o gură „cântau și binecuvântau, grăind: Binecuvântat ești Dumnezeul Părinților noștri".

De defăimarea nenașterii

de fii ca să scape Anna a rugat pre Stăpânul a toate, şi glasul ei auzindu-l cel milostiv, i-a dat ei rod, pre ceea ce l-a născut, precum a binevoit.

Impărăteasca porfiră în pântecele tău Anno începe a se țese, care purtându-o Dumnezeu şi Impăratul tuturor, se va arătà oamenilor, şi va smeri pre vrăjmaşii, cei ce se luptă cu noi.

Mir cu bun miros în pântece ai zămislit Anno pre ceea ce a priimit mai pre sus de fire pre Stăpânul mirul vieţii, pre cela ce cu suflările Darului, a umplut de mireazmă gândurile noastre.

A Născătoarei:

Pre tine ca cela ce unul eşti din Treime Hristoase, te slăvim; că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cele omeneşti toate le-ai purtat, nedepărtându-te de firea părintească Iisuse, măcar de te-ai şi unit cu noi.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii în bună credinţă...

Rugul cel de foc purtător, pre carele l-a văzut Moisi de demult în Sinai, Anna l-a zămislit în pântece, stingând focul nenaşterii de fii, ca o necinste oarecare, celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Picătura a curs acum minunat în pântecele tău Anno, care toată apa vieţii înlăuntru o a luat; ceeace rourează pre cei ce strigă cu credinţă către dânsul: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cuib de pasăre dacă ai văzut, ridicându-te în aripi cu duhul şi cu rugăciunea, pre Porumbiţa cea nespurcată ai zămislit, care a purtat stâlpare de măslin pre Hristos, Anno, carele ne-a scăpat de potopul cel înţelegător.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca „de făcătorul şi Domnul, lăudaţi-l preoţi, prea slăviţi-l tinerii, bine-l cuvântaţi noroade, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii".

Pre Impărăteasa, de carea a proorocit David, iată în pântece o priimesc, Anna a strigat, şi voiu naşte pre folositoarea tuturor credincioşilor, carea va să nască pre Hristos.

Pământul întru care s'a sălăşluit Ziditorul pământului, şceptrul cel sfânt, sicriul cel nou, năstrapa cea cu mană,

începe a răsări în pântecele maicii care o a născut.

Rugul cel nears, sfeşnicul cel de aur, cămara cea însufleţită a Domnului Dumnezeu, toiagul cel cinstit, începe a răsări în pântecele maicii celei ce o a născut.

A Născătoarei:

Ridică-mă pre mine cel ce zac întru adâncul răutăţilor, biruește pre vrăjmaşii cei ce acum se luptă cu mine, şi nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătările netrebnice; ci te milostiveşte Curată şi-l mântueşte.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Pentruce pântecele meu l-ai făcut neroditor de fii şi ţâţele uscate? Precum mai 'nainte ai zis prin prooroci Stăpâne, strigat-a Anna oarecând, dezleagă defăimarea nerodirii mele şi-mi dă rod, cu care să strig: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Intrat-a în pântecele tău Anno sfeşnicul, carele a încăput în taină făclia cea dumnezeească, ceeace a luminat toată suflarea cu razele cele de taină ale dumnezeeştii cunoştinţe. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Poartă acum ca o însoţire prea frumoasă, măritul Ioachim şi Anna, pre Mieluşaua cea dumnezeească, din carea a strălucit Mieluşelul cel frumos, cel ce s'a junghiat pentru noi toţi; cu cari împreună bucurându-ne să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viaţă, şi pururea curgător, „sfeşnicul Darului cel de lumi-„nă purtător, Biserica cea în-„sufleţită, cortul cel prea curat „carea este mai desfătată decât „cerurile şi decât pământul, „pre Născătoarea de Dumne-„zeu, credincioşii o slăvim".

Izvorul cel de viaţă priimitor zămislindu-l Anno de Dumnezeu înţelepţită, bucurie acum priimeşte, luând în pântece Biserica cea sfântă; slăvind pre Domnul, tu care cu lumina dreptăţii eşti strălucită.

Să se cinstească însoţirea cea cinstită şi prea slăvită, strămoşii Fiului celui mai 'nainte de veci, cei ce au fost păzitori legii cu osârdie, Ioachim şi Anna, carii au luat începătura bucuriei.

Pre ceeace Daniil munte o a văzut, şi Ioil pământ sfânt şi uşă neumblată; iară altul o a propoveduit izvor pecetluit, şi dumnezeească lână; pre Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o lăudăm.

A Născătoarei:

Văpseala, care a văpsit lâna întrupării Cuvântului celei negrăite, cădelniţa cea de aur, masa pe care s'a pus pâinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să se mărească.

Alt Canon, Irmos:

Taină streină văd...

Dănţuiţi toate sufletele şi săltaţi, acum s'a zidit pământul carele a rodit nearat spicul cel purtător de viaţă, din carele mâncând nu flămânzesc nici odată, cei ce slăvesc bunătatea lui.

Ia Davide Psaltire cu alăută şi cântă: Iată s'a arătat sicriul lui Dumnezeu, de carele mai 'nainte ai proorocit arătat; cel ce erà să fie spre înnoire, prin carele ne-am sculat noi din căderea în păcat.

Ca nişte două stele prea mari aţi dat din voi raza cea prea luminoasă, care erà să răsară lumii pre Soarele cel mare. Pentru aceasta vă lăudăm şi vă mărim Ioachime şi Anno, ca pre nişte înţelepţiţi de Dumnezeu.

Taină străină...

SVETILNA,

Podobie: Lumină neschimbată...

Pre ceeace a născut lumina, carea luminează toată făptura, astăzi începe a o înflori Anna din pântece neroditor; pentru aceasta să ne adunăm toţi, căci a venit izbăvirea osândirii Evei.

Slavă, Şi acum, alta.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Inţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit ei-şi casă din pântece sterp, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria; pre carea toate neamurile o fericim dupre vrednicie.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Firea oamenilor care erà mai 'nainte stearpă, odrăsleşte pre Fecioara începătura nădejdii bunei credinţe cei către Dumnezeu; prin care bună rodirea bunătăţilor se propoveduește a se da prin venirea lui Hristos, întru zămislirea ei pre pământ.

De două ori.

Uşa cea neumblată a împăratului Hristos, cu sfatul lui Dumnezeu priimeşte zămislire în pântece neroditor; care punându-se înainte pre pământ,

se vor ridicà porţile cerurilor, şi se va dărui oamenilor intrare.

Celor mai 'nainte de veci, ce s'au vestit negrăit de la Dumnezeu oamenilor, a tainelor dumnezeeşti şi înfricoşate, începătura prin credinţă s'a arătat zămislirea cei Curate şi fiicei lui Dumnezeu; prin care se vesteşte mai 'nainte că vor înceta lucrurile întunerecului şi ale patimilor.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea:

Astăzi odrăslind din rădăcina lui David, împărăteasca porfiră a lui Ioachim, începe a creşte floarea cea de taină, dintru carea a răsărit Hristos Dumnezeul nostru, cel ce mântueşte sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare:
Ectenia şi Otpustul.

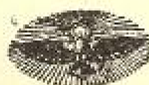

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul dintâiu, Peasna 3 pe 4, şi din Canonul al doilea, Peasna 6, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi. Apostol, către Galateni: *Fraţilor, Avraam doi feciori a avut...* Aliluia. Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul: Nimenea aprinzând lumina...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 10 ZILE.

Sfinţii mucenici Mina, Ermoghen şi Evgraf,

La Doamne strigat-am, Stihirile glas 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Mucenice prea lăudate Minà, pe pulpe fiind bătut, şi scoţându-ţi-se ochii, şi tăindu-ţi-se limba cea grăitoare de Dumnezeu, ai răbdat cu prea mare tărie, privind la răsplătirile cele dumnezeeşti. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Măritul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile şi răbdând lipsirea picioarelor, şi uitându-se la foc, arătà mai multă căldură a inimii, lipindu-se de Dumnezeu. Căruia acum se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Sdruncinându-vi-se mădulările, înţelepţilor, aţi fost aruncaţi întru adâncurile mării, măriţilor; iară cu voia lui Dumnezeu v'aţi îndreptat către limanul cel adăpostit al desfătării, înnecând răutatea şarpelui. Pentru aceasta rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca nişte stele mult luminoase înţelegătoare, răsărind spre întărirea Bisericii, toată zidirea o luminaţi, buni biruitorilor mucenici, cu lumina pătimirilor şi cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta astăzi veselindu-ne săvârşim pomenirea voastră cea sfântă şi purtătoare de lumină, purtătorilor de cununi cei pururea pomeniţi.

Ca o pasăre bine cântătoare carea ai glăsuit în dumbrava pătimirilor, mărite Minà, ai tras către tine pre Ermoghen şi pre Evgraf, şi dimpreună cu ei ai scăpat de vicleniile vrăjmaşului cele cu multe împletituri, şi ai zburat către locaşurile dumnezeeşti, şi în cuiburile cereşti. Pentru aceasta cu mari laude te cinstim.

Lipsindu-vă pururea pomeniţilor de mâini şi de picioare, tăindu-vi-se şi capetele, şi muncindu-vă, şi la alte multe chinuri supuindu-vă, nu v'aţi lepădat de Hristos, nu aţi jertfit idolilor; ci bucurându-vă v'aţi mutat din viaţa aceasta trecătoare către cea veşnică şi dumnezeească.

Slavă, glasul al 6-lea:

Cu adevărat limba ta s'a arătat mai veselitoare decât condeiul scriitorului, cel grabnic scriitor, Minà cel cu glas frumos, ritorisind arătat credinţa cea drept măritoare şi mântuitoarele dogme, prin care Dumnezeu s'a prea slăvit. Şi pre Ermoghen l-ai arătat bine înfrumseţat prea fericite carele prin tine a luat dumnezeescul Botez, şi l-ai făcut împreună pătimitor, şi părtaş nevoinţelor, dimpreună cu Evgraf, cari bine au urmat ţie. Şi acum stând cu îndrăzneală înaintea scaunului Mântuitorului, nu încetaţi a vă rugà pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce eşti unul născut, şi de o fiinţă cu Părintele tău, şi cu Duhul, cela ce te-ai întrupat din Fecioară, fără amestecare precum însuţi ştii, păzeşte turma ta întru curăţie, cârmuindu-o cu pace şi întru o unire a gândului.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai inviat...

Fecioara curata şi Maica ta, văzând pre poporul cel fărădelege, pironindu-te fără dreptate pre lemn Mântuitorule, precum a zis mai 'nainte Simeon, la cele dinlăuntru s'a rănit.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 6-lea:

Ceată mucenicească, apărători cu bună credinţă se arată

astăzi credincioşilor, surpând toată păgânătatea tiranilor, Mină, Evgraf şi Ermoghen, înţelepţii. Pentru aceea fiind intocmai la număr cu Treimea cea în trei lumini, luminându-se cu norul dumnezeeştii străluciri, se veselesc cu cetele cele fără de trup, rugând pre Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre

Şi acum, a Născătoarei.
Podobie: Atreia zi ai inviat...

Braţele tale cele curate, întru care ai purtat pre Dumnezeu, întinzându-le acum Preasfântă, acopere-ne pre noi de toată mânia cea silnică, Născătoare de Dumnezeu curată, care eşti nădejdea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te îndelung răbdătorule, ai clătit tot pământul, iar inimile credincioşilor le-ai întărit. Pentru aceea lăudăm, şi cu dragoste ne închinăm puterii tale, cei nepricepute.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu înfrânarea patimilor, chipurile cele ca focul arzătoare şi pornirile omorându-le, mucenicii lui Hristos au luat Dar, a goni boalele celor neputincioşi şi a face minuni, vieţuind şi după sfârşit. Cu adevărat minune prea mărită! Că oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă ţie unuia înţeleptului şi Ziditorului Dumnezeu.

Slavă, şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi ale sfinţilor pe 4. Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre mucenicii cei tari, purtătorii de cunună.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-l; Hristos pre pământ, „înălţaţi-vă, cântaţi Domnului „tot pământul, şi cu veselie „lăudaţi-l popoare, că s'a prea „slăvit".

Fiind împodobiţi cu cununile slavii şi stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, şi umplându-vă de dumnezeească lumină mucenicilor, izbăviţi de negura patimilor, pre cei ce săvârşesc cu dragoste pomenirea voastră, cea purtătoare de lumină.

Poftind bună lauda cea dumnezeească, dorind de frumseţea lui Dumnezeu, aţi lepădat dulceaţa vieţii şi toată puternicia cea luminată, şi prin moarte aţi aflat viaţă nesfârşită, mucenicilor.

Slavă:

Infierbântându-se de râvnă dumnezeeească, au stins focul nedumnezeirii, și cu credință s'au arătat sfeșnice luminate, luminând tuturor lumina bunei credințe, Ermoghen și Minà, cei prea înțelepți.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te Fecioară fără prihană neîncetat Domnului și Stăpânului, pre carele l-ai întrupat din sângiurile tale unindu-se cu noi, ca să se izbăvească robii tăi de stăpânirea patimilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos;
Fiului celui născut...

Cu rază cerească luminându-se sfinții mucenici, au risipit întunericul înșelăciunii idolilor, și ne-au strălucit nouă lumină de tămăduiri; cari cântăm Dumnezeului tuturor: Sfânt ești Doamne!

Urmând omorârii Stăpânului celui ce este viu, minunate Minà, ți s'au sfărâmat gleznele picioarelor, și zdrobești capul tiranului vrăjmaș, întărindu-ți picioarele pe calea cea tare a muceniciei, prea viteazule mucenice.

Slavă:

Laudă pre Mântuitorul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile, făcând cu văpselele sângiurilor arătat, podoabă preoției mai luminată, cu Darul arătându-se râvnitor celui ce a pătimit cu trupul.

Și acum, a Născătoarei:

Singură între femei aflându-te mai frumoasă Fecioară, Hristos a ieșit din pântecele tău, purtând trup, și luminând neamul nostru cu frumseți dumnezeești. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim.

Irmosul:

Fiului celui născut fără stri-
„care din Tatăl mai 'nainte de
„veci, și mai pre urmă din Fe-
„cioară întrupat mai pre sus de
„fire, lui Hristos Dumnezeu să-i
„strigăm: Cela ce ai înălțat cor-
„nul nostru, Sfânt ești Doamne".

Sedealna, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Lepădând slava lumească, s'au întrarmat cu puterea dumnezeească, Minà, Ermoghen și lăudatul Evgraf, și cu gând hotărât au răbdat greimea chinurilor celor cumplite, necruțându-și trupurile. Pentru aceasta, după sfârșit aruncându-se întru adâncul mării, s'au îndreptat către limanul cel ceresc; cărora cu credință să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu

dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Minunatul Minà, prea lăudatul Ermoghen, doimea întru tot cinstită a sfintei Treimi, bărbăteşte au călcat trufia cea de mulţi dumnezei, şi săvârşind călătoria prea sfinţit, au luat din Cer cununi, cu puterea Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Incăput-ai în pântecele tău prin dumnezeescul Duh, pre Făcătorul tuturor, Dumnezeul şi Ziditorul tău, ceea ce eşti fără prihană Curată, şi l-ai născut fără stricăciune. Pre carele slăvindu-l, te lăudăm pre tine Fecioară, ca pre un palat al Impăratului slavii, şi ca pre o răscumpărătoare a lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Şi prin inima ta Fecioară curată, şi cu totul fără prihană, cu adevărat a trecut sabia, dacă ai văzut pre Fiul tău înălţându-se pre Cruce, ceea ce eşti cu totul fără prihană; bine cuvântată Marie, scăparea păcătoşilor, zidul şi întărirea lumii.

Peasna 4, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu, şi floare dintr'însul „Hristoase, din Fecioară ai „odrăslit, cel lăudat din muntele „cel cu umbra deasă; venit-ai „întrupându-te din cea neispi-„tită de bărbat, cel fără de trup „şi Dumnezeu; slavă puterii „tale Doamne".

Vestind legile cele luminate, fărădelege scoţându-ţi-se ochii, ai răbdat Minà, având ochii inimii tale căutând cu deadinsul către lumina cea neapusă, şi cântând cu bucurie: Slavă puterii tale Doamne.

Arătatu-s'a limba ta prea înţeleaptă, când se tăià, fiind ascuţită cu focul Duhului, că vorbià, cântând minunile lui Dumnezeu, şi neglăsuirea judecătorului aevea prefăcându-o, spre lauda bunei credinţe a Făcătorului.

Tare răbdând patima, se tae picioarele lui Ermoghen, călcând capul şarpelui, gătind calea mărturisirii cu gând neabătut, care duce către luminarea vieţii cei cereşti.

Slavă...

Păzindu-ţi sufletul nerănit, ţi se arătă Hristos, vindecându-ţi ranele Minà, şi poruncindu-ţi să rabzi cu bărbăţie, ca prin tine voitorul milostivirilor să facă mântuire tuturor, celor ce priviau.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu, şi floare ai odrăslit pre Făcătorul a toată lumea, carele a veştejit sadurile ştiinţii cei neroditoare, şi nouă ne-a sădit credinţă adevărată, curată Fecioară prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pre Ingerul „sfatului tău celui mare, dăru-„indu-ne pace l-ai trimis nouă. „Deci povăţuiţi fiind la lumi-„na cunoştinţii de Dumnezeu, „de noapte mânecând, te slă-„vim iubitorule de oameni".

Ce te turburi în deşert? strigau împreună mucenicii, către judecătorul cel fărădelege, pe lângă noi stă, dându-ne putere, cel ce singur este nebiruit întru tărie; pentru carele răbdăm chinurile cu vitejie.

Fost-a fără de veste trecerea lui Ermoghen cel minunat către Domnul; că cu baia se curăţă, şi cu alegere dumnezeească priimeşte lumina Arhieriei, luminând cu învăţături pre cei ce sunt în noaptea cumplitii răutăţi.

Slavă:

Părăsind gândul cel neiscusit al ritoriciei, v'aţi vânat cu mrejele necărturarilor, înţelepţindu-vă Duhul cu adevărat, mucenicilor; şi prin credinţă, făcându-vă tari în răbdare, aţi înfrânt tot viforul muceniei.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai întrecând pre sfinţii îngeri Fecioară curată, născând pre Ingerul sfatului celui mare, pre Dumnezeul Emmanuil, carele cu pogorârea sa a făcut pre oameni cereşti, pentru milostivirea cea nespusă.

Peasna 6, Irmos:

Din pântece pre Ionà...

Mântueşti pre Ionà din hiară, care însemnà îngroparea ta cea de trei zile Atotputernice; iară trupurile mucenicilor, care s'au aruncat în mare, le îndreptezi către limanul adăpostit al îngropării; unde este dumnezeească voirea ta, spre paza noastră a credincioşilor.

Trupurile voastre nebiruiţilor mucenici, adâncimea mării le-a dat nevătămate pe pământ, mergând înainte îngeri cereşti fericiţilor, şi arătându-ne tuturor aşezarea voastră, care este izvor de tămăduiri, şi scăpare de patimile sufleteşti.

Slavă:

Cetele îngereşti s'au mirat de răbdarea voastră; cum aţi biruit cu trupul pre balaurul

cel fără de trup, mucenicilor, şi v'aţi încununat cu cununile biruinţii, stând înaintea Scaunului lui Dumnezeu, şi luminându-vă cu dumnezeştile străluciri.

Şi acum, a Născătoarei:

Incetat-a prin tine Fecioară moartea, că ai născut viaţa Hristos, carele dărueşte nemurire şi dumnezeească mântuire, celor ce bine cred întru el. Pre acesta roagă-l Preasfântă, să se apere robii tăi de toate greşelile.

Irmosul:

Din pântece pre Ionà ca „pre un prunc l-a lepădat hia- „ra mării, precum l-a priimit; „şi în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul şi trup luând, a ie- „şit păzindu-o nestricată. Că „cel ce n'a pătimit stricăciune, „pre ceeace l-a născut, o a „păzit nevătămată".

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca nişte stele luminoase, noaptea mulţimii dumnezeilor de tot o aţi împuţinat, şi inimile credincioşilor le-aţi luminat cu lumina cunoştinţii de Dumnezeu, şi pre toţi i-aţi arătat vase cinstite ale dumnezeescului Duh. Pentru aceasta lăudăm pomenirea voastră, măriţilor mucenici.

ICOS.

Ceata dumnezeească a mucenicilor Minà, Ermoghen şi Evgraf, împreună cu credinţă mărturisind mândriile tiranilor le-au surpat, şi munci suferind cu trupurile, s'au bucurat cu Duhul; ca cei ce cu bună credinţă pentru Hristos au pătimit, şi la Hristos cel ce i-a chemat, au alergat, ca nişte măriţi mucenici.

Intru această lună, în 10 zile, pomenirea sfinţilor mucenici: Mina Calicheladul adică cel cu vers frumos, Ermoghen şi Evgraf.

Stih: Tăindu-se Minà, deşi a cântà nu poate,
Dar gura celor de rea credinţă o astupă foarte.
Ermoghen reaua credinţă scuipând,
A fost martor credincios, prin sabie pătimind.
Suferind Evgrafe, ale sabiei iuţitele tăeturi,
Te-ai făcut condeiu bine scriitor, dupre sfintele Scripturi.
In a zecea zi aţi luat sfârşit de avoastre chinuri.

Aceştia au fost pe vremea împărăţiei lui Maximian; la carele pornindu-se nişte întrebări dela Alexandreni, a fost trimis Minà de împăratul ca să le dezlege; fiind el învăţat cu toată înţelepciunea, şi deprins la cuvinte ritorice, fiind învăţat mai de multe ori la Atena, şi dobândind cea de acolo buna grăire, ca cel ce erà cu neamul atenian. Acesta viind la Alexandria, n'a făcut numai să cunoască Alexandrenii, întrebările care scornise, dezlegând toată îndoiala şi întrebarea, care se aduceau de dânşii, ci a plecat şi pre cei ce priimiseră cuvântul credinţii lui Hristos, ca să-l ţie mai adevărat, şi a tămăduit şi mulţi bolnavi. Drept aceea împăratul aflând de acestea, trimise pre Ermoghen eparhul, poruncindu-i să plece pre Minà, să se lepede de credinţa creştinilor, şi de nu ar vrea să se supue, chinuindu-l în tot chipul, să-l piarză. Acesta aducând pre sfântul la judecată, de vreme ce nu puteà să-l plece, ci vedeà că-i sta împrotivă, întâiu puse de-i scoaseră tălpile picioarelor, apoi îi scoaseră ochii, şi îi tăiară limba. Şi văzând că minunat se tămăduiră acele părţi vătămate ale trupului

său, şi pre doi îngeri cari-i acopereau capul sfântului Minà, pentru aceasta s'a întors şi a crezut în Hristos, luând Botezul dela sfântul Minà. Şi nu numai aceasta, ci şi vrednicia Arhieriei a luat-o dela Episcopii ce se adunaseră acolo. Acestea auzind împăratul, scrise din nou la Alexandria şi trimise de-i aduse; şi cercând să-i despartă de credinţa în Hristos, şi văzând că nu poate, porunci să împungă pre sfântul Ermoghen în pântece cu o suliţă, să-i taie mâinile şi picioarele, şi să-l pue pe un grătar de foc. Şi ce va mai rămâne din trup, să-l arunce în rîu. Iară pre sfântul Minà a poruncit să-l spânzure într'un loc întunecat, şi să-i lege de picioare o piatră foarte grea. Acestea făcându-se dupre porunca împăratului, sfinţii însă prin dumnezeeasca putere, de îngeri păzindu-se întregi şi sănătoşi, au stătut înaintea împăratului, şi iarăşi ca pre un păgân l-au mustrat. Atuncea sfântul Evgraf, ce erà scriitor sfântului Minà, mărturisì cu îndrăzneală pre Hristos. Şi a zis multe cuvinte împrotiva împăratului, de faţă defăimându-l. Iară împăratul nesuferindu-se a fi biruit şi înfruntat de cuvintele sfântului, pornindu-se spre multă mânie, scoase sabia şi omorî cu mâna lui pre Evgraf; apoi împreună cu sfântul Evgraf s'au omorît şi sfinţii Minà şi Ermoghen de cuţite, năvălind asupra lor slugile împăratului. Iară sfintele lor moaşte s'au adus prin poruncă dumnezeească de s'au pus la Vizantia, unde se află şi acum făcând multe minuni, şi semne nepovestite.

Intru această zi, sfântul Gemell, pre Cruce s'a săvârşit.

Stih: Gemell pentru Dumnezeu sufere a se răstigni.
Şi prin Cruce spre a sa cunună a călători.

Acesta a stătut pe vremea împăratului Iulian Paravatul, trăgându-se din Anghira, din Eparhia ce se numeşte Climaxina. Deci trecând oarecând Iulian prin mijlocul cetăţii Anghirei, a stătut sfântul acesta făţiş înaintea lui, şi l-a rănit cu cuvinte îndumnezeite ca cu săgeţi. Iară împăratul aprinzându-se de mânie, a poruncit de s'a încins sfântul cu un brâu de fier roşit în foc, apoi a poruncit să urmeze păgânului pe cale. Iară dupăce a ajuns Paravatul la mica cetate Edesa, sfântul a fost întins de patru părţi ale trupului, şi rănit cu ţepuşi de lemn ascuţite. Apoi i s'a străpuns trupul cu frigări înfocate, şi fiind spânzurat, s'a sfâşiat pretutindenea; a fost băgat apoi într'o tigae ce clocoteà pe foc, plină de untdelemn, de râşină şi de grăsime. Şi pe deasupra erà bătut cu toiege de fier, ce aveau cângi. Insă din dumnezeeasca putere a căzut de sus ploaie repede şi a stins focul, şi a rămas mucenicul nevătămat. Acestea văzându-le spurcatul împărat, s'a spăimântat, şi a poruncit să-i bată cuie prin cap, până vor ajunge la creerii săi. Apoi a fost spânzurat sus, şi cu cuţitele a fost despoiat ca o oaie dela picioare până la umere. Iară dupre dumnezeeasca economie întâmpinând sfântul un preot, s'a botezat de el, căci încă erà nebotezat, şi dupăce s'a botezat, a ieşit din sfânta colimvitră cu totul sănătos, fără să aibă pe trup vre'o rană, sau semn de rană; atuncea a auzit din Cer dumnezeesc glas, zicându-i: «Fericit eşti Gemelle, căci mult te-ai ostenit». Acestea aflându-le spurcatul împărat, a spânzurat pre sfântul pre Cruce, şi i-a pironit cu cuie mâinile şi picioarele. Deci aşà spânzurat, făcând rugăciune de trei ori fericitul, s'a dat duhul în mâinile Domnului. Iară cinstitul său trup, pe taină oarecarii creştini pogorându-l de pe Cruce, l-au îngropat la loc însemnat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Toma Defurchinu.

Stih: Toma puind pre Dumnezeu temelie prea nesfărâmată,
Se arată demonilor spaimă prea înfricoşată.

Acest sfinţit Toma, aveà patrie pământul acela, ce se află la poalele muntelui numit Chimineu. Deci părinţii lui erau oameni de rând şi cu îndestulare vieţuind. Iară dupăce a ajuns sfântul în floarea vârstei sale, a defăimat toate lucrurile lumeşti, şi râvnind viaţa monahicească, s'a îmbrăcat cu îngereasca shimă şi s'a făcut monah. Deci sporeà întru nevoinţă fără de abatere, căci fericitul de mic copil hrăneà în inima sa dorul acesta, pentrucă obişnuià a se duce împreună cu tatăl său la monastiri, în vârstă copilărească. Şi văzând viaţa monahicească, îi erà dragă şi priimită; pentru aceasta s'a şi dat pre sine la un dascăl din monastirile acelea, ca să înveţe dela el şi monahiceasca

vieţuire şi sfintele Scripturi, care le-a şi învăţat în puţină vreme: Psaltirea, Apostolul şi toată ceealaltă bisericeasca slujba. Deci acesta precum am zis, câştigându-şi duhovnicească dorinţă, ce din copilărie hrăneà şi vitejeşte nevoindu-se, cu pustniceştile nevoinţe şi-a închipuit în sufletul său gânditoarea frumseţe cu văpselele bunătăţilor, încât se păreà ca o icoană dumnezeească, carea îndemnà să o urmeze pre cei ce o vedeau. Atuncea şi un boier slăvit din cei mai însemnaţi ai Constantinopolei, Galohict cu numele, a zidit o monastire lângă rîul Saggaris. Deci sfătuindu-se cu episcopul ce se aflà acolo, îl rugà pre el ca să-i aleagă pre unul din cei mai însemnaţi monahi, din monastirile cele supuse lui şi să-l aşeze pre acesta igumen la monastirea lui cea din nou zidită. Iară episcopul priimindu-i cererea, a sfătuit pre boer, că fericitul Toma este vrednic să se facă igumen monastirii sale ca un bărbat vestit şi canon amănunţit al nevoinţii.

Deci aşezându-se igumen dumnezeescul Toma, înţelepţeşte a ocârmuit monastirea aceea în destui ani. Dar cu cât el se ascundeà de oameni cu smerenia sa, cu atâta se vesteà la toţi, că este locaş a toata fapta bună, ci fiindcă se mâhneà căci alergau mulţi la monastire şi-i turbura liniştea; ce a meşteşugit? Aflând din monahii monastirii pre cel mai înbunătăţit şi aşezându-l igumen, el a luat rugăcinile tuturor fraţilor şi intrând supt poalele unui munte ce erà potrivit spre linişte, a locuit acolo; dar fiindcă oile îşi căutau păstorul şi nu conteneau fraţii monastirii de a-l cercetà pre el, prin munţi şi pre la poalele lor, pentru aceasta l'au aflat pre el la poalele acelea a muntelui, fără apărare, fără acoperământ şi fără vreo altă mângâere. Deci socotind ei iuţeala zăpezii şi a iernii şi arsura verii, pre care le suferea pururea pomenitul, îl rugà pre el zicând: Pentruce părinte cinstite, te necăjeşti pre sineţi cu atâtea de multe aspre deprinderi? Au nu socoteşti neputinţa trupului, ce este zidit din pământ şi are firească însuşire să se strice cu grăbire, de vremuirile vremurilor?

Deci abia şi cu greu s'a induplecat cuviosul la sfatul fraţilor, şi dar a îndemnat pre ei ca să-i facă lui o mică chilie, care săvârşindu-se, s'a dus sfântul înlăuntrul bisericii monastirii şi plecându-şi genunchile la pământ, zicea rugându-se: O Doamne! învredniceşte să vie la noi nevrednicii, fraţii acei osârduitori ca să placă măririi tale, şi dar atuncea a venit în monastire doi cucernici mireni, ca şi când ar fi fost trimişi de Dumnezeu, cari se rugau să se tundă în monahi şi să facă ascultare lui şi tuturor celorlalţi fraţi. Pre aceştia priimindu-i cuviosul, ca pre nişte trimişi de Dumnezeu, i-a înbrăcat pre ei cu îngereasca shimă şi le-a pus numele celor mai întâi aleşi ucenici ai Domnului, pre unul adică numindu-l Petru, iară pe celalalt Ioan, şi împreună cu aceştia mai fierbinţi făceà rugăciunile sale către Dumnezeu.

Ci tatăl răutăţii diavolul n'a suferit să vadă întru multă vreme vicleniile şi meşteşugirile lui biruindu se de sfântul. Ci mai întâiu, i-a adus lui atâta mulţime de ţânţari, în cât nu puteà nici puţin să se odihnească, căci şi când se plecà bătrânul să se culce i se făceà lui ca nişte îmbolditori, şi când se scula spre rugăciune, intrau prin gura sa până în gâtlej, iară dacă ar fi voit să-şi mângâie neputinţa firii cu puţină hrană, se umpleà şi aceea de ţânţari, şi această mare rană, suferindu-o sfântul întreg trei ani, nu suspinà cu înpuţinare de suflet, ci mai vârtos mulţămind, cereà dela Domnul izbăvire răului. Iară când fugeau ţânţarii dupre iconomia lui Dumnezeu, veneau muşte oarecare prea mari şi supărau pre Cuviosul împungându-i ca săgeţile pielea, care din multa înfrânare erà cu totul uscată, deci când iarăşi fugeau muştele atuncea veniau furnici, şi se împrotiveau mulţi ani, nevoitorului pustniciei, intrându-i fără de frică şi în ochi şi în nas.

Deci fiindcă cu toate acestea scârbelnice, vedeà diavolul pre sfântul că stà ca un stejar tare şi neclătit, încât nouă ani, întru care a suferit mai sus zisele rane, s'au socotit la el ca o zi, pentru aceasta mai cu mare pornire a voit să deà războiu Cuviosului, şi fiindcă ştia că nu dă războiu unei femei slabe, precum de demult a dat războiu Evei cei luate din coasta lui Adam, ci că se luptă cu un bărbat puternic, carele este cap femeii, pentru aceasta nu întrebuinţează, împrotiva lui organ numai pe un şarpe, precum a întrebuinţat atuncea când a dat războiu strămoaşii, ci adunând nenumărată mulţime de

şerpi, prin ei dă războiu sfântului. Iară cuvântul este silit să spuie o povestire preaslăvită cu adevărat şi înfricoşată, căci nu erà loc nici înlăuntru, nici afară, de chilia sfântului, întru care să nu se vază şarpe, pentrucă ori în care loc stà, acolo şi şarpe se aflà împleticindu-se la picioarele lui, şi orice vas de trebuinţă apucà, înlăuntrul lui aflà şi şarpe, şi de câte ori voià a se culcà pre pat ca să se odihnească puţin de ostenele, împreună cu el se culcau şi şerpii deşi era nevătămat de ei, cu puterea dumnezeeştii Pronii. Şi această mare rană, o suferea pururea pomenitul, nu odată sau de trei ori în zi cu noapte, ci pururea şi în tot ceasul şi nu numai într'un an sau doi, ci întregi unsprezece ani, se supără de şerpi, şi ceeace erà mai de minune, că cuviosul n'a obosit, n'a cârtit, nu s'a scârbit cât de puţin, ci a rămas mulţămind pururea lui Dumnezeu, şi cu osârdie dând războiu diavolului celui ce-l războià.

Odinioară în vreme ce Cuviosul săvârşià dumnezeesca Liturghie şi se aflà pre la sfârşitul ei, a eşit dela o parte un cumplit balaur, carele a încins tot colţul bisericii, şi fiindcă fratele ce slujià împreună cu Cuviosul a eşit afară din biserică ca să aducă obişnuita apă caldă, atuncea balaurul căzând jos din colţ, s'a dus şi a stătut la pragul uşii bisericii, o vedere grozavă, ca un bou arătându-se şi nu lăsà nici cum pre fratele să intre, şi fiindcă a sfârşit sfântul rugăciunea şi a zis Vosglasul; a înţeles însă că fratele împreună slujitorul a zăbovit, a fost silit şi s'a întors către uşe ca să-l cheme, atuncea vede pre balaurul adică că zăceà preste prag, iară pre împreună slujitorul, că stă afară îngrozit şi tremurând, deci umplându-se de credinţă şi de Duhul sfânt, şi ne mai cruţându-se: Intră! a strigat către împreună slujitorul, şi acestea zicând, şi iarăşi liniştit întorcându-se săvârşià proscomidia Tainelor, iară împreună slujitorul întrarmându-se de glasul duhovnicescului său Părinte, a trecut preste balaur, ca şi când ar fi avut aripi şi s'a dus către cel ce l-a chemat.

Iară dupăce s'a săvârşit dumnezeiasca Liturghie, atuncea Cuviosul fără să se dezbrace de preoţească podoabă, a eşit afară şi mergând la balaur, i-a zis lui: Iată o fiară, acum are să vie sfârşitul şi pierzarea ta prin dumnezeeasca Pronie, urmează-mi mie, şi îndată balaurul muşcând cu dinţii săi poala felonului sfântului, se trăgeà de ea şi se târà. Deci mergând departe de biserică ca o aruncătură de săgeată, şi ajungând la o prăpastie ce aveà despre amândouă părţile doi mici munţişori, a stătut acolo la rugăciune şi pre lângă celelalte a zis şi acest de pre urmă cuvinţel: „Doamne Dumne- „zeule, carele ai zis celor ce cred întru tine, „să calce preste şerpi şi preste scorpii, însu-ţi „binevoeşte, ca şi eu prea micul să calc „preste balaurul acesta, la locul acestei pră- „păstii". Şi o minune! îndată s'a sculat balaurul în sus şi s'a surpat în acea deschidere de prăpastie, şi preste el au căzut amândoi munţişorii aceia, şi cu aceştia s'a umplut deşertul prăpastiei, încât s'a îndreptat locul şi s'a făcut şes. Iară bătrânul mulţumind lui Dumnezeu, s'a dus la chilia sa. Şi atuncea s'a făcut o minune streină, căci şerpii ce-şi aveau cuiburile sub chilia Cuviosului, şi-l supărau pre el în atâţia mulţi ani, aceştia zic, văzând slăvită de dumnezeeasca lumină faţa sfântului, n'au suferit, ci ca şi când s'ar fi izgonit de pară de foc, aşa îndată toţi împreună au fugit, şi ducându-se la locul unde s'a astupat balaurul, acolo şi aceştia toţi s'au omorît, mulţime nenumărată fiind. Apoi au venit despre o parte multe pasări, ca şi când ar fi fost trimise de cineva şi au mâncat împreună toţi şerpii.

Deci de atuncea izbăvindu-se de supărări dumnezeescul Părinte, a luat de la Dumnezeu Darul vindecărilor şi a spune mai 'nainte cele fiitoare, pentru aceasta şi mai mult se dà pre sine la mai aspră nevoinţă. Şi dar văzând că mulţi năzuind la el, îi turburau liniştea, pentru aceasta a hotărât să se ducă la munţii cei mai din pustie, şi s'a şi dus. Şi pre ucenicul său Ioan, l-a lăsat igumen monahilor monastirii. Iară ucenicului său Petru, i-a arătat Cuviosul Darul vederii mai înnainte care l-a luat dela Domnul, şi dar n'a minţit mai 'nainte spunerea acestuia. Deci fiindcă am pomenit de mai 'nainte vederea şi de proorocescul Dar al sfântului, vom povestì aicea numai o ispravă a acestuia şi minune, şi din această una, vom arăta toată mai 'nainte vederea lui, precum din marginea hainii, se arată care este toată ţesătura ei, precum zice obşteasca Parimie.

Leon înţeleptul drept slăvitorul împăratul Romanilor, carele a împărăţit în anii opt sute optzeci şi şapte, acesta a scris pe hârtie un cuget, ce i-a venit întru inima sa, şi pecetluind hârtia, o a trimis la Cuviosul, cerând ca să-i dezlege acel cuget. Iară Cuviosul mai 'nainte cunoscându-o aceasta, a scris dimprotivă răspuns la cugetul împăratului, şi îndată ce a simţit că a ajuns la pragul uşii chiliei aducătorul hârtiei împăratului, a eşit şi Cuviosul, şi întâmpinându-l, i-a dat lui răspunsul la împărăteasca hârtie, zicând şi aceasta: Priimeşte pecetluita această scrisoare, frate şi te întoarce către cel ce te-a trimis. Acestea auzindu-le trimisul s'a înspăimântat. Şi ce Părinte? a zis, ce să spui celui ce m'a trimis, pentru dezlegarea cererii sale? Căci tu n'ai luat încă hârtia ce ţi-a trimis? Părintele i-a răspuns: Destul îţi este ţie aceasta fiule, destulă, la Dumnezeu este îngrijirea şi Pronia despre aceasta. Atuncea luând scrisoarea Cuviosului trimisul, s'a întors către împăratul şi arătându-i lui cele ce au urmat, l-a făcut de s'a înspăimântat, şi dupăce a cetit împăratul răspunsul şi a văzut şi împlinirea răspunsului, a întrebuinţat toate mijloacele ca să meargă să vază pre Cuviosul. Iară nemândrul şi cu adevărat smerit cugetătorul Toma, a întrebuinţat un chip potrivit şi n'a lasat să meargă împăratul să-l vază.

Deci acest cu Dar dăruit Toma, pentrucă iubeà liniştea, pentru aceasta dupăce a aşezat bine monastireştile lucruri, s'a dus de acolo, şi mergând la un loc greu de umblat, a locuit acolo singuratec, ca o pasăre, şi a petrecut acolo închis, toată sfânta Patruzecime şi aşà vieţuià cu linişte. Iară dacă s'ar fi întâmplat vre unui frate vreo întâmplare primejduitoare de suflet, atuncea Cuviosul mergeà la monastire şi cercetà pre fratele acela şi pre ceilalţi, apoi iarăş se întorceà la locul acel neumblat, ca la o mângâere şi însufleţire. Deci vieţuind mulţi ani pururea pomenitul şi ajungând la bătrâneţe unse şi îndelungate, s'a bolnăvit puţin, şi aşà şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul sfinţitul mucenic Teotechi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Teotechi, ca un fiu al lui Dumnezeu,
Prin sabie merge către Părintele său.

Intru această zi, sfântul mucenic Marian, împroşcat cu pietre s'a săvârşit

Stih: Lui Marian i se zdrobeşte capul de împroşcături,
Şi gânditor merge spre dumnezeeştile cununi.

Intru această zi, sfântul Evghenie de toege bătut s'a săvârşit.

Stih: Evghenie, bătut cu toege,
Spre cununa slavei, grăbindu-se merge.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgâneasca „poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine „eşti cuvântat".

Unde se aude curat glasul celor ce prăznuesc cu bucuros suflet, acolo v'aţi sălăşluit pătimitorilor; şi fiind plini de veselie cântaţi: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Dulce îmi este moartea, plăcut ca să mor, striga Ermoghen; a vieţui îmi este Hristos, şi a muri dobândă nespusă; să mi se taie dar mădulările, mie carele cânt: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu cuget întărit te-ai scris pre sine-ţi în cartea celor vii, o înţelepte Evgrafe! Că tăindu-ţi-se capul, ai şezut pe sângele tău ca pre o căruţă şi te-ai mutat către lumina cea neînserată.

Şi acum, a Născătoarei:

Nearzându-ţi pântecele, nemişcându-ţi semnele feciorii, a ieşit din tine Cuvântul cel ce s'a întrupat, dându-ne nouă nestricăciune şi viaţă, celor ce cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel răcorit...

Cade înaintea picioarelor tale cugetătorul deşertăciunii, călcându-se de tine Mină de Dumnezeu înţeleptite; că lipsindu-te de ochi şi de limbă, nu ţi-a mişcat gândul dela starea cea mai bună. Pentru aceea veselindu-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Când cu pornire şi cu voire crudă, te-a lipsit pre tine de mâini şi de picioare judecătorul cel prea fărădelege, atuncea înţelepte Ermoghene, dorind a pătimi, cântai lui Hristos bucurându-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Laud Mină dumnezeeştile tale patimi, cinstesc nevoinţele lui Ermoghen, mă închin moaştelor, cânt chinurile, legăturile, gonirile şi moartea, prin carea v'aţi înălţat către viaţă, strigând: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Năstrapă, carea ţii mana Dumnezeirii, te cunoaştem pre tine Fecioară; sicriu, masă şi sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu, palat şi pod, carele treci către dumnezeeasca viaţă pre cei ce cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a în„chipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că n'a ars „pre tinerii pre cari i-a priimit, „precum nici focul Dumneze„irii pântecele Fecioarii în care „a intrat. Pentru aceasta cân„tând să strigăm: Bine să cu„vinteze toată făptura pre Dom„nul, şi să-l prea înalţe întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:
Chipul naşterii tale...

Iată că a strălucit tuturor praznicul cel luminat al mucenicilor celor cu chip luminos, luminând marginile lumii şi împrăştiind orbirea sufletelor; să ne adunăm astăzi cu osârdie, ca să luăm sfinţenie.

Cei ce aţi câştigat slava bu-

nătăţii cereşti, slavă de carea v'aţi învrednicit, rugaţi-vă să o dobândească şi cei ce cinstesc cu credinţă luminată pomenirea voastră; ca unii ce staţi totdeauna înaintea lui Dumnezeu, marilor mucenici.

Trupul şi sufletul le-aţi adus Făcătorului tuturor jertfă fără prihană, arzându-vă de tot cu focul chinurilor, şi v'aţi numărat în tagmele mucenicilor, luminându-vă cu lumină prea curată, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă:

Inălţatu-s'au către locaşurile cele luminoase, veselindu-se ceata cea dumnezeeească a mucenicilor, şi acum stau înaintea Tatălui şi Fiului şi Duhului îndulcindu-se arătat de îndumnezeire, Minà împreună cu Ermoghen şi cu Evgraf, de Dumnezeu înţelepţiţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o lumină de fulger a văzut firea noastră cea lepădată naşterea ta, ceea ce eşti fără prihană, şi s'a mântuit de noaptea necunoştinţii, şi de patimile turburării cei întunecoasă. Drept aceea, ca pre o pricină a mântuirii noastre te cinstim.

Irmosul:

Chipul naşterii tale cei cu„rate, l-a arătat rugul cel ce „ardea neaprins. Şi acum te „rugăm ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbăticit asupra „noastră; ca neîncetat să te „slăvim pre tine Născătoare de „Dumnezeu".

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cu cuvintele tale cele ritoriceşti, şi cu dumnezeeştile minuni Minà, ai tras dimpreună-ţi pătimitori pre sfinţitul Ermoghen, cum şi pre Evgraf; iară noi cu bucurie vă lăudăm.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pământenilor, folositoarea păcătoşilor, singură nădejdea creştinilor, mântuirea a toată lumea, scapă-mă de îngrozirea focului.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă ai văzut patima Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu jale strigai, lăcrămând neîncetat: Ce ţi-a răsplătit Fiule poporul cel nemulţămitor; laud însă puterea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinţilor, glasul al 6-lea:

Iarăşi ne-a strălucit nouă pomenirea cea de preste an a luminătorilor lumii: Minà, Ermoghen şi Evgraf, luminând inimile credincioşilor, cu nevo-

ințele lor, cele prin Cruce pentru Hristos. Pentru aceasta să aducem laudă lui Hristos Dumnezeului nostru, cela ce i-a încununat pre ei cu slavă şi cu cinste.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am că Dumnezeu s'a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai inviat..

Pironindu-te pre Cruce Hristoase, ceeace te-a născut s'a rănit la inimă, strigând cu jale: O Fiul meu! Scoală-te îngrab, ca să laud învierea ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih pe 4, şi din Canonul sfinților, Peasna 3-a pe 4. Prochimen, Apostolul, către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul*.. Aliluia. Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi*: *Păziți-vă*...

CHINONICUL:

Bucurați-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Daniil stâlpnicul.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul al 8-lea. Podobie:** Ce vă vom numi pre voi...

Ce te vom numi Daniile? Sihastru, că ai supus patimile gândului? Mucenic, că ai suferit tot necazul? Stâlp ridicat dela pământ la înălţime, întărit pe piatra adevărului? Nevoitor osârdios, şi doftor iscusit? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom chemà Daniile? Dezrădăcinător patimilor, şi săditor bunătăţilor? Făcător de minuni adevărat, şi rugător pentru păcătoşi? Gonitor prea viteaz duhurilor, luminător strălucit al bunei credinţe, locaş Duhului, Bisericii folositor? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi acum Daniile? Pildă călugărilor şi învăţător postirii? Podoabă credincioşilor, şi însu-ţi făcător de vindecări? Sfeşnic, care luminezi lumină celor dintru întuneric, împreună cetăţean, şi întocmai la cinste cu îngerii? Locuitor raiului şi om ceresc? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Teodor Studitul.

Bine lucrând talantul, carele ţi s'a încredinţat dela Hristos, cuvioase Părinte, te-ai arătat şi după moarte înfricoşat dracilor, şi doftor a multe feluri de boale; stâlp şi întărire şi munte sfânt al Bisericii lui Hristos. Pentru aceasta te rugăm, Daniile făcătorule de minuni, cere sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace eşti plină de Dar, mijloceşte cu rugăciunile tale, şi cere sufletelor noastre mulţime de îndurări, şi curăţire greşelilor celor multe, rugămu-ne.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Patima ta cea cinstită, văzându-o cinstita şi prea curată Maica ta, îndelung răbdătorule Impărate al tuturor, vărsând lacrămi cu amar şi bătându-şi pieptul, strigă: Prea dulcele meu Iisuse, bucuria mea cea mântuitoare, lumina a toată lumea, dumnezeescule Soare neapus, cum voiu răbdà, şi cum voiu trăi? Văzându-te acum spânzurat pe lemnul Crucii ca un făcător de rele, şi cu suliţa rănit la prea curată coasta ta! Vai mie Fiule, şi Dumnezeul meu! de nu-mi va străluci lumina Invierii tale.

Troparul, glasul 1-iu:

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte Cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, şi vieţii celor fără de trup, fiind în trup, Daniile părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, şi al Cuviosului pe 4. Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre Daniil stâlpnicul.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui ce a povăţuit pre norodul „său prin marea Roşie, cântare „de biruinţă, că s'a proslăvit".

Vrând să laud cu cântări pomenirea ta fericite Daniile, trimite-mi din Cer rază purtătoare de lumină.

Cu adevărat mare soare ai răsărit Părinte la marginile lumii; luminând adunările credincioşilor cu mila bunătăţilor.

Slavă:

Supuindu-te Părinte, legilor Stăpânului, ţi-ai omorât trupul cu înfrânarea, şi l-ai supus duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu totul s'a arătat om rămâind şi după întrupare, ceeace a fost, Domnul cel ce s'a născut din tine neschimbat, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:
Doamne cela ce ai făcut...

Cu toiagul postirii ai despicat marea patimilor Părinte, ai trecut neînnecat, şi ai ajuns la muntele nepătimirii celei adevărate, şi te-ai unit cu Dumnezeu prin curăţia gândului.

Suindu-te la înălţimea bunătăţilor, te-ai făcut cunoscut lumii, stând înălţat pe stâlp, şi luminând cu strălucirea minunilor celor minunate, pre cei ce alergau la tine cu credinţă.

Slavă:

Fiind întărit pre piatra cunoştinţii de Dumnezeu, te-ai arătat nemişcat de toate măestriile dracilor, şi întărindu-ţi pe pământ trupul tău pre stâlp, ţi-ai ridicat sufletul către Cer.

Şi acum, a Născătoarei:

Scapă-mă Stăpână de împresurarea patimilor, biruește pre vrăjmaşii mei, cei ce acum se luptă cu mine, şi mă întăreşte pre piatra voei lui Dumnezeu. Luminează-mi sufletul, ceeace eşti uşa dumnezeeştii lumini.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc şi „ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea ta; „că tu eşti marginea doririlor, „şi credincioşilor întărire, unu-„le iubitorule de oameni".

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Căutând cele de sus...

Dorind de cele de sus, de la cele de jos te-ai mutat, şi alt Cer stâlpul ţi-ai făcut; prin care ai strălucit raza minunilor cuvioase Daniile; roagă neîncetat, pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea:
Pododie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cu postirea, cu ostenelile, şi cu rugăciuni împodobindu-ţi sufletul cu cuviinţă dumnezeească, te-ai făcut părtaş cu îngerii fericite, şi cu adevărat ai luat Dar de minuni, a vindecà boalele celor ce te cinstesc cu credinţă. Pentru aceasta şi goneşti mulţimea dracilor, şi dai tămăduiri oamenilor, fericite Daniile, vrednicule de laudă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Veniţi toţi credincioşii, să

slăvim cu laude pre Impărăteasa Maica Ziditorului, şi lăudându-o să strigăm: Fecioară cu totul slăvită, ceeace eşti pricina bucuriii, mântuieşte pre cei ce te cinstesc, şi cu rugăciunile tale izbăveşte-i de tot felul de supărări, de boale şi de necazuri; căci ca o Maică a lui Dumnezeu ai îndrăzneală a te rugà, şi a da tămăduire boalelor, şi iertare de păcate. Pentru aceea strigăm ţie: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând patima cea de Cruce a Fiului şi Dumnezeului tău Curată, sfărâmându-te la cele dinlăuntru, cu amar strigai văetându-te, Preacurată: Cum de voie te-ai răstignit Stăpâne, cum ai priimit moarte trupească? Cu adevărat înfricoşată auzire! Pentru aceasta laud voirea ta Mântuitorule, cea tainică şi negrăită; că ai venit să mântueşti zidirea ta cea rătăcită. Ci scoală-te acum, umple inima mea de bucurie, şi nu mă lăsà singură, să mă cufund de inimă rea, Cuvinte, cela ce ai umplut de bucurie toată lumea cea de sub soare.

Peasna 4, Irmos:

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria „mea; cela ce n'ai lăsat sâ„nurile părinteşti, şi a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avva„cum, strig către tine: Slavă „puterii tale iubitorule de „oameni".

Ca pre un soare luminos, Părinte pururea pomenite, ai văzut strălucind pre stâlp, pre robul lui Dumnezeu Simeon, şi cu dumnezeeştile luminări care izvorau dela el, dumnezeeşte te-ai luminat Daniile, şi ai urmat vieţii lui.

Biruit-ai taberile drăceşti cu arma credinţii, şi cu izvoarele rugăciunilor, ai înnecat răutatea care o făceau celor ce înotau pre mare; şi ai mântuit pre cei ce cântau cu credinţă lui Hristos: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă:

Suindu-te pre stâlp prea fericite, ai stătut în picioare în toate nopţile, ca şi cum ai fi fost fără de trup; având smerit ochiul sufletului, şi ca o oglindă curată priimind lumina Duhului, şi arătările cele dumnezeeşti, cu curată cunoştinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Legile firii s'au înnoit întru tine Preacurată, că ai născut pre Cuvântul dătătorul de lege,

cu adevărat mai pre sus de pricină şi de cuvânt; carele a izbăvit din necuvântare neamul omenesc, cel ce cântă cu credinţă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa ta, cela ce eşti lu„mină neapusă, şi m'a acope„rit întunericul cel strein pre „mine ticălosul! Ci mă întoarce, „şi la lumina poruncilor tale „îndreptează căile mele, ro„gu-mă".

Ca să dobândeşti cununa cea nemuritoare Părinte, ţi-ai omorât poftele trupului şi pornirile patimilor le-ai înfrânat cu ostenelele postirii, şi te-ai arătat rîu de minuni şi izvor de tămăduiri, pururea fericite.

Fiind întru uimire fericite, s'a înfăţişat ţie minunatul Simeon, împreună cu doi îngeri, arătându-ţi ţie Părinte calea pe care a umblat pre pământ, strigând: Vino şi stăi lângă mine, înălţându-te către Dumnezeu cu Darul.

Slavă:

Luminându-te Părinte cu raza cea neîserată a dumnezeeştii străluciri, ai gonit întunericul dracilor şi negura patimilor, şi te-ai arătat stâlp luminos şi scară, care cu adevărat duce pre credincioşi către Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând pre Stăpânul, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus, şi firea oamenilor o ai îndumnezeit, Doamnă Mireasă dumnezeiască. Pentru aceasta cu sufletul şi cu limba te lăudăm Fecioară credincioşii, Născătoare de Dumnezeu prea adevărată.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Luminându-se gândul tău cu apropierea către Dumnezeu Părinte, a rămas necuprins de focul poftelor, şi nears de patimi, şi mai pre sus de dezmierdările trupului.

Slavă:

Ymplându-ţi-se sufletul de apele cele făcătoare de viaţă ale Darului Duhului, de Dumnezeu înţelepţite prea fericite ai izvorît izvoare de tămăduiri, care usucă pâraele patimilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te avem sprijinitoare şi zid, toţi credincioşii, cari pururea ne învăluim întru adâncul răutăţilor, şi în valurile nevoilor, Născătoare de Dumnezeu, ceeace singură eşti scăparea oamenilor".

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile „mele, şi mă ridică din adân- „cul răutăţilor, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, şi mă „auzi, Dumnezeul mântuirii „mele".

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ca o stea mult luminoasă, suindu-te fericite pre stâlp, lumea ai luminat cu cuvioase faptele tale, şi ai gonit Părinte întunericul înşelăciunii. Pentru aceasta te rugăm pre tine, luminează şi acum în inimile robilor tăi, lumina cea neapusă a cunoştinţii.

ICOS.

Cântarea mea spre lauda nevoinţelor tale, este întinată Părinte, că nu am inima curată; ci-mi dă mie cuvânt sfinte, ca curat să laud viaţa ta, de carea s'au mirat cu adevărat şi îngerii, că ai fost ca un fără de trup, luând lumina cea neapusă a cunoştinţii.

Intru această Lună, în 11 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Daniil stâlpnicul.

Stih: Pre stâlp Daniil locuia mai 'nainte, nu ca acum Cerul,
Şi în a unsprezecea zi, lăsând pământul a aflat Edemul.

Acesta a fost pe vremea lui Leon marelui împărat Vessul, dela Mesopotamia, din enoria Samosatelor, dintr'un sat ce se chiamă Vitară, şi s'a născut din părinţi anume Ilie şi Marta; iară la al cincilea an al vârstei lui, l-au dus părinţii la o monastire, şi se făcù vestit în viaţa schimnicească, şi sporind cu nevoinţa, s'a dus la sfântul Simeon stâlpnicul de a luat dela dânsul binecuvântare. Iară după dumnezeeasca descoperire, s'a dus spre părţile Traciei, aproape de Vizantia, la locul ce se chiamă Anaplu, la care loc s'a închis într'o capişte idolească, suferind multe bântueli de diavoli; apoi suindu-se deasupra unui stâlp, a petrecut într'însul cu mult chin şi răbdare, topindu-se de arşiţă, de răceală, şi de bătăile vânturilor, şi făcù multe minuni, atâta cât s'au vestit bunele lui fapte şi la împăratul Leon şi la Zenon, şi la Vasilisc tiranul, carii au mers de s'au închinat sfântului; carele propoveduindu-le cele ce erau să li se întâmple, şi ajutorind sfintei Biserici, ce aveà luptă cu ereticii, şi săvârşindu-şi viaţa sfântă şi fără prihană, s'a dus către Domnul, şi i se face pomenirea la Anaplu.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Luca stâlpnicul cel nou.

Stih: Stâlpul a ridicat pre Luca la înălţime...
Iară Luca s'a ridicat mintea spre săvârşire.

Acesta erà pe vremea împăratului Romanò bătrânul, şi a lui Constantin Porfirogenitul, şi ginerile său fiul lui Leon înţeleptul, de loc din Anadol. Deci când s'a pornit pe acea vreme răsboiu împrotiva Bulgarilor, atuncea porunca împăratului a silit şi pre Cuviosul acesta să meargă la războiu; şi când s'a încleştat răsboiul, şi au căzut multe zeci de mii de oameni, a scăpat acesta din dumnezeeasca Pronie, şi s'a făcut în urmă monah, şi sporind întru nevoinţă, s'a hirotonisit preot, şi purtà lanţuri grele ca să-şi domolească trupul; postind cele şase zile ale săptămânei, altă nu mâncà decât numai prescura ce-i aduceà, şi verdeţuri crude. Apoi s'a suit pe un stâlp, şi acolo a petrecut trei ani. Şi fiindcă a auzit dumnezeesc glas ce-l chemà, supuindu-se lui Dumnezeu s'a dus la Olimp; de acolo s'a întors iarăşi la Constantinopol şi la Halchidon, şi s'a suit iarăşi pe alt stâlp, şi mii de minuni lucrà. Deci aşà petrecând pe stâlp ani patruzeci şi cinci s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Achepsai şi Aitala.

Stih: Achepsai văzându-mă pre mine pătimind de sabie,
Aitală urmează-mi precum eu oarecând ţie.

Aceşti sfinţi se trăgeau din Persia din oraşul numit Arvil, şi Aitalà era preot idolilor, cunoştea însă credinţa lui Hristos, dintr'o pricină ca aceasta: adică căci şi-a pus în minte numai să meargă la episcopul creştinilor, îndată s'a vindecat de o boală ce pătimeà, care erà curgere de sânge. Deci învăţându-se şi catehisindu-se de episcopul credinţa lui Hristos, s'a întors la oraşul său, ca să se facă şi celorlalţi dascăl dreptei cinstiri, dar pârît fiind la Domnul oraşului că este creştin, şi mărturisind pre Hristos, pentru aceasta i-a tăiat o ureche şi l-a aruncat la închisoare. Iară sfântul Achepsaì erà diacon, şi fiind prins a mărturisit buna cinstire. Deci a fost bătut fără milostivire, şi împreună cu Aitalà a fost trimis la întâiul bucătar al împăratului (iară întâiul bucătar era mare cin la Perşi), carele înfaţişându-i pre ei împăratului, şi mărturisind ei înaintea lui pre Hristos, amândurora li s'au tăiat capetele, şi aşa au luat fericiţii cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea oarecăruia mucenic Mirax, şi povestire foarte de folos.

Stih: Fieştecarele slava lepădaţilor de Hristos văzând,
Nimic nebuneşte impotrivă-le afle-se bârfind.

Acest fericit mucenic al lui Hristos Mirax, era dupre neam eghiptean, născut din părinţi creştini la cetatea ce se numeşte Tenesi. Şi dupăce s'a botezat, se creştea şi se învăţa de părinţii săi neprihănita şi curata credinţa lui Hristos, apoi mai în urmă, din slăbiciunea şi uşurinţa minţii sale, s'a înşelat de diavolul, şi s'a dus la cel de acolo Amiran şi s'a lepădat, vai, de credinţa lui Hristos. Şi nu numai aceasta, ci şi brâul şi-a tăiat, şi Crucea a călcat în picioare, a luat sabia în mâini, şi strigà jalnicul cuvânt: Agarean sunt, şi de astăzi mai mult nu mai sunt creştin. Deci erà cinstit şi slăvit câţiva ani lângă Amiran, şi cei împreună cu el, fără să se îngrijească cât de puţin pentru mântuirea sa. Iară părinţii săi înştiinţându-se despre aceasta, nu conteneau rugând pre Dumnezeu, ca să schimbe gândul lui. Deci văzând Dumnezeu buna lor voinţă, şi stăruitoarea rugăciune, a schimbat inima fiului lor întru pocăinţă, pentru aceasta însuşi Mirax, mergând la părinţii săi, le-a zis: Iată domnii şi dulcii mei părinţi am venit, eu ticăloşul m'am întunecat cu mintea, şi am făcut aceeace am făcut, deci acum mă rog să mă fac iarăş creştin, şi să fiu împreună cu voi. Iară părinţii i-au răspuns: Noi fiule dupăce ai făcut răul acesta, multe lacrămi am vărsat, şi n'am contenit vreodată rugând pre Dumnezeu, ca să te lumineze, să cunoşti adevărul, şi să te întorci iarăşi către Hristos Mântuitorul tău, pentru aceasta acum mulţamim bunătăţii sale, că n'a trecut cu vederea smerita noastră rugăciune, însă fiule, precum şi tu ştii, noi ne temem de Amiran să te avem împreună, nu cumva să ne primejduim pentru aceasta, pentrucă dăm prepus, ca noi te-am schimbat, ci de voeşti să se ridice această mare cădere a lepădării, şi să afli pre Dumnezeu milostiv, pe lângă aceasta de voeşti să ne arăţi şi pre noi neprihăniţi, şi să te faci atât de apropiat şi prieten al lui Hristos, în cât să stai şi mijlocitor către el pentru tot neamul tău, aceasta fă: Du-te la Amiran, şi precum în privelişte te-ai lepădat de Hristos, aşa în privelişte mărturiseşte-l pre el iarăşi, ca şi când n'am ştiut nimic despre aceasta, şi cu adevărat Dumnezeu, fiule, va bine îndrepta drumul tău acesta, precum voeşti. Iară Mirax luând sfătuirea părinţilor săi împreună şi blagoslovenia, luând încă şi în mâna sa un brâu, s'a dus în adunarea Agarenilor. Deci încingându-se cu brâul acela, înaintea lui Amiran, a închipuit cinstita Cruce pre un lemn, şi sărutându-l pre el, a început să strige cu toată puterea sa: Doamne milueşte! Iară Amiran prinzându-l, i-a zis: Ce ai pătimit? Iară Mirax i-a răspuns: Abea acum mi-am venit în sine-mi din întunecarea ce mi s'a întâmplat dela diavolul, şi am căzut la Hristosul meu, şi iarăşi m'am făcut creştin precum am şi fost; deci am venit ca să o fac cunoscută aceasta, şi ţie şi toatei adunării tale, şi să mărturisesc cu adevărat înaintea tuturor pre Hristos, iară legea voastră să o dau anatemei. Acestea auzindu-le Amiran, l-a pus la închisoare, poruncind ca să rămâe acolo trei zile fără de mâncare sau băutură. Dupa acestea l-a scos

dela închisoare şi l'a judecat iarăşi, şi fiindcă l-a aflat mărturisind pre Hristos, l-a bătut pre el măsuratic, şi iarăş l-a pus la închisoare; şi după alte trei zile iarăş l-a judecat, şi aflându-l pre el cu sârguinţă mărturisind pre Hristos, l-a bătut cu vine de bou şi iarăşi l-a pus la închisoare; iară după trei zile iarăşi aducându-l înaintea sa şi văzându-l că cu tărie şi neschimbat mărturiseă pre Hristos, l-a bătut fără de milă preste cele mai de înainte rane ale trupului, şi a dat asupră-i cea mai de pre urmă hotărâre a morţii. Deci luându-l slujitorii, au intrat în caic, precum le era poruncit, şi plutind pre mare ca patru stadii, l-au lăsat de şi-a făcut rugăciunea, apoi i-au tăiat capul şi l-au aruncat pre el în adâncul marii. Şi trupul lui adică de a eşit din mare sau de n'a ieşit, aceasta nu s'a arătat; iară cinstitul său cap, a ieşit cu adevărat din mare, pre carele cunoscându-l oarecari creştini, l-au luat ca un Dar de mult preţ. Iară pârâţi fiind pentru aceasta la Amiran, i-au dat lui o sută de galbeni, şi aşa au fost lăsaţi ca să-şi aibă dorinţa lor cu slobozenie. Atuncea dar făcând cutie de argint, au pus într'însa mucenicescul cap cu cuvenita cinste şi evlavie, şi de atuncea până acum izvoreşte pururea mir mirositor, şi săvârşeşte multe şi dă multe feluri de vindecări, spre slava adică, a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre deplină încredinţare însă a celor ce se smintesc şi se îndoesc pentru slava lui din ceruri, şi pentru a acelora asemenea lui.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Varsava.

Stih: Varsavă jertfind, trăieşte isbăvit de sabie,
Dar dorind a trăi sus, dă capul cu multă evlavie.

Acesta mărturisind de faţă pre Hristos adevărat Dumnezeu, i s'a tăiat capul de Domnul Persidei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Terentie, Vichentie, Emilian şi Vevea.

Stih: Tăindu-se se veselesc trei, şi una,
Pentru Treimea în trei feţe, iară în fire una.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu în„drăzneală, şi focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne„zeule în veci".

Cetele îngerilor s'au mirat de starea ta prea fericite, purtătorule de Dumnezeu, că în trup fiind, ai luat vieţuirea acelora, strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cu înaltă vieţuire fără materie şi cu lumină prevăzătoare strălucind, ne-ai dat raze de tămăduiri, nouă celor ce te cinstim cu bună credinţă, Daniile purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Risipeşte negura patimilor mele prea fericite, cu strălucirea rugăciunii tale, şi mă îndreptează către cărările vieţii pre mine carele strig: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii milostivă, Fecioară, mie celui ce sunt rănit cu arma păcatului, şi mă tămădueşte cu doftoria rugăciunii tale, pre mine carele strig: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Dorirea cea desăvârşit, vârful bunătăţilor ai ajuns cu adevărat, Părinte purtătoru-

le de Dumnezeu, uşurându-te cu aripile faptelor bune, şi dimpreună cu cei fără de trup strigi Daniile: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Puterea lui Dumnezeu întărindu-te de faţă, te-a dispus a suferi greutatea gerului, arşiţa soarelui, putrejunile trupului, şi înrăutăţirea viermilor, strigând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Iov nou te-ai arătat Daniile, vrednicule de minune, fiind cuprins de mulţimea supărărilor şi a necazurilor; râvnit-ai blândeţii lui David, simplităţii lui Iacov, şi curăţiii lui Iosif, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce te cunoaştem pre tine prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, urmând cuvintelor tale prea lăudată, te fericim acum, că ne-ai născut nouă pre fericitul Dumnezeu; pre carele lăudându-l în două firi şi într'un Ipostas, strigăm: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De şapte ori muncitorul „Haldeilor, a ars cuptorul nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: Tineri „binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, „popoare prea înălţaţi-l întru „toţi vecii".

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Iată că ţi s'au deschis ţie Părinte uşile cerurilor, mutându-te şi călătoria săvârşindu-o; cetele îngerilor te-au primit, şi dătătorul de cununi Hristos te-a încununat pre tine cu mărirea dreptăţii. Pre carele lăudându-l credincioşii îl slăvim.

Ca crinul câmpului ai înflorit Părinte în livada înfrânării, ca Chiparisul te-ai ridicat la înălţimea desăvârşirii, ca măslinul te-ai arătat, ungând feţele şi inimile noastre, cu untuldelemn al ostenelelor tale.

Stâlp întărit pre temeiul bunătăţilor te-a cunoscut lumea, turn nemişcat, izvor de minuni; liman de adăpostire, comoară de vindecări, locaş Duhului. Pentru aceasta astăzi săvârşeşte pomenirea ta Daniile.

Slavă:

Mai luminată decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, dumnezeeească pomenirea ta Cuvioase, luminând inimile credincioşilor cu lumina dreptăţii, şi gonind întunericul patimilor celor pierzătoare de suflet; care săvârşindu-o cu bună credinţă te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Mântuitorule cela ce te-ai născut, şi ai păzit pre ceea ce te-a născut nestricată după naştere, îndură-te spre mine când vei şedeà să judeci faptele mele, şi treci cu vederea nelegiuirile şi păcatele mele; ca un Dumnezeu fără de păcat, milostiv şi iubitor de oameni.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti, te slăvim".

SVETILNA

Podobie: Cu duhul stând în biserică...

Fiind înălţat cu trupul, ai vieţuit necăjindu-te cu gerul şi cu arşiţa, neplecându-te întocmai ca diamantul, de nevoile firii, părinte Daniile prea minunate. Pentru aceea te-ai învrednicit a dobândi şi cunună nemuritoare.

Slavă:

Stâlpul nevoinţelor tale strigă cu glasuri negrăite, că ai pătimit fără acoperemânt, de împresurările protivnice, de unde ca un purtător de lumină ai strălucit Părinte, luminând toată făptura.

Şi acum, a Născătoarei:

Marie Preacurată, cădelniţă de aur, ceeace ai fost încăpere Dumnezeeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit, şi Fiul s'a sălăşluit, şi Duhul cel prea sfânt umbrindu-te Fecioară, te-a arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te înălţat pre Cruce, şi cu suliţa împuns, Maica ta ceeace nu ştie de Mire, din inimă strigă: Vai mie Fiule! Cel mai 'nainte fără început, cum suferi acestea acum fără dreptate, prea drepte? dela poporul cel nemulţămitor, necunoscător de bine şi făcător de rele.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

CADE-SE A ŞTI:

Că dintru această zi, din 11, se începe Duminica sfinţilor Strămoşi, şi se sue până în 17, ale acestei luni Decemvrie; şi se face aşa:

De se va întâmplà Naşterea lui Hristos în zi de Duminică, atuncea facem Duminica Strămoşilor în 11 zile, ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinţilor Părinţi, cea mai 'nainte de Naşterea lui Hristos, în 18 zile ale acestei Luni.

Iară de se va întâmplà Naşterea lui Hristos Luni, facem Duminica Strămoşilor în 17 zile ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinţilor Părinţi, cea mai 'nainte de naşterea lui Hristos, în 24 Decemvrie.

Iară de se va întâmplà Naşterea lui Hristos Marţi, facem Duminica Strămoşilor în 16 Decemvrie; iară Duminica sfinţilor Părinţi cea mai 'nainte de Naşterea lui Hristos, în 23 Decemvrie,

Iară de se va întâmpla Naşterea lui Hristos Miercuri, facem Duminica Strămoşilor în 15 Decemvrie; iară Duminica sfinţilor Păriniţi în 22 Decemvrie.

Iară de se va întâmpla Naşterea lui Hristos Joi, atunci facem Duminica Strămoşilor în 14 Decemvrie, şi Duminica sfinţilor Părinţi în 21 Decemvrie.

Iară de se va întâmplà Naşterea lui Hristos Vineri, atunci facem Duminica Strămoşilor în 13 Decemvrie; iară Duminica sfinţilor Părinţi în 20 Decemvrie.

Iară de se va întâmplà Naşterea lui Hristos Sâmbătă, se face atunci Duminica Strămoşilor în 12 Decemvrie; iară Duminica cea mai 'nainte de Naştere, a sfinţilor Părinţi, în 19 Decemvrie.

De aici păzeşte Duminica sfinţilor Strămoşi, în ce număr se va întâmpla.

Iară deşi este mai 'naintea Duminicii a 28, sau pe urmă, la Liturghie, se citeşte Evanghelia Duminicii a 28 dela Lucà: *Zis'a Domnul pilda aceasta, un om a făcut cină mare...*

Iară în Duminica a 28, se citeşte a rândului, care se va întâmplà.

CADE-SE A ŞTI

De Duminica sfinţilor Strămoşi:

Când se va întâmplà Duminica sfinţilor Strămoşi în ziua Duminicii, se lasă slujba sfântului ce se va întâmplà întru acea Duminică, şi se cântă mai 'nainte Vineri la pavecerniţă. Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, se cântă slujba dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am: Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3 şi ale Strămoşilor 4; Slavă a Strămoşilor: Pre toţi Părinţii cei mai 'nainte de lege... Şi acum, a Născătoarei, glasul ce se va întâmplà. La Litie, Stihirile hramului: Slavă, a sfinţilor Strămoşi, glas 1: Cu razele grăirii de Dumnezeu... Şi acum a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihoavnă, Stihirile Invierii, Slavă, a Strămoşilor, glas 3: Veniţi iubitorilor de praznic... Şi acum, a Născătoarei: Fără sământă dela dumnezeescul Duh... La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară,* de două ori, şi al Strămoşilor odată: *Intru credinţă pre strămoşi...*

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii de două ori. Slavă, Şi acum, al Strămoşilor. După întâia şi a doua Stihologhie, Sedelnele Invierii. După acestea Polieleu, şi troparele Invierei, *Soborul îngeresc...* Apoi Ipacoi al glasului din Octoih, şi Sedealna sfinţilor Strămoşi: *Pre Avraam, pre Isaac, şi pre Iacov...* şi a Născătoarei: *Laudă de mulţămită...* Antifoanele glasului, şi Prochimenul. Toată suflarea, Evanghelia Invierii, Invierea lui Hristos, Psalm 50, şi Stihira Invierii. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al sfinţilor tineri pe 4, şi al strămoşilor pe 6. Catavasia; *Hristos se naşte...* După a 3-a Peasnă Ipacoi al Strămoşilor: *Focul în rouă tinerilor s'a mutat...* După a 6-a Peasnă Condacul Strămoşilor: *Chipul cel scris de mână...* Şi Icos. *Tinde-ţi mâna ta...* După a 9-a Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă, a Strămoşilor, *Pomenirea părinţilor astăzi...* Şi acum, *Taina la Curată...* La Hvalite Stihirile Invierei 4, şi ale sfinţilor Strămoşi pe 4. Slavă a sfinţilor Strămoşi: Veniţi toţi credincioşii... Şi acum, Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare, Ecteniile şi Otpustul. Stihira Evangheliei. Ceasul 1-iu, şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului, pe 6, şi din Canonul Strămoşilor, Peasna 3, pe 4. După Eşire, Troparul Invierii, şi al Strămoşilor. Slavă, Şi acum, Condacul Strămoşilor. Prochimen: *Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri...* Apostolul Strămoşilor. Evanghelia dela Luca.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Altul:

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

DUMINICA

SFINŢILOR STRĂMOŞI

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 10; trei ale Invierii, trei ale lui Anatolie şi patru ale sfinţilor Strămoşi, glasul al 8-lea.**

Podoble: Raiul cel din Edem.

Săvârşind astăzi, credincioşilor, pomenirile Strămoşilor, să lăudăm cu credinţă pre Hristos Mântuitorul şi Domnul, cel ce i-a mărit pre dânşii întru toate neamurile; şi a săvârşit minuni prea slăvite, ca un tare şi puternic, şi dintr'înşii ne-a dat nouă toiagul puterii, pre singura care nu ştie de bărbat, pre dumnezeeasca Fiică, curata Maria; din care a eşit floarea, Hristos, cel ce a odrăzlit viaţa tuturor, şi hrană neînputinată, şi mântuire veşnică.

Cela ce pre sfinţii tineri din foc i-ai mântuit Stăpâne, şi din gura leilor pre Daniil; cela ce ai binecuvântat pre Avraam, pre Isaac robul tău, şi pre Iacov fiul acestuia, ai binevoit din sământa lor a te face ca noi, ca să mântueşti pre strămoşii noştri, cei ce alunecaseră mai 'nainte; ca răstignindu-te şi îngropându-te şi rumpând legăturile morţii, împreună să înviezi pre toţi cei ce erau din veac morţi, care se închină Hristose împărăţii tale cei veşnice.

Ca într'o răcoreală în mijlocul văpăii, în roua Duhului, bucurându-se tinerii cei dumnezeeşti, umblau cu taină într'însa, închipuind Treimea şi întruparea lui Hristos; şi ca nişte înţelepţi au stins prin credinţă puterea focului; şi dreptul Daniil, s'a arătat încuind gurile leilor. Pentru ale cărora rugăciuni milostivindu-te, iubitorule de oameni Mântuitorule, mântueşte-ne şi pre noi de focul cel nestins şi veşnic, şi ne învredniceşte să dobândim cerească împărăţia ta.

Ca într'o rouă fiind cinstiţii şi sfinţii tinerii tăi, în cuptorul cel cu văpaie şi cu foc, mai 'nainte au închipuit cu taină venirea ta din Fecioară, care fără ardere ne-a strălucit nouă; şi Daniil cel drept şi minunat între prooroci, arătând luminat dumnezeească a doua

venirea ta; văzut-am a strigat, până ce scaunele s'au pus, zice; şi Judecătorul a şăzut, şi rîul cel de foc a curs. De carele să ne ferim Stăpâne Hristoase, cu rugăciunile lor.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Pre toţi Părinţii cei mai 'nainte de lege, să-i lăudăm astăzi credincioşii; pre Avraam de Dumnezeu iubitorul, pre Isaac cel născut din făgăduinţă, şi pre Iacov, şi pre cei doisprezece Patriarhi; pre David cel prea blând şi pre Daniil proorocul doririlor; împreună cu dânşii slăvind şi pre cei trei tineri, care au mutat cuptorul în rouă, cerând ertare dela Hristos Dumnezeu, cel prea slăvit întru sfinţii săi.

Şi acum, Dogmatica glasului.

LA LITIE.

Stihirile hramului, Slavă a Strămoşilor glas 1-iu.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiţi cu nume mare, pururea se fericesc; şi graiurile Duhului rodind, naşterea cea nespusă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit; şi dupre lege sfârşitul şi-au luat, vieţuind vieaţă prea minunată.

Şi acum, a Nascătoarei:

Iată s'a plinit proorocia Isaiei, că Fecioară ai născut, şi după naştere, ai rămas ca şi mai 'nainte de naştere; că Dumnezeu erà cel ce s'a născut; pentru aceasta şi firile a înoit. Ci o a lui Dumnezeu Maică! rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ţie în Biserica ta, nu le trece. Ci ca ceeace ai purtat în braţele tale pre cel îndurat, milostiveşte-te spre robii tăi, şi-l roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierii din Octoih.

Slavă, a Strămoşilor, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò:

Veniţi iubitorilor de prăznuire, să lăudăm cu psalmi adunarea Strămoşilor; pre Adam strămoşul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, pre Iacov; şi după lege pre Moisì şi pre Aaron, pre Isus al lui Navi, pre Samuil şi pre David; cu cari împreună pre Isaia, pre Ieremia, pre Iezechiil şi pre Daniil, şi pre cei doisprezece. Cu aceştia pre Ilie, pre Eliseiu, şi pre toţi; pre Zaharia şi pre Botezătorul, şi pre cei ce au propoveduit pre Hristos, viaţă şi învierea neamului nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de fire dela dumnezeescul Duh, şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu cel ce este din

Tatăl fără mumă, mai 'nainte de veci, şi pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup l-ai născut, şi prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu încetà a-l rugà, să se mântuească din nevoi sufletele noastre.

Troparul Invierii, Slavă, Şi acum, al Strămoşilor, glasul al 2-lea:

Intru credinţă pre strămoşi i-ai îndreptat, printr'înşii mai 'nainte logodindu-ţi Biserica cea din păgâni; laudă-se întru slavă sfinţii, că din sământa lor este rodul cel prea slăvit, ceea ce te-a născut mai pre sus de fire. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă, Şi acum, al Strămoşilor. După întâia şi a doua Stihologhie, Sedelnele Invierii, cu ale Născătoarei:

După Poleleu, Ipacoi al glasului, şi Sedealna Strămoşilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Pre Avraam şi pre Isaac şi pre Iacov, cu cântări toţi să-i lăudăm; pre David cel prea blând, şi pre Isus, şi pre cei doisprezece Patriarhi, împreună şi pre cei trei tineri, cari au stins para focului cu puterea Duhului, şi să strigăm către dânşii: Bucuraţi-vă cei ce viteješte aţi defăimat înşelăcinea împăratului celui nebun, şi lui Hristos vă rugaţi, iertare de greşeli să dăruească, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei

Laudă de mulţumită dupre datorie, ca văduva aceea doi fileri, aduc ţie Stăpână pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperământ şi ajutătoare, scoţându-mă pururea din ispite şi din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpae scăpându-mă de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, ertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă naşterii tale.

Antifoanele glasului, şi celelalte ale Invierii, până la Canoane.

CANOANELE trei:

Al Invierii cu Irmosul pe 4, al Sfinţilor trei tineri pe 4, şi al sfinţilor Strămoşi pe 6.

CANONUL Sfinţilor trei tineri.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântare măresc pre cei trei tineri şi pre marele Daniil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Imos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără început, cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de toţi vecii, cu dumnezeească cuviinţă, carele în cuptor cu închipuire s'a văzut de tineri, să-l proslăvim.

Cuvintele păgânului tiran scuipându-le tinerii cei de bun neam şi răbdând, cu bucatele cele fărădelege ale Haldeilor n'a voit a se spurcà.

Hrănitu-v'aţi cu cuvântul sufleteşte, iară trupeşte hrănindu-vă cu mâncările care singure cresc, mai frumoşi la feţe decât cei ce se hrăneau desfătat, v'aţi adus Impăratului.

A Născătoarei:

Veninul şarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, l-a vindecat Fecioara ceeace a răsărit din David, născând pre Mântuitorul.

Alt CANON al sfinţilor Strămoşi. Al cărui acrostih este acesta:

Părinţilor aduc laudă cu cuviinţă...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Laudă să aducem Părinţilor ce au strălucit mai 'nainte de lege şi în lege; şi cari au slujit bine Domnului şi stăpânului celui ce a strălucit din Fecioară, şi cari acum se desfătează întru lumina cea neapusă.

Pre Adam cel dintâiu să-l cinstim, pre cel cinstit cu mâna Ziditorului, carele ni s'a făcut strămoşul nostru al tuturor, şi în locaşurile cereşti cu toţi aleşii se odihneşte.

Slavă...

Pre Avel cel ce a adus daruri cu suflet de bun neam, pre carele la priimit Dumnezeu şi Domnul tuturor; acesta fiind omorât cu mână ucigaşă de demult, la adus la lumină; ca pre un dumnezeesc mucenic.

Şi acum, a Născătoarei:

Să auzim dumnezeeştile cuvinte, care au strigat arătarea lui Hristos; că iată în peşteră se naşte din Fecioara, care nu ştie de bărbat, a căreea naştere înfricoşată mai 'nainte o a vestit cunoscătorilor de stele, steaua ce s'a arătat.

Catavasie:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Peasna 3, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Cunoştinţă de Dumnezeu învăţată, câştigând Stăpâne tinerii lui David, legile cele părinteşti, cu dumnezeească înţelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor bine credincioşi; că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Laudă a toată lumea şi prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriţi.

A Născătoarei:

Ca să ne arăţi nouă Stăpâne

naşterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui mai 'nainte....

Laudă-se în lume dragostea lui Sit cea înfocată către Ziditorul; că cu viaţă fără prihană şi cu dragoste din suflet, dupre adevăr i-a slujit lui, şi acum în laturea celor vii strigă: Sfânt eşti Doamne.

Cu gura şi cu limba, şi cu inima Enos cel minunat, s'a nădăjduit a chemà cu dumnezeească înţelepciune pre Dumnezeu Stăpânul tuturor, şi cu bună plăcere vieţuind pre pământ, mărire a luat.

Slavă:

Cu sfinţite cântări să fericim pre Enoh; că bine plăcând Domnului, s'a mutat întru slavă, arătându-se mai puternic decât moartea, precum scrie, ca cel ce a fost slugă prea dreaptă lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum aşteptarea neamurilor cea din Fecioară mai 'nainte vine, şi Vitleemul deschide cu cuviinţă Edemul cel încuiat, priimind pre Cuvântul întrupat, carele şi în iesle cu trupul s'a culcat.

Ipacoi, glasul al 2-lea.

Focul în rouă tinerilor s'a mutat, plângerea întru bucurie femeilor s'a schimbat; că îngerul a slujit amânduror minunilor; acelora adică spre odihnă, prefăcând cuptorul, iară acestora vestind învierea cea de a treia zi; începătorule al vieţii noastre, Doamne slavă ţie.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea 'nţelept dumnezeeşte fiind luminat la minte, visurile celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Străluceşte cu minuni în cuptor nevoinţa tinerilor, că pre tiranul l-a vânat spre cunoştinţa ta, Atotputernice.

Organele cele cu glas tocmit, şi versurile cele bine alcătuite ale muzicii, pre cei viteji nu i-au amăgit, şi chipului celui de aur nu i-au plecat.

A Născătoarei:

Cu cântări, ceeace eşti cu totul lăudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeul cel prea înalt, pre carele în cuptor l-au cunoscut.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Laudă să aducem lui Dum-

nezeu, cinstind pre Noe cu cântări cel ce a fost cu adevărat drept; că întru toate cu dumnezeeștile porunci fiind împodobit, s'a arătat bine plăcând lui Hristos; căruia cântăm cu credință: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Văzând Dumnezeu, bun neamul cel curat al minții tale, și cu totul desăvârșit, Noe, te-a arătat pricinuitor de a doua lume, cu adevărat; care i-ai păzit sămânță din tot neamul în potopul cel simțitor, precum însuși ți-a poruncit.

Pre Noe, cel ce a păzit legea lui Dumnezeu nestricată, și s'a aflat atuncea drept în neamul său, și în corabie de lemn a mântuit multe feluri de animale din porunca Atotfăcătorului, întru cântări cu bună cinste să-l fericim.

Slavă:

Vin de umilință izvorăște pomenirea ta, nouă celor ce te cinstim pre tine Noe fericite, carele totdeauna veselește sufletele și inimile celor ce curat fericesc obiceiurile tale cele cinstite, și viața cea dumnezeească.

Și acum, a Născătoarei:

Acum mântuirea noastră în iesle se culcă, și cu scutece se înfașă ca un prunc. Maghii astronomi vin dela răsărit să vază, ca pre un Dumnezeu și Impărat, pre acesta ce s'a născut pre pământ, și să i se închine credincios cu daruri.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Invățați fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat robii tăi, marele Daniil împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înțelepțiți; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejește i-a biruit.

Prin gând s'a învățat Daniil iubitorule de oameni tainile tale, că te-a văzut cu curăția minții pe nor șezând ca un fiu omenesc, și ca un Judecător și Impărat al tuturor neamurilor.

Impodobitu-s'au o tineri, mai mult decât piatra sapfirului trupurile voastre, și ca strălucirea aurului. Că râvna bunei credințe aprinzându-vă, umblați în cuptor bucurându-vă, și purtând danțul a toată lumea.

A Născătoarei:

Daniil cel dumnezeesc, mai 'nainte te-a însemnat munte Fecioară, și cei trei tineri văzând văpaea răcorită, cu cântări au lăudat pre cel dumnezeesc născut al tău, ca pre Mântuitorul, Ziditorul și Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

Cu dumnezeeşti laude să se cinstească Sim, cel ce şi-a agonisit binecuvântarea părintească, şi înaintea lui Dumnezeu bine plăcut s'a arătat, şi cu cetele strămoşilor s'a împreunat, şi se odihneşte bucurându-se, în laturea celor vii.

Invrednicitu-s'a Avraam ca un prieten al lui Dumnezeu a vedeà ziua Ziditorului său, şi s'a umplut de bucurie duhovnicească. Pre acesta dară, cu dreptatea minţii cinstindu-l, să-l fericim toţi, ca pre un rob credincios al lui Dumnezeu.

Slavă:

Văzut-ai pre cât este cu putinţă omului a vedeà Treimea, şi pre aceea o ai ospătat ca un prieten prea de aproape, prea fericite Avraame. Pentru aceasta plata ospătării de streini ai luat, ca să fii prin credinţă tată a multe neamuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a deşertat cu trupul pentru noi, şi început a luat, şi a sărăcit cel bogat, Cuvântul lui Dumnezeu fiind, în ieslea dobitoacelor s'a culcat ca un prunc, rezidind toate cele din veac făcute.

Peasna 6-a, Irmos.

Adâncul păcatelor şi viforul...

Stăpânitori fiind preste patimile sufleteşti cu puterea Cuvântului, preste ţările neamurilor haldeeşti domni v'aţi făcut. Că fapta bună ştie dà cinste celor ce o câştigă, o înţelepţi nepoţi ai lui David!

In moarte purtătoare de viaţă îmbrăcându-se Daniil de demult, pre balaurul cel amarnic ce se credeà la Haldei păgâneşte ca un dumnezeu, prin mâncare l-a ucis, şi pre popii cei vrăjmaşi i-a omorât.

A Născătoarei.

Roagă pre Judecătorul şi Fiul tău, să mă apere din nevoi în ziua judecăţii, de Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică. Că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Alt Canon, Irmos:

Din pântece pre Ionà...

Chip patimii lui Hristos te-ai arătat Isaace prea fericite, ridicat fiind să te jertfeşti prin bună voirea părintelui tău. Pentru aceasta fericit eşti, şi prieten lui Dumnezeu prea de aproape te-ai arătat cu adevărat, locuind împreună cu toţi drepţii.

Arătatu-s'a Iacov prea credincios Dumnezeului tuturor; pentru aceasta s'a luptat cu

îngerul, și s'a numit minte văzătoare de Dumnezeu; și dormind, a văzut dumnezeeasca scară, pe carea se întăriă Dumnezeu, cel ce s'a îmbrăcat cu trup, pentru bunătatea.

Slavă:

Iubind Iosif supunerea către tatăl său, în groapă aruncându-se, s'a vândut spre închipuirea lui Hristos, celui ce s'a junghiat și în groapă s'a pus; și dătător de grîu Eghipetului s'a făcut, înțelept fiind și drept, și adevărat împărat preste patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc tânăr pre pământ s'a cunoscut, cel ce este pururea împreună cu Tatăl și cu Duhul; și s'a înfășat cu adevărat, cel ce înfășură pământul cu negură, și în ieslea dobitoacelor s'a pus. Acestuia acum mai 'nainte bucurându-ne să-i prăznuim nașterea cea mai presus de fire.

CONDAC, glas 6.

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă, de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea slăvit, și în mijlocul văpăiei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate, și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți câte voești.

ICOS.

Tinde-ți mâna ta dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oștiau, și Jidovii cei biruiți. Nu ne lăsà pre noi, nu îngăduì să ne înghită moartea care însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te-au mărit pre tine, și s'au aruncat pentru tine în cuptor, și dintr'ânsul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți câte voești.

Intru această Duminică prăznuim pomenirea tuturor sfinților Strămoși.

Stih: Cei de demult Strămoși, primiți mare bucurie,
Văzând că se apropie Hristos Mesia către noi să vie.
Bucură-te Avraame că te-ai arătat,
Strămoș lui Mesia cel adevărat.

De ale fericitului Avraam câte scrie dumnezeescul Moisì la cartea Facerii le știu și înțelepții, și cei ne învățați, de vreme ce întru auzul tuturor le citim în zilele marelui post. De acesta se știe, că a fost din pământul Haldeilor, și de limbă păgână. Că neam mai 'nainte de jidovi sunt Haldeii; și cum că a avut tată slujitor idolilor. Și fiind dintr'un neam ca acesta, nu avea nici o piedică a cunoaște pre Dumnezeu. Și încă, de trebue să zicem și ceva prea mărit, de aicea mai ales s'a povățuit și s'a pornit spre cunoștința adevăratului Dumnezeu; că cugetând în gândul său, că nici una din zidiri nu erà Dumnezeu; și văzând buna rânduiala lucrurilor, din cele ce se vedea zidiri, a cunoscut pre Dumnezeu cel ce nu se vedeà, și s'a în-

chinat lui ca Stăpânitorului a toate şi pricinuitorul celei văzute bunei alcătuiri, şi rânduiala celor ce sunt. Carele luând semn dela Dumnezeu, şi poruncindu-i-se să-şi lase casa a făcut aşa; ne îndoindu-se nici decum în credinţă, şi-a luat dar la bătrâneţe pre Isaac, şi a fi părinte multor neamuri; de vreme ce dintr'însul s'a născut Iacov, şi din Iacov Iuda, din carele şi Hristos, şi a dobândit şi alţi strănepoţi. Acestuia ca celui ce a fost strămoşul lui Hristos, socotind purtătorii de Dumnezeu părinţii noştri şi dascălii cei vrednici de pomenire, au lăsat să-i facem pomenire aproape de cea dupre trup Naştere a Domnului nostru Iisus Hristos; aşezând şi orânduind aceasta, nu aşa fie cum, ci de Dumnezeescul Duh fiind însuflaţi. Că de oare ce prea bunul şi iubitorul de oameni Mântuitorul nostru, din iubirea de oameni pornindu-se, a învrednicit să-l aibă pre acesta începător de rudenie, şi pre cei dintr-însul ales-a cu dreptate să-i facă zi de prasnic şi de veselie, ca unui începător de rudenie şi strămoşi, cu puţin mai 'nainte de cea trupească Arătarea lui la noi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântuieşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat a tot Stăpânitorului; că Azaria pornind dumnezeesc danţ, cântare a cântat, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Alăuta tinerilor, Dumnezeu a numit pre Dumnezeul tuturor şi Atotţiitorul, cel ce s'a văzut de dânşii arătat în cuptor, şi cântare au cântat zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei trei ce au fost băgaţi în cuptor ştiindu-i împăratul, dacă a văzut chipul celui al patrulea, pre acela l-a arătat a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Având mintea ta luminată cu dumnezeească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, naşterea Fecioarii închipuită cu chipuri de taină, arătat mai 'nainte văzându-o, ai strigat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credinţă...

Să se laude Anania, Azaria, Misail, împreună cu Daniil, cei ce au stins cuptorul cel cu foc, şi au înfrânat năvălirile leilor, şi lui Hristos cu glas au cântat: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Dupre lege pătimind întru ispite, întru necurmate necazuri Iov, omul lui Dumnezeu prea adevărat s'a numit, blând, fără de răutate, drept, desăvârşit, fără prihană, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cu credinţă să cinstim pre Moisi, şi pre Aaron, şi pre Or

lăudând pre Isus şi pre Levi cel prea sfinţit, pre Ghedeon şi pre Samson, şi să strigăm: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată precum mai 'nainte a zis proorocul în pântece a zămislit pre Dumnezeu, ceeace n'a ştiut de nuntă. Şi merge să-l nască adevărat în peştera Vitleemului. Căruia toţi cântăm: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, temeiul cel prea osebit al credinţii lui şi al nădejdii l-aţi câştigat Cuvioşilor, şi răbdarea şi suferirea ispitelor, strigând neîncetat: Preoţi bine cuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ca nişte luminători strălucind, şi pământul Cer făcându-l, şi cu lumina bunei credinţe luminându-l tinerii, împreunând dănţuirea a toată lumea, au cântat ţie Făcătorului de bine şi Stăpânului a toate: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi veci.

Viteje şte stingând cuptorul cel ars, şi fălcile leilor legându-le nepoţii lui David, acum bucurându-se cântă ţie Stăpânului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cu taină învaţă Preacurată, Daniil cel prea înţelept, şi mai 'nainte a însemnat cei trei tineri de Dumnezeu înţelepţiţi, naşterea ta prin închipuiri, văzând pre cel ce a ieşit negrăit din pântecele tău. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De minunea cea preste fire...

Astăzi dumnezeeasca pomenire săvârşind a dumnezeeştilor părinţi celor din veac, a lui Adam, a lui Avel, a lui Sit, a lui Noe şi a lui Enos, a lui Enoh, a lui Avraam, a lui Melchisedec şi a lui Iov, a lui Isaac, împreună cu credinciosul Iacov, strigând: Bine să cuvinteze făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Ceata cea de Dumnezeu împodobită, a dumnezeeştilor părinţi să o lăudăm; pre Varac, pre Natan şi pre Eleazar, pre Iosie şi pre David, pre Ieftae,

pre Samuil cel ce a văzut cu cuviinţă cele ce erau să fie înainte, şi a strigat: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Laudă cu cântare să aducem proorocilor lui Dumnezeu, lăudând pre Osie, pre Mihea, pre Sofonie şi pre Avvacum, pre Zaharia, pre Ionà şi pre Aggheu, pre Ammos, cu Avdie, pre Malahia şi pre Naum, pre Isaia, pre Ieremia şi pre Iezechiil, împreună şi pre Daniil, pre Ilie şi pre Eliseu.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Cu graiuri întreite să lăudăm credincioşii pre prea sfânta Treime, pre Tatăl cel fără început, şi pre Fiul, şi pre Duhul sfânt cel drept, Treimea cea de o fiinţă; pre carea toată suflarea o slăveşte, strigând: Toată făptura pre Domnul să-l binecuvinteze, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Hristoase întrupat din sângele Fecioarii cu cuvânt negrăit, şi ca un prunc desăvârşit, în peşteră născut, pentru înmulţirea milostivirii Iisuse; şi steaua de departe te-a vestit Maghilor celor ce au strigat: Lăudaţi cu credinţă, şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Ajuns-aţi la sfârşitul cel dorit, şi staţi înaintea celui ce este marginea doririlor, în cămările cereşti, tineri prea fericiţi.

Bucurându-vă aţi luat snopii bunei arăturii voastre cei cu lacrămi, rodind spicul nestricăciunii.

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire dupre vrednicie şi veselia inimii a înflorit, că v'aţi sălăşluit acolo de unde a fugit întristarea.

A Născătoarei.

Păşunea morţii o ai oprit Fecioară, născând pre dătătorul de viaţă şi Domnul, cel ce face vii pre cei ce te măresc pre tine cu credinţă.

Alt Canon, Irmos,

Taină străină...

Cu tăria ta puteri au făcut de demult fiicele tale Doamne, Anna şi Iudita, Devora, Olda şi Iail, Estira, Sarra, Mariam a lui Moisi şi Rahila, Reveca şi Rut, cele mult înţelepte.

Pre sfinţii tineri, ca pre cei ce au stins focul cuptorului, cu sfinţenie să-i cinstim, împreună cu Daniil proorocul, şi cu toţi drepţii arătat, cari mai 'na-

inte de lege bine au strălucit, şi în lege Stăpânului au slujit.

Prea înţelepţii dumnezeeşti prooroci fiind nepoţi lui Avraam, pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din Avraam şi din Iuda, cu căldură mai 'nainte l-au vestit întru Duhul. Pentru rugăciunile lor Iisuse, mântueşte-ne pre toţi.

Slavă:

Sfinţitu-s'a toată făptura cu pomenirea voastră, şi prăznuind strigă cu cucernicie, zicând: Aduce-ţi rugăciune Domnului pururea fericiţilor, ca să dobândească veşnicile bunătăţi cei ce vă laudă pre voi.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce s'a îmbrăcat întru mine, din Fecioară a ieşit şi în peşteră s'a născut, Cuvântul Tatălui neamestecat; dănţueşte făptura cu glasuri de mulţămită, mărind prea sfântă pogorârea lui, cea pentru milostivire.

SVETILNA Invierii, şi ale Strămoşilor.

Podobie: Femei auziţi...

Săltând iubitorilor de părinţi, şi adunându-ne dupre datorie, să lăudăm astăzi pomenirea Părinţilor, a lui Avraam, a lui Isaac, şi a lui Iacov; din cari Hristos Domnul, dupre trup s'a arătat, pentru multă milostivire.

Slavă, asemenea:

Pre Adam să-l lăudăm, pre Avel, pre Sit şi pre Enos, pre Enoh şi pre Noe, pre Avraam, pre Isaac, şi pre Iacov, pre Moisi, pre Iov şi pre Aaron, pre Eleazar, pre Isus, pre Varac, pre Samson şi pre Ieftae, pre David şi pre Solomon.

Şi acum, a Născătoarei:

Soarele cel mare şi Făcătorul, a ieşi din Fecioara cea neispitită de nuntă, se sârgueşte spre Vitleem, ca să lumineze pre cei din Adam. Pentru aceasta vesteşte minunea, pomenirea Strămoşilor cea prea luminată.

LA HVALITE

Stihirile Invierii din Octoih 4, şi ale sfinţilor Strămoşi 4. Glasul al 2-lea.

Pobobie: Casa Eufratului...

Toţi acum pomenirea cinstiţilor Strămoşi să o săvărşim, lăudând viaţa lor, prin carea s'au slăvit. De două ori.

Apoi, Stih: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi prea slăvit este numele tău în veci.

Stins-au puterea focului tinerii, dănţuind în mijlocul cuptorului, şi lăudând pre Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih: Că drept eşti întru toate cele ce ai făcut nouă.

In groapă fiind împreună cu hiarele petrecând, Daniil proorocul, neîmpărtăşit răutăţii acelora s'a arătat.

Slavă, glasul al 7-lea, a lui Ghermanò.

Veniţi toţi cu credinţă să prăznuim, pomenirea cea de preste ani a Părinţilor, celor mai 'nainte de lege, a lui Avraam şi acelor împreună cu dânsul, seminţia Iudei dupre vrednicie să o cinstim. Să lăudăm pre tineri cei din Vavilon cari au stins văpaia în cuptor, ca pre cei ce sunt chipul Treimii; împreună să mărim şi pre Daniil, şi ţinând tare prooróciile proorocilor, să strigăm cu Isaia cu mare glas: Iată Fecioara în pântece va luà, şi va naşte fiu pre Emmanuil, carele este, cu noi Dumnezeu.

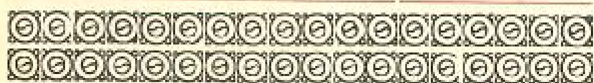
Şi acum:

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că prin cel ce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blestemul s'a pierdut, Eva s'a liberat, moartea s'a omorît, şi noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat eşti Hristoase Dumnezeule, cel ce bine ai voit aşà, slavă ţie.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenille şi Otpustul.

Slavă, Şi acum, Stihirile Evangheliei. Ceas întâi, şi sfârşitul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul Strămoşilor, Peasna 3-a, pe 4. După Eşire, Troparul Invierii, şi al strămoşilor. Slavă. Şi acum, Condacul Strămoşilor. Prochimen: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri... Apostolul Strămoşilor: *Fraţilor, când se va arătà Hristos viaţa noastră...* Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecarele a făcut cină mare...* Iară a Duminicei rândului se lasă.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Altul:

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru şi făcătorul de minuni Spiridon, Episcopul Trimitundei.

(De este hramul, sau de va voi cel mai mare facem priveghere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4, glas 8.**

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Spiridoane fericite, noianul minunilor fiind, şi izvor nedeşertat, pre Constantie împăratul cel cuprins de boală şi de moarte ameninţat, din acestea l-ai mântuit; şi cu învăţăturile l-ai plecat, a păzì pururea, ca pre toţi preoţii să-i cinstească, ca cei ce totdeauna slujesc lui Dumnezeu. **De două ori.**

Părinte Spiridoane minunate, cu faptele cele bune, înalt şi văzut în imprejurări făcân-

du-te, Arhiereu ai fost fără răutate Cuvioase, bine păscând turma lui Hristos; şi pre tot lupul departe l-ai gonit, şi către staulul cel ceresc ai îndreptat pre credincioşi, povăţuitor acestora fiind, ca un prea bun păstor.

Părinte Spiridoane întru tot bogate, lui Dumnezeu celui în Treime închinându-te, şi cinstindu-l, ai surpat despărţirea cea fără de Dumnezeu a lui Arie; şi pre cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, şi a zidit toată lumea din ce n'a fost, întocmai cu Tatăl l-ai arătat, şi puterea lui cea de un Ipostas.

Slavă, glasul 1-iu.

Prea cuvioase părinte Spiridoane, prea înţelepte, pre cea moartă ca pre o vie o ai întrebat pentru dragostea lui Dumnezeu; şi şarpe ai prefăcut în aur celui cuprins de sărăcie; curgerea rîului ai oprit, milostivindu-te spre norod, şi împăratului i-ai stătut înainte, doftor rânduit de Dumnezeu; morţi ai sculat ca un ucenic al lui, şi credinţa o ai deslușit în mijlocul a multor părinţi. Deci toate putându-le întru Hristos cel ce te-a întărit pre tine, pre acela roagă-l şi acum să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, glas acelaş, a înainte prăznuirii.

Să prăznuim mai 'nainte popoarelor naşterea lui Hristos, şi ridicându-ne gândul, la Vitleem să ne suim cu mintea, şi să vedem taina cea mare din peşteră; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din prea curata Fecioară, el însuşi desăvârşit fiind cu Dumnezeirea şi cu omenirea. Drept aceea să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cel ce te-ai întrupat; Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ţie!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Bucură-te părintele nostru Spiridoane, purtătorule de Dumnezeu, lauda Ierarhilor, şi lumii către Dumnezeu fierbinte şi bun mijlocitor.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Cu laude săvârşind, şi dupre vrednicie cinstind, de lumină purtătoare pomenirea ta, neîncetat lăudăm pre Hristos, cel ce te-a mărit pre tine.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate.

Tu părinte în mijlocul Sinodului, dovedind cinstita putere a dumnezeeştii începătorii, pre filozoful cel mincinos l-ai ruşinat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cunoscut-ai cu petrecerea ta pre Dumnezeu cel ce vede cele ascunse, şi sufletul tău făcându-l locaş priimitor Treimii, pre aceasta cu curăţie o ai priimit Părinte cuvioase; şi acum străluceşti îmbrăcându-te cu dumnezeeasca lumină. Drept aceea având cinstitul şi de Dumnezeu purtătorul trupul tău, ca pre un odor prea cinstit şi ca un izvor a toate minunile cu adevărat, cu credinţă apropiindu-ne te mărim Ierarhe, luând sănătate trupului şi sufletului; căci ca un următor al Stăpânului, dai credincioşilor cele de folos.

Şi acum, glas acelaş, a înainte prăznuirii

Vitleeme găteşte-te, împodobeşte-te iesle, peşteră priimeşte; adevărul a venit, umbra a trecut, şi Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, şi a îndumnezeit luarea. Pentru aceasta Adam se înnoeşte, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bunavoinţă s'a arătat, să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glas 1-iu:

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător, şi de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane părintele nostru. Pentru aceasta cu cea moartă în groapă tu ai vorbit, şi şarpe în aur ai prefăcut; şi când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind prea sfinţite. Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine, slavă celui ce te-a încununat, slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Gavriil zicând ţie Fecioară, bucură-te! împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceeace ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine, slavă celui ce a ieşit din tine, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul...

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te îndreptătorul Arhiereilor, razimul Bisericii cel neclătit, lauda Ortodoxilor, izvorul minunilor, curgerea dragostii cea nedeşerta-

tă; luminătorul cel mult luminos, organul Duhului, minte dumnezeească, blândă şi curată, cea împodobită cu adevericiunea, şi cu dreptatea Cerescule omule, pământescule îngere, al viei lucrătorule, al lui Hristos prietene de aproape. Pre acela roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă. De două ori.

Blând şi moştenitor pământului celor blânzi, tu cu adevărat te-ai arătat Spiridoane, lauda părinţilor; carele cu vinele înţeleptelor şi dreptelor tale cuvinte, prin dumnezeescul Dar, pre Arie vrăjmaşul cel cu totul viclean şi prea fără de minte l-ai sugrumat; şi învăţătura cea dumnezeească şi mântuitoare o ai înălţat întru Duhul, şi pre toţi drept măritorii i-ai luminat prea arătat, să slăvească pre unul Cuvântul cu adevărat, cel de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început; carele dă lumii mare milă.

Patimile trupului omorându-ţi, morţi ai înviat cu Darul lui Dumnezeu, şi şarpe în aur ai prefăcut; curgerile râului, cu rugăciunea ta Părinte le-ai oprit, şi împăratului fiind în primejdie, noaptea arătându-te l-ai vindecat, cu apropierea prin vedenie, Domnul minunat mărindu-te pre tine. Pentru aceasta cu mare glas lăudăm pomenirea ta, şi ne închinăm prea sfinţitelor tale moaşte; din care izvorăsc dumnezeeşti râuri de tămăduiri, şi mare milă.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! îngerii cântă dimpreună cu luceafărul cel luminos, şi cea moartă ca o vie îi răspunde. Cel ce repejunile râului înapoi întorcându-le, le-a oprit cu cuvântul, şi amuţirea diaconului, marele acesta odinioară o a tămăduit. Arşiţa soarelui ca şi cuptorul tinerilor în rouă s'a prefăcut; şi Trifilie se mântueşte.

De două ori.

Veniţi toată adunarea credincioşilor, cu vrednicie adunându-ne luminat, să lăudăm pre Spiridon cel înţelept, cel blând şi simplu, întreg şi fără răutate; pre cel înainte între Ierarhi mare stătător; apărătorul Soborului din Nicea, cel ce cu strunele dreptelor dogme a surpat pre Arie cel fără de Dumnezeu, şi a luminat toată lumea cu învăţăturile sale.

Bucură-te cetatea Kerchirei cea luminată şi bine vestită, adunarea cea slăvită, care ai moaştele celui de trei ori fericit, ale lui Spiridon celui înţe-

lept; din care izvorăsc vindecări credincioşilor, celor de departe şi celor de aproape, grabnic fiind spre ajutorinţă; păzindu-te şi pre tine cetatea Kerchirei, de tot necazul şi de foamete, de moarte, de primejdii şi de supărări.

Slavă, glasul 1-iu, Facerea lui Emmanuil Hrisaf Duca.

Cu ameninţarea dumnezeeştii începătorii, strângându-se din toate părţile adunările oamenilor, din ale lor case, şi cuprinzând întru tot prea cinstită racla moaştelor tale, o sărută cu vrednicie. Iară prea înaltele vrednicii ale celor de pre pământ, dimpreună cu stăpânitorul împărat viind, laudă sălaşul cel de Dumnezeu purtător şi vrednic de cântare; ţiindu-se de rugăciune, mai pre sus laudă îi fac, şi văzut cântă ţie versul cântărilor: Iată se pune înainte acum minunatul Spiridon; să înalţăm dar cântare, şi dupre putinţă să lăudăm pre lauda cea mare a Arhiereilor. Că prin mijlocirea acestuia tot neamul împărăteştii cetăţi capătă mântuire; spre carele toate limbile a privi nu pot, nici laudă vrednică să-i deà. Că mulţimea minunilor acestuia covârşeşte toată mintea. Pentru aceea întru tot înţelepte Ierarhe, pururea şi dimpreună cu Maica lui Iisus şi după moarte roagă-te neîncetat, ca să păzească şi să mântuiască poporul tău cel nou, de toată năvălirea cea improtivă. Că ajutorul tău am câştigat, şi în veci luminat te fericim.

Şi acum, Dogmatica:

Pre ceeace este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit, şi pre Stăpânul a născut, uşa cea cerească pre Maria Fecioara să o lăudăm; cântarea celor fără de trupuri, şi podoaba credincioşilor; că aceasta s'a arătat Cer, şi Biserică Dumnezeirii. Aceasta păretele cel din mijloc al vrajbii l-a stricat, pace a adus, şi împărăţia o a deschis. Deci pre aceasta având-o tărie credinţii, apărător avem pre Domnul, ce s'a născut dintr'însa. Indrăznească dară, îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un atotputernic.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei şi cetirile.
Dela pilde, Cap. 10, Ves. 8.

Pomenirea dreptului cu laude...
Gura dreptului izvorăşte înţelepciune...
Dreptul de va ajunge să se săvârşească, întru odihnă va fi...

Caută-le înapoi, în 6 zile, la sfântul Nicolae.

LA LITIE.

Stihira hramului, şi ale Ierarhului, glas 1-iu:

Duhovnicească prăznuire este astăzi fraţilor, să salte firea, să dănţuiască omenirea, că ne-a

chemat pre noi minunatul Spiridon, odorul cel dumnezeesc al Arhiereilor, izvorul minunilor cel pururea crescător, locaşul sfântului Duh, marea tămăduirilor cea minunată şi nedeşertată, turnul Bisericii cel tare şi neclătit, întărirea cuvioşilor cea adevărată, şi luceafărul lumii cel mult luminos. Cu rugăciunile acestuia Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

O înfricoşată minune! că pre moartă întrebându-o, cu glas viu a răspuns ţie, şi pornirea rîului înapoi s'a întors, prin cuvântul tău cel poruncitor; boala împăratului se goneşte cu rugăciunea ta, şarpele în chip de aur s'a schimbat, morţii s'au sculat. Că lucrà întru tine Ierarhul tuturor, Hristos Dumnezeul nostru, Spiridoane Ierarhe înţeleptule; cel ce dogma Treimii cu slavă o ai propoveduit.

Cine nu se va mirà de noianul cel nedeşertat al minunilor tale Ierarhe Spiridoane, că ploaie din Cer ai pogorît cu rugăciunea ta, şi brazdele cele însetate le-ai adăpat, şi foametea o ai înlăturat; o minune! pre moartă o ai înviat cu graiul tău cel de viaţă făcător şi pre şarpe în aur l'ai prefăcut; nenumarate sunt minunile tale cu adevărat; că aşà ştie Dumnezeu să mărească pre cei ce-l slăvesc pre El. Iară noi înconjurând cinstitele tale moaşte, şi sărutându-le cu nevrednice buze, luăm sănătate sufletelor şi trupurilor, slăvind pre Domnul cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte Ierarhe pururea pomenite, de învăţătura apostolească umplându-te, şi locaş dumnezeescului Duh, prin viaţa cea cu fapte bune arătându-te, pre lupii Bisericii prin dogme i-ai gonit, şi drept măritoarea credinţă de faţă susţinându-o, te-ai recunoscut stâlp şi apărător credinţii. De acea o podoaba părinţilor, şi cu bune învăţături împreună vorbitorule! Roagă-te Mântuitorului să se mântuiască sufletele noastre.

Sărbătoare luminată, praznic cu totul sfinţit, veniţi credincioşii să luăm parte; că ne chiamă pre noi Spiridon, ospătător duhovnicesc fiind; a lui este masa dumnezeească, minunile dulci şi faptele nemuritoare; să urmăm blândeţii lui, nerăutăţii, bunătăţii, iubirii de oameni, şi întru tot înţelepciunii, cu care el între Arhierei ca o lumină a strălucit.

Ca un lesne ertător şi blând te-ai arătat în lume, şi lui Hristos fiind iubit, Dar de minuni din destul dărueşti, întru cinstită şi luminată adormirea ta Părinte, lauda Arhiereilor, Spiridoane prea sfinţite; pierzând cetele dracilor şi boalele gonind totdeauna, întru tot cinstite făcătorule de minuni; luceafărul cel prea luminat al credincioşilor, întărirea Bisericii, locaşul luminii, şi mângâerea sufletelor noastre.

Cu dumnezeească lumină luminându-ţi inima, şi mintea strălucindu-ţi, tuturor celor de pre pământ ca un înger te-ai arătat Spiridoane; blând şi întreg, cu totul strălucit de Darul lui Hristos; de unde nevăzut dărueşti trupurilor sfinţită hrană, şi mântuire sufletelor noastre.

Intru mare şi cerească înălţime a bunelor fapte suindu-te purtătorule de Dumnezeu, toată lumea o luminezi cu fulgerile minunilor, strălucind cu daruri a nenumărate bunătăţi, prea sfinţite Spiridoane. Pentru aceasta toţi adunându-ne cu credinţă şi cu dragoste, şi sărutând întru tot cinstit locaşul tău, strigăm ţie acestea: Bucură-te stâlpul cel ceresc, mângâerea scârbiţilor! Bucură-te coloana faptelor bune! Bucură-te turnul cel ne clătit al dogmelor credinţii! Intru tine s'a arătat tot Darul Duhului Ierarhe folositor al credincioşilor, şi al celor în neputinţe gata tămăduitor! Bucură-te îndreptătorul Ierarhiei celei cereşti.

Slavă, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, tu întru fapte bune strălucind, ai bine plăcut lui Hristos; că asupra patimilor mai întâiu îmbărbătându-te, sufletul şi trupul ţi-ai sfinţit; iară apoi Biserica fiind turburată de Arie împrotivitorul lui Hristos, în Sobor l-ai înfruntat, şi eresurile aceluia şi pre filozoful cel de o minte cu dânsul bârfitor, vitejeşte l'ai surpat, şi puterea cea în trei străluciri a dumnezeeştii stăpâniri arătându-o, alt soare te-ai arătat în mijlocul sfinţitei adunării aceleia. Pentru aceea adunându-ne, prea sfinte Spiridoane înţelepte, cu dorire înconjurăm dumnezeească racla ta; şi trupul tău cel dumnezeesc şi sfânt, cu bucurie sărutându-l, luăm sănătate sufletelor şi trupurilor, slăvind pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirei, glas acelaş.

Peşteră bine te împodobeşte,

că Mieluşaua vine, prunc în pântece purtând pre Hristos; şi iesle priimeşte, pre cela ce cu cuvântul de fapta cea necuvântătoare, ne-a dezlegat pre noi pământenii; păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi maghii dela Persida, aur şi tămâie, şi smirnă, Impăratului aduce-ţi; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce erà în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Izbăvitorul meu şi Dumnezeule.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Pre tine norul cel luminos...

Avem prăznuire luminată, ospăţ sfinţit; veniţi credincioşilor să luăm parte. Că Spiridon ne chiamă, ospătător fiind duhovnicesc; a căruia masa este dumnezeească, minunile dulci, faptele nemuritoare; ale acestuia să urmăm blândeţelor, neràutăţii, nevicleşugului, iubirii de oameni şi înţelepciunii celei preste toate; prin care a strălucit între Arhierei ca o lumină.

Stih: Cinstită este înnaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

De prea mari bunătăţi şi minuni făcător te-ai arătat Spiridoane înţelepte; cu acelea adică strălucindu-ţi viaţa mai pre sus decât lumina soarelui, iară cu acestea luminând lumea cea mare din jurul pământului, mai pre sus decât strălucirile Cerului; cu amândouă prea frumos arătându-te Cuvioase, celor ce aleargă cu credinţă la folosirile tale.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate, şi Cuvioşii tăi...

O minune înfricoşată! moarta întrebându-se, răspuns viu ţi-a dat; şi curgerile rîului ai oprit prin cuvântul tău cel poruncitor; boala Impăratului ai alungat cu rugăciunea ta; şarpele în chip de aur s'a prefăcut, morţii s'au sculat. Că a lucrat întru tine Hristos Spiridoane sfinţitorule, cela ce dogma Treimii o ai propoveduit luminat.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Dumnezeesc odor al Arhiereilor, arătatu-te-ai întru bunele fapte cuvioase părinte Spiridoane prea înţelepte. Pentru aceea mai mare Bisericii făcându-te, pre începătorii eresurilor afară i-ai gonit, şi hula lui Arie soborniceşte la pământ o ai surpat; şi acum dară făcând minuni cu lucrul şi cu cuvântul, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Inainte prăznuirii, glas acelaş.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre. Peşteră găteşte-te, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei saltă şi te bucură, că dintru tine a răsărit Domnul nostru. Auziţi munţi şi dealuri, şi cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul 1-iu:

Soborului celui dintâiu te-ai arătat apărător... **De două ori.**

Caută la Vecernia cea mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară... **odată. Şi cetirea cuvântului.**

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul **Troparul de două ori. Slavă. Şi acum, a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea**

Podobie: De frumseţea fecioriei...

Şarpe ai prefăcut în aur sfinte, şi cu vinele cuvintelor tale, ai sugrumat pre rău credinciosul şi vicleanul Arie, de Dumnezeu cugetătorule. Iară împăratului te-ai făcut doftor prea mărite, morţi ai înviat, şi draci ai gonit. Pentru aceasta adunându-ne, lăudăm Ierarhe pomenirea ta cea prea cinstită.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii.

De bucurie s'au umplut toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se grăbeşte să nască, pre Impăratul a toate! O minune netâlcuită! începe cel fără de început, şi se întrupează cel fără de trup. Peştera înlăuntru priimeşte pre cel ce ţine toate. Veseleşte-te Vitleeme, şi făptură saltă, văzând ziua înainte prăznuirii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea. Podobie: Degrab ne întâmpină.

Cu cuvintele ai împodobit biserica lui Hristos, cu faptele ai cinstit pre cea dupre chipul lui Dumnezeu, fericite, Spiridoane. Strălucit-ai în lume, cu întreaga ta înţelepţie, răspândind tuturor darurile vindecărilor. Pentru aceasta prăznuim cu credinţă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii:

Fecioare mai 'nainte începeţi la bucuria Fecioarii, maici lăudaţi înainte mergerea Maicii lui Hristos Dumnezeului nostru; maghii împreună cu îngerii, păstorii împreună cu noi; căci vine să nască în cetatea Vitleem. Cu ale ei rugăciuni izbăveşte-ne pre noi Dumnezeule.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea. Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Impăraţilor şi tainicilor, cu dumnezeească cuviinţă în prea cinstitul Sobor înţelepţeşte arătat le-ai lămurit, a cinsti un

Dumnezeu în trei ipostasuri; de un scaun împreună şezător, şi întru o fire arătat ai dogmatisit. Pentru aceasta mai pre sus de cuvânt, dupre însuflare dumnezeească ai surpat pre bârfitorul cu puterea Duhului, Ierarhe de Dumnezeu cinstite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Ceata proorocilor prin umbra Scripturii mai 'nainte de demult te-a vestit, Născătoare de Dumnezeu, palat însufleţit şi căruţă în chipul focului, sicriu şi năstrapă cu aur închipuită Fecioară, făclie luminoasă şi munte umbrit, uşă închisă şi carte, cleşte şi pat aurit, cămară şi nor cu totul luminat. Iară noi Stăpână totdeauna, cu buzele şi cu inima te lăudăm cu credinţă, ca pre o Născătoare de Dumnezeu întru tot curată.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea;
Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune, şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Spiridon, Milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira glasul al 6-lea.

Prea înţelepte Spiridoane, lumina şi vârful părinţilor, cu lumina minunilor tale luminând marginile lumii, şi surpător arătându-te turburării lui Arie; roagă pre Mântuitorul să se mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi, în 6 zile. Şi ale sfântului două, pe 8.

CANONUL sfântului.

Peasna 1, glasul al 2-lea. Irmos:

Intru adânc a aşternut,..

In pământul blânzilor ajungând ca un prea blând Părinte, milostiv şi curat făcându-te, viforul cel sculat asupra inimii mele îmblânzeşte-l, ca fiind întru dumnezeească linişte să te laud.

Cu lucrările cele dumnezeeşti Părinte curăţindu-ţi sufletul, te-ai făcut sfinte Spiridoane cu chip dumnezeesc, şi cu raza cea strălucitoare a dumnezeescului Duh te-ai îmbogăţit. Pentru aceea luminezi pre cei ce cu bucurie te fericesc pre tine.

Dela turme ca pre David

luându-te Ziditorul, păstor iscusit te-a pus turmii celei cuvântătoare; cu bunătatea şi cu blândeţele strălucind, şi cu neräutatea, prea cuvioase păstorule înfrumseţându-te.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară curată, luminează, sfinţeşte cugetul şi sufletul meu rogu-mă, risipind norii nepriceperii mele, şi din întunerecul păcatului scoţându-mă; ca dupre vrednicie să te cinstesc.

Alt CANON al sfântului.
Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Kristos te-a ales păstor prea cuvioase din pântecele maicii tale, blând, sfinţit şi curat, propoveduitor sfinţitelor dogme, şi vas prea cinstit al darurilor Duhului, de Dumnezeu purtătorule.

Omorând cugetul cel trupesc, şi ochii sufletului mai 'nainte curăţindu-i, cu totul teai făcut dumnezeească biserică Duhului, prea cuvioase, lucrând cu sfinţenie jertfe cuvântătoare în curăţie, întru tot fericite.

Slavă:

Pământul Chiprului văzându-l însetat de apă, şi lui Ilie asemănându-te, mulţime de ploi din Cer ai pogorât cu rugăciunile tale, prea cuvioase; că Hristos ascultă rugăciunea slugilor sale.

Şi acum, a Născătoarei:

Năstrapă de aur te cunoaştem şi masă, şi sfeşnic luminos, munte umbrit şi izvor de Dumnezeu izvorît, scară şi uşă a dumnezeeştii vieţi, ceeace eşti plină de Dar, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:
Hristos se naşte slăviţi-l...

Peasna 3-a, Irmos:
Pe piatra credinţii...

Luminându-ţi mintea ta cu nepătimirea şi împodobindu-o cu dumnezeeasca umilinţă, darurile Duhului ai luat, a goni duhurile şi a dezlegà boalele celor ce te cinstesc pre tine cu credinţă prea sfinţite.

Pre şarpele începătorul răutăţii omorând, năravul iubirii de argint călcându-l, şi miluind pre cel lipsit Ierarhe, şarpe ai prefăcut în podoabă de aur, cu sfinţite rugăciunile tale, Părinte cuvioase.

Suitu-te-ai în muntele privirii, intrat-ai în norul nepătimirii, şi în lespedea inimii tale ai luat legea cea mântuitoare ca un prea sfinţit, şi ca o slugă de aproape a Stăpânului tău.

A Născătoarei:

Vindecă ranele sufletului meu; luminează-mi mintea cea întunecată cu negrijire, dumnezeiască Mireasă, ca să cânt: Nu este fără de prihană precum tu, şi nu este curat afară de tine Stăpână.

Alt Canon, Irmos:
Fiului celui mai 'nainte...

Celui ce dela turmele oilor a luat pre marele Spiridon, ca să păstorească Biserica sa, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cela ce ai înălţat cornul nostru, sfânt eşti Doamne.

Cela ce pre cea moartă în groapă, ca pre o vie o ai întrebat Spiridoane prea înţelepte, şi ai dat femeei odorul carea cerea, roagă-te să se trimiată nouă mare milă, cu rugăciunile tale cele sfinte.

Slavă:

Toţi cu dumnezeeească cuviinţă lăudăm prea cinstită şi prea sfinţită pomenirea ta fericite, cântând cu un glas lui Hristos Dumnezeu şi zicând: Cela ce ai înălţat cornul nostru, sfânt eşti Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiului celui ce cu voe s'a întrupat mai presus de fire din Fecioară, şi pre Născătoarea după naştere o a păzit Fecioară curată, cu dumnezeasca putere, Dumnezeului a toate, să-i strigăm: Sfânt eşti Doamne.

Sedealna glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Dela păstoria oilor, rânduit fiind a fi econom Bisericii lui Hristos, ai strălucit păstor de Dumnezeu pus Spiridoane, şi pre lupii cei de rea credinţă gonindu-i cu cuvintele, întru păşunea bunei credinţe ai hrănit turma ta. Pentru aceasta în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinţi, credinţa ai întărit cu înţelepciunea Duhului, Ierarhe fericite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea.

A lui Avraam iubirea de străini luând, şi nerăutatea lui Iacov; nevinovăţia lui Iov, bunătatea lui Moisi, şi blândeţile lui David, vas Duhului cu totul luminat dupre vrednicie te-ai arătat Spiridoane. Pentru aceea ca şi Ilie ai trimis pământului ploae, şi repejunile rîurilor cu Darul ca Eliseu le-ai oprit Ierarhe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruească iertare greşelilor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca ceeace eşti Mireasă cu

totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu ştii de bărbat; ca ceeace eşti locaş Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt locaş spurcat, fărădelege şi batjocură dracilor întru cunoştinţă m'am făcut, grăbeşte de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaş luminat prin fapte bune, ceeace eşti curată de lumină priimitoare. Goneşte-mi negura patimilor, şi împărtăşirii celei de sus mă învredniceşte, şi luminii celei neînserate, cu rugăcunile tale.

Peasna a 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Cu cărbunii cinstitului Duh aprinzându-te, materia patimilor cea lesne arzătoare Fericite o ai ars; şi lumea ai luminat cu strălucirile cele ca de foc, ale bunătăţilor tale Spiridoane.

Intrebată fiind cea moartă, ţi-a răspuns Părinte, şi curgeri de rîuri cu poruncile tale s'au oprit; că te-ai arătat Fericite făcător de minuni, luând dumnezeescul Dar.

Omorându-ţi pornirile trupului, de Dumnezeu însuflate, morţi ai sculat cu grăirea ta cea de viaţă făcătoare. Pentru aceasta te rog, înviază Părinte şi sufletul meu cel omorît.

A Născătoarei:

Proorocii mai 'nainte au vestit adâncul tainii tale cel necuprins cu mintea; că numai tu însuţi ai născut Preacurată pre cel necuprins, carele s'a întrupat pentru milostivirea cea nespusă.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag ţiind în mână, şi cu chip prea sfinţit împodobit, în vis ivindu-se dumnezeescul înger, împăratului te-a arătat dumnezeesc tămăduitor patimii lui; carele strigă cu credinţă: Slavă puterii tale Doamne!

Asemănându-te lui Hristos Stăpânului tău, tămăduitorului tuturor, ai vindecat pre împăratul, Spiridoane făcătorule de minuni, şi cu dumnezeeşti porunci l-ai deşteptat cu bună credinţă, spre dumnezeească râvnă cuvenită lui Dumnezeu, cu bună îndreptare Fericite.

Slavă:

Graiurile dumnezeeştilor porunci păzindu-le întru tot Fericite, durerile cele mari ale împăratului le-ai risipit, şi aur ai dat tuturor celor de pre pământ, Spiridoane fericite; că nimica nu ai câştigat pre pământ, strângându-ţi la Cer bogăţia cea nefurată.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş Cuvântului cu adevărat, şi făclie luminii celei neînserate te-ai arătat Fecioară; pentru aceea toţi credincioşii cu căldură te rugăm: Roagă Doamnă pre fiul tău, să rumpă cursele lui Veliar celui ce rău cugetă asupra noastră.

Peasna 5-a, Irmos:
Luminarea celor ce zăceau...

Râul darurilor care sunt întru tine, adapă toată inima Cuvioase, dărueşte sănătate din destul, pre toţi îi ridică spre slava lui Dumnezeu celui ce te-a preamărit, şi cu tot felul de minuni te-a cinstit.

Pre tine fericite, împăratul pământesc te-a cunoscut adevărat dreaptă slugă a Impăratului ceresc, şi plin de dumnezeescul Dar, când ai venit la dânsul tu marele doftor, cel arătat înaintea lui Dumnezeu.

Urmat-ai Părinte obiceiului lui Avraam celui iubitor de streini, deschizând tuturor intrările casii tale, făcându-te tuturor toate, şi purtând grijă de cei ce erau în primejdii, Spiridoane fericite.

A Născătoarei:

Prunc nou ne-ai născut nouă Fecioară, pre cel mai 'nainte de veci născut din Tatăl cel fără început; pre carele roagă-l ca pre fiul şi Dumnezeul tău, să miluească pre cei ce te mărturisesc din suflet, de Dumnezeu Născătoare prea curată.

Alt Canon, Irmos:
Dumnezeu fiind păcei...

Credinţa în mijlocul a multor părinţi o ai întărit Ierarhe Spiridoane, propoveduind unirea Dumnezeirii Treimii; pentru aceea şi Biserica cinsteşte dupre vrednicie, prea sfântă pomenirea sfintei adormirii tale.

Credincios fiind ucenic, al lui Hristos, Ierarhe Spiridoane, morţi ai înviat, şi i-ai pus de faţă vii cu rugăciunea ta, că toate a le puteà ţi-a dăruit, dintru a sa putere păzitorul vieţii noastre.

Slavă:

Câştigând obiceiurile nădejdii, ale dragostii şi ale credinţii Părinte, te-ai arătat săracilor sprijinitor, bolnavilor doftor, liman celor din furtuni, purtător de linişte tuturor marginilor, de Dumnezeu înţelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace eşti sfânta sfinţilor Fecioară prea curată, ai născut pre Sfântul sfinţilor, pre Hristos Mântuitorul, cel ce sfinţeşte pre toţi. Pentru aceea Impărăteasă şi Stăpână a tuturor,

ca pre o Maică a Ziditorului făpturilor te mărturisim.

Peasna 6-a, Irmos:
Intru adâncul greşelilor...

Aurul ca nişte tină s'a socotit înaintea ta, cela ce ai strălucit mai mult decât aurul prin lipsa de patimi, şi te-ai îmbogăţit Cuvioase, cu darurile cele cu totul de aur ale Duhului.

Curat slujind Stăpânului tău, mulţime de puteri îngereşti ai avut Cuvioase, slujind împreună cu tine cu glasuri nevăzute prea sfinţite.

Prea lăudată viaţa ta prea înţelepte, te-a făcut vestit lumii Părinte. Pentru aceasta săvârşim dumnezeiască pomenirea ta, şi bucurându-ne te lăudăm.

A Născătoarei.

Mai desfătat decât cerurile a fost pântecele tău, ceea ce nu ştii de bărbat, încăpând pre Dumnezeu cel neîncăput nicăirea, prea curată Fecioară cu totul slăvită.

Alt Canon, Irmos:
Din pântece pre Iona...

Ca pre alt Samuil te-a uns Darul, Spiridoane prea înţelepte, a sluji lui Dumnezeu cu sfinţenie; şi i-ai adus jertfă fără de sânge, întru tot Fericite, crezând cu adevărat, că s'a priimit sus în locaşurile Dumnezeului nostru, înfricoşată şi nevinovată slujba ta.

Moisi în şarpe a prefăcut toiagul din porunca lui Dumnezeu odinioară, iară tu prea cuvioase Ierarhe în aur ai prefăcut şarpele cu rugăciunea ta, pentru prietenul tău; atâta de minunate minuni a lucrat Dumnezeu, prin tine.

Slavă:

Ca un îndreptător şi întărire Ierarhilor, luceafărul lumii cel prea luminos, turnul cel neclătit, temeiul Bisericii cel nesurpat, izvorul minunilor cel nedeşertat; cu rugăciunile tale izbăveşte pururea de ispite, pre cei ce cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Nedepărtându-se de sânurile Părintelui celui fără de început, în sînurile curatei Fecioarii se sălăşlueşte; cel fără mamă, fără de tată întrupându-se, Hristos cel ce împărăţeşte dreptatea; al acestuia înfricoşatul neam este nepovestit şi neştiut.

CONDAC, glasul al 2-lea.
Podobie: Cele de sus căutând...

Cu dragostea lui Hristos fiind rănit prea sfinţite, mintea înălţându-ţi cu raza Duhului, cu privirea la cele de sus cea

lucrătoare, lucrare ai aflat de Dumnezeu priimite; jertfelnic dumnezeesc făcându-te, cere tuturor dumnezeeasca ertare.

ICOS.

Pre Ierarhul Domnului cel din pântece sfinţit, să-l lăudăm acum, pre Spiridon cel ce a luat tablele Darului dumnezeeştii slave, şi carele este mare întru minuni şi la toţi folositor cald, şi însuşi văzător de dumnezeească strălucire. Ca pre un folositor al săracilor, şi ca pre un îndreptător al sufletelor păcătoşilor. Că acesta jertfind în altarul lui Hristos, Ierarh credincios s'a arătat, tuturor cerând dumnezeească ertare.

Intru această Lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Spiridon făcătorul de minuni.

Stih: Spiridon făcătorul de minuni, de a şi murit,
Dar a lucrà multe minuni, încă n'a mai contenit.
In douăsprezece zile,
Spiridon lasă această vieţuire...

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Constantin cel Mare şi a fiului său Constantie, din Chipru de neam, modest la chip, şi la inimă smerit. Şi dintâiu a fost păstor de oi, apoi însurându-se şi murindu-i femeia, s'a făcut episcop, şi atâta i-s'a dat dela Dumnezeu, Darul tămăduirilor, cât s'a numit *de minuni făcător*. Căci fiind secetă a făcut de s'a pogorât ploae, şi iarăşi a oprit supărarea ploaei. Prin rugăciune a potolit încă şi foametea; a întors şarpe în aur; şi dacă a mântuit pre un sărac din nevoia lui, iară a adus aurul la cea dintâiu de l-a făcut şarpe. Oprit-a şi curgeri de gârle. Şi a întors pre o femee desfrânată ce a cutezat a se atinge de dânsul. La Soborul ce s'a făcut la Nicheea, cu puterea sfântului Duh, a astupat gurile celor ce foarte se sumeţeau întru înţelepţia ştiinţelor. O femee oarecarea cerându-şi odorul, ce avusese dat pe mâna fiică-sa, care erà moartă, sfântul o a întrebat unde erà pus odorul acela de bani, şi aflând dela fiică-sa cea moartă locul unde erau puşi, i-au dat femeei ai căreia erau. Scăpat-a şi pre împăratul Constantie de boala ce aveà. A întors spre viaţă pre un copil al unei femei, şi a înfruntat şi pre cel ce a vrut să ia capra de lăcomie ce avea, fugind ea spre turmă dela cel ce o trăgeà cu sila; apoi dacă i-a plătit preţul, a rămas cu cele cumpărate. A mai tămăduit şi muţia diaconului, căruia i-a poruncit, să facă puţină rugăciune pre vremea arşiţei, şi el lungindu-o mult de multa mărire deşartă ce aveà, îndată se făcù mut şi fără glas. Acestui sfânt i se arătà îngerii şi-i slujià la sfânta slujbă zicând: *Şi cu Duhul tău*, când împărţià poporului obişnuita binecuvântare în biserică; că aprinzând slujitorii puţine făclii, şi dojenindu-i sfântul pentru aceasta, ei răspundeau că nu trebue mai multă lumină în biserică, de oarece nu erà nimenea în biserică; ci sfântul a luat mărturie dela Cer, că avea îngeri privitori, cari cântau împreună cu dânsul. Dară pe cine nu spăimântă minunea izvorării untului de lemn din candelă când i se stingeà lumina sfârşindu-se untuldelemn. Acest sfânt a spus multora cele de pre urmă ce erau să le vie, cu dumnezeească mai 'nainte cunoştinţă. A dojenit şi pre episcopul Trifilie carele erà dat în petrecerile şi în desfătările lumeşti, şi l-a făcut a iubi mai mult bucuria cea viitoare. Acesta certând şi înfruntând pre o femee ce căzuse în preacurvie, şi nu vrea să se mărturisească, ci la facerea ei aducea dovadă pre bărbatul ei, zicând că copilul este făcut cu dânsul, şi acela erà mort de douăzeci de luni. Acestui sfânt i se vedeà capul plin de rouă pe vremea secerei când ardeà soarele, arătând Dumnezeu cinstea în care vrea să fie. Acesta ocârmuind bine turma ce i s'a încredinţat dela Dumnezeu, s'a mutat spre petrecerea îngerilor.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Sinetos.

Stih: Cu sabia omoară lipsiţii de minte pe Sinetos,
Carele cinsteşte buna credinţă cea întru Hristos.

Acesta a fost pe vremea împăratului Aurelian, făcut Anagnost Bisericii Romane, de sfântul Papa Xist. Deci văzând pre Aurelian că aduce jertfă idolilor, s'a întrebat cu el, și bătându-și joc de el, s'a făgăduit că va jertfi și însuși. Dar nevoind să jertfească, și arătând că numai în batjocură și-a dat cuvântul, pentru aceasta a fost bătut cu vine de bou atâta de mult, în cât tot pământul de sub el s'a roșit de sângiuri. Apoi a fost aruncat în temniță, iară a doua zi a fost întins pe o scară de fier înfocată; atuncea a auzit de sus dumnezeesc glas ce-l întăriă și-l îndemnă la mucenie și împreună cu glasul, a căzut și o ploaie repede, care a stins focul; iar sfântul s'a păzit nevătămat. După acestea din porunca Împăratului, s'a săpat o groapă adâncă ca de zece coți, și în fundul ei au fost așezate lemne ascuțite și drepte, iară preste ele a fost aruncat mucenicul lui Hristos; și i s'a zdrobit mai toate mădulările trupului; iarăși cu dumnezeeasca pronie a rămas sănătos. In fine a fost închis în capiștea zisă *Panteon*, și de acolo ieșind, i s'a tăiat capul, și așă a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Alexandru Arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Alexandru din jertfitori unul fiind...
Fără sânge, unul mucenicesc danț plinind.

Când Dechie împărățeă în Roma veche, mare goană s'a pornit asupra creștinilor; deci atuncea pre sfântul acesta Alexandru, Arhiepiscopul Ierusalimului a fost pârît la Domnitorul Palestinei, și adus fiind înaintea lui legat cu lanțuri de fier, a vorbit multe cu el, și pre Hristos cu mare glas înaintea tuturor l-a declarat Dumnezeu, Împărat și ziditor a toată lumea; iară pre idoli, i-a arătat că sunt draci, și vederată înșelăciune; și încă a dat anatemei cu glas luminat și îndrăzneț, pre cei ce li se închină, și-i cinstesc. Aceste cuvinte ale sfântului au turburat pre Domnitorul și din porunca lui, a fost muncit Arhiereul lui Hristos cu feluri de munci; apoi a fost osândit, ca viu să l mănânce fiarele. Și când a slobozit asupră-i feluri de fiare, sfântul se rugă zicând: Doamne! De voești să mă sfârșesc acum, facă-se voia ta. Atuncea fiarele o minune! unele se închinau sfântului plecându-și în jos capetele, altele tăvălindu-se pre pământ, sărutau picioarele sfântului, și altele iarăși lingeau cu limba lor rănitele lui mădulare. Iară marele Arhiereu, mulțumind lui Dumnezeu pentru aceasta, ș'a dat sfântul său suflet în mâinile lui, lăsând nevătămat trupul său pre pământ. Pre carele oarecare cucernici creștini, din multa cinstire ungându-l cu mirezme, și cu giulgiu înfășurându-l, l-au îngropat la loc ales.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ammonata și Antu.

Stih: Urăsc cele pământești ziceă Ammonată,
Ingeri priimiți-mă lipsit de viață, singur își cântă.
Zicerea proorocului David cu punerea înainte zic,
Ca floarea câmpului dumnezeeasca floare s'a veștejit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Nerăutatea lui Moisi, blândețele lui David, viața cea fără de prihană a lui Iov celui din Avsitida câștigându-ți, locaș Duhului te-ai făcut, cântând prea sfințite: Cela ce ești binecuvântat și prea slăvit.

Rouă din Cer a picat pre capul tău în vremea secerișului, ceeace însemnă, că Dumnezeu a proslăvit precum a zis, dumnezeească pomenirea ta Cuvioase, sfințind pre credincioși, prin mijlocirea ta.

In adunarea părinților te-a proslăvit Dumnezeu păzindu-ți Fericite cuvintele tale, care cu

credinţă le-ai adus ca o hotărâre nestrămutată, nebun arătând pre Arie cel necuvântător, şi surpând împrotivirea lui.

A Născătoarei:

Strugurul ai odrăslit cu cuvânt negrăit Fecioară, ca o viţă pre unul cel nelucrat, carele izvorăşte vin veselind pe oameni, şi scoate toată beţia patimilor.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în buna credinţă...

David fu chemat dela turme la împărăţie, precum este scris. Iară tu minunate din păstor credincios şi cu totul împodobit, slujitor sfinţit te-ai arătat, strigând Ziditorului tău: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Se spăimântau gloatele neputând să vază în Biserică, dumnezeeştile oşti cele fără de trup ale lui Hristos, ci numai pre dreptul slujind dimpreună cu dânsele, şi împreună cântând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă:

Tu cela ce cu bună credinţă luminat arătând unirea Cuvântului împreună cu Tatăl, ai depărtat pre toţi dela rătăcirea lui Arie, şi ai învăţat să cânte: Dumnezeul Părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul vas al Mirului, care aduce în sine Mirul cel bine mirositor, în peştera Vitleemului vine să-l verse, umplând de bună mireasma cea tăinuitoare, pre cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Stins-ai cuptorul patimilor cu dumnezeeştile ploi ale dumnezeescului Duh, şi rouă ai izvorît, care alină arşiţa neputinţelor Părinte, a celor ce aleargă cu credinţă la tine totdeauna, fericite Spiridoane prea cuvioase.

Fără răutate, drept, blând şi milostiv, şi neştiind în minte răul, ai fost doritor, iubitor de străini, Ierarh prea cinstit, cu evsevioasă înţelepciune împodobit Cuvioase. Pentru aceasta cu credinţă te cinstim.

De demult ţi-a dat glas moarta, ca şi cum ar fi fost vie, întrebându-o tu Părinte; o minune prea mare! O prea slăvită taină! O mare Dar care ai dobândit! Cu viaţă îngerească fiind împodobit, vrednicule de minuni.

A Născătoarei:

Patimile inimii mele vinde-

că-le cu milostivirea ta prea lăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l, şi mă îndreptează ca să umblu bine pre cărările cele mântuitoare, ca pururea să te laud.

Alt Canon, Irmos:

Minune prea mare.

Cine va numără minunile tale Ierarhe Spiridoane de Dumnezeu înţelepţitule? Că ploi cereşti ai pogorât cu a ta rugăciune, şi fecioara răspunde ţie prea înţelepte. Curgerea apelor o ai oprit, şi pre prietenul tău Fericite degrab l-ai mântuit; pre împăratul l'ai vindecat, şi străine lucruri ai săvârşit.

Mustrat-ai împrotivitoarele cugete ale ereticilor, cu dogmele dreptelor tale cuvinte Ierarhe; că învăţând pentru credinţa cea dreaptă şi neclătită, ai întărit adevărul ei. Drept aceea cântând strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Minuni preste fire izvorăşte Părinte, racla ta celor bolnavi, că dupre vrednicie te-ai arătat dumnezeesc vas al alegerii, şi livede a nepătimirii prea mirositoare, care îndulceşti pre credincioşii cei ce cu vrednicie cinstesc sfântă şi dumnezeească, luminată şi prea slăvită adormirea ta, Spiridoane de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Auzire nouă este ceeace s'a făcut întru tine Maică Fecioară, că singură ai născut mai presus de fire pre Domnul şi Mântuitorul, carele a pecetluit minunat pântecele tău. Drept aceea bucurându-ne, strigăm ţie: Bucură-te mântuirea tuturor credincioşilor.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui...

Pre Fiul Părintelui celui fără de început, luminat l-ai propoveduit de o fiinţă cu Tatăl şi împreună veşnic, deosebindu-te în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinţi, şi astupând gurile celor fărădelege, Ierarhe prea fericite.

Soare mult luminos, podoaba părinţilor, lauda preoţilor, împreună locuitorule cu îngerii! Pre cei ce acum săvârşesc cu bucurie pomenirea ta cea de lumină purtătoare, învredniceşte-i luminii celei neînserate cu rugăciunile tale.

Dumnezeeştile locaşuri, uşa cea cerească, ceata cea frumoasă a celor ce prăznuesc, au priimit întru glas de bucurie sfinţit sufletul tău, cel cu

bunătăţi împodobit prea fericite.

A Născătoarei:

Mare taina naşterii tale celei mai pre sus de minte, minunează pre îngeri de Dumnezeu dăruită, mângâe adunarea cuvioşilor, veseleşte pre sfinţii părinţi, cari dumnezeeşte te laudă pre tine nedejdea sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos

Taină streină...

Să săltăm duhovniceşte o iubitorilor de praznic! Să plesnim cu mâinile şi să lăudăm cu cântări pre marele şi dumnezeescul păstor. Al căruia prea sfânt locaş, dărueşte acum tuturor sănătate sufletului şi trupului

Propoveduit-ai în mijlocul Soborului de Dumnezeu înţelepţite, pre Cuvântul tău cel împreună fără de început, şi ai surpat slava cea mincinoasă a lui Arie, prea înţelepte, şi ai convins sfânta adunare că tu cu adevărat te-ai arătat apărător credinţii.

Slavă:

Lângă scaunul lui Dumnezeu stând întru tot Fericite, dimpreună cu dumnezeeştile cete ale tuturor îngerilor celor fără de trup, nu înceta a rugà pre iubitorul de oameni şi Domnul Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te binecuvântată întru tot fericită, pre carea te laudă toţi îngerii, şi purtătorii de Dumnezeu părinţi, şi făptura, ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cel preste sfinţi; pre acesta roagă-l să miluească pre cei ce te laudă pre tine.

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Dela turmă necuvântătoare te-a adus Duhul sfânt la cea cuvântătoare purtătorule de Duh, ca şi pre Moisi şi pre David, ale cărora blândeţe ai urmat Spiridoane lumina lumii.

Slavă, asemenea.

Proslăvitu-te-a Dumnezeu întru minuni, şi întru semne prea multe Fericite; că la dumnezeescul Sobor, Treimea ai mărturisit, şi morţi ai înviat, şarpe în aur ai prefăcut, şi curgerea rîului cu prea călduroasele tale rugăciuni o ai oprit, şi l-ai trecut.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeească casa ta Fecioară bogat izvor de minuni s'a arătat, izvorând tuturor

noianuri de minuni şi de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste, şi te slăvim cu credinţă.

LA HVALITE
Stihirile pe 4, glas 1-u.
Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Cu raza Duhului fiind strălucit înţeleptul Ierarh, a stricat nebunia cea întunecată şi bârfitoare a lui Arie. Pentru aceasta drepte învăţături dând cu credinţă pentru Treime, a fost lăudat de cei înţelepţi şi pricepuţi şi Soborul a întărit.

De două ori.

Strălucit fiind cu cereşti raze cu puterea lui Hristos, dai tămăduiri sufletelor şi trupurilor, celorce cu credinţă acum săvârşesc pomenirea ta, de Dumnezeu fericite Părinte făcătorule de minuni; pentru cari nu încetà a te rugà.

Lucrător în via poruncilor lui Hristos, prin credinţă te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule; pentru aceasta dinarul împărăţiei celei de sus ai luat. Neîncetat roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine Spiridoane înţelepte.

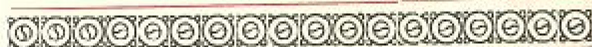
Slavă, glasul al 4-lea:

Cuvioase Părinte Ierarhe prea slăvite, plin fiind de apostoleasca învăţătură, şi locaş dumnezeescului Duh prin vieaţă îmbunătăţită arătându-te, pre lupii Bisericii prin învăţături i-ai gonit, şi dreapta credinţă luminat o ai arătat; stâlp şi apărător te-ai arătat creştinătăţii. Pentru aceasta şi minuni făcând la toate marginile, şarpe în aur ai mutat, şi pre cea moartă, prin întrebare o ai ridicat. Ci o vrednicule de minuni între părinţi, şi cu dascălii împreună vorbitorule, roagă-te Mântuitorului, să se mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate nevoile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu; ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ectenlile şi Otpustul.
Ceas întâi, şi Otpust desăvârşit.

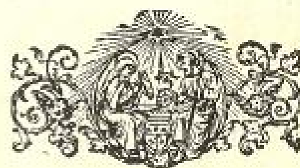

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul cel întâi Peasna 3-a, pe 4, şi din al doilea, Peasna 6-a, pe 4. Prochimen. Apostol, către Efeseni: *Fraţilor ca fiii luminei să umblaţi...* Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfinţii mari mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie şi Orest. Şi sfânta muceniţă Luchia fecioara.

Seara după obişnuitul Psalm, cântăm : Fericit bărbatul... Starea intâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Străluceşte pomenirea pătimitorului tău Evstratie, Doamne, ca un soare luminos, carele cu strălucirea cuvintelor celor nebiruite, a înfruntat mulţimea dumnezeilor, ca pre un cort întunecat, deşert de credinţă, şi a făcut patru mucenici părtaşi împreună cu dânsul. Prin mijlocirile lor, dărueşte-ne iertare, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Cu cuvinte, cu patimi, şi cu multe feluri de lipsiri ale vieţii, au arătat sfinţii dragostea cea desăvârşit, către tine nemişcată, împreună cu înţeleptul Evstratie, Avxentie, Orest şi Mardarie, împreună cu Evghenie, nevoindu-se prea lăudaţii. Cu rugăciunile lor, Doamne mântueşte sufletele noastre.

Din turburarea celui fără minte, se taie capul lăudatului Avxentie, şi Mardarie spânzurându-se de glezne, s'a încununat; iară Evghenie se împodobeşte cu tăierea mâinilor şi a limbii; Orest se adoarme în pat aşternut cu foc, şi Evstratie ca un miel al lui Hristos se pune în cuptor.

Alte Stihiri, glas acelaş.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca unul ce bine ai ostăşit Impăratului puterilor, te-ai dat pre sine-ţi Evstratie de voie la munci şi la moarte silnică, aducând împreună cu tine ceată de mucenici fericite; cu cari împreună ai pătimit, şi ai luat cununi de biruinţă; rugându-te dimpreună cu dânşii pentru noi pururea lăudate.

De Dumnezeu înţelepţite Evstratie, viteazule Avxentie, măriţilor Evghenie şi Mardarie, împreună cu Orest, luptându-vă, pre vrăjmaşi i-aţi biruit; şi strălucind arătat ca nişte stele mult luminoase, aţi luminat inimile credincioşilor, şi aţi gonit întunerecul înşelăciunii, prin lumina cea strălucitoare a Duhului.

Bătându-te neîncetat, şi cu focul topindu-te, cu încălţăminte de fier încălţându-te; pe căi gonindu-te, în temniţă închizându-te, şi ca o jertfă curată frigându-te în cuptor, te-ai adus la masa cea de sus, ca o jertfă curată cu bun miros, celui ce s'a jertfit, mucenice Evstratie.

Altă Stihiră a sfintei Luchiei, asemenea:

Nevoindu-te într'adins cu

feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te Făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos, şi săvârşind călătoria prin credinţă şi prin luminată mucenicie, acum împarţi darurile tămăduirilor, la cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă, gasul al 6-lea.

Veniţi iubitorilor de mucenici, să cinstim cu laude pre pătimitorii lui Hristos, pre marele Evstratie cel nebiruit, pre Avxentie, şi pre Evghenie, pre Mardarie, şi pre Orest; ceata mucenicilor cea cu cinci lumini; cari bine nevoindu-se împrotiva vrăjmaşului celui nevăzut, și împodobindu-se cu cununile biruinţii, se roagă lui Hristos, pentru cei ce cu credinţă, şi cu dragoste săvârşesc pomenirea lor.

Şi acum, Dogmatica.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudă prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine Curată, a ieşit negrăind întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărţit, ci în două fire fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

pag. 102

VOHOD: Lumină lină...
Prochimenul zilei şi citirile.
Din proorocia Isaiei citire:

Acestea zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună...

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepții în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor...

LA STIHOAVNĂ
Stihirile, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Minunatul mucenic Evstratie, ne chiamă astăzi să săvârşim cinstită pomenirea lui, cea de preste an. Pentru aceea şi noi adunându-ne să-l cinstim, ca pre un plăcut Domnului, şi ca unul ce cu tărie a pătimit pentru credinţă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Ca şi David întrarmându-te cu vitejia, ai omorît pre al doilea înşelător Goliat, cu credinţa Treimei, Evstratie. Pentru aceasta pururea te veseleşti în ceruri împreună cu îngerii, rugând pre Mântuitorul să ne mântuim noi.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înşii.

Ca Tesviteanul Ilie râvnind, ai râvnit prooroceşte către Domnul Atotţiitorul, mucenice Evstratie cugetătorule de Dumnezeu, şi ai înfruntat semeţia

cea deşartă a celor fărădelege surpând urâciunile idolilor, ca un puternic Fericite.

Slavă, glasul al 5-lea.

Ne îngrozindu-vă de sălbătăcirea tiranilor, ci încă mai mult propoveduind luminat credinţa lui Hristos, multe tăeri şi chinuri aţi răbdat, Evstratie şi Avxentie, Evghenie şi Oreste, şi mărite Mardarie: Pentru aceasta rugaţi-vă Împăratului şi Dumnezeu, pentru noi cei ce săvârşim cu credinţă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te lăudăm credincioşii dupre datorie; pre tine cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne....

Slavă, Şi acum, a Născătoarei învierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfinţilor de două ori. Slavă, Şi acum, al Născătoarei Invierii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intâmpină...

Cu bărbăţia credinţii ca cu o platoşă îmbrăcându-te, şi cu înţelepciunea cea dumnezeească întrarmându-te, Evstratie mărite, toate taberile drăceşti ai biruit şi ai defăimat îndrăznirea cea neputincioasă a celor fără de Dumnezeu. Aşà dar ca cel ce ai îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te să ne mântuim noi. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Cu multe păcate întunecându-mi mintea eu desfrânatul, strig către sprijineala ta cea tare: Lumineză-mi ochii sufletului Născătoare de Dumnezeu, strălucindu-mi raza cea luminată a pocăinţii; şi mă îmbracă în armele luminii Preacurată.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea, asemenea.

Cu puterea cuvintelor tale pre muncitorul l-ai rănit, fiind povăţuitor mulţimii celei purtătoare de Hristos, Evstratie de Dumnezeu înţelepţite; şi ai luminat lumea cu razele minunilor, şi de sus ţi s'a împletit cunună capului tău. Pen-

tru aceasta, şi întru pomenirea ta lăudăm pre Hristos.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Cântându-te pre tine Mireasa lui Dumnezeu, lăudăm naşterea ta cea negrăită, prin carea ne-am izbăvit de înşelăciunea diavolului, şi de toată nevoia Născătoare de Dumnezeu Stăpână; şi strigăm cu credinţă: Miluește turma ta, una prea slăvită.

După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul.

Cu credinţa Treimii întărindu-te, şi cu praştia adevărului întrarmându-te, ai surpat semeţia cea de alt neam a rătăcirii. Şi răpind sabia cea limbută a vrăjmaşului, cu aceea i-ai tăiat înprotivirea cea mincinoasă, şi i-ai înfruntat vicleşugul. Cu trupul ai murit, iară cu Duhul trăeşti Evstratie răbdătorule de chinuri; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele este înnecat în viforul ispitelor lumeşti, ca şi cum ar fi fără de cârmuitor, şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat, şi în fundul iadului a cădea este silit; întâmpină-l Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, şi mântueşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte; ca, cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Apoi Antifonul întâiu al glasului al 4-lea

Prochimen, glasul al 4-lea.

Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pre ei...

Stih:

Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea îi va scăpa pre ei Domnul.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: iată eu vă trimit... = vezi la 26 oct.

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfinţilor cinci mucenici, Milostive...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira glasului al 4-lea, a Casiei:

Sfinţii mucenici mai de cinste au ales înţelepciunea Apostolilor, decât învăţătura Ellinilor, părăsind cărţile ritorilor, şi înfrumseţându-se cu ale pescarilor; că cu acelea învăţau bună limbuţie de graiuri, iară cu graiurile cele dumnezeeşti ale necărturarilor, se învă-

ţau teologhia Treimii; căreia se şi roagă, să se păzească în pace sufletele noastre.

CANOANE, trei:
Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi in 5 zile.
Şi ale sfinţilor două pe 8.
CANONUL intâi al sfinţilor.
Facerea lui Ioan Monahul.
Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:
Adâncul mărei Roşii...

Puitorul de nevoinţe Hristos, şezând în ceruri, dă cu atotputernică dreapta sa, pătimitorilor celor de pre pământ darurile, cununi întinzând celor ce au fost cu Evstratie.

Veniţi să vedem ceată la număr de cinci mucenici, carea străluceşte cu lumină prea luminoasă, având de căpetenie pre doritul Evstratie, încununat cu Dar dumnezeesc.

De brâul ostăşirii celei de pre pământ descingându-te, l-ai adus Impăratului celui adevărat, luând Avxentie dela Hristos semnul pătimirii, prin Evstratie.

A Născătoarei:

Loc încăpător te-ai făcut firii celei dumnezeeşti, prea curată Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea dorind de tine Luchia, ca o fecioară s'a adus pre urma ta, Fiului tău.

Alt CANON, al sfinţilor.
Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:
Ca pre uscat umblând...

Hristos Impăratul cugurilor cereşti stă înainte, dătătorul de daruri, dăruind cununi de biruinţă celor ce au pătimit pre pământ împreună cu Evstratie.

Pre pătimitorii cei cinci la număr cari s'au adunat ceată de Dumnezeu încununată, cu doxologhii de cântare să-i lăudăm credincioşii, pre credinciosul întru Hristos şi înţeleptul Evstratie, avându-l dumnezeesc începător.

Slavă:

De oştirea cea de sus dorind Evstratie, cinstea pământească o ai lepădat, aducând lui Dumnezeu înţelepte viaţa ta, cu sfinţenie curăţindu-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceata bunilor biruitori mucenici cari au priimit cununa biruinţii, se bucură lăudându-te pre tine Preacurată; că prin tine Cerul s'a făcut oamenilor slobodă intrare; că ai născut mai pre sus de minte, pre făcătorul lumii.

Catavasiile:
Hristos se naşte slăviţi-l...
Peasna 3-a, Irmos:
Veseleşte-se de tine...

Cu nădejdea chinurilor, ca de o avuţie nefurată, mai pre sus de fire, te-ai făcut plin de toată bucuria prea fericite Evstratie.

Cu înţelepciune duhovni-

cească, şi cu răbdarea nevoilor, ai înfruntat nedumnezeirea cea tiranică, mucenice al lui Hristos, Avxentie.

Ca un odor prea luminat al Bisericii, credincioşi v'aţi făcut mucenicilor, fiind înfrumuseţaţi cu ranele lui Hristos.

A Născătoarei.

Cu adevărat te cinstim noi credincioşii Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre Dumnezeu carele s'a făcut trup, tu ceeace eşti fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

De rane fiind plin cu totul, toată nădejdea ta cu tăria minţii, o ai pus Fericite către înaltul Dumnezeu, adevărata mângâere.

Ai înflorit prin dumnezeeasca înţelepciune, cu dragostea lui Hristos; iară prin răbdarea muncilor, ai vădit Avxentie nebunia muncitorilor, şi cumpliţimea lor zădarnică o ai arătat.

Slavă:

Ne îmblânzita mânie a lui Lisie, înţelepte, şi cumplita muncă a focului, asemenea somnului le-ai socotit; că întărindu-te întru Hristos, le-ai trecut cu vederea, ca şi cum ar fi pătimit altul·

Şi acum, a Născătoarei:

Pricinuitorul tuturor, te-a dat solitoare pentru noi Fecioară. Pre acesta cu dumnezească cuviinţă lăudându-l credincioşii, pre tine Maica lui Dumnezeu cu sfinţite cântări te fericim.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Luminător prea luminos te-ai arătat, celor ce şedeau întru întunericul necunoştinţii, purtătorule de chinuri. Că cu credinţa ca cu o pavăză ocolindu-te, nu te-ai temut de semeţiile vrăjmaşilor Evstratie arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii.

Alt CONDAC, al sfintei Luchiei, glas şi Podobie aceeaş:

Nevoindu-te intradins cu feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc, prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos; şi săvârşind călătoria prin credinţă şi prin luminată mucenie, acum dai Darurile tămăduirilor, celor ce te cinstesc pre tine.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Nici sabia, nici fiarele, nici focul, nici altceva din cele simţite care înfricoşează n'au putut nici cum înfricoşà tăria

ta. Că cu alergarea ai călcat puterea vrăjmaşului, şi ca un fără de patimă şi fără de trup ai petrecut viaţa. Pentru aceasta dai tămăduiri celor credincioşi, cari cu dragoste aleargă la pomenirea ta; sfinte răbdătorule de chinuri Evstratie, roagă pre Hristos Dumnezeu, lăsare păcatelor să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Când va veni să judece tot pământul, Stăpânul a toate şi Făcătorul, cu oile cele dea-dreapta să mă uneşti pre mine osânditul, şi din întunericul cel dinafară, şi din toată munca, să mă râpeşti pre mine netrebnicul robul tău. Ca cu bună mulţămire să măresc bogăţia bunătăţii tale, de Dumnezeu Născătoare cu totul fără de prihană; ca să strig ţie bucurându-mă: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare păcatelor să-mi dăruească, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău...

Dimpreună cu ranele trupului tău ai lepădat şi întinăciunile sufletului, sfărâmând săgeţile vicleanului balaur, cu credinţă Evstratie.

Proslăvitu-s'a prin ranele tale pătimitorule, Impăratul slavii, şi te-a umplut de mărire negrăită, cu puterea minunilor, Evstratie.

Urmând îndrăznelii pescarilor şi vânând cu mreaja cea muceniceascâ pre înţeleptul Evghenie, l-ai adus Stăpânului, Evstratie.

A Născătoarei:

Pricepându-ţi fecioria pecetluită după naştere Fecioară, cu credinţă ai lăudat pre Cuvântul cel ce s'a născut negrăit, din pântecele tău.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Atotputernicul Dumnezeu aprinzând dumnezeească dorire în sufletul tău, cu adevărat făcător de minuni te-a arătat, tămăduindu-te desăvârşit de rane.

Cu piroane întru tot înţelepte, pătrunzându-ţi-se picioarele prin încălţămintele cele de fier, tot pre sine-ţi te-ai roşit, asemănându-te patimii Impăratului Iisus.

Slavă:

Cu adevărat frumoase sunt picioarele purtătorilor de chinuri, călcând pre vrăjmaşul, şi lui Hristos cântând: Pe calea mărturisirii tale vom alerga Stăpâne!

Şi acum, a Născătoarei:

Cu necuprindere de minte şi neschimbat, întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, din tine cea cu totul fără prihană, prin iubirea de oameni, pre mine omul mă îndumnezeeşte.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ca o stea luminoasă, carea luminează departe, ai strălucit în ceata mucenicilor, nebiruite Evstratie fericite.

Văzându-te pre tine cugetătorul de Dumnezeu Mardarie, strălucind cu lumină înţelegătoare, a alergat către tine ca un miel către păstor, Evstratie.

Toate cele veselitoare le-ai socotit prea fericite Mardarie, ca nişte gunoae, biruind legile firii, cu dragostea pătimirii.

A Născătoarei.

Gând omenesc nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai pre sus de cuget, Maică Fecioară; că ai născut pre Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Minunat ca o stea ai fost Bisericii, răsărind de departe în mijlocul mucenicilor, şi cu muceniceştile raze lumea strălucind mai mult decât soarele, Evstratie.

Ccei dimpreună cu Evstratie, ca nişte stele ale credinţii, ce deapururea se mişcă în Cer, luminează inimile credincioşilor, strălucind cu lumină; pre care dupre vrednicie să-i lăudăm.

Slavă:

Mai pre sus de legătura firii iubitoarea de bărbat femee, înţeleapta şi de Hristos doritoare, mai 'nainte apucând, pre bărbat către pătimire îl unge.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpâna lumii prea bună, mântueşte pre toţi cei ce te mărturisesc din suflet, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare că pre tine folositoare te-am câştigat.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Hristos îmi este mie în loc de toate, strigă cu glas mare Mardarie, şi moşie şi cinste şi nume, că dela tine Evstratie, s'a învăţat aceasta.

Pătrunzându-ţi se picioarele ai fost spânzurat cu capul în jos şi cu frigări arse ţi s'a ars spatele; iară Duhul ţi l-ai dat Stăpânului, Mardarie.

Tăindu-ţi-se limba nu încetezi a lăudà, şi mâinile tăindu-ţi-se, se ridică către Dum-

nezeu Evghenie, cerând mântuire celor ce laudă pomenirea ta.

A Născătoarei.

Avându-te pre tine Fecioară putere şi întărire, Muceniţa, suferea cu tărie chinurile, şi bucurându-se, se aduce după tine Stăpânului tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Insu-mi mie Hristos îmi este în locul tuturor celor părinteşti, ai strigat o Mardarie! cu înfocate ţepuşi pătrunzându-ţi-se picioarele, şi umerii cu săgeţi, aşă bucurându-te te-ai săvârşit.

Arzându-ţi-se mădulările cu jeratic mucenicesc, prin răbdare ai stins nebunia înşelăciunii idoleşti, Evstratie.

Slavă:

O vrednicule de minune, viteazul tău suflet, prea de bun neam Evghenie! Că prin cumplitele sfărâmări ale fluerilor picioarelor, ţi-ai dat duhul în mâinile Stăpânului tuturor, bucurându-te.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea curată Stăpână, care ai născut nouă pământenilor pre Cârmuitorul şi Domnul, încetează cumplita şi nestatornica turburare a patimilor mele şi dă linişte inimii mele.

CONDAC, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Filozofând înaintea celor fărădelege cele dumnezeeşti, bătăi ai răbdat cu bărbătească inimă; şi strălucind prea minunat cu dumnezeeşti semne ai stins înălţata văpaie a înşelăciunii. Pentru aceasta te cinstim, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

ICOS.

Biserica prăznueşte cu taină astăzi sfinţita ta prăznuire, vestind luminat vitejiile tale, durerile, ostenelile şi luptele cele mai pre sus de fire pentru Dumnezeu; răbdând rane preste tot, prin care ai surpat pre cel mult iscusit; tu slava cea mare şi lauda pătimirilor, stâlp al bărbăţiei, luminător al celor ce te cinstesc cu bună credinţă, vistieria tămăduirilor, îmbogăţitorul celor săraci, întâiule între biruitorii şi cinstiţii mucenici, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

Intru această lună în 13 zile pătimirea sfinţilor şi slăviţilor ai lui Hristos mucenici: Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie, şi Orest.

Stih: Pre Evstratie şi pre cei câte de două ori câte doi care împreună s'au nevoit,
Focul şi sabia odată de viaţă i-au lipsit.
Pre cei ce împreună cu Evstratie s'au aflat,
In a treisprezecea, sabia i-au secerat.

Aceştia au fost în vremile lui Diocliţian şi Maximian păgânilor împăraţi, şi duxului Lisie, care erà domn pre ceata Limitaneilor, şi Agricolae, care obladuia toată partea Anadolului. Aceşti sfinţi dară din început încă dela strămoşii lor credeau în Hristos, şi se ascundeau pentru frica tiranilor şi a gonacilor, însă dintr'aceştia, sfântul Evstratie erà din oraşul Aravrachinilor, scriniar, la ceata duxiască, cărea erà şi căpitenie. Deci poftind a mărturisì de faţă buna credinţă şi temându-se de neştiutul sfârşit al lui, poruncì unuia din slugile sale, să-i pue brâul în biserica ce erà în Aravraca, socotind întru sineşi şi ispitindu-şi firea, că intrând preotul Avxentie, de và lua brâul îi va fi mărturisirea în Hristos, după voia lui Dumnezeu şi îndrăznirea fără nici o frică, de cele ce gândeà a răspunde; iară de-l va luà altcineva de ai bisericei, să mai ţie încă credinţa lui Hristos pre ascuns, şi să nu se vădească nici decum. Deci văzând că ispita i se făcu după gândul său, luându-i preotul Avxentie brâul, socotind că i se va izbândi bine mărturisirea pentru Hristos, şi ieşind înaintea lui Lisie, mărturisì cu îndrăzneală buna credinţă, căci, când a stătut cei ce s'au chinuit mai 'nainte, a stătut şi el înaintea lui Lisie, de vremece şi mai mare erà acelei cete, pentru aceea şi el întâiu se mărturisì că este creştin. Deci luându-i tiranul brâul, poruncì de-l dezbrăcă în pielea goală, şi-l puseră jos de-l bătură. După aceia îl legară cu ştreanguri şi-l ridicară sus, şi-l pârjoliră cu foc, ce-i făcuse dedesupt. Apoi îi turnară preste arsurile trupului, apă de sare cu oţet amestecat, şi-l frecară pre coaste cu hârburi, şi prea slăvită minune făcù că ieşì cu totul sănătos. Deci chemă şi pre sfântul Evghenie spre credinţa în Hristos, şi mărturisì şi el cu îndrăzneală şi slobod zicând: că şi el la un gând cu sfântul Evstratie se află, şi aceiaşi cinste dă lui Dumnezeu carele se cinsteà de dânsul. Atuncia pre sfântul Evstratie pironindu-l cu încălţăminte de fier, l-au purtat gonindu-l împreună cu Evghenie, din oraşul Sevastianilor până la Nicopoli, şi întru acea alergătură privind sfântul Mardarie, unde goneà pre sfântul Evstratie, şi văzând pre un om vestit ca acela la nevoie ca aceia, îl fericeà pentru răbdarea lui, şi, că pentru credinţa în Hristos, din neam vestit şi luminat ce erà, a ales a pătimi cele ce pătimesc făcătorii de rele, şi luând sfat dela femeea sa, carea şi ea îl îndemnà spre chinuirea aceea şi lăsându-şi copilaşii ce aveà cu dânsa pe seama lui Dumnezeu, se duse de ajunse pre sfântul Evstratie unde-l goneà pre cale, şi-l legă şi pre el lângă dânsul. Deci şezând Lisie la întrebare, întâiu sfântului Avxentie i-a tăiat capul, căci a zis că este creştin. Iară sfântului Mardarie, pătrunzându-i gleznele, l-au spânzurat cu capul în jos, şi l-au ars pre spinare cu ţepi arse mult în foc, şi şi-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară sfântului Evghenie i s'a tăiat limba, şi-i frânseră fluerile picioarelor cu toege şi murì întru acele munci. Iară sfântul Orest, vrând să loviască pre străjar, se vădi şi el că este creştin, că Crucea ce purtà la piept, când se întoarse să lovească cu suliţa, se ivi din afară şi se numi pre sine rob lui Hristos. şi a fost legat împreună cu Evstratie, şi s'au trimis amândoi la Agricolae, socotind Lisie, că aceasta va fi spre folos, nu numai pentru înţelepciunea şi puterea cuvintelor lui Evstratie, cu care a ruşinat şi a batjocorit legea lui, ci şi pentru ca să nu mai facă minuni şi să tragă pre mulţi la credinţa în Hristos. Deci stând sfântul Evstratie de faţă înaintea lui Agricolae, şi ruşinând toata înşelăciunea şi deşertarea rătăcirii elineşti, de cele ce zic ei, căci erà mare şi vârf întru înţelepciune, şi povestind orânduiala ceeace erà pentru Hristos, şi înfricoşind pe tiran şi dând în mâna sfântului Vlasie episcopul diata lui ce făcuse în temniţă, carele l-a şi împărtăşit cu sfintele Taine. Deci de vreme ce sfântul Orest fu mai nainte pus preste un pat de fier ars, întru acelaşi şi-a luat şi sfârşitul, pre acesta mai pre urmă băgându-l într'un cuptor aprins, a luat cununa muceniei. Iară soborul acestora se face în sfânta biserică a sfântului Apostol şi Evanghelist Ioan Bogoslovul, carea este aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţe Luchiei fecioarei.

Stih: Luchia ca o fecioară, o cunună a luat,
Şi iarăşi ca o muceniţă prin cea a doua s'a încununat...

Aceasta a fost din orașul Siracusa, aflându-se în Sicilia logodită cu bărbat, iară pentru boala ce supără pre mumă-sa se duse cu dânsa la Catana, ca să roage pre sfânta muceniță Agati să o izbăvească de curgerea sângelui, și ducându-se văzù în vis pre sfânta Agati unde dă tămăduire maică-sa, și ei îi proorocià mucenia ce erà să ia pentru Hristos; deci dupăce se tămăduì maică-sa, împărțindu-și averea la săraci, aveà bună poftă a mărturisi pre Hristos. Și fiind pârâtă de logodnicul ei, a stătut înaintea boerului Pashasie, carele a poruncit de o a dus la curvăsărie ca să o rușineze, însă prin Darul lui Hristos a rămas curată, năvălind mulți și neputând să o mute din locul care stà întărită, și văzând că nu este nădejde a-și schimbà gândul ei, nici putând să o arză cu focul ce aprinsese acolo unde stà sfânta, că erà păzită de Dumnezeu, i-a tăiat capul cu sabia.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arsenie cel din Latro.

Stih: Lui Arsenie părinte ai urmat,
Și cu el in ceruri dănțuind împreună te-ai aflat.

Acest cuvios părintele nostru și de minuni făcătorul Arsenie, erà din Constantinopol, fiu de părinți drept cinstitori, bogați, și cei mai întâiu dupre neam. Deci pe lângă aceea, că Cuviosul acesta erà asemenea strălucit cu neamul, i s'a mai dat lui dela împăratul acei vremi și alt cin; a fi Feldmarșal și Patrichiu locului ce se zice a Chiviriotelor. Ci și când într'o vreme, a fost trimisă flotă împărătească, atuncea Cuviosul acesta a luat îngrijirea ei, dar fiindcă din furtuna mare a clocotit marea din adâncul ei, pentru aceasta corăbiile flotei s'au scufundat, el însă singur ieșind la uscat și-a scăpat viața. Deci atuncea aflând voie, a luat aceea ce de multă vreme dorea; adecă s'a îmbrăcat cu îngerească shima monahicească. Deci se ticăloșea cu trupul și-l supunea pre el la suflet, cu posturi, cu privigheri, cu culcări pe pământ și cu alte rele pătimiri, și pe lângă acestea își strâmtora trupul său cu grele lanțuri, cel cu adevărat decât fierul și diamantul mai puternic și mai tare. Iară râurile lacrimilor sale, și stările cele de toată noaptea, și războaele viclenilor duhuri și suferința ce arăta la răcelele iernei, și la arsurile secerișului, acestea toate zic, cine poate să le numere? Cu asemenea nevoință nevoindu-se fericitul, a fost trimis de Duhul sfânt la un loc ce se află de ceea parte de locul numit Ieros. Iară acolo ducându-se, cu pururelnică curgerea lacrămilor sale, a arătat fericitul acel loc valea plângerii, hainele sale erau de păr. Deci câte părți ale trupului nu le muncea lanțurile, le munceà asprimea hainelor, hrana sa (sau mai bine zicând nehrana sa), nu erà alt decât ierburi sălbatice, și pre acestea le mâncà nu cu sațiu, ci numai cât le gusta. Setea sa o mângâia, numai apă foarte puțină, și aceasta de două sau trei zile scoasă. Apoi ducându-se de acolo, a mers la minunatul munte Latron, ce se află în Asia, și acolo petrecând minunat prea minunatul, a omorât cu rugăciunea sa și cu semnul Crucii, o aspidă, care se încuibase acolo, și otrăveà apele. Apoi ducându-se și de acolo, a mers dupre dumnezeeasca poruncă, la mânăstirea ce se numește a Chelivarilor, și făcându-se acolo Igumen pe o scurtă vreme, a îndemnat pre mulți spre faptă bună. Apoi ducându-se de la mânăstire s'a întors iarăși la dorita sa liniște, lipsit fiind, necăjindu-se, ticăloșindu-se și închizându-se într'o peșteră, întru carea erau cuiburi și locuinți a multor fiare. Deci acolo, a rămas liniștit, alt prooroc Daniil arătându-se, căci precum acela a rămas nevătămat în groapa leilor, asemenea și marele de suflet acesta Arsenie, a rămas în peștera aceea în locuința fiarelor, nevătămat și nesupărat, iară mai bine zicând, Cuviosul acesta prin rugăciunea sa a izgonit adecă fiarele ce locuiau acolo, iară peștera aceea o a făcut școală de suflete. Deci viind frații monastirii, îl rugau pre el ca să se ducă împreună, pentru aceasta s'a întors Cuviosul iarăși în monastire. Insă și acolo aflându-se, nu viețuià mai mult obștește împreună cu frații, ci închizându-se pre sine într'o chilie prea mică, singur, slujeà Dumnezeului singur, și în cele șase zile a săptămânei, nici vorbea cu cinevà, nici mâncare priimea, numai Duminica însă obișnuià sfântul, și a vorbi, și a mâncà. Ce să vorbim mai mult? La atâta nepătimire a ajuns Cuviosul, în cât nici hrană trupească nu priimea mai mult pururea pomenitul, căci se hrănea

de dumnezeesc înger, ci şi Darul minunilor a luat dela Domnul, căci ape amare turburându-le cu toiagul său, întru prea dulci pe acestea le prefăceà. Aşa petrecând Cuviosul, cu înţelepciune şi bărbăţie, şi cu înfrânare şi dreptate a ajuns la sfârşitul vieţii sale, şi erà chemat la locaşurile cele de sus. Pentru aceasta a chemat pre toţi monahii ce locuiau acolo împrejur şi i-a învăţat pre ei pentru lepădarea de lume, şi de ale lumii, pe lângă acestea încă şi pentru răbdare, şi iubire de fraţi, şi pentru smerenie, şi pentru rugăciuni. Apoi îngenunchind şi umplându-i-se ochii de lacrămi, şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu; multe şi după moarte minuni lucrând, căci cu rugăciunea fraţilor, a vindecat sfântul un îndrăcit carele se apucase să bortilească mormântul sfântului, şi apoi a rămas slăbănog pentru cutezare, mai în urmă însă a venit în simţire şi s'a pocăit. Ci şi un monah ce avea idropică, apropiindu-se de mormântul sfântului, l-a rugat pre el ca să-l vindece, şi îndată o minune! a luat sanătatea sa mulţumind împreună şi slăvind pre cel ce slăveşte pre sfinţii săi Hristos, singur adevăratul şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Intru această zi, cuviosul Aris, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Dumnezeescul Aris, nu Aris cel mânios s'a aflat,
Ci mai vârtos blând, şi pre pământul celor blânzi a călcat.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţit mucenic Gavriil arhiepiscopul Serbiei, carele în Prusa a mărturisit la anul o mie şase sute cincizeci şi nouă.

Stih: La înălţime spânzurându-te Gavriile, celui pre lemn spânzurat ai urmat,
Şi cu îndoită cunună te-ai încununat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluеşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:
In cuptorul persesc...

Având cugetul mărturisirii nestrămutat, a cinsti un Dumnezeu în Treime, ai defăimat chinurile, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Ca un fericit ai umblat pe cale fără prihană, plecându-ţi genunchile cu mulţămită Mântuitorului, iară sufletul ţi l-ai dat în mâinile Stăpânului ca o jertfă cu bun miros, Avsentie.

Dumnezeul cel ce a dat hrană lui Ilie prin corb, acesta făcând minuni a descoperit cinstitul tău cap, celor ce-l pofteau ca, un ospăţ mult dorit, Avxentie.

A Născătoarei.

Fecioară Maică, ca pre o curată şi nestricată, te-a iubit pre tine Cuvântul cel curat; şi întrupându-se din tine, a zidit iarăşi pre om deplin, cela ce a prea mărit pre Luchia cu minunile.

Alt Canon, Irmos:
Dătător de rouă cuptorul...

Purtătorule de biruinţă Avxentie, către cereasca împărăţie te-ai suit; că după ispitirea muncilor celor de multe feluri, pre Hristos Dumnezeu mărturisindu-l, te-ai săvârşit pentru dânsul, tăindu-ţi-se capul.

Prea minunată este, bună şi cu totul înţeleaptă bărbăţia ta Oreste; că în privelişte cu vitejie te-ai luptat, şi pre su-

fletul lui Lisie cu Crucea l-ai pătruns, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri

Slavă:

Dimpreună ostaș, dimpreună călător, și legat de un gând, și dimpreună ostenind s'a arătat lui Evstratie Orest, și împreună moștean împărăției lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei.

Pre cei trei tineri cuptorul nu i-a ars, nașterea ta mai 'nainte închipuind. Că nu te-a ars nici pre tine dumnezeescul foc, cel ce s'a sălășluit întru tine, și pre toți i-a luminat a strigà: Bine cuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos.

Mâinile întinzându-și...

Deschizându-ți buzele cele curate, ai tras dumnezeescul Duh, Evstratie, și slăbiciunea închinăciunilor celor pierzătoare de suflete o ai înfruntat, și ai strigat, să cinstească pre Dumnezeu cel în Treime, zicând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu înțeleptele tale învățături mucenice Evstratie, întărindu-se cugetul lui Orest cel nebiruit, fost-a întins pe pat de fier, urmând tinerilor celor ce au risipit văpaia, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Intinsu-ți-ai trupul cu răbdare mărite Oreste pe pat de foc, și te-ai numărat împreună cu mucenicii, veselindu-te întru Domnul, și te-ai odihnit în locașurile cele cerești, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Arătatu-te-ai mai înaltă de cât cerurile, născând pre Dumnezeul cel ceresc Preacurată, carele toată făptura pământenilor o a făcut cerească, și cinstită pomenirea Luchiei o a luminat, căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Din văpaie Cuvioșilor...

O putere a Treimii celei mai pre sus de fire, cu îndrăzneală propoveduind ai teologhisit, și idoleasca slujire cea deșartă ai vădit, prea înțelepte Evstratie și de Dumnezeu înțelepțite.

Ne știind tiranul de răbdarea ta, socotea să spăimânteze cugetul tău cel nebiruit cu priveala focului; carea tu defăimându-o cu bucurie, strigai popoarelor: Binecuvântați

toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu dumnezeeştile tale sfătuiri învăţându-se de Dumnezeu înţelepţitul Orest, pre patul cel înfocat a sărit săltând, şi ca un miel fără prihană cu totul arzând, lui Dumnezeu dătătorului de cununi strigà: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară, izbăveşte-mă ajutând neputinţii mele, şi de multele supărări şi rele mă scapă; că pre tine te măresc una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind atras de dragostea dumnezeească, spre mutarea de aicea, şi tare înfruntând amăgirile tiranilor fericite Evstratie, te-ai sârguit către Darul chemării de sus, prin pătimire.

Foarte te bucurai veselindu-te Mucenice, de hotărârea osândirii, a nebuniei muncitorului, slăvind pre puitorul de pătimirea ta Evstratie, lăudând pre Hristos pierzătorul morţii.

Veniţi toţi iubitorilor de mucenici, să fericim cu laude sfinte pre surpătorii înşelăciunii, pre înţeleptul Evghenie, pre Orest şi pre Mardarie, şi dimpreună cu ei pre Avxentie, şi pre Evstratie.

A Născătoarei:

Lumină ne-a strălucit nouă din pântecele tău, Fecioară neispitită de bărbat, cu ale căreia lumini dumnezeeşti s'a luminat minunata Luchia, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Alt canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Dorind a te împărtăşi dumnezeeştilor taine, purtătorule de chinuri, te-ai învrednicit fericite Evstratie şi arătării celei dumnezeeşti şi luminate; şi te-ai apropiat către Hristos cel dorit, carele te chemà la Cer.

Intărindu-te cu puterea lui Hristos Evstratie, ai batjocorit momelile gonitorilor, slăvind pre Hristos cu cântări. Că în lăuntrul cuptorului intrând ca în frumosul raiu, ca şi tinerii oarecând, te-ai bucurat Fericite.

Slavă:

Cu cântări şi cu laude să lăudăm credincioşilor pre dumnezeeştii ostaşi, pre Avxentie şi pre Evghenie, pre Mardarie,

pre lăudatul Orest, şi pre începătorul cetii, împreună pătimitorul şi prea înţeleptul învăţător Evstratie.

Şi acum, a Născătoarei:

Locaş al lui Hristos celui ce împărăţeşte împreună cu Tatăl şi cu Duhul te-ai făcut Fecioară; iară prin tine Preacurată şi noi locaşuri cu bun Dar făcându-ne, ne-am învrednicit a ne face şi fii aceluia prin Botez.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre ritorul Evstratie să-l lăudăm cu cântări, şi cu el pre Avxentie, pre Mardarie, pre Orest, şi pre înţeleptul Evghenie; cari s'au străduit pentru Hristos, şi se roagă neîncetat pentru noi, cei ce lăudăm sfinţită pomenirea lor.

Slavă, asemenea.

Săvârşit-ai luminata călătorie a pătimirii Evstratie fericite, şi ai adus pre ceilalţi, pre Evghenie prea cinstitul, pre înţeleptul Avxentie, pre Mardarie şi Orest, de a cărora credinţă şi îndrăzneală s'au mirat oamenii şi cetele îngereşti.

Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pământenilor, folositoarea păcătoşilor nădejdea creştinilor, singură mântuirea lumii, izbăveşti-mă de îngrozirea focului.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu, a lui Vizantie.

Ceata cea în număr de cinci a sfinţilor să o cinstim popoare, lăudând pre Mântuitorul Hristos, pre Evstratie cel cu suflet răbdător şi tare purtător de chinuri, împreună cu dânsul pre Avxentie, pre Evghenie, pre Mardarie, şi pre Orest; că aceştia nevoindu-se pentru buna credinţă, au călcat întreitele valuri ale vrăjmaşilor; şi se roagă Mântuitorului să dăruiască curăţire şi iertare de păcate, celor ce săvârşesc cu credinţă pomenirea lor.

Glasul 3, a lui Ghermanò.

Cu cuvintele ritoriceşti a uimit pre cei fărădelege, ostaşul lui Hristos, şi cu rane de luptător, bărbăteşte a biruit puterile vrăjmaşilor, Evstratie măritul şi tarele purtător de chinuri, umblând pre calea cea strâmtă şi anevoiasă şi ajungând la pământul vieţii veşnice; unde se roagă lui Hristos, să ne dăruiască nouă mare milă.

Pre marele între mucenici Evstratie, carele întru dumne-

zeeasca înţelepciune era filozof, şi prin frumseţea cuvintelor s'a arătat ritor, să-l lăudăm cu cântări muceniceşti. Că acest ostaş al lui Hristos adunând cu bună credinţă luptători, şi în vremea războaelor puind în rânduială darurile nevoinţelor, răpind sabia vrăjmaşului, cu aceea l'a rănit pre el; către carele să strigăm: Alesule întru mucenici, împreună cu cei ce s'au nevoit cu tine, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce săvârşesc cu credinţă prea cinstită pomenirea voastră.

Glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Să se încununeze de noi cu laude bunii biruitori, mărturisitorii adevărului, Evstratie înfruntătorul băsnuirii Ellinilor, şi propoveduitorul dumnezeeştii înţelepciuni a creştinilor; Avxentie, cela ce cu înţelepciunea cuvintelor şi cu răbdarea lucrurilor, a înfruntat nedumnezeirea cea tirănească; pre lângă aceştia Evghenie cel de bună trebuinţă lui Dumnezeu, şi nesuferit tiranilor pentru mărturisirea cea mântuitoare, şi Orest ostaşul cel adevărat şi minunat al Impăratului tuturor; împreună cu aceştia şi Mardarie cel mai blând decât porumbul, carele a ruşinat pre şarpele cel înţelegător, prin darul lui Hristos Dumnezeu, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a Casiei.

Vioara cea cu cinci coarde, şi sfeşnicul cel cu cinci lumini, al Bisericii lui Dumnezeu, pre purtătorii de Dumnezeu mucenici dupre numele lor să-i cinstim cu cântări, şi cu bună credinţă să-i lăudăm: Bucură-te cela ce bine te-ai ostăşit pentru Dumnezeu, în armata cerească, şi ai plăcut celui ce te-a ales ostaş; cela ce între ritori eşti ritor, de Dumnezeu înţelepţite Evstratie. Bucură-te fericite Avxentie, cela ce ai crescut întru mulţime talantul carele ţi s'a încredinţat dela Dumnezeu. Bucură-te purtătorule de Dumnezeu Evghenie, ramura cea prea frumoasă a dumnezeescului bun neam. Bucură-te Oreste prea fericite, cel cu chip frumos, şi cu năravul prea bun, şi în amândouă prea ales, carele petreci cu totul în munţii cei dumnezeeşti. Bucură-te Mardarie nebiruitule, mărgăritarul cel strălucit şi limpede, cela ce rabzi cu bucurie chinurile cele amare. Bucură-te ceata cea întocmai la număr cu fecioarele cele înţelepte. Pre voi vă rugăm: Apăraţi-ne de toată mânia şi scârba, şi ne faceţi părtaşi bucuriei voastre celei

negrăite, pre noi cari cinstim pomenirea voastră cea de preste ani.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscându-te că ai născut pre Judecătorul cel prea drept, mă rog Preacurată, soleşte pentru mine, carele am vieţuit nestâmpărat, şi care sunt osândit şi ticălos, să nu mă osândească la înfricoşata judecată cea viitoare; ci să mă pue dimpreună cu cei aleşi cari au să steà deadreapta sa, pentru mila şi bunătatea lui.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceas întâi, şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul întâiu Peasna 3 pe 4; şi din al doilea Peasna 6-a pe 4. Apostolul, din epistola catre Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul*... Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi, păziţi-vă de oameni*...

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfinţii mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie, şi Arian.

La Doamne strigat-am,**Stihirile glasul al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu pavăza bunei credinţe înarmându-te Domnul, te-a făcut să ieşi tare spre tabăra vrăjmaşului, Tirse pururea pomenite; pre carele l'ai sfărâmat cu suliţa răbdării tale, ai stins mulţimile de mii ale lui, şi te-ai încununat cu cununi de biruinţă, mare Mucenice, mult pătimitorule.

Cu albiciunea sufletului, cu frumseţea trupului, şi cu curăţia mărturisirii, erai prea ales mucenice Levchie, pentru aceea te-a luminat Hristos pre pământ, cu nume purtător de numele albiciunii pre tine slăvite. Roagă-l dar să se ferească din stricăciune şi primejdii, cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea pururea cinstită.

Cu bună biruinţă ai săvârşit nevoinţele Calinice, fiind numit mai 'nainte, ceeace erai să fii cu faptele. Şi râvnind lui Levchie, ţi-ai albit sufletul cu podoabele patimilor şi ale chinurilor, şi ai arătat în privelişte socoteala cea fără de Dumnezeu a celor fărădelege, şi întunericul înşelăciunii cu dum-

nezeeasca putere l-ai împuţinat.

Alte Stihiri, glasul acelaş.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Tirs cel minunat, şi de Dumnezeu înţeleptitul Calinic, şi lăudatul Levchie, mărturisind pre Treimea cea nezidită, au suferit foarte grele dureri, şi munci neîncetate au răbdat bărbăteşte, şi au luat cununile biruinţii, ca nişte purtători de biruinţă, făcându-se cetăţeni dimpreună cu puterile cele fără materie.

Marele Filimon, Ariano prea fericitul, înţeleptul Apolonie, cu curgerile sângiurilor au stins văpaia mulţimii dumnezeilor, şi tot pământul l-a adăpat cu dumnezeeştile curgeri ale cunoştinţii de Dumnezeu, şi cu ploile tămăduirilor usucă izvoarele patimilor, cu dumnezeescul Dar, bunii biruitori Mucenici.

Prea frumoase flori au înflorit în grădina Duhului, măriţii Mucenici, dând dumnezeeştile bune mirezme, bine mirosind cugetele celor ce cu credinţă cinstesc pomenirile lor de preste an, pătimirile, luptele, şi fericitul lor sfârşit; prin care locuesc veselindu-se în lumina cea neînserată.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului, prea lăudată, te rog curăţeşte-mi gândul cel spurcat, şi toate păcatele şi-l fă locaş de veselie Treimii celei dumnezeeşti; ca mântuindu-mă, să măresc bunătatea şi puterea ta cea nemăsurată, eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

Preacurata, văzând pre iubitorul de oameni Hristos răstignindu-se, şi rănindu-se în coastă cu suliţa, plângeà strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Cu ce-ţi răsplăteşte poporul cel nemulţămitor, pentru bunătăţile ce ai făcut lor? Şi te sârgueşti să mă faci fără fiu prea iubite! Mă spăimântez Milostive de răstignirea ta cea de bună voie. Stihirна din Octoih

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumne„zeu cântare de biruinţă să-i „cântăm“.

Cu străluciri mucenicești stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, și cu dumnezeeștile fulgeri luminându-vă pătimitorilor, luminați-ne pre noi, cari lăudăm pomenirea voastră.

Dorind de frumsețea cea dumnezeească, întru nimic ați socotit cele veselitoare ale vieții, Mucenici ai lui Hristos, și murind cu trupul, v'ați învrednicit a aflà viață fără de sfârșit.

In priveliște mustrând înșelăciunea nedumnezeirii, Mucenici purtători de patimi, cu cuviință dumnezeească ați răbdat focul a multor dureri, și acum ați dobândit viața cea fără durere.

Slavă:

Luminându-te cu razele cele mai pre sus de lumină ale Duhului lucrătorul tuturor, ai stins întunericul cel adânc al nedumnezeirii, mucenice minunate fericite Tirse.

Și acum, a Născătoarei.

Pre Cuvântul cel nescris imprejur, cuprins făcându-se cu trup l-ai născut Curată; pre carele roagă-l să izbăvească de stricăciune și de impresurarea patimilor, pre cei ce te măresc pre tine.

Peasna 3-a, Irmos.

Nu este sfânt precum tu...

Trupul strujindu-ți cumplit mai marii întunerecului, tăria cugetului tău nu o a slăbit, fiind întărit Tirse cu dragostea cea dumnezeească.

Minunată a fost credința ta Mucenice, cea cu adevărat întru Domnul fără veste, prin carea ai rușinat credința cea rea a vrăjmașilor, strigând: O Filimoane! Robul lui Hristos sunt eu.

Cu îndrăzneală ai ieșit către lupta vrăjmașului Mucenice, nu cu pavăză sau cu suliță înarmându-te, ci cu credință nesmintită, dumnezeește și bărbătește l-ai surpat pre el.

Slavă.

Fiind întărit din Cer de dorirea cea dumnezeească, ai luat Dar a te face îndumnezeit prin apă tăinuit, Filimoane mucenice al lui Hristos, carele te-a întărit către nevoințe dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Unul din sfânta Treime întrupându-se din curatele tale sângiuri, cu cuviință dumnezeească, a ieșit în două firi, ca să mântuiască pre cei din Adam, cu bunătatea sa Preacurată.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălţat cornul credin„cioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pe piatra măr„turisirii tale".

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cu pavăza bunei credinţe bine acoperindu-se, şi cu arma Crucii îmbrăcându-se, cu tărie au surpat taberile tiranului, Mucenicii lui Hristos cei vrednici de minune, şi încununându-se dela dânsul ca nişte biruitori, dănţuiesc neîncetat cu puterile cele de sus; şi Mântuitorului se roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Sfinţit chinuindu-se sfinţiţii Mucenici ai Domnului, sfărâmările trupului şi moartea cea silnică, bărbăteşte au răbdat, cu credinţă neîndoită, şi semeţia vrăjmaşului de tot au surpat. Pentru aceasta luând Dar de tămăduiri, vindecă pre cei bolnavi, şi izbăvesc de răutate pre cei ce totdeauna strigă: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste săvârşesc sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu Fecioară cel smerit din pruncie întinându-mi eu cel spurcat, şi cu cuvintele şi cu faptele pre mine însu-mi m'am netrebnicit, şi nu am ce face sau unde să scap; dar altă nădejde afară de tine Fecioară nu ştiu, vai mie eu netrebnicul. Pentru aceasta ca rugător către tine Preacurată, acum alerg şi mă rog mărturisindu-mă ţie: Greşit-am! Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască, că întru tine Fecioară nădejdile mi-am pus eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine Dumnezeule, Stăpâne şi Mântuitorule, văzându-te Mieluşaua spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se strigă ţie: Vai mie Fiule! Cum pătimeşti şi cum suferi îndelung răbdătorule dela cei nemulţămitori ocări şi moarte? Ca să mântueşti firea omenească cea căzută, şi să o scapi din răutăţi şi de mulţimea greşelilor. Pentru aceasta strig ţie: Scoală-te din morţi, şi apără turma ta de toată nevoia.

Peasna 4, Irmosul:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu Dumne„zeească cuviinţă cântă stri-

„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.“

Poftind voi Mucenicilor a mărturisi pre însuşi cel milostiv şi însuşi Domnul şi Dumnezeul tuturor, prin chinuri aţi dobândit împărăţia lui.

Sdruncinăturile trupurilor, năvălirile fiarelor, ale focului şi ale mării, bărbăteşte ai suferit cu totul Fericite, şi ai biruit toată tăria vrăjmaşului, mucenice Tirse.

Cu ranele patimilor împodobindu-ţi sufletul, l-ai făcut mai luminat decât lumina soarelui, ca un purtător de chinuri ostaşule al lui Hristos mucenice Levchie.

Slavă:

Scoţându-ţi-se vinele, ai slăbit pre vrăjmaşul voitorul de rău, prea fericite, şi pe calea muceniei bine împodobit ai umblat mucenice Apolonie, prin dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică eşti fără bărbat, tu Fecioară fără prihană. Fecioară nestricată, între femei numai pre tine te ştim, bine cuvântată Marie ajutorul oamenilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezeeească străluci-rea ta Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea-„ză-le; ca să te vază Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine „adevăratul Dumnezeu, cela ce „chemi din negura greşelilor“.

Fiind luminaţi cu luminile cele dumnezeeşti ale făcătorului, cu adevărat aţi trecut luciul cel nesuferit al nedumnezeirii, şi v'aţi mutat către dumnezeeasca linişte.

Târâţi cumplit pe pământ prea lăudaţilor Mucenici, şi cu chinurile fiind răniţi, aţi dobândit darurile cele cereşti, făcându-vă cetăţeni dimpreună cu îngerii.

Slavă:

Intinzându-te şi cu multe rele fiind încunjurat Tirse, ai răbdat, arătându-te cu dumnezeeştile ajutorinţi, mai pre sus de tot felul de munci.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei ce te mărturisesc pre tine din suflet, Născătoare de Dumnezeu, Stăpâna cea bună a lumii, păzeşte-i că pre tine te avem folositoare nebiruită, ceeace eşti cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Mişcându-vă cu suflările dumnezeescului Duh înţelepţilor, corabia sufletului

în limanul cel de gând cu bucurie o aţi mântuit Mucenicilor, îndulcindu-vă de Dumnezeire.

Cu văpselele cele din sângiuri, făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, prin dezbrăcarea trupului Mucenicilor, v'aţi împodobit cu dumnezeească bună cuviinţă, înfrumseţându-vă cu slavă.

Slavă:

Filimon cu Levchie, şi cu dânşii Apolonie şi Tirs pururea fericitul, pătrimea cea dumnezeească şi luminată, s'a îmbogăţit cu strălucirea Treimii, prin împărtăşire fără materie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce mai pre sus de făpturile cele văzute şi cele de gând, ca un Dumnezeu se înţelege, întrupându-se a ieşit din pântecele tău, păzindu-te nestricată, precum ai fost mai 'nainte de naştere, Maică Fecioară.

Irmosul:

Marea vieţii văzându-o „înălţându-se de viforul ispite„lor, la limanul tău cel lin aler„gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viaţa mea, „mult milostive".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Fiind râvnitori bunei credinţe, aţi defăimat pre muncitorul cel rău credincios, aţi mustrat sălbătăcirea lui cea vărsătoare de sânge, şi aţi biruit cumplita lui împrotivire; şi aşà fiind întăriţi cu ajutorul lui Hristos, Tirse şi Levchie, dimpreună cu cei ce aţi pătimit, rugaţi-vă pentru noi.

ICOS.

Să se umple de laudă gura mea precum a zis proorocul David, pentru tine Doamne, şi precum mai 'nainte ai întărit întru credinţa nevoinţelor pre măritul mucenic, carele erà păzitor oraşului, iară acum s'a arătat nevoitorul tău, îngrozind pre muncitori, şi rugându-se pentru cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea lui.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfinţilor lui Hristos mucenici: Tirs, Levchie şi Calinic.

Stih: Cel ce tăià creangă de copaciu, pre tine Tirse nu te-a nemerit,
In cât lesne să te taie mai 'nainte de sfârşit.
Levchie cel luminat cu totul, de sabie se săvârşeşte,
Şi trupul roşu prin sângiuri îşi văpseşte.
Lui Calinic gâtul i s'a tăiat,
Şi bun biruitor prin lucruri s'a aflat.
Prin herăstruire Tirse te-ai muncit.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Dechie şi Cumvrichie domnul, cari goneau pre creştini spre părţile Nicomidiei, Nicheii şi Chesariei cei din Vitinia, iară sfântul Levchie îndemnându-se şi pornindu-se din sine-şi, merse către dânsul mărturisind pre Hristos şi ocărând deşertăciunea idolilor, deci spânzurându-se din porunca ighemonului şi strujindu-i carnea cumplit şi rămâind întărit spre credinţa creştinilor, i-au tăiat capul. Apoi mergând ighemonul la Elispont,

îl întâmpină marele viteaz Tirs, mărturisind slobod cu toată îndrăznirea pre Hristos, că este Dumnezeu şi mustrând pre tiran, că fără de cale cinsteşte pre cei ce nu sunt dumnezei, pentru aceea l-a bătut cu palmele preste obraz şi-i sfărâmară gleznele, şi legându-i mâinile şi picioarele la un loc, i le sfărâmară, şi-i băgară undiţe în pleoapele ochilor, şi-i împunseră ochii, şi cu măciuci de aramă i-au frânt picioarele, şi i-au turnat plumb topit pre spinare, care turnându-se au vătămat mai mult pre muncitori decât pre sfântul, de vreme ce prin Darul lui Hristos a rămas nevătămat de toate cumplitele munci ce-i dedese, apoi l-au legat cu lanţuri de mijloc şi cu rugăciunea sfărâmă toate închinăciunile idolilor, după aceea l-au băgat într'un vas plin de apă cu capul în jos, şi îndată se sparse vasul, şi l-au dat de pre zid înalt jos, unde erau puse piroane şi ţepi de fier ascuţite, şi cu puterea lui Hristos a fost păzit, şi de acelea nevătămat, după acestea dând şi Cumvrichie şi Silvan, rău sfârşit vieţii lor, s'a pus domn în locul lor Vavdos, carele prinzând pre sfântul, căci ţineă credinţa lui Hristos, l-au băgat într'un sac şi l'au aruncat în mare, şi spărgându-se sacul din venirea de îngeri, a fost scos sfântul la uscat şi iarăşi l-au luat de i-au dat munci grele, şi iarăşi sfântul cu rugăciunea a surpat idolii jos, şi l-au dat ca să-l mănânce fiarele, şi rămase nevătămat de 'ele, şi iarăş l-au bătut atât cât pica carnea jos. Atuncea a tras şi pre sfântul Calinic la credinţa lui Hristos, carele eră popă idolesc, socotind cu mintea sa că acela eră Dumnezeu mai mare decât toţi. cu al căruia nume cad idolii jos, căci mergând sfântul Tirs la Apolonia, clăti şi doborâ jos la pământ cu rugăciunea, idolii dumnezeilor celor deşerţi, asemenea minuni făcând şi sfântul Calinic, de a surpat idolul ce se cinstea acolo, i-a tăiat capul, iară pre sfântul Tirs băgându-l într'un sicriu ca să-l taie cu un ferăstrău, şi neputând slugile mai muta fierăstrăul să-l tragă, a rămas nevătămat şi şi-a dat sufletul la Dumnezeu, făcându-se glas spre dânsul din Cer, care îi arătă binele ce-l aşteaptă. Şi se face soborul lor la muceniceasca lor casă ce este aproape de Elean.

Intru această zi, sfinţii mucenici: Filimon, Apolonie, Arian şi cu tovarăşii lui.

Stih: Filimon cel ce mai 'nainte pre prieteni, cu fluerile a veselit,
Acum tăiat fiind, streină veselie a dobândit.
Fii pierzărei, morţii cei de sabie au dat,
Pre Apolonie cel cu punere fiu celui prea înalt.
Pre Arian, cel ce de viclenie s'au aţâţat.
Nebuneşte în mare l-au aruncat.

Aceşti sfinţi, erau în anii împăratului Diocliţian şi Arian ighemonul Tibaidei din Egipet. Iară chipul muceniei lor a stătut aşa: Treizeci şi şapte de creştini au fost prinşi şi s'au adus la ighemonul, însă unul dintre ei Apolonie cu numele, anagnost fiind bisericii de acolo, înfricoşându-se către amarele munci ale muceniei, a dat patru galbeni, împreună şi hainele sale lui Filimon carele jucà jocul numit siravlion, ca el îmbrăcând hainele lui Apolonie şi închipuindu-se în felul lui, să jertfească idolilor în locul lui. Iară Filimon luând hainele lui Apolonie şi îmbrăcându-le, îndată se îmbrăcă gânditor, împreună şi cu credinţa lui Hristos. Deci intrând în privelişte, sub închipuirea lui Apolonie, i-a fost poruncit ca să jertfească idolilor; iară el a mărturisit că crede în Hristos. Atuncea a poruncit ighemonul ca să vie Filimon să cânte jocul mai sus zis, ca prin dulceaţa cântărei aceluia, să se îndemne cel ce mărturiseă pre Hristos, sub chipul lui Apolonie, ca să cinstească mai mult bunătăţile lumii şi să se lepede de Hristos, adică să jertfească idolilor. Aceasta auzindu-o Filimon a arătat că el este Filimon cel ce se caută, carele s'a închipuit cu chipul lui Apolonie. Ci Ellnii îl îndemnau pre el să se lepede de Hristos. Insă viteazul Filimon nu s'a înduplecat, pentru care pricină, ighemonul l-a mustrat pre el zicând: Că în zadar se osteneşte zicându-se pre sine creştin, dacă mai întâiu nu se va boteză, căci este oprit, îi zice, a se numără cu creştinii, cel ce nu va lua Botezul; fiindcă îl mustră, zic pre Filimon. Pentru aceasta el a făcut rugăciune şi a căzut ploae preste singur el numai, în cât toţi cei ce stau de faţă s'au înspăimântat, iară sfântul s'a încredinţat că ploaea aceea s'a făcut botezul său dela Dumnezeu, pentrucă nici un creştin nu îndrăznea ca să-l boteze pentru frica ighemonului. Apoi a făcut rugăciune sfântul ca

să se piarză uneltele acelea a cântecului mai sus zise, pre carele le dedese lui Apolonie, când a priimit dela el galbenii precum s'a arătat mai sus, și deoarece viind foc din Cer, le-a ars pre ele în mâinile lui Apolonie. Deci fiindcă dumnezeescul Apolonie, a stătut pricină ca să crează Filimon în Hristos, pentru aceasta a fost adus înaintea ighemonului și a mărturisit credința lui Hristos, pentru care i-a tăiat vinele picioarelor și l-a târât pre el prin toată cetatea, iară Filimon spânzurat fiind de un măslin, a fost însăgetat, însă săgețile nu s'au atins de el, ci una dintre ele viind la ighemonul, a înpuns ochiul său și l-a orbit, pre carele sfântul Filimon iarăși l-a făcut sănătos, căci i-a spus lui mai 'nainte că după mărturisirea mea, de vei luà țărână dela mormântul meu și o vei pune pre ochiul tău, îl vei aveà pre el sănătos. Deci dupăce li s'au tăiat capetele amândorura și sfântului Filimon și sfântului Apolonie, atuncea s'a dus ighemonul Arian la mormântul mucenicului Filimon, și luând țărână de acolo s'a făcut sănătos, dupre mai 'nainte spunerea sfântului. Deci dintru o pricină ca aceasta a crezut în Hristos, el și cei împreună cu dânsul patru protectori și s'au botezat toți. Despre aceasta înștiințându-se Dioclițian, a trimis și a adus pre ighemonul Arian, și legându-l pre el cu lanțuri de fier și spânzurându-i o piatră de gât, l-a pogorât pre el într'o prăpastie și acolo cu țărână l-a astupat, și l-a acoperit. Și după ce a făcut aceasta rău credinciosul, și-a așezat scaunul său preste prăpastia aceea, și a poruncit oștenilor să joace zicând: Să vedem de va veni Dumnezeul lui Arian și-l va scoate pre el din prăpastia aceasta. După aceea întorcându-se la palat a mers la patul său, și o minune! lanțurile și piatra ce le purtà sfântul Arian, vedea că erau spânzurate deasupra patului său și pre însuși sfântul Arian, culcat pre patul său. Deci s'a temut socotindu-l că este vrăjitor, dar auzind pre sfântul că-i vorbia cu glas liniștit și-i zicea: Eu sunt Arian pre carele tu l-ai băgat în prăpastia aceea, zicând împreună și hulitoare cuvinte împrotiva Hristosului meu. Acestea auzindu-le Dioclițian, s'a înspăimântat și a rămas fără de glas multă vreme, apoi abia viindu-și întru sine nebunul, pre lucrarea minunei o socoteà vrajă. Deci l-a aruncat pre el în mare împreună cu cei patru protectori ce crezuse. Pre câte cinci îi băgase în cinci saci cu nisip. Deci un prea mare delfin trăgând sacii câte cinci și luându-i pre spinarea sa, i-a scos pre ei la țărmurile mărei Alexandriei, iară slugile sfântului Arian, așteptând acolo la țărmuri dupre porunca lui, și văzând moaștele sfinților aducându-se pre spinarea delfinului, s'au minunat; apoi luându-le pre ele cu evlavie și intrând în caic, prin înnotare pre râul Nilului, s'au apropiat de Mitropolia Andinoiților, unde prin glasul ce a venit de sus, înștiințându-se de locul unde se cuvine a se îngropa sfintele moaște, au înștiințat în cetate prea slăvita această minune, de unde au alergat toți, cu tot norodul cu făclii și cu cântări și așa le-au îngropat pre ele cu cinste la loc însemnat.

Intru această zi, pomenirea celor patru protectori ce au mărturisit împreună cu sfântul Arian.

Stih: Protectorilor streină afundare marea este,
Imbrăcați cu saci, ca cu podoabe luminate.

Intru această zi, pomenirea celei cu iubire de oameni ce s'au făcut la noi înfricoșatei groaze a cutremurului dela care fără de toată nădejdea ne-a izbăvit pre noi iubitorul de oameni Dumnezeu.

Stih: Clătit-ai pământul Cuvinte, dar iarăși l-ai oprit,
Căci decât spre urgie mai mult spre indurare ești pornit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioșilor „tineri; iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigà: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.

Cu ploile cele dumnezeești ați stins cuptorul mulțimii dumnezeilor, fiind aprinși de dumnezeeasca dragoste, și acum cântați cu bucurie pătimitorilor:

Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cel ce vă gonià, prinzându-l în mreaja cea dumnezeească, vrednicilor de laudă, l-aţi scos din adâncimea rătăcirii, şi l-aţi adus lui Hrisios, cântând călduros: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Cutremurat-aţi temeliile înşelăciunii, arătând pătimitorilor minte bărbătească, şi neplecată voire, şi acum cântaţi cu bună credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislirea ta este mai pre sus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, carele izbăveşte pre oameni din necuvântare, şi le dă cuvânt a strigà: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Cu pavăza bunei credinţe fiind acoperit, şi Crucea ca o suliţă luându-o, taberile vrăjmaşilor celor nevăzuţi le-ai tăiat Tirse, slava cea dumnezeiască a vitejilor mucenici.

Fiind aprins cu dragostea Atotţiitorului, ai intrat bărbăteşte întru nevoinţele mucenicilor, şi cu tărie chinuindu-te, ai surpat pre balaurul cel mare, Filimoane pătimitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl..

Arătând puterea vrăjmaşului cufundată întru adâncimea bărbăţiei şi a răbdării tale o Ariane, te-ai învrednicit împărăţiei celei nemişcate întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei.

Adevărat Născătoare de Dumnezeu mărturisindu-te strigăm ţie cu credinţă, cuvântul îngerului: Bucură-te, că singură ai născut pre pământ bucuria, ceeace eşti plină de Dar, pururea binecuvântată.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor roua „ai izvorât, şi jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea; pre tine te prea înălţăm „întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Inchipuind patima lui Hristos, aţi răbdat ispite de multe chinuri fericiţilor, şi tăindu-vi-se capetele v'aţi unit cu cetele cele cereşti, luminându-vă cu slavă, şi îndumnezeindu-vă cu razele cele frumoase.

Din sângiurile tale ţi-ai vopsit porfiră, înţelepte Tirse, şi împodobindu-te cu dânsa, şi ţiind ca un sceptru dumnezeeasca Cruce, veselindu-te împreună cu toţi pătimitorii, acum împărăţeşti împreună cu Hristos, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

De nevoinţele voastre fericiţilor şi de împrotiviri, de moartea cea silnică, şi de rane, s'au mirat puterile îngerilor; cu cari împreună petrecând, aduceţi-vă aminte de cei ce săvârşesc pomenirea voastră prea lăudaţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru asemănare de trup omenesc s'a văzut născut Cuvântul din pântecele tău, şi a tras la sine mulţime de mucenici, răbdând patimă prea Bunul, prea curată Fecioară Marie, de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu „este cu putinţă oamenilor, „spre carele nu cutează a că- „utà cetele îngereşti; iară prin „tine Preacurată s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat. „Pre carele mărindu-l cu oştile „cereşti, pre tine te fericim".

SVETILNA.

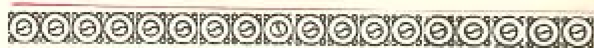
Podobie: Privind ucenicii te-ai înălţat...

Dorind nevoitorii a vedeà strălucirea Treimii, nu s'au arătat nicicum îngroziţi de munci, iară murind s'au sălăşluit în ceruri, desfătându-se negrăit, întru dumnezeeasca strălucire.

A Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniţă de aur, ceeace ai fost încăpere dumnezeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl a binevoit, Fiul s'a sălăşluit, şi Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE

Sfântul sfinţit mucenic Elevterie, şi prea cuviosul părintele nostru Pavel cel din Latro.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Vas prea sfinţit te-ai făcut dumnezeescului Duh, curăţindu-ţi sufletul de patimi, prea sfinţite; pentru aceasta ai luat dumnezeeasca sfântă ungere, făcându-te Arhiereu, şi povăţuitor poporului celui de Dumnezeu înţeleptit, ca un mucenic nebiruit al celui ce pentru noi a răbdat patimi, şi a izvorât nepătimire, pătimitorule Elevterie.

N'ai băgat seamă de trup când se chinuià cu bătăi şi se apropià de foc; că ţi-ai pironit mintea cu neasemănată dorire către podoaba cea prea frumoasă, a doritului celui dumnezeesc, cu a căruia dulce dorire te-ai rănit, lauda mucenicilor, frumseţea Arhiereilor, împreună vorbitorule cu îngerii; mucenice Elevterie, rugătorule pentru sufletele noastre.

Văzându-te ceeace te-a născut, că bine ai săvârşit nevoința, dorind să-şi săvârşească şi ea călătoria asemenea, îmbrăţişându-te în mijlocul priveliştii, s'a junghiat ca o junice. Cu carea împreună ne rugăm ţie, roagă-te pentru noi Mântuitorului şi Domnului, prea fericite Elevterie.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 2-lea.
Podobie: Când de pre lemn...

Pavele podoaba călugărilor, creşterea cea frumoasă a pustiei, lauda cuvioşilor, cinstea Latriei, întărirea credincioşilor, pre cei ce săvârşesc cu dragoste prea cinstită pomenirea ta, şi sărută sicriul moaştelor tale, păzeşte-i de toată încunjurarea şi de osânda focului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Locaş Treimii însuţi pre tine te-ai făcut, Părinte de Dumnezeu fericite. Biserică întru numele acesteia ai ridicat, şi în pustiile cele neumblate ale Latriei întrând, te-ai sălăşluit ca Moisì în muntele Sinai. Unde luând dumnezeeasca lege, înveţi mulţimea celor ce sihăstresc, adevărul, prea minunate.

Având îndrăzneală către Domnul, roagă-te prea cuvioase, ca turma care o ai întemeiat cu multe sudori, să se păzească de ispitele vrăjmaşului, de năpădirea duşmanilor, de foc şi de sabie, şi de toate meşteşugurile celui viclean. Că pre tine sprijinitor şi apărător te avem, şi pre tine nădejde după Dumnezeu te-am câştigat, Fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Văzându-te pre tine Elevterie frumseţea Arhiereilor, şi slava purtătorilor de nevoinţă, adevărurile dogmelor, şi apărător Bicericii, adunându-ne, dupre datorie, te lăudăm pre tine, zicând: Bucură-te păstorul uscatului, neapus luminărule şi putere şi întărire. Bucură-te că pre Hristos ai iubit şi îngrozirile tiranilor, ca pre nişte jucării le-ai scuipat. Bucură-te că nu ţi-ai cruţat trupul, zdrobindu-se prin feluri de munci, ca şi cum ar fi fost străin. Pentru aceasta strigăm

ţie prea fericite: Ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, neîncetat apără pre cei ce cu credinţă săvârşesc, cinstită şi prea slăvită pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pizmuind vicleanul cel protivnic turmii tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luişi mâncare. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, apărăne pre noi de vătămarea lui.

A Crucii, a Născătoarei.

Privindu-te Preacurata pironit pe lemn, strigă: O Fiul meu şi Dumnezeule, ce este această a ta prea mărită şi străină auzire, carea o suferi pentru mare mila ta.

STIHOAVNA din Octoih.
Sau acestea, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace eşti bucuria...

Făcându-te Părinte apărător Bisericii, ca o odraslă adevărată a Evantiei celei de Dumnezeu cuvântătoare, şi ca un tainic prea adevărat al Apostolilor, întorci către Dumnezeu popoare, care mai 'nainte nebuneşte dau cinste demonilor ca lui Dumnezeu.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate, şi cuvioşii tăi cu bucurie se vor bucură.

Fiindu-ţi milă Părinte de femeile cele ce vreau a naşte, le-ai dat învoire a veni la locaşul tău; bună înnotare iarăşi ai dat altora cari cu ferbinţeală o cereau, şi bolnavilor dai sănătate, strălucind cu minunile.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, şi ca chedrul cel din Liban se va înmulţi.

Nevoinţele muceniciei cu tărie le-ai suferit, neîngrozindu-te de asprele munci ale lui Adrian, cu totul fiind aprins de dorinţa Ziditorului, Elevterie prea înţelepte; şi pre aceea ce te-a născut, împreună nevoitoare luându-o, te-ai suit sus, bucurându-te.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podoaba Arhieriei tale cuvioase Părinte, o ai roşit cu curgerile sângiurilor tale; iară în mijlocul priveliştii, carea o ai săvârşit cu bărbăţie, văzându-te pre tine ceeace te-a născut şi te-a crescut, căzând, săruta pre dulcele ei fiu. Pentru aceasta şi tăindu-se de sabie, a intrat în cămările cereşti împreună cu tine. O fericită maică! O sfinţite [redacted]! pre care le-ai supt fericite Elevterie, şi ai cunoscut pe Ziditorul firei. Roagă-te dar împreună cu maica ta, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântu-

eşte pre noi, de toată nevoia şi necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O prea slăvită minune...

Răstignirea ta o Stăpâne, carea pentru noi oamenii cu îndelungă răbdare ai suferit, Fecioara văzându-o, cu plângere strigă ţie: Fiul meu cum te-au răstignit pre Cruce, şi te-au omorât fiii Evreilor? Ci scoală-te, ca să câştige slavă cei ce cu credinţă se închină cinstitelor tale patimi, Cuvinte.

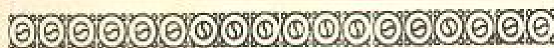
Troparul, glasul al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor...

Slavă, al Cuviosului, asemenea:

Ca cel împreună locuitor cu cei fără de trup, şi tuturor cuvioşilor părtaşi, prea lăudate Pavele, pre tine te cântăm, şi ne rugăm ţie: Roagă-te totdeauna pentru noi, ca să aflăm milă.

Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih unul cu irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Elevterie:

Al căruia acrostih, la Greci este acesta;

De patimi slobod arată-mă pre mine prea fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate „minuni, cu braţ înalt, şi a mântuit pre Israil, că s'a prea slăvit".

Fiind robit de negurile patimilor, mântueşte-mă acum pre mine, cu rugăciunile tale cele luminoase, mucenice Elevterie, ca să te laud cu cântări dumnezeeşti, ca pre un rob al lui Hristos.

Strălucit-ai prea sfinţite cu dumnezeeştile prea curatele lumini ale muceniei, văpsindu-ţi cu sângele sfinţita ta podoabă, şi te-ai făcut cu chip luminos prin Duhul.

Lipindu-te de Dumnezeu cu chip prea curat din tinereţe, ţi-ai depărtat sufletul de cugetul trupesc, şi te-ai îmbogăţit cu Dar îndestulat al minunilor.

A Născătoarei:

Ca un scaun în chip de foc porţi pre Ziditorul, ca o cămară însufleţită şi ca un palat de veselie încapi pre Impăratul, făcându-se ceeace suntem noi, fără schimbare şi stricăciune.

Alt CANON, al cuviosului.

Peasna 1-a, glas acelaş, Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Cântare nouă de laudă mă nevoesc a aduce ţie prin deschiderea gurei, Pavele de Dumnezeu purtătorule; dă-mi Dar a grăi, cu rugăciunile tale

prea cuvioase, ca să vestesc cinstitele tale nevoinţi.

Din tinereţe prea cuvioase ai luat jugul Domnului, şi în brazdele inimii tale ai sămănat grâul cel duhovnicesc, şi ai secerat spicele, care întăresc sufletele, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Prin sudorile cele multe ai câştgat împărăţia cea de sus, ca un fără de trup vieţuind pe pământ; şi acum întru cele mai pre deasupra stând înaintea Treimii, adu-ţi aminte şi de noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Trupul meu cel stricăcios luându-l cel fără de trup, din sângiurile tale Mireasă dumnezeească, şi în iesle culcându-se, trupul acesta pre care l-a luat, îl îndumnezeeşte cel prea bun, prin unirea lui, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia ta Hristoase „Dumnezeule, carele preste ape „ai întărit Cerul al doilea şi ai „întemeiat pământul preste ape „Atotputernice.

Voind a pătimi pentru Hristos, rabzi rane pe trup, veselindu-te înţelepte întru dureri şi întru nevoi. Pentru aceasta acum ai dobândit viaţa cea fără durere.

Cu dragostea cea fierbinte a Făcătorului întărindu-te pătimitorule, de Dumnezeu înţeleptite, te arunci pre sine-ţi în lucrul cel meşteşugit cu foc, răcorindu-te cu focul Duhului, Elevterie.

Arătându-te între preoţi prea sfinţit, şi între mucenici mucenic prea tare, ai luat cunună îndoită, Fericite, văzând totdeauna faţa lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Toiag de putere ai odrăslit pre Hristos, întru carele ne întărim, că pre tine te-a însemnat odinioară toiagul lui Aaron, carele a odrăslit, pământule nelucrat, prea curată porumbiţă, pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui născut...

O bărbăţia ta prea lăudate! O vitejiile tale cele sufleteşti! Că dorind să sfărâmi fălcile leilor celor nevăzuţi, ai purtat pe umere două pietre prea mari, în timpul nopţii.

Cine poate să spună dupre vrednicie nevoinţele tale, că tu călătorind căi aspre prin pustietăţi, ai mâncat erburi crude, deprinzându-te a îndulci gustarea ta cu durerile înfrânării.

Slavă:

De demult văzătorul de Dumnezeu Moisi s'a învrednicit vederii celei de taină în rug; iară prea cinstitul Pavel, arătându-se foc de sus, însuşi s'a arătat arzând nears.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu firea fără de început ca un Dumezeu Cuvinte, şi Tatălui fiind întocmai la cinste, ai luat început sub ani, născându-te din Fecioară, cu trupul te-ai arătat om, petrecând ca un prunc înfăşat cu scutece.

Irmosul:

Fiului celui născut fără stri- „care din Tatăl mai 'nainte de „veci, şi mai pre urmă din Fe- „cioară întrupat mai presus de „fire, lui Hristos Dumnezeu să-i „strigăm: Cela ce ai înălţat „cornul nostru, sfânt eşti „Doamne".

CONDACUL Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Din tinereţe înţelepte, cele mai pre sus de minte dorindu-le bărbăteşte, valul lumii ai lăsat, şi te-ai făcut prin dumnezeeasca ta viaţă locaş Treimii, şi ai luminat pre cei ce au venit la tine cu credinţă. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te Pavele prea fericite.

Sedealna Mucenicului, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Având-ţi gândul slobod de patimi, te-ai făcut slugă prea aleasă lui Dumnezeu, şi ai scăpat din rătăcire pre cei ce bine te-au ascultat pre tine, şi pătimind ca un preot şi ca un mucenic Elevterie, ai luat cunună îndoită, rugându-te să ne mântuim noi.

Slavă, Sedealna Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Fiind cârmuit cu puterea Dătătorului a toate, şi îndreptat cu vetreala Crucei, uşor ai trecut viforul vieţii, şi ai ajuns la limanul cel adevărat şi dumnezeesc, câştigând multă neguţitorie de bunătăţi; carea le-ai adus Stăpânului tuturor, şi ai auzit: Bine, slugă bună, şi cele ce urmează acestora. Pentru aceasta fericite Pavele roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei.

Intru ispite de multe feluri, ale vrăjmaşilor celor văzuţi şi nevăzuţi, am căzut, şi de furtuna păcatelor mele celor fără de număr fiind ţinut Preacurată, ca şi către o caldă folositoare, acoperemânt şi liman al meu, alerg la bunătatea ta. Pentru aceasta Preacurată, roagă pre cel ce s'a întrupat fără sământă dintru tine, pentru toţi robii tăi,

cei ce te lăudăm neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea curată; mijlocind pururea, iertare de greşeli să daruiască, celor ce cântăm cu adevărat mărirea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară şi Maică, dacă ai văzut ridicat pe Cruce pre cel întrupat din tine, în mijlocul a doi tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule! Cum te-ai răstignit de bună voe, cel ce ridici păcatele lumii ca un milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omeneşti de laudă să-ţi aducem ţie.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai 'nainte prooroace Avvacume în„truparea Cuvântului, ai bine„vestit, strigând: Când se vor „apropià anii te vei cunoaşte, „când va veni vremea te vei „arătà; slavă puterii tale Doam„ne".

Nici căscările leilor, nici para focului, nici cumplita certare, n'au slăbit buna întărire a răbdării tale, sfinţite tăinuitorule; ci ca un diamant te desfătai întru chinuri, înfierbântându-te de dumnezeeească râvnă.

Umplându-ţi-se gura de ape curgătoare de viaţă, ai izbucnit râuri de învăţături dumnezeeşti, sfinţite Mucenice, care înnecau bârfelele celor fărădelege, şi adăpau inimile celor ce au cunoscut pre Hristos Dumnezeu.

Tare mărindu-te Ziditorul tău, pentru carele ai voit a pătimi pătimitorule, ţi-a trimis o porumbiţă, ca să-ţi aducă hrană îngerească ţie, carele te-ai făcut întocmai cu îngerii, prin suferinţele cele prea luminate ale nevoinţelor.

A Născătoarei:

Spăimântatu-s'au oştile îngerilor, văzând că cel nevăzut s'a arătat din tine cu chipul nostru, Fecioară Născătoare de Dumnezeu; pre carele roagă-l să învrednicească mântuirii pre toţi, cei ce te măresc pre tine cu credinţă.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Biruindu-te oarecând somnul în vremea tinereţilor, şi slăbiciunea cea pentru privegherea cea de toată noaptea, văzându-o Petru, cinstitul tău învăţător, te-a lovit preste obraz Părinte, şi dându-ţi lovitura îndatăşi dă tămăduire.

Cu Dumnezeu deosebi vorbind, şi de acesta apropiindu-se fără mijlocire, Pavel

părintele nostru, niciodată nu s'a biruit de somn, după certarea dascălului; ci ca un fără de trup fiind, deştept pururea a petrecut.

Slavă:

Vas prea sfinţit te-ai arătat, şi ai priimit pre Hristos mirul cel ceresc în inima ta, şi aprinzându-ţi făclia înfrânării tale celei răbdătoare, prin petrecerea cea îmbunătăţită, ai alergat către Mirele cel dumnezeesc.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvinte, având scaun Cerul şi pământul dedesuptul picioarelor, în pântecele Fecioarei întrupându-te ai intrat, şi în peşteră săracească te-ai sălăşluit, şi dela maghi împărăţii Perşilor, ca un Impărat, Dumnezeu şi om, daruri ai priimit.

Peasna 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că fără „de tine alt Dumnezeu nu cu„noaştem, numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor şi al „morţilor eşti".

Meşteşugindu-se prea vicleanul vrăjmaş să te înşale cu cuvinte viclene Mucenice, s'a surpat de înţelepciunea ta, născocitorul răutăţii, şi s'a făcut de rîs.

Ridicându-te în căruţa dumnezeeştilor bunătăţi mărite, ai ajuns la înălţimea muceniei şi ai surpat semeţia cea înaltă a viclenilor draci.

Dorind să vezi frumseţea lui Iisus, Cuvioase, înfrumseţându-te pre tine cu frumseţile muceniei, te-ai mutat către dânsul, încununându-te cu cunună luminată.

A Născătoarei:

Minunează tot cugetul minunea ta Curată, că naşti pre Dumnezeu cu trup, şi pre hrănitorul îl hrăneşti cu lapte neştiind ispită de bărbat, precum el singur ştie.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcei...

De întinăciunea patimilor curăţindu-ţi mintea, te-ai făcut oglindă nespurcată priimind pururea strălucirea Duhului; pentru aceasta s'a ruşinat şi s'a rănit de tine ispititorul, carele a învăţat sădirea răutăţii celei neputincioase.

Inţelept fiind, câştigat-ai lăcuitor în inima ta pre Hristos Dumnezeu, şi ai călcat răutatea măestrului vrăjmaş, carele se încercà să te amăgească cu multe feluri de viclenii, Pavele de Dumnezeu înţelepte.

Slavă:

Fiu zilei cu adevărat fă-

cându-te, vas luminii te-ai arătat, şi pre începătorul întunerecului l-ai înşelat, carele se porneà ca un leu asupra ta, cu cutremurarea pământului, cu sfărâmarea pietrelor, şi cu năluciri înfricoşându-te Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Izgonindu-se din Edem Adam cel dintâi, s'a întrupat din tine Cuvântul cel fără de început, Mireasă dumnezeiască pururea Fecioară, şi în ieslea animalelor culcându-se ca un prunc, a scăpat neamul nostru din robia celui strein.

Peasna 6, Irmos:

Proorocului Ionà urmând strig: Scoate viaţa mea „din stricăciune Bunule, şi mă „mântueşte, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ţie!"

Berbecele cel ales al turmii lui Hristos, păstorul cel cuvântător, cel cu petrecerea în chinuri, se măreşte, pentrucă a slăvit pre Dumnezeu în mădulările sale.

Intărindu-te înţelepte cu privirile cele către Dumnezeu, ai slăbit tare pre vrăjmaşul cel cu multe măestrii pururea pomenite, lauda mucenicilor, îndreptarea preoţiei.

Chinuri răbdând, către foc însuţi mergând, ai adormit pornirile fiarelor celor sălbatece, având-ţi neadormită dragostea către Ziditorul.

A Născătoarei:

Ceeace te-ai făcut cort de sfinţenie Marie, sfinţeşte ticălosul meu suflet, carele este spurcat cu dezmerdările, şi mă fă părtaş dumnezeeştei slave.

Alt Canon, Irmos.

Din pântece pre Ionà...

Dupre cum Mântuitorul Hristos Dumnezeul nostru, cu puţine pâini a săturat mulţime de popor, aşà şi Pavel tăinuitorul lui Hristos, cu un vas mic de lut cu puţină apă, mulţime a veselit până la săturare şi îndestulare.

Oprit-ai arsura soarelui cu rugăciunile tale minunate, şi ai dezlegat foametea ce grea, cu apele ce s'au vărsat de sus adăpând pământul, carele a crescut şi s'a îmbogăţit cu Darul, şi ai înmulţit rodurile lui.

Slavă:

Viaţa cea fără durere, întru dureri o ai câştigat, şi opreşti răutatea durerilor celor cumplite, ale celor ce cu credinţă cer să dobândească tămăduire, dela tine prea cinstite, podoaba părinţilor. Pentru aceasta, dezleagă durerile mele cele sufleteşti şi trupeşti, rogu-mă.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvinte al Tatălui, Fiule al lui Dumnezeu, cel fără de ani şi prea veşnic, carele te-ai născut din Maică curată Fecioară dumnezeească, şi prunc făcându-te, ai încăput în peşteră, cel ce eşti neîncăput. Pentru aceasta toţi minunându-ne, ne închinăm tainei celei prea mari.

Irmosul:

Din pântece pre Ionà ca pre „un prunc l-a lepădat fiara „mării precum l-a priimit; şi „în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul, şi trup luând a ieşit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce n'a pătimit stricăciune, pre „ceeace l-a născut, o a păzit „nevătămată".

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Ca pre o podoabă a preoţilor Cuvioase, şi îndemnare a purtătorilor de chinuri, toţi te lăudăm şi te rugăm sfinţite mucenice Elevterie, scapă pre cei ce prăznuesc cu dragoste pomenirea ta, din multe feluri de nevoi; rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Caută milostive Dătătorule de viaţă, ca cela ce însuţi eşti iubitor de oameni şi îndurat Dumnezeu, spre întunecarea sufletului meu, şi cu dreapta ta cea atotputernică Cuvinte, mă slobozeşte de ruşinea patimilor, ca să laud pre ierarhul tău Elevterie; că acesta din pântece s'a cunoscut de tine cu adevărat, s'a sfinţit şi s'a făgăduit, ca Samuil de sfinţită maică-sa, ţie ziditorului, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună, în 15 zile pătimirea sfântului sfinţitului mucenic Elevterie.

Stih: Elevterie ca cel fireşte cu mintea nerobit.
Săbiile văzând, de înşelăciune nu s'a robit.
Pre Elevterie cel ce dumnezeesc s'a aflat.
In a cinsprezecea zi, sabia viaţa i-a luat

Acesta a fost din Roma, foarte tânăr rămâind orfan de tată, având numai maică ce se chemà Antia, care era învăţată credinţa în Hristos de sfântul Apostol P a v e l. Deci s'a adus de dânsa sfântul Elevterie la Anichit episcopul, de l-a dat să înveţe sfânta carte, şi s'a pus la rânduiala clericilor, iară la cinsprezece ani ai vârstei sale, s'a hirotonisit diacon; şi la optsprezece ani preot, şi ajungând la douăzeci, s'a hirotonisit episcop Iliricului, făcând mai 'nainte, pentru nespusele bunataţi, multe minuni; şi de vreme ce pre mulţi învătà, şi-i întorceà la credinţa lui Hristos, trimise Adrian împăratul de-l aduse înaintea lui, şi mărturisind luminat pre Hristos Dumnezeu tuturor, porunci să-l culce pe un pat de aramă, şi să-i deà dedesupt foc. Apoi îl puse pre un gratar foarte ars, şi iarăşi întru o tigae plină de untură şi seu, şi smoală foarte fierbinte; şi cu puterea şi Darul lui Hristos, a fost păzit de toate nevătămat. Apoi au făcut un cuptor care aveà de amândouă p ă r ţ i l e ostii întru care întâi Coremon, care dăduse planul, a intrat luminându-se de Duhul sfânt, şi pre Hristos Dumnezeu, a fi mărturisindu-l, şi eşind nevătămat i s'a tăiat capul. Iară sfântul Elevterie s'a băgat într'o tigae, şi stingându-se focul, a ieşit sănătos. A fost apoi legat de un car cu cai sălbatici, şi slobozindu-se de înger, s'a dus întru un munte înalt, unde locuia cu fiarele sălbatice, care se îmblânzeau, po-

vestindu-le el cuvinte dumnezeeşti. După aceea boteză pre slujitorii ce au fost trimişi ca să-l prinză, cu carii au botezat şi pre alţii ce au crezut în Hristos, ca la vreo cinci sute. Deci aducându-se la împăratul, şi dându-l să-l mănânce fiarele, şi ferindu-se nevătămat, l-au ucis doi slujitori, ce au mers asupra lui cu porunca ighemonului, iară maică-sa Antia îmbrăţişind mort pre sfântul, şi sărutându-l se ucise şi ea de sabie.

Intru această zi, sfânta Antia, maica sfântului Elevterie, îmbrăţişând trupul cel mort al fiului ei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Podoabe de îngropare maica fiului hărăzeşte,
Pre sineşi, fiindcă împreună de sabie se săvârşeşte.

Intru această zi, Sf. Coremon eparhul, crezând în Hristos şi botezându-se, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Coremon saţ de nevoinţă n'a luat,
Pânăce grumazul de sabie i s'a tăiat.

Intru această zi, cei doi muncitori, ce au crezut în Hristos, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Alţi muncitori cu săbiile pre cei doi muncitori, au tăiat,
Carii te-au cunoscut pre tine Mântuitorule Dumnezeu adevărat.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel cel tânăr, care s'a nevoit în zilele lui Porfiroghenit la muntele Latrului.

Stih: Deşi nou cu viaţa Pavel s'a arătat.
Ci însă întocmai cu cei dinainte părinţi s-au aflat.

Intru această zi, chinuirea sfintei muceniţe Sosanei.

Stih: Sosana ceeace veche şi nouă s'a aflat,
Acum de cursele mincinoşilor pârâşi n'a scăpat.

Aceasta era în anii împaratului Maximian, de loc din Palestina, fiică din părinte ellin, iară din maică evreică; deci fugind de păgânătatea amândurora, a năzuit la credinţa lui Hristos şi a priimit sfântul Botez dela episcopul Silvan. Deci dupăce au murit părinţi ei, a împărţit fericita, toată averea ei la săraci şi slobozindu-şi robii şi roabele, s'a îmbrăcat în haine bărbăteşti, apoi tunzându-şi capul s'a dus la o monastire de bărbaţi, ce se afla în cetatea Ierusalimului, şi s'a numit Ioan, care pentru multe bunătăţile ei, s'a făcut arhimandrit monastirei aceleia. Iară după ce a petrecut întregi douăzeci de ani, a căzut într'o cumplită năpaste, căci o pustnicită intrând în monastire şi socotind că este bărbat o îndemna pre ea spre păcat, şi fiindcă cuvioasa n'a priimit, a fost pârâtă de aceea ca şi cum ar fi silit-o, iară sfânta a piimit cu mulţămită năpastea aceasta şi a cerut pocăinţă pentru vina ce i s'a fost pus. Deci înştiinţându-se despre aceasta, episcopul Elevterupolei, s'a dus la monastire şi a dojenit pre ighemonul, pentru ce lasă să se facă în monastire nişte asemenea nerândueli, iară ighemonul a socotit, să ia shima dela prihănitul Ioan. Atuncea viind în nevoie fericita Sosana, a cerut două fecioare şi două femei servitoare, şi ducându-se în deosebi, cu lucrul a încredinţat pre ele că este femee. Deci făcându-se aceasta cunoscută episcopului, s'a spăimântat şi o a hirotonisit pre ea diacon, şi de atuncia multe minuni făcia fericita întru numele Domnului. Deci fiindcă ighemonul Alexandru ducându-se la Elevterupoli a adus jertfă idolilor, pentru aceasta sfânta Sosana s'a dus de sine la el, şi cu singură rugăciunea ei, a surpat idolii. Deci mergând faţă la ighemonul, a mărturisit pre Hristos, pentru care i s'a tăiat ţâţele, şi fiindcă acestea iarăşi s'au făcut întregi şi sănătoase cu puterea lui Dumnezeu; pentru aceasta văzând minunea gelaţii ce le-au tăiat, şi crezând în Hristos, li s'au tăiat capetele şi au luat cununile muceniei. Ia ă în gura fericitei Sosanei, au turnat cu leica (pâlnia) plumb topit, carele a ajuns înlăuntrul măruntaelor ei, s'a păzit însă cu Darul lui Dumnezeu nevătămată. Apoi a fost bătută şi în foc fiind aruncată, acolo şi-a dat sufletul la Dumnezeu, şi aşà s'a dus către cel ce-l doreà, Mirele său Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Elevterie Cubiculariul.

Stih: Elevterie slobozindu-se din lume.
A aflat slobozenia cea mai pre sus de lume.

Acest sfânt aveà patria Constantinopol, strălucind adecă cu buna credinţă, iară cu bogăţia şi slava, covârşind pre toţi din acea vreme, slăviţi boieri; căci de mic fiind crescut în palaturile împărăteşti, de acolo aveà şi cele întâiu cinuri. Insă fiind ră-

nit de dragostea bunătăților celor nestricăcioase și veșnice, pre toate cele pământești, întru nimic le-a socotit fericitul, și a ales mai mult a fi aruncat, adecă a aveà cel mai de jos loc în sălașele Domnului, decât a avà cel mai întâiu loc în locașurile păcătoșilor, precum zice dumnezeescul David. Deci către Dumnezeu având întins ochiul sufletului său, se îndeletniceà pre toată ziua la laude și la slavoslovii dumnezeeşti și întrebuință toată fapta bună. Ci stricătorul sufletelor noastre diavolul, n'a suferit să vază bunătățile acestea; deci a întrebuințat organ pre sluga sfântului (căci după socotința unui înțelept, slugile sunt pururea vrăjmașe stăpânilor lor), și printr'însul s'a apropiat, la cel atuncea rău credinciosul împărat, și a pârît pre Sfântul zicând: Stăpânul meu Elevterie, s'a botezat cu botezul creştinilor și a zidit biserică și cinstește adecă pre cel răstignit, iară poruncile împărăteşti le urăște si se întoarce despre ele, și având casă ascunsă sub pământ, aduce lui Hristos priveghcri de toată noaptea, și-și ticăloșeşte trupul său cu posturi și cu lacrămi. Acestea povestindu-le sluga, s'a aprins împăratul de mânie, și trimițând a adus pre Sfântul, carele stând înaintea sa, l-a întrebat pre el cu cuvinte de rîs și de măgulire zicându-i: Cum ne-ai lăsat, o Elevterie, atâta vreme! și ai defăimat dragostea noastră cea prea mare către tine și înpărăteştile noastre palaturi? Sfântul a răspuns, pentrucă am o împărate, trupul ticăloşit de multe boale, pentru aceasta am voit ca să petrec în aer și în loc curat, spre înnoirea sănătăței mele. Şi pentruce singur tu, a zis împăratul, te desfătezi întru curatul aer și loc; au nu vom câștigà și noi bunătățile acestea, întâlnindu-ne cu tine? Iară Sfântul la acestea nici cum n'a răspuns. Deci împăratul către seară trecând râul Sagaris, s'a dus la casa Sfântului, căci acolo locuià, și văzând o uşe ascunsă, prin aceea aflà o groapă alcatuită în chip de puț, și prin acela pogorându-se, a aflat o biserică împodobită, și deși s'a îngrețoșat păgânul pentru aceea: „Căci urăciune este „păcătoşilor buna cinstire de Dumnezeu". N'a îngrozit însă pre Sfântul, ci a început să-l măgulească, cu cuvinte îmbunătoare, vrând ca cu acestea să domoale gândul Sfântului cel întărit, dar fiindcă cu toate acestea, se păreà că bate văzduhul dupre Parimie, apucându-se să înduplece înduplece pre cel neînduplecat. Pentru aceasta a poruncit să tae capul Sfântului și cinstitul său trup, să-l arunce la câini și la păsări ca să-l mănânce. Deci tăindu-i-se capul, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iară cinstitul său trup lepădat aflându-se, un cucernic și iubitor de Dumnezeu creştin, împodobit ca vrednicia preoției l-a luat pre el, și cu miruri mirezmuindu-l, l-a îngropat la loc însemnat.

Intru această zi, sfântul Vach cel nou.

Stih: Pre Vach cel nou cine va să nu-l pue.
Al doilea intre nevoitorii cei prin sabie.

Acest sfânt Vach, ce trăgeà din Palestina, fiind în anii lui Constantin și a Irinei, pravoslavnicilor împărați, iară părinții lui ereau creştini din strămoşii lor. Deci tatăl Sfântului acestuia aveà femee creștină prea râvnitoare, însă amăgindu-se de deșarta slava lumii, s'a lepădat vai! de adevărată și cea dela părinți predată credința creştinească, și s'a dus de sine la spurcată credința agarinească, după care în urmă, a născut șapte copii pe care-i creșteà, după rău credincioasă înșelăciunea Turcilor. Deci fiindcă el a murit în păgânătate, au rămas fiii săi împreună cu maica lor din cari al treilea fiu cu numele Dahac (care va să zică Ghelasie) s'a păzit pre sine și nu s'a însurat, ci și mai nainte de a muri lepădatul de Hristos tatăl său, el cugeta să priimească credință creştinească, iară dupăce a murit acolo, atuncea și-a înplinit dorința sa. Căci descoperind maică-sa scopul său, o a aflat pre ea unită, și mai ales îndemnându-l spre aceasta, căci erà credincioasă. Deci ieşind din patria sa, s'a dusla Ierusalim și acolo povățuit de un monah, s'a dus la lavra sfântului Sava, unde priimind sfântul Botez în loc de Dahac s'a numit Vach, apoi rugându-se monahilor, a fost îmbrăcat în shima monahicească. Deci viețuind cu posturi și cu înfrânări și împodobindu-se pre sine cu celelalte bunătăți, din porunca ighemonului a ieșit din monastire, căci se temea igumenul, să nu se vădească pricina la agareni, care stăpâneau atuncea Ierusalimul. Deci dela întâmplare sau mai bine zicând dupre dumnezeeească iconomie

mergând Vach la Ierusalim află pre maică-sa, şi-i arătă ei toate cele pentru el, adăogând şi aceasta că foarte se mâhneşte pentru fraţii săi, că se află întru rea credinţă. Iară acest cuvânt auzindu-l dela maică-sa fraţii lui, s'au făcut şi aceia creştini. Unul numai singur a rămas întru rătăcire, carele s'a dus la agareni, şi a vândut pre fratele său acesta Vach, că s'a făcut creştin, iară agarenii înştiinţându-se despre aceasta, şi aflându-l l-a prins şi l-a adus pre el la Amiran a sfintei cetăţi. Iară Amiran l-a trimis pre el la cel mai însemnat lângă feldmareşal şi la judecători. Deci înaintea acestora, sfântul Vach a mărturisit pre Hristos, Dumnezeu adevărat, iară credinţa agarenilor o a defăimat ca deşartă şi mincinoasă, şi-şi bătea joc de ea. Pentru aceasta i s'a tăiat capul, şi aşà a luat neveştejită cununa muceniei.

Intru această zi sfântul părintele nostru Ioan Gură de Aur, s'a hirotonit patriarh Constantinopolei, întru care zi a început a se face de dânsul şi Praznicul Naşterei lui Hristos până la douăzeci şi cinci ale lunei, viind unii despre părţile apusului şi spuindu-i, drept aceea s'a şi grăit de dânsul cuvânt de răspuns foarte frumos şi prea de folos.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptor Mântuitorule, nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atuncea „acei trei ca cu o gură cântau „şi binecuvântau, grăind: Bi„necuvântat este Dumnezeul „părinţilor noştri“.

Mărească-se acum în trupul meu Hristos, strigai înţelepte chinuindu-te, nu mă tem de înfierbântarea căldărilor, nu mă îngrozesc de moarte, nici de pornirile fiarelor, pentru viaţa ceeace va să fie.

Numai frumseţea lui Dumnezeu caut, numai slava lui doresc să o dobândesc; muncească-mă arzându-mi-se tot trupul, strigai slăvite, scăparea de aicea caut, care mă face rob lui Hristos.

Vitându-te la viaţa cea statornică Fericite, cu adevărat lumii te-ai omorît, şi ca aurul înfierbântându-te, ai strălucit prin lămurirea chinurilor, păzindu-te în comorile locaşurilor cereşti.

A Născătoarei.

Pre tine singură aflându-te foarte curată, Cuvântul lui Dumnezeu cel prea curat, ceea ce eşti fără prihană, s'a născut din pântecele tău, a curăţit pre credincioşi de spurcăciunea carea ni se adaoge din neoprirea patimilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în buna credinţă...

Ca un soare strălucind, ai luminat răsăritul îndatăşi, şi pre stâlp suindu-te, ca prin mijlocul cerurilor ai stătut, şi toată lumea o ai veselit cu învăţăturile tale, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Depărtatu-te-ai fugind de turburările lumeşti, dupre cum

zise Psalmistul, şi în pustie sălăşluindu-te Fericite de Dumnezeu, ai priimit pre acesta în inima ta, ferindu-te, prin păzirea îngerului.

Slavă:

Văzut-ai munca cea de acolo, cu ochii cei de gând, şi cu sufletul tău cel iubitor de oameni; dorit-ai din inimă cu lacrămile udându-ţi pururea aşternutul, ca David în vremea nopţii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel fără trup se întrupează, şi cel fără de ani se face sub ani, şi cu scutece se înfaşă pentru noi, Domnul cel ce înfăşură pământul cu negură, însuşi trup s'a arătat neschimbat, mai pre sus de cuprindere, din cea neispitită de bărbat.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca „de Făcătorul şi Domnul, lău„daţi-l preoţi, prea slăviţi-l ti„neri, bine-l cuvântaţi popoare, „şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu lumina pătimirii ai înflorit, ca un pom frumos, podoabă mucenicilor, şi acum te-ai arătat floare raiului, trimiţând dumnezeească bună mirosire.

Maica ta amestecă sângele ei cu curgerile sângiurilor tale celui născut dintr'însa, cu cinste îmbrăţişind moaştele tale, să săvârşeşte de sabie, şi vieţueşte în veci.

Sicriul tău înţelepte revarsă ape de vindecări şi rîuri de minuni, celor ce au trebuinţă; care spală întinăciunea patimilor celor pierzătoare de suflete; pentru aceasta te lăudăm mucenice Ierarhe întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Ca ploaia s'a pogorît în pântecele tău Hristos, şi cu adevărat a adăpat lumea, uscând Fecioară, pâraele cele turburi ale nebuniei idoleşti, însuşi Făcătorul de bine.

Alt Canon, Irmos:
Cuptorul cel răcorit...

Cântare bine alcătuită, şi prea glăsuitoare dimpreună cu David ai cântat, zicând: Mângâerile tale Impărate a toate, au veselit sufletul meu cu cuviinţă dumnezeească, prin voia iubirii de oameni. Pentru aceasta bucurându-te ai strigat: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Ziditorul cela ce ţi-a dat ţie cele ce sunt pricinuitoare dragostei, păzindu-te cu dreapta sa din tinereţe, şi cu trei lăp-

tuci te-a hrănit cu cuviinţă dumnezeească, şi ca celui ce din pruncie ai călcat toate poftele, prin mâna îngerului ţi se dau acestea, ca unuia ce ai râvnit viaţa îngerească, cântând celui prea slăvit de tine Pavele, de Dumnezeu purtătorule: Toată făptura să laude pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Au putut să scape de osâdire cei trei bărbaţi legaţi spre pedeapsă, că fugând de la slujba cea deobşte, din legături s'au dezlegat nevăzut, cu numele tău Părinte prea slăvite

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Soarele dreptăţii, carele prin stea chiamă pre maghi, cu aur şi cu smirnă şi cu tămâe, cu nouă cuviinţă închinându-se fără întoarcere, celui ce s'a făcut prunc; pre carele păstorii l-au lăudat şi mulţimea îngerilor cântându-l, l-a prea slăvit, ca pre cela ce este dupre fiinţă Dumnezeu, şi cu firea om.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închi„puit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că nu a ars „pre tinerii pre care ia priimit; „precum nici focul Dumnezei„rei pântecele Fecioarei în ca„rele a intrat. Pentru aceasta „cântând să strigăm: Binecu„vinteze toată făptura pre Dom„nul, şi să-l prea înalţe întru „toţi vecii".

Peasna 9-a Irmos:

Izvorul cel priimitor de vieaţă, şi pururea curgător, „sfeşnicul Darului cel de lumi„nă purtător, Biserica cea în„sufleţită, cortul cel preacu„rat, carea este mai desfătată „decât cerurile, şi decât pă„mântul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioşii o mă„rim".

Făcându-te gură lui Dumnezeu, răpind din gura celui strein pre poporul cel cu cuget deşert, l-ai arătat moştean Darului, şi tare pătimind, locueşti împreună cu preoţii, şi cu pătimitorii, Elevterie.

Vasul de mir cel curat al Duhului, locaşul cel veselitor al bunătăţilor, mielul cel fără răutate, luminătorul cel neapus, temelia Ierarhilor şi a mucenicilor, să se laude cu credinţă Elevterie.

Cu adevărat locueşti în lumina cea neînserată, făcându-te lumină mai luminată decât soarele; pentru aceea pre cei ce săvârşesc astăzi pome-

minuni, din destul prea înțelepte.

Şi acum, a Născătoarei:

Şi pre tine prea sfântă Fecioară, te pui înainte mijlocitoare către cel născut din tine, ca să mă izbăvesc de tot iadul, şi de muncile cele veşnice, eu ticălosul.

LA HVALITE
Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.
Podobie: A treia zi ai înviat...

Luând dela Hristos Dumnezeu Darul cinstiţilor mucenici Arhiereule, calea lui o ai săvârşit cu osârdie; pentru aceasta pre tine dupre vrednicie te lăudăm, Elevterie.

Minciuna prin cuvintele tale înfruntându-o, Elevterie, prin pătimire, ai omorât pre aflătorul minciunii; şi pre acela puindu-l sub picioarele tale, ai ridicat împrotiva lui semne de biruinţă.

Cu ploile sângiurilor tale, adapă-ne pre noi gânditor Arhiereule, cei ce te cinstim pre tine cu credinţă, şi săvârşim dumnezeească pomenirea ta cu dragoste, şi lăudăm pre Dumnezeul nostru.

Slavă, glasul al 6-lea.

Preot prea sfinţit, prea leguit ai fost până la sfârşitul tău, fericite Elevterie. Căci sfinţit săvârşind dumnezeeştile şi negrăitele Taine, sângele ţi-ai vărsat pentru Hristos Dumnezeu, şi jertfă bine priimită pre sineţi te-ai adus. Pentru aceasta îndrăzneală având către dânsul, cu deadinsul roagă-te pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim pomenirea ta cea pururea cinstită; şi ca cei ce o cinstesc pre ea, să se izbăvească de supărări, şi de tot felul de primejdii şi de întâmplări.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre cruce spânzurat strigă: Ce taină streină este aceasta ce văz Fiul meu? Cum mori spânzurat cu trupul pre lemn, dătătorule al vieţii?

STIHOAVNA din Octoih, Slavă, a sfântului Elevterie, glasul al 2-lea:

Ca unul ce eşti cu numele dumnezeeştii sloboziri Părinte, te-ai învrednicit sfinţitii preoţii, şi bărbăteşte învăţând buna credinţă, ne-ai învăţat faptele cele cuvioase, pentru aceea săvârşind lupta ta cea muce-

nicească, din amândouă ai luat laudă Elevterie. Nu încetà rugându-te lui Hristos, să mântuiască sufletele noasre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un maslin foarte roditor, te-a odrăslit Fecioara pre tine, pre rodul vieţii, ca să rodeşti lumii mare şi bogată milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te vedeà Mieluşaua pre tine Mielul ei pre Cruce împungându-te cu suliţa, cu lacrămi amare îşi udà obrazul, şi suspinând ziceà: Miru-mă de judecăţile tale cele negrăite Stăpâne! cum pătimeşti dela oameni fărădelege, patimi de ocară? Vrând să spargi zapisul lui Adam, şi să mântueşti omenirea.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE

Sfântul prooroc Aggheu.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glas 8.**

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Făcându-te locaş Dumnezeului tău slăvite, şi Biserică însufleţită, cu strălucirea şi cu traiul vieţii ai ridicat Biserică neînsufleţită (carea căzuse de demult prea cinstite) celui ce împărăţeşte lumea; pre acela roagă-l, ca prin rugăciunile tale, să ne dăruiască tuturor mare milă.

Vas te-ai arătat Duhului, priimitor de luminări, priimind revărsările de lumină, care ţi s'au dat din Cer; pentru aceea prooroceşti izbăvirea cea de mântuire a tuturor oamenilor; cu rugăciunile tale, cere dela dânsul să deà tuturor mare milă.

Fiind revărsată preste tine raza cea purtătoare de Dumnezeu, te-ai învrednicit ştiinţii, şi te-ai arătat plin de lumina cea prea curată şi neînserată, Fericite; păzeşte pre cei ce te laudă, rugând pre însuşi Domnul, să dea tuturor mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară fără prihană de Dumnezeu dăruită, singură Stăpână, luminează-mi acum inima, cea întunecată cu patimi cumplite, ca să văz lumina cea neînserată, şi dumnezeească a Fiului tău cel prea dulce. Ca să te laud şi să te măresc pre tine, singură nădejdea noastră şi lauda.

A Crucii, a Născătoarei.

Nu sufer Fiule a te vedeà pre tine, cela ce ai dat priveghere tuturor să dormi pre

Cruce, ca să dai celor ce odinioară au adormit somnul pierzării, din călcarea poruncii, priveghere dumnezeească, şi mântuitoare; zicea Fecioara tânguindu-se; pre carea o mărim.

Tropar, glas al 2-lea:

A proorocului tău Aggheu pomenirea...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei; Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al prooroculuipe 4. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să lăudăm cuvintele lui Aggheu cele de Dumnezeu date.

Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glas al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a ajutat lui Moisi în Eghipet, „de a scos pre Israil, aceluia „unuia să-i cântăm, că s'a „prea slăvit".

Cela ce stai înaintea lui Dumnezeu, cu chip dumnezeesc, ca un prooroc adevărat, adu-ţi aminte Fericite de cei ce laudă cinstită pomenirea ta.

Zidindu-te pre sineţi pre temelia cea tare a bunătăţilor, te-ai făcut locaş însufleţit, de Dumnezeu fericite.

Slavă.

Preacuratul tău gând văzând pururea pre Dumnezeu, pre cât se poate, strălucia luminat cu darurile cele de acolo Fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu, carele mai 'nainte ai fost fără maică, zămislindu-te în pântece Fecioara trupeşte, te-a născut fiu fără tată.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăritu-s'au prin credinţă...

Cu putere dumnezeească dezlegându-ne de robia cea cumplită a dracilor, ne-ia făcut cinstite locaşuri ţie, Mântuitorule, strigând: Sfânt eşti, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Cela ce locueşte întru înnălţime, şi umple lumea, te-a arătat pre tine locaş de sfinţenie proorocule; carele cânţi: Sfânt eşti, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Slavă:

Dumnezeescul Duh, carele împarte Darul la toţi, locuind în inima ta, te învaţă a strigà: Sfânt eşti Doamne, cel ce mântueşti sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Cela ce cu cuvântul a zidit toată lumea cu înţelepciunea, se zideşte din tine Maica lui Dumnezeu, făcându-se om asemenea nouă pentru îndurare iubitorul de oameni.

Irmosul:

Intăritu-s'a prin credinţă Bi-„serica lui Hristos, pentru că „neîncetat cu laude strigă cân-„tând: Sfânt eşti Doamne, şi „pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glas al 3-lea.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Arătându-te cu cugetul luminat de dumnezeescul Duh, prooroace, propoveduești Tainele cele dumnezeești, descoperind arătarea celor ce vor să fie, şi spuind împlinirea lucrurilor, Agghee prea fericite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: De frumseţea feciorie...

Necuprinderea zămislirii, şi netâlcuirea naşterii văzându-o Isaia, strigà cu grai dumnezeesc, că prea sfântul Duh a venit preste tine, Născătoare de Dumnezeu, ca odinioară în rug, păzindu-te nearsă. Drept aceea împreună cu îngerul strigăm: Bucură-te locaşul lui Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut cea neispitită de bărbat pironit pre lemn Stăpâne, vărsând lacrămi şi adese suspinând, strigà: Vai mie! Soare al slavei, naşterea fecioriei mele, cum t-ea spânzurat pre lemn poporul cel fărădelege? Pre tine Făcătorul tuturor şi Stăpânul. Laud bunătatea ta cea desăvârşită.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul tău, şi m'am temut; înţeles-am lucru-„rile tale, şi m'am spăimântat „Doamne".

Arătat-ai Hristoase proorocului tău pre Fecioara locaş plăcut ţie, însufleţit; cu carele împreună strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Adunat-ai pre cei lepădaţi Doamne, scăpându-ne din robia vrăjmaşului, precum zice proorocul cel priimitor de Dumnezeu.

Slavă:

Arătat-ai proorocului tău Hristoase mântuirea neamurilor, ceea ce erà să fie mai pe urmă; carele strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Schimbat-ai spre binecuvântare Stăpână blestemul lui Adam, născându-ne nouă pre Hristos, către carele strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecă duhul meu către tine Dumnezeule, pentru „că lumină eşti, şi poruncile

„tale s'au făcut vindecări robi-
„lor tăi, iubitorule de oameni".

Invredniceşte Fericite pre cei ce săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, să se facă locaş lui Dumnezeu celui viu; întărindu-i pre piatra dogmelor tale, cu rugăciunile tale.

Ca un făcător de bine dă-ne Doamne pacea ta, pacea care este pentru paza sufletului, care dumnezeescul Aggheu cu dumnezeescul Duh o a proorocit.

Slavă:

Mare va fi slava Bisericii, cu mult mai mare decât cea mai dinainte sinagoga lui Israil, întrupându-se Cuvântul, şi unindu-se cu oamenii.

Şi acum, a Născătoarei:

Binecuvântată prea slăvită Maică neispitită de bărbat, înviază sufletul meu cel omorît de păcate, şi îngropat în neastâmpărarea patimilor.

Peasna 6-a, Irmos:
Ionă din pântecele...

Bărbăteşte învăţând buna credinţă Fericite, ai ridicat Biserică sfinţită Stăpânului tuturor, făgăduind îndestulare de bunătăţi.

Scos-ai Mântuitorule, din robia cea îndelungată pre om, dintru adâncul cel mai de jos, şi l-ai adus pre el la cetatea cea de sus, ca un iubitor de oameni.

Slavă:

Cu raza Duhului veselindu-te Proorocule, ai proorocit cuvintele celor ce erau să se facă, şi ne-ai învăţat pre noi îndreptările bunei credinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Căzând Adam cu mintea lui, s'a scos din rai, iară Cuvântul întrupându-se din Fecioară, l-a rechemat şi l-a mutat către desfătarea cea de sus.

Irmosul:

Ionă din pântecele iadului
„a strigat: Scoate din stricăciu-
„ne viaţa mea! Iară noi strigăm
„ţie: Intru tot puternice Mân-
„tuitorule, milueşte-ne pre noi.

CONDAC, glasul 1-iu.
Podobie: Piatra fiind...

Cela ce ca un Dumnezeu toate le vede şi le ştie, luminându-ţi ochiul cel curat al sufletului, prea lăudate Prooroace, te-ai arătat lumii povăţuitor. Pentru aceasta săvârşind sfântă pomenirea ta, te aducem pre tine rugător către Dumnezeu, Agghee.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului şi măritului prooroc Aggheu.

Stih: Aggheu vas plin de daruri s'a arătat.

Iară ca materialnic dupre vreme s'a sfărâmat.
Intru a şasesprezece zi,
Pre Aggheu pământul priimi.

Acesta a fost din neamul lui Levì, şi s'a născut la Vavilon, pe vremea robiei, şi încă tânăr fiind de vârstă, a venit dela Vavilon la Ierusalim, şi a proorocit cu Zaharia, treizeci şi şase ani. Fost-au aceştia mai 'nainte de întruparea lui Hristos cu patru sute şaptezeci de ani; şi a proorocit arătat, pentru întoarcerea poporului, şi a apucat de a văzut şi o parte de zidirea Bisericei, şi murind s'a îngropat alăturea cu preoţii, cu mărire ca şi dânşii, de vreme ce şi el erà de neam preoţesc, şi era bătrân având barbă rotundă, cinstit la stat, vederos şi luminat în bunătăţi, era iubit şi cinstit de toţi, ca un mare prooroc. Numele i se tâlcueşte sărbătoare sau sărbat.

Intru această zi, sfântul mucenic Marin.

Stih: Marin cu sabie capul îşi impodobeşte,
Căruia dela Domnul cununa bine i se găteşte.

Acesta a fost pe vremea împăratului Carin, roman cu neamul, din tânără vârsta sa, împărtăşindu-se la sfatul şi cinstea sfatului împărătesc. Deci pârît fiind, că este creştin, s'a înfăţişat la cercetare, şi fiindcă n'a voit să jertfească idolilor, a fost spânzurat şi bătut cu toege: apoi a fost întins pe o scară de fier înfocată, după aceasta a fost pus pre o tigae în foc roşită şi a fost băgat într'un cazan plin de apă fiartă; s'a păzit însă de toate acestea nevătămat. Mai pe urmă, aruncat fiind spre mâncarea hiarilor, a rămas nevătămat de ele cu dumnezeescul Dar. După aceasta înşelând pre împăratul, că va merge la capiştea idolilor ca să le aducă jertfă, mergând acolo, prin rugăciunea sa a surpat idolii; deci pentru asemenea pricină i s'a tăiat capul, şi a luat dela Domnul cununa muceniei. Iară tatăl său şi maica-sa, îl petreceau şi-i urmau până la locul de osândă, fericindu-l că s'a învrednicit să ia sfârşit fericit.

Intru această zi, sfinţii Prov şi Ilarion, prin foc s'au săvârşit.

Stih: Zicând Prov că văpaea este iarbă.
Aşa prea iubite Proave Ilarie zicând adeverează.
Şi târnosirea bisericei sfântului mucenic Hristofor aproape de sfântul Polievct.

Intru această zi, pomenirea sfintei şi de minuni făcătoarei Teofanei împărătesei, carea a fost femeea prea înţeleptului Leon împărat al Constantinopolului.

Stih: Teofana împărăteasa de Domnul apropiată.
Prin bunele fapte a stătut strălucită.

Aceasta a fost născută şi crescută în Constantinopol, trăgându-se din sânge împărătesc din vestiţii Martiniachi, fiică lui Constantin Ilustrie şi maică-sa Annei; care se trăgeau dela Anadol. Deci aceştia neavând prunc, pe toată ziua se mâhneau, şi rugau pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu, pururea adecă zăbovindu-se la prea cinstita ei biserică, carea se aflà la locul numit Vascu, fierbinţi rugăciunile lor aducându-le. Dezlege-se Stăpână, zicând, Doamna lumii, dezlege-se nenaşterea de prunci care ne mâhneşte, şi ne usucă pre noi robii tăi. Drept aceea, fiindcă cereau cu credinţă, pentru aceasta au câştigat prunc parte femeească, pre împărăteasa aceasta Teofana. Deci aceasta dupăce s'a oprit dela ţâţe şi s'a făcut de şase ani, s'a învăţat sfintele Scripturi, şi s'a împodobit pre sine cu tot felul de bunătăţi. Deci văzând părinţii ei că era asemenea îmbunătăţită, se bucurau şi săltau, nădăjduind că în curândă vreme vor câştiga rodul a acestui fel de bună prunca. Deci în vreme ce aceasta cu daruri tânără, în vreme cu vârsta sporea la mai mari bunătăţi şi creşteaî la mai înalte bunuri, a fost căutare dela mpăratul Vasilie Machedon o tânără frumoasă şi îmbunătăţită. Deci la Teofana aceasta aflând pomenitul împărat, toate bunătăţile împreună adunate, o a însoţit pre ea prin legiuită cununie cu fiul său Leon înţeleptul şi împăratul; şi dar era plin tot Constantinopolul de bucurie şi de veselie, pentru acest fel de împărătească şi cinstită nuntă. N'a trecut multă vreme, şi diavolul a semănat pre limba lui Santavarin, o neghină, şi un viclean cuvânt; deci înştiinţându-se despre aceasta tatăl său Vasilie, a pus la închisoare trei ani, atât pre fiul său Leon, cât şi pre soţia sa aceasa Teofana. Dar când a ajuns înnoirele bisericei proorocului Ilie, atuncea iarăşi s'a împăcat cu fiul, şi împreună cu el a ieşit afară şi a făcut obişnuita ceremonie. Dar îmbonlăvindu-se

împăratul, a propoveduit de sineși stăpânitor și împărat, pre acestaș fiul său Leon. Deci de atuncea, această cinstită împărăteasă petrecând în palaturile împărătești, se osârduia pentru mântuirea sufletului ei; iară slava împărăției ca o nimic o socotea, și pre toate cele de bucurie ale acestei vieți, le socotea ca țesăturile păiajănului. Pentru care nu contenea pururea pomenita, ziua și noaptea, a sluji lui Dumnezeu, cu psalmi și cu laude, cu milostenii și cu tot felul de înfrânare. Și după cele de afară și văzute, purta hlamidă împărătească. Iară dupre cele din lăuntrul și întru ascuns purta haine aspre de păr, și cu acestea își chinuia trupul. Și mesele cele bogate le ura, hrană având fericita, proastă și ne felurită: Pâine adecă și buruene, și cu aceasta se mulțămea, ca cu cea mai mare desfătare, împărțea însă la săraci ori câți bani iar fi căzut în mâini, încă și podoabele și scumpele ei haine vânzându-le fericita, împărțea banii la săraci. Da văduvelor și orfanilor, cele spre trebuința și îndestularea lor. Imbogățea monastirile și lăcașurile pustnicilor cu bani și cu acareturi. Se silea pentru slugi, ca și când i-ar fi fost frați. Niciodată nu chema pre om cu singur numele ci adăogea pururea domnule, adică *domnule Gheorghe*. N'a vorbit niciodată jurământ prin gura sa. N'a grăit minciună cu buzele ei sau clevetire împrotiva cuiva. N'a contenit vreodată de a jeli pe ascuns întru inima sa și de a uda așternutul său cu lacrămi. Și măcar că patul său erea așternut numai covoare țesute cu fir și cu podoabe împărătești, ea însă dupăce înopta, lăsa patul și se odihnea pe fața pământului, așternută cu o singură rogojină sau cu țesături de păr, de pe care adese ori se scula și își înălța rugăciunile sale către Dumnezeu. Deci din multa ei aspră viață, și rea pătimire, o a stăpânit pre ea boala trupească, ci însă fericita întrebuința boala pricină de înfrânare. Pentru aceasta, câte bucate se găteau pentru boala ei, ea le împărțea la cei flămânzi. Gura fericitei acestia obișnuită la procitirea dumnezeeștilor cuvinte, nu contenea vreodată, de a rosti psalmii lui David. Nu se trecea cu vederea de ea lauda Domnului cea de șapte ori în zi, nici a dormit fără lacrimi fericita, pentru una adecă, căci împreună se mâhneà la întâmplările celoralalți; iară pentru alta, căci cu lacrămile îmblânzea pre Domnul și-l faceà milostiv, atât pentru sine cât și pentru ceilalți. Deci ca cea de acest fel, împreună pătimitoare și milostivă, ușura întâmplările celor învăluiți. Ajuta pre cei fără ajutor, și mângâea pre cei ce pătimeau scârbe și supărări, și ca să zic pre scurt, împărăteasa aceasta pentru Domnul s'a lepădat de lume, și de cele pricinuitoare de bucurie în lume, și ridicând pre umere Crucea lui Hristos, și jugul lui cel ușor, urma lui cu osârdie, pentru care nu s'a lipsit ne nădăjduitele veșnice bunătăți. Pentru aceasta viind către sfârșit, a cunoscut mai nainte ceasul morței sale și a chemat pre toți, ca să o sărute, pre cari și ea asemenea sărutându-i cu sărutarea cea mai de pre urmă, așa și-a dat cu pace fericitul ei suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Memnon arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Memnon, pre Dumnezeu pomenea.
Și celor de subt el aceastași a face poruncea.

Intru această zi pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae patriarhul Constantinopolei.

Stih: Nicolae s'a arătat că mai mult el scaunul l-a cinstit,
Decât că dela acela însuș el s'ar fi cinstit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, aruncați fiind cuvioșii tineri, „focul în rouă l-au prefăcut „prin cântare, așà strigând: „Bine cuvântat ești Doamne „Dumnezeul părinților noștri".

Curățindu-ți gândul, arătat ai priimit luminile Duhului Prooroace, arătat prespunând și strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Văzându-te Dumnezeu, că petreci viaţă prea sfinţită, te rânduieşte mai 'nainte prooroc, ca să vesteşti tuturor venirea lui; binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce în cuptorul cel cu foc a păzit pre cei trei tineri, Fecioară, acela sălăşluindu-se în pântecele tău, mântueşte pre cei ce nădăjduesc într'însul, cari strigă: Binecuvântat este Preacurată rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre însuşi Impăratul...

Cu cântări te slăvim pre tine Stăpânul tuturor, pre carele văzătorul de Dumnezeu proorocul Aggheu ne-a arătat să ne închinăm ţie, şi să cântăm: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De faţă ai vestit mai 'nainte, văzătorule de Dumnezeu prooroace, că se va arătà Cuvântul cel fără început, în vremile cele mai de pe urmă, strigând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce mai 'nainte a fost nevăzut şi neîncăput din fire, încăpând în pântecele tău, s'a văzut, Preacurată; căruia cu credinţă strigăm: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavii cel „unul fără de început, pre ca„rele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, de carele se cutre„mură cetele îngerilor, lăuda„ţi-l preoţi, popoare prea înăl„ţaţi-l în veci".

Peasna 9-a, Irmos:

Intru tot lăudată...

Gustând din vederea de Dumnezeu cea mai pre sus de cuvânt prooroace, te-ai lepădat de grijile cele de pe pământ, şi ai stătut dupre vrednicie înaintea prea lăudatului Dumnezeu. Pentru aceasta toţi credincioşii te fericim.

Viaţa ta cea îndumnezeită şi minunată, te-a arătat stătător înaintea lui Dumnezeu Fericite, de Dumnezeu înţelepţite, şi împreună cu cetele cele fără de trup te veseleşti în veci. Pentru aceasta toţi credincioşii te fericim.

Slavă.

Ca unui învăţător de bună credinţă, ţi se cădeà a fi cu Dumnezeu, şi a te împărtăşi de lumina lui cea Preacurată;

pre carele roagă-l acum prea fericite, să se ferească de supărări sufletele noastre.

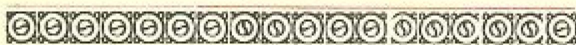
Şi acum, a Născătoarei:

Tu cu adevărat te-ai făcut locaş mai pre sus de fire Impăratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu; sicriu în chip de aur, având întrupat pre puitorul legii Hristos.

Irmosul:

Intru tot lăudată, cea mai „înaltă decât cerurile, carea ai „zămislit mai presus de fire pre „Cuvântul cel fără de început, şi „ai născut oamenilor pre Dumnezeu „întrupat; pentru aceea „pre tine toţi te slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 17 ZILE.

Sfântul prooroc Daniil, şi sfinţii trei tineri, Anania, Azaria şi Misail.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas 4.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele cel prea strălucit, proorocul cel prea mărit, să se laude astăzi cu dumnezeeşti cântări, ale darurilor Duhului, dumnezeescul locaş, izvorul cel pururea curgător, oglinda Duhului, stâlpul dogmelor cel prea cinstit, şi prea mărit, temeiul lumii, razimul cel neclătit.

Ca pre o stea prea luminoasă, ca pre un luceafăr prea mare, te cinstim pre tine bărbatul doririlor, cel ce ai strălucit luminos cu strălucirile bunătăţilor, şi luminezi sufletele şi trupurile credincioşilor; şi strigăm către tine: Daniile proorocule, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine cu bună credinţă.

Limba ta s'a făcut ca o trestie a scriitorului ce scrie degrab, cele înţelepte grăind; că legea lui Dumnezeu înlăuntru întru tine a vieţuit, şi gura ta a grăi judecată dreaptă s'a arătat; prin care ai ruşinat pre popii cei fărădelege, şi pre Sosana din moarte o ai scăpat, cela ce eşti strălucirea proorocilor.

Alte Stihiri, ale sfinţilor tineri, glas acelaşi.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

De legile cele date de Dumnezeu ţiindu-vă prea fericiţilor, cu bucate spurcate nu v'aţi spurcat, ci frumseţea sufletului nestricată ferindu-o aţi păzit arătat şi floarea trupului cea minunată, şi nestricată şi neveştejită podoaba cea frumoasă; Stăpânul prea mărindu-vă, pre voi cei ce i-aţi slujit cu credinţă.

Cu dumnezeească văpaie fiind aprinşi tinerii, de foc nu s'au grijit, întru care fiind rou-

rați cinstiții, o adunătură prea luminat închipuind, cântare cu multă laudă s'a văzut cântând; dorind măriții a face cu adevărat cale la împărăția cerească cea neîncetată.

De cuvântul înțelepciunii tale mirându-se tiranii, Daniile vrednicule de minune, și de priceperea tinerilor, v'a pus preste țara Haldeilor, a o cârmui și stăpâni, cinstiților. Că de fapta bună știe prea arătat a se minunà și luptătorul, și de strălucirea vieții; că despre patimi oprindu-vă, v'ați făcut stăpânitori.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Duhovnicește ne-a adunat astăzi pre noi credincioșii proorocul Daniil, și masă de bunătăți din destul a pus înainte, celor bogați și celor săraci, celor străini și celor de casă; și pahar înțelegător, carele varsă apele bunei credințe, și veselește inimile credincioșilor, și dăruește Darul Duhului Sfânt. Că acest prooroc prea luminat ca un sfeșnic strălucind în lume, toată idolatria Assirienilor a surpat, și guri de fiare neîmblânzite a astupat. Impreună cu acesta și cei trei tineri să se laude, nu de aur cu firea fiind, ci decât aurul mai lămuriți arătându-se. Că nu i-a topit focul cuptorului, ci i-a păzit nestricați; pre cari catranul și smoala și vițele i-a încununat; și Domnul carele ne-a adus pre noi la încunjurarea anului, să ne învrednicească a ajunge și la ziua cea domnească și cinstită a Nașterei lui, dându-ne nouă cu rugăciunile lor, curățire de păcate și mare milă.

Și acum, a înainte prăznuirei, glas același a lui Andrei Pirul:

Veniți toți să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și duhovnicească cântare, ca o stea puind înainte, slavoslovii ca magii cu păstorii să strigăm: Venit-a Mântuirea oamenilor din pântece feciorесc, și pre oameni i-a chemat.

STIHOAVNA din Octoih.
Sau acestea: glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Daniil cel minunat, agonisindu-și inima curat locaș Duhului, și dela dânsul fiind luminat, arătarea celor ce vor să fie luminat o a proorocit, fiind împodobit cu strălucirea proorociei, și luminat tâlcuind visurile cele ascunse, ale puternicilor împărați, celor fărădelege.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Mai 'nainte întărindu-ți trupul tău cu post neîncetat, gurile leilor ai legat; că în mij-

locul lor stând prooroace minunate, şi către bunul Dumnezeu privind, ai rămas nevătămat, cu puterea cea negrăită, a celui ce lucrează toate prea slăvit; a Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: In biserici binecuvântaţi pre Dumnezeu...

Pre cel ce şade pe scaun şi de îngeri era înconjurat, ai văzut Daniile vrednicule de minune; pre cel necuprins, carele este Judecător drept, prooroace minunate; şi spăimântându-te de acea înfricoşată şi groaznică vedenie, ai însemnat tuturor cele ce erau să fie după aceea, scriind a doua venire a Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cu suflet umilit şi cu Duh de smerenie, în mijlocul cuptorului celui înfocat aţi cântat cântare a toată lumea, tineri de trei ori fericiţi; şi glasul vostru l-a auzit Domnul, cela ce este aproape de cei umiliţi la inimă, şi mântueşte pre cei smeriţi cu duhul; şi păzindu-vă întregi, v'a priimit pre voi ca o jertfă curată. Pentru aceasta fiind voi nepoţi lui Avraam, fii lui Dumnezeu v'aţi învrednicit a fi. Deci îndrăzneală având către dânsul, rugaţi-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Daniil bărbatul doririlor, piatră fără mână tăiată văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai pre sus de fire mai 'nainte, te-a numit pre tine Cuvântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu neschimbat, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 2-lea.

Mari sunt isprăvile credinţei; în izvorul văpăii ca într'o apă de odihnă sfinţii trei tineri s'au bucurat, şi proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL proorocului Daniil.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări încununez pe înţeleptul Daniil.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Cântare să înălţăm popoare minunatului Dumnezeului nostru, celui ce a scos din „robie pre Israil, carele-i cânta „cântare de biruinţă şi striga: „Să cântăm ţie unuia Stăpânului".

Sfinte Proroace Daniile roagă-te lui Dumnezeu pentru noi

Mântuitorule, Făcătorule de bine a toate, pricinuitorule al bunătăţilor, luminează cu raza ta cea purtătoare de lumină mintea mea, iubitorule de oameni, ca să laud slăvită pomenirea proorocului tău.

Ca un luceafăr de dimineaţă al curăţiei răsărind înţelepte, pre Sosana cea curată, carea mai 'nainte era în primejdie, o ai mântuit; că Dumnezeu te-a ridicat ştiutor celor ascunse, pentru a osândi pre bătrânii cei răi.

Pre frica lui Dumnezeu fiind întemeiaţi nepoţii lui Avraam, mâncarea cea fără lege o a lepădat viteješte, şi cu dumnezeească dragostea bunei credinţe hrănindu-se, spre mai mare slavă s'au înălţat.

A Născătoarei:

Munte înţelegător ai văzut Daniile prea sfinţite, pre una prunca cea curată, pururea Fecioara, din carea s'a tăiat Piatra cea din marginea unghiului, şi toată înşelăciunea a sdruncinat.

Alt CANON, al sfinţilor trei tineri. Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cânt pre cei trei tineri şi pre Daniil.

Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glasul acelaş, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără de început, cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de toţi vecii, cu dumnezeească cuviinţă, carele în cuptor de tineri cu închipuire s'a văzut, să-l prea slăvim.

Cuvintele păgânului tiran tinerii cei de bun neam scuipându-le, şi răbdând, n'au voit a se spurcà, cu bucatele cele fără lege ale Haldeilor.

Slavă:

Hrănitu-v'aţi cu Cuvântul sufleteşte, iară trupeşte cu mâncările care singure cresc, v'aţi adus Impăratului făcându-vă mai frumoşi la feţe, de cât cei ce se hrăneau desfătat.

Şi acum, a Născătoarei:

Veninul şarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, Fecioara, ceeace a răsărit din David, l-a vindecat născând pre Ziditorul.

Peasna 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Pricepere şi înţelepciune de la Dumnezeu luând, ai tâlcuit luminat împăraţilor visurile cele întunecate.

Pre balaurul cel simţitor ai omorât, mâncare aruncându-i, pentru că mai întâi ai biruit dracii cei nevăzuţi.

A Născătoarei:

Cu lumină fiind luminat ai

văzut slăvite, muntele lui Dumnezeu cel arătat, pre cea binecuvântată, podoaba oamenilor.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Cunoştinţă de Dumnezeu învăţată, câştigând Stăpâne tinerii lui David, legile părinteşti cu dumnezeească înţelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor binecredincioşi, că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Slavă:

Laudă a toată lumea, şi prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să ne arăţi nouă Stăpâne naşterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele fecioreşti.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu“.

CONDACUL proorocului, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, vas de proorocie te-ai făcut, că ai văzut cele ce erau departe, ca şi cum ar fi fost acum, şi pre lei i-ai îmblânzit, fiind aruncat în groapă; pentru aceasta pre tine te cinstim, prooroace fericite Daniile.

ICOS.

Pre Iisus Hristos adevăratul Dumnezeul nostru a căruia dumnezeeasca venire, luminat mai 'nainte o ai vestit, roagă-l neîncetat, pentru cei ce fac cu veselie această dumnezeească pomenire a ta, şi te cinstesc cu credinţă, să se mântuească de toate ispitele, şi de încunjurarea păcatelor; ca cela ce ai îndrăzneală, prea înţelepte; şi întru deschiderea buzelor mele, dă-mi cuvânt să-ţi cânt cântare bine priimită prooroace fericite Daniile.

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Prooroc arătând cunoştinţa celor ce erau să fie, te-ai arătat Daniile; că naşterea cea din Fecioară tuturor mai 'nainte o ai însemnat, şi venirea lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii, cu credinţă te lăudăm pre tine.

Alta, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu Darul proorociei îmbogăţindu-te, naşterea cea din Fecioară o ai însemnat, şi ai

dezlegat visurile împăraţilor prea luminat, şi aruncat fiind în groapă, ca un mucenic, minunat ai învăţat Fericite, pre lei a se posti. Incă şi slujirea celor fără de Dumnezeu ai stricat; pre balaurul l-ai omorît, biruindu-l arătat, Daniile vrednicule de minune. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă a sfinţilor tineri, aceaşi Podobie:

Chipul Treimii prooroceşte din văpseli fără materie, în văpae tinerii au scris cu trestia credinţii, şi pogorârea Cuvântului cea mai de pre urmă pre pământ, cu taină o au văzut, şi tuturor o au proorocit. Pentru aceasta şi roua Duhului din Cer luând, izvorăsc credincioşilor daruri, şi celor ce strigă cu un glas către tine: Dărueşte Hristoase Dumnezeule ertare de greşeli robilor tăi, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului! Bucură-te Fecioară locaşul Impăratului, palatul cel aşternut cu porfiră; cămara cea cu aur împestrită, hlamida cea cu roşu văpsită! Biserica cea prea cinstită, căruţă purtătoare de fulger, sfeşnice mult luminos! Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, uşa cea cu aur ferecată şi foişorul cel luminos, masa cea strălucită ca aurul, cortul cel împodobit lui Dumnezeu! Bucură-te frumoasă Mireasă, din carea a răsărit Soarele! Bucură-te ceea ce eşti podoaba sufletului meu, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Mieluşaua dacă te-a văzut pre Cruce, pre tine Mieluşelul său şi Păstorul, ca o Maică rumpându-şi faţa strigă şi zicea: Cum pătimeşti fără dreptate Dumnezeule prea bune? Căci de voe ai priimit patimile cu trupul. Pentru aceea laudă, îndelung răbdătorule pre cea cu adevărat nespusă şi dumnezeească rânduiala ta, prin carea ai zidit din nou lumea cu răstignirea ta cea cinstită, şi măresc toţi mila ta cea nemărginită.

Peasna 4-a, Irmos:

Din munte umbros, din una Născătoare de Dumne„zeu, cu dumnezeească vedere, „mai 'nainte a cunoscut prooro„cul, Cuvinte, că vei să te în„trupezi; şi cutremurându-se „slăveà puterea ta“.

Legea cu bună credinţă păzindu-o, o Proorocule, cu adevărat pre Dătătorul înţelepciunii l-ai cunoscut, carele te-a învăţat pre tine cele de taină şi adânci, şi întru întunerec te-a luminat.

Viaţă sfinţită vieţuind grăitorule de Dumnezeu, bărbăt al doririlor te-ai numit, că bărbăteşte călcând patimile, la viaţa cea neîmbătrânitoare te-ai mutat.

Darul Mângâitorului celui ce s'a sălăşluit întru tine Daniile, te-a arătat purtător de lumină, şi biruitor tiranilor şi împăraţilor, şi locaş înţelepciunii.

A Născătoarei:

Piatră fără mână tăiată din muntele Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, Cuvinte mai 'nainte pre tine te-a văzut proorocul Daniil, strigând, şi lăudând Dumnezeirea ta.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea înţelept, dumnezeeşte la minte fiind luminat, visele celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Străluceşte cu minuni în cuptor nevoinţa tinerilor; că pre tiranul l-a vânat spre cunoştinţa ta, Atotputernice.

Slavă:

Organele cele cu glas tocmit, şi versurile muzichiei cele bine alcătuite, pre cei viteji nu i-au amăgit, şi chipului celui de aur nu i-au plecat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu cântări, ceeace eşti cu totul lăudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeu cel prea înalt, pre carele în cuptor l-a cunoscut.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoştinţii, zi a cunoştinţii de Dum„nezeu întru lumina feţei tale „Hristoase, a strălucit de dimi„neaţă lauda ta în inimile „noastre“.

Luptele cele vitejeşti ale proorociei, luminându-le cu propoveduirea, străluceşti prin amândouă, fiind plin de dumnezeesca însuflare.

Inţelept te-ai arătat Fericite, cu strălucirile înţelepciunii celei mai pre sus de minte, prea alesule de Dumnezeu grăitorule Daniile, şi toate le-ai luminat.

A Născătoarei:

Cu taină a învăţat de chipurile negrăitei întrupării celei din tine, a celui prea înalt Preacurată, Daniil proorocul cel mărit.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Invăţaţi fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat slujitorii tăi, marele Daniil, împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înţelepţiţi; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejeşte i-au biruit.

Prin gând s'a învăţat Daniil iubitorule de oameni tainele tale, că pre nor ca pre un fiu omenesc venind, şi ca pre un Judecător şi Impărat al tuturor neamurilor, pre tine te-a văzut, cu curăţia minţii.

Slavă:

Impodobitu-s'au o tineri mai mult decât piatra sapfirului trupurile voastre, întocmai ca strălucirea aurului, cu râvna bunei credinţe v'aţi aprins, umblând în cuptor bucurându-vă, aducând dănţuirea a toată lumea.

Şi acum, a Născătoarei:

Daniil cel dumnezeesc, munte Fecioară mai 'nainte te-a însemnat arătat, şi cei trei tineri văzând văpaia răcorită, pre cel dumnezeesc născut al tău, cu cântări l-a laudat, ca pre Mântuitorul şi Ziditorul şi Domnul.

Peasna 6-a, Irmos:

Precum ai scăpat pre Prorocul dintru adâncul cel „mai de desupt Hristoase „Dumnezeule, şi pre mine mă „dezleagă de păcatele mele, „ca un iubitor de oameni, şi „îndreptează viaţa mea ro-„gu-mă".

Văzând cetele îngereşti întru lumină prea strălucită, următor prea ales acestora ai fost, desfătându-te întru strălucirile Impăratului a toate.

Venirea Cuvântului cea mântuitoare vestind, mai 'nainte ai spus dărâmarea bisericii, plinirea legii, şi darurile legii Harului, cele mai pre sus de minte.

A Născătoarei.

Iată Fecioara în pântece arătat a zămislit pre Hristos Dumnezeu, strălucită fiind cu Duhul; a căreia mai 'nainte închipuire o a văzut mai de 'nainte Daniil măritul.

Alt Canon, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Stăpânitori fiind preste patimile sufleteşti cu puterea Cuvântului, preste ţările neamurilor haldeeşti oblăduitori v'aţi făcut; că ştie fapta bună a da cinste celor ce o câştigă, o înţelepţilor nepoţi ai lui David.

Slavă:

In moarte purtătoare de viaţă îmbrăcându-se Daniil de

demult, pre balaurul cel prea rău ce se socoteà păgâneşte ca un Dumnezeu la Haldei, prin mâncare l-a ucis, şi pre popii cei vrăjmaşi i-a omorît.

Şi acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică, roagă cu rugăciunile tale pre Judecătorul şi Fiul tău, ca să-mi fie milostiv în ziua judecății; că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Irmosul:

Adâncul păcatelor şi viforul greşelilor mă turbură, şi întru adâncul asprei desnădăjduiri mă surpă; ci întinde-mi şi mie mâna ta cea tare ca lui Petru, o îndreptătorule! şi mă mântueşte".

CONDAC, glas al 6-lea.

Chipul cel scris de mână necinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea mărit; şi în mijlocul văpăei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu ați chemat: Grăbeşte o îndurate şi sârgueşte ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

ICOS

Tinde-ți mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oşteau, şi jidovii cei biruiți. Nu ne lăsà pre noi, ca să nu ne înghiță moartea ceeace însetează de noi, şi satana carele ne urăşte, ci te apropie de noi şi te milostiveşte spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau, şi cari pentru tine s'au băgat în cuptor, şi dintr'însul au strigat către tine: Grăbeşte o îndurate, şi sârgueşte ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului prooroc Daniil, şi sfinții trei tineri: Anania, Azaria şi Misail.

Stih: Pre tine Dumnezeule, acum aevea pre scaun te vede şezând,
Daniil tăindu-se, iară nu în vis precum oarecând.
De nu alegeà cei trei coconi cu deadinsul a muri,
Precum mai 'nainte focul şi sabia o ar fi putut stăpâni.
Intru a şaptesprezecea zi sabia pre Daniil tăia,
Carele pre cele viitoare vedeà.

Acest fericit Daniil proorocul a fost din neamul Iudei, ruda lui din cei mai de frunte ai slujbei împărăteşti, şi s'a născut, în cea mai de sus Vitară, şi încă prunc s'a adus din Iudeea rob în țara Haldeilor, şi a proorocit şaptezeci de ani, şi a apucat înaintea întrupării lui Hristos cu patru sute şasezeci de ani; era om cu mintea întreagă şi stăpânitor poftelor, cât socoteau jidovii că erà scopit, însă a plâns mult pentru țară, şi a făcut mare nevoință în posturi, de tot felul de hrană ce vrea pofti, şi era uscățiv la față, iară foarte frumos prin Darul lui Dumnezeu cel Inalt. Iară cei trei tineri precum spune istoria, erà din sfânta cetate a Ierusalimului, părinții lor au fost Ezechia şi Caligoni, carele Ezechia a cutezat a zice lui Dumnezeu: Că a păzit cele plăcute înaintea lui, şi a luat adaosul vieții lui cincispre-

zece ani. Deci încunjurându-se Ierusalimul cu războiu de Navuhodonosor împăratul Asirienilor, s'au adus şi aceşti trei tineri robi la Vavilon cu Daniil proorocul, şi s'au făcut ocârmuitori preste trebile împăratului pentru faptele cele bune. De aceea defăimând chipul ce făcuse şi ridicase, şi neînchinându-se la dânsul, i-au băgat în cuptorul cel cu şapte părţi mai ars, întru carele cu dumnezeească pogorâre ce au făcut îngerii la dânşii cântau, cât văzând împăratul minunea, a mărturisit că este mare Dumnezeul cel ce se proslăveşte de dânşii, căci cuptorul se premenise în rouă şi au rămas nevătămaţi; iară Daniil măcar că trăea cu dânşii, şi dimpreună locuia şi petrecea, şi să le fi fost el pricina cinstei, însă nu s'a băgat cu dânşii în cuptor, de vreme ce nu putem aceasta să o aflăm din sfânta Scriptură, ca şi cum s'a tăcut de dânsa şi nu s'a arătat, poate fi, precum este părerea mea şi adevărului, nu afară din socoteală, pentru numele ce i se puse Valtasar, ca o cunoştinţă ce este preste seamă cinste, căci ca să se mai întemeeze gândul celor ce stau acolo, să nu se arate la cei ce credeau în foc, că proslăvirea minunilor o a făcut Valtasar pentrucă se chemă Dumnezeu, a rânduit Dumnezeu să ià Daniil numele lui Dumnezeu, şi aşà să nu intre într'acel foc, şi să scape de dânsul, şi nici să scrie la povestea cuptorului. Iară sfinţii trei tineri, după acea minunată şi preste fire izbăvire, ce s'au izbăvit din foc, iară întorcându-se la cele ce se aflau întâiu şi petrecând toată viaţa lor cinstită şi slăvită, şi-au luat şi ei sfârşitul vieţii lor cu pace, împreună cu Daniil, însă zic unii, că după moartea lui Navuhodonosor şi celorlalţi împăraţi, cari cinsteau pre Daniil şi pre cei trei tineri, s'a ridicat alt împărat, anume Atticos, carele făcând cercetare sfinţilor, şi înfruntându-se de dânşii, a poruncit de a tăcat capul lui Misail şi-l sprijini Azaria, întinzându-şi haina cea persească, aşijderea şi Anania sprijini în braţele sale capul Azariei tăiat, iară Daniil tinzându-şi haina sprijini capul Ananiei, apoi i-au tăiat şi capul lui. Zice-se şi aceasta, că după tăiere li s'au lipit capetele de trupuri, şi cum îngerul Domnului le-a ridicat, de le-a dus în muntele Gheval, în care munte fiind băgaţi subt o piatră, de au stătut patru sute de ani, până când s'au sculat şi ei împreună la învierea Domnului nostru Iisus Hristos, şi iarăşi a adormit. Şi se face soborul lor în biserica cea mare, a cărora pomenire am luat dela părinţi să o facem cu şapte zile mai 'naintea stăpâneştei arătări, şi cei prin trup venirea Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos; ca să fie şi ei precum socotesc, din neamul Iudei, din care se trage şi neamul Mântuitorului tuturor Hristos.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici: Patermutie, Copri şi Alexandru, cari au mărturisit în zilele lui Iulian paravatul

Stih: Părtaş cu tine şi vieţei şi sabiei mi'am arătat.
Părinte Patermutie, Copri a strigat.
Alexandre pentru a nevoinţei şi a pustniciei lupte îndoită,
Prin tăiere priimeşti şi cunună îndoită.

Aceşti sfinţi s'au nevoit pe vremea lui Iulian paravatul, mai 'nainte petrecându-şi viaţa cu linişte, în pustiul ce se află în Eghipet. Deci ducându-se paravatul ca să dea războiu Perşilor, a aflat pentru Cuvioşii aceştia, şi dar aducându-i înaintea sa, a întrebat mai întâiu pe Patermutie de cât ani este? Şi dupăce a răspuns: De patru zeci şi cinci, l-a scos pre el afară. Apoi apucând pre cuviosul Copri, şi feluri de meşteşugiri şi de măguliturì întrebuinţând prea vicleanul l-a înduplecat pre el să se lepede de Hritsos; mai în urmă însă Patermutie, aducându-i aminte de posturile, şi de rugăciunile, şi de celelalte lupte ce a cercat în sihăstrie, l-a întors iarăşi la credinţa lui Hristos, despre care înştiinţându-se paravatul, a poruncit de i-a tăiat limba sfântului Copri, hotărând ca să-l pue pre el pe o scară înfocată. Deci adus fiind la scară şi văzându-o pre ea scânteind s'a înfricoşat, dar întărindu-se iarăşi de sfântul Patermutie a fost pus împreună cu el pe scară, şi cu Darul lui Dumnezeu au rămas amândoi nevătămaţi. Apoi au fost aruncaţi amândoi în cuptor ars, şi împreună cu aceşti doi a intrat încă şi monahul Alexandru, mărturisind în privelişte pre Hristos. Şi fiindcă câte trei au ieşit din cuptor nevătămaţi, pentru aceasta dupre porunca tiranului li s'au tăiat capetele, şi aşa au luat fericiţii cununile muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului și pururea pomenitului mărturisitorului Dunale, ce și-a pus numele Ștefan.

Stih: Ștefan cu podoabele faptelor bune incununat,
Spre cununile cele de sus luminat a alergat.

Acesta erà stăpânitor locului său, oarecăruia ostrov carele de alții se zice Nivertis, iară de alții Veron, aproape fiind de Gadera, și de râurile Ochianului încunjurându-se; bogăție având el foarte multă și crescut fiind cu totul în dogme creștinești, viețuea mai mult cu Dumnezeu decât cu oamenii. Pentru aceasta pre toate ale lumii gunoaie socotindu-le, a lăsat stăpânirea fiilor săi, și ducându-se la Roma, s'a îmbrăcat cu îngerescul chip; apoi s'a dus la vestita cetate Costantinopol și a vorbit împreună cu Constantin și Romanò porfiroghenitii împărați, de care a fost trimis la Ierusalim (căci aceasta le-a cerut). Deci ducându-se acolo, a luat marea și îngereasca shimă, dela cel de atunci patriarh al Ierusalimului, Hristodul cu numele, și din Dunale s'a numit Ștefan. Deci multe batjocuri și bătăi a luat fericitul dela Saracini, căci își avea împrejur tăeată barba. Iară dela Ierusalim s'a dus la Misir și acolo fiind prins, s'a pus la închisoare împreună cu doi preoți ce-i urma, și rămâind acolo șase luni, necăjindu-se cu foame și cu sete și cu alte rele pătimiri a închisorii, a fost trimis la Amiran al Misirului, de care fiind legat cu grele lanțuri, erà silnicit să se lepede de Hristos. Deci fiindcă se împrotivea cu cuvântul tare și nu se biruia, ci mărturisea în priveliște pre Domnul nostru Iisus Hristos, pentru aceasta a fost muncit, mai cu multe rane și munci decât înainte, din care rău pătimind a căzut de trei ori fericitul în boală, prin care a lăsat această vremelnică viață, și s'a dus la cea de sus și veșnică, dupăce mai întâiu i s'a înștiințat lui dela Dumnezeu adormirea sa.

Intru această zi, sfântul mucenic Iachu.

Stih: Iache întărește-te și tăindu-ți-se capul.
Scrie-te între cei tăeați și încununează-ți capul

Intru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Dionisie cel nou, cel ce era din Zachinti, și a stătut arhiepiscop la Eghina, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lăsând cele pământești, acum în Cer a locuit.
Noul Dionisie cel ce Zachintul a slăvit.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nichita.

Stih: Deși nou nevoitor dupre ani Nichita s'a arătat,
De opotrivă însă cu nevoitorii cei vechi s'au aflat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a. Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu în„drăzneală, și focul în rouă l-au „schimbat strigând: Binecuvân„tat ești Doamne Dumnezeule „în veci."

Cu legea fiind îngrădit Prorocule, n'ai priimit a te spurcà fărădelege, ci dumnezeește la minte fiind strălucit, ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Pre toți îi spăimântează minunea ta, căci ca unui prooroc, Proorocul a stătut înaintea ta, fiind răpit, mâncare ție aducându-ți, și cântând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Inlăuntrul groapei fiind încuiat, și leilor spre mâncare fiind pus, te-ai mântuit, Dumnezeu acoperindu-te Fericite, pre tine cel ce ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei:

Izvoare de tămăduiri din de-

stul izvorăşti Fecioară de Dumnezeu Născătoare; că Daniil luminat te-a văzut pre tine munte, din carea Mântuitorul a răsărit, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat Atotstăpânitorului; că Azaria dumnezeesc danţ adunând, cântare a cântat împreună cu aceia zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri

Alăuta tinerilor a numit Dumnezeu pre Dumnezeul tuturor şi Atotţiitorul, cel ce s'a văzut de dânşii arătat în cuptor, şi cântare a cântat zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Pre cei trei ce au fost băgaţi în cuptor văzându-i împăratul, dacă a văzut chipul celui de al patrulea, pre acela l-a arătat tuturor a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum a Născătoarei:

Având mintea ta luminată, cu Dumnezeească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, naşterea Fecioarei închipuită tainic, arătat mai 'nainte văzându-o, ai strigat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, îm„preună cu focul şi văpaea „călcându-o au săltat: Binecu„vântaţi toate lucrurile Domnu„lui pre Domnul".

De cele sfinte grăitor te-ai arătat o Proorocule, şi cu privirea la cele de sus cea lucrătoare, cu cei fără de trup împreună ai cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine cu totul fericite toţi te lăudăm, şi întru cinstită prăznuirea ta bucurându-ne, strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Pre Fecioara cea prea minunată văzându-o de Dumnezeu grăitorule, prin chipuri mai 'nainte însemnătoare, ai strigat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, temeiul cel prea osebit al credinţii lui şi al nădejdei l-aţi câştigat Cuvioşilor, precum şi răbdarea ispitelor, strigând neîncetat:

Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ca nişte luminători strălucind, şi pământul Cer făcându-l, şi cu lumina bunei credinţe luminându-l, dănţuire a toată lumea au cântat ţie Făcătorului de bine şi Stăpânului a toate: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

Vitejeşte stingând cuptorul cel ars, şi fălcile leilor legându-le nepoţii lui David, acum bucurându-se cântă ţie Stăpânului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu taină învaţă Preacurată Daniil cel prea înţelept, şi mai 'nainte au însemnat cei trei tineri de Dumnezeu înţelepţiţi naşterea ta prin închipuiri, văzând pre cel ce a ieşit negrăit din pântecele tău. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoţii îl laudă, popoarele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul mun- „citorul Haldeilor l-a ars ne- „buneşte, cinstitorilor de Dum- „nezeu; iară văzându-i pre ace- „ştia cu putere mai bună mân- „tuiţi, Făcătorului şi Mântuito- „rului a strigat: Tineri bine-l „cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, po- „poare prea înălţaţi-l întru toţi „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:
Cu adevărat Născătoare...

Secerat-ai rodurile ostenelelor tale, dănţuind pururea în Ceruri cu proorocii, în jurul scaunului celui prea înalt al Stăpânitorului a toate.

Intru lumina cea întreit luminătoare, stai acum purtător de cunună, 'naintea celui ce este marginea doririlor, bucurându-te împreună cu cetele celor fără de trup.

A Născătoarei:

Frumoasă este podoaba ta, cu carea acum te desfătezi, că pre Fecioara cea cu totul lăudată, Prooroace înţelepte, te-ai învrednicit prin închipuiri a o vesti tuturor.

Alt Canon, Irmos acelaşi

Ajuns-aţi la sfârşitul cel dorit, şi staţi înaintea celui ce este marginea doririlor, în cămările cereşti, tineri prea fericiţi.

Bucurându-vă aţi luat snopii bunei arăturii voastre celei cu lacrămi, rodind spicul nestricăciunii.

Slavă:

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire dupre vrednicie, şi veselie inimii a înflorit, că v'aţi sălăşluit acolo de unde a fugit întristarea.

Şi acum, a Născătoarei:

Păşunea morţii o ai oprit Fecioară, născând pre Dătătorul de viaţă şi Domnul, cel ce face vii pre cei ce te slăvesc pre tine cu credinţă.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim Fe„cioară curată, noi cei mântu„iţi prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te.

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Decât dumnezeeasca credinţă nimic este mai tare; căci cuvioşii tineri au stins puterea focului, şi a astupat gurile leilor Daniil, pre carele acum să-l lăudăm.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Privindu-te Ucenicii.

Să se cinstească acum cel între prooroci marele Daniil; că pre Hristos Dumnezeul nostru, l-a văzut piatră tăiată fără mâni, din muntele curata Născătoarea de Dumnezeu; cu carele împreună să se laude şi cei trei tineri, pre cari i-a mântuit nevătămaţi din cuptorul focului, chipul Fecioarei cel dumnezeesc şi negrăit, prin carea s'a mântuit lumea.

Şi acum, a Născătoarei asemenea:

Cu taină se învaţă Preacurată prin dumnezeescul Duh prea înţeleptul Daniil, şi mai 'nainte au însemnat prin credinţă cei trei tineri ai lui Avraam naşterea ta mai presus de fire; că fiind dupre Dumnezeire Cuvântul nescris, din tine cu trupul s'a scris voind, Născătoare de Dumnezeu, în Vitleem născându-se, spre mântuirea oamenilor.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Şi acum, glas al 6-lea a lui Malacsa

Taina cea streină a Soarelui dreptăţii celui de gând, carele a vrut să răsară din pântece feciorcsc, ca nişte stele luminate pururea ne luminează nouă din cuptorul cel cu foc, tinerii cei întocmai cu numărul Treimii; printr'înşii mai 'nainte însemnând, dimpreună cu dânşii şi Daniil proorocul cel prea luminat, mai nainte luminează marginile cu lumina proorociei, propoveduind pre Hristos piatra cea netăiată; carele a eşit din Fecioara, muntele cel umbros, spre mântuirea sufletelor noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi otpustul.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

Vrând Stăpânul iubitorul de oameni să arate oamenilor bogăţia bunătăţei sale, a luat frământătura lor, s'a născut cu trup şi s'a sălăşluit în peşteră, ca pre toţi să-i facă cereşti, înălţând pre cei ce laudă şi slăvesc Naşterea lui cea netâlcuită.

Intărindu-vă cu puterea Impăratului tuturor, şi tare întrarmându-vă, şi împuternicindu-vă întru slăbiciunea firei, nebiruiţilor mucenici, aţi biruit pre vrăjmaşul, începătorul răutăţei; şi vă rugaţi, să se dăruiască lumii pace, şi credincioşilor mântuire, ca nişte ajutători prea mari.

Intru cuvinte Filoteiu, şi în lucrul Doroteu; dumnezeescul Mardonie, şi Gorgonie împreună cu Secund, cu Petru şi cu Indis, au făcut vitejie, şi bucurându-se au biruit taberile vrăjmaşului; şi acum se roagă, să se apere de toate primejdiile, cei ce cu credinţă săvârşesc cinstita lor prăznuire.

Slavă, Şi acum, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Necuprinsă este taina carea s'a săvârşit astăzi în Vitleem; cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroaşe, şi cel ce erà se face ceeace nu a fost. Fecióra naşte în peşteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipueşte scaunului ceresc, dobitoacele înseamnă starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pre pământ pace, întru oameni bună voire; fără schimbare este Emmanuil.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Ingereştile puteri..

Prăznueşte astăzi cu bucurie toată lumea, şi cerurile se veselesc împreună cu noi, că întrupându-se Ziditorul din Fecioară, în iesle şi în Vitleemul Iudeei, acum s'a văzut prunc cu prea slăvire; către carele să zicem: Bine cuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Nou prunc te-ai arătat pentru noi Iisuse, răsărind din Tatăl mai 'nainte de veci; vrând să înoeşti pre toţi oamenii învechiţi prin călcarea cea de demult; pentru aceasta toţi cu mulţămită pururea stri-

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul Proorocului Peasna a 3-a, pe 4; și din Canonul Tinerilor Peasna a 6-a, pe 4. Prochimen, glas al 4-lea, *Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi...* Apostolul către Evrei: *Fraților, sfinții toți prin credință au biruit împărății...* Evanghelia dela Lucà: *Zis'a Domnul către Iudeii cari venise la dânsul: Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici.*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplà proorocul Daniil, și sfinții trei Tineri în Duminica sfinților strămoși, cântăm slujba lor împreună cu slujba Invierei așà:

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre rânduială.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei trei, ale Strămoșilor trei și ale proorocului Daniil două glas al 4-lea, Podobie: Ca pre un viteaz... și ale Tinerilor două, glas același, Podobie: *Dat-ai semn...* Slavă a Strămoșilor, glas al 6-lea: *Pre toți părinții cei mai 'nainte de lege...* Și acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod Prochimenul zilei. La Litie, Stihira hramului și a proorocului Daniil: Pre cela ce șade pre scaunul... Glas al 4-lea, ce este la Stihoavnă, și a Tinerilor, glas același: *De cuvântul înțelepciunei tale...* scrisă la Doamne strigat-am, pe urmă. Și glas al 2-lea *Duhovnicește pre noi credincioșii...* care este Slava, tot acolo. Apoi Slavă, a Strămoșilor, glasul 1-iu: *Cu razele grăirei de Dumnezeu;* Și acum, a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihoavnă Stihirile Invierei, Slavă a Strămoșilor glas al 3-lea: *Veniți iubitorilor de praznic,* Și acum a Proorocului, glas al 6-lea: *Daniil bărbatul doririlor...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori; și al Strămoșilor odată; și citire la Faptele Apostolilor.

VEZI: Iară de nu este priveghere; La Pavecerniță, zicem după Sfinte Dumnezeule, Condacul sfinților Strămoși.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Tinerilor, Și acum, al Strămoșilor. După Catisme, Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei, și citire, din Evanghelia cea cu tâlc a Duminicii rândului. După Polieleu, Troparele: Soborul îngeresc, Ipacoi al glasului și Sedelnele Strămoșilor. Antifoanele și Prochimenul glasului. Evanghelia învierei, Invierea lui Hristos... Psalm 50, și Stihira învierei, Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al Proorocului și al Tinerilor amândouă pe 6. Și al Strămoșilor pe 4. Catavasia: *Hristos se naște...* După a 3-a Peasnă, Condacul proorocului, Icosul și Sedelnele lui. Slavă, al tinerilor. Și acum, Ipacoi al strămoșilor. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Strămoșilor. După a 9-a Peasnă, Svetilna Invierei, și a Strămoșilor, Slavă, a Proorocului, Și acum, a Născătoarei: *Soarele cel mare...* La Hvalite Stihirile Invierei 4, și ale Strămoșilor 4, Slavă a Strămoșilor glasul al 7-lea: *Veniți toți cu credință să prăznuim...* Și acum: *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovia mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai. Deci Eceniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasul întâiu, Troparul Invierei, Slavă, al Strămoșilor, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Strămoșilor.

La al 3-lea Ceas, Troparul Invierei, Slavă, al Proorocului, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După sfinte Dumnezeule, Condacul strămoșilor. Asemenea și al șaselea Ceas, zicem troparele și Condacul Strămoșilor.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Strămoșilor, Peasna, 3-a pe 4 și din ale Pro-

orocului, Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul învierei, al Strămoşilor şi al Proorocului. Slavă, Condacul Proorocului, Şi acum, al strămoşilor, Prochimenul Părinţilor, şi al sfinţilor. Apostolul şi Evanghelia a Duminicii Strămoşilor, şi a Sfinţilor; iară a Duminicii rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudaţi pre Domnul din Ceruri...* Altul: Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Sevastian, şi cei împreună cu dânsul.

Vezi: Duminica dinaintea Naşterei lui Hristos. a sfinţilor Părinţi, se începe din 18 ale lunei acesteea, şi se sue până la 24 de zile.

La Doamne strigat-am, **Stihirile glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici.

Cu văpselele cinstitelor tale sângiuri Mucenice, ţi-ai făcut porfiră de mult preţ, cu carea împodobindu-te, locueşti cu adevărat în împărăţiile cele de sus, stând înaintea lui Dumnezeu Impăratului tuturor; pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Dimpreună cu Sevastian pătimeşte Zoi, Marco şi Marchelin, şi de Dumnezeu înţeleptitul Tiburtie, răbdând întreite valuri de dureri; şi acum s'au sălăşluit la odihna cea fără durere şi dumnezeească; întru carea se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Nebiruiţilor mucenici, lăsând cele de pre pământ pământului, aţi alergat către ceruri, fiind împodobiţi cu ranele voastre, şi împestriţi luminat cu cinstitele patimi fericiţilor; pentru aceea rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Fecioară prea lăudată, Moisì cu ochi prooroceşti a văzut mai 'nainte taina ce s'a făcut cu tine, rugul aprinzându-se şi nearzându-se; că focul Dumnezeirii, n'a ars pântecele tău Curată. Pentru aceasta cerem dela tine, ca dela o Maică a Dumnezeului nostru,să se dăruiască lumii pace şi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Văzând Fecioara junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, tânguindu-se strigă către tine: Fiule prea dulce! Cum mori fără dreptate? Cum stai spânzurat pre lemn, cela ce ai spânzurat pământul pre ape? Nu mă lăsa singură Făcătorule de bine, mult milostive, pre mine Maica şi roaba ta, rogu-mă!

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe patru. Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Dumnezeească cinstire iţi aduc Mucenice cu mintea.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1-a, glasul 1-lu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeească cuviinţă întru tărie s'a „prea mărit. Că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate „pre protivnici i-a zdrobit, „făcând Israiltenilor cale nouă „prin adânc".

Luminându-te cu dumnezeeştile raze ale cinstitei Treimi pururea pomenite, cu rugăciunile tale, arată părtaşi luminii, pre cei ce cu credinţă cinstesc prăznuirea ta cea luminată şi sfinţită.

Având cuget luminat şi priimitor de străluciri curate, ai dorit cu adevărat de cela ce este mai pre sus de toate, ca un înţelept Mucenic, purtătorule de chinuri, şi cu credinţă l-ai dobândit.

Cu sudori îndumnezeite, adevărat ai întunecat cugetele trupului, cu sângiurile pătimirii ai uscat păraele cele turbure ale mulţimii dumnezeilor, de Dumnezeu înţelepţite Mucenice prea lăudate.

Slavă.

Cete de mucenici ai adus Ziditorului, surpând cu dumnezeeştile învăţături tot cugetul muncitorilor, cu Darul sfântului Duh; cu carii dimpreună roagă-te, să ne mântuim noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc ai născut pre Fiul cel ce este mai 'nainte de veci împreună cu Tatăl, înnoind legile firii sfântă Fecioară, Maică prea curată, prin cinstită, cea mai pre sus de fire, şi dumnezeească naşterea ta.

Peasna 3-a, Irmos:
Insuţi cela ce ştii...

Adunând cinstită oaste, întărită cu armele dumnezeeştei credinţe, Mucenice nebiruite, toate taberile vrăjmaşului, şi vicleniile tiranilor le-ai surpat cu puterea Duhului.

Intărindu-ţi picioarele pre piatra cea înţelegătoare a inimii tale, cu gând bine credincios Mucenice mult pătimitorule, nu te-ai spăimântat de măestriile vicleanului balaur, ci tuturor te-ai făcut întărire cu buna credinţă întru Duhul.

Slavă:

Impunsăturile săgeţilor cele cumplite le-ai răbdat, fiind legat şi întins pre lemn Mucenice; iară cu dumnezeească puterea lui Dumnezeu te-ai arătat

iarăşi cu totul nevătămat, ruşinând măestriile vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Sfinţenie înţelegătoare te-ai arătat, celui ce toate le sfinţeşte, şi locaş curat ceea ce eşti fărăprihană; că din tine s'a arătat Dumnezeu întrupându-se, şi cunoscându-se de lume îndoit în fire şi într'un Ipostas, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Insuţi cela ce eşti neputinţa „firii omeneşti, şi dupre milostivire te-ai închipuit într'însa, „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ţie: Sfântă este „Biserica cea însufleţită a slavei tale celei nepovestite, iubitorule de oameni.

Sedealna, glas 1-u.
Podobie: Mormântul tău...

Având cuvântul strălucitor precum şi viaţa luminată, ai tras cu sfinţenia mulţime de necredincioşi către buna credinţă; cu cari dimpreună ai pătimit bucurându-te, suferind toată răutatea tiranilor. Pentru aceasta astăzi săvârşind prea sfântă pomenirea ta, te mărim.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Marie ceeace eşti cinstit locaş al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, a greşelilor şi a necazurilor; că tu eşti mântuirea păcătoşilor, ajutătoare şi folositoare tare, şi mântueşti pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune înfricoşată! O taină nouă! Strigă Fecioara cea Curată, şi fără prihană, dacă te-a văzt pre tine Doamne întins pre lemn: Cum te-ai osândit pre Cruce de judecătorii cei fărădelege, ca un vinovat, nefăţarnice Judecătorule al tuturor Cuvinte.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel dumnezeesc, privindu-te „Avvacum, cu ochii cei departe „văzători, mai 'nainte a vestit „pre Sfântul lui Israil ce vrea „să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră şi înnoirea".

Putere ţi-a dat ţie Dumnezeu Tiburtie, ca prin slăbiciunea trupului să birueşti pre vrăjmaşi; că bărbăteşte ai intrat în foc arzător, viteazule Mucenice, şi ai luat roua cea cerescă.

Impreunatu-te-ai cu puterile cele de sus o Tiburtie, ca un slujitor al lui Hristos, şi ai înălţat jertfe curate întru Duhul, lucrătorule de cele sfinte, lauda mucenicilor; pentru aceea cu bucurie te cinstim.

Fiind spânzurat drept în sus,

şi strujit cu fiare, încunjurat cu feluri de măestrii iuţi ale muncilor, şi băgat în groapă, întru aceleaşi priimind dumnezeesc sfârşit, viteazul Castul se veseleà.

Slavă:

Săvârşind vindecări cu sfântul Duh Fericite, spre luminarea poporului celui ce priveà la tine, le-ai vestit cu bună credinţă mântuirea, cu dumnezeească cuviinţă Sevastiane, şi ţi-ai săvârşit călătoria prin mucenie.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai pre tine din toate neamurile te-a ales Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă, şi s'a înfiinţat ca om pentru noi, Ziditorul firii omeneşti, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cu totul fără prihană.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce ai luminat cu luminarea venirei tale Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea „ta marginile lumii, luminează „cu lumina cunoştinţei Dum„nezeirii tale, inimile celor ce „te laudă cu dreaptă credinţă.

Căile tale şi cărările ţintind numai către unul Domnul, s'au abătut din căile cele strâmbe ale vrăjmaşilor, şi la mulţi s'au făcut cale dreaptă şi netedă, Mucenice a lui Hristos cu totul cinstite.

Ritoriceşti şi prea cu înţelepciune, grăesc Marchelin, şi Marco înaintea judecătorului, de venirea lui Hristos cea mântuitoare, şi fiind legaţi amândoi, li se pironesc picioarele cu bolduri, mărindu-se ca nişte mucenici.

Slavă:

Patimile celui ce a omorât patimile noastre, tare închipuind Marchelin şi Marco, cu suliţa se împung, şi purtând cunună, se unesc cu cetele purtătorilor de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea luminatul nor al Soarelui, ceeace eşti cu totul fără prihană, goneşte norii sufletului meu cu rugăciunile tale, şi luminează-mi gândul cel întunecat de lenevire, ca să te laud pre tine Prealăudată.

Peasna 6-a, Irmos:

Inconjuratu-ne-au pre noi...

Cu tăria gândului prea cinstit, te-ai arătat neplecat când te băteau cu toege fără milă, şi când te împboldeau cu multe săgeţi, bucurându-te, pentru aceea te-ai mutat către lumina cea neînserată, Mucenice.

Te întărea pre tine Hristos când te nevoiai, şi te luptai cu dracii, când te munciai cu

chinurile cele cumplite Sevastiane, nebiruite Mucenice, şi când te uitai către dânsul cu ochii inimii.

Slavă:

Cu zăvoarele cele tari ale prea înţeleptelor tale cuvinte, ai sfărâmat rătăcirea, şi închinăciunile vrăjmaşilor le-ai stricat, şi capiştele idoleşti le-ai surpat, şi pre tine însuţi te-ai ridicat locaş dumnezeescului Duh.

Şi acum, a Născătoarei:

Innoit-ai firea noasră cea stricată prin călcarea poruncei, născând pre cel ce a înnoit toate numai cu dumnezeeasca voire, ceeace eşti între femei binecuvântată, de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi „adâncul cel de desupt, şi nu „este apărător, socotitu-ne-am „ca oile de junghiere; mântu„eşte pre poporul tău Dum„nezeul nostru; că tu eşti ce„lor neputincioşi tărie şi în„dreptare“.

CONDAC, glas al 4-lea.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Cu roşala sângiurilor tale văpsindu-ţi haina pătimirii, te-ai îmbrăcat ca cu o porfiră lăudate Sevastiane; pentru aceasta te-ai şi sălăşluit dimpreună cu Hristos întru împărăţia cea de sus, şi fără sfârşit, şi cu cei ce au pătimit cu tine şi cununi au priimit înţelepte; cu cari împreună dănţuind, pomeneşte-ne totdeauna şi pre noi.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea sfântului mucenic Sevastian şi a celor dimpreună cu dânsul: Zoi, Traghilin, Nicostrat, Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul, Marchelin şi Marco.

Stih: Lui Sevastian cel ce cinstirile înşelăciunei a defăimat,
Trupul spre bătăi i s'a dat.
Sevastian în a optsprezecea zi,
De ciomege bătut se săvârşi.
La înălţime fiind ridicată de cap Zoi,
De fum puturos de viaţă se săvârşi.
Loviţi-mă cumplit cu multe pietri aşà, Traghilin cu suspinare din inimă strigă,
Şi pre cei cu Clavdie aicea trebue puşi.
Pre carii deşi adâncul i-a cuprins,
Cerul la sine îi are strânşi.
Capul dumnezeescului Tiburtie spre tăere l-a dat,
Carele tu eşti Dumnezeul meu, o Cuvinte al lui Dumnezeu a strigat.
Pre Castul îl trăgeà în prăpastia pierzărei,
Iară nesupuindu-se, s'a aşezat în adâncul pământului.
In inimile vrăjmaşului înfingându-vă ca suliţele.
Marco şi Marcheline vă împungeţi cu suliţele.

Dintru aceştia Sevastian erà unul din sfetnicii sfatului, pe vremea împărăţiei lui Diocliţian şi Maximian, din oraşul Mediolanilor, carele a tras pre mulţi la buna credinţă. Iară Marchelin şi Marco fraţii, răbdând multă vreme la închisoare şi puşi la multe feluri de munci, s'a rânduit să li se taie capetele. Iară tatăl lor Traghilin şi Marchia maica lor, fiind Ellini, cu puţin de nu i-a zăticnit cu lacrămile lor, a nu pătimi pentru Hristos, şi poate că s'ar fi făcut aceasta, de nu i-ar fi întărit fericitul Sevastian grăindu-le cu mare îndrăzneală, nu numai lor, ci şi lui Traghilin, trăgându-i spre credinţa în Hristos, şi iarăşi Traghilin învaţă pre eparhul, după ce crezu; deci eparhul îndată chemând la dânsul pre prea fericitul şi slăvitul Sevastian şi pre Policarp pre-

cu osârdie. Din cuvintele acestea mult s'a ruşinat spurcatul tiran, şi mai ales că s'a ocărât de un prost, şi schit cu neamul. Deci a poruncit să se arunce Cuviosul pre pământ înaintea sa, şi să fie bătut fără milostivire, şi atâta de tare a bătut pre fericitul cu toiege groase, încât toţi gândeau că a murit; pentru care l-a şi târât pre el afară. Apoi legându-l de picioare, îl trăgeau ca pre un stârv şi necurat prin tot târgul, şi aruncându-l pre el lângă zidul cetăţei, spre partea ce erà fântână cu apă, s'au întors şi s'au spălat, ca şi când ar fi apucat lucru necurat. Iară fericitul Tadeu, toate cele mai sus, bărbăteşte şi cu mulţămită suferindu-le, a mai trăit trei zile, şi după aceasta s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, înnoirea bisericii sfinţilor patruzeci de mucenici aproape de Halcutetrapil.

Cuviosul părintele nostru Veniamin cu pace s'a săvârşit.

Stih: Cu cei ce in bătrâneţe bune vieaţa şi-au lăsat.
Şi pre bunul Veneamin să-l împreunăm arătat.

Cuviosul părintele nostru Atinodor, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lui Atinodor dela mine cuvântul este dăruire,
Căci dumnezeescului bărbat şi mort i se cuvinei cuvântare.

Cuviosul Gheorghe episcopul Nicomidiei, făcătorul oarecărora cântări, Canoane şi Tropare, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Prăznuitorul lucrurilor celor mai pre sus de minte.
Gheorghe dănţueşte acum, împreună cu îngerii, Cuvinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Cela ce pre pământ ai minunat cu Darul pre sfinţii tăi prunci, binecuvântat eşti în veci Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai arătat pre prunci tari biruitori tiraniei vrăjmaşului, binecuvântat eşti în veci Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Cela ce te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, şi întru dânsa ai zidit din nou pre Adam, binecuvântat eşti în veci Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Fulgeră luminat ca soarele pomenirea ta, luminând pre toţi cei ce strigă: Binecuvântat cela ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Călugărilor eşti întărire şi pildă, credincioşilor podoabă Cuvioase, celor ce strigă: Binecuvântat cel ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te limanul pocăinţei cel ne înviforat, la care năzuind Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Binecuvântat cel ce singur eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8-a Irmos:

Pre Impăratului slavei...

Pre cela ce a încununat din Cer pre prunci şi pre Irod l-a umplut de ruşine, lă-

otul, îi ruga să afle mântuire și să-l izbăvească de boala ce aveà, din care se izbăvì și crezând cu tot sufletul în Hristos, sfărâmând și idolii ce aveà în casa lui, și primind Botezul. Iară fericitul Gaie episcopul, pre Marchelin și pre Marco frații i-a hirotonit diaconi și pre tatal lor preot, iară pre fericitul Sevastian l-a făcut ecdec bisericii (adică judecător și îndreptător). După aceea pornindu-se goană asupra creștinilor, atuncia împreună cu aceștia au fost prinși Nicostrat, Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul și Zoi și în multe feluri muncindu-i, și-au luat sfârșitul vieții. Iară sfântul Sevastian fiind chemat iarăși de iznoavă de Diocliţian, s'a rănit cu dese săgeți și i-au zdrobit trupul cu toege și măcelărindu-i trupul bucăți, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evviot.

Stih: Nevoiu-s'a Evviot până la sângiuri,
Iară sfârșitul vieței l-a aflat fără de sângiuri.

Acest sfânt Evviot, erà pre vremile lui Diocliţian și Maximian, din locul numit Opsichiu, născut fiind. Deci fiindcă întrebuință viață plăcută lui Dumnezeu și lucra tot felul de bunătăți, pentru aceasta a suferit multe rele dela Ellini, purtându-se dela un loc la altul și legat fiind și bătându-se mai ales pătimeà acestea, căci săvârșià multe minuni, și prin acestea mulți necredincioși întorceà la credința lui Hristos.

Odinioară dupăce a fost zdrobit de Ellini cu lemne și cu pietre, a fost aruncat în foc, și rămâind nevătămat cu Darul lui Hristos. Mulți văzând pre slăvirea aceasta, și minunându-se au crezut în Hristos. Cari s'au și botezat la biserica de acolo, înnoită fiind de Pavel și Sila apostolii; iară despre aceasta înștiințându-se ighemonul Chizicului Leontie, trimițând au adus pre sfântul legat înaintea sa, și îndata a poruncit de l-a bătut pre el cu pietre peste gură, preste obraji și preste fălci; apoi spânzurându-l de un lemn, și sfâșiindu-i trupul cu lovirile, după acestea l-au dat pre el fiarelor să-l mănânce, dela care rămâind nevătămat, l-au aruncat pre el la închisoare. Deci mulți Ellini văzând asemenea minuni, au năzuit la credința lui Hristos, și s'au botezat; iară ighemonul a poruncit gelaților ca să taie pre sfântul, iară aceea findică le venise întunecare de minte, se junghià unul pre altul. Ci sfântul ramâind de ei nevătămat, a fost aruncat iarăși în temniță. Iară dupăce a trecut douăzeci și două de zile, s'a auzit o veste, de Dumnezeu trimisă și de bucurie, că marele Constantin, se suie către răsărit dela porțile Europei cele de către apus, ca às deà răsboiu tiranului Maximian. Deci Maximian temându-se, a poruncit să se sloboadă creștinii dela închisori și legături. Deci atunci și mult pătimitorul acesta Evviot slobozindu-se s'a întors la chilia sa. Și mai viețuind încă cinci ani, și multe minuni săvârșind, cu pace și-a dat sufletul său lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Flor episcopul Aminsului.

Stih: Osândirii cei de demult Flor se supune.
In pământ merge, căci pământ erà, și ce lucru de minune.

Acesta erà pe vremile împăraților Iustin, Tiberie și Mavrichie, fiu de părinte, și acela Flor numit și de maică Evfimia. Deci acesta a stătut deplin învățat, atât întru cele de afară ellinești, cât și întru cele din lăuntru a dumnezeeștei Scripturi. Și mai întâiu s'a făcut gramatic împărătesc, apoi s'a înălțat la vrednicia de patrichiu, și luând femee, s'a făcut și părinte de fii; dar fiindcă copii și femeea lui au murit de boala ciumii, pentru aceasta el s'a îmbrăcat în shima monahicească, liniștindu-se la o moșie a sa ce avea la Anaplu. Apoi pentru multa faptă bună ce aveà, s'a făcut episcop Aminsului. Deci acolo mergând, și bine povățuind încredințata lui turmă, și minuni multe făcând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Focà și Ermil, cari prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Eu să fiu tăiat mai întâiu Ermil zice:
Ba, zice Focă, ci eu mai întâiu Ermile.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Zacheu diaconul, și Alfie Citețul, carii s'au muncit in Chesaria.

Stih: Zacheu, Alfie pentru a lui Hristos Dumnezeu Cuvântul dragoste,
Moartea cu bună cinstire alege.

Intru această zi, pomenirea sfintei făcătoarei de minuni Sofiei.

Stih: Sofia pre înțelepciunea lui Dumnezeu iubește.
Pentru acsasta și Darul minunilor priimește.
Intru aceasta zi, târnosirea sfintei biserici a Născătoarei de Dumnezeu din Târgul Aremiei.

Stih: Sfințesc acum locașul cu innoirea,
Ceeace au innoit cu firea omenirea.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosul părintelui nostru Mihail Singhelul mărturisitorul.

Stih: Nu este aceasta lucru străin, dacă Mihaile din vieață te săvârșești.
Ci dacă murind viezi, precum cu adevărat dupre vrednicie viețuești.

Acesta a fost din sfânta cetate a Ierusalimului, fiu de părinți creștini. Deci după ce s'a învățat cu desăvârșire atât înțelepciunea de afară ellinească, cât și cea din lăuntru a noastră, s'a făcut monah, dar și maică-sa cu ficele sale, dupăce a murit soțul ei, s'a tuns monahie la o monastire de femei. Deci dumnezeescul acesta Mihail bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și supuindu-se pre sine la tot felul de aspră petrecere; pentru aceasta s'a și hirotonisit preot. Apoi aflând o peșteră linștită, a intrat într'însa când sfântul Teodor și Teofan mărturisitorii, și scrișii s'au făcut preoți, și mărturisitori Domnului, și s'au dus către cuviosul acesta, iară Mihail s'a făcut singhel de patriarhul Ierusalimului. Deci odată au fost trimiși de patriarhul Ierusalimului la Roma pentru o pricină de nevoe. Mai în-urmă au fost trimiși și la Constantinopol, ca să arate cu trecere oarecare anaforale, atât la împăratul de atuncea Leon armeanul și luptătorul de Icoane, cât și la patriarhul Constantinopolului Teodor. Deci aceștia trei cuvioși Mihail, Teodor și Teofan, făcând ascultare Patriarhului ce i-au trimis, au dat anaforalele, puind înainte și ei dela sine celor ce grăia împotrivă, multe dogmaticești ziceri, pentru cari Teodor și Teofan au fost surghiuniți, de tiranul armean. Iară fericitul Mihail împreună cu fratele său Iov, au fost puși la închisoarea ce se zice a pretorilor. Apoi priimind lanțuri grele la gât, dela împăratul Mihail cepeleagul, au fost surghiuniți împreună cu ucenicul său, la o mânăstire Aplusiadei. Deci din multa rea pătimire, a aflat ochii săi curgere, și trupul i s'a înghebоșat, cu toate acestea stă fericitul ca un diamant tare și neclătit; iară dupăce au luat împărăția Teodora și Mihail fiul ei, și fieștecarele în privelişte cinstea sfintele Icoane. Atuncia și cei ce se aflau prin surghiuniri erau chemați și se învredniceau de mare cinste. Deci în acea vreme și dumnezeescul acesta și mărturisitorul Mihail, erà îndemnat de împărăteasa Teodora să se facă patriarh Constantinopolei, dar nevrând, s'a făcut dumnezeescul Metodie, iară Mihail iară se face singhel și ia cea mai mare mânăstire de acolo, întru a sa stăpânire și odihnă. Deci cu blagocestie și plăcere de Dumnezeu petrecând cealaltă rămășiță a vieții sale, și ajungând la vârsta de optzeci și cinci de ani, în douăsprezece zile a lui Decemvrie, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Pământul carele poartă al Domnului mormânt,
Ține Modeste prea fericite și pre al tău mormânt.

Acesta s'a născut din părinți creștini, Evsevie și Teodula numiți, în cetatea Savastiei. Deci fiindcă maica sa erà stearpă, pentru aceasta prin rugăciunea părinților lui, li s'a dat lor fiu marele acesta părinte, în urmă de patruzeci de ani, a însoțirii lor. Deci după ce s'a născut acesta, a fost pârît tatăl său ca creștin la Maximian. Și dar fiind legați, s'au pus la închisoare, despre care înștiințându-se femeea sa Teodula, s'a dus și ea la închisoare împreună cu fiul său acesta; iară acolo la închisoare aflându-se, s'au rugat amândoi lui Dumnezeu, și așa și-au dat sufletele lor în mâinile sfinților îngeri, și așa s'au făcut mucenici, după voință și plecare. Pre cari păzitorii temniții aflându-i morți, iară pre copilul viu în mijlocul amândurura, luându-l pre el l-a dus la Maximian, de cinci luni atuncea aflându-se. Iară Maximian văzându-l pre el curățel și frumușel, l-a dat la unul din singlitici, ca cu osârdie să se crească de către el, spre a se face vrednic spre slujirea lui Dia. Deci crescându-se lângă singliticul acesta fericitul Modest, s'a înștiințat că părinții săi au murit la închisoare pentru Hristos. Deci când a ajuns la vârstă de treisprezece ani,

atuncea a aflat pre un creştin, dela carele s'a învăţat buna cinstire şi cu totul s'a făcut apropiat şi lipit ei, se mâhnea însă căci se aduna cu Ellinii. Şi odinioară când Maximian a propoveduit, ca tot norodul să aducă jertfă dumnezeilor, atuncia sfântul aflând voie s'a dus la mormântul părinţilor lui şi-i ruga pre ei ca să-l sloboadă din mâinile Ellinilor, ca să se învrednicească de sfântul Botez. Deci aflându-l pre el un argintar ce era dela Atina şi luându-l l-a dus la Atina (facând multe minuni pre cale) iară acolo ducându-l, l-a înfăţişat Arhiereului şi făcându-l ca să se înveţe credinţă mai cu deadinsul, s'a şi botezet şi când se boteză Sfântul, s'a întâmplat minune prea slăvită, căci se vedeà un stâlp de foc din Cer pogorându-se şi care-şi avea razimul preste capul celui ce se boteză. Şi după botez cu singură rugăciunea şi cu atingerea mâinei, a vindecat pre fratele argintarului, ce pătimeà de o boală primejdioasă. Asemenea a vindecat un îndrăcit. Apoi fiindcă şi argintarul şi femeea lui au murit, au fost scris împreună cu fiii săi şi sfântul acesta în diata lor, clironom averei lor. El însă dăruind partea sa de moştenire fiilor acelora, s'a dus la locurile cele mai adânci, ale pustiului şi acolo petrecea viaţa sa pustniceşte. Iară fiii argintarului, nesuferind din pismă, să vază pre Sfântul cinstindu-se de către toţi având a merge la Misir, pentru neguţătorie, a înduplecat şi pre fericitul Modest, să se ducă împreună cu ei, şi acolo ducându-se au vândut pre Sfântul ca pre un rob la un rău credincios, dela care a suferit multe necazuri în vreme de întregi şapte ani. Însă Sfântul prin fierbintea şi stăruitoarea sa rugăciune, a izbăvit pre stăpânul său acela, din înşelăciunea relei credinţe, şi l-a înduplecat pre el ca să crează şi să se boteze; încă şi pătimind el de grea boală, l-a făcut sănătos. Iară după ce a murit stăpânul său, s'a dus sfântul la Ierusalim ca să se închine purtătorului de viaţă mormânt, şi de acolo s'a dus la muntele Sinaiului, şi acolo liniştindu-se şi numai la Dumnezeu cugetând, multe minuni a făcut. Deci murind atuncea patriarhul Ierusalimului, din dumnezeească descoperire se hirotoniseşte patriarh Ierusalimului sfântul Modest, aflându-se atuncea de cincizeci şi nouă de ani. A făcut încă atuncea multe minuni, din care una este această următoare: Piereau vitele unui om Ierusalimnean, pentrucă fântâna apei din carea beà, erà otrăvită de un şarpe prin lucrarea diavolului; deci mergând Sfântul la acea fântână şi vitele pierite au înviat; şi pre şarpe l-a omorât, iară pre diavolul l-a făcut de s'a arătat înaintea tuturor celor ce stau de faţă, carele se jură pre înfricoşat numele lui Dumnezeu, că nu se va apropia vreodàtă de locul acela, unde ar fi chemat numele sfântului Modest. Acest sfânt erà cu totul nepomenitor de rău, precum va arătà următoarea întâmplare: Căci fiii argintarului ce l-a vândut pre el s'au dus odată la Ierusalim, fără să ştie ei că cel de ei vândut se aflà acolo Patriarh. Iară nepomenitorul de rău Modest nu numai că nu i-a pedepsit pre ei, spre răsplătirea răului ce-i făcuse, ci i-a priimit cu dragoste şi i-a găzduit cu osârdie, şi le-a făcut bine cu dărnicie. Deci aşà cu cuvioşie petrecând, fericitul, şi vieţuind de toţi anii săi nouăzeci şi şapte, patriarhind ani treizeci şi opt, s'a mutat la veşnicile locaşuri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, te cunoaştem „credincioşii cuptor întelegător; „că precum a mântuit pre cei „trei tineri cel prea înălţat, şi „pre mine tot omul în pântecele tău m'a înnoit, Dumnezeul „părinţilor cel lăudat şi prea „slăvit".

Cu puterea ta cea tare întărindu-se pătimitorii tăi Hristoase, au biruit pre vrăjmaşul, înşelăciunea au călcat, trupurile ş'au dat chinurilor, cântând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Purtătorii de chinuri mucenicii cei luminaţi de Dumnezeu, Marchelin şi lăudatul Marco, şi Tiburtie, Castul înţeleptul nevoindu-se bine, s'au mutat către Cer, lăudând pre Dumnezeu cel lăudat şi prea slăvit.

Bărbăteşte ai intrat în foc pătimitorule Tiburtie, ca şi cei trei tineri, priimind de sus roua Duhului, şi cântând cu osârdie: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Slavă:

Ca o mieluşea spânzurându-te, ai sugrumat pre vrăjmaşul cu strunele muceniceştelor tale osteneli prea lăudată, şi după moarte vieţueşti muceniţă Zoi, cântând: Dumnezeul părinţilor cel lăudat, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Năstrapă de aur, prea sfântă masă a dumnezeeştii pâini a vieţii, te numim pre tine Curată, loc de sfinţenie, scaun prea înalt, pre carele s'a odihnit Dumnezeul părinţilor cel prea lăudat şi prea slăvit.

Peasna 8-a, Irmos:
In cuptor tinerii lui Avraam...

Voind a te omorî lumii şi tuturor celor din lume, te-ai învrednicit vieţii ce va să fie, pururea cinstite, strigând cu osârdie: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pusu-te-au cei fărădelege în groapa cea adâncă îngropându-te, şi omorându-te, pururea pomenite, Castule, pre tine cela ce cântai cu căldură: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fericită viaţă ai dobândit ca una ce eşti în adevăr cu numele ei; că cu sugrumare silnică ai părăsit viaţa cea peritoare Zoi, cu osârdie cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Infrumseţatu-te-ai, că ai născut pre Dumnezeu şi Stăpânul cel frumos, carele luminează deplin neamul oamenilor, cu dumnezeeştele raze, căruia strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „într'o topitoare, cu podoaba „bunei credinţe, mai curat decât „aurul au strălucit grăind: Bi„necuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lăuda-

„ţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi „vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul naşterei tale...

Ca să te învredniceşti dumnezeeştii lumini, slavii celei veşnice şi frumseţii, vrednicule de minune Sevastiane, vitejeşte ai răbdat chinurile, durerile şi moartea; pentru aceasta toţi te fericim.

Arătatu-te-ai soare în mijlocul stelelor, între cei împreună pătimitori Mucenice, şi acum se luminează dumnezeească tărie a Bisericii cu prea slăvitele luminări ale sfinţitelor tale pătimiri, şi risipeşte toată trufia diavolului.

Iubind pre Hristos Tiburtie şi Marchelin, Marco, Zoì şi Castul, pătimesc dimpreună cu învăţătorul lor de Dumnezeu înţeleptitul Sevastian, şi iau întocmai cununile biruinţii, rugându-se totdeauna pentru noi.

Slavă:

Ridicatu-s'au sălăşluindu-se întru locaşuri luminoase, ceata cea îndumnezeită a mucenicilor, şi umblă în ceruri veselindu-se, pururea rugându-se Iubitorului de oameni pentru noi, cari îi fericim pre ei totdeauna.

Şi acum, a Născătoarei:

Cutremură-se oştile cele de gând, văzând strălucirea Tatălui cea dumnezeească, că se ţine nespus în mâinile tale, având închipuirea ta; ca să îndumnezeească pre cameni, Fecioară Maică neispitită de nuntă.

Irmosul:

Chipul naşterii tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardeà nears; şi acum te rugăm, „ca să stingi cuptorul ispitelor „cel sălbăticit asupra noastră; „ca neîncetat să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumnezeu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

Sâmbătă înaintea Naşterii.

LA LITURGHIE

Prochimenul, Aliluia, şi Chinonicul zilei Iară de se va întâmplà vreun sfânt ce se prăznueşte, zicem şi alt Prochimen; se citesc şi doi Apostoli, mai 'nainte al Sâmbetei dinaintea Naşterei lui Hristos, apoi al rândului supt începere, şi după aceea al Sfântului, de are; asemenea şi două Evanghelii. Apostolul către Galateni: *Fraţilor văzând mai 'nainte Scriptura, că din credinţă îndreptează Dumnezeu pre neamuri...* Evanghelia dela Lucà: *Zis-au Domnul pilda aceasta, asemenea este împărăţia cerurilor grăuntelui de muştar...* Chinonicul: *Bucuraţi-vă drepţi întru Domnul...* Apoi a Sfântului.

Duminică înaintea Naşterii lui Hristos, a sfinţilor Părinţi.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmpla Duminica aceasta dinafară de 20 de zile ale acestei luni a

lui Decemvrie, adică, în 18 sau în 19, se pune slujba Invierei, şi a sfinţilor Părinţi, aşà:

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Invierei, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei 3, ale lui Anatolie 3, şi ale Sfinţilor 4, glas 6, Podobie: *Toată nădejdea puindu-şi...* Slavă, a Părinţilor glas 6: *Daniil bărbatul doririlor...* Şi acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod şi Parimii trei. La Litie, o Stihiră a hramului, şi a Părinţilor glasul 1: Cu razele grăirei... Slavă glasul al 3-lea: *Veniţi Iubitorilor...* Şi acum, a Născătoarei. *Fără sămânţă de la dumnezeescul Duh...* La Stihoavnă Stihirile Invierii, Slavă a Sfinţilor glasul al 2-lea: *Bucuraţi-vă prooroci cinstiţi...* Şi acum: *O minune mai nouă..* la binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori, şi al Părinţilor odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinţilor, Şi acum, al Născătoarei Invierei: *Toate cinele...* După Catisme, Sedelnele Invierei, ale Născătoarei, Polieleul, şi Troparele: *Soborul îngeresc...* Ectenia, Ipacoi al glasului, şi Sedelnele Părinţilor, Antifoanele, şi Prohimenul glasului, Toată suflarea, Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos văzând... După Psalm 50, Stihira Invierei, Canonul Invierei cu irmosul pe 4, al Crucei Invierei pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, şi al părinţilor pe 6. Catavasia: Hristos se naşte... După a 3 Peasnă, Ipacoi, gl. 8, *Ingerul a răcorit...* şi citire. După a 6 Peasnă Condac glas 6: *Chipul cel scris de mână...* Şi Icosul. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă a Părinţilor, Şi acum, a Născătoarei. La Hvalite, Stihirile Invierei 3, a lui Anatolie 1, şi ale Părinţilor 4, glas 5: Bucură-te cămara... cu Stihirile lor. Slavă a Părinţilor, glas 8: *Adunarea învăţăturilor legei* Şi acum, Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai, Ecteniile, şi Otpustul. Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul Părinţilor, Peasna a treia pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, şi al Părinţilor, Slavă, Şi acum, Condacul Părinţilor, Prochimen. Apostol dela Evrei, Evanghelia dela Matei, iară a Duminicei rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudaţi pre Domnul din ceruri...* Altul: *Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...*

DUMINICA

Inaintea Naşterii lui Hristos, a sfinţilor Părinţi.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Invierei şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... **Catisma toată.**

La Doamne strigat-am, **Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3, şi ale Părinţilor 4, iară de este înlăuntrul a 20 de zile, zicem Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 1, ale înainte prăznuirii 3, şi ale sfinţilor Părinţi 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 6-lea: Podobie:** Toată nădejdea...

Soarele cel neapus din pântece fecioresc a răsări se grăbeşte, ca să lumineze toată partea cea de subt soare; de aceea cu ochii curaţi şi cu cinstite fapte, să ne nevoim a-l întâmpină, şi să ne gătim acum a priimi pre cel ce vine întru Duhul la ale sale, strein născându-se precum bine a voit; ca pre noi cei înstreinaţi de petrecerea Edemului, să ne întoarcă ca un milostiv, născându-se în Vetleem.

Dumnezeu Cuvântul, cel ce se poartă pe umerile Heruvimilor, dupre Ipostas unindu-se cu trup, în pântece fără prihană s'a sălăşluit, şi om s'a făcut, şi vine să se nască în pământul Iudei; peşteră sfântă Impăratului a toate bine te găteşte, ca un palat prea mare, şi ieslea ca un scaun în chipul focului, întru carea ca un prunc Fecioara Maria va să culce, pre cela ce are să cheme la sine zidirea sa, precum a binevoit.

In ieslea dobitoacelor te-a culcat Fecioara, Cuvinte al lui Dumnezeu, cela ce eşti fără început, pre tine cel ce ai luat început mai pre sus de cuget; că ai venit să dezlegi a mea dobitocie, ce am luat prin pizma şarpelui, şi cu scutece te-ai înfăşat, ca să rumpi înfăşurăturile şi legăturile greşelilor mele, unule Bunule şi iubitorule de oameni. Pentru aceasta te slăvesc lăudându-te, şi bucurându-mă mă închin venirii tale celei în trup, prin carea eu m'am mântuit.

Alte Stihiri ale sfinţilor Părinţi glasul şi podobia aceleaşi.

Arătatu-s'a marginilor lumii pomenirea Strămoşilor cea plină de lumina cea adevărată, şi cu razele Darului străluceşte; că Hristos soarele cel luminat de sus strălucind, aduce de departe mulţime de stele, împreună cu dânsul luminând, şi naşterea lui Dumnezeu omul, se arată a fi înlăuntru Vitleemului; pentru care toţi cu credinţă plesnind în mâini, să dănţuim aducând laudă mai 'nainte prăznuirei.

Cu slavă se înfrumseţează de împărtăşirea cea dumnezeească Adam, bucurându-se astăzi, ca o temelie şi tărie a Strămoşilor celor înţelepţi, şi dimpreună dănţueşte Avel, şi Enoh se veseleşte, săltează Sit, şi Noe dimpreună; cu patriarhii cântă Avraam cel prea lăudat, şi Melchisedec vede acum de sus naştere fără de tată. Pentru aceasta săvârşind şi noi dumnezeească pomenirea Strămoşilor lui Hristos, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Strălucit-a cu veselie treimea tinerilor celor din cuptor, al celor de Dumnezeu înţelepţiţi, şi naşterea lui Hristos o propovedueşte pre pământ; căci ca o rouă cinstită pogorându-se Domnul pre ceeace l-a născut, o a ferit nearsă, o a păzit fără prihană, şi o îmbogăţeşte cu dumnezeeşti daruri. Pentru aceasta şi priimitorul de Dumnezeu Daniil se bucură veselindu-se; că mai 'nainte a văzut arătat Piatra netăiată din munte, şi

cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă a Părinților, glasul al 6-lea:

Daniil bărbatul doririlor, piatră tăiată fără mână văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai presus de fire mai 'nainte te-a numit, pre tine Cuvântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu cel neschimbat, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirei, glas acelaşi; a lui Vizantie.

Peşteră bine te împodobeşte, că Mieluşaua vine purtând în pântece prunc pre Hristos; iesle priimeşte pre cela ce cu cuvântul ne-a deslegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pământenii. Păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi Maghii de la Persida, aur, tămâie şi smirnă, Impăratului aduceţi. Că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce era în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit, Mântuitorul meu şi Dumnezeule.

Iară de va fi afară de numărul a 20 zile. Şi acum, a Născătoarei glasului ce se va întâmpla

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, şi citirile.
Dela Facere citire.
Cap. 14, Vers 14.

Auzind Avraam că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a slugile sale cele de casă trei sute optsprezece, şi au alergat în urma lor până la Dan. Şi a căzut asupra lor noaptea singur, şi slugile lui cu dânsul, şi i-au lovit pre dânşii, şi i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului. Şi au întors toată călărimea Sodomului, şi pre Lot feciorul fratelui său l-a întors, şi toată averea lui şi femeile şi poporul. Şi a ieşit împăratul Sodomului întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăerea lui Hodologomor şi a împăraţilor carii erau cu dânsul în valea lui Savi, carea era câmpul Impăratului. Şi Melchisedec împăratul Salimului i-a adus pâine şi vin, şi era preot lui Dumnezeu celui prea Inalt. Şi a binecuvântat pre Avraam şi a zis: Binecuvântat fie Avraam de Dumnezeu cel prea Inalt, carele a făcut Cerul şi pământul. Şi binecuvântat fie Dumnezeul cel prea Inalt, carele a dat pre vrăjmaşii tăi sub mâna ta.

Dela a Doua lege citire.
Cap, 1, Vers 8.

Zis-a Moisì către feciorii lui Israil: Vedeţi, am dat înaintea feţei voastre pământul; intraţi şi moşteniţi ţara care s'a jurat Domnul părinţilor voştrii, lui Avraam, lui Isaac şi Iacov, să o dea lor, şi seminţiei lor după dânşii. Şi am zis vouă în vremea aceea zicând: Nu voiu putea singur să vă port pe voi. Domnul Dumnezeul nostru v'a înmulţit, şi iată sunteţi astăzi ca stelele Cerului cu mulţimea. Domnul Dumnezeul părinţilor voştri să vă adaoge pre voi, ca să fiţi cu miile îndoiţi, şi să vă binecuvinteze, dupre cum v'a făgăduit. Şi am luat dintre voi oameni înţelepţi, cunoscuţi şi pricepuţi, şi i-am pus să stăpânească preste voi, preste mii mai mari, şi preste sute, şi preste cincizeci, şi preste zece, şi dregători în seminţiile voastre. Şi am poruucit judecătorilor voştri în vremea aceea zicând: Socotiţi între fraţii voştrii, şi judecaţi cu dreptul între om şi între fratele lui, şi între nemernicul lui. Să nu vă uitaţi în faţă la judecată; precum pre cel mic aşà şi pre cel mare să judeci, şi să nu te ruşinezi de faţa omului; că judecata a lui Dumnezeu este.

Dela a Doua lege citire
Cap. 10, Vers 14.

Zis-a Moisi către feciorii lui Israil: Iată al Domnului Dumnnzeului tău este Cerul, şi cerul Cerului, pământul şi toate câte sunt pe dânsul; însă pre părinţii voştri mai mult a voit Domnul a iubi, şi a ales seminţia lor după dânşii, pre voi mai ales decât toate neamurile, precum se vede astăzi. Tăiaţi-vă dar împrejur învârtoşarea inimei voastre, şi cerbicia voastră să nu o mai învârtoşaţi, că Domnul Dumnezeul vostru, acesta este Dumnezeul dumnezeilor, şi Domnul domnilor, Dumnezeu mare şi tare, şi înfricoşat, carele nu caută la faţă, nici ia dar; carele face judecată nemernicului şi săracului şi văduvei, şi iubeşte pre cel nemernic, şi-i dă lui pâine şi haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, şi lui unuia să-i slujeşti; de dânsul să te lipeşti şi întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, şi acela este Dnmnezeul tău; cel ce ţi-a făcut ţie aceste lucruri mari şi prea slăvite, care le-au văzut ochii tăi.

LA Litie.

Stihira hramului, şi ale Părinţilor, glasul 1-u.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiţi cu nume mare, pururea se fericesc, şi rodind graiurile Duhului, naşterea cea nespusă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit, şi dupre lege sfârşitul ş'au luat, vieţuind viaţă minunată.

Slavă, glasul al 3-lea a lui Ghermanò.

Veniţi iubitorilor de praznic, să lăudăm cu psalmi adunarea Părinţilor, pre Adam strămoşul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, şi pre Iacov, şi după lege pre Moisi şi pre Aaron, pre Iisus al lui Navi, pre Samuil şi pre David; cu carii împreună pre Isaia, pre Ieremia, pre Iezechil şi pre Daniil, şi pre cei doisprezezece; încă şi pre Ilie, pre Eliseiu, şi pre toţi: pre Zaharia, şi pre Botezătorul, şi pre cei ce au propoveduit pre Hristos viaţa şi învierea neamului nostru.

Şi acum, a Inainte prăznuirei, glas acelaş.

Bine te împodobeşte Vitleeme, că s'a deschis Edemul, găteşte-te Eufrato, că se înnoeşte Adam si Eva cu dânsul; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, şi sufletele drepţilor bine se împodobesc; aducând căntare ca un dar haric în loc de mireazmă, luând mântuire sufletească şi nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai 'nainte porunceşte, să săvârşească cântare duhovnicească cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ţie.

Iară de este afară de 20 ale lui Decemvrie,

Şi acum, a Născătoarei.

Fără sămânţă dela dumnezeescul,..

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierei din Octoih, după Alfa Vita, iară de este 24 de zile, cântăm Stihoavna aceasta a Inainte prăznuirii, glasul al 2-lea, însăşi Podobie.

Casa Eufratului, cetate sfântă, slava proorocilor, împodobeşte-ţi casa, întru care cel Dumnezeesc se naşte.

Stih: Dumnezeu dela amiază-zi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Singur glasul, a lui Chiprian.

Vitleeme pământul Iudei, vieţuirea cea dupre trup, luminat împodobeşte dumnezeeasca peşteră, întru carea Dumnezeu trupeşte va să se nască, din sfânta Fecioară, carea nu ştie de bărbat; ca să mântuiască neamul nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, şi m'am temut, înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat.

A lui Andrei Pirul, asemenea.

Veniţi toţi mai 'nainte să prăznuim cu credinţă Naşterea lui Hristos, şi prin gând puind 'nainte cântare, ca pre steaua aceea să strigăm slavosloviile maghilor şi ale păstorilor. Venit-a mântuirea oamenilor din pântece feciorese, chemând pre credincioşi.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chiprian:

Bucuraţi-vă prooroci cinstiţi, cari legea Domnului bine o aţi aşezat, şi prin credinţă v'aţi arătat stâlpi nemişcaţi şi neclătiţi; că voi mijlocitori v'aţi arătat legii lui Hristos celei nouă, şi mutându-vă la Cer, pre acela îl rugaţi, să împace lumea, şi să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Inainte prăznuirii, glas acelaş a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre, găteşte-te peşteră, Fecioara se apropie să nască; împodobeşte-te Vitleeme pământul Iudei şi te veseleşte, că dintru tine a răsărit Dumnezeul nostru. Auziţi munţi şi dealuri, şi laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Iară de este afară de 20 de zile. Şi acum, a Născătoarei Invierei din Octoih.

O minunne mai nouă decât toate...

La binecuvântarea pâinilor, Troparul:

Născătoare de Dumnezeu... **De două ori.**

Şi al Părinţilor, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinţii, în izvorul văpăei ca întru o apă de odihnă sfinţii trei tineri s'au bucurat, şi proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule miluește-ne pre noi. **Odată.**

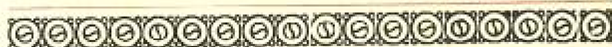
Iară de se va întâmpla în 24 de zile, La binecuvântarea pâinilor Troparul Părinţilor.

Mari sunt isprăvile... **De două ori.**

Şi al Inainte prăznuirii.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif... pag. 366

Odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **Troparul Invierei de două ori. Slavă al părinţilor, Şi acum, a Născătoarei sau al Inainte prăznuirei: apoi obişnuitele Stihologhii. Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei, şi citire în Evanghelia cea tâlcuită.**

Iară de va fi în 24 zile, zicem aceste Sedelne:

După întâia Stihologhie, Sedealna glasului al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prin părinţi Dumnezeule cu taină mai 'nainte ai spus arătarea cea dumnezeească şi tainică din Fecioară, ceeace erà să fie pre pământ, a Fiului tău celui pre veşnic; în Avraam în Isaac, şi în Iacov, în Iuda şi în ceilalţi, în Iesseiu şi în David, şi în toţi proorocii, cu Duhul mai nainte vestind pre Hristos, că are să se arate în Vitleem, chemând pre toţi cei din lume.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna, glas al 8-lea

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Praznic de bucurie să prăznuim credincioşii, a părinţilor celor dumnezeeşti, cinstind pre Adam şi pre Avel; să fericim pre Sit şi pre Enos; pre Enoh, pre Noe, pre Sim şi pre Iafet să-i lăudăm; pre Avraam, carele mai nainte de lege cu credinţă a strălucit, pre dumnezeescul Isaac, şi pre Iacov, pre Iuda, pre Levi şi şi pre Iosif cel cu întreagă înţelepciune să-i lăudăm, şi cu credinţă să strigăm: Purtători de Dumnezeu Strămoşi, rugaţi pre Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După: Fericiţi cei fără prihană...

Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Pre Avraam, pre Isaac şi pre Iacov, cu cântări toţi să-i lăudăm, pre David cel prea blând, pre Isus, şi pre cei doisprezece patriarhi, asemenea şi pre cei trei tineri cari au stins para focului cu puterea Duhului; şi să strigăm către dânşii: Bucuraţi-vă cei ce vitejeşte aţi defăimat înşelăciunea împăratului celui nebun, şi lui Hristos vă rugaţi, ertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, asemenea.

Din sânurile părinteşti pogorându-te, cu nespusă umilinţă, cela ce pentru noi sărăcie ai luat mai pre sus de fire iubitorule de oameni, ai binevoit în peşteră a te sălăşlui Doamne, şi ca un prunc cu lapte te-ai hrănit, tu Ziditorul şi Domnul. Pentru aceasta de stea povăţuindu-se filozofii, daruri îţi aduc ca Stăpânului făpturii. Păstorii şi îngerii se minunau strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce vine pre pământ să se nască ca un om.

Iară de va fi afară din 'naintea prăznuirei, se zice aceasta, asemenea

Laudă de mulţămită dupre datorie, precum văduva aceea doi fileri, aduc ţie Stăpână

pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperemânt şi ajutătoare, scoţându-mă pururea din ispite şi din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie scăpând de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu; rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, ertare de greşeli să dăruiască, celor ce se închină cu credinţă Naşterei tale.

Antifoanele, Prochimenul glasului şi celelalte.

CANOANELE

Două ale sfinţilor Părinţi cu Irmosul pe 8, Irmosul de două ori, şi Troparele pe 6. In care apucă înainte două ale Invierei, pentrucă în 24 de zile, Octoihul nu se pune. Şi al înainte prăznuirei pe 6.

CANONUL Invierei:

Peasna 1-a, glas al 6-lea, Irmos.

Pre cela ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, subt pământ „l-au ascuns feciorii celor mân„tuiţi. Iară noi ca fecioarele, să „cântăm Domnului, că cu sla„vă s'a prea slăvit".

Cu frică s'au deschis ţie porţile morţii, şi s'au sfărâmat încuetorile cele veşnice; că cu cinstită pogorârea ta au în înviat morţii cei de demult, cu veselie lăudând Hristoase învierea ta.

Inaintea judecăţii lui Pilat a stătut de voie Judecătorul ca un osândit, şi de mâinile cele nedrepte preste obraz s'a lovit Dumnezeu, de carele se cutremură cele cereşti, şi cele pământeşti.

Vezi: De se va întâmplà Duminica sfinţilor Părinţi afară de 20 de zile, punem Canonul din Octoih al Invierei cu Irmosul pe 4, al Crucei Invierii pe două, al Născătoarei de Dumnezeu pe două şi al Părinţilor de aicea se cântă pe 6.

CANONUL Părinţilor.

Peasna 1-a, glas şi Irmos, acelaşi:

Astăzi adunarea dumnezeeştilor Părinţi mai 'nainte luminat prăznueşte Naşterea lui Hristos, şi o însemnează mai 'nainte prea măritul Dar; că Avraam şi tinerii sunt chipul legii.

De demult sfinţitul Avraam a priimit pre o Dumnezeire în trei feţe;iară acum Cuvântul cel de pe un scaun cu Tatăl, cu dumnezeescul Duh la tineri a venit, cel cu prea slăvire lăudat.

Avraam s'a mântuit din mâna nedreaptă, iară dumnezeeştii tineri din văpaia cuptorului oarecând, şi Daniil prorocul de fiare şi din groapă s'a mântuit. Pentru aceasta acum mai 'nainte de Naşterea lui Hristos se prăznuesc.

Tinerii cei cu numărul dumnezeeştei Treimi şi cu credinţa, nedumnezeirea biruind în cuptor, cu închipuiri au arătat lumii mai 'nainte Tainele lui Hristos cele ce erau să fie.

A Născătoarei:

Ceeace eşti plină de Dar Maică carea nu ştii de nuntă, Fecioară nestricată, pre tine te fericim, că ai înflorit din neamul lui Avraam şi din seminţia lui David şi pre Hristos ai născut, cel de prooroci propoveduit mai 'nainte.

CANONUL Inainte prăznuirei.
De este afară de 20 de zile, se lasă.
Peasna 1-a, glas 1-u, Irmos

Hristos se naşte slăviţi-L.

Pre Hristos cel ce a fost prunc cu trupul, pre Hristos cel ce a sărăcit de bună voie, pre Hristos cel ce a fost văzut, a venit Fecioara acum în Vitleem să-l nască; Cerul şi pământul să se bucure.

Munţi şi dealuri săltaţi, dănţuiţi prooroci cei de Dumnezeu grăitori, popoare şi neamuri băteţi în palme; mântuirea tuturor şi luminarea s'a apropiat, a venit în cetatea Vitleemului să se nască.

A Născătoarei.

Sărac se face cel bogat, săraci făcând pre cei ce se îmbogăţesc cu răutatea; om se cunoaşte Dumnezeu din Fecioara ceea ce n'a ştiut de nuntă, şi fără schimbare; toţi cu cântări să-l lăudăm că s'a prea slăvit.

Catavasiile:

Hristos se naşte slăviţi-l...
Peasna 3-a, Irmos

Pre tine cela ce ai spânzurat pre ape tot pământul „fără ţinere, văzându-te făptura „spânzurat în locul căpăţânei, „cu multă spaimă s'a cuprins „strigând: Nu este sfânt, fără „numai tu Doamne“.

In mormânt trei zile fiind, ai înviat cu sculарea ta cea de viaţă începătoare pre cei morţi din veac, şi din osândă dezlegându-se, cu veselie s'au bucurat strigând: Iată izbăvire ai venit Doamne.

Slavă sculării tale Mântuitorul nostru, că din stricăciunea iadului şi din moarte ne-ai scăpat ca un Atotputernic; pentru aceasta lăudându-te grăim: Nu este sfânt afară de tine iubitorule de oameni.

Al Părinţilor.

Slava cea dupre chip şi dupre asemănare a lui Dumnezeu păzindu-o tinerii, văpaea chipului celui de aur viteješte o au stins cu focul Duhului, cu credinţă strigând: Afară de tine Doamne pre altul nu ştim.

Cu înţelepciune fiind îmbrăcaţi şi cu puterea Duhului tinerii, pre înţelepţii Vavilonului robindu-i i-au ruşinat, şi cu îndrăzneală au strigat: Nu este sfânt afară de tine Doamne iubitorule de oameni.

Bucură-se şi împreună dăn-

ţueşte cu tinerii legea şi proorocii, şi săltează astăzi înaintea dumnezeeştii veniri a Domnului; şi Avraam se bucură, că din sământa sa a văzut pre Domnul întrupat.

A Născătoarei:

Zămislirea celui născut al tău a fost fără patimă, şi întruparea mai pre sus de cuvânt; că taina cea mai pre sus de fire, cea vestită de prooroci s'a arătat nouă, Domnul carele este Cuvântul lui Dumnezeu.

Al Înainte prăznuirei, Irmos

Fiului celui mai 'nainte...

Cela ce mai 'nainte de veci s'a născut din Tatăl, mai pre sus de gând, din Fecioară mai pre urmă s'a întrupat, precum însuşi ştie; vrând să înnoiască omenirea cea stricată de sfatul vicleanului şarpe.

Cela ce şade întru cei de sus împreună cu Tatăl şi cu Duhul, văzând firea omenească împilată, Fiul lui Dumnezeu cel fără început, va să ia început, şi să se nască cu trup ca un om.

A Născătoarei:

Cea mai sfântă decât îngerii, şi decât toată făptura, pre Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, acum îl naşte cu trup, spre chemarea tuturor celor ce-i cântă neîncetat: Sfânt eşti Doamne.

Ipacoi, glasul al 8-lea:

Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor, iară acum a oprit plângerea femeilor, zicând: Pentruce aduceţi mirul? Pre cine căutaţi în mormânt? Inviat-a Hristos Dumnezeu; că este viaţa şi mântuirea neamului omenesc.

Peasna 4-a, Irmos.

Deşertarea ta cea dumnezeească pre Cruce, mai „nainte văzându-o Avvacum, „spăimântându-se a strigat: Tu „ai tăiat tăria celor puternici „Bunule, unindu-te cu cei din „iad, ca un Atotputernic".

Dumnezeească pogorârea ta în iad Hristoase Dumnezeule morţilor viaţă s'a arătat; că tu pre vrăjmaşi jos i-ai legat Bunule, şi cereasca cale oamenilor ai deschis.

N'au luat stricăciune, în groapă zăcând prea curat trupul Mântuitorului, ci ca un puternic a sfărâmat porţile iadului, şi a înviat întru slăvire Hristos a treia zi.

Al Părinţilor:

Pre capii Părinţilor, pre Avraam, pre Isaac şi pre Iacov, să-i cinstim; că din sămânţa lor a strălucit Hristos,

întrupându-se din Fecioară, ca un Atotputernic.

Mai 'nainte însemnând cele ce erau să fie ale pogorârii lui Hristos, Daniil pre fiare ca pre nişte oi le-a arătat tuturor; că mai 'nainte a cunoscut ceeace erà să fie, ca un prooroc al lui Dumnezeu.

Către veninul păcatului nefiind atraşi tinerii, din văpaie au scăpat; ca mai cinstiţi decât aurul fiind cu adevărat, în cuptorul înşelăciunii nu s'au topit.

A Născătoarei:

Cu mare glas se vesteşte aşteptarea neamurilor, şi mântuirea lumii, prin naşterea ta cea mai pre sus de fire Preacurată, cinstită; pre carea o laudă astăzi adunarea Părinţilor.

Al înaintea prăznuirii, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag din rădăcina lui Iesseiu ai odrăslit Fecioară, care ai înflorit floarea cea neveştejită, pre Făcătorul tuturor, cel ce a împodobit cu flori ca un Dumnezeu tot pământul, carele strigă lui: Slavă puterii tale Doamne.

Pre mine cel prădat prin mâncarea cea vicleană, şi cu mintea alunecat, asemănându-mă celor necuvântătoare, ai venit Cuvinte al lui Dumnezeu, iarăşi să mă zideşti, prunc făcându-te, şi în ieslea dobitoacelor culcându-te; slavă puterii tale Doamne.

A. Născătoarei.

Din muntele cel umbros Iisuse, din Fecioară întrupat, Avvacum mai 'nainte te-a văzut sfărâmând munţii cei răi şi dealurile, şi dând pierzării înălţările vicleanului, şi taberile dracilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina cea neînserată a dumnezeeştii arătărei „tale Hristoase, ceeace s'a făcut „spre noi, pentru milostivirea „ta, Isaia văzându-o, de noapte „mânecând a strigat: Invia-vor „morţii, şi cei din mormânturi „se vor sculà, şi toţi cei de pe „pâmânt se vor bucurà".

Strălucirea bucuriei închipuind luminat îngerul, în mormânt purtător de lumină s'a arătat, vestind femeilor Invierea, şi acestea lăsând plângerea, s'au bucurat vestind apostolilor.

Pentru milostivire cel prea bun luând chipul nostru, s'a pironit de voie pre Cruce, pentru mine cel ce din capul locului am lepădat porunca cea

sfântă, şi moare omeneşte dăruindu-mi viaţă.

Al Părinţilor.

Pre începătorul Părinţilor ca pre un pricinuitor legii şi al Harului, pre Patriarhul Avraam, astăzi adunându-ne cu credinţă să-l cinstim; căci ca un prooroc al lui Dumnezeu mai 'nainte a vestit pre Hristos din Fecioara, şi a întâmpinat dumnezeeasca naştere a acestuia.

Mai 'nainte însemnând luminat venirea Domnului la noi, prin venirea îngerului, au stins cuptorul tinerii lui Avraam, şi prefăcând focul în bură de rouă, prin credinţă au topit mărirea chipului celui de aur.

Incuiat-a gurile fiarelor cu Duhul Daniil în groapă; iară tinerii lui Avraam au stins tăria focului cu Darul. Şi mântuindu-se de stricăciune, mai 'nainte au vestit pre Hristos din Fecioară, rugându-se ca Mântuitorului, pentru mântuirea noastră.

A Născătoarei:

Cu dumnezeescul Duh arătând întruparea ta cea fără patimă, Isaia a strigat Doamne, cugetând la legea Darului: Fecioara vine să nască dupre trup, mai pre sus de fire pre cel din neamul lui Avraam, şi din seminţia Iudei.

Al Inainte prăznuirii, Irmos.

Dumnezeu fiind păcei...

Cela ce eşti din fire Stăpân, desăvârşit între robi, Fiul lui Dumnezeu cel prea desăvârşit, bine ai voit a te chemà şi fiu omenesc, pentru milostivire, întru tot îndurate. Pentru aceasta de bună voie făcându-te sărac, mergi să te naşti în peşteră prea bunule.

Cela ce eşti din fire neîncăput Hristoase împărate, cum te va priimi înlăuntru o peşteră mică? Cum va putea ieslea să te încapă Iisuse, pre tine cel ce vii cu trup întru ale tale din Maica carea nu ştie de bărbat; ca pre cei ce se înstrăinase să-i mântueşti Doamne.

A Născătoarei:

Mieluşaua a venit să nască pre Păstorul; găteşte-te sfântă peşteră; păstori alergaţi să vedeţi pre Păstorul şi Mieluşelul cel ce s'a născut, maghilor pregătiţi-vă cu daruri să vă închinaţi acestuia, ca unui Impărat întrupat.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înnălţându-se de viforul is„pitelor, la limanul tău cel lin

„alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viaţa „mea mult milostive!“

Morţii omorîre, şi iadului surpare, te-ai făcut Bunule cu îngroparea ta cea de trei zile, şi cu dumnezeească cuviinţă viaţă ai izvorît celor din lume, înviind Iisuse Impărate. De două ori

Al Părinţilor

Obiceiu iubitor de streini şi credinţă înaltă Avraam având, a priimit taina Treimii cu închipuire, şi s'a bucurat, şi 'naintea lui Hristos alergând acum, saltă.

Firea s'a supus acum prin credinţa tinerilor, cu Darul Duhului; că focul cel a toate mâncător şi fără ruşine, s'a ruşinat de cei ce cinsteau pre făcătorul focului, pre Iisus Hristos.

Sălbătăcia lumii prin porunca lui Hristos s'a arătat înscrisă, pentru dumnezeească pace, cu cuviinţă dumnezeească încuind Daniil proorocul gurile leilor în groapă oarecând.

Cela ce este unul nevăzut, a voit a se vedeà pentru noi pre pământ ca un om, Ziditorul a toate, plinind ceeace a făgăduit proorocilor de demult, prin dumnezeescul Duh.

A Născătoarei:

Din pântece feciorese ai născut pre Hristos, Marie maică mai pre sus de fire, pre carele l-a văzut proorocii duhovniceşte; a căruia naştere mai 'nainte o prăznuesc dumnezeeştii Părinţi.

Al înainte prăznuirei, Irmos:

Din pântece pre Iona

Cer nou fiind Stăpână, din pântecele tău ca dintr'un nor vii să răsari pre Hristos soarele slavii, în peşteră cu trup; pre cela ce cu strălucirile sale vederos va să lumineze toate marginile pământului, pentru milostivirea cea nemăsurată.

Văzut-ai durerea noastră şi dosădirea îndurate Hristoase, şi nu ne-ai trecut cu vederea, ci te-ai smerit pre tine însuţi, nedepărtându-te de Părintele, şi te-ai sălăşluit în pântecele cel neispitit de nuntă, care vine să te nască în peşteră, fără durere, cu trup.

A Născătoarei:

Munţi şi dealuri, câmpii şi văi, popoare şi seminţii, neamuri şi toată suflarea, strigaţi, umplându-vă de dumnezeeească veselie: Venit-a şi a sosit mântuirea tuturor, Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de ani, carele pentru milostivirea subt ani s'a născut.

De va fi această Duminica afară de numărul a 20 de zile, zicem Condacul acesta al Părinților, glas al 6-lea

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu fiinţa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiţilor, în lupta focului v'aţi prea mărit, şi stând în mijlocul văpăei celei nesuferite pre Dumnezeu aţi chemat: Grăbeşte o îndurate şi aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poţi voind.

ICOS

Tinde-ţi mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oştiau, şi Jidovii cei biruiţi. Nu ne lăsă pre noi, ca să nu ne înghiţă moartea ceeace însetează de noi, şi satana carele ne urăşte, ci te apropie de noi şi te milostiveşte spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau şi cari pentru tine s'au băgat în cuptor, şi dintr'însul au strigat către tine: Grăbeşte o îndurate, şi sârgueşte ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poţi voind.

Iară de este înlăuntru a 20 de zile, şi la 24 ale acestei luni, zicem aceasta:
CONDAC, glasul 1-iu.
Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Vitleeme; Eufrato găteşte-te; că iată Mieluşaua purtând în pântece pre Păstorul cel mare, se grăbeşte să-l nască; pre carele văzându-l purtătorii de Dumnezeu Părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pre Fecioara ceeace l'a hrănit cu lapte.

ICOS

Lumina naşterii tale cea strălucită Fecioară, văzându-o Avraam iubitorul de Dumnezeu, şi Isaac pururea slăvitul, şi Iacov, şi toată ceata cea de Dumnezeu aleasă a sfinţilor, se bucură, şi făptura o a adus spre a ta întâmpinare cu cuvinte de bucurie. Că te-ai arătat pricinuitoare de bucurie tuturor, zămislind în pântece pre cel ce s'a văzut oarecând în Vavilon, şi pre tinerii cei aruncaţi în cuptor fără dreptate, i-a păzit ne arşi, mai pre sus de tot gândul. Pentru aceasta şi cântă celui ce s'a văzut pre mâini de Fecioară, lăudându-te pre tine Fecioară, ceeace l-ai hrănit cu lapte.

In Duminica cea dinaintea Naşterei lui Hristos, avem datină dela sfinţii şi de Dumnezeu purtătorii Părinţi, să facem pomenire tuturor celor din veac, ce au plăcut lui Dumnezeu, drepţilor Părinţi. Dela Adam până la Iosif logodnicul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, după neamuri, precum arată Evanghelistul Matei în Capitolul I al Evangheliei sale. Asemenea şi a proorocilor şi a proorociţelor, celor ce au propoveduit întruparea Domnului nostru Iisus Hristos.

Pomenirea celor întâi zidiţi Adam şi Eva.

Stih: Vieţuind, laud pre morţi începătorii neamului,

Vieţii şi morţii mele pricinuitorii.
Pomenirea dreptului Avel fiul lui Adam.
Stih: Strigă lui Dumnezeu şi fără de suflet sângele tău,
A căruia şi al morţilor şi a celor mântuiţi începutul a fost al tău.
Pomenirea dreptului Sit fiul lui Adam.
Stih: Sit nouă roada părinţilor în locul lui Avel,
Om drept fiind precum eră Avel.
Pomenirea dreptului Enos fiul lui Sit.
Stih: Enos arătându-se prea mare dela nădejde,
La multe a lăsat râvnă spre nădejde.
Pomenirea dreptului Cainan fiul lui Enos.
Stih: Cainan cel în cartea lui Moisi scris,
Şi în cartea de faţă trebue a fi scris.
Pomenirea dreptului Maleleil, fiul lui Cainan.
Stih: In rând afle-se Maleleil la cuvântare,
Fiul lui Cainan, de care s'a pomenit în cuvântare.
Pomenirea dreptului Iared fiul lui Maleleil.
Stih: Intru mulţimea drepţilor cu adevărat este drept,
A face pomenire şi de Iared cel drept.
Pomenirea dreptului Enoh fiul lui Iared.
Stih: Arătat lui Dumnezeu Cuvântului bine plăcând,
Enoh întru nearătate locuri se află locuind.
Pomenirea dreptului Matusal fiul lui Enoh.
Stih: Enoh fiu pre tine Matusale pre tine ştiindu-te,
Spre ştiinţă altora te-am pus aicea scriindu-te.
Pomenirea dreptului Lameh fiul lui Matusal.
Stih: Doi Lamehi cunoscând, pre unul am socotit că trebue a cinsti,
Nu pre ucigaşul, ci pre Lameh carele de o numire s'a întâmplat a fi.
Pomenirea dreptului Noe fiul lui Lameh.
Stih: Adam prin lemn aduce oamenilor pierzare,
Iară Noe prin lemn, la tot neamul aduce mântuitoare scăpare.
Pomenirea dreptului Sim fiului lui Noe.
Stih: Sim părinteasca golire înţelepţeşte acoperind,
A aflat părinteştele blagoslovenii spre acoperământ,
Pomenirea dreptului Iafet fiului lui Noe.
Stih: Ne puind Iafet ruşinna părintească spre lăţire,
Cu blagosloveniile părinteşti şi-a luat vieţei lungire.
Pomenirea dreptului Arfaxad fiului lui Sim.
Stih: Viu Domnul, cu vieţuind, pre Arfaxad nu-l voiu lăsa,
Căci de datorie este şi pre acesta a-l cuprinde aicea scrierea.
Pomenirea dreptului Cainan, fiulului lui Arfaxad.
Stih: Nou Cainan nouă s'a ridicat,
Cu cel vechiu Cainan prin obiceiuri asemănat.
Pomenirea dreptului Sala fiului lui Cainan.
Stih: Cu acelor de un loc şi a celor de un neam ceată,
Şi pre Sala împreună leagă.
Pomenirea dreptului Ever fiului lui Sala, din care şi Iudeii Evrei s'au numit.
Stih: Cu adevărat mare oarecarele a stătut Ever la Iudei,
Dela sine dând numirea, la tot neamul de Evrei.
Pomenirea dreptului Falec fiului lui Ever.
Stih: Prăznuesc şi pre cel din Ever născut,
Căci precum Moisi zice Falec din ce s'a născut.
Pomenirea lui Ragav fiului lui Falec.
Stih: Iarăşi dureri şi iarăşi naştere nouă.
Falec pre fiul său Ragav născându-ne nouă.
Pomenirea dreptului Seruh fiului lui Ragav,
Stih: Scriind ale celor vechi între ei naşteri,
De voiu uită pre Seruh voiu păcătui.
Pomenirea dreptului Nahor.
Stih: Cunoscând că se află între cei mai de sus numărat,
Şi pre Nahor din acel neam nu l-am depărtat.
Pomenirea dreptului Tarra fiului lui Nahor.
Stih: Fiu cu numele Tarra din Nahor a eşit,
Şi tată părinţilor a multe neamuri a stătut.
Pomenirea dreptului patriarh Avraam fiul. lui Tarra.
Stih: Pre Avraam cum voiu puteà cu cuvinte a-l cinsti,
Carele s'a învrednicit chiar şi pre îngeri a găzdui.
Pomenirea dreptului patriarh Isaac fiul lui Avraam.
Stih: Isaac spre junghiere aducându-se chip s'a făcut,
Cuvântului prea inalt, carele spre junghiere a venit de mult.
Pomenirea patriarhului Iacov fiului lui Isaac.
Stih: Iacov prin scara Fecioarei,
Vede pre Dumnezeu viind pre pământ înaintea naşterei.
Pomenirea patriarhului Ruvim întâiul fiu a lui Iacov.
Stih: Fiimei lui Iacov celui cinstit,
Incepătorie cinstită, pre dumnezeescul Ruvim am cunoscut.
Pomenirea patriarhului Simion al doilea fiu a lui Iacov.
Stih: Deşi al doilea Simioane din naştere eşti,
Cu slava la noi însă nu al doilea eşti.
Pomenirea patriarhului Levi fiului al treilea a lui Iacov, din carele este neamul leviţilor.
Stih: Dupăce slujitor dumnezeesc a prea marelui Dumnezeu eşti,
O Levi! Carea mai mare slavă decât aceastà voeşti?
Pomenirea patriarhului Iuda fiului lui Iacov, din a căruia neam este Hristos.
Stih: Pre Iuda cei mântuiţi îl vor lăudă,
Căci Mântuirea Hristos este din Iuda.
Pomenirea patriarhului Zavulon fiului lui Iacov, a căruia neamul este pre ţărmurile Mării.
Stih: Zavulon a ales a locui ţărmurile,

Marginile pământului şi a Mării într'una legându-le.
Pomenirea patriarhului Isahar fiului lui Iacov, al căruia neamul este lucrător de pământ.
Stih: Aşezându-se pre sine Isahar spre osteneală,
Işi ţine vieaţa, scoţând din pământ pâine spre hrană.
Pomenirea patriarhului Dan fiului lui Iacov a căruia seminţie sunt judecătorii.
Stih: Limba stăpânirii Dan judecător de norod,
Cu cumpăna dreptăţii toată judecata afară scoţând la norod.
Pomenirea patriarhului Gad, fiului lui Iacov, a căruea neamul este furându-se sau furând.
Stih: Gad prădându-se sau prădând aleargă.
Cu biruinţele însă pre toţi tâlharii prin stăpânire leagă.
Pomenirea patriarhului Asir fiului lui Iacov, a căruia neamul este bogat spre holde purtătoare de grâu.
Stih: Asir zice pre cel gras îl îmbogăţeşte spicul,
Şi hrăneşte cu îmbelşugată pâine boerul.
Pomenirea patriarhului Neftalim, fiului lui Iacov a căruia neamul este multă mulţime.
Stih: Neftalim este ca o viţă cu adevărat întinsă,
Seminţia sa fiind intru mult neam întinsă.
Pomenirea patriarhului Iosif fiului lui Iacov, al căruia neamul este vestit şi slăvit.
Stih: Tatăl tău Iosife zicându-te pre tine a fi sporit,
Slava numelui tău cu prescriere a zugrăvit.
Pomenirea patriarhului Veniamin, fiului lui Iacov, al căruia neamul din sălbatec se face blând.
Stih: Veniamin de dimineaţă ca un lup mâncând,
Dă mâncare îndeseară, arătându-se blând.
Pomenirea lui Fares şi Zara, fiilor de gemene ai patriarhului Iuda.
Stih: Obşteşte laud seminţia lui Iuda.
Pre fiii de gemene Fares şi Zara.
Pomenirea lui Esrom fiul lui Fares.
Stih: Din Fares Esrom, ca din rădăcină odraslă,
Iară amândouă rădăcinilor dumnezeescul Avraam este odraslă.
Pomenirea lui Aram fiul lui Esrom.
Stih: S'a bucurat Esrom, pentrucă nenaşterea de fii n'a bolit,
Căci Aram este fiul său cel iubit.
Pomenirea lui Aminadav fiul lui Aram.
Stih: Aminadav din Aram născut se zice,
Căci a acestuia fiu Scriptura îl zice.
Pomenirea lui Naason fiul lui Aminadav.
Stih: Unul este şi Naason din ceata Iuda,
Din Aminadav a neamului din Iudà.
Pomenirea lui Salmon, fiul lui Naason.
Stih: Sporit-a rândul neamului lui Avraam,
Salmon, ieşind din coapsele lui Naason.
Pomenirea lui Vooz fiul lui Salmon.
Stih: Evanghelistule, al acestui Salmon fiu,
Pre carele scrii tu? Pre Vooz zice scriu.
Pomenirea lui Ovid fiul lui Vooz cel din Rut născut.
Stih: Cu adevărat Ovid, din Rut s'a născut,
cu neamul este Moavitean.
Iară din Vooz însă, arătat Israiltean.
Pomenirea lui Iessè, fiul lui Ovid.
Stih: Iessè naşte, nască şi odrasla ta.
Pânăce din ea, prunc marele Dumnezeu va aveà Naşterea.
Pomenirea lui David împăratului fiului lui Iesslè
Stih: Eu ce voi zice, Domnul mărturisind,
Pre David am aflat dupre inima mea zicând.
Pomenirea lui Solomon împăratului fiului lui David.
Stih: Inţeleptul Solomon, întâiul între înţelepţi vieţii.
Având pre cea mai întâiu din bunătăţile vieţii.
Pomenirea lui Rovoam împăratului fiului lui Solomon.
Stih: Laudă ţie Rovoame îţi împletesc mare.
Zicând că este al tău strămoş David cel mare.
Pomenirea lui Avià împăratului fiului lui Rovoam.
Stih: Strigă Rovoam zicând către Avia,
Eu sunt părintele şi tu îmi eşti odrasla mae
Pomenirea lui Asà împăratului fiului lui Avià.
Stih: Pre Asà drept împărat.
Către cea cu patru titluri a împăraţilor l'a arătat.
Pomenirea lui Ioasafat împăratului fiului lui Asá.
Stih: Ioasafat dupre toate erà bun în viaţă
Dela părinţi aflând pricini de bună viaţă.
Pomenirea lui Ioram împăratului fiului lui Ioasafat.
Stih: Ioram nouă din Iosafat s'a născut,
Fiu împărat din părinte împărat născut.
Pomenirea lui Ozia împăratului fiului lui Ioram.
Stih: Dat-a odraslă de bun neam pre Ozia,
Impăratul Ioram Iosafat viţa.
Pomenirea lui Ioatam împăratului fiului lui Ozia
Stih: Pre Ioatam, ca pe cei din Ozia prunc născut,
Cuibul împărăţiei l-a priimit.
Pomenirea lui Ahaz împăratului fiului lui Ioatam.
Stih: Stema carea capul lui Ioatam a încununat,
Bine potrivit şi capul lui Ahaz a încununat.
Pomnirea lui Ezechia împăratului fiului lui Ahapz
Stih: Câştigă sfârşitul lăcrămând,
Atâta de mare putere curgerea lacrămilor avân.
Pomenirea lui Manasi împăratului fiului lui Ezchie.
Stih: Mântuitoare temelie spre pocăinţă,
Manasi pe noi rugăciune ne învaţă,
Pomenirea lui Ammon împăratului fiului lui Manasi.
Stih: Ammon născându-se în mijlocul porfirei,
Era şi împărat şi fiu împărăţiei.
Pomenirea lui Iosia împăratului fiului lui Ammon.

Stih: Iosia înaintea lui Dumnezeu este mare.
Pre carele cunoscând a-l lăudă mă tem să nu-i dau micşorare.
Pomenirea lui Iehonia împăratului fiului lui Iosia.
Stih: Se zice că pe când din Vavilon s'a mutat.
Iehonia în viaţă a intrat.
Pomenirea lui Salatiil fiului lui Iehonia.
Stih: Intâiul fiu după această mutare.
Salatiil a fost din Seminţia Iudei întru naşcare.
Pomenirea lui Zorovavel fiului lui Salatiil carele a ridicat biserica Ierusalimului fiind arsă.
Stih: Navuzardan biserica Domnului focului o a dat,
A căreea ardere prin ziduri Zorovavel o a ridicat.
Pomenirea lui Aviud fiului lui Zorovavel.
Stih: Aviud nadă, a căruia Zorovavel este odraslă.
Deci precum odrasla prescriu şi aceea nadă.
Pomenirea lui Eliachim fiului lui Aviud.
Stih: Pre Eliachim a lui Aviud îl scrie fiu,
Mateiu de amăruntitul nostru scriitor de fii.
Pomenirea lui Azor fiului lui Eliachim.
Stih: Dumnezeescul Azor din Eliachim s'a născut,
Dumnezeeasca Scriptură zicând aceasta a adeverit.
Pomenirra lui Sadoc fiul lui Azor.
Stih: Azor născând pre Sadoc nu se tăinueşte,
Pre carele scriitorul cunoscându-l viaţa îi tăgădueşte.
Pomenirea lui Ahim fiul lui Sadoc.
Stih: Celor ce pre fiul lui Sadoc caută,
Mateiu scoţând Cartea, pre Ahim arată,
Pomenirea lui Eliud fiul lui Ahim.
Stih: Născându-se din Ahim Eliud s'a arătat fiu,
Se va arăta încă şi părinte hrănitor de fiu.
Pomenirea lui Eliazar fiul lui Eliud.
Stih: Iată născând şi pre Eliud am cunoscut,
Pre Eliazar fiul, pre carele îl vei şti dacă ai vrut.
Pomenirea lui Mattan fiului lui Eliazar.
Stih: Eliazar, ascultă că pre Mattan a născut zice,
Cartea lui Mateiu. ce moaşele învaţă.
Pomenirea lui Iacov fiului lui Mattan.
Stih: Şi Mattan a adus fiu în viaţă.
Căci pe Iacov l-a născut în vieaţă.
Pomenirea lui Iosif, logodnicul fiului lui Iacov
Stih: Logodnicul Iosif pre carele Duhul mai 'nainte îl apucă
Pomenitor al aceluia, pre ceeace a luat în pântece arată.
Pomenirea dreptului Melhisedec.
Stih: Scriptura pre tine fără de tată şi fără de mamă te are,
Inchipuind Melhisedec a lui Hristos naştere
Pomenirea dreptului Iov.
Stih: Iove nu ai trebuinţă de laudele mele cele pământeşti,
Aflând pre cel prea înalt, de carele dupre vrednicie lăudat eşti.
Pomenirea proorocului Moisi şi Or şi Aaron preoţii.
Stih: Aaron împreună cu Or patima lui Hristos a însemnat,
Când amândoi cruciş pre Moisi a înălţat.
Pomeniuea lui Isus fiului lui Navi.
Stih: A lăudà pre Isus care cuvânt va destoinici,
Carele împreună şi cu Dumnezeu Cuvântul s'a învrednicit a vorbi.
Pomenirea sfântului prooroc Samuil.
Stih: Blând nouă pre ochiul lui Dumnezeu pune-ne,
Dumnezeescul ochiu, carele vezi şi pre cele viitoare.
Pomenirea proorocului Natan.
Stih: Ascuţită dojană fiind păcatelor Natan,
Celor ce am greşit, iertare le dai o Natan.
Pomenirea sfântului prooroc Daniil
Stih: Şi hiarele de rodul faptei bune se cutremură,
Cu lucrurile aceasta Daniil cel mare încredinţează.
Pomenirea celor trei Coconi.
Stih: Şi foc erà cuptorul focului şi răcorire,
Către rău credincioşii foc, iară către Coconi răcorire.
Pomenirea dreptei Sarrei soţia lui Avraam.
Stih: Din ameninţarea lui Dumnezeu şi firea cea stearpă se birueşte.
Şi martor este Sarra ceeace prunc naşte.
Pomenirea dreptei Sevecăi soţiei lui Isaac.
Stih: Şi pre Reveca, cea între femei prea bună,
Cel ce între bărbaţi la bunătate aveà întâimea
părtaşă la pat o avură.
Pomenirea dreptei Liei soţiei cei întâiu a lui Iacov.
Stih: Feţei Liei nedând Domnul Dar,
Dă spre naştere pântecelui Dar.
Pomenirea dreptei Rahilei a doua soţie a lui Iacov
Stih: Pre părinteştii dumnezei Rahil îi fură cu dorul,
Iară în sfârşit doreşte pre Dumnezeu Cuvântul.
Pomenirea dreptei Asintei soţiei lui Ioisf celui prea frumos.
Stih: Cu frumseţea a întrecut soarele pre stele
Iară Asineta pre cele de sub soare fecioare.
Pomenirea dreptei Mariei surorei lui Moisi.
Stih: Să cântăm zice şi iarăşi Domnului,
Maria acum lovind în tâmpina rugăciunii
Pomenirea dreptei Devorrei, carea a judecat pre Israil.
Stih: Devorra este mai pre sus de femei cuminte,
Judecând norodul Domnului cu adânc de minte.
Pomenirea dreptei Rut.
Stih: Neamul său şi cinstirea Rut a părăsit.
Şi de neamul şi Dumnezeul lui Moisi s'a lipit.
Pomenirea dreptei Saraftiei, la care a fost trimis Ilie
Stih: Nesemănată avea hrana Saraftia,
Nouă ţărână având pre Ilie.

Pomenirea dreptei Sumanetidei carea a găzduit pre Elisseiu.

Stih: Eliiseiu dezleagă ţie încuetorile pântecelui,

Căruia Sumanitido ai deschis încuetorile casei

Pomenirea dreptei Iudit carea a omorît pre Olofern.

Stih: De carele tot omul se îngrozeà, cumplit oştean,

Femeea Iudit a omorit pre Olofern.

Pomenirea dreptei Estir, carea a izbăvit pre Israil de moarte.

Stih: Estir pre bărbaţii Israilteni a scăpat,

Cari dedemult cu grozăvia iadului s'ar fi îmbrăcat.

Pomenirea dreptei Annei maicei proorocului Samuil.

Stih: Născând fiul rugăciunii pre Samuil cel mare,

Anna birueşte pre Fennana cea multă întru născare.

Pomenirea dreptei Sosannei.

Stih: Canon se pune înaintea celor întreg înţelepte în viaţă,

A Sosanei prea mult întreg înţeleaptă viaţă

Pentru ale căror rugăciuni, ne rugăm, să ne mântuim noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Negrăită minune! Cela ce a izbăvit în cuptor pre „cuvioşii tineri din văpaie, în „mormânt se pune mort fără „suflare, spre mântuirea noa„stră a celor ce cântăm: Mân„tuitorule Dumnezeule, bine „eşti cuvântat".

O streină minune! Domnul cela ce şade întru cei de sus pre scaun, însuşi, cu luarea trupului, moartea a răbdat; dar a înviat cu tăria Dumnezeirei împreună sculând pre morţii cei din veac.

Tu tăria morţii o ai scuturat, şi ai Inviat, dând sculare celor ce te slăvesc cu adevărat pre tine Dumnezeu, şi cu dreaptă credinţă îţi strigă: Mântuitorule Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Al Părinţilor.

Pre Hristos născând dupre trup din credinţă, începătorule de neamuri părinte Avraame, te-ai arătat cu Duhul adevărat părinte al neamurilor, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Sunetul cel neînsufleţit, care strigă în zadar, l-a tâmpit cântarea celor însufleţiţi, şi călcând tinerii cu trupurile fără vătămare, focul cuptorului celui ce ardea, au strigat: Izbăvitorule Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cu vederea Duhului privind de demult proorocul Daniil, mai 'nainte a închipuit a doua venire a lui Hristos, şi cele înfricoşate de atunci, mai 'nainte le vesteşte strigând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Streină este minunea, ceea ce s'a vestit de prooroci şi prin părinţi de demult arătat, Fecioara cea Curată acum a venit vrând să nască, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Al înainte prăznuirii, Irmos:

Tinerii în buna credinţă...

Viţa cea dumnezeească cocând Strugurul cel nestricat, se apropie şi vine să-l nască, pre acela carele izvorăşte vin de veselie şi ne adapă pre noi, cei ce strigăm către dânsul: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Dumnezeiasca năstrapă, purtând în sine mirul cel cu miros, vine să-l deşerte în peştera Vitleemului, umplând de bună mireazmă de taină, pre cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Vine cleştele care l-a văzut Isaia proorocul de demult, purtând pre Hristos cărbunele cel dumnezeesc în pântece; carele arde toată materia păcatului, şi luminează sufletele credincioşilor.

Peasna 8-a, Irmos.

Spăimântează-te înfricoşindu-te Cerule, şi să se clătească temeliile pământului; „că iată se socoteşte între cei „morţi, cela ce locueşte întru „cele înalte, şi în mormânt „mic ca un strein se primeşte „Pre acesta tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare „prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

O nespusă umilinţa ta Hristoase cea pentru noi smeriţii! Că iată moarte gustând Dumnezeu fără moarte fiind, în mormânt ca un om te-ai pus; ci ai înviat Cuvinte, împreună sculând pre cei de jos, carii te prea înalţă întru toţi vecii.

Spăimântatu-s'a tot auzul, cum cel prea înalt de bună voie vine pe pământ, să strice tăria iadului cu Crucea şi cu îngroparea, şi pre toţi dimpreună să-i scoale strigând: Tinerilor bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Al Părinţilor:

A ta junghiere mai 'nainte închipuind Avraam, Hristoase, a suit pre Fiul său, pre carele născuse, plecându-se ţie Stăpâne, în munte ca pre o oaie, vrând să-l junghie cu credinţă; ci şi Isaac şi bătrânul, s'au întors bucurându-se, prea înălţându-te întru toţi vecii.

Văpaia cea ne ostenitoare a sfinţilor tăi tineri Hristoase, îmbrăcându-se întru tine focul cel dumnezeesc ca într'o haină, s'a stins îndată, şi cu pogorîrea ta a sunat roua celor ce cântă: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Datu-s'a leilor spre mâncare,

prin negrăite judecăţi proorocul Daniil, dar a avut cu învăţăturile înfrânării prin buna credinţă, pre fiare împreună postitoare întru adâncul groapei. Pentru ale căruia rugăciuni, ale lui Avraam şi ale tinerilor, mântueşte în pace Hristoase pre cei ce te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Pre cel ce mai 'nainte l-a vestit prin credinţă prooroceştile glasuri, pre Iisus Emmanuil, carele a venit în chip de rob, Fiul şi Cuvântul cel împreună fără început al lui Dumnezeu Tatălui, Fecioara Maria l-a născut dela Duhul sfânt, mai pre sus de fire, în cetatea Vitleemului.

Al înainte prăznuirei, Irmos :
Cuptorul cel răcorit...

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cu îngerii să strigăm întru veselie, Mântuitorul va să se nască, Stăpânul vine; pre acesta steaua îl arată, maghii aleargă să-l vază în iesle. Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Cu robii te-ai scris de bună voie Stăpâne, poruncii Chesarului supuindu-te; ca să scapi omenirea prin robia celui viclean, ca un Dumnezeu mult milostiv. Pentru aceasta bucurându-ne cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Prunc mic mai presus de fire te port pre tine Cuvântul cel fără început, şi ispită de bărbat nici cum n'am cunoscut, Fecioara a zis minunându-se: Pre cine-ţi voi numi pre pământ tată? Nu ştiu. Pentru aceasta împreună cu toţi cânt ţie: Bine se cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vocii.

Peasna 9-a, Irmos :

Nu te tângui Maică, văzându-mă în groapă pre „mine Fiul tău, pre carele m'ai „zămislit în pântece mai pre „sus de fire; că mă voiu sculà, „şi mă voiu prea slăvi şi voiu „înălţă întru slavă ca un Dum„zeu, pre cei ce cu credinţă „şi cu dragoste, neîncetat te „slăvesc".

Ce te tânguești făptură, văzând pre Cruce şi în mormânt pre Stăpânul vieţii şi Dumnezeu? Că se va sculà, luminat înoindu-te pre tine, cu scularea cea de a treia zi, iadul surpând şi împreună ridicând pre cei morţi, cari îl laudă.

Măcar de te-ai şi pogorât

în mormânt ca un mort dătătorule de viaţă, ci ai sfărâmat tăria iadului Hristoase; dimpreună ridicând pre morţii pre cari mai 'nainte i-a înghiţit, şi ai dăruit înviere ca un Dumnezeu, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te slăvim.

Al Părinţilor:

Praznicul părinţilor celor mai 'nainte de lege săvârşind, cinstim pre Hristos cel dintr'-înşii cu dumnezeească cuviinţă; că Avraam împreună cu Isaac şi Iacov, s'au arătat temelii proorocilor şi legii, şi Darului prin credinţă duhovniceşti începători.

Dumnezeu cel ce a arătat lui Moisi cu foc în rug prin vedenie taina cea mai pre sus de minte, acelaş în foc către tineri pogorându-se, cu focul cel firesc al Dumnezeirei sale, văpaia cuptorului roua o a arătat.

Cu Avraam adunându-se prea sfinţii tineri şi Daniil proorocul cel minunat al lui Dumnezeu, Isaac, Iacov, cu Moisi şi cu Aron mai 'nainte de naşterea lui Hristos, dănţuesc cu credinţă, rugându-se neîncetat ca să ne mântuim noi.

A Născătoarei:

Impreună se bucură toată făptura de naşterea ta Fecioară; că Vitleemul a deschis nouă Edemul; şi iată de pomul vieţii toţi îndulcindu-ne prin credinţă, strigăm cu dragoste: Plineşte Stăpână rugăciunile noastre.

Al înainte prăznuirii, Irmos:

Taină streină văz...

Taine streine, înfricoşate şi prea slăvite! Domnul slavei a venit pre pământ, şi în peştere a intrat sărăcind cu trupul, căutând să cheme pre Adam, şi pre Eva din dureri să o izbăvească.

Cu scutecele tale dezlegi legăturile greşelilor, şi cu multa sărăcie pre toţi îi îmbogăţeşti, îndurate; şi puindu-te în ieslea dobitoacelor, scoţi pre oameni din dobitocia răutăţei, Cuvinte al lui Dumnezeu, cela ce eşti fără început.

A Născătoarei:

Propoveduirile proorocilor sfârşit au luat, că acela de carele au propoveduit că erà să vie la sfârşitul anilor, a venit, şi s'a arătat, din curata Fecioară întrupându-se; pre acela cu gând curat să-l primim.

SVETILNA

Invierei, Slavă a Părinţilor

Pododie: Cu ucenicii să ne suim...

Cei mai aleşi dintre patriar-

hi şi părinţii cei mai 'nainte de lege, cu credinţa mai 'nainte au strălucit, Avraam şi Isaac şi Iacov, ca nişte luminători; că toţi proorocii şi drepţii dintr'înşii au strălucit, ca nişte făclii luminoase, şi toată făptura cu razele cinstitei proorocii o luminează, şi se roagă cu deadinsul către Dumnezeu pentru lume.

Şi acum, asemenea.

Mieluşaua cea neîntinată, născând pre Mieluşelul, pre Cuvântul cel fără de început, în vremile cele de apoi; aceastâ minunată a lui Adam nepoată şi a lui David dupre moştenire, a căreea naştere negrăită, mulţimea părinţilor mai 'nainte o prăznueşte cu vrednicie.

Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem Svetilna Invierei, ci numai a Părinţilor acestea:

Din seminţia lui Avraam şi din dumnezeescul David al lui Dumnezeu părinte, se naşte Cuvântul cel fără de început, carele pre tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, minunat i-a mântuit din văpae, prin pogorârea îngerului, şi tânguirea femeilor întru bucurie o a prefăcut.

Slavă:

Cei mai aleşi din patriarhi...
Vezi-o mai sus.

Apoi aceasta, Şi acum:

Veseleşte-te Vitleeme, şi tu Eufrato găteşte-te, că Născătoarea de Dumnezeu vine în peşteră şi în iesle, să nască pre Dumnezeu negrăit; o înfricoşată taină! A căruia acum dumnezeeasca naştere, Avraam şi Isaac şi Iacov şi toţi patriarhii şi proorocii luminat mai 'nainte o prăznuesc şi oamenii cu îngerii.

LA HVALITE.

Stihirile Invierei 4, şi ale sfinţilor Părinţi 4. Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem ale Invierei, ci numai ale sfinţilor Părinţi şi ale înainte prăznuirei.
Stihirile sfinţilor Părinţi, glasul al 5-lea

Podobie: Bucură-te cămara...

Inalţă glasul tău dupre adevăr Sioane, dumnezeească cetatea lui Dumnezeu, şi propovedueşte dumnezeească pomenirea părinţilor; cinstind împreună cu Avraam pre Isaac şi pre Iacov pururea lăudatul; că iată împreună cu Iuda şi cu Levi mărim pre marele Moisi şi pre Aaron cel minunat; lăudăm împreună cu David pre Isus şi pre Samuil. Inainte prăznuirea dumnezeeştei naşterei lui Hristos, cu cântări dumnezeeşti prăznuind, cerem să dobândim bunătatea cea dela dânsul, şi să dea lumii mare milă. De două ori.

Stih: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul Părinţilor noştri, şi lăudat şi prea slăvit este numele tău în veci.

Vino Ilie cela ce ai şezut oarecând în dumnezeeasca căruţă de foc, şi de Dumnezeu înţeleptite Elisee; cu Ezechie şi Iosie, împreună vă bucuraţi voi cinstiţi doisprezece prooroci însuflaţi de Dumnezeu; împreună dănţuiţi întru naşterea Mântuitorului şi întru cântări toţi drepţii cântaţi. Tineri prea fericiţi, cari cu roua Duhului aţi stins văpaea cuptorului, rugaţi-vă lui Hristos pentru noi, cerând să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Că drept eşti întru toate câte ai făcut nouă.

Arătatu-s'a pe pământ Fecioara cea din veac propoveduită de prooroci, Născătoarea de Dumnezeu, pre carea înţelepţii patriarhi, şi adunările drepţilor o vestesc. Cu carii împreună dănţueşte şi soborul dumnezeeştilor femei, Sarra, Reveca, Rahil, Anna şi lăudata Mariam sora lui Moisi. Asemenea se bucură cu acestea împreună şi marginile lumii, şi toată făptura cinsteşte; că Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, vine să se nască cu trup, şi să dăruiască lumii mare milă.

Slavă glasul al 8-lea:

Adunarea învăţăturilor legei...

Iară de se va întâmpla în 24, rămâne Slavă şi cântăm aceste Stihiri, lăsând ale Invierei. Glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Glasul Isaiei se plineşte, că iată Fecioara poartă pre cel necuprins, cuprins cu trupul în pântece, şi cu prea slăvire vine să-l nască. De Dumnezeu primitoare peşteră bine te înfrumuseţează, Vitleeme găteşte-te, că Impăratul te-a ales pre tine spre locaş. Priimeşte iesle pre pruncul Hristos cel înfăşurat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpâne, vrând să rumpi zapisul greşelilor, şi să scrii în cartea vieţii pre toţi cei omorâţi prin furtul şarpelui; Fecioara te poartă, pre tine cela ce toate le porţi, pre tine cela înfăşurat cu trup muritor, carele şi a te sălăşlui în peşteră mică ai binevoit, carele dupăce te-ai născut, cetele cele de sus îngereşti te-au lăudat, cu dumnezeeştii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Norul cel luminos şi însufleţit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ ca să adape faţa lui. Primăvara Darului, rândureaua cea înţelegătoare, purtând în lăuntru în pântece, cu cuvânt negrăit va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat şi nespurcat,

pre Impăratul în peşteră îl aduce întrupat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Adunarea învăţăturilor legii, arată dumnezeească naşterea lui Hristos cea trupească, şi pre cei ce mai 'nainte de lege au binevestit Darul, ca pre cei ce au fost mai pre sus de lege, prin credinţă. Pentru aceea, pre aceasta ca pre una ce a fost pricină mântuirii din stricăciune, sufletelor celor ce erau ţinute în iad, mai 'nainte o au propoveduit, Doamne slavă ţie.

Şi acum:

Prea binecuvântată eşti...

SLAVOSLOVIA cea mare.
După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceas întâi, şi Otpust desăvârşit.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul Părinţilor Peasna 3 pe 4. După Vohod, Troparul Invierei şi al Părinţilor, Slavă, Şi acum, Condacul părinţilor. Prochimen, glas 4: *Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri...* Apostolul către Evrei: *Fraţilor, prin credinţă a nemernicit Avraam...* Evanghelia dela Matei: *Cartea neamului lui Iisus Hristos.* Iară a Duminicei rândului se lasă.

CHINONICUL:

Lăudaţi pre Domnul din Ceruri...

Altul:

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul mucenic Vonifatie, Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile glas al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Poftit-ai buna numire mai 'nainte gătită mucenicilor, purtătorule de chinuri, mult pătimitorule, şi dureri ai răbdat cu gând îndrăzneţ, nădăjduind a te muta către odihna cea fără durere, căutând a lua darurile cele cereşti, şi odihna raiului, lumina cea neînserată, şi viaţa cea veşnică, cu totul Fericite.

Dezrădăcinarea unghiilor, cumplite îmboldiri şi înfierbântarea plumbului, tăerea capului, şi durerile cele iuţi ai suferit, şi te-ai adaos la ceata răbdătorilor de chinuri, bucurându-te, mult pătimitorule. Pentru aceasta săvârşim pomenirea ta cea de preste an, mucenice Vonifatie, împreună vorbitorule cu îngerii.

Slugă trimiţându-te întâi, te-a priimit dumnezeesc stăpân Aglaea, Vonifatie; că ai domnit preste patimi, şi împărăţind preste tiranul, ai surpat pre vrăjmaşi, încununându-te cu cununa biruinţei. Pentru aceasta zidindu-ţi ţie biserică

sfântă şi frumoasă, te-a pus într'ânsa, lăudându-te pre tine sfinţite.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână ceea ce ai născut pre Judecătorul cel prea drept, roagă-l Fecioară, să nu mă osândească la înfricoşata judecată cea viitoare, pre mine cel ticălos, carele am vieţuit desfrânat, ci să mă pue dimpreună cu cei aleşi, cari vor să stea deadreapta lui, pentru mila şi bunătatea sa cea prea multă.

A Crucei, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, văzând pre Hristos omorându-se şi omorând pre vicleanul, plângându-l ca pre un Domn lăudat, pre cel ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea lui strigà: Fiul meu prea dulce! Nu uita pre roaba ta şi nu zăbovi, iubitorule de oameni, cela ce eşti iubit sufletului meu.

Tropar glas al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Vonifatie...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al Mucenicului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cu credinţă te cânt Mucenice împodobite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părţi ale sufletului, „înneacă-i, cela ce te-ai născut „din Fecioară, întru adâncul „nepătimirei rogu-mă; ca ţie, „ca întru o alăută întru omo„rârea trupului, să-ţi cânt cân„tare de biruinţă".

Cu cuget osârdnic râvnind pătimitorilor celor viteji, te-ai nevoit cu tărie, şi ai omorât pre şarpele cu nevoinţele tale cele purtătoare de viaţă, pătimitorule Vonifatie, împreună vorbitorule cu sfinţii îngeri.

Văzând înşelăciunea vrăjmaşului tinsă pe pământ, viteazule pătimitorule, aprinzându-ţi-se sufletul de dragostea cea dumnezeească, ai intrat în privelişte cu cuget nespăimântat, de trei ori Fericite,

Slavă:

Luminându-te de dumnezeească înţelepciune Fericite, ai nebunit pre vrăjmaşii cei ne înţelepţi, vestind pre Hristos, carele s'a asemănat trupeşte, acelora la cari a vrut să se

arate, mucenice Vonifatie, mult pătimitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Muntele lui Dumnezeu, carele l-a văzut mai 'nainte Daniil, pre cortul cel înţelegător lespedea cea cinstită, sfinţenia slavei, masa care a încăput dumnezeeasca pâine, pre prea sfânta Fecioară să o lăudăm cu cântări.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă...

Ca unul ce ai poftit slobozirea cea de sus mărite, eşti slobod de jugul robiei, râvnind patimilor celor cinstite, ale celui ce s'a făcut rob pentru milostivire, pururea pomenite.

Arătându-te mai pre sus de cugetele cele trupeşti, cu schimbare dumnezeească, fără veste toată pornirea nevoilor ai răbdat, veselindu-te mucenice Vonifatie.

Slavă:

Lepădatu-te-ai de sineţi, şi ai ieşit în privelişte, şi ai alergat către luptele vrăjmaşului, fiind întărit cu arma Crucii; şi ca un biruitor te-ai prea mărit, pururea pomenite mucenice Vonifatie.

Şi acum, a Născătoarei:

Deşertatu-s'a pre sine în pântecele tău, nepărăsind sânurile părinteşti, Dumnezeu cel mai pre sus de fiinţă, şi s'a făcut fiu al tău, Preacurată, mântuind omenirea.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fii a slăbit; mi-„nunatului Dumnezeului nostru „să-i strigăm: Sfânt eşti Doa-„mne!

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Cinstind pre Dumnezeu, te-ai cinstit de dânsul podoaba mucenicilor, fericite Vonifatie; pentru aceia te-a şi împodobit pre tine cu cununa dumnezeeştei măriri. Drept aceea astăzi prăznuind prea sfântă pomenirea ta, ne rugăm ţie: Roagă-te pentru noi Domnului

Slavă, glas al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dupre lege ai pătimit nevoindu-te, şi ai ruşinat pre tiranul şi momelele lui; şi întrarmându-te cu Crucea, ai suferit chinurile cele cu dureri Fericite, şi ţi-ai luat plată mărirea cea cerească. Pentru aceasta te rugăm, roagă-te să ne izbăvim noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Degrab priimeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du

Fiului şi Dumnezeului tău, Doamnă prea curată. Sfărâmă supărările celor ce aleargă la tine, risipeşte năvălirile şi îndrăznirile Fecioară, a celor ce se întrarmează acum asupra robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce înălţându-te, Maica ta ceeace nu ştie de mire, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o maică tânguindu-se, ziceà: Ce minune nouă şi streină este aceasta Fiul meu! Cum tu viaţa tuturor te împreuni cu moartea? Vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău ai stătut milostive „pre Crucea ta, şi s'au topit „neamurile; că tu eşti iubito„rule de oameni, tăria mea şi „lauda mea".

Fericind răbdarea celer ce se nevoiau cu râvna cinstitelor patimi, te-ai asemănat lor, înţelepţite de Dumnezeu Fericite.

Mergând cu credinţă spre adunare de dumnezeeşti mucenici prea fericite, pre sineţi te-ai dat povară vrednică de minune celeia ce te dorea, de Dumnezeu înţelepţite.

Slavă:

Curăţindu-te Mucenice ca aurul în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat de cât aurul, răbdând închipuirea patimilor celui ce te-a zidit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscându-ţi fecioria pecetluită după naştere, Fecioară, cu credinţă ai slăvit pre Cuvântul cel neîncăput, carele s'a născut din pântecele tău.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea ta Doamne trimite-o nouă, şi scoate-ne „din negura greşelilor Bunu„le, pacea ta dăruindu-ne.

Ca o stea luminoasă ai răsărit dela apus, şi apuind Mucenice pătimind vitejeşte, îndatăşi răsari către apus, luminând marginile.

Novoitu-te-ai muceniceşte, răbdând dezrădăcinarea unghiilor, cu trestie ascuţită fiind împuns Mucenice, şi prin credinţă ai tâmpit boldurile vicleanului, cu Darul.

Slavă:

Măestriile vrăjmaşului s'au slăbit asupra ta, de Dumnezeu înţelepţite, că cu privirea către Dumnezeu cea neabătută, suferiai chinurile trupului, ca şi cum ai fi fost fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Spală de toată întinăciunea sufletul meu Fecioară, şi mă mântueşte Preacurată, ceeace ai întrupat pe pământ pre Mântuitorul Dumnezeu cel adevărat.

Peasna 6-a, Irmos

Strigat-a mai 'nainte...

Fiind bătut preste ranele trupului, ai rănit pre cei fără Dumnezeu, cari fără vindecare boleau de necunoştinţă, şi celor bolnavi te-ai arătat doctor, pătimitorule Vonifatie.

Inălţându-te către Dumnezeu fericite, cu adaosul pătimirilor ai surpat pre vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi celor căzuţi te-ai făcut ajutor, purtătorule de chinuri.

Slavă:

Târându-te pe pământ ca o piatră de mult preţ, pătimitorule, ai surpat zidul înşelăciunei, şi inimile credincioşilor foarte mult le-ai întărit cu credinţa.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul te însemnà pre tine mai 'nainte Prealăudată, arzându-se şi nici cum mistuindu-se; că precum acela, asemenea şi tu nu te-ai vatamat, întrupând pre Dumnezeu.

Irmosul:

Strigat-a mai nainte închi„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în chit „rugându-se, din stricăciune „mă scapă, Iisuse împărate al „puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi..

Jertfă fără prihană te-ai adus de voie, celui ce s'a născut din Fecioară pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înţelepte Vonifatie.

ICOS.

Precum a povăţuit steaua dela răsărit pre maghii dela Persida, aşà pre tine te-a îndreptat dumnezeeasca voire dela apus, cugetătorule de Dumnezeu, ca să te închini lui Hristos celui ce a bine voit să se nască în peşteră, ca unui Impărat a toată lumea, şi să-i aduci daruri, ca tămâia, ca smirna şi ca aurul, credinţă, dragoste şi nădejde. Pentru aceasta te-ai adus tot pre sineţi dar fără prihană, strigând către tiranul judecător cu îndrăzneală, şi zicând: Rob al Hristosului meu sunt! purtătorule de cunună, înţelepte Vonifatie.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului mucenic Vonifatie.

Stih: Căutând Vonifatie oasele mucenicilor,
S'a aflat pre sineşi tăiat fiind în ceata mucenicilor.
In a nouăsprezecea zi, s'a tăiat de sabie,
Grumazul lui Vonifatie.

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui

Diocliţian, rob unei femei mari, de cinste, anume Aglaea, fata lui Acachie Antipatului Romei, carele făceà păcate trupeşti cu stăpână-sa; erà şi beţiv, erà şi milostiv, şi iubitor de străini, şi dà cu osârdie la cei lipsiţi milă, şi se înfrângeà cu inima, şi i se făceà milă de nevoile oamenilor; asemenea şi stăpână-sa era milostivă; şi iubea pre mucenici. Deci într'una din zile, zise lui Vonifatie: Mergi la Anatol unde mărturisesc sfinţii, şi-mi adu moaşte de sfinţi, ca să le avem de ajutor, şi de sufletească mântuire. Iară Vonifatie râzând zise: De vor aduce moaştele mele, primi-le-vei? Ea râse, şi-l numi beţiv. Deci învaţându-l îl trimise cu bani, şi mergând cu douăsprezece slugi şi cu mulţi galbeni la Cilicia, unde se munceau sfinţii, află sfinţii în munci, şi le sărută legăturile şi ranele. Apoi a stătut de faţă înaintea ighemonului, mărturisindu-se că este creştin, şi prinzându-l l-a spânzurat cu capul în jos, l'a strujit fără milă, şi i-a bătut trestii ascuţite pe supt unghii; i-a dat plumb topit pe gură, şi l-a băgat cu capul în jos într'o căldare plină de smoală ce fierbeà, şi ieşind nevătămat, pieriră cinzeci de ostaşi din străjuitori. Apoi tăindu-i-se capul curse lapte în loc de sânge; cu această ocazie au venit către Hristos cincizeci de oameni şi s'au botezat. Iară slugile ce venise cu dânsul dela Roma, dacă văzură că se zăboveà, socotiră că el va fi umblând prin cârciume după beţie, precum îi ştià năravul; iară dacă au aflat de slujitori anume, de chinurile şi muncile ce a răbdat, şi că ş'a dat şi sfârşitul, au umblat de i-au găsit moaştele, şi căzând pre dânsul, şi plângându-l şi sărutându-l, cerea iertare, căci îl graiseră de rău şi-l hulise; şi cumpărându-i trupul drept cinci sute de galbeni, l a adus la Roma; de carele aflând stăpână-sa Aglaea cu amăruntul prin descoperire de înger, l-a întâmpinat şi l-a priimit cu mare cinste, şi l-a îngropat aproape de cetate de cincizeci de stadii, şi făcând o biserică pe numele lui, la casa ei în mijlocul oraşului, l-a mutat acolo, unde în toate zilele iese izvor de tămăduiri; iară de atuncea petrecând ea cu cuviinţă şi plăcere dumnezeească, cu pace ş'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Ilie, Prov şi Aris.

Stih: Degrab urmează ţie prin nevoinţă Prov mucenice Ilie,
Tăindu-i-se capul de sabie.
Răzoinic te-ai arătat cu adevărat Aris impro-tiva focului,
Războinic gânditor având armele credinţii.

Aceşti sfinţi erau din Eghipet, şi fiind creştini mergeau la Cilicia, spre cercetarea creştiniler ce mărturiseau acolo. Deci ajungând la Ascalon, au fost prinşi şi s'au adus înaintea judecătorului de acolo numit Firmilian, şi mărturisindu-se creştini, au suferit multe munci. Sfântul Aris şi-a săvârşit mucenia prin foc. Iară lui Prov şi lui Ilie li s'au tăiat capetele, şi se săvârşeşte pomenirea lor, în mucenicescul loc al sfântului Filimon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timoteiu şi Polievct.

Stih: Unde v'om pune pre Timotei cel pârjolit,
Căci a priimit prea cinstitul sfârşit.
Polievcte Chesariole carele este al tău sfârşit?
Trecând prin foc am aflat doritul sfârşit.

Dintre aceştia, sfântul Timotei fiind prins şi mărturisind pre Hristos, după multe munci, prin foc ş'a dat sfârşitul în Mavritania; iară Polievct cu feluri de munci fiind certat, în Chesaria fiind aruncat în foc, a priimit sfârşitul.

Intru această zi, sfinţii mucenici Evtihie, Tesalonichi şi cei dimpreună cu dânşii bărbaţi două sute, şi femei şaptezeci, ce s'au săvârşit prin sabie.

Stih: Şi tu Tesalonichi impreună cu Evtihie,
Biruinţă ai aflat cu bună norocire prin sabie.
Două zecimi de bărbaţi a omorât sabia,
A omorât şi femei de şapte ori zece.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Grighentie.

Stih: Grighentie legătura trupului a lăsat,
Şi unde nu este locul trupurilor s'a mutat.

Acesta era dela Mediolan, carele ajungând în legiuita vârstă, s'a făcut ascultător şi lucrător dumnezeeştelor porunci ale lui Hristos, şi dupre dumnezeeasca voie a priimt hirotonia în Diacon; de atuncea şi in urmă, s'a supus Fericitul la mai multe postiri şi aspră vieţuire. Pentru care apoi s'a învrednicit a lua Darul Duhului Sfânt, şi a săvârşit semne şi minuni. Deci întâmplându-se să

scrie împăratul Etiopiei Elezvaan, la Papa și Patriarhul Alexandriei Proterie cu numele, ca să-i trimiță un Episcop desăvârșit (pre vremea împăratului Iustin), se mâhnea Patriarhul, că nu afla asemenea Episcop vrednic ca să trimită. Iară prin dumnezeeasca descoperire, s'a arătat Patriarhului, Evanghelistul Marcu, și i-a arătat care este vrednic acolo să se trimită Episcop; acesta era sfântul Grighentie, carele atuncea de curând mersese la Alexandria, din dumnezeeasca pronie, și se găzduià de un creștin. Deci luându-l pre el Patriarhul cu multă bucurie, l-a Hirotonisit Episcop, și îndată l'a trimes la Etiopia, întărindu-l cu scrisori, și cu celelalte câte se cuvin Arhiereilor. Deci văzându-l împăratul cu totul vrednic de cinste și prea cucernic, și din scrisorile ce avea adeverindu-se, cu dulceață l-a priimit. Iară sfântul a hirotonisit în eparhia aceea preoți și diaconi, și au înoit toate bisericile, pre cari atuncea de curând le zidise împăratul, și pre mulți evrei a botezat. Apoi înduplecând pre cei întâiu dascăli ai evreilor, atât prin cuvinte cât și din dumnezeeștile Scripturi, iară mai ales, îmboldindu-i pre ei și cu minunile, așà i-a adus la adevărată credința lui Hristos; căci mai 'nainte acel neam, mai tot era Iudei. Ci și legi le-a rânduit lor Sfântul, și toată fapta plăcută lui Dumnezeu i-a învățat. Deci așà bine și cu cuvioșie păstorindu-și turma sa fericitul, și multe minuni săvârșind, ș'a dat sfârșitul cu pace, dupăce a ajuns întru prea adânci bătrânețe

Intru această zi, sfântul mucenic Trifon.

Stih: Trifon cu trupul in răchită s'a suit,
Și cu duhul către mare cerească înălțime a inaintat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia cup„torului au călcat cu laude stri„gând: Dumnezeul părinților „noştri bine eşti cuvântat".

Neplecându-ți genunchele celor cioplți, te-ai aruncat în mari primejdii, ca într'un cuptor, Mucenice, întru carele răcorindu-te, strigai: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Sârguindu-se cel cu cuget viclean, să slăbească tăria mărturisirii tale, fără milă varsă plumbul fierbând în cele dinlăuntrul tău, dar de față s'a ruşinat.

Slavă:

Tăindu-ți-se grabnic sfințitul cap, ai tăiat capul cel cu multe măestrii, al vicleanului vrăjmaș, cu sabia bărbăției tale Mucenice al lui Hristos, de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum, a Născătoarei.

Ca să te laud pre tine Fecioară cu glasuri cuvioase, scapă-mă de patimi cu rugăciunile tale, de primejdii, de supărări, și de oamenii cei vicleni, cari caută să-mi facă rău.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

De folos lucrându-ți Hristos mântuirea ta Vonifatie, mergând să cauți moaște de ale sfinților biruitori mucenici, te întărește pre tine, să te faci ceeace cu credință însuți căutai.

Fericitei stăpâne, fericită avuție te-ai dat Fericite, cu care îmbogățindu-se, cântă cu inimă

veselă: Toate lucrurile binecuvântaţi pre Domnul.

Degrab ridicând sfinţită biserică, pururea lăudata femee, te-a pus într'însa, pre tine carele ai fost locaş dumnezeeştii Treimi, purtătorule de chinuri al lui Hristos, Vonifatie.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Omorându-te pentru dragostea celui ce te-a zidit, cu rugăciunea ta cea făcătoare de vieaţă, vindeci pre cei ce cad în moartea patimilor, cari strigă: Toate lucrurile binecuvântaţi, şi lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Preste tine cea Curată pogorându-se cel mai pre sus de Dumnezeire, s'a întrupat precum ştie, Fecioară, şi a îndumnezeit pre oamenii, cari cântă: Toate lucrurile binecuvântaţi, şi lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Izbăvitorule al tuturor Atot-„puternice, pre cei ce se ţineau „de buna credinţă, în mijlocul „văpăei pogorându-te i-ai rourat, şi i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvântaţi „şi lăudaţi pre Domnul".

Peasna 9-a, Irmos;

Eva adică prin...

Văzându-te comoară sfinţită, se veselia cea pururea pomenită strigând: Trimiţându-te pre tine rob Fericite, te-am priimit stăpân adevărat, mântuindu-mă prin tine de robia răutăţilor, cu rugăciunile tale cele bine priimite.

Ca un crin ai înflorit în văile cele înţelegătoare ale mucenicilor, Vonifatie, ca un finic te-ai înălţat, ca un chedru mirositor te-ai cunoscut, ca un chiparis ales te-ai arătat, bine miresmind inimile noastre.

Astăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta pătimitorule, ca un soare strălucind cu dumnezeeştile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă, gonind negura patimilor, Mucenice de Dumnezeu înţelepţite prea fericite.

Slavă:

Ca un soare ai răsărit de la apus, şi ai ajuns până la cetatea răsăritului, unde te-ai şi chinuit, şi cu moarte apuind, către vieaţă ai alergat, şi ajungând la Roma cea lăudată, o ai întărit cu rugăciunile tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, ceeace eşti fără prihană, pre mine carele sunt cuprins de întunerecul păcatului, Născătoare de Dumnezeu, şi dă-mi a umblà întru ziua dumneze-

eştelor porunci, Mireasă a lui Dumnezeu; ca să te laud pre tine cea cu totul lăudată.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestemul înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla ce ai purtat în pântece, „ai înflorit lumii binecuvântarea. Pentru aceasta toţi te „slăvim".

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 20 DE ZILE.

Inainte prăznuirea cea dupre trup a Naşterei Domnului; Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos
Şi pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ignatie, purtatul de Dumnezeu.

VEZI: Cade-se a şti, că Octoihul nu-l cântăm, până la odovania praznicului arătărei Domnului, adică din 20 ale lui Decemvrie, până la 14 Ianuarie.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirii 3, şi ale sfântului 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-iu, singur glasul a lui Anatolie:**

Mai 'nainte să prăznuim popoare Naşterea lui Hristos, şi ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul, şi să vedem pre Fecioara cu simţirile cele sufleteşti, mergând să nască în peşteră pre Domnul tuturor şi Dumnezeul nostru; a căruia Iosif văzând mărirea minunilor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfăşat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Mai 'nainte să prăznuim noroade Naşterea lui Hristos, şi mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălţăm cu cugetul, şi să vedem în peşteră mare taină; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu, din curata Fecioară, desăvârşit fiind el în Dumnezeire şi în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime Sfântă slavă ţie.

Auzi Cerule, şi ascultă pământule, că iată Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, merge să se nască din Fecioara carea nu ştie de bărbat, cu bună voinţa celui ce l-a născut fără patimă, şi cu împreună lucrarea sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobeşte, deschide-ţi uşa Edeme, că cel ce este deapururea, se face ceeace nu a fost, şi Ziditorul a toată zidirea cu strein chip se zideşte; cel ce dă lumii mare milă.

Alte stihiri ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce te-ai chemat dupre vrednicie de Dumnezeu purtat, când Stăpânul fericite Ignatie, ca un milostiv în braţe te-a luat, arătându-ţi învăţăturile filozofiei celei înalte, atuncea ai luat raza cea mult luminoasă, ca şi buretele apele, dintru adâncul luminărilor întru tine priimindu-le; pentru aceasta ai urmat după urma celui ce te-a chemat, a lui Hristos Dumnezeului nostru; pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Rănit fiind cu dragoste desăvârşit, când râvna cea arzătoare a aprins sufletul tău, prea sfinţite, la stăpânul îndemnându-te a merge, părinte; atuncea ai strigat acest pururea lăudat cuvânt: Grâul Ziditorului sunt; prin dinţii fiarelor mi se cade să fiu cu totul măcinat, ca să mă arăt pâine prea curată, Cuvântului şi Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Impreună te-ai răstignit cu Hristos, arătătorule de cele sfinte, când ai strigat acest cuvânt de Dumnezeu însuflat: Dragostea mea s'a răstignit, şi foarte mă grăbesc a fi părtaşi patimii acestui; mânat de aceasta Ignatie, ca şi soarele dela răsărit, ai înconjurat pornindu-te spre apus, şi ai luminat fericite, şi cu stema împărăţiei te-ai împodobit, lui Hristos aducându-te. Pre acesta roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

De Dumnezeu purtătorule Ignatie, în braţe priimindu-te, de doritul tău Hristos, ai luat plata lucrărei de sfinţenie a Evangheliei lui, ca să te sfârşeşti prin sânge. Pentru acesta grâu făcându-te al lucrătorului de pământ celui fără de moarte, prin dinţii fiarelor te-ai măcinat, şi pâine dulce lui Hristos te-ai arătat. Roagă-te pentru noi pătimitorule fericite.

Şi acum, glasul acelaş;

Priimeşte Vitleeme pre Mitropolia lui Dumnezeu, că vine să nască întru tine lumina cea neapusă. Ingeri minunaţi-vă în Cer, oameni proslăviţi pe pământ, maghi dela Persida întreit sfânt dar aduceţi, păstori fluerând, cântare întreit sfântă cântaţi: Toată suflarea să laude pre Făcătorul a toate.

VEZI: Iară de se va întâmplă înainte prăznuirea Naşterei lui Hristos Sâmbăta, Vineri seara nu se cântă Dogmatica glasului. Asemenea şi la Inaintea prăznuirei dumnezeeştei arătări.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas 2. Singur glasul, a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirei noastre; găteşte-te peşteră, Fecioara se apropie să nască. Vitleeme pământul Iudei împodobeşte-te şi te veseleşte, că dintru tine a răsărit Dumnezeul nostru. Auziţi munţi şi dealuri, şi laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, ca să mântuiască pre omul carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

A lui Andrei Pirul.

Veniţi toţi să prăznuim cu credinţă Naşterea lui Hristos, și duhovnicește cântarea ca o stea puind înainte, ca maghii să înălţăm cu păstorii slavoslovie: Venit-a mântuirea oamenilor din pântece fecioresc, chiemând pre oameni.

Stih:Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Insăşi Podobie:

Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care cel dumnezeesc se naşte.

Slavă, glasul 1-iu, a lui Studitu:

O sufletul tău cel tare şi de diamant, vrednicule de fericire Ignatie! Că tu către cel dorit al tău cu adevărat neîntrerupt dor având, ai grăit: Nu este în mine foc iubitor de materie, ci apă vie grăitoare este în läuntrul meu, care-mi zice: Vino la Tatăl! Pentru aceasta fiind aprins cu dumnezeesc Duh, ai învitat fiarele să te despartă mai degrab de lume, şi să te trimită la doritul tău Hristos. Pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, glas acelaşi:

Mai 'nainte să prăznuim noroade Naşterea lui Hristos...

Caută la Vecernie Stihira întâia.
Troparul sfântului, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor...

Caută-l la sfârşitul cărţii.
Slavă, Şi acum, al înainte prăznuirii, glas acelaşi:

Găteşte-te Vitleeme, deschisu-s'a tuturor Edemul, împodobeşte-te Eufrato; că pomul vieţii în peşteră a înflorit din Fecioară. Pentrucă rai înţelegător pântecele aceleia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul pom, din carele mâncând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Tripeznețul glas 2, Irmos: Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri... De câte două ori, şi Troparele pe 6, şi apoi Irmosul în amândouă stranile. Iară unde sunt două Tripezneţe cu Irmoasele lor, cântăm Irmosul celei dintâi de două ori, şi Troparele amândurora pe 6; apoi Irmosul Tripeznețului al doilea în amândouă stranele împreună. Aşà cântăm şi Irmoasele

şi troparele şi ale celorlalte pavecerniţe celor dinaintea prăznuiri Naşterii lui Hristos zicând Pripeala: Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

VEZI: In ştiinţă să ne fie şi aceasta: Cum că la pavecerniţele cele din 'naintea prăznuirii Naşterei lui Hristos, la Tripezneţe şi la Canoane, la a 8-a Peasnă cântăm: *Să lăudăm bine să cuvântăm...* Irmosul Pesnei 8, în amândouă stranile, şi facem o închinăciune; şi după Tatăl nostru, zicem Condacul înainte prăznuirii: *Fecioara astăzi...*

VEZI: In ştiinţa să ne fie încă şi aceasta: Cum că din 20 Decemvrie până în 14 Ianuarie, până când iese prăznuirea sfintei dumnezeeştei Arătări, Octoihul nu se cântă, afară de singure Duminicile, în care se cântă slujba Invierei. Şi Polieleul Duminica nu cântam, afară de vreun sfânt mare. La Utrenie, după cei 6 Psalmi, cetim câte două Catisme. La Vecernie, Catisma cea de rând; Sedelnele se zic ale înainte prăznuirii, şi ale după prăznuirei. Şi Mijloceasurile nu se cântă, şi Canonul Născătoarei de Dumnezeu, la Pavecerniţă nu se citeşte.

TRIPEZNEŢUL

Al căruia acrostih este: Cei de a doua.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Celui ce marea cea neumblată şi cu valuri, cu dum- „nezeiască porunca sa o a uscat. „Şi a trece pedestru printr'însa „pre norodul Istrailtenesc l-a „povăţuit, Domnului să-i cân- „tăm, că cu mărire s'a prea „slăvit".

Pripeala.

Slavă ţie Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Negrăita plecăciune a lui Dumnezeu Cuvântului, că însuşi Dumnezeu şi om Hristos se cunoaşte, nu răpire a fi socotindu-se, vine luând chip de rob din curata Fecioară dumnezeeasca fiică.

Ca să slujească Hristos, vine de bună voie, lui Adam celui ce sărăcise, al cărui chip acum Ziditorul priimeşte, bogat fiind cu Dumnezeirea; dăruindu-i streină înnoire şi prefacere, ca un milostiv.

Peasna 8, Irmos:

Infricoşatu-s'a de neîntinatul trup, cel întru o frumuseţe „cu sufletul al tinerilor celor „cu bună credinţă, şi s'a de- „părtat focul cel neostenitor, ce „se hrănise cu multă materie, şi „văpaia cea pururea vie poto- „lindu-se, cântare vecuitoare se „cântă: Pre Domnul toate lu- „crurile lăudaţi-l, şi-l prea înăl- „ţaţi întru toţi vecii.

Pre voi pre toţi acum mie de aproape vă voi face, de veţi păzi poruncile mele, zice oamenilor, Hristos cel ce a ieşit din pântece curat; cărora pace dându-le, le rânduește a gândi de cele smerite; şi Domn să-l cunoască pre el, şi să-i cânte: Pre tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Improtiva rânduelii trupeşti este întru tine Naşterea, Cuvinte a lui Dumnezeu, că nu sângele şi trupul, sfânt trupul tău ţi-au alcătuit; ci venirea

Duhului sfânt, şi dumnezeească umbrirea celui prea Inalt; şi Domn pre tine ştiindu-te, te lăudăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Poruncei muncitorului...

Somnul lenei să-l lepădăm dela noi, şi cu priveghere sufletească pre Hristos carele va să se nască din Fecioară curată, să-l întâmpinăm strigând: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Bogată să fie lucrarea cea bună a vistieriei noastre celei sufleteşti, ca cu luminată faţă, lui Hristos celui ce va să se nască, să-i cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Crescând talantul faptelor bune, ca nişte daruri să aducem celui ce l-a dat, în loc de aur, de tămâie, şi de smirnă lui Hristos celui ce vine să se nască din Fecioară dumnezeeasca pruncă.

Irmosul:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Poruncei muncitorului, ne„supuindu-se cei trei cuvioşi „tineri, în cuptor fiind arun„caţi, au mărturisit pre Dum„nezeu cântând: Binecuvântaţi „lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Peasna 9-a, Irmos:

Mărit-ai Hristoase pre Năs„cătoarea de Dumnezeu ceea„ce te-a născut pre tine, din „carea Ziditorul nostru te-ai „îmbrăcat, cu trup asemenea „nouă pătimitor; dezlegătorul „greşelilor noastre. Pre acea„sta fericindu-o toate neamu„rile, pre tine te slăvim".

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie, cunoştinţă curată de venirea lui Hristos să luăm, pentrucă fără întinăciune vine să poarte trup, şi tuturor să dăruiască prin Duhul dumnezeească înnoire.

Căutând la Hristos, cel ce s'a smerit, să ne ridicăm din patimile cele râvnitoare de cele de jos, şi cu rîvnă bună să nu gândim la cele de înălţare; prin credinţă învăţându-ne cu Duhul a ne smerì; ca pre cel ce s'a născut, cu lucrurile înalte să-l prea slăvim.

Alt Irmos:

Ceeace ai încăput în pântece...

Hristos porunceşte a privegheà, celor ce cu bună înţelepciune se nădăjduesc venirei aceluia din Fecioară, că iată vine să se nască.

Intru a doua venirea ta

Hristoase, vieţuitor oilor tale celor deadreapta mă fă pre mine, cel ce cinstesc venirea ta în trup.

Cu venirea cea dintâi Hristoase, ai mântuit pre Adam, iară cu cea de a doua mântueşte pre cei ce cinstesc Naşterea ta.

Irmosul.

Ceeace pre Dumnezeu cel „neîncăput, în pântece l-ai în„căput, şi bucurie lumii ai năs„cut, pre tine te lăudăm Năs„cătoare de Dumnezeu Fe„cioară".

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul Inainte prăznuirii de două ori, slavă al sfântul Şi acum, iarăşi al Inainte prăznuirii. După intâia Stihologhie, Sedealna glas 1-iu. Podobie:** Mormântul tău..

Veseleşte-te Vitleeme, Eufrato găteşte-te, că iată Mieluşaua merge să nască pre Păstorul cel mare, şi maghii văzând mai 'nainte steaua, dumnezeeşte se bucură întru dreptatea inimii.

Slavă, Şi acum.

Cel ce a plecat cerurile şi în Fecioară s'a sălăşluit, vine în peştera Vitleemului să se nască cu trup, precum este scris, şi să se vază prunc, cel ce înviază pruncii în pântece. Pre acesta bucurându-ne, să-l întâmpinăm toţi întru dreptatea inimii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne intâmpină...

Fecioare începeţi a cântà bucuriei Fecioarei, maicilor lăudaţi Inainte prăznuirea Maicii lui Hristos Dumnezeului nostru; maghilor cu îngerii, păstorii împreună cu noi; că vine Fecioara în cetatea Vitleemului, să nască pre Fiul, Dumnezeul cel prea veşnic, izbăvind lumea din stricăciune.

Slavă, Şi acum, asemenea;

Bucură-te Sioane, Vitleeme înfrumseţează-te, că Ţiitorul tuturor, mai 'nainte trimiţând steaua, a vestit smerirea sa cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cereşti, cu adevărat se naşte din Fecioară neschimbat, unul iubitorul de oameni.

După Psalm 50.
CANOANELE
Al Inainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 6.
CANONUL Inainte prăznuirii.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Iosif cântă acestea a Inainte prăznuirii.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumne„zeu, celui ce a făcut minu„nate minuni, cu braţ înalt, şi

„a mântuit pre Israil, că s'a „prea slăvit".

Să începem astăzi mai 'nainte a prăznui Naşterea lui Hristos, celui ce s'a născut cu trup din Fecioară Maică, în peştera Vitleemului, pentru milostivirea cea multă.

Din legăturile păcatului dezlegându-mă, cu scutice se înfaşă şi în iesle se pune, prunc văzut fiind Dumnezeu cel mai 'nainte de veci; slavă puterei lui.

Edemul se deschide, născându-te tu Stăpâne din Fecioară fiica lui Dumnezeu, cu trup, în cetatea Vitleemului Cu cântări slăvim înfricoşată rânduiala ta.

Alt CANON, al sfântului Ignatie. Facerea lui Andrei Criteanul. Peasna 1-a, glas şi Irmos acelaşi.

Luminat prăznuind, să ne ospătăm, mucenicul Ignatie cu sfinţenie chiamă Biserica lui Hristos, la pătimirea lui cea mult lăudată.

Slăvită pomenirea ta, toţi o cinstim prea fericite Ignatie, şi cu cântări lăudăm pre cel ce a încununat prea cinstit creştetul tău, de Dumnezeu fericite.

Luminător prea luminos Bisericii lui fiind Ignatie, străluceşti toate marginile pământului, şi luminezi apusul, venind dela răsărit.

Primejdiilor lui Pavel celor de prin multe locuri urmând Ignatie, şi fiind legat, nu ţi s'a supărat, întărind cu dese scrisori Biserica lui Hristos.

Slavă:

Treimii mai pre sus de fiinţă, o Dumnezeire, unime în trei feţe, pre cei ce-ţi strigă cu credinţă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Făcătorule, mântueşte-i şi-i milueşte.

Şi acum, a Născătoarei:

Edeme împodobeşte-te, că Eufrata Ziditorului s'a gătit, celui ce va să se nască din Fecioară Maică, în peştera Vitleemului, pentru milostivirea cea multă.

Peasna 3-a, Irmos:

Piatra pre care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului. Aceasta „este piatra, pe carea Hristos „a întărit Biserica sa, pre carea „o a răscumpărat din păgâni.

Cântare mai 'nainte de praznic toată făptura să cânte, celui se s'a născut din Tatăl mai' nainte de luceafăr, şi acum din Fecioară negrăit a strălucit, şi s'a născut trupeşte în Vitleem; pentru milostivirea cea multă.

Această întrupare a lui Hristos cunoscându-o Isaia cu Duhul Sfânt, luminat mai 'nainte a grăit: Prunc din Fecioară se va naşte Domnul spre a noastră înnoire, a căruia stăpânia este pre umărul lui.

Steaua iată a răsărit din seminţia Iudei, pre carea cunoscându-o împăraţii, au pornit dela răsărituri, şi se silesc să ajungă, să vază pre Hristos în Vitleem cu trupul născut.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Chip sfinţitei pătimiri te-ai arătat Fericite, stâlp răbdării şi îndreptare bărbăţiei, turn Bisericii, razim credinţii, şi pildă de fapte bune; cu cinstite patimi încununându-te întru Hristos.

Cu adevărat cu purtarea numelui te-ai chemat de Dumnezeu purtat Părinte, că prunc încă fiind cu vârsta, purtat te-ai pus în mâinile Domnului, celui ce a strigat către noi: Să-mi fiţi ca pruncul acesta!

Care loc nu s'a sfinţit cu patimile tale? In care streinătate nu te-ai cunoscut Mucenic? Sau mai ales, care temniţă nu te-a priimit pre tine legat mucenice a lui Hristos? Că la toate dumnezeeasca râvnă te-a îndemnat.

Grâu curat lui Dumnezeu fiind, ai strigat: Mă grăbesc să mă macin de fiarele sălbatice, să se sfărame oasele mele, să mi se mănânce mădularele mele, şi mâncare fiarelor să fiu; ca să mă arăt lui Hristos pâine curată.

Slavă:

Unei Dumnezeiri mă închin, ca unui început şi sfârşit, al tuturor celor ce sunt şi celor ce vor să fie, Tatălui celui r enăscut, Fiului celui născut fără de ani, şi Duhului celui drept, carele din Tatăl purcede.

Şi acum, a Născătoarei:

Vino Isaie de strigă, iată Fecioara are în pântece pre Mântuitorul lumii, şi va să-l nască în peşteră. Şi numele celui ce se va naşte va fi Iisus: Dumnezeu este cu noi, Emmanuil, Savaot.

Irmosul:

Piatra pe carea nu o au...

CNODAC, al înainte prăznuirii, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii, şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS

Sfinţitele cuvinte ale proorocilor sfârşit iau; iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup în cetatea Vitleemului înlăuntru peşterei; toată făptura îmbogăţeşte-te, bucură-te şi dănţueşte; că Stăpânul tuturor a venit să vieţuiască împreună cu robii, scăpându-ne din stăpânia celui strein, pre noi cei supuşi stricăciunii; şi se vede ca un prunc înfăşat în iesle, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Fiind preoţit de Hristos Dumnezeu, ai luminat sfinţită haina ta, şi mărturie cu adevărat ai câştigat, purtătorule de Dumnezeu; că fiarele le-ai întărâtat ca să te despartă de lume, asemănându-te lui Pavel apostolului celui minunat. Pentru aceasta şi în Roma ai săvârşit Părinte mucenia dupre vrednicie.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea...

Dela răsărit luminând tu ca o stea, şi cu razele cuvintelor strălucind, lumea ai luminat şi întunericul ai gonit; şi ca Pavel alergarea vitejeşte ţi-ai săvârşit, răbdând nevoi între păgâni şi în cetăţi; încă şi ca nişte grâu de dinţii fiarelor te-ai măcinat Fericite, spre a fi jertfă Dumnezeului tău, de Dumnezeu purtătorule Ignatie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a înainte prăznuirii.

Cela ce a strălucit din pântecele Tatălui mai 'nainte de veci fără stricăciune, Cuvântul lui Dumnezeu vine mai presus de fire, din pântecele tău în anii ce mai de pe urmă, ridicând pre cel ce a căzut cumplit de demult; şi la frumseţea cea dintâi aducându-l, ca un milostiv. Inaintea căruia la Naştere, oştile celor fără de trupuri luminat vor merge, şi către oameni cântări de biruinţă, cu taină vor înălţa, strigând: Slavă lui Dumnezeu, celui ce ne-a dăruit tuturor pace, şi a sfărâmat păretele cel din mijloc al vrajbei, precum bine a voit.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte Avvacume, întruparea Cuvântului, ai propoveduit, „strigând: Când se vor apropia anii te vei cunoaşte, când „va veni vremea te vei arăta; „Slavă puterei tale Doamne."

Munţi şi dealuri, şi lemnele pădurilor, râuri şi mări, şi toată suflarea, cu veselie săltaţi; acum se apropie mântuirea, Iisus din

Fecioară vine să se nască în cetatea Vitleemului.

Ia-ţi Davide Psaltirea, şi cântă cu Duhul Sfânt arătat; că din Fecioară se naşte fără amestecare cel mai 'nainte de luceafăr, carele din pântecele Tatălui a strălucit, Domnul slavei Hristos Dumnezeu.

Cum te va priimi Cuvinte, pre tine cel ce vei să te naşti cu trup, peştera cea prea mică şi foarte proastă? Cum te vei înfăşà cu scutece, cel ce îmbraci Cerul cu nori? Cum te vei culcà în ieslea necuvântătoarelor ca un prunc?

Alt Canon, Irmos acelaş:

Luminat-ai cu raza chinurilor tale pământul, sfinţite Ignatie, legat arătându-te; că înconjurând ca soarele, cu razele muceniei tot apusul, dela răsărit strălucind, l-ai luminat.

Ca şi Pavel legat fiind, împreună cu fiarele cele cuvântătoare ai alergat la Roma înţelepte Ignatie, dar n'ai încetat şi legat fiind, a întări Biserica, îndemnând prin cetăţi pre toţi Arhiereii lui Hristos să îndrăznească!

Al lui Hristos mă nevoesc a fi, de Hristos unul doresc, că cu totul al lui Hristos sunt, strigat-ai pătimitorule, după dânsul merg, pre el mă duc să-l ajung. Pentru aceasta focul şi sabia şi fiarele, toate le rabd, ca să-l dobândesc pre el.

Săvârşit-ai lupta cu suflet arzător, Mucenice cel cu suflet răbdător, fiind rănit cu dorul celui dorit al tău; că Hristos ţi-a fost ţie dorirea, întru carele odihnindu-te şi urmându-i, ai răbdat toate primejdiile cele grele.

Slavă.

Treimea întru Unime să o cântăm credincioşii, cu guri fără tăcere strigând către dânsa: Treime sfântă, căreia întru Unime ne închinăm, şi întru Treime neamestecată eşti lăudată; slavă ţie Treime întru o fiinţă!

Şi acum, a Născătoarei:

In peşteră pământească a te naşte pentru noi ai voit, Dumnezeu fiind, sărăcind Bunule cu a noastră sărăcie pentru milostivirea, şi din Fecioară ieşind întrupat, ai rămas un fiu din tatăl şi din mumă.

Peasna 5, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că afară „de tine alt Dumnezeu nu cu„noaştem; numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor şi al „morţilor eşti."

Să stropească dulceaţă norii bucurându-se, că iată se apropie Domnul, să se nască ca un prunc din curata Fecioară, în iesle proastă.

Dumnezeeşti prooroci ai lui Dumnezeu săltaţi acum, că vine Hristos adevărul, să plinească propoveduirile dumnezeeştei voastre limbi, născându-se ca un prunc.

Edeme, cel ce mi-ai fost încuiat de demult, deschide-te acum, văzând pre Hristos cu trupul prunc fiind, şi în cetatea Vitleemului născut, precum bine ai voit, din curata Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Arhiereu ca acesta se cădea să fie nouă, înţelept, cuvios, credincios, fără spurcăciune, fără de răutate, strigând Pavel, mai 'nainte a scris sfinţitul chip al sfinţitelor tale obiceiuri.

Indreptare nestricăcioasă, şi chip de bună cinste, având turnul vieţii tale, către acesta Părinte ne aducem cei ce dorim să dobândim slava cea de demult.

Isprăvilor lui Pavel râvnind cu bună cinste, toate primejdiile lui ai răbdat sfinţite Mucenice, vrednicule de minune, lumina răsăritului şi steaua apusului.

Legat fiind ca să pătimeşti, Arhiereule legatule al lui Hristos Ignatie, ai scris bisericilor şi cetăţilor, întărind pre toţi întru mărturisire.

Slavă.

O cinste a Treimii laud, şi mă închin ei, o Dumnezeire nedespărţită întru o fire slăvind, în trei feţe şi întru o fiinţă pururea cunoscută.

Şi acum, a Născătoarei.

Dumnezeu asemenea oamenilor făcându-se din tine, prunc pentru noi s'a născut dumnezeească Mireasă, şi a rămas cu totul neschimbat, şi în trup s'a văzut Dumnezeu, făcându-se om.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionă, urmând, strig: Scoate viaţa mea „din stricăciune Bunule, şi mă „mântueşte Mântuitorul lumei, „pre mine cela ce strig: Slavă „ţie".

Cer pre pământ s'a arătat astronomilor prin stea luminoasă, arătând pre cerescul Impărat, cel ce s'a născut pentru noi acum în cetatea lui David.

Frumos grăeşte şi strigă

proorocul arătat: Tu casa Eufratului Vitleeme, întru carea Hristos s'a arătat din Fecioară săltează şi dănţueşte.

In peştera Vitleemului Fecioara naşte arătat pre Domnul Făcătorul tuturor; şi ca pre un om înfăşindu-l cu scutece, în esle acum îl culcă.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Ca cela ce ai iubit adevărat şi cu deadinsul pre cel dorit, şi focul cel către dânsul l-ai aprins cu înţelegere Ignatie, ai avut în tine apă vie şi vorbitoare.

De ai şi băut paharul lui Hristos cel nou, dar ai rămas însetat a muri mai mult decât a trăi, şi ai strigat: Nimica nu sunt mie acestea, faţă cu ceeace am a dobândi, ca să vieţuesc.

Mărturisirea voinţei tale plinind nu te-ai îndestulat, văzând pornirile fiarelor, nu te-ai înfricoşat, pentrucă ai voit să te macini ca nişte grâu de dinţii lor.

Oboselile tale cele depărtate, şi cumplitele legături, ruperile cele din Roma, şi focul gonacilor întru nimica le-ai socotit, sfinţite Mucenice, pentru cel dorit al tău.

Slavă:

Treime mai pre sus de fiinţă, prea bună Unime, Părinte şi Fiule, şi Duhule cel drept, milueşte pre cei ce se închină dumnezeeştei stăpânirii tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Impodobeşte-te Vitleeme, găteşte-te Eufrato, că cel fără mumă din tată, şi fără tată din mumă, în pântece se poartă şi se naşte, mântuindu-ne pre noi.

Irmosul:

Proorocului Ionă...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a nevoinţelor tale celor luminate, mai 'nainte vesteşte tuturor pre cel ce s'a născut din Fecioară, că de acesta însetând, din dragoste ca să te îndulceşti, te-ai grăbit să te macini de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

ICOS.

Avraam oarecând a dus spre jertfă pre fiul său, mai 'nainte închipuind junghierea celui ce cuprinde toate, şi acum în peşteră merge să se nască. Iară tu de Dumnezeu înţelepte, pre tine însuţi tot te-ai adus ca o junghiere, şi fiarelor mâncare făcându-te,

grâu curat te-ai arătat Ziditorului tău; vieţuind în jitniţele cereşti cu adevărat, şi cu ceeace ai dorit desfătându-te. Pentru carele toată lumea lăsând prea fericite, de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ignatie purtătorul de Dumnezeu.

Stih: Pusu-te-ai ospăţ înaintea leilor Ignatie,
Părtaş tainicului ospăţ ca un leu făcându-te.
In a douăzecea zi.
Ignatie în gurile leilor muri.

Acesta a fost următor scaunului apostolilor, făcându-se patriarh al doilea după Evod Bisericei Antiohiei; el a fost ucenic lui Ioan Teologul, împreună cu Policarp Episcopul Smirnei, şi s'a adus la împăratul Traian, când mergeà asupra Parţilor, şi pricinându-se mult cu dânsul, şi dându-i a cunoaşte neschimbatul său gând, din credinţa ce aveà în Hristos, îndată a fost bătut cu măciuci de plumb, şi i-a întins palmele mâinilor de i le-a umplut cu jeratic, şi i-a ars coastele cu foc cu untdelemn, şi l-a pus pe jăratec, de a stătut, şi l-a strujit cu unghi de fier; şi văzând că nu-i strică nimic cu acestea, l-a trimis legat la Roma cu zece slujitori, ca să-l dea să-l mănânce fiarele. Deci întărind el bisericile ce se aflau prin toate oraşele pe unde treceà, în credinţa în Hristos, şi sosind la Roma, s'a rugat să se mănânce de fiare, ca să mă fac, zice, pâine curată lui Dumnezeu. Deci puindu-l la locul cel de privelişte, şi slobozind lei asupra lui, l-au spart şi l-au mâncat, numai oasele mai mari le-au lăsat, pre care strângându-le creştinii le-au dus la Antiohia. Fericitul acesta a fost de care spun, că pe când erà încă prunc mic, l-a luat Domnul Hristos în braţe, şi a zis: „Cine nu se va „smeri pre sine ca pruncul acesta, nu va „intrà întru înpărăţia cerurilor, şi cine ar „priimì pre unul din copii ca aceştia întru „numele meu, pre mine priimeşte". Pentru aceasta s'a numit şi de Dumnezeu priimitor. Pentru aceasta l-a cinstit cu laude şi cel dintru sfinţi Părintele nostru Ioan gură de aur; şi se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Filogonie, ce a fost episcop al Antiohiei.

Stih: Filogon legiuitorul viaţa a lăsat,
Şi pre calea legilor lui Dumnezeu a alergat.

Acest fericit dându-se pre sine la învăţătura dumnezeeştelor Scripturi, cu totul din pruncie s'a afierosit lui Dumnezeu; căci trecând prin toate învăţăturile, ca pre una pre toate le-a isprăvit. Pentru aceasta a arătat viaţă strălucită, deşi aveà femee şi fică; şi prin dicasterii se purtà, şi ajutà oamenilor celor strâmbătăţiţi, tinzându-le mână de ajutor. Acesta a strălucit mai mult de cât soarele, cătând îndată de acolo să se facă vrednic acestei dregătorii, şi din dregătorie în dregătorie se mutà. Şi mai întâi erà avocat, apoi i s'a încredinţat turma lui Hristos. Şi când s'a suit pe scaunul acesta, multă îi erà greutatea, contenind de curând goana, şi stând încă rămăşiţele prea cumplitei turburări. Dar şi ridicarea ereticilor, de înţelepciunea sa se frângeà şi se surpà precum şi Hrisostom, cinstindu-l pre el cu laude, mai pre larg, cele pentru el înţelepţeşte a arătat. Acesta cu plăcere de Dumnezeu păstorind încredinţata lui turmă, şi îngereşte pe pământ vieţuind, şi vrednic arătându-se Arhieriei, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan cel nou carele erà din Ostrovul Tasu, şi a mărturisit în Constantinopol la anul o mie şase sute cincizeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor, Mântuitorule nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atuncea „acei trei, ca cu o gură cântau „şi binecuvântau grăind: Bine„cuvântat este Dumnezeul pă„rinţilor noştri."

Arătarea lui Hristos în trup

Ieremia văzându-o a strigat: Pe pământ Dumnezeu întrupându-se s'a arătat, şi a aflat toată calea ştiinţei, în Vitleem din Maică născându-se.

Iată din rădăcina lui Iesse a odrăslit toiagul, cel ce a crescut pre Hristos floarea, şi preste acesta ce va să se nască acum în peşteră, se va odihni Duhul înţelegerii şi al sfatului, şi al dumnezeeştei cunoştinţe.

Să auzim cuvinte sfinţite: Domnul s'a născut prunc pentru noi, căruia stăpânia s'a pus pe umere şi se chiamă Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, Domnul păcei Hristos.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

N'ai avut în tine foc iubitor de materie Ignatie, ci mai vârtos apă vie, carea ţi-a zis, vino la Tatăl; apă curgătoare carea ne trece din viaţă în viaţă.

Dinţii fiarelor, ai zis, să-mi fie mie sabie, armă şi junghieri, şi mormânt să-mi fie pântecele leilor, şi focul să mănânce mai 'nainte de strcăciune rămăşiţele trupului meu.

Ca să mai vieţuesc în trup, nu-mi este drag, că cu Duhul doresc a vieţui; mie a vieţui este Hristos dumnezeeasca dragoste, către carele merg, pre carele iubesc, şi pre carele nădăjduesc a-l dobândi.

Dulce-mi este moartea, ai zis sfinţite, dulce-mi sunt toate durerile ostenelelor, fiarelor o bucurie, focul 'mi este roua! Pentru aceasta mă şi grăbesc a muri, ca să vieţuesc cu Hristos.

Slavă:

Să aducem cântare Treimii, slăvind pre Tatăl cel fără început, şi pre Fiul, şi pre Duhul cel drept, o singură fiinţă, pre carea întreit să o lăudăm strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeul părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel de prooroci de demult proorocit, se apropie prunc din Fecioară născându-se. Bucurăse Adam şi strămoaşa Eva, că de dureri s'a dezlegat, şi împreună dănţueşte David tatăl Fecioarei.

Peasna 8-a, Irmos.

De carele se înfricoşază îngerii, şi toate oştile, ca de „făcătorul şi Domnul, lăuda-„ţi-l preoţi, prea slăviţi-l tineri, „bine-l cuvântaţi popoare şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii."

Domnul vine între ale sale cu adevărat, cu străină naştere, ca pre cei ce se înstrăinase dela desfătarea raiului, iarăş

să-i aducă la sine; să-l priimim născându-se în peşteră.

Iată chemarea noastră vine, să glăsuim cântări de bucurie cu osârdie, şi să cântăm versuri mai 'nainte de praznic, celui ce a încăput în peşteră prea mică.

Precum s'a jurat Domnul, iată a plinit; din seminţia lui David dându-ne nouă pre a sa Maică Fecioară, din carea prunc cu trup s'a născut în cetatea Vitleemului, mai pre sus de cuvânt.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Lăudat să fie Ignatie, mai marele preot, îndoit încununându-se ca un mucenic şi păstor; că pătimind acesta pentru dragostea lui Dumnezeu, dorind ca să fie iubit, nu s'a lepădat a pătimi.

Insetat fiind de paharul patimii lui Hristos, legat ai alergat înţelepte Ignatie, şi ajungând la privelişte, n'ai încetat strigând: Insetez de moarte, ca să-mi fie sete de Hristos în veci.

Cu alergările credinţii ca un soare pământul bărbăteşte ai încunjurat, dela marginile Cerului, şi apuind fără apunere de pe pământ către Hristos, străluceşti lumii lumina nestricăciunii.

Ţărâna lepădând, fără materie către cel ce este, mintea ţi-ai ridicat, dorind de cel dorit; că el este dorirea cea deapururea şi cu adevărat viaţa şi paza celor ce sunt.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Treimea ceeace este Unime dupre fiinţă, să se laude; Unimea ceeace este Treime în feţe, să se cinstească; ca ceeace este una dupre fire, şi în trei feţe, nedespărţită şi ne amestecată.

Şi acum, a Născătoarei.

Steaua Hristos a răsărit din Iacov, şi maghii împreună aleargă în cetatea Vitleemului, să laude, să cinstească şi să se închine, celui ce s'a născut din pântecele curatei Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoşază...

Peasna 9-a, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viaţă, şi pururea curgător, „sfeşnicul Darului celui de lu„mină purtător, Biserica cea „însufleţită, cortul cel prea cu„rat, carea este mai desfătată „decât cerurile şi de cât pă„mântul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioşii o slă„vim."

Cu Patriarhii, cu toţi drepţii,

şi cu sfinţii prooroci să săltăm; că Domnul Iisus se naşte din Fecioară, Mântuitorul, luminarea, viaţa, mântuirea, acum în cetatea lui David.

Iată uşile cele dinainte ale dumnezeeştei întrupărei Cuvântului, tuturor s'au deschis arătat; ceruri bucuraţi-vă! Ingeri săltaţi! Şi să se veselească pământul cu oamenii, cu păstorii şi cu maghii, întru Duhul.

Alavastrul cel înţelegător Fecioara, poartă pre Hristos ca pre nişte mir nedeşertat, şi vine în peşteră cu Duhul să-l deşerte arătat, ca să umple sufletele noastre de bună mireazma lui.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Purtătorul de Dumnezeu ne-a ospătat pre noi, şi ne-a pus înainte sfinţitele sale patimi. Veniţi iubitorilor de mucenici, cu sfinţenie culegând flori de taină, din frumoase cântări, să ne încunună capetele.

Sfinţită haina ta prea sfinţite, mai sfinţită o ai făcut cu patimile; pentru aceasta şi cunună îndoită luând, cu mucenicii şi cu păstorii, lauzi sfinţite Mucenice, pre Hristos Dumnezeul nostru.

Grâu curat al lui Dumnezeu sunt, ai zis, şi prin dinţii fiarelor voiu să mă macin; ca cu sfinţenie sfârşindu-mă, să mă fac pâine curată lui Dumnezeu celui dorit, de carele dorind, nu mă tem de moarte.

Ca un nebăgător în seamă de cele de jos Ignatie, şi slujitor tainelor celor de sus, ai săvârşit jertfa cea fără prihană, şi săvârşindu-te, te-ai jertfit pre tine însu-ţi prin mucenie, şi la fiare şi la foc te-ai gătit.

Slavă.

Lumina cea fără început, viaţa noastră, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, în trei feţe şi întru o Dumnezeire mai pre sus de fiinţă, pururea să se slăvească, dumnezeeasca Treime, cea singură prin sine, cea de o fiinţă şi întocmai cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curată cetatea lui Dumnezeu cea însufleţită, întru carea Dumnezeu a încăpeà bine a voit; că nelăsând cele de sus, la tine s'a pogorât ca ploaia pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, şi în cetatea Vitleemului prunc s'a născut.

Irmosul:

Izvorul cel de viaţă...

SVETILNA înainte prăznuirii.

Podobie: Cercetatu-ne-au pre noi...

Găteşte-te Vitleeme, peşteră

împodobeşte, şi priimeşte iesle pre Dumnezeu cel necuprins, carele se cuprinde dupre trup; că vine să se nască, precum bine a voit.

Alta a sfântului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Grâu sunt, ai zis, al lui Dumnezeu şi Mântuitorului, şi mi se cade acum să mă macin prin dinţii fiarelor, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; ca pâine dulce şi curată să mă arăt sfintei Treimi. Căreia stându-i înainte, adu-ţi aminte prea înţelepte, pentru cei ce săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe şi Mucenice.

Slavă:

Ca un rănit cu rîvna dragostei Domnului tău: A mea dragoste Hristos, ai strigat, s'a răstignit voind; pentru aceasta însetez, ca să-mi fie sete, şi vieţuind doresc, ca să fiu dorit; al căruia ca să mă fac părtaşi poftesc, şi patimii şi împărăţiei lui.

Şi acum, a înainte prăznuirii.

Cântări acum să aducem Inainte prăznuirii Naşterei; că merge şi se apropie Hristos în Vitleem să se nască ca un om din Fecioară, şi să se arate prunc în scutece înfăşat, cel ce este mai nainte de veci.

LA HVALITE

Stihirile înainte prăznuirii pe 4, dupre Alfa Vita, făcut de Roman cântăreţul, glasul 6-lea, singură Podobia.

Ingereştile puteri mergeţi înainte, cei din Vitleem bine gătiţi ieslea; că Cuvântul se naşte, înţelepciunea înainte merge. Priimeşte închinăciune Biserică, şi spre bucuria Născătoarei de Dumnezeu, popoare să zicem: Binecuvântat eşti cel ce vii, Dumnezeul nostru slavă ţie.

Munţii să pice dulceaţă, că iată vine Dumnezeu dela amiazăzi, neamuri plecaţi-vă, bucuraţi-vă prooroci, patriarhi săltaţi, oameni dănţuiţi dumnezeeşte; Domnul cel tare şi mare, Hristos se naşte, Impăratul cerurilor pe pământ vine.

De pe pământ înălţând pre oameni, Ziditorul vine, înoind iarăşi chipul cel împărătesc; bucuraţi-vă împreună puterilor de sus, şi cântaţi: Păretele cel din mijloc al vrajbii s'a stricat, venit-a cel ce se aşteptă; că Dumnezeu om se face, Impăratul lui Israil, Hristos vine.

Veniţi credincioşilor să întâmpinăm pre Ziditorul, cel ce vine pre pământ să răsară din Fecioară; cu curăţie să ne luminăm, cu fapte bune să strălucim, cu frică şi cu bucurie să ne gătim; pre Hristos

prunc fiind, să-l vedem cu ochii minţii; carele ne îndumnezeeşte pre noi oamenii, pentru milostivirea cea multă.

Slavă, asemenea:

Se apropie Hristos, Vitleeme găteşte-te, iată mântuirea neamurilor răsare; bine-ţi împodobeşte ieslea, pre păstori adună, chiamă pre maghi de la Persida; oştile minţilor celor fără trupuri strigă: Impăratul cerurilor Hristos vine.

Şi acúm, asemenea.

Râvna şi focul te va mâncà pre tine cel fără minte, amăgitorule cu adevărat, şi al legei clevetitorule; că iată Fecioara, precum Isaia mai 'nainte a zis, a avut în pântece, şi în iesle culcă pre Impăratul. Pentru aceasta toţi puternicii cei din seminţia Iudei, lipsesc.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas al 4-lea singur glasul.

Vitleeme împodobeşte-te, cântă cetate Sioane, bucură-te pustie, mai 'nainte vestind bucuria; că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască; şi peştera priimeşte pre cel neîncăput; şi ieslea se găteşte să priimească viaţa cea veşnică. Acestuia toţi să-i cântăm şi să-i strigăm: Mântueşte sufletele noastre, Iisuse Dumnezeule, cela ce te-ai întrupat pentru noi.

Stih: Dumnezeu dela ameazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime...

Hristos cel ce vine arătat Dumnezeul nostru, veni-va, şi nu va zăbovi, din Mireasă neispitită de nuntă se va arătà; în peşteră şi în ieslea dobitoacelor se va odihnì; şi pre carele nu-l încape Cerul, primeşte-l pre acesta ce va să se înfeşe cu scutece întru tine; carele cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi din necuvântare. Steaua vesteşte, maghii se închină, păstorii zic cu fluerile, minune înfricoşată văzând; şi îngerii cântă pe pământ, văzând mântuirea neamului nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat.

Isaia dănţueşte, şi priimeşte cuvântul lui Dumnezeu. Prooroceşte Fecioarei Mariei; rugul va să se aprindă, şi de foc, de raza Dumnezeirei, nu se va arde. Vitleeme împodobeşte-te; deschideţi uşa Edeme, şi voi maghilor mergeţi să vedeţi mântuirea în iesle înfăşată; pre carele steaua l-a arătat deasupra peşterei, pre Domnul dătătorul de viaţă, cel ce mântueşte neamul nostru.

Slavă a sfântului glas 1-a, a lui Studitul:

Stâlpul cel însufleţit şi chipul

cel de Duhul însuflat, praznicul cel de preste an a sosit, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; carele vesteşte învăţăturile tale cele de taină, vitejiile tale şi lupta cea pentru credinţă până la sânge. Fericitul acela şi măritul glas, carele a zis: Grâu al lui Dumnezeu sunt, şi prin dinţii fiarelor voiu să mă macin. Pentru aceasta următor patimei Hristosului tău fiind, acum roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glas al 6-lea a lui Vizantie.

Peşteră bine te împodobeşte, că Mieluşaua vine, prunc în pântece purtând pre Hristos; iesle primeşte, pre acela ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământenii de fapta cea necuvântătoare. Păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi filozofi dela Persida, aur, tămâie şi smirnă, Impăratului aduceţi; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce era în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu, şi Dumnezeule.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

La ceasuri, Troparul înainte prăznuirii, Slavă al sfântului, Şi acum, a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru, Condacul Inainte prăznuirii. Acelaş la toate ceasurile.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3, cu Irmosul, pe 4 şi a sfântului Peasna 6-a, pe 4, Prochimen glas 7: *Veselise-va dreptul de Domnul...* Apostol, către Evrei: *Fraţilor, aduceţi-vă aminte de zilele cele de mai 'nainte...* Evanghelia dela Marcu: *In vremea aceea, venit-a Iisus şi ucenicii lui în Capernaum...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veşnică va fi...

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplă Duminica sfinţilor Părinţi, înlăuntru înainte prăznuirei, adică, în 20, 21, 22 şi 23 Decemvrie, cântăm slujba în acest chip.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile Invierei, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei trei, a lui Anatolie 1, şi ale înainte prăznuirei trei, glas 6, Podobie: Toată nădejdea puindu-şi... şi ale Părinţilor trei, glasul şi Podobie aceleaşi: Slavă: *Daniil bărbatul doririlor...* Şi acum, a Inainte prăznuirii: *Peşteră bine te împodobeşte...* Vohod, Prochimenul zilei, şi trei Patimii ale sfinţilor Părinţi. La Litie, Stihirile înainte prăznuirii la rând, a zilei a căreia Duminică aceasta se cântă cele de Stihoavnă, şi a Părinţilor *Cu razele grăirei.* Slavă: *Veniţi iubitorilor de praznic...* Şi acum a Inainte prăznuirii: *Bine te împodobeşte Vitleeme...* La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă a sfinţilor: *Bucuraţi-vă prooroci cinstiţi...* Şi acum, a înainte prăznuirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirei...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori, şi al Părinţilor odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinților, Și acum, al Inainte prăznuirii: *Găteşte-te Vitleeme.* Deci obişnuitele Catisme, şi Sedelnele Invierei toate cu ale Născătoarei lor. Apoi, fericiți cei fără prihană, Troparele: *Soborul ingeresc...* Ipacoi, Antifoanele şi Prochimenul glasului. Toată suflarea să laude pre Domnul... Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos, şi Stihira Invierei. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al Inainte prăznuirii pe 4, şi al Părinților pe 6. Catavasiile: *Hristos se naşte slăviți-l.* După a treia Peasnă Ipacoi glas 8: *Ingerul a răcorit cuptorul...* şi citire. După a 6 Peasna, Condac glas 1 Podobie: *Ceata ingerească ; Veseleşte-te Vitleeme...* şi Icos. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă a Părinților, Şi acum a Inainte prăznuirii. La Hvalite, Stihirile Invierei 4, şi ale Părinților pe 4. Slavă a Părinților: *Adunarea invățăturilor legei...* Şi acum: Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare; Troparul Invierei numai. Ecteniile şi Otpustul Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, apoi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Părinților Peasna 3 pe 4, şi al Inainte prăznuirii, Peasna 6 pe 4 După Vohod Troparul Invierei, al Părinților, şi al Inainte prăznuirii. Slavă Condacul părinților, Şi acum, al Inainte prăznuirii. Apostolul şi Evanghelia părinților; iară a Duminecei rândului, se lasă. Chinonicul; *Lăudați pre Domnul din ceruri...* Altul *Bucurați-vă drepții intru Domnul...*

VEZI: Pentru Inainte prăznuirea Naşterei lui Hristos, ni se cuvine a şti că dela 20 Decemvrie, se începe Inainte prăznuirea. Deci postul este, iară metanii în Biserică nu se fac.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Inainte prăznuirea celei dupre trup a Naşterei Domnului Dumnezeului, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Şi sfânta mucenită Iuliana cea din Nicomidia

La Doamne strigat-am. **Stihirile Inainte prăznuirii glas 4.**

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Acesta este Dumnezeul nostru, şi nu se va socoti altul spre dânsul, strigat-a proorocul cu duhul; acum a aflat toată calea ştiinții, şi după aceasta oamenilor se va asemănă, îmbrăcându-se în trup; că din Fecioara fiica lui Dumnezeu vine să se nască, apropiat făcându-mi-se, cel ce este cu firea neapropiat.

Stog de arie se cunoaşte pântecele tău, ceeace eşti cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, carele poartă în sine negrăit spicul cel nelucrat, mai pre sus de minte şi de cuvânt, pre carele în peştera Vitleemului vei să-l naşti; pre acela ce va să hrănească cu Darul toată făptura, prin dumnezeeşti cunoştinți; şi să scape omenirea din foametea cea stricătoare de suflet.

Mieluşaua cea fără prihană, purtând în pântece pre Mieluşelul cel hrănit, vine în sfânta

peşteră să-l nască cu cuvânt prea slăvit, şi cu scutece să-l înfeşe ca pre un om, şi să-l pue în iesle ca pre un prunc. Făptura mai 'nainte prăznueşte cu bucurie, slăvind pre cela ce a lucrat pre pământ nişte lucruri ca acestea prea slăvite.

Alte Stihiri ale Sfintei, glas acelaş:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu văpselele cele din sânge, haina mântuirii văpsindu-ţi ţie singură prea mărită şi luminându-te cu Duhul, Domnului te-ai logodit, Impăratului celui fără de moarte, celui ce te-a păzit pre tine fără prihană şi nestricată, în veacul veacului în cămările cereşti, ca pre o fecioară prea frumoasă şi neîntinată.

Cu bătăile împreunându-te, şi la foc aducându-te, şi sdruncinăturile trupului răbdând, şi înfierbântările căldărilor bărbăteşte suferindu-le, nu te-ai biruit la minte, nici chipurilor idoleşti n'ai jertfit; ci plecându-ţi lui Dumnezeu grumazul prin muncă şi sabie, purtând cunună, la ceruri te-ai suit.

Cu picăturile sângelui luminându-te, ai răsărit mai 'nainte arătat ca un soare prea lăudată, şi ai gonit cu Darul întunerecul nedumnezeirii, muceniţă Iuliano, şi pre credincioşi i-ai luminat, pre cei ce cinstesc vitejeştile tale nevoinţe, şi pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi cu totul mântuitoare.

Slavă, Şi acum, a Inainte prăznuirii glas 6.

Sioane prăznueşte, Ierusalime veseleşte-te, cetatea lui Hristos Dumnezeu priimeşte pre Ziditorul, cel ce va să încapă în peşteră şi în iesle; deschideţi-mi uşile, şi intrând printr'însele, să văz ca pre un prunc pre cel înfăşat cu scutece, carele cu mâna sa ţine făptura. Pre carele îl laudă îngerii cu glasuri neîncetat, pre Domnul dătătorul de viaţă, cel ce mântueşte neamul nostru.

LA STIHOAVNA

Stihirile Inainte prăznuirii, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Prooroociile tuturor proorocilor se plinesc, că Hristos se naşte în cetatea Vitleemului, din Curată fiica lui Dumnezeu.

Stih: Dumnezeu dela ameazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Slava pământenilor, lauda şi cinstea, cinstite Vitleeme, Mitropolie dumnezeească, primeşte pre Ziditorul tău.

Stih: Doamne auzit am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Cuvântul Tatălui, prin carele toate s'au făcut, fără pătimire

şi fără stricăciune, un Ipostas se vede din două firi.

Slavă, Şi acum... glas 6, a lui Vizantie.

Ceeace nu ştii de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cela ce te-a născut? Cine este şi maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în braţe? Cum nu ţi s'a stricat pântecele? Mari şi prea slăvite şi înfricoşate taine săvârşite pre pământ vedem întru tine prea sfântă; şi mai 'nainte gătim ţie ca vrednică datorie, pre pământ peştera, din Cer cerem steaua, şi filozofii dela răsăriturile pământului la apusuri, vin să vază mântuirea oamenilor, purtându-se în braţe.

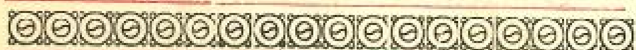
Troparul sfintei, glas 4:

Mieluşaua ta Iisuse Iuliana..

Caută la sfrâşitul cărţii.

Slavă, Şi acum, al Inainte prăznuirii, glas acelaş.

Găteşte-te Vitleeme, deschisu-s'a tuturor Edemul, împodobeşte-te Eufrato; că Pomul vieţii în peşteră a înflorit din Fecioară. Pentrucă raiu înţelegător pântecele aceleia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul Pom, din carele mâncând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Trei-cântări; Irmosul de două ori, şi Troparele pe 6, şi apoi iarăşi Irmosul, în amândouă strănile.

Al căruia acrostih, la Greci este acesta

Celei de a treia...

Peasna 3, glas 2, Irmos:

Pre piatra credinţii întărindu-mă, lărgit-ai gura „mea asupra vrăjmaşilor mei, „că s'a veselit duhul meu a „cântà: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept „afară de tine Doamne."

In deşert adunarea lui Irod se adună, cu gând ucigaş ca să ucigă pre Domnul cel ce s'a născut; căruia toţi cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept, fără numai tu Doamne.

Sfatul cel cumplit al lui Irod de suflet luptător, împrotiva lui Dumnezeu fiind, socoteşte să ucigă împreună cu pruncii pre Stăpânul Hristos; căruia cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu Doamne.

Peasna 8, Irmos:

Cuvântul muncitorului pentrucă biruià, de şapte ori „cuptorul a fost ars oarecând; „întru carele tinerii nu s'au „ars, porunca împăratului călcând; ci au strigat: Toate lu-

„crurile Domnului pre Domnul „lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii".

Vărsând ca nişte miruri lacrămi înaintea lui Hristos, celui ce s'a făcut cu trup pentru noi, întinăciunile trupului să ne curăţim, către cel prea înalt, cu curăţie apropiindu-ne şi strigând: Toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu lacrămi de umilinţă, de lacrămile muncii celei înfricoşate ce va să fie, să fugim noi păcătoşii, urmelor lui Hristos urmând, celui ce s'a pus în scutece ca un prunc, şi să strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ştiind că mântuirea se sfinţeşte din îndurările noastre, şi din izvorul lacrămilor, prin mărturisire spălându-ne credincioşii, să ne apropiem la Hristos, cel ce s'a născut cu trup în peşteră, strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu suflete curate, şi cu buze nespurcate, veniţi „să slăvim pre cea neîntinată şi „prea curată Maica lui Emma„nuil, printr'aceasta aducând „rugăciuni celui ce s'a născut „dintru dânsa. Milostiveşte-te „spre sufletele noastre Hri„stoase Dumnezeule, şi ne „mântueşte pre noi".

Necunăscător şi viclean şi pizmătăreţ, nimenea să nu fie, din cei ce aduc acum lui Dumnezeu daruri priimite; în loc de smirnă, de aur şi de tămâe, mireazmă de fapte bune; cântând lui Hristos celui ce s'a născut. Milostiveşte-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Zis-a Irod către maghii cei înţelepţi cari veniseră: Mergeţi de căutaţi pre Impăratul cel ce s'a născut acum, şi aflându-l să-mi spuneţi mie, gândind cumplitul spre ucidere, cu inimă ucigaşă. Milostiveşte-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

O îndrăznirea spurcatei uciderí cei împietrite! de vreme ce uitărei te-ai dat, că pre Dumnezeu niminea cu mâinile prinzându-l nu poate să-l ucigă! Că prea înfierbântându-te cu mânia cumplit, pre prunci i-ai junghiat Iroade. Milostiveşte-te spre sufletele noas-

tre Hristoase Dumnezeule, și ne mântuește pre noi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele dupre obiceiu.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 2-lea.

Podoble: Iosif cel cu bun chip...

Neapropiatul Dumnezeu, pentru milostivirea apropiat făcându-mi-se, de bună voie vine să se nască cu trup ca un om, în cetatea Vitleemului, din curata Fecioară; pre acesta să ne nevoim al priimì cu osârdie, strigând cu frică: Doamne slavă ție!

Slavă, Și acum, glas 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cela ce a plecat cerurile, și în Fecioară s'a sălășluit mai 'nainte, vine în peștera Vitleemului să se nască cu trup precum este scris; și să se vază prunc, cel ce înviază pruncii în pântece. Pre acesta bucurându-ne acum să-l întâmpinăm toți cu îndreptarea inimii.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Vitleeme gătește-te, ca să întâmpini pre Fecioara Maria și Maica lui Dumnezeu; că iată vine către tine aducând prunc pre Hristos, cel pururea fără început cu Tatăl și cu Duhul; pre carele va să-l nască în peșteră, și după naștere Fecioară iarăș se va arătà.

Slavă, Și acum, glas al 3-lea.

Pododie: De frumsețea feciorіei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru în peșteră cu trup din Fecioară pentru noi vine acum să se nască, maghii cu daruri ca unui împărat vor să se închine, păstorii cu îngerii vor să-l preaslăvească; cu carii și noi să strigăm: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei puteri ale sufletului, cela ce te-ai născut „din Fecioară, întru adâncul „nepătimirei înneacă-i rogu-mă; „ca ție ca întru o alăută, întru omorîrea trupului, să-ți „cânt cântare de biruință."

Bucură-te Cerule și pământule te veselește; că Dumnezeul nostru făcându-se trup, din curata Fecioară s'a născut și cu scutece s'a înfășat, și a dezlegat legăturile greșelilor mele ca un milostiv.

Impărăteasa cea curată, pre Impăratul tuturor l-a născut mai pre sus de gând, pre cel ce a deschis credincioşilor împărăţia cea de sus, şi cu desăvârşit a pierdut păcatul cel ce împărăţià pururea în noi.

Scripturile prooroceşti sfârşit iau, că iată Hristos pre carele mai 'nainte l-au vestit, se arată întrupat în cetatea Vitleemului; a acestuia Naştere mai 'nainte să o prăznuim astăzi, cu îndreptarea gândului.

Alt Canon al sfintei.
Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Adaog a te rugă pre tine Muceniţă, cu Darul lui Dumnezeu,

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas acelaşi, Irmos: gl. 4

Adâncul mărei Roşii...

Strălucind cu luminările muceniei, întru Dumnezeu te bucuri, cu curăţia îndumnezeindu-te prea lăudată, şi cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă.

Rănitu-te-ai de dorirea cea prea dulce a lui Hristos prea lăudată, şi părăsind dezmerdările cele trupeşti, şi pre logodnicul cel pieritor, te-ai logodit cu Mirele tău, fecioară curată şi nevinovată.

Slavă:

Luminându-ţi cugetul cu podoabe luminate, Ziditorul tuturor şi Dumnezeu, te-a învrednicit pre tine cămărilor cereşti, dănţuind ca o fecioară Muceniţă, de Dumnezeu înţelepţită.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioara merge în peşteră să nască pre Ziditorul firei, carele mai pre sus de fire a luat dintr'însa trup dupre Ipostas negrăit, ca să îndumnezeească omenirea.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea „cea cu mulţi fii a slăbit; mi„nunatului Dumnezeului nostru „să-i strigăm: Sfânt eşti Doam„ne!"

Daniil te-a văzut Cuvinte piatră tăiată din munte fecioresc, carele ai zdrumicat cu puterea ta capeştile idoleşti. Pentru aceasta cu frică te slăvim.

Magii dela răsărit povăţuiţi fiind de stea, ţie Impăratului tuturor daruri ţi-au adus Hristoase, smirnă, aur şi tămâe, minunându-se de smerenia ta.

Pre Spicul cel de viaţă purtător, ţarina cea nearată îl duce să-l nască în cetatea Vitleemului Maria, carele hrăneşte sufletele tuturor celor ce strigă: Sfânt eşti Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Veselească-se de tine...

Făcutu-ţi-ai sufletul prea sfânt locaş lui Dumnezeu, stăruind la dumnezeeşti biserici totdeauna cu laude şi cu rugăciuni.

Poftind a dobândi daruri mari, prea cinstită, ai suferit durerile trupului ca în trup strein.

Slavă:

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirei, şi cugetele credincioşilor le-ai adăpat Iuliano.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să scape pre oameni, Mântuitorul se naşte din cea Prea curată în Vitleem, priimind înfăşări ca un prunc.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu eşti „puterea mea Doamne, scăparea, şi întărirea."

CONDACUL sfintei, glasul al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

Cu frumseţile fecioriei împodobindu-te fecioară, şi cu cununa muceniei acum încununându-te Iuliano, dărueşti tămăduiri celor ce sunt în nevoi şi în boale, şi mântuire celor ce se apropie către sicriul tău; că izvorăşte Hristos dumnezeesc Dar şi viaţă veşnică.

Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Fiind îmfrumseţată cu bunătăţi date dela Dumnezeu, şi înflorită cu cinstita mucenie, toată frumoasă şi fără prihană te-ai arătat cinstită. Pentru aceea Domnul ţi-a iubit acum frumseţea, şi te-a pus în cămară de mire prea luminoasă, întru carea dănţueşti Iuliano cu mucenicii, slăvind pre Hristos.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii glas 3.
Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pre Împăratul a toate; o minune negrăită! Cel fără început se începe, şi se întrupează cel fără de trup. Peştera priimeşte înlăuntru pre cel ce ţine împreună toate; Vitleeme bucură-te, şi dănţueşte făptură întru aceastâ zi mai 'nainte de praznic.

Peasna 4-a, Irmos:

Cela ce şade întru slavă pe scaunul Dumnezeirei, pe „nor uşor a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, şi a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale."

Sfântul vas cel purtător de mir al cinstitei sfinţenii, în cetatea Vitleemului vine să-l de-

şerte; pe acesta carele dă sfinţenie nouă tuturor celor ce strigăm: Slavă Hristoase puterei tale.

Grăitorule de Dumnezeu Isaie, văzând împlinite cu lucrurile, proorociile tale, bucură-te şi dănţueşte; că Fecioara mai pre sus de fire a născut cu trup în peştera Vitleemului pre cel neîncăput.

Iisus cu trup se naşte, şi în ani cel fără de ani se vede prunc, dezlegând greşelile mele cele învechite, şi cu negrăita sărăcie acum mă îmbogăţeşte, pre mine cel ce am sărăcit cu călcări de lege făcătoare de stricăciune.

Alt Canon, Irmos.

Văzându-te Biserica înălţat...

Având gândul întins către Domnul tuturor, nici cum n'ai băgat seamă întinzându-ţi-se trupul, şi bătându-se cumplit, Iuliano frumoasă fecioară.

Biruit-a dragostea Stăpânului întunecarea trupului, prea lăudată Muceniţă; drept aceea ai defăimat şi averea şi logodnicul, şi ai ales chinurile cele de multe feluri.

Slavă:

Pre tine Mieluşaua cea nespurcată rumpându-te vrăjmaşii ca nişte lupi cu chinurile, Muceniţă, te-a făcut dumnezeească jertfă, şi junghiere fără prihană lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzându-şi Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naştere, cuprinzându-se de mirare, strigà: Fiul meu! Cum te voiu înfăşà acum, pre tine carele înfeşi marea cu îngrădire de năsip?

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà slava ta Hristoase, dar „noi pre tine unul născut stră-„lucirea Dumnezeeirei Tatălui, „de noapte mânecând te lău-„dăm, iubitorule de oameni."

Din Fecioară s'a născut Dumnezeu Emmanuil, şi în iesle culcându-se, a noastră de a doua chemare a lucrat voind; a acestuia Naştere cu bună credinţă mai 'nainte să o prăznuim.

Cuvântul Tatălui fiind fără început şi de-o fiinţă, în ieslea dobitoacelor culcându-te, ne-ai dezlegat de necuvântare, pre noi cari mai 'nainte prăznuim cu bună credinţă a ta Naştere.

Fericită este rădăcina lui Iesseiu, ceea ce a odrăslit pre cea Curată, carea a purtat floarea cea dumnezeească pre Hristos Domnul, a căruia Naştere mai 'nainte o prăznuim bucurându-ne.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pârîul nedumnezeirei celei păgâneşti l-ai uscat Mucenită cu curgerile sângiurilor, care s'au vărsat fără dreptate, şi au stins focul înşelăciunii.

Cu totul te-ai adus pre sineţi lui Dumnezeu, roşeala fecioriei făcându-o mai luminată cu văpselele sângiurilor.

Slavă:

De frumseţea ta o Stăpâne fiind rănit sufletul fecioarei, a despreţuit cele văzute, strălucind cu frumseţile pătimirii.

Şi acum, a Născătoarei:

Minune cu cuviinţă nouă! Că Fecioara cea curată merge degrab în peştera Vitleemului, să nască pre Dumnezeu carele s'a făcut om.

Peasna 6-a Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării, şi m'a înnecat vi„forul păcatelor mele celor „multe; ci ca un Dumnezeu „scoate dintru adânc viaţa „mea, mult milostive".

Prunc tânăr nouă pe pământ născându-se, cel mai 'nainte de veci, din Tatăl negrăit a strălucit, şi pre toţi ne-a scăpat din călcarea poruncei celei de demult, ca un milostiv.

Streine şi prea slăvite lucruri s'au auzit în cetatea Vitleemului, născându-te tu Cuvântul cel fără început; că păstorii cu îngerii ţi-au adus cântare, ca unui Stăpân.

Steaua a vestit maghilor pre Soarele dreptăţei, cel ce s'a născut negrăit; a căruia cinstita Naştere mai 'nainte să o prăznuim veselindu-ne,

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas..

Fiind rănită de dragoste dumnezeească, strigai: Pre Hristos mă grăbesc să ajung pre cel frumos cu podoaba; pentru aceea rabd chinuri neîncetate, veselindu-mă cu duhul.

Gonaciul cel viclean poruncia să se întinză fără milă şi să se sfărame mieluşaua Domnului, fiind cu inima întinsă către Hristos soarele cel neapus.

Slavă:

Mânecat-ai către Hristos soarele cel neapus, şi cu luminile lui ţi-ai luminat sufletul şi inima, de Dumnezeu înţeleptită, şi te-ai mutat către lumina cea pururea fiitoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce a înfăşat marea cu negură, de voie se naşte Ziditorul din pruncă, şi priimeşte

înfăşare ca un prunc, ca să mântuiască lumea.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sânge„le cel curs prin milostivire din „coasta ta".

CONDACUL Inainte prăznuirii, glas al 2-lea
Podobie: Cele de sus căutând...

In Vitleem văzând cu scutece înfăşat pre cela ce ţine tot pământul cu mâna sa, cântări de praznic mai înainte să aducem celeia ce l-a născut; că se veseleşte ca o maică, ţiind în braţe pre Fiul lui Dumnezeu.

ICOS

Pre Fiul lui Dumnezeu Fecioara ţiindu-l în braţe, cu sărutări ca o maică sărutându-l, a grăit: Sămânţă n'am cunoscut întru zămislire, şi stricăciune n'am luat în naştere, şi acum curată sunt, pre cum mai 'nainte, aşà şi după naştere. Pentru aceasta mă închin Fiule milostivirei tale celei multe, şi slavei celei negrăite, carea ai arătat spre mine. Pentru care mă şi bucur, ţiind în braţe pre Fiul lui Dumnezeu.

Intru această Lună în 21 de zile, pomenirea sfintei muceniţe Iulianei cea din Nicomidia.

Stih: Sabia este podoaba Iulianei.
Ca aceea ce i a pricinuit strălucirea cununei.
In a douazeci şi una zi,
Sabia pre Iuliani o sfârşi.

Aceasta a fost în zilele lui Maximian împărat, fiică de părinţi bogaţi, cari o au logodit cu oarecare Elersie boier mare de sfat, carele vrând să facă nuntă, sfânta n'a priimit, zicând: De nu te vei face mai întâi eparh al cetaţei, nu voi face nuntă cu tine, şi dacă se făcú eparh, ea iarăşi îi zice: De nu te vei întoarce din legea idolilor la credinţa creştină, nu priimesc nuntă cu tine. Deci el spuse tatălui toate, carele ne putând să o întoarcă din credinţa ce avea în Hristos, o a dat pre seama aceluiaşi eparh şi logodnic, ca să cerce dupre legile lor. Deci el despoindu-o şi bătându-o cu şasesprezece bice de vine de bou crude, şi spunzurându-o de cosiţe, o a ţinut până i s'a dezlipit pielea de pe cap, arzându-i coastele cu fiare arse, şi cu alt fier ars pătrunzându-i armurile; şi legându-i mâinile pre lângă coaste, a poruncit de o a tras în temniţă, şi stând ea la rugăciune, i s'a arătat vrăjmaşul tuturor în chip de înger, îndemnându-o să jertfească la Idoli, şi să scape; iară sfânta gonindu-l, îl făcú de spuse fără voia lui cine era. Deci iarăş aducându-o la eparhul, şi stând neschimbată din dragostea ce avea către Hristos, o a băgat într'un cuptor foarte ars, carele stingându-se minunat, a făcut de au crezut cinci sute de bărbaţi întru Hristos, cărora îndată le-au dat sfârşitul prin sabie, împreună cu o sută treizeci de femei. Iară Sfânta aruncată fiind întru o căldare fierbinte, i s'a făcut căldarea bae, care căldare topindu-se, şi vărsându-se afară a stricat pre păgânii cei ce stau împrejur. Deci biruind sfânta Muceniţă toate muncile, ş'a priimit sfârşitul prin sabie. Şi când s'a logodit cu Elersie, a fost de şasesprezece ani, iară când s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie a fost de optsprezece ani.

Intru această zi, sfinţii cinci sute de mucenici, cari s'au săvârşit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pământul Nicomidenilor tăiaţi văzură,
Cinci sute de mucenici purtători de cunună.

Intru această zi, sfintele o sută treizeci de femei, ce s'au săvârşit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pus'au înaintea sabiei capetele împreună a două zecimi încincite,
Intreite zecimi a femeelor muceniţe cinstite.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timistocleu.

Stih: Zgârieturile cele prin cue de fier ascuţite,

Lui Timistocles, ca şi când ar fi fost altul oarecarele de fier, erau suferite.

Acesta erà pre vremea împărăţiei lui Dechie, din Mira Lichia, păstori de oi fiind Deci ighemonul Asclipie pornind goană asupra creştinilor şi sfântul Dioscorid, căutându-se fiindcă fugise la munte, cei ce-l căuta pre el, au aflat pre Timistocles, păscând oile, şi-l întrebară pentru Dioscorid, iară Timistocles, l-a ascuns pre acela, zicând că nu ştie unde este, şi s'a dat pre sineşi mărturisindu-se că este creştin. Şi propoveduind pre Hristos, înaintea ighemonului Asclipie, şi stând cu îndrăzneală, fost-a bătut pre pântece până s'a spart. Şi pre lemn a fost spânzurat. Apoi fiind târît preste bolovani de fier, de carele tot trupul i s'a pătruns şi aşà şi-a dat duhul la Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oare când în Vavilon, văpaia „cuptorului au călcat, cu lau„dă strigând: Dumnezeul pă„rinţilor noştri bine eşti cuvân„tat".

Cum te va încăpeà peştera, pre tine carele vii să te naşti pentru noi, celace eşti neîncăput? Cum te va aplecà Fecioara, cela ce eşti hrănitorul tuturor, milostive Iisuse?

Cuvintelor vrăjitorului Valaam urmând maghii, au alergat a se închinà lui Hristos cu daruri, cunoscundu-l pre dânsul Impărat a toată suflarea.

Fire omenească cea stearpă dă de toată fapta bună, bucură-te, şi dănţueşte! Că vine Hristos să se nască din Fecioară cu trup, ca să te arate pre tine bine roditoare de bunătăţi.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în Vavilon...

Fără socoteală te aruncă nemilostivul judecător în căldare fierbinte, iară Domnul prin înger te păzeşte nevătămată, pre tine Muceniţă carea l-ai cinstit pre dânsul.

Neîngrozindu-te, şi mai vârtos cu minte vitejască îmbărbătându-te, prea cinstită Muceniţă, te-ai suit pe jeratec, răcoreală simţind şi strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Tu Mirelui ca nişte zestre ai adus adunarea şi poporul cel ce a crezut întru Hristos, risipind negura înşelăciunii cu facerile tale de minuni cele strălucitoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te loc al celui neîncăput Maică Fecioară; că vei să-l naşti în peşteră, purtând trup, Preacurată; ca să îndrepteze zidirea mâinilor sale.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce

„se ţineau de buna credinţă, „în mijlocul văpăiei pogorându-te i-ai rourat, şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile „binecuvântaţi şi lăudaţi pre „Domnul".

Pre mine, cel ce m'am făcut pentru multe călcări de poruncă peşteră tâlharilor Hristoase, pentru milostivirea cea negrăită mântuindu-mă, ai binevoit în peşteră a te naşte din curata Fecioară.

Scriindu-mi iertare desăvârşit, te-ai scris cu porunca Kesarului, tu Făcătorul făpturii, împreună cu robii; laud mila cea nemăsurată a milostivirii tale Stăpâne.

Luminat palat Stăpânului, cum ai intrat în peşteră prea mică, să naşti pre Împăratul, Domnul cel ce s'a întrupat pentru noi prea sfântă Fecioară, dumnezeească Mireasă?

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Avându-ţi ochiul şi sufletul tău sus către Dumnezeu, cel ce poate mântui, cu dumnezeescul Dar al Duhului, ai stins fierberile căldărilor Muceniţă, strigând cu credinţă cântarea tinerilor: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Ascultând cuvintele tiranului vrăjmaş, cugetătorii deşertăciunii cei ce erau vrednici de foc, de vie te-au băgat în foc Muceniţă, de care nu te-ai ars, fiind răcorită de dragostea Mirelui, cugetătoare de Dumnezeu, Iuliano.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Stătut-ai înaintea judecăţei propoveduind pre Hristos Dumnezeu nemuritor, carele a răbdat răstignire şi a omorît rătăcirea, şi a dat viaţă nemuritoare credincioşilor, celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Domnul, carele ş'a pus scaunul său pe nori, pe nor vine să se nască nouă din Fecioară, ca să risipească norii cei întunecaţi ai păcatului, de la sufletele noastre, cari strigăm lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Irmosul.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise „în groapă le-a încuiat; şi puterea focului au stins, cu bu„na faptă încingându-se, tine„rii cei iubitori de buna cre„dinţă, strigând: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul".

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iară tu Fecioară „de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla ce ai purtat în „pântece, lumii binecuvântarea „ai înflorit; pentru aceasta „toţi te slăvim".

Să dănţuim credincioşilor, să săltăm, şi cu un glas să strigăm: Vine mântuirea tuturor, se apropie să se nască Domnul, şi să mântuiască pre cei ce cinstesc Naşterea lui cu dumnezeească înţelepciune.

Ia-ţi psaltirea şi alăuta sfinte Davide, şi dulce cântă: Casa Eufratului veseleşte-te, că acela pre carele Tatăl din pântece l-a născut, întru tine luminat s'a născut, din Fecioară întrupându-se

Ca picătura, ca ploae mare s'a pogorât Stăpânul în pântecele tău, şi pământul cel uscat, adică uscăciunile nedumnezeirii le-a udat, şi mările înşelăciunii le-a uscat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Piatra cea netăiată...

De patimile purtătoarei de chinuri Iulianei, cele pentru credinţă, s'au mirat îngerii, în ce chip cu firea femeească a ruşinat, pre cel ce a omorît pre strămoaşa ei în rai.

Ca o muceniţă împodobită şi fecioară mărită, ţi-ai împletit cununa dreptăţii dupre lege, călcând cu trupul pre cel fără de trup, şi te-ai făcut purtătoare de biruinţă.

Pre tine rândureaua cea înţelegătoare, turtureaua cea nestricată, şi porumbiţa ceeace ai aripi poleite cu mucenia, carea ai zburat către Dumnezeu, şi te-ai odihnit, te cinstim.

Slavă:

Inflorit-ai ca crinul în văile muceniciei, purtătoare de chinuri Iuliano, şi purtând fecioria ca un trandafir cu bun miros, te-ai făcut dumnezeească mirosire Mirelui tău celui înţelegător.

Şi acum, a Născătoarei:

Purtând pre cela ce toate le poartă, vii către Vitleem Fecioară, ca să-l naşti şi să-l culci în iesle, ca pre un prunc; pentru ca cu deosebire să săvârşească ridicarea oamenilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite;

„pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Credincioşilor, să aducem acum cântări Inainte prăznuirii Naşterei cu credinţă; că merge şi se apropie Hristos de Vitleem să se nască ca un om din Fecioară, şi să se arate prunc cu scutece înfăşat, cela ce este mai 'nainte de veci.

Slavă, a sfintei, asemenea:

De cămara ta cea de mire Cuvinte, dorind Muceniţa, a răbdat toată ispita chinurilor, cu ajutorul tău; pentru rugăciunile ei Dumnezeule, rugămu-ne ţie, milostiveşte-te spre sufletele noastre, şi ne mântueşte.

Şi acum:

Vitleeme pământul Iudei împodobeşte-ţi intrările, că iată întru tine Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, vine să nască în peşteră şi în iesle, pre Domnul meu şi Dumnezeu.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingereşti-le puteri...

Inţelepciunea cea ziditoare acum vine, norii prooroceşti se deschid, Darul înfloreşte, adevărul a răsărit, încetează vorbele cele întunecate ale umbrei; uşa Edemului s'a deschis, Adame dănţueşte; Ziditorul nostru Dumnezeu, de bună voie s'a zidit.

Cuvintele proorocilor şi vedeniile plinindu-le, s'a născut cu trup, şi Cuvântul s'a întrupat, şi în ieslea dobitoacelor născându-se s'a culcat. Aceasta este smerenia cea desăvârşit, aceasta este înfricoşata rânduială, pentru carea cântăm: Impăratul lui Israil, Hristos, vine.

Ca să curăţeşti de veninul stricăciunei, şi să înnoeşti chipul meu cel dintâiu, te-ai întrupat, cu lapte te-ai hrănit, şi cu scutece te-ai înfăşat, cela ce cuprinzi toate cu voinţa, Făcătorule de bine Cuvinte; te laud Ingere al sfatului părintesc, prin carele eu mă fac nemuritor.

Din sânurile Tatălui nedepărtându-te, om te-ai văzut, şi pe mâini fecioreşti fiind ţinut, pre maghi dela Persida prin stea i-ai chemat, cari s'au închinat ţie Impăratului şi Dumnezeu; ca să pierzi cu Duhul buzelor pre domnii păgânilor cei necredincioşi, şi să paşti pre poporul cel priimit.

Slavă asemenea:

Cuvântul cel ce este de o fiinţă cu Tatăl, amestecare luând

din curat sângele feciorese, s'a zidit şi a crescut cu vremea, şi după aceea s'a născut în peşteră. Minune mare! Ingerii se veselesc, oamenii cântă: Impăratul lui Israil Hristos vine.

Şi acum, asemenea:

Proorociile vrăjitorului Valaam se plinesc, că cei ce se ţineau de înşelătoriile perseşti, strălucindu-se de lumina stelei celei neobişnuite, cu daruri au însemnat pre Hristos, soarele cel neapus, Dumnezeu Impăratul cel în Vitleem întrupat, şi de bună voie mort.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Străluceşte steaua acum în peşteră, păstorii cu îngerii, maghilor cu daruri, gătiţi-vă a-l întâmpinà.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Ca să se plinească proorociile proorocilor, în Vitleem s'a născut, şi Edemul a deschis celor din Adam, Domnul.

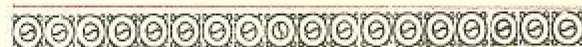
Stih: Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Unge cu mir Vitleeme ieslea cea sfântă, că întru tine Stăpânul, va să-şi tinză razele Dumnezeirei sale.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Veniţi pământenii cu un glas, să lăudăm neîncetat pre Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu Maria; din carea Hristos s'a născut.

Şi cealalaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul

INTRU ACEASTA LUNA

ÎN 22 DE ZILE.

Inainte prăznuirii Naşterei lui Hristos; şi sfânta muceniţă Anastasia mântuitoarea de otravă.

La Doamne strigat-am, **Stihirile înainte prăznuirii 3, şi ale sfintei 3, Stihirile înainte prăznuirii glasul 1-iu.**

Podobie: Prea lăudaţilor Mucenici..

Tot pământul văzând pogorîrea lui Dumnezeu, se veseleşte, maghii daruri aduc, Cerul prin stea vesteşte, îngerii slavoslovesc, păstorii fluerând se minunează, ieslea priimeşte ca un scaun în chipul focului. Bucură-te Maică văzând acestea!

Lumină spre descoperirea neamurilor ai venit, îmbrăcându-te cu asemănarea chipului meu, Fiul meu cel fără început; cela ce eşti naştere negrăită din Tatăl cel fără început; că vii cu sărăcia întru carea te-ai îmbrăcat, să îmbogăţeşti omenirea cea sărăcită; laud milostivirea ta Doamne.

Ca pre un prunc văzându-

mă odihnind în brațele tale Maică, veseleşte-te, că am venit să scap toată lumea, și pre Adam pre carele am zidit, cel ce cu sfatul cel rău al şarpelui a gustat din pom, și ca stricat a fost dat afară din desfătarea raiului.

Alte Stihiri, ale sfintei, glas 1-iu.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Cât sunt de frumoase faptele tale Muceniță, cât sunt de lăudate nevoințile tale, cât este de vestită mărturisirea ta, cât sunt de multe minunile tale şi nenumărate semnele, prin care te măreşte în veci, acela pre carele l-ai slăvit prin pătimitoare mădularele tale.

Poftind curată buna laudă a celor ce se chinuesc, te-ai nevoit să te asemeni râvnei lor. Pentru aceea ai suferit dureri foarte iuți, şi acum cu dumnezeescul Dar uşurezi toată durerea sufletelor şi a trupurilor noastre, ale celor ce cinstim nevoințele şi durerile tale, prea lăudată.

Strălucit-ai cu adevărat mai mult decât soarele săvârşindu-ți calea pătimirei tale, şi cu razele multelor minuni ale tale, luminezi cugetele tuturor, celor ce cu credință se apropie de dumnezeescul tău sicriu; carele izvorăşte ape dumnezeeşti, Anastasie muceniță cea cu nume mare.

Slavă, a sfintei, glas al 2-lea:

Darul învierei ai luat Anastasie prea lăudată, chinuri suferind în privelişte; că mulțimea dracilor ai pierdut, şi adâncului mării i-ai dat, purtătoare de chinuri Muceniță, ceeace eşti vrednică de minune.

Şi acum, a înainte prăznuirii glas al 4-lea

Vitleeme împodobeşte-te, cântă cetate Sioane! bucură-te pustie, mai 'nainte încredințând bucuria! Că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască. Şi peştera priimeşte pre cel neîncăput nicăerea, şi iesle se găteşte să priimească viața cea veşnică. Acestuia toți să-i cântăm, şi să-i strigăm: Mântueşte sufletele noastre Iisuse Dumnezeule, cela ce te-ai întrupat pentru noi.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile, glas al 2-lea

Podobie: Casa Eufratului...

Vine Hristos, pre cel viclean să-l sfărame, pre cei din întunerec să-i lumineze, şi să dezlege pre cei legați; mai 'nainte să-l întâmpinăm.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Cântați moştenirile neamu-

rilor, laudă şi slavă, maghii cu daruri, păstorii fluerând, cu grabă alergaţi.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Munţii şi dealurile, văile şi câmpii, rîurile şi toată făptura, slăviţi acum pre Ziditorul cel ce s'a născut.

Slavă, a sfintei glas al 4-lea.

Numită fiind cu numele Invierii lui Hristos cei purtătoare de viaţă; în multe feluri ai urmat cinstita viaţă a chemărei. Şi firea întărindu-ţi, şi îmbrăcându-te cu înţelepciunea, ţi-ai ţesut haină văpsită cu roşala sângelui tău; şi împărăteşte ţiind ca un sceptru Crucea, împărăţeşti împreună cu Dumnezeu şi Mântuitorul, Anastasio prea fericită. Pre acesta roagă-l, ca şi pre noi să ne lumineze, cu dumnezeească slava lui.

Şi acum, a înainte prăznuirei, glas acelaşi.

Isaie dănţueşte, pre Cuvântul lui Dumnezeu priimeşte; prooroceşte Fecioarei Mariei, că rugul va să se aprinză, şi de foc, adică de raza Dumnezeirii, nu se va arde; Vitleeme împodobeşte-te, deschideţi uşa Edeme, şi voi maghilor mergeţi să vedeţi mântuirea în iesle înfăşată. Pre acesta steaua l-a arătat deasupra peşterei, pre Domnul dătătorul de viaţă, cel ce mântueşte neamul nostru.

Troparul sfintei, glas al 4-lea.

Mieluşiaua ta Iisuse Anastasia...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum a înainte prăznuirii asemenea

Găteşte-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21 de zile.

LA PAVECERNIŢĂ

Cântăm Canonul, Irmosul de două ori. Troparele pe 6, şi iarăşi Irmosul, în amândouă stránile.

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cei de a patra cânt...

Peasna 1-iu, glas al 6-lea, Irmos:

Cu tăiere s'a tăiat marea Roşie, şi adâncul cel „hrănit cu valuri s'a uscat, „aceeaşi împreună făcându-se, „celor fără de arme trecută, şi „celor prea întrarmaţi mormânt. Şi cântare cuvioasă lui „Dumnezeu s'a cântat; că cu „slavă s'a prea slăvit Hristos „Dumnezeul nostru."

Cea pricinuitoare de viaţă şi atotstăpânitoare, înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, ş'a zidit eişi casă din curata Maică, care nu ştie de bărbat; că în trupească casă îmbrăcându-se, cu slavă s'a prea slăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Taine învăţând pre maghi, cei ce au fost pârgă din păgâni, îi cheamă înţelepciunea lui Dumnezeu, pre cei mai 'nainte necuvântători, ca să-i ospăteze în taină, în ieslea dobitoacelor fiind pusă masă de taină. La care aleargă cu daruri călătorind, steaua înainte strălucindu-le.

Să auzim acum graiurile proorocești, cele pline prin Duhul; că Fecioara luând în pântece, vine să nască pre cel ce a fost mai 'nainte; pre carele maghilor Cerul l-a arătat, și păstorilor îngerii, ca pre cel ce s'a arătat ca un prunc.

Peasna 3-a, Irmos:

Domn fiind a toate și Ziditor Dumnezeu, zidirea luiși „o a unit, cel fără patimă să„răcind; și ca un prunc fiind „purtat cu trup, în iesle sără„cească s'a culcat strigând: „Mâncaţi trupul meu, și întru „credinţă vă întăriţi.

Pre Hristos mântuirea, cel ce vine să-și verse sângele său acum pentru lume, Irod se sălbăticește să-l omoare mai 'nainte de vreme, nebunindu-se mai 'nainte de nebunia lui Pilat. Pentru aceasta cu îngrozitoare cruzime, mulţimea pruncilor a junghiat.

Bărbatul nebun a zis, nu este Dumnezeu; acesta umplându-se de nebunia cea de istov, se bolnăvește pentru uciderea lui Hristos, și căzând în întunecata îndrăzneală, s'a întrarmat spre uciderea pruncilor celor ce nu știau de răutate, și pământul cu sângiurile l-a spurcat.

Peasna 4-a, Irmos:

Mai 'nainte văzând proorocul taina ta cea negrăită „Hristoase, a strigat: Pus-ai tare „dragoste de întărire Părinte în„durate; că pre Fiul unul născut „Bunule curăţire în lume l-ai „trimis".

Ca ploaia pe lână, și ca o picătură pe pământ, pogorându-te la ceea ce te-a născut Doamne, vii cu milostivire acum să te naști, și cu oamenii să locuești. Că pre tine unul născut, curăţire în lume, Tatăl te-a trimis.

Impărtășindu-te trupului omenesc Hristoase, din sământa lui Avraam, vii să dai Dar peste Dar și să mântuești chipul, și să-l faci fără stricăciune. Că pre tine unul născut, curăţire în lume, Tatăl te-a trimis.

Băutura cea nouă, carea David de demult însetând a poftit să o bea, în peștera Vitleemului vine să izvorască, și să potolească setea din sufletul

lui Adam şi a lui David; din cari dupre trup se naşte Hristos.

Peasna 5-a, Irmos.

Cu legătura dragostei fiind legaţi, ca nişte iubitori de „fraţi, să dăm slavă celui ce „stăpâneşte toate şi lumea „foarte o iubeşte, celui ce a dat „mântuire pre Fiul său cel iubit, „celui ce dă pace tuturor".

Celui ce ţine apa cea din văzduh ne ţinută, înţelepciunea lui Dumnezeu, carea opreşte adâncurile, şi înfrânează mările, ca ploaia pe lână pogorându-se, s'a sălăşluit în pântecele Fecioarei.

Pre maghi, ucenicii vrăjitorului Valaam, îi chiamă Hristos spre cunoştinţă prin stea, şi cel ce îmbracă Cerul cu nori, cu scutece se înfaşă şi în iesle se culcă, acela de carele se cutremură Heruvimii, şi în peşteră încape, cel ce umple toate.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „şi viforul ne mai răbdându-l, „ca Iona strig către tine Stă„pânul: Scoate-mă din strică„ciune".

Domn ştiindu-te cerurile, spun slava ta Mântuitorule, prin stea chemând acum pre maghi cu daruri spre cunoştinţa ta, şi spre dumnezeeasca închinăciune.

Intinăciunea de cine s'a atins, să o lepede, şi aşa curat fiind, de Hristos cel curat să se atingă, carele prunc s'a culcat în iesle, şi curăţeşte adâncurile inimilor.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpaea cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpă„iei aruncându-se, fiind rouraţi, „au cântat: Binecuvântat eşti „Doamne Dumnezeul părinţilor „noştri".

Clătind cu capul Irod, la cele rele mai 'nainte privind, s'a îndemnat, vreme potrivită căutând, să omoare pre Hristos, cel ce are putere preste vieaţă şi preste moarte; pre Dumnezeu, carele este Domnul tuturor şi Stăpân făpturei.

Câţi din voi sunteţi prieteni lui Hristos, fugiţi împreună cu cel ce a fugit în Eghipet, şi acestuia drept să vă închinaţi cu dumnezeească cuviinţă strigând, şi cu un glas să-l prea slăviţi.

Cela ce nu este cu mine, împrotiva mea lucrează, zice Hristos, şi cel ce nu adună cu mine, asemănatu-s'a celui ce risipeşte. Pentru aceasta să

ne înfricoşăm de trupească smerenia lui.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon „mai 'nainte nevoie pătimind, „au scuipat porunca cea ne„bunească a celui ce împără„ţeà; şi împreunându-se cu „focul, de carele nu s'au ars, „celui ce stăpâneşte vrednică „cântare i-au cântat: Pre Dom„nul lăudaţi-l lucrurile, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii."

Cugetătorii de Dumnezeu cei împreună crescuţi, în Vitleem mergând înaintea Cuvântului, cu îngerii şi cu păstorii să vedem minune, înălţând slavă lui Dumnezeu celui ce este întru cei de sus; celui ce dă bună voire oamenilor, şi pace. Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

De legea dragostei ţiindu-ne, voinţa iubirei de fraţi să o priimim; unul cu altul pace având, şi una împreună înţelegând, că dătătorul de pace Hristos vine, ca să împace toate, şi să mântuiască pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cinstit-a cu cuvinte înşelătoare Irod cel fărădelege, pre Hristos cel ce s'a născut; şi către maghi s'a făţărnicit, ca şi cum şi el însuşi ar fi vrut să se închine. Dar nu s'a ruşinat gonind pre Dumnezeu cel ce se tăinuià, nici de prunci nu i-a fost milă, şi nu s'a înţelepţit a strigà: Pre Domnul lăudaţi-l lucruri, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii

Peasna 9-a, Irmos:

Din ospăţul Stăpânului, şi din masa cea nemuri„toare în peştera cea săracă „cu gânduri înalte, veniţi cre„dincioşilor să ne îndulcim, „cunoscând pre Cuvântul cel „ce s'a întrupat negrăit; pre „carele îl slăvim."

Mergeţi, zis-a Irod celor mai mari preste maghi, de căutaţi pre prunc, şi dacă îl veţi aflà, degrab să mi-l spuneţi; vicleşug în inimă meşteşugind. Dar s'a batjocorit înşelătorul, în deşert făcând fărădelege.

Făcătorul cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci, s'a născut din Fecioară, înţelepciunea şi Cuvântul, şi puterea lui Dumnezeu fiind. Pentru aceasta pre însuşi Domnul îndoit ştiindu-l Dumnezeu şi om, îl slăvim.

Precum om te-ai arătat cu

firea, iară nu dupre năluci-re, aşà Dumnezeu cu împărţirea răsplătirilor, pentru firea carea ai luat Mântuitorule. Pentru aceasta cinstind dumnezeească venirea ta cea din Fecioară, pre tine te slăvim.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele dupre obiceiu.**

După întâia Stihologhie. Sedealna glasul 1-iu.

Pobobie: Piatra fiind pecetluită...

Făptura s'a luminat, că ziditorul mai 'nainte vine să se nască în peşteră, pentru milostivirea cea negrăită. Păstori întâmpinaţi-l cu grabă; maghi veniţi văzând minune înfricoşată, daruri în mâini ţiind, şi zicând: Slavă Impăratului celui ce s'a născut, slavă celui ce ne-a înnoit pre noi; acestuia întrupat să ne închinăm ca unui Impărat al tuturor.

Slavă, Şi acum, glas al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dumnezeeşte se veseleşte făptura astăzi, că Hristos Domnul Fiul Dumnezeului meu, din curata Fecioară se naşte, făcând tot neamul omenesc nemuritor, dezlegând şi blestemul strămoaşei Evei. Pentru aceasta ca Făcătorului de bine al nostru cântare să-i aducem.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas al 6-lea.

Podobie: Mormântul deschis fiind...

Din Persida împăraţii, aur, smirnă şi tămâie, Impăratului celui ce s'a născut şi Dumnezeu au adus de demult; iară noi acum mai 'nainte prăznuind Naşterea lui, cu bună cinstire, şi din suflet să-i aducem nădejde, credinţă şi dragoste, lăudând pre Fecioara.

Slavă, Şi acum, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi..

Pre Fecioara ceeace a născut pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci; dreptul Iosif lăudându-o, a strigat: Văzu-te pre tine Biserica Domnului, purtând pre cela ce a venit să mântuiască pre toţi oamenii, şi a arătat pentru milostivire, biserici dumnezeeşti, pre cei ce-l laudă.

După psalm 50.

CANOANELE

Al Inainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 6.

CANONUL Inainte prăznuirii.
Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaniul Faraon văzându-l „înnecat, a strigat: Lui Dum„nezeu cântare de biruinţă să-i „cântăm.

Din norul fecioresc Soarele cel mare ne-a răsărit nouă, Isus luminarea celor ce suntem întru

întunerec, să-i cântăm lui, carele s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Aşteptarea neamurilor, Impăratul păcei vine, să ucigă pre luptătorul. Să ne sârguim a-l întâmpina pre acesta, carele se naşte în Vitleem spre mântuirea noastră.

Prooroceştile glasuri cele dumnezeeşti se plinesc, înfricoşată arătarea lui Hristos mai 'nainte însemnând; că Mieluşaua se apropie să nască pre Mielul, Mântuitorul şi Domnul tuturor.

A Născătoarei:

Pre tine Porumbiţa Stăpânului cea curată, cea cinstită, fără prihană şi frumoasă între femei, ca pre ceea ce ai născut pre Domnul tuturor, te fericim cu credinţă, de Dumnezeu Fericită.

Alt CANON, al sfintei.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Te laud cu dragoste muceniţă Anastasie.

Peasna 1-a 'glas al 8-lea, Irmos:
Cântare să înălţăm...

Laudă să trimitem lui Dumnezeu, carele va să se nască cu trup din Fecioară, în cetatea Vitleemului, şi să se pue în iesle ca un prunc, ca să mântuiască neamul omenesc.

Numai frumseţea lui Hristos cea dorită căutând slăvita Anastasie ai trecut cu vederea frumseţile lumei, cu tăria gândului, şi te-ai învrednicit moştenirei celei nemuritoare, Muceniţă.

Slavă:

Noaptea întunerecului rătăcirei înţelepţeşte o ai trecut cinstită, luminându-te cu lumina Duhului; şi acum te-ai sălăşluit unde este lumina cea dumnezeească a Treimei celei nezidite.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-s'a Dumnezeul cel nevăzut născându-se din Maică Fecioară mai pre sus de fire, sărăcind cel bogat pentru multa milostivire, ca să îmbogăţească pre oameni cu nemurirea.

Peasna 3-a, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul credincioşilor tăi Bunule, şi ne-ai „întărit pre noi pe piatra mărturisirei tale".

Cela ce numai cu cuvântul ai întins Cerul, intri în peşteră să te culci în ieslea dobitoacelor Hristoase, vrând să ne scapi pre noi de ~~dobitocie~~, pentru milostivire.

Strigă proorocul arătat: Dumnezeul nostru este acesta, şi nimenea altul nu se va ase-

măna lui; aflat-a toată calea ştiinţii, cu oamenii unindu-se.

Nu sufăr a te privì Hieruvimii şi cum te sufere ieslea, cela ce eşti neîncăput cu firea? Pentru multa milostivire te naşti din Fecioară pentru noi, iubitorule de oameni Doamne.

A Născătoarei:

Mai 'nainte te-a văzut pre tine munte oarecând Daniil proorocul, din carele piatra s'a tăiat, Născătoare de Dumnezeu, zdrumicând şi sfărâmând capiştile idolilor, prea curată dumnezeească Mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Prunc înfăşat va să te vază pre tine Domnul cel nepipăit, culcat în iesle; săltaţi munţilor şi dealurile îmbrăcaţi-vă cu dumnezeească bucurie, umplându-vă de lumină.

Cu îndrăzneala bunei credinţe, ai tâmpit săgeţile cuvintelor, fiind îmbogăţită cu mântuitorul cuvânt, Anastasie; şi cu dumnezeească dragoste îndreptându-ţi mişcările sufletului.

Slavă:

Numai pre Domnul caut, strigai Muceniţă, numai de dragostea lui mi-am legat sufletul, şi de strălucirile lui cele prea luminate, merg a mă luminà din destul, cu dreptatea gândului.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară neispitită de nuntă, tu porţi întrupat pre cela ce poartă în mâna lui toată lumea; carele născându-se îl culci în iesle, văzându-se prunc cel mai 'nainte de veci,

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „şi ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea „ta; că tu eşti marginea dori„rilor, şi credincioşilor întărire, „unule iubitorule de oameni.

CONDACUL Inainte prăznuirii, glas al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, laudă cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Sfinţite cuvintele proorocilor sfârşit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Vitleemului, înlăuntrul peşterei; toată făptura îmbogăţeşte-te, bucură-te şi dănţueşte! Că Stă-

pânul tuturor a venit să vieţuiască împreună cu robii, scăpând din stapânia celui strein, pre noi cei supuşi stricăciunii; şi se vede ca un prunc înfăşat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfintei, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca pre o mireasă a lui Hristos te lăudăm fecioară, ca pre Tecla cea cinstită, dupre vrednicie te cinstim; pentrucă întru pomenirea ta se varsă izvoare de tămăduiri. Că tu ai luat Dar, ca ceeace ai păzit poruncile Domnului, cu puterea Duhului.

Slavă, Şi acum, a Inainte prăznuirii, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Naşterei lui Hristos săvârşindu-le, să prăznuim credincioşilor şi dupre vrednicie toţi mai 'nainte să întâmpinăm, ca şi maghii daruri aducând fapte bune, şi să cântăm Dumnezeului nostru cântare nouă îngerească, celui ce s'a născut în Vitleem mai pre sus de fire, din Fecioara fiica lui Dumnezeu; pre carele toţi îl slăvesc.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea Dumnezeu şi Domnul, „cinstita Biserică cu dumne„zeească cuviinţă cântă, stri„gând: Din cuget curat întru „Domnul, prăznuind".

Iată a răsărit steaua de departe din Iacov, care mai 'nainte s'a vestit de demult, om făcându-se Dumnezeu cel necuprins, şi se vede înfăşat cu scutece.

Domnul, mântuirea tuturor, se vede prunc, şezând în fecioreştile sânuri, cel ce se odihneşte în sânurile Tatălui ca un fiu.

Inchizându-te mie oarecând Edeme pentru furarea mâncării, deschide-te, cel ce m'ai despărţit de a ta neperitoare dulceaţă; că iată se naşte acum cel ce se îmbracă întru mine.

A Născătoarei:

Proorocul Avvacum cu Duhul mai 'nainte te-a văzut pre tine Fecioară, munte dumnezeesc, umbrit cu bunătăţi, din carele s'a arătat nouă cel ce luminează sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Acum se plinesc graiurile celor ce proorocesc prin dumnezeescul Duh; căci Fecioara merge să nască în peşteră, pre cel cu totul desăvârşit.

Căutând cu înfocată dragoste lauda mucenicilor, o ai aflat, strălucindu-te foarte tare, cu gând fără de îndoială, ceeace eşti cu suflet răbdător.

Slavă:

Imbrăcatu-te-ai cu haina cea ţesută din Darul cel de sus, cu dezbrăcarea trupului, purtătoare de nevoinţă, Muceniţă prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău cel purtător de lumină, iese purtând trup, Impăratul cel ceresc, culcându-se în iesle ca într'un scaun.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea„ză-le, ca să te vază Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine ade„văratul Dumnezeu, cela ce „chemi din negura greşelilor".

Casa Eufratului Vitleeme, Domn va ieşi din tine întru Israil, carele va chemà neamurile cele lepădate, precum mai 'nainte a zis Miheea, cu Duhul fiind luminat.

Ca să pască turma sa cu tărie însuşi Iisus, din Fecioară va să se nască, şi până la marginile pământului se va înălţà, proorocul cel de Dumnezeu grăitor de demult mai 'nainte a vestit.

Cu Duhul înţelepciunii, Duhul lui Dumnezeu, Duhul tăriei și al sfatului, al ştiinţii și al înţelegerii, cu Duhul temerii de Dumnezeu, să mă umple Fiul cel ce s'a născut din coapsele tale.

A Născătoarei:

Dumnezeu oamenilor asemănându-se, a sărăcit trupeşte, ca să ne îmbogăţească pre noi cu slava sa, şi în peşteră s'a născut cel necuprins. Deci pre acesta cu gând drept să-l primim.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strig către tine...

Răsărit-a steaua Iudei, pornind spre închinăciune, dela pământul Haldeilor pre cunoscătorii de stele, precum este scris.

Dupre lege te-ai nevoit, biruind pre cel fărădelege, Muceniţă pururea pomenită, cu puterea Duhului.

Slavă:

Invierea lui Hristos închipueşti cu numirea surpând pre vrăjmaşii cei nevăzuţi, prea lăudată.

Şi acum, a Născătoarei:

In peşteră subt pământ merge să se nască Hristos din Fecioară; veselească-se toată făptura.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieţii văzându-o înnălţându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viaţa mea „mult milostive!"

Iată la ale sale vine Hristos, să ne lipim de dânsul credincioşilor prin Har şi prin dumnezeeşti fapte bune, şi să-l primim fiind luminaţi la suflet şi la inimă.

Rădăcină a odrăslit din Iesseiu, şi dintr'însa a ieşit Dumnezeul nostru, nădejdea neamurilor, odihna şi cinstea; precum de demult a proorocit Isaia, dumnezeeşte fiind luminat.

Fâşile păcatelor mele celor multe le dezlegi, prin înfăşurarea scutecelor; mă îmbogăţeşti Iisuse al meu, pre mine cel cumplit sărăcit prin răutate, şi sărăceşti, născându-te.

A Născătoarei:

Invălueşte viforul protivnicelor gânduri, smerită inima mea, prin bântuelele vicleneilor duhuri; alinează-l cu mijlocirea ta de bine iubitoare Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Luând Milostivul firea noastră, se vede ca un prunc, cel ce zămisleşte în pântece pre prunci, şi se înfaşă şi este culcat în iesle, şi-mi dezleagă cu bunătatea sa lanţurile patimilor celor cu multe împletituri.

Cercând cu tărie nevoinţile sfinţilor mucenici cele pentru Hristos, slujind la trebuinţile lor, şi spălându-le ranile, te-ai îmbogăţit Cuvioasă cu buna laudă, care vedeai că străluceşte pentru ei.

Slavă:

Picături de vindecări verşi din ploile dumnezeeştilor daruri, şi râuri de patimi opreşti, şi ajuţi celor ce se primejduesc cumplit, pururea pomenită Muceniţă a lui Hristos, cea cu numele dumnezeeştei învieri.

Şi acum, a Născătoarei:

Vindecând firea oamenilor cea stricată, prin călcarea poruncei cea de demult, se naşte prunc tânăr fără stricăciune, şi şade în sânurile tale ca pe un scaun, ceeace nu ştii de mire; fiind nedepărtat de părinteasca şedere a Dumnezeirii.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi văr„să către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele; că s'a „umplut sufletul meu de rău„tăţi, şi viaţa mea s'a apro„piat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, scoate-mă „din stricăciune“.

CONDACUL sfintei, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cei ce sunt întru ispite şi în necazuri, la biserica ta alergând, iau adevărate tămăduiri din dumnezeescul Dar, cel ce locueşte întru tine Anastasie; că tu, pururea izvorăşti lumii tămăduiri.

ICOS:

Ceeace eşti numită cu numele învierei lui Hristos, pre mine cel căzut acum, inviazămă cu rugăciunile tale picând în sufletul meu din minunile tale Muceniţă picături, şi arderea cumplitului păcat stingându-o. Că lumea mântueşti totdeauna din multe feluri de patimi, de care şi eu sunt ispitit; că tu tuturor toate dându-le, lumii izvorăşti tămăduiri.

Intru această lună, în 22 de zile, pomenirea sfintei marei muceniţă Anastasiei izbăvitoarei de otravă.

Stih: Anastasia şi arsă fiind, mare doftorie credincioşilor este,
Căci vindecând toată otrava, sănătate dărueşte.
In a douăzeci şi doua zi,
Anastasia arsă în foc muri.

Sfânta şi viteaza muceniţă Anastasia era în vremile împăraţiei lui Diocliţian, în oraşul Romei, fiică fiind unui Ellin, anume Prepecsestat, şi mumă sa Fausta creştină fiind, şi dându-o la dumnezeescul şi blagocestivul om, anume Hrisogòn, de se învăţă de dânsul sfânta carte, iară credinţa în Hristos o învăţă dela maică-sa, şi o mărită după un Ellin, anume Puplie, a căruia împreunare suferea fără dragoste pentru necredinţa lui, prefăcându-se pururea că este bolnavă, şi nu priimea a avea trupeasca împreunare cu dânsul, şi purta haine mai aproape sărăceşti; se aduna pururea cu femei lipsite, şi slujea pre ascuns celor ce se chinuiau pentru Hristos, intrând pe la închisori, unde se aflau, scoţându-i din legaturi, şi ungându-le ranele cu untdelemn; şi dându-le bucăţele bune, numai o slujnică fiind cu dânsa. Deci pentru unele ca acestea, întâi se băgă la închisoare de bărbatul ei, după ce-i pricepù gândul, şi cele ce făcea şi de vreme ce acela avù cale a face pre mare, se înnecă cu corabia. Iară sfânta văzându-se slobodă, îşi împărţi toată averea la săraci, şi slujia mai fără grijă, celor ce se chinuiau pentru Hristos, şi dacă-şi luă sfârşitul vieţii lor, îi luă şi-i îngropà cu cinste, şi îndemnând pre mulţi spre mucenicie, şi pătimind şi la chinuri înaintea multor ighemoni şi aruncată fiind în mare împreună cu alte femei, mai pre urmă legată fiind la pari, şi băgată în foc a luat cununa muceniciei. Şi se face soborul ei la mucenia sa, ce este aproape de intrările lui Domnin.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Hrisogòn de sabie s'a săvârsit.

Stih: Hrisogòn grumazul spre sabie ş-a dat,
Cel ce cu Duhul de aur, iară cu puterea de aramă s'a aflat.

Hrisogòn mucenicul lui Hristos, se trageà din Roma, pe vremea împăratului Diocliţian, erà om cinstitor şi temător de Dumnezeu carele a stătut şi dascăl, pomenitei mai sus sfintei Anastasiei, precum am spus, atât la credinţa lui Hristos, cât şi la sfintele Scripturi. Deci fiindcă atuncea s'a pornit goană împotriva creştinilor dela Diocliţian şi Maximian, pentru care fiind prins şi acesta s'a pus la închisoare, şi atuncea a scris

către el ucenița sa Anastasia, ca să se roage pentru dânsa. Iară mai vârtos să se roage, că de se va face bărbatul său Puplie creştin, să trăiască şi să se mântuiască; iară de nu se va face, să moară, şi să nu trăiască ca să cheltuiască bogăția ei cu închinătorii de idoli; ci ea să o cheltuească întru ajutorul sfinților mucenici şi spre mângâerea săracilor, care aceasta s'a şi făcut, pentrucă bărbatul său s'a înnecat în mare, precum s'a zis mai sus. Ea însă cerceta pre sfinții mucenici, şi cheltuia banii săi întru îngrijirea pentru ei şi pentru săraci, şi îmbrăcându-se cu haine sărăceşti, mergeà şi slujeà sfinților prin închisori. Atuncea şi Diocliţian în Nicheia aflându-se, a scris la Roma să se omoare toţi creştinii, iară Hrisogón să se aducă legat la Nicomidia, şi aducându-se să se golească, şi aşà prin sabie să-şi deà sfârşitul, care s'a şi făcut, şi tăindu-i-se capul, purtător de cunună s'a suit la Cer.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Teodotei, şi a coconilor ei, cari în foc s'au săvârşit.

Stih: Teodota împreună cu prea iubiții săi fii suferă focul,
Cu dragostea lui Hristos, fierbând mai pre sus de cât focul.

Mucenița Teodota erà din Nicheia Vitiniei, şi auzind cele pentru sfânta Anastasia, s'a dus la ea, şi petreceà împreună, având cu sine şi trei copilaşi ai ei. Iară mai 'nainte sfânta aceasta a fost cerută spre însoţire de nuntă, de un boer oarecare Levcadie; ci nu s'a plecat, şi vrând ca să scape de el, l-a înştiinţat să o aştepte puţin, şi apoi îi va face voia sa. Şi boierul aşteptând, ea s'a împărţit averea sa la săraci, şi slujeà prin închisori sfinţilor. Deci auzind Diocliţian, că toate închisorile, şi prăvăliile sunt pline de creştini, a poruncit, ca toţi întru o noapte să se omoare; unii prin foc, alţii prin apă şi alţii prin sabie. Atuncea Levcadie a dat pre sfânta Teodota şi pre copii ei oarecăruia Nichitie, ighemon Vitiniei, ca să o cerceteze pre ea. Iară Nichitie fiind mustrat de Evvod, întâiul ei fiu s'a mâniat; şi aprinzând mare cuptor de foc, a poruncit să arunce pre Teodota cu fiii săi întrânsul; şi aşà săvârşindu-se, purtătorii de cunună s'au înfăţişat la Stăpânul Dumnezeu, câştigând fericirea cea veşnică şi neîmbătrânită.

Intru această zi, sfântul mucenic Zoil.

Stih: Lăsând Zoil viața trecătoare,
In laturea celor vii a aflat viață stătătoare.

Intru această zi, deschiderea uşilor sfintei lui Dumnezeu bisericii cei mari.

Stih: Bărbaţi sfinţiţi porţile lui Hristos au ridicat
Şi davidiceştile ziceri nouă ne-a insemnat.

Intru această zi, alergătura luminei bisericii lui Dumnezeu.

Stih: Luminele împrejurul bisericei astăzi alergând,
Drumul dumnezeeştei lumini în totul, se află nouă însemnând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşi- „lor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dum- „nezeu, pre muncitorul l-a ple- „cat a strigà: Binecuvântat eşti „Dumnezeul părinţilor noştri".

Cel cu totul desăvârşit s'a născut ca un prunc, cu scutece înfăşindu-se; cel fără început a luat din Fecioara început, căutând a îndumnezeì luarea. Să se bucure Cerul şi să se veselească pământul.

Cu noi Dumnezeu va să se arate întrupându-se; înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi, cei ce v'aţi depărtat de viaţa noastră; iată chemarea noastră, prunc în ieslea Vitleemului va să se culce.

Ca cu o porfiră împărăteas-

că în trup îmbrăcându-se, vine acum din pântecele tău Impăratul păcei Fecioară, să sfărame pre vrăjmaşi ca un puternic, şi să împace viaţa noastră cea împresurată.

A Născătoarei:

Din toate neamurile pre tine te-a ales palat nespurcat, Impăratul carele s'a sălăşluit în pântecele tău Fecioară; căruia cântăm acum cu bună credinţă: Bine cuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreeşti în cuptor...

Sus slavoslovesc cetele cele fără de trup, şi pe pământ oamenii ne închinăm, văzându-te asemănat cu noi şi în iesle culcat, pre tine Hristoase Dumnezeul tuturor.

Focul înşelăciunii l-ai întors în cenuşă, bărbăteşte arătând dragostea cea ferbinte carea aveai către Stăpânul şi Mirele tău, de Dumnezeu înţelepţită.

Slavă:

Ploi de vindecări verşi, încetând arsura boalelor, şi totdeauna găteşti pe popoare a cântă: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunea, care se săvârşeşte în tine Fecioară Maică, spăimântează tot cugetul; că vei să naşti pre Dumnezeu, şi să culci în iesle pre cel neapropiat de Heruvimi, şi neîncăput cu firea.

Peasna 8, Irmos.

Din văpaie Cuvioşilor rouă ai izvorît, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că „toate le faci Hristoase cu „singură voirea; pre tine te „prea înălţăm întru toţi vecii.

Cuvintele proorocilor celor de Dumnezeu grăitori acum s'au plinit; Fecioara se apropie să nască pre Domnul. Tot pământul să se veselească dănţuind, şi să se bucure întru toţii vecii.

Razele dumnezeescului Dar arătând şi oprind umbra legii, dătătorul de lumină Iisus a răsărit; cei întunecaţi vedeţi lumină mare!

Pre mine cel ce m'am făcut peşteră tâlharilor, Doamne cel ce te-ai născut în peşteră, arată-mă casă a ta şi a Tatălui, şi a Dumnezeescului tău Duh ca să te slăvesc întru toţi vecii.

A Născătoarei

Cereasca Stea din pântecele tău a răsărit, şi pre astronomi i-a îndemnat să o vază, cari cu cunoştinţa ei s'au lu-

minat întru Duhul, prea curată Fecioară pururea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Acela înaintea căruia slujesc mii, şi întunerece de mii de îngeri îl poartă, pre carele îl laudă toate, se naşte în peşteră; bine-l cuvântaţi lucrurile neîncetat ca pre Domnul.

Locaş Treimii te-ai arătat Anastasie, zăbovind în locaşuri dumnezeeşti, întru rugăciuni şi în posturi. Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intărindu-te cu cuvintele cele foarte tari ale luminatului Hrisogon, ai călcat semeţia cea fără putere a idolilor, nevoindu-te vitejeşte.

Şi acum, a Născătoarei:

O de Dumnezeu dăruită Fecioară, naşte-vei prunc pre Făcătorul veacurilor, Domnul cel neschimbat, în cetatea Vitleemului, pentru nespusa milostivire.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum„nezeu, în cuptor călcând vă„paia cea de foc, au cântat: „Binecuvântaţi lucrurile Dom„nului pre Domnul“.

Peasna a 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este cu putinţă oameni„lor, spre carele nu cutează a „căută cetele îngereşti; iară „prin tine Preacurată, s'a ară„tat oamenilor Cuvântul întru„pat, pre carele mărindu-l cu „oştile cereşti, pre tine te fe„ricim“.

Iată a venit Hristos chemarea tuturor, curăţirea, lumina, mântuirea cea desăvârşit; vistieria cea de mult preţ se ascunde înlăuntrul peşterei; cu carea îmbogăţindu-se maghii, aur ca unui Impărat aduc.

Păstorii lui Hristos priveghiaţi, şi veniţi cu gândul în cetatea Vitleemului, şi lui Dumnezeu întru cei de sus strigaţi: Slavă şi mărire celui ce bine a voit a se arătà prunc pentru noi, cu bunătatea

Cu trupul în scutece înfăşindu-te, cela ce înfăşuri marea cu negura, Iisuse al meu, legătura răutăţei o ai rumpt, şi cu dreptatea ai legat pre toţi cei dezlegaţi din asuprelele luptătorului.

A Născătoarei:

Cămară, şi scaun Impăratului, munte al lui Dumnezeu,

şi cetate aleasă, raiule, norule cel cu totul luminos al Soarelui, luminează sufletul meu, gonind norul fărădelegilor mele celor multe, ceeace eşti de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Săltaţi munţi cu veselie, şi dealuri încingeţi-vă cu bucurie; acum Fecioara se apropie să nască pre Domnul.

Zi de veselie îţi săvârşeşte ţie lumea Anastasie, mărindu-ţi pomenirea Cuvântul, pre care l-ai prea slăvit cu sângiurile tale.

Slavă:

Cu lumină prea curată fiind strălucită acum, cere cu rugăciunile tale să ne luminăm de sus toţi, Muceniţă de Dumnezeu dăruită.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată zidirea să se veselească acum luminat, că Născătoarea de Dumnezeu merge să nască pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, om făcându-se

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, pre tine te mărturisim, prin tine fiind mântuiţi Fecioară curată; cu cetele cele fără de trupuri slăvindu-te pre tine".

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în biserică...

Cu bucurie şi cu toată frica suflete şi inimă găteşte-ţi intrarea, că iată la uşă Împăratul vine ca un om; cel fără început, început luând subt ani, firea cea căzută din Adam înnoind, ca un iubitor de oameni Dumnezeu.

Slavă, a sfintei:

Fecioară muceniţă mărită, lauda purtătorilor de chinuri, Anastasie prea înţeleaptă, nu încetà a rugà pre cel ce din Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu cea curată, vine să se nască în peşteră şi în iesle, ca să dea dezlegare de păcate, celor ce săvârşesc prea sfântă pomenirea ta, şi te cinstesc cu dragoste.

Şi acum, a înainte prăznuirii.

Naşterea lui Hristos cea din Fecioară mai 'nainte o vesteşte pomenirea ta cea de lumină purtătoare, muceniţă Anastasie; în Vitleem pre maghii de la Persida chemându-i cu daruri; chemând acum şi pre păstori cu îngerii spre cântare. Că tu singură ca nişte aur şi tămâie şi smirnă te-ai adus Stăpânului tău, pătimind de Dumnezeu gânditoare.

LA HVALITE
Stihirile pe 4, glas al 6-lea.
Podobie: Ingereştile puteri...

Acum arătările cele de demult se dezleagă; că Fecioara a priimit în pântece, şi Piatra din munte s'a tăiat, şi toiagul lui Iesseiu a odrăslit, şi roua lui Ghedeon acum pe pământ s'a vărsat; popoare să strigăm: Impăratul lui Israil, Hristos vine.

Intru streina naştere, streine lucrurile se văd; cum cela ce şade împreună cu Tatăl întru cele de sus, în ieslea dobitoacelor născându-se se culcă? Cum cel nepipăit se înfaşă în scutece? Cum cel ce este pretutindenea, în peşteră încape? Popoare să strigăm: Impăratul lui Israil, Hristos vine.

Cela ce a făcut minuni, şi Eghipetul a bătut, cel ce a ploat mană poporului celui nemulţămitor, s'a întrupat, cu lapte s'a hrănit, şi prunc văzut fiind, a fugit de Irod gonitorul, ca pre un nor de Maica Fecioară fiind purtat; precum Isaia cel văzător de Dumnezeu mai 'nainte l-a văzut.

Prunc se naşte de bună voie, cela ce este Impărat mai 'nainte de veci, şi fiu s'a dat nouă, auziţi neamuri! Israile ascultă! Inţelegeţi şi vă plecaţi; că cu noi este cel ce zdrumică şi vântură de pe pământ împărăţia şi stăpânia, carea nu l-a ascultat,

Slavă, aceeaşi Podobie:

Toiag de taină odrăslind Marie, înflorit-a Curată din tine floare Stăpânul carele a zidit veacurile, şi ţine toate; pentru carele te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare. Deci la bucuria ta adunându-ne, strigăm: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi acum, asemenea:

Aastăzi popoare, se cheamă Eva din înşelăciunea cea întunecată a amăgitorului, că Hristos din Fecioară se întrupează ca om; carele şi pre Adam chemând, a şters blestemul prin Fecioara; popoare să zicem: Binecâvântat eşti cel ce vii Dumnezeul nostru, slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile glasul al 2-lea.
Podobie: Casa Eufratului...

Străluceşte steaua acum în peşteră; păstorilor cu îngerii, maghilor cu daruri, a-l întimpina bine gătiţi-vă.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Se apropie Hristos, steaua înainte străluceşte, mulţimea

cerească privește, oastea puterilor celor înțelegătoare.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Bucură-te Vitleeme, Păstorul a venit, cel ce mântuește pre Israil, nu vei mai fi mic între stăpânii Iùdei.

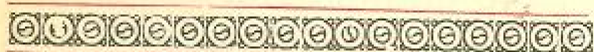
Slavă, a sfintei, glas al 5-lea, a lui Vizantie.

Astăzi ziua cea mai 'nainte de praznicul întrupării lui Hristos Dumnezeu, și prăznuirea prea lăudatei mucenițe Anastasiei, împreună au strălucit. Iară Fecioara merge în Vitleem să se culce în ieslea dobitoacelor prunc înfășat, pre cel ce ne-a scăpat din blestemul cel de demult, și a mântuit sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș:

Nu te mâhni Iosife privind pântecele meu, că vei vedeà pre cel ce se va naște din mine, și te vei bucurà, și ca unui Dumnezeu te vei închinà, grăià Născătoarea de Dumnezeu către logdnicul său, vrând să nască pre Hristos. Pre aceasta să o lăudăm zicând; Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine, și prin tine cu noi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Inainte prăznuirii Peasna 3, cu irmosul pe 4. Și al sfintei Peasna 6 a pe 4. Apostolul către Galateni: *Fraților mai 'nainte de venirea credinței...* Evanghelia dela Luca: *In vremea aceia, rugă pre Iisus oarecare din Farisei...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Inainte prăznuirea Nașterei lui Hristos și sfinții zece mucenici din Crit.

La Doamne strigat-am... **Stihirile Inainte prăznuirii 3, și ale sfinților 3.**

Stihirile Inainte prăznuirii glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Glasul Isaiei se plinește, că iată Fecioara pre cel necuprins, poartă cuprins în pântece cu trupul, și cu prea slăvire vine să-l nască; de Dumnezeu priimitoare peșteră bine te înfrumsețează, Vitleeme gătește-te, că Impăratul te-a ales pre tine spre lăcaș. Primește iesle pre pruncul Hristos cel înfășat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Norul cel luminos și însuflețit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ, ca să adape fața lui. Primăvara Darului, Rânduneaua cea înțelegătoare purtând în pântece, cu cuvânt ne-

grăit, va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat şi nespurcat, aduce pre Impăratul în peşteră întrupat.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpână, vrând să rumpi zapisul greşelilor, şi să scrii în cartea vieţei pre toţi cei omorâţi prin viclenia şarpelui. Fecioara te poartă, pre tine cela ce toate le porţi, pre tine cel înfăşurat cu trup muritor, cela ce bine ai voit a te sălăşlui în peşteră mică; pre tine care dupăce te-ai născut, te-au lăudat cetele cele de sus îngereşti cu dumnezeeştii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Alte Sihiri, ale sfinţilor mucenici acelaşi glas şi Podobie.

Zecimea cea de Dumnezeu chemată, candela cea cu zece lumini, care cu dumnezeeştile străluciri luminează plinirea Bisericei, stâlpii cei nemişcaţi, stelele cele luminoase, cari au făcut pământul Cer, prin luminările nevoinţelor celor mari, să se laude astăzi cu mare glas, cu laude sfinţite.

Să se laude Teodul şi Zotic, Pompie, Vasilid şi Evpor, Agatopus şi Satornic, Ghelasie şi dumnezeescul Evarest, şi dimpreună cu ei Evnichian; să se cinstească acum cu cântări, limanurile cele cu totul liniştite ale celor ce sunt în furtuni; cari au înfruntat rătăcirea în privelişte şi au luat cununile biruinţii.

Pre odraslele Critului, întăririle Bisericei şi îmfrumseţările credincioşilor cele neveştejite, cinstite florile raiului cele cu dulce miros, pre junghierele cele bine priimite ale lui Hristos şi frumoase, pre darurile Bisericei cereşti, să lăudăm pre nevoitori, pre zecimea cea sfântă a Treimei.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chiprian.

Critul mai 'nainte prăznueşte astăzi Naşterea lui Hristos, întru pomenirea purtătorilor de chinuri; pentru aceasta cu rugăciunile lor Doamne mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Inainte prăznuirii, glas acelaş.

Vitleeme pământul Iudei, vieţuirea cea dupre trup, luminat împodobeşte-ţi dumnezeeasca peşteră, în carea Dumnezeu va să se nască trupeşte, din sfânta Fecioară, care nu ştie de bărbat; ca să mântuiască neamul nostru.

LA STIHOAVNA
Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai inviat...

Înţelepciunealui Dumnezeu cea nemăsurată, casă eişi mai pre sus de minte şi minunată

din Fecioară şi-a zidit, şi în peşteră, şi în ieslea dobitoacelor cu trup va să se nască, mai pre sus de gând.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Arătatu-te-ai prooorocilor Hristoase, pre cât erà cu putinţă a te vedeà pre tine Ziditorul, şi în vremile cele de apoi te-ai arătat tuturor oamenilor, în cetatea Vitleemului, om făcându-te.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat.

Incunjurat-a steaua, vestind astronomilor pre Soarele slavei Hristos, în cetatea Vitleemului şi îngerii acum bine vestesc păstorilor; cu cari împreună să alergăm, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 3-leà.

Prăznuirea mucenicilor cea mai 'nainte de praznic, astăzi a sosit, care mai 'nainte ne înseamnă nouă ziua cea de Naştere, şi pre Soarele cel din soare pre Dumnezeu cel ce s'a arătat din Fecioară cu trup, mai 'nainte îl vesteşte, cei zece mucenici, cari în Crit tare au pătimit, şi au luat din Cer, cununi de biruinţă; către carii să strigăm: Adunare sfântă aleasă, rugaţi pre Hristos sfinţilor mucenici, pentru cei ce săvârşesc cu credinţă prea cinstită pomenirea voastră.

Şi acum, a înainte prăznuirii glas acelaş. A lui Anatolie.

Bine te împodobeşte Vitleeme, că s'a deschis Edemul, găteşte-te Eufrato, că se înnoeşte Adam, împreună cu Eva; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, şi sufletele drepţilor bine se împodobesc; şi ca un dar bine primit în loc de mireazmă aducând cântare, să luăm mântuire sufletească şi nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai 'nainte porunceşte să săvârşească cântare duhovnicească, cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ţie!

Troparul, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Tot aceasta glasul al 3-lea.

Critul cel mult minunat să-l cinstim, cel ce a înflorit flori cinstite, pre mărgăritarii lui Hristos, stâlpările mucenicilor; că zece sunt cu numărul fericiţii, şi toată mulţimea dracilor au ruşinat. Pentru aceasta şi cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu suflet răbdător.

Slavă, Şi acum, al înainte prăznuirii glasul al 4-lea:

Găteşte-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21. pag 318

LA PAVECERNIŢA

Cântăm Tripezniţul, Irmosul de două ori, şi Troparele pe 6, apoi Irmosul în amândouă stranele.

Peasna 5, glasul al 6-lea, Irmos:

La tine mânec, cela ce prin milostivire te-ai micşorat „pre tine neschimbat pentru „cel căzut, şi chip de rob din „Fecioară ai purtat, Cuvinte „al lui Dumnezeu; dă-mi pa- „cea ta, iubitorule de oameni".

Spălându-ne gândurile, şi mai 'nainte curăţindu-le cu împărtăşirea tainei înfricoşatei rândueli, cu trupul şi cu sufletul la cetatea Vitleemului să ne suim, şi să vedem pre Stăpânul născându-se.

Vedeţi prietini şi nu vă temeţi, că Irod cel fără de minte în zadar se întărâtă, ca să ucigă pre Ziditorul, cel se s'a născut; căci el, ca cel ce are putere preste viaţă şi preste moarte, viază şi mântueşte lumea ca un iubitor de oameni.

Peasna 8, Irmos:

Chipul răutăţii celei protivnice lui Dumnezeu, dum- „nezeeştii tineri l-au defăimat; „iară asupra lui Hristos întă- „râtându-se Irod se sălbătăceş- „te, şi se sfătueşte cele de- „şarte, şi gândeşte a ucide pre „cela ce ţine viaţa în mână; „pre carele toată făptura bi- „ne-l cuvintează, slăvindu-l în „veci".

De la ochi somnul lenei toţi credincioşii să-l lepădăm, şi întru rugăciuni să priveghem, gonind ispitele cele de la vicleanul; şi cu păstorii văzători slavei lui Hristos, să ne arătăm, celui ce s'a născut. Pre carele slăvindu-l, îl laudă toată făptura.

Cuvânt spurcat a ieşi din buze, să-l oprim noi credincioşilor, şi învăţându-ne, cuvinte de laudă să le aducem lui Hristos, celui ce ne-a dezlegat pre noi din dobitocie, în ieslea dobitoacelor culcându-se. Pre carele bine-l cuvintează toată făptura, slăvindu-l în veci.

Adâncul înţelepciunii şi al ştiinţei Ziditorului, cine din oameni îl va putea cercà? Noianul judecăţilor lui Dumnezeu, care înţelept îl va ajunge? Căci cerurile plecând, cu oamenii purtător de trup a vieţuit. Pre carele bine-l cuvintează toată făptura, slăvindu-l în veci.

Ane lepăda de patimile trupeşti, şi de somnul lenei, să ne nevoim, şi de grijile cele duhovniceşti să ne ţinem, înţelepţii lui Dumnezeu, vrednici pre noi înşine puindu-ne cu

fapte bune înaintea Stăpânului, celui ce s'a născut; pre carele bine-l cuvintează toată făptura slăvindu-l în veci.

Peasna 9, Irmos:

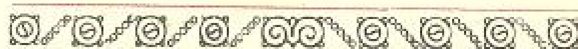
Ceeace eşti mai cinstită de cât Heruvimii, şi mai slă-„vită fără asemănare de cât „Serafimii, carea fără strică-„ciune pre Dumnezeu Cuvân-„tul ai născut; pre tine cea „cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te slăvim".

Porunca cea pierzătoare a vrăjmaşului celui cumplit ce a turburat Naşterea lui Iisus, ucidere a făcut pruncilor celor fără de răutate; iară noi pre cel ce s'a născut, îl cinstim cu credinţă.

Legile cele fireşti stricându-le, şi dumnezeeştile aşezăminte lepădând cumplitul Irod, pre maice fărădelege le-a lipsit de fii, şi pre prunci i-a omorît fără de vină, pentru viaţa tuturor.

Neamurilor s'a deschis uşa Edemului, născându-se în peştera Mântuitorul, şi izvorul nemurirei celor însetaţi izvorăşte, Domnul slavei pre carele îl cântăm.

Incunjurat-a îngerii ieslea ca pre un scaun de Heruvimi, că peştera Cer o vedeau, culcându-se într'însa Stăpânul, şi slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! au strigat.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirii de două ori. Slavă al mucenicilor, Şi acum, iară al înainte prăznuirii. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.**

Podobie: Cuvântul cel impreună...

Vitleeme găteşte-te spre întâmpinarea Fecioarei Mariei, Maicei lui Dumnezeu; că iată vine la tine purtând prunc pre Hristos cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, pre carele în peşteră va să-l nască, şi după naştere iarăşi va rămânea Fecioară.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingereasca vedere...

Din Persida împăraţii, aur şi tămâie şi smirnă, Impăratului şi Dumnezeu, celui ce s'a născut, i-au adus de demult. Iară noi acum mai 'nainte prăznuind Naşterea lui, cu creştinesc gând din suflet îi aducem: Credinţă, nădejde şi dragoste, lăudând pre Fecioara.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

CANOANELE.

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 6. Canonul înainte prăznuirii

Peasna 1, glasul al 6-lea, irmos:

Pre cela ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l „omoare. Iară noi cu maghii „să glăsuim: Domnului să-i „cântăm, că cu slavă s'a prea „slăvit“.

Domn din Iuda iată a lipsit, că acela carele se rânduise, precum mai 'nainte s'a scris, aşteptarea neamurilor, Iisus Hristos a venit, şi în peşteră se naşte pentru milostivirea cea prea multă.

Vitleeme veseleşte-te cetatea Iudei, că întru tine se naşte Hristos Domnul; lumea să sălteze priimind mântuire; să dănţuiască toată făptura, prăznuind.

Vrând să mântuiască cel prea bun neamul omenesc, în pântecele Fecioarei, carea n'a ştiut de nuntă, s'a sălăşluit, şi iată vine să se nască; acestuia să ne închinăm, că cu slavă s'a prea slăvit.

Alt CANON, al sfinţilor.
Peasna 1-a, glas al 3-lea irmos:
Să cântăm Domnului...

Să cântăm Domnului carele a unit pre sfinţii mucenici cu credinţa cea fără prihană, şi i-a intrarmat întru nădejde împrotiva vrăjmaşului celui începător de rele, şi i-a unit pre toţi cu legătura dragostei.

Stelele cele nerătăcite ale Soarelui celui înţelegător, ca unii ce au luminat dela răsărit, au mers înaintea călătoriei stelei lui Hristos celui ce s'a născut aducând luminată prăznuirea lor, ca un praznic înaintea Naşterei lui Hristos.

Filozofii cei din Persida au adus daruri lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem. Iară acuma purtătorii de nevoinţă au adus celui născut jertfă mai 'naintea prăznuirei, ca smirna sângiurile, ca aurul credinţa, ca tămâia sufletele lor.

Cu credinţa lui Teodul, şi cu dragostea lui Zotic, Pompie şi Satornic, s'au încununat cu ei Evpor, Agatopus, Ghelasie, Evarest şi Evnichiano, dimpreună cu ei şi Vasilid cel împreună nevoitor.

Slavă, a Treimei.

Fiinţa cea mai pre sus de gând şi neîmpărţită, se laudă în trei Ipostasuri osebite şi întru o Dumnezeire neamestecată şi nedespărţită; că aceiaş este şi se numeşte Treime şi Unime, neamestecată şi nedespărţită.

Şi acum, a Născătoarei:

In Vitleem se naşte şi des-

chide Edemul, Domnul carele s'a născut din Fecioară, netâlcuit; ieslea şi peştera se găteşte Ziditorului, maghii îşi împodobesc darurile pentru Stăpânul Dumnezeu, şi steaua mai 'nainte propovedueşte lumina.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre tine cela ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ţinere, făptura văzându-te născut în peşteră de „multă spaimă s'a cuprins strigând: Nu este sfânt, fără numai „tu Doamne".

In chip de rob a te îmbrăcă ai voit, ca să mă izbăveşti pre mine din robia celui viclean; slăvesc milostivirea ta Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl şi de o fiinţă; slavă rânduelei tale.

Vine Fecioara să nască pre Domnul în peşteră, întâmpinaţi-l maghilor, păstori acum veniţi, îngeri strigaţi cântare din înălţime: Arătatu-s'a Izbăvirea oamenilor!

Căutându-mă pre mine cel ce am rătăcit, iubitorule de oameni, şi peşteră m'am făcut tâlharilor prin fapte neroditoare, acum ai venit din Fecioară, să te naşti Stăpâne; slavă Cuvinte venirei tale.

Alt Canon, Irmos:

Arcul vrăjmaşului ai sfărâmat...

Luptă straşnică au săvârşit vitejii mucenici ai lui Hristos, şi au biruit trufia tiranilor.

Luminătorii cei de gând ai Bisericei strălucind lumină cuvântătoare, luminează tâmpirea inimilor noastre.

Doamne cela ce ai întărit pre sfinţi să rabde fără frică durerile, scapă de primejdii şi de nevoi, pre cei ce te laudă pre tine.

Slavă, a Treimei:

Ca Serafimii să lăudăm Treimea, strigând dimpreună cu îngerii neîncetat: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Treime Dumnezeu.

Şi acum, a Născăroarei

Priimind în pântecele tău pre unul din Treime, prea curată Născătoare de Dumnezeu, l-ai născut netâlcuit, precum el singur ştie.

Irmosul

Arcul vrăjmaşului ai sfărâmat, şi pavezele le-ai zdrobit, „cu tăria ta stăpâne Hristoase, „cela ce eşti întărirea noastră; „sfânt eşti Doamne".

CONDACUL înainte prăznuirii, glas al 3-lea.
Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge

să-l nască în peşteră negrăit; dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Sfinţite cuvintele proorocilor sfârşit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Vitleemului, înlăuntrul peşterii; toată făptura îmbogăţeşte-te, bucură-te şi dănţueşte! Că Stăpânul tuturor a venit să vieţuiască împreună cu robii, scăpând din stăpânia celui străin, pre noi cei supuşi stricăciunii; şi se vede ca un prunc înfăşat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfinţilor, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Păzitorii Critului cei luminaţi şi cinstiţi, tare pătimind, au biruit cu credinţă pre şarpele începătorul răutăţii, şi dupre lege s'au încununat. A acestora astăzi pomenirea cea vrednică de laudă prăznuind, slăvim cu mare glas pre Domnul tuturor.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii aceeaşi Podobie.

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobeşte-te, atotţiitorul steaua înainte trimiţând, a vestit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cereşti, cu adevărat se naşte din Fecioară fără de schimbare, unul Dumnezeul nostru.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioară mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se „a strigat: Tu întrupându-te „dela amiazăzi vei veni Mântuitorule, spre a chemà pre „Adam cel lepădat".

Norul cel luminos, vine să răsară din pântece de maică pre Hristos soarele dreptăţii; carele a luminat tot pământul cu dumnezeeştile raze.

Dumnezeu oamenilor asemenea s'a arătat, în peşteră s'a născut şi a sărăcit cu trupul, ca pre noi să ne îmbogăţească. Pre acesta credincioşii cu gând curat să-l primim.

Iată Hristos se naşte în cetatea Vitleemului, ca să ne deschidă nouă Edemul cel încuiat mai 'nainte prin neascultare, prin furtul şarpelui; să prăznuim dumnezeeşte.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am auzul tău...

Sosit-a pomenirea mucenicilor înaintea praznicului,

însemnând mai 'nainte prăznuirea Naşterii Mântuitorului.

Pomenirea mucenicilor cea de peste an, a deschis mai 'nainte uşile cele dinaintea arătării Mântuitorului.

Aprinsu-s'a făclia cea de zece lumini a purtătorilor de chinuri, vestind steaua lui Hristos, carele s'a născut.

Slavă:

Prea lămuriţi s'au arătat sfinţii în cuptorul durerilor, ca aurul în topitoare.

Şi acum, a Născătoarei:

Maică prea curată, binecuvântată Fecioară, păzeşte de toată nevoia pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 5-a, Irmos:

La tine mânec, cela ce prin milostivire te-ai micşo„rat pre tine neschimbat pen„tru cel căzut, şi chip de rob „din Fecioară ai purtat, Cu„vinte al lui Dumnezeu; pace „dă-mi mie iubitorule de oa„meni".

Toată inima pământenilor să salteze, să se veselească făptura! Domnul se naşte din curata Fecioară în peştera Vitleemului, şi maghii îi aduc daruri vrednice.

Poporule care şedeai de demult în umbra morţii, vezi lumina cea răsărită ţie din Fecioară, şi de multă veselie te umple; slăvind pururea pre Cuvântul cel ce a sărăcit.

In peşteră mică vii să încapi, cela ce eşti neîncăput dupre fire; ca pre mine cel micşorat prin călcarea poruncei, să mă măreşti pentru îndurarea cea nemăsurată. Inchinu-mă milostivirii tale îndelung răbdătorule.

Alt Canon, Irmos:

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Mucenicii prin nevoinţa mărturisirii lor, propoveduesc în lume pre Hristos Soarele cel din Soare, carele s'a arătat nouă cu trup din Fecioară.

Viţe ale lui Tit şi ale lui Carp, v'aţi arătat mucenicilor ca cei ce aţi odrăslit din sădirea lui Pavel, aducând lui Hristos din buzele voastre roduri de mărturisiri.

Părtinitorii păcei şi vrăjmaşi răsboinicilor, sfinţilor mucenici, faceţi cu rugăciunile voastre să ni se dea tuturor pace şi ferire de răutăţi.

Slavă:

Fiind Biserica lui Hristos ca într'un răsboiu de noapte, v'aţi arătat celor depre pă-

mânt ca nişte luminători luminaţi, gonind noaptea necunoştinţii, cu raza luminilor voastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Răsărit-a în Vitleem Hristos lumina tuturor, din Maică Fecioară, strălucind în lume lumina; care ca ziua străluceşte credincioşilor, ca şi steaua filozofilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „şi viforul ne mai răbdându-l, ca „Ionà strig către tine Stăpânul: „Scoate-mă din stricăciune".

Afară de legile trupeşti, Fecioara Doamna, vine să te nască în peşteră, şi în iesle să te culce ca pre un prunc.

Pre mine cel ce m'am făcut înstreinat prin călcarea poruncei, cetăţean raiului mă arată Dumnezeul cel prea înnalt născându-se din Fecioară, carea n'a ştiut de nuntă.

Munţi şi dealuri, şi văilor, veseliţi-vă, că Hristos cu trup se naşte, înnoind făptura cea stricată prin relele călcărei de poruncă.

Al Canon, Irmos:
Pre cei ce au ajuns...

Filozofii au adus daruri, iară mucenicii sângiurile, ţie celui ce te-ai născut pre pământ din Fecioară, în cetatea lui David; şi pătimind strigau: Mântueşte-ne Mântuitorule, precum ai mântuit pre procrocul din fiara mării.

Turburând tirănia vrăjmaşului, valuri ca ale mării împrotiva mărturisirii noastre, ca nişte limanuri iubitoare de linişte, s'au veselit arătat nevoitorii, păzindu-şi credinţa ca pre o corabie.

Slavă:

Indrăzneala lui Teodul, a făcut mai tare bărbăţia cea de o râvnă a nevoitorilor celor dimpreună cu el; pentru aceea şi strigà: Mântueşte-mă Mântuitorule, precum ai mântuit pre proorocul din fiara mării.

Şi acum, a Născătoarei:

La Vitleem s'a arătat stea, povăţuind pre cei ce aduceau dela Persida daruri lui Hristos, celui născut din Fecioară Maică; căruia se şi închină toată lumea, şi pre un Dumnezeu îl laudă şi-l slăveşte.

Irmosul:

Pre cei ce au ajuns la sfâr„şitul veacurilor iubitorule de „oameni, şi cu întreitele valuri „ale ispitelor sunt ameninţaţi

„să se piarză, să nu-i treci cu „vederea; pre cei ce strigă: „Mântueşte-ne Mântuitorule, „precum ai mântuit din fiare „pre proorocul“.

CONDACUL sfinţilor glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca un luceafăr a strălucit cinstită pătimirea mucenicilor, care mai 'nainte luminat ne arată nouă, pre cel născut în peşteră; pre carele Fecioara mai presus de fire l-a născut.

ICOS.

Pre Hristos dătătorul de viaţă, cel ce s'a născut din Fecioară în peşteră pentru noi, iubindu-l vitejii, ceată luminată au ridicat asupra lui Veliar, şi biruindu-l arătat, l-au surpat pre pământ, pre acela carele de demult fără măsură se lăudă. Pentru aceasta luminează celor din întunerec ca nişte raze de soare gânditor: că steaua de demult a stătut înaintea maghilor, povăţuindu-i în Vitleem cetatea Iudei; iară aceştia ne vestesc nouă prin munci, pre cel ce mai presus de fire l-a născut Fecioara.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfinţilor mucenici, ce au mărturisit la Crit.

Stih: Zece odrasle ale lui Hristos începătorului păstorilor,
Fiind tăiate au intrat în turma mucenicilor.

In a douăzeci şi treia zi în Crit,
Zecimea de bărbaţi de sabie a murit.

Aceştia s'au nevoit pentru credinţă în zilele lui Dechie împăratul, în ostrovul Critului, şi nu erau toţi dintr'un oraş, ci din multe părţi, că cinci erau din mitropolia Gortinei: Teodul, Satornic, Evpor, Ghelasie şi Evnichian, iară dela Cnoson erà Zotic, iară dela Epinia Panormului, Agatopus, din Chidonia ce se zice Hania, Vasilid, şi din Iraclia, Evarest şi Pompie. Aceştia s'au dat de păgâni la ighemonul Ostrovului, şi el porunci armaşului să-i poarte pela capiştile idolilor şi de nu vor vrea să jertfească, sa-i muncească în tot chipul. Deci purtându-se pedeştri şi gonindu-se treizeci de zile de acei fără ispravă ocărâtori şi târându-i jos prin gunoaie, apoi şezând judecătorul la divan, fiindu-le lor firea şi mintea neschimbată. Macar ca şi bătuţi au fost şi cu pietre ucişi şi palmuiţi şi scuipaţi în obraji şi târâţi prin gunoaie, iarăşi stătură întăriţi şi neclătiţi în credinţa lui Hristos. Deci chinuindu-se şi muncindu-se şi cu alte cumplite chinuri, li s'au tăiat capetele. Şi li se face soborul lor la mânăstirea sfântului Ştefan, aproape de Plechidii.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel arhiepiscopul Neochesariei, unul din cei trei sute optsprezece sfinţi Părinţi.

Stih: Cu adevărat Pavel, dupre Pavel apostolul se află,
Cel ce cu strein chip ranele lui Hristos în al său trup purtà.

Acest sfânt părintele nostru Pavel, a stătut vestit pentru faptele bune, în cât a ajuns şi la urechile lui Lichinie, carele pe aceea vreme împărăţea în Nicomidia, şi după ce trimişii ca să ducă pre sfântul la scaunul împăratului, l-au dus faţă; tiranul mai întâiu cercà ca cu înfricoşeri să îngrozească pre sfântul; mai apoi şi cu munci. Iară după ce a început a-l bate, s'au înspăimântat to ţide neasemănata lui răbdare, apoi lopată de fier roşindu-o în foc, o a pus în palma sfântului, şi deasupra ei a pus pre cealaltă a lui palmă, şi le-au legat pre ele strâns, pânăce s'a răcit fierul. Aceasta făcându-se, vinele cele mişcătoare a încheeturilor strân-

gându-se, au rămas moarte şi nemişcate. Atuncea încunjurându-l, l-a dus pre el la cetăţuia cea de pre ţărmurile Eufratului şi l-au închis pre el. Iară viind marele împărat Constantin dela Roma la Vizantia, toţi cei de prin surghiunii şi din închisori, se slobozeau şi mergeau la ale sale fieştecarele. Atuncea şi acesta slobozindu-se, şi-a luat scaunul său strălucind ca şi mai 'nainte. S'au adunat drept aceea şi acesta împreună cu cei trei sute optsprezece Părinţi (dintre ei unul fiind şi el) la întâiul sobor cel din Nicheea şi toţi aceştia purtând pre trupurile lor ranele lui Hristos; şi împodobiţi fiind cu ele, şi arătându-şi între ei, unul adecă mâna tăiată, iară altul urechile, altul nasul, iară altul ochiul, altul arătând că-i lipseşte altă parte de trup, iară alţii zdrumicările cu vine de bou şi cu ciomege şi zdrobiri şi arsuri oarecare pre trupul lor, cari prin munci pentru Hristos au suferit. Asemenea şi fericitul acesta Pavel, nu se află lipsit de acestea, căci avea şi el zdrobirile de bătăi şi sfintele mâini de fier înfocat arse şi nelucrătoare. Şi fiindcă toţi aceştia s'au adunat pentru rău credinciosul Arie, cu dumnezeeasca voinţă pre acesta surpându-l, şi anatimatisindu-l, s'au adunat împreună cu împăratul la Vizantia. Iară fericitul împărat Constantin cu însuşi mâinile, ţiind mâinile acestui fericit Pavel, şi sărutându-le, şi preste ochii lui puindu-le, şi preste celelalte mădulari, strigă: Nu mă satur a săruta mâinile, cele ce pentru Hristosul meu s'au făcut moarte şi nemişcate. Apoi aşă fericitul acesta luându-şi scaunul, şi petrecând acolo câţi-va ani, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, târnosirea sfintei lui Dumnezeu marei biserici Sofiei.

Stih: Cinstescu-te pre tine cu înnoirile prin lăudătoarele cuvinte,
Ceece mai bună decât toate bisericile de pe pământ te afli.

Intru această zi, pomenirea sfântului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Naum, făcătorului de minuni, luminătorului şi sfinţit propoveduitorului Bulgariei.

Stih: Străluceşti Naume prea fericite,
Tot pământul Bulgariei cu minunile, şi cu ale tale cuvinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Shinon, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Nici pre tine mucenice Shinon te voiu da uitării,
Ca cel ce nu te-ai tăinuit întru tăerea capului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpăei aruncându-se, fiind ro„uraţi au cântat: Binecuvântat „eşti Doamne Dumnezeul pă„rinţilor noştri".

Cum o peşteră prea mică te va priimi Cuvinte, pre tine cela ce cu multă sărăcie ai smuls sărăcia lui Adam, şi pre oameni ai îmbogăţit cu bogăţia dumnezeescului Dar?

Graiuri streine auzind păstorii degrab au venit să vază Vitleemul, şi în ieslea dobitoacelor, să se închine celui ce a dezlegat de dobitocie pre toţi.

Cu gura şi cu inima să ne silim a slăvi pre Hristos, cel ce vine să se nască cu trup în peşteră, din curata Fecioară, şi cu credinţă să i ne închinăm lui.

Alt Canon, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor...

Sosit-a pomenirea mucenicilor, vestind ziua cea de Naştere a Mântuitorului, şi o dată cu nevoinţa lor, ni se începe nouă praznic stăpânesc.

Neplecând genunchele mu-

cenicii la idoli, s'au ispitit cu focul chinurilor, strigând, cu credinţă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

In mijlocul priveliştei se nevoiau mucenicii; iară acum purtând cununi, dănţuesc împreună cu tinerii strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Păstorii dimpreună cu filozofii văzând steaua, teologhisesc dimpreună cu îngerii pe pământ, pre cel ce s'a născut din tine netâlcuit Născătoare de Dumnezeu Marie, ca să ne mântuiască pre noi.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon mai „'nainte nevoie pătimind, au „scuipat porunca cea nebu„nească a celui ce împărăţeà; „şi împreunându-se cu focul „de carele nu s'au ars, celui ce „stăpâneşte vrednică cântare „i-au cântat: Pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi-l prea în„nălţaţi întru toţi vecii".

Pre unul Domnul cel mai pre sus de cuvânt întrupat şi îmbrăcat cu asemănarea omenească, Fecioara ţiindu-l în braţe şi închinându-se lui, şi sărutându-l ca o maică, a zis: Fiule prea dulce! Cum te voiu ţinea aşà pre tine; cela ce ţii cu mâna toată făptura, şi o scapi din mâna robiei?

Gătiţi-vă dumnezeeşti îngeri, a mări pre cel ce s'a născut pe pământ! Maghilor povăţuiţi de stea, aduceţi daruri; alergaţi păstori ca să-l vedeţi şezând în braţe de maică ca un prunc, şi strigaţi: Pre Domnul lăudaţi-l făpturile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Norule al luminii, cel cu totul fără prihană, cum cu scutece înfeşi pre cela ce îmbracă negrăit cerurile cu nori? Cum în ieslea dobitoacelor culci pre Stăpânul, cel ce a scos din dobitocie pre oameni, pentru mila cea nemăsurată? Acestuia toată făptura se închină cu frică, cu cântări slăvindu-l în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorît...

Stătut-au împrotiva săbiilor, focului şi morţii, cei zece la număr; au purtat biruinţă împrotiva păgânătăţei, şi acum împărăţesc în împărăţia lui Hristos.

Luând asupra lor toată întrarmarea lui Hristos, bărbăteşte s'au luptat împrotiva vrăjmaşilor nevăzuţi, şi a stăpânito-

rului lumii, vitejii ostaşi, şi au luat darurile cele de biruinţă.

Cei ce sunteţi turnuri neclătite ale bunei credinţe, şi limanuri celor înviforaţi, rugaţi-vă neîncetat pentru toată zidirea, pentru împăraţi şi pentru toată lumea.

Slavă, a Treimei.
Binecuvântăm pre Tatăl...

Dimpreună ne închinăm Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Unime în Treime; şi împreună cu îngerii strigăm din gurile cele de lut: Slavă lui Dumnezeu în Treime, celui dintru înălţime.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislind întru tot dumnezeeşte din tine pre unul din Treime, Născătoare de Dumnezeu l-ai născut, întrupându-se din sfântul Duh, şi ai rămas Fecioară, precum ai fost mai 'naintea naşterii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pogorât în „văpae la tinerii evreeşti, cu „putere dumnezeească, pre „Domnul cel ce s'a arătat, preoţi „bine-l cuvântaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos:

Nu te miră acum, o Maică! văzându-mă ca un prunc, „pre mine carele din pântece „mai 'nainte de luceafăr m'a „născut Tatăl; că am venit să „ridic şi să preamăresc firea „omenească cea căzută, care „cu credinţă şi cu dragoste pre „tine te slăveşte".

Bucură-te locaşul cel prea curat al bucuriei cei negrăite, că iată vii să naşti în peşteră negrăit pre Stăpânul, cela ce va să înnoiască cu adevărat, toată făptura cea stricată mai de 'nainte, prin călcarea poruncei. Pre carele întru cântări lăudându-l cu credinţă, pre tine te slăvim.

Sufletele drepţilor toate, şi cele de desupt împreună bucuraţi-vă, că iată Mântuirea tuturor s'a arătat, născându-se în cetatea Vitleemului; şi steaua îl vesteşte maghilor celor ce-l căutau cu bună credinţă; pre carele văzându-l în peşteră, de frică s'au umplut.

Ca pre un alt Cer te lăudăm Fecioară, pre tine ceea ce vei să răsari nouă din pântece prea sfânt pre Soarele dreptăţei; carele va să lumineze pre cei ce sunt întru întunericul morţii şi al stricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie cu laude pre tine te slăvim.

Alt Canon, Irmos:
Pre tine izvorul cel...

Comorile cele înţelegătoare ale Domnului, să se laude astăzi, cei ce pre mulţi adună, şi cari izvorăsc arătările lui Hristos şi mulţimea minunilor.

Părtinitorii credincioşilor cei adevăraţi, şi ajutătorii Treimei, turnurile credinţei cele nesurpate, rugaţi-vă pentru noi purtătorilor de nevoinţă, ca să ne mântuim.

Slavă:

Ceata cea sfântă a mucenicilor tăi, se roagă pentru noi ţie sfântă Treime, să ne dăruești pace veşnică.

Şi acum, a Născătoarei:

Vitleeme deschide mai 'nainte Edemul, că cel ce vine din tine, reinoeşte pre Adam, întrupându-se mai pre sus de fire. Pre acesta roagă-l Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Pre tine izvorul cel nemu„ritor, carele prin sfinţi dăru„eşti tămăduiri neamului ome„nesc, te slăvim Hristoase; că „mântueşti sufletele noastre".

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Impreună cu Teudul să încununăm cu cântări bucurându-ne, pre Zotic, pre Agatopod, pre Satornic, pre Pompie, împreună cu Evnichian, pre măritul Vasilid, pre dumnezeescul Evpor, şi pre lăudatul Ghelasie, şi pre Evarest. Ca cu rugăciunile lor să ne izbăvim de greşeli, şi să ne încununăm întru Hristos Mântuitorul.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii:

Spre fapta bună învăţându-ne, să ne silim a ne omorî patimile prin înfrânare, ca un dar din trei materii; cu păstorii şi cu maghii, fapte de laudă şi privire cuvioasă la cele de sus să aducem cu credinţă, celui ce va să se nască cu trup din Fecioară, lui Dumnezeu celui ce a bine voit mântuirea noastră.

LA HVALTIE

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie: Ingereşti-le puteri...

Taina cea mai nainte de veci rânduită de Tatăl, şi de prooroci mai 'nainte proorocită, acum mai pre urmă s'a arătat; Dumnezeu om s'a făcut, trup luând din Fecioară; zideşte-se de bună voie cel nezidit; cel ce este pururea, se face; Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Pre tine te laud Impărate cel înfăşat cu scutece, că dezlegi legăturile greşelilor me-

le, şi cu slavă nemuritoare şi nestricată cinstindu-mă, Tatălui m'ai adus, zidindu-mă şi înnoindu-mă. Pentru aceasta strig ţie: Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Lumina ceeace eşti din lumină, şi din Fecioară a strălucit celor de pre pământ, prin stea văzându-o astronomii maghi, întunericul cel persesc au lepădat, şi toată înşelăciunea cea din stele; şi întru bucurie au cântat lui Dumnezeu celui ce s'a născut: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Iarba cea pruncească nebuneşte o a secerat Irod, de înţelepţii maghi fiind batjocorit, şi mână ucigaşă a socotit a ridică asupra ta; ci ai venit gonind adâncul întunerec al Eghiptenilor, cu cari cântăm: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru slavă ţie.

Slavă, aceeaşi Podobie:

Cântă noule Israile cântare nouă, cântă acea cerească cântare! Veseleşte-te şi te bucură cu bucurie, dănţueşte şi adă luminat laudele tale; Dumnezeu dela amiazăzi cu trup s'a arătat, şi voeşte a se spăla în apele Iordanului ca un om.

Şi acum, asemenea:

Arătatu-te-ai pre pământ, şi cu oamenii ai locuit, din porunca lui Kesar împreună cu robii te-ai scris. Ziditu-te-ai, nu te-ai mutat, neschimbat rămâind, cu totul fiind Dumnezeu, măcar de te-ai şi întrupat. Slavă rânduelii tale, cinste, laudă, mare cuviinţă, acum şi în veci, amin!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Tot pământul se veseleşte văzând pogorârea lui Dumnezeu, maghii daruri aduc, Cerul prin stea vesteşte, îngerii slăvesc, păstorii fluerând se minunează, ieslea mă primeşte înlăuntru ca un scaun în chipul focului; bucură-te Maică văzând acestea!

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Lumină spre descoperirea neamurilor ai venit, îmbrăcându-te cu asemănarea chipului meu, Fiul meu cel fără început, cela ce eşti naştere negrăită din Tatăl cel fără început; că vii cu sărăcia în care te-ai îmbrăcat, să îmbogăţeşti omenirea cea sărăcită; laud Doamne milostivirea ta.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Ca pre un prunc văzându-mă odihnind în braţele tale,

Maică veseleşte-te; că am venit să scot pre Adam pre carele l-am zidit şi toată lumea, care cu prea rău sfatul şarpelui a gustat din pom; care s'a stricat şi afară din desfătarea raiului a căzut.

Slavă, glas al 3-lea, a lui Studitul.

Vitejilor mucenici ai adevărului, pre voi nici asprimea muncitorilor, nici îmbunarea cea amăgitoare, nici tăerea mădulărilor, nici îngrozirile morţii, n'au putut să vă despartă de dragostea cea dumnezeească. Pentru această îndrăznire având către Hristos Dumnezeul tuturor, cereţi o răsplătire ca aceasta, pentru chinurile cele cu durere, şi pentru rugăciunile voastre, să luăm dela Hristos Dumnezeu mare milă.

Şi acum, a înainte prăznuirii glas al 8-lea a lui Anatolie.

In Vitleem se naşte Făcătorul a toate, şi Edemul îl deschide Impăratul ce mai 'nainte de veci, arma cea de foc dă dosul, păretele cel din mijloc al vrajbei s'a stricat. Cereştile puteri se unesc cu cei de pe pământ; îngerii cu oamenii mare praznic săvârşesc; cei curaţi daruri aduc celui Curat; şi pre Fecioara, ca pre un scaun de Heruvimi o vedem încăpând pre Dumnezeu cel neîncăput nicăerea, şi purtând pre acela pre care îl poartă Heruvimii cu frică, se roagă să dea lumii mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3-a cu Irmosul pe 4. Şi al sfinţilor Peasna 6-a pe 4. Apostolul către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi.. Păziţi-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
ÎN 24 DE ZILE.

Inainte prăznuirea Naşterei lui Hristos. Şi sfânta Cuvioasa muceniţă Evghenia.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6. Ale înainte prăznuirii 3, şi ale sfintei 3.**

Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

In chimvale să glăsuim, întru cântări să strigăm: Arătarea lui Hristos s'a ivit, propoveduirea proorocilor sfârşit a luat. Că acela de carele s'a zis că se va arătă oamenilor cu trup se naşte în sfânta peşteră, şi în iesle se culcă ca un sărac, şi cu scutece se înfaşă ca un prunc.

Să glăsuim cântări mai 'nainte de praznicul lui Hristos,

cu îndreptarea gândului; că cela ce este împreună cu Tatăl şi cu Duhul întocmai cinstit, pentru milostivirea îndurărilor, îmbrăcându-se în firea noastră, va să se nască în cetatea Vitleemului. A căruia nespusa Naştere, păstorii cu îngerii o laudă.

Vitleeme bine te găteşte, Edeme deschide-te, şi tot pământul Iudei bucură-te, acum! Cerurile să se veselească, să salte toţi oamenii, în iesle Viaţa, în peşteră cel bogat vine, luând pentru mulţimea milei sărăcia lui Adam, fără schimbare şi fără amestecare.

Alte Stihiri ale sfintei, glas al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când din dumnezeeasca purtare de grijă fiind cunoscută mai 'nainte, ieşind afară din cetate, ai părăsit dulceaţa lumii, şi auzind cântarea cea dulce a Psalmilor, te-ai luminat cu lumina dumnezeeştei cunoştinţe; zămislind în pântece frica cea dumnezeească şi mântuitoare, ai născut Duhul celor ce călătoreau împreună cu tine, cinstită.

Când te-ai logodit cu Hristos, de bună voie ai adus lui slugile ca nişte zestre însufleţită, cari râvnind tăriei tale Evghenie, au strălucit arătat cu credinţa şi cu Darul, nevoindu-se a face toată bunătatea, ca nişte adevăraţi mucenici, de Dumnezeu cugetători; propoveduind tuturor dreapta credinţă.

Cu lumina Duhului luminându-te arătat, ai adus lui Hristos ceată de fecioare, vânându-le cu cuvântul înţelepciunii tale, şi arătându-le calea cea dreaptă carea duce către locaşurile de sus, le-ai plecat să se lumineze cu sângiurile mucenicilor, şi dănţuind împreună cu ele Muceniţă, ai aflat acum dorirea cea cuvântătoare, desfătarea cea adevărată, ceeace eşti prea lăudată.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre; găteşte-te, peşteră, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei împodobeşte-te, şi te veseleşte; că dintru tine a răsărit Dumnezeul nostru; auziţi munţi şi dealuri, şi laturile cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul carele l-a zidit; ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas 1-iu.

Mai 'nainte să prăznuim popoare Naşterea lui Hristos, şi ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul,

şi să vedem pre Fecioara cu simţirile cele sufleteşti, mergând să nască în peşteră pre Domnul tuturor şi Dumnezeul nostru; a căruia Iosif văzând slava minunilor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfăşat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Stih : Dumnezeu dela amiazăzi va veni şi cel sfânt din munte umbros cu desime

Mai 'nainte să prăznuim popoare Naşterea lui Hristos, şi mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălţăm cu cugetul şi să vedem în peşteră mare taină; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din curata Fecioară, desăvârşit fiind el în Dumnezeire şi în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ţie.

Stih : Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat.

Auzi Cerule, şi ascultă pământule, că iată Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, merge să se nască din Fecioara carea nu ştie de bărbat, cu bunăvoinţa celui ce l-a născut fără patimă, şi cu împreună lucrarea Sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobeşte, deschide-ţi uşa Edeme, că cel ce este deapururea, se face ceeace nu a fost, şi Ziditorul a toată zidirea cu străin chip se zideşte; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă Şi acum glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Peşteră bine te împodobeşte, că Mieluşaua vine, purtând în pântece prunc pre Hristos, şi iesle priimeşte pre cela ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământenii de fapta cea necuvântătoare. Păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi filozofii dela Persida, aur, şi tămâe, şi smirnă, Împăratului aduceţi; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică, Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce erà în braţele ei: Cum te-ai semănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu şi Dumnezeule.

Troparul, glas al 4-lea.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sâmânţa lui David, purtând în pântece naşterea cea mai pre sus de fire; şi a sosit vremea naşterii, şi nu erà nici un loc de sălăşluire; ci ca un palat frumos, peştera împărătesei s'a arătat. Hristos se

naşte, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIŢĂ

Cantăm Canonul, Irmosul de două ori, şi Troparele pe 6, şi pe urmă iarăşi, Irmosul, în amândouă stranele.

Al căruia acrostihul este acesta la Greci;

Astăzi cânt Sâmbăta cea mare.

Peasna, 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Pre cel ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l o- „moare. Iară noi cu maghii să „glăsuim: Domnului să-i cân- „tăm, că cu slavă s'a proslă- „vit".

Doamne Dumnezeul meu, laudă de naştere, şi cântare de praznic înainte voiu cântà ţie, celui ce cu naşterea ta dumnezeească înnoire mi-ai dat, şi la bun neamul cel dintâi m'ai adus.

Sus pe scaun, şi jos în iesle, cele mai pre sus de lume şi cele de pe pământ cunoscându-te Mântuitorul meu, s'au spăimântat de puterea ta; că te-ai arătat mai pre sus de minte, îndoit în fire, Dumnezeu şi om.

Ca să umpli toate de slava ta, plecând cerurile ai venit pe pământ; că te-ai pogorât ca ploaia pe lână, în pântece fecioresc; din carea acum vii să te naşti îndoit, Dumnezeu şi om.

Peasna, 3-a Irmos:

Pre tine cela ce ai spânzurat pe ape tot pământ„tul fără ţinere, făptura văzân„du-te în peşteră născut, de „multă spaimă s'a cuprins stri„gând: Nu este sfânt, fără nu„mai tu Doamne."

Chipurile întrupării tale celei negrăite arătându-le îndurate, ai înmulţit vedeniile, şi proorociile ai însuflat; care acum venind le-ai plinit, născându-te cu trupul din curata Fecioară, în cetatea lui David.

Tins-a pământul spatele sale, şi priimeşte pre Ziditorul cel ce ia slavă dela îngeri, din Cer steaua, dela păstori laudă şi dela maghi daruri, şi de la toată lumea cunoştinţă.

Răspunsurile vrăjitorului Valaam, celui spuitor de cele viitoare acum se plinesc; că a răsărit steaua din Iacov, şi a povăţuit la Soarele slavei pre maghii împăraţi dela Persida, cei ce au adus daruri.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioară mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se a

„strigat: Intrupându-te tu, dela „amiazăzi vei veni Izbăvitoru- „le, spre a chema pre Adam „cel lepădat.“

Te apropie şi vine acum Domnul, aşteptarea neamurilor şi mântuirea lumii; găteşte-te peşteră şi cetatea Vitleemului, şi împreună cu maghii, siliţi-vă păstori a alergà.

Cu tăria Dumnezeirii, amestecându-te cu oamenii prin unire neamestecată, întru asemănarea trupului Mântuitorule, faci pre Adam fără stricăciune, şi-l mântueşti cu ridicarea.

Cuvântul trup arătându-se se îngroaşă, şi se sălăşlueşte întru noi cu negrăită rânduială; veniţi credincioşilor să vedem slava lui, slavă ca a unuia născut din Dumnezeu Tatăl.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta cea neînserată a dumnezeeştei arătărei tale Hristoase, ceeace „s'a făcut spre noi pentru milostivire, Isaia văzându-o, de „noapte mânecând a strigat: „Iată Fecioara în pântece va „avea, şi va naşte pre Cuvân- „tul întrupat; şi toţi pământe- „nii se vor bucurà.“

Innoieşti pre pământeni, pământean făcându-te Ziditorule; că ieslea şi scutecele şi peştera sunt chipurile smereniei tale; iară logodnicul Maicei tale carele se socotia a fi tată ţie dupre trup, închipueşte acum sfatul Părintelui celui ce te-a născut.

Prin smirnă moartea, prin aur puterea împărătească, iară prin tămâie stăpânia Dumnezeirii au arătat, împăraţii, căpeteniile neamurilor, daruri aducându-ţi ţie, celui ce te-ai născut în peştera Vitleemului, din Maică mai presus de fire.

Din ceeace nu ştie de bărbat ieşind Cuvinte al Tatălui celui împreună veşnic, trupeşte te-ai sălăşluit în peşteră, având ca un scaun ieslea; şi minunezi cu înfricoşată rânduiala ta pre maghi şi pre păstori, şi pre îngeri i-ai spăimântat, cari au strigat, slavă ţie!

Peasna 6-a, Irmos:

Prins a fost, dară nu s'a ţinut, în pântecele chitului Ionà; că al tău chip „purtând, al celui ce te-ai năs- „cut şi cu trup te-ai arătat, „ca dintr'o cămară din fiară „ieşind; că născându-te acum „dupre trup, în mormânt şi la „moarte a merge ai voit, şi „iarăşi a învià a treia zi“.

Perit-a acum şi s'a risipit

păretele cel din mijloc al vrajbei celei de demult, cu venirea ta în trup Hristoase, şi sabia cea de văpaie dă dosul tuturor, şi pomului celui de viaţă făcător al Edemului mă împărtăşesc cu credinţă, arătându-mă iarăşi lucrător pomilor celor nemuritori.

Impărăţit-a iadul cu păcatul dela Adam până la tine; dar piere acum tirănia lui cea fără ruşine, născându-te tu dupre trup Mântuitorule din sămânţa lui David, şi pe scaunul împărăţiei lui şezând arătat, şi în veci împărăţind.

De prunci, iară nu de Hristos ucigător s'a arătat Irod cel cumplit, că deşi a secerat amar pre prunci ca pre nişte iarbă, dară pre Spicul vieţii n'a putut să-l prinză şi să-l omoare. Că dătător de viaţă fiind, s'a tăinuit de către gonaciu ca un Dumnezeu, cu dumnezeeasca putere.

Peasna 7-a, Irmos:

Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pre cu„vioşii tineri din văpaie, în „iesle sărăcească prunc s'a cul„cat, spre mântuirea noastră „celor ce cântăm: Mântuitoru„le Dumnezeule, bine eşti cu„vântat".

Rănitu-s'a înşelătorul vrăjmaş, pre Dumnezeu văzându-l ca pre un prunc culcat în iesle sărăcească, şi întărit prin Dumnezeească mâna cea puternică, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Fericită este ieslea, că întru sine priimind ca pre un prunc pre Ziditorul, s'a arătat ca un scaun de Heruvimi, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Dupre datina omenească, priimeşti înfăşare în scutece, prunc arătându-te; prin care dezlegi legăturile greşelilor mele, dăruind slobozire celor ce strigă: Izbăvitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Una este întru naşterea cea fără de început, şi întru naşterea cea dupre trup Dumnezeirea ta Hristoase, împreună cu Tatăl şi cu Duhul spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Spăimântează-te înfricoşindu-te Cerule, şi să se clă„tească temeliile pământului; „că iată cu scutece se înfaşă „cela ce toate le poartă cu „mâna, şi în iesle mică ca un

„strein se priimeşte. Pre a-„cesta tineri bine-l cuvântaţi, „preoţi lăudaţi-l, popoare prea „înălţaţi-l întru toţi vecii".

Dezlegatu-s'a Adam cel legat, şi izbăvire tuturor credincioşilor s'a dat, cu scutece Mântuitorule înfăşându-te tu, şi în peşteră mică şi în ieslea dobitoacelor puindu-te. Pentru aceasta bucurându-ne, cântare de Inainte prăznuire întru a ta Naştere îţi aducem cu credinţă.

Incetat-a înşelăciunea persească, că socotitorii de stele împăraţii răsăritului, lui Hristos Impăratului tuturor celui ce s'a născut daruri aduc, aur, şi smirnă, şi tămâie. Pre carele tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

O minune nouă! O bunătate! O nespusă răbdare! Că iată ca un prunc se socoteşte cel ce locueşte întru cei de sus, şi fuge de Irod, Dumnezeu de bună voie. Pre carele tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

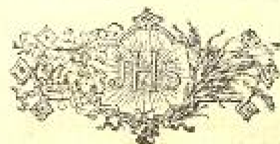
Peasna 9-a, Irmos:

Nu te mirà acum, o Maicà, văzându-mă ca un prunc, „pre mine carele din pântece „mai 'nainte de luceafăr, m'a „născut Tatăl; că am venit „arătat, a sculà şi a prea slăvì „firea omenească cea căzută; „care cu credinţă şi cu dragoste pre tine te slăveşte".

Întru streină naşterea ta, scăpând de dureri mai pre sus de fire, m'am fericit Fiule cel fără de început; iară acum văzându-te fugind de Irod, cu arma întristărei mă turbur la suflet. Ci viază şi mântueşte pre cei ce te cinstesc.

In pământul Eghipetului merg, dară cele făcute de mână ale Eghipetului, o Maică, le voiu surpà cu cutremur, şi pre vrăjmaşii cari în deşert caută sufletul meu trimiţându-i în iad, ca un puternic, voiu ridicà şi voiu mântuì pre cei ce te cinstesc pre tine.

Să se bucure făptura, că se zideşte Ziditorul, şi cel ce a fost mai 'nainte Dumnezeu, acum din nou se cunoaşte împreună cu maghii păstorii să laude minunea cu credinţă, şi oamenii cu îngerii să se veselească

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul înainte prăznuirii, de trei ori.** P. 366

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 6-lea.

Podobie: Puterile îngereşti...

Zicerile proorocilor acum s'au plinit, că Dumnezeul nostru va să se nască mâine din Fecioara Maria, mai pre sus de cuvânt, care va să rămâe precum a fost mai 'nainte de naştere; adună-se maghii aducând daruri; fluerà păstorii; să cântăm şi noi: Cela ce te-ai născut din Fecioară, Doamne, slavă ţie.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină

Cântările fluerilor celor păstoreşti, oprindu-le oastea îngerească, a strigat zicând: Încetaţi a fluerà, cei ce sânteţi mai mari peste turme; strigaţi cântând: Că s'a născut Hristos Domnul, carele bine a voit a mântuì ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Şi acum tot aceasta.

După Psalmul 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul, pe 8, şi al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih este la Greci dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea în-„trarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel prea „lăudat, că cu slavă s'a proslă-„vit".

Scrisu-te-ai cu porunca Kesarului, vrând să scrii în cartea vieţii pre om, Împărate al tuturor; strein ai venit întru ale tale, chemând la Cer pre cel ce rău se înstreinase de rai.

Vitleeme priimeşte pre Hristos, că la tine vine întrupându-se, deschizându-mi Edemul; găteşte-te peşteră, că pre cel neîncăput vrei să-l vezi încăput întru tine cu prea slăvire; carele acum a sărăcit pentru bogăţia milostivirii.

Hristos vine să se nască, dăruind ca un bun streină înnoire celor din Adam; veseleşte-te pustie ceeace nu năşteai, saltă fire omenească toată; că a venit Stăpânul să te facă mult roditoare.

Alt CANON, al sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta

Mare lauda Evgheniei cu cântări mai pre sus cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas acelaş Irmos.

Evghenie muceniţă a lui Hristos, dănţuind acum

cu bucurie împreună cu oştile îngerilor, ca o fecioară fără prihană, şi ca o purtătoare de cunună prea fericită, roagă-te să dea Har, celor ce cu dragoste te laudă pre tine.

Auzind dumnezeeşti cântări de laudă, mireasă a lui Hristos Evghenie, ai zburat către viaţa cea veselitoare, strălucind în inima ta Teologhia Duhului, ca o lumină, gonind toată nedumnezeirea.

Gândul tău uitându-şi de firea femeiască, a alergat către lucruri bărbăteşti, îmbărbătându-se cu Darul, şi veselindu-se întru Dumnezeu; cu mai 'nainte vederea, dumnezeiască muceniţă Evghenie, ceeace eşti numită cu numele dumnezeescului neam.

Slavă:

Luminându-te cu lumină înţelegătoare, ai făcut pre mulţi a se împărtăşi strălucirii înţeleptită de Dumnezeu; căreia învredniceşte acum pre cei ce te laudă, scoţându-i din păcat cu rugăciunile tale, muceniţă Evghenio cu totul fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind omorâţi de pomul cunoştinţii, cu lemnul vieţii ne-am ridicat noi credincioşii, prin cel ce a odrăslit din tine, Curată mai pre sus de gând, Hristos Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos:

Inflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgâni- „lor cea stearpă, prin venirea „ta, întru carea s'a întărit inima „mea".

Din legăturile răutăţilor, scăpându-mă Doamne, vii să te înfeşi cu scutece ca un prunc iubitorule de oameni; închinu-mă umilinţei tale celei dumnezeeşti.

Pre tine cela ce te-ai făcut subt ani, carele fără de ani ai strălucit din Tatăl, vine Fecioara să te nască; pre cel ce ai dezlegat patimile cele învechite ale sufletelor noastre.

Căutându-mă pre mine cel rătăcit prin călcarea poruncei, peştera ca un Cer locaş o ai făcut, gătindu-mi locaşurile celor de acolo, îndurate mult milostive.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Pe peatra credinţii...

Ca o jertfă fără prihană te-ai adus Stăpânului, cu desăvârşit cuget, lepădând avuţia cea pieritoare prea înţeleaptă, şi strigând: Tu eşti Dumnezeul

nostru, şi nu este sfânt afară de tine Doamne.

Cunoscutu-s'a curăţia ta cea prea curată, strălucit-a tăria nevoinţelor tale, că fapta o ai făcut vedere, către cel de sus strigând: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Dorind a te ţineà de întreaga înţelepciune, ai păzit lauda curăţirii, făcându-te priimitoare înţelepciunei, şi strigând lui Hristos: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este sfânt afară de tine Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Să lăudăm noi înţelepţii de Dumnezeu pe prea curata Maria Născătoarea de Dumnezeu, ca pre o pricinuitoare mântuirei noastre, strigând: Nu este curat, precum tu Preacurată, şi nu este fără prihană, fără numai tu Stăpână.

Irmosul:

Pe piatra credinţei întărin- „du-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, că „s'a veselit Duhul meu a cântà: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, şi nu este drept afa- „ră de tine Doamne.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

De mărirea trecătoare a lumii fugind, pre Hristos ai iubit, păzind nevătămat bun neamul sufletului tău, muceniţă de Dumnezeu înţelepţită, Evghenie prea lăudată.

ICOS.

Cu viaţa, cu cuvânt curat şi cu Darul pururea fiind împodobită fecioară, pre tine însăţi jertfă te-ai adus, celui ce a luat din Fecioară pentru noi trup, şi s'a născut pe pământ pentru milostivirea cea negrăită, şi cu îndoite cununile slavei te-a împodobit cu bună cuviinţă Stăpânul. Că curăţia ta ca şi cum ai fi fost fără de trup păzindu-ţi cinstită, ca o mireasă fără prihană, ai intrat împreună cu dânsul în cereasca cămară, toată arătându-te cu chinurile împodobită, muceniţă de Dumnezeu înţelepţită, Evghenie prea lăudată.

Sedealna înainte prăznuirii, glas 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobeşte-te, Atotţiitorul trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cereşti, cu adevărat se naşte din Fecioară fără schimbare, unul Dumnezeul nostru.

Slavă, Sedealna sfintei, glasul al 8-lea.
Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul

Nevoindu-te în ostenelele

pustniceşti, te-ai prea slăvit în lupte muceniceşti, pre mulţi aducând mântuiţi la Ziditorul tău; că cu dumnezeească dragoste lăsând cele trecătoare, bărbăteşti vitejii ai săvârşit mărită. Pentru aceasta după sfârşit ai aflat viaţa cea fără de sfârşit, fiind împreună cu Mirele tău totdeauna, Evghenie ceea ce eşti întocmai cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glas acelaş.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Naşterei lui Hristos săvârşindu-le, să prăznuim credincioşilor, şi dupre vrednicie toţi mai 'nainte să întâmpinăm, aducând ca şi maghii daruri, fapte bune, şi să cântăm Dumnezeului nostru cântare nouă îngerească, celui ce s'a născut în Vitleem mai presus de fire, din Fecioara fica lui Dumnezeu; pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger; ci tu însuţi „Domnul te-ai întrupat, şi m'ai „mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ţie: Slavă „puterei tale, Doamne".

Făptură, leapădă acum toată vechitura! văzând pre Ziditorul zidindu-se, şi înnoindu-te pre tine, prunc făcându-se şi la frumuseţea cea dintâi aducându-te.

Mirându-se de prea slăvită naştere, au stătut maghii povăţuiţi de dumnezeească stea, şi văzând pre Soarele cel ce a răsărit din feciorescul nor, daruri i-au adus.

Iată vine Fecioara ca o mieluşa, purtând în pântece pre Mieluşelul cel hrănit, carele a şters păcatele lumii; să se bucure făptura prăznuind.

Propoveduirile proorocilor care au vestit arătarea lui Hristos, au luat astăzi sfârşitul cel mântuitor; că a venit Domnul trupeşte să lumineze pre cei ce se chinuiau întru întunerec.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Venit-ai întrupându-te din Fecioară cel ce eşti prea înalt, logodindu-ţi ţie adunările fecioarelor, care numai pre tine te-au iubit, cunoscându-te Mire al lor.

Dezbrăcatu-te-ai de acoperemântul naşterii celei trupeşti, şi te-ai îmbrăcat luminat prin Botez, cu îmbrăcămintea naşterei cei de a doua, Muceniţă pururea pomenită.

Răsărit-a în inima ta razele cele luminoase, alungând negura cea întunecată a arătărei, cu lumina Darului, muceniţă a lui Hristos Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă:

Cu podoabă şi cu frumseţe ţi-ai luminat viaţa, mai 'nainte veştejindu-ţi patimile trupului cu sihăstria, şi apoi cu mucenicia strălucind luminat, Evghenie.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai înaltă decât îngerii te-ai făcut prea lăudată, născând pre Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, făcându-se om pentru multa milostivire, iubitorul de oameni.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, „Hristoase Dumnezeule; că „prin tine Stăpâne, către Pă„rintele tău începătorul lumi„nii, întoarcere am aflat din „noaptea necunoştinţiii."

Poporul cel ce şedeà oarecând în întunerec, să vază lumina cea neînserată care a strălucit; pre carea steaua o a vestit de demult împăraţilor dela Persida, celor ce se închinau focului.

In peşteră mică vine să intre Impăratul cel mare, ca să mă mărească pre mine cel micşorat, şi cu nemăsurată sărăcia sa să mă îmbogăţească pre mine cel sărăcit, Dumnezeu cel prea înalt.

Acum din Iacov, precum a zis Valaam, se naşte Hristos, şi preste neamuri va domni; şi se va înălţà cu Darul, rămânând împărăţia lui neschimbată.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Calea ta văzându-o îndreptată către mântuire, şarpele cel pierzător de suflete, îţi aprinde ispite de multe feluri, cercând a risipì râvna ta purtătoare de nevoinţe, iar tu l-ai călcat curată de Dumnezeu cugetătoare.

Cu totul te-ai arătat frumoasă lui Hristos doritorului bunătăţilor, făcătorului de bine şi Mirelui sufletelor, fiind înfrumuseţată cu nevoinţele sihăstriei, şi strălucind cu nevoinţele muceniciei, muceniţă Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă:

Cununa darurilor s'a pus pre creştetul tău, că ai cinstit, dumnezeeasca înţelepciune, defăimând bogăţia şi mărirea părintească, şi cu tărie ai urmat după doritul tău Mire prea cinstită.

Şi acum, a Născătoarei:

Din tine Născătoare de Dumnezeu răsărind viaţa lumii, pre cei ţinuţi de moarte mai de 'nainte, îi cheamă de adoua oară către împărtăşirea vieţii veşnice; pre cei ce strigă cu credinţă: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaştem.

Peansa 6-a, Irmos:

Intru adâncul greşelilor fiind încunjurat, chem a„dâncul milostivirei tale cel „neurmat; scoate-mă din stri„căciune Dumnezeule!“

In chip de strein Hristos la ale sale vine; să ne înstreinăm pre noi de păcate şi să priimim pre acesta ce locueşte în sufletele celor blânzi.

Nici cum mai mic nu vei fi Vitleeme între cetăţi; că întru tine se naşte Impăratul şi Domnul, ca să pască pre poporul cel ales.

Cum te va priimi o peşteră mică pre tine cel neîncăput în lume, cela ce eşti necuprins cu mintea, cum te voiu vedeà prunc? Cela ce eşti împreună cu Tatăl cunoscut fără început.

Alt Canon, Irmos acelaşi:

Somn n'ai dat genelor tale, până ce ai omorît toată patima dulceţii, şi te-ai făcut locaş curat Ziditorului tău.

Urmând năravurilor Eghiptencei cea înnegrită, şi cu lucrul şi cu numele, să obrăzniceşte a năpăstui cinstită vieţuirea ta prea înţeleaptă.

Slavă:

Mare improtivire ai arătat, îmbogăţindu-te cu Darul tămăduirilor, din bogăţia credinţei făcându-te mai mare adunării călugărilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Tăinuit se învăţă toţi prorocii naşterea ta cea netâlcuită Precurată, duhovniceşte însemnând şi spuind mai 'nainte tuturor, cele ce vor să fie.

Irmosul:

Intru adâncul greşelilor...

CONDACUL înainte prăznuirii, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii, şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Cum nu mă voi minunà de Fecioara ceea ce a născut, şi

de steaua ceeace a arătat pre cel născut? De pruncul cel înfăşat cu scutece, de maghii cei ce s'au închinat cu daruri! Văz şi ieslea prea proastă, şi îngerii înconjurându-o, şi lăudând cu cântări pre Stăpânul tuturor, şi strigând: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, celui ce a voit a se naşte prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Intru această lună în 24 de zile, pomenirea prea cuvioasei fecioarei mucenițe Evgheniei şi celor dimpreună cu dânsa.

Stih: Incununându-te mai 'nainte cu durerile Evghenie,

Te-ai văpsit, văpsea boită prin sabie.
In a douăzeci şi patra zi,
Evghenia de sabie se săvârşi.

Aceastǎ sfântǎ Evghenie a fost născută şi crescută din Roma cea veche, din părinți anume Filip şi Evghenia, cari luau într'un preț Alexandria dela împăratul, iară Evghenia furişindu-se dela părinții ei fugì dela dânşii într'o noapte în taină numai cu două slugi, şi îmbrăcându-se bărbăteşte, merse la un episcop, şi luând dumnezeescul Botez, şi tăindu-şi părul îşi puse numele Evghenie, şi mânecând foarte de noapte se duse la o mânăstire şi petrecea acolo cu tot felul de bunătăți, cu ostenele, cu trude şi cu nevoință şi cu stare de toată noaptea la rugăciune, şi atâta străluci ca un mare luminător, cât o rugară soborul monastirei, să ocârmuiască şi să ia grija monastirei asupra ei, întâmplându-se de a murit egumenul; carea smerindu-se de cuvintele lor, nu vrea, apoi silindu-se, a priimit, într'acestaş chip, dară nu fie cum cuvântul şi lauda a fost, ci adevărul a arătat pre Evghenie mare, şi luminat întru toți, iară şi fapta lui şi min'ea numai trăgeà pre toți minunat, ca magnetul pre fier, spre câştigarea bunătăților sale. Iară o femee bogată anume Melantia, ce se tâlcueşte negraia, neagră cu adevărat şi la suflet (o spurcată minte) dacă văzù pre Evghenie din fire frumos, cuprinzându-se de mare dragoste din vederea lui şi găsind o mincinoasă şi deşartă pricină, cum că are o boală îndelungată, şi va să i-o spue cu taină, că nu este cu putință într'alt chip a se izbăvì de dânsa, Evghenie fiind zdrobit cu inima şi mâhnit şi supuindu-se din prostime, la viclenile şi amăgitoarele cuvinte ale Melantiei, se plecă de merse, necunoscând vicleşugul, ci crezând că este bolnavă şi şezând lângă patul celeia ce bolia nu de boală ci de poftă trupească, iară Melantia căutând la fața Evgheniei, n'a putut mai mult a tăinuì focul poftei cel ce se ascundeà înlăuntrul ei, a început a grăì cuvinte de curvie: cu nesuferită poftă, zicea, şi cu nemăsurată dragoste sunt cuprinsă către tine, acestea şi mai multe zicând Melantia, iară cuvioasa Evghenia se ruşinà de neruşinarea acei curve, şi i-a răspuns ei groaznic: Taci o muere, taci, şi nu te ispiti a ne vătămà pre noi cu otrava balaurului celui vechiu, văz că te-ai gătit pre sine-ți mare locaş diavolului, depărtează te dela slugile lui Dumnezeu ispititoare, acestea şi mai multe zicându-i, iară ea umplându-se de nespusă ruşine împreună şi de mânie, s'a dus în cetate şi mergând la eparhul pârând pre Evghenie igumenul, cum că minunatul igumen al cutăreia monastiri, amăgind cu cuvinte înşelătoare pre femeile cele curate, a venit şi la mine, fiind îndrăzneț şi sumeț curvar, (iară eparh erà tatăl sfintei Evgheniei). Deci el fiind judecător cetăț.i, dacă a auzit aceasta, mâniindu-se foarte, îndată trimise cu grabă la monastire, poruncind să aducă la judecată pre Evghenie, ca pre un igumen, ce erà al monastirei şi pre călugări legați ca pre nişte vinovați şi mincinoşi slujitori, sau mai vârtos a zice răi lucrători, ca să stea de față şi să răspunză; deci dacă îi scoaseră la judecată şi o parte şi alta şi începù a grăì Melantia, ocărând pre minunatul acela igumen, şi batjocorindu-l şi dosădindu-l cu multe cuvinte, şi cu îndrăsnire strigând către toți şi arătându-l prietenilor cu degetul, ca pre un lucrător spurcat, şi pre cei de subt ascultarea lui ca pre nişte curvari, strigând zicea: Ascultați toți, că adevărul grăesc, (o lungă îți este răbdarea Doamne Atotputernice!) Atuncea Ev-

ghenie îndatăşi rupându-şi haina lui, zise către cei ce ereau de faţă cu multă îndrăsnire: s'ar cădeà nouă să mulţămim şi să suferim şi ocări şi batjocuri şi munci pre trup, iară ca să nu se facă de râs chipul ce purtăm (adică cinul călugăresc) eu sunt femee la fire, fiică de tată eparh şi judecător al meu iubit şi doamna lui îmi este mumă, carea m'a născut, şi aceştia fraţi că nu le voiu zice slugi. Aceastea zicând buna Evghenia, toţi se minunară, însă fieşte cine se va mira, auzind în ce chip a pedepsit dumnezeeasca judecată pre Melantia. Deci tatăl Evgheniei îndată lăsând şi slava şi bogăţia şi nălucirea lumească, se boteză şi se făcu păstor credincios cetăţii, şi petrecându-se din viaţa sa cu mucenie, omorât cu săbii de necredincioşi, s'a dus la veselia cereştilor locaşuri, iară maică-sa numai decât lăsând ţara cea streină şi dorind de moşia ei, se duse iară de locul acolo. Şi ieşind poruncă împărătească, ca să facă creştinii jertfa la idoli, au să li să dea morţi cumplite, deci Evgheniei, carea atâta strălucise făţişat către toţi pentru dorul ce avea către Hristos, îi legară de grumazi o piatră mare şi o a dat în apă, şi ieşind minunat sănătoasă, îi tăiară capul cu sabia, luându-şi sfârşitul chinurilor sale, şi veselă zbură către adevăratul său Mire.

Intru această zi, sfânta muceniţă Vasilla, cea mărturisit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Cine nu te-ar băgà pre tine în seamă tăiată fiind de sabie,

Muceniţă Vasilla, dumnezeeştii credinţe temelie.

Intru această zi, sfântul mucenic Filip tatăl sfintei Evgheniei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Omoară pre Filip ascuţitul sabiei,
Carele cu adevărat erà sabie cu două ascuţite împrotiva înşelăciunei

Intru această zi, sfinţii Protas şi Iachint famenii, ce au pustnicit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Suferind Iachinte şi Protasie tăerea capetelor de sabie.
Cele întâi răsplătiri a mucenicilor lui Dumnezeu aveţi moştenire.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nicolae monahul, ce a fost ostaş.

Stih: Canon se pune înaintea celor întreg înţelepţi în viaţă,
A lui Nicolae întreg înţeleapta viaţă.

Acesta a stătut pre vremea împărăţiei lui Nichifor oştean cu meşteşugul. Deci oştindu-se împăratul împotriva Bulgarilor, a eşit şi el împreună cu oştile, şi trecând pre la un loc, seara fiind, a găzduit la o casă de streini şi după ce a cinat împreună cu gazda, şi-a făcut rugăciunea s'a culcat să doarmă, iară ca pre la şase ceasuri din noapte fiica gazdei rănită de sataniceasca dragoste, s'a dus acolo unde dormea cuviosul, şi-l îmboldea trăgându-l pre el la ruşinata amestecare. Iară sfântul a zis către dânsa: Conteneşte o muere dela sataniceasca dragoste, şi nu voi ca şi tu să-ţi întinezi fecioria şi pre mine ticălosul să mă pogori în fundul iadului, iară ea depărtându-se puţin, iarăşi venià şi supăra pre cuviosul; iară el o a depărtat pre ea şi a doua oară, certându-o şi mustrându-o pre ea tare. Iară ea depărtându-se, iarăşi s'a întors beată fiind de dragoste. Atuncea sfântul a zis către dânsa: ticăloaso şi neruşinată nu vezi că te turbură dracii ca şi fecioria ta să o strice şi sufletul meu să-l muncească? Şi dupre urmare să te facă pre tine rîs şi defăimare la toţi oamenii? Nu vezi că şi eu sărmanul, mă duc la neamuri varvare, la războiu şi vărsare de sânge cu ajutorul lui Dumnezeu? Deci cum să-mi spurc eu trupul meu în vremea când mă duc la războiu? Acestea şi altele asemenea înfruntătoare cuvinte zicând dreptul către femee şi depărtându-o pre ea s'a ridicat în sus şi dupăce şi-a făcut rugăciunea, s'a dus la slujba sa. Iară în noaptea următoare îndată ce a adormit, a văzut că stă pre un munte înalt şi că lângă el stă un judecător, carele îşi aveà piciorul său cel drept pus peste cel stâng şi a zis către el: Vezi oastea despre o parte a Romanilor şi despre alta a Bulgarilor? Iară Niculae a răspuns: Aşa Doamne, văz că romanii înfrâng şi biruesc pre bulgari. Atuncea iarăşi i-a zis: Caută la mine: Iară el întorcându-se către el a văzut, că piciorul cel drept îl avea pre pământ. Iară pre cel stâng preste cel drept. Apoi întorcându-şi ochii către oşti, a văzut că vrăjmaşii Bulgari tăiau pre Romani. Iară dupăce a contenit războiul, a zis judecătorul către Nicolae: Ia seama bine locul omorâtelor trupuri, şi spune-mi ce vezi. Iară Nicolaie luând seama bine a văzut tot locul

acela plin de trupuri moarte a Romanilor căzuţi; şi între acelea vedea şi un loc verde şi frumos, ca şi cât s'ar culcă un om. Atuncea judecătorul acela a zis către Nicolae: Şi a cui socoteşti că este acel pat? Iară Nicolae a răspuns: prost şi neînvăţat sunt, Domnul meu. Zis'a către el iaraş acela: Patul carele vezi este al tău, şi pre el era să cazi şi tu împreună cu ceilalţi oşteni ai tăi morţi, dar fiindcă în trecuta noapte, ai azvârlit şi ai biruit pre balaurul cel cu trei împletituri, adecă pre femeia ce ţi-a dat războiu de trei ori, îndemnându-te la amestecare de ruşine, pentru aceasta tu singur te-ai mântuit pre sineţi din tăerea aceasta şi din moarte şi ţi-ai mântuit şi sufletul şi trupul tău. Deci nici moartea firească te va stăpâni, de vei sluji cu curăţie. Acestea văzându-le dreptul şi înspăimântându-se s'a deşteptat, şi sculându-se de pre pat şi-a făcut rugăciunea. Apoi întorcându-se înapoi cale de o zi, s'a suit într'un munte şi acolo cu linişte se ruga lui Dumnezeu pentru oastea Romanilor. Iară împăratul fiind că s'a dus la Clisura Bulgariei, s'au suit şi Bulgarii pre munte lăsând spre paza locului ca la o mie cinci sute de oşteni pre care i-au tăiat Romanii. Deci mândrindu-se pentru biruinţa aceasta, s'au lenevit, şi dar într'o vreme, ci toţi Romanii dormiau fără de grijă şi fără de pază, au venit noaptea asupra lor bulgarii, şi mai pre toţi împreună cu Impăratul Nichifor i-au pus subt sabie. Atuncea dreptul Nicolae, aducându-şi aminte de vedenia ce a văzut, a mulţămit lui Dumnezeu şi s'a întors înnapoi plângând şi tânguindu-se. Apoi ducându-se la o monastire, a luat shima monahicească, şi slujind cu curăţie lui Dumnezeu ani destui, s'a făcut prea desăvârşit şi mare părinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Ahaic, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Ahaic toată intinăciunea sufletească a lepădat,
Şi cu toată bucuria, capul sabiei şi-a dat.

Intru această zi, prea cuviosul Antioh, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Urăciune eră lui Antioh toate grijile din viaţă,
Deşi toată viaţa sa o a petrecut cu dulciaţă.

Intru această zi cuviosul Vitimion cu pace s'a săvârşit.

Stih: Dezbrăcându-şi Vitimion trupul cel stricăcios,
Il va luà pre el la inviere nestricăcios.

Intru aceasta zi, cuviosul Afrodisie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Foarte frumos Afrodisie s'a aflat,
Ca cel ce a murit, şi îndulcirile lumeşti nu le-a gustat.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Vieţuind Grat, înger se nădăjduià a fi,
Iar după moarte om se vădi a fi.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Ahmed carele a mărturisit în Constantinopole la anul o mie şase sute optzeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Credinţa lui Hristos, decât toate mai mare a fi,
Ahmed strigând prea mare cunună priimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului „celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, „cela ce bine este cuvântat şi „prea slăvit."

Să stropească apă de sus norii, că cel ce ş'a pus norii cu cinste spre suire, de norul Fecioara, fiind purtat, vine să străluciască lumină neînserată, celor ce erau mai nainte întunecaţi şi întru nevoi.

Oastea dumnezeeştilor îngeri bine te găteşte, a lăuda umilinţa Domnului cea negrăită; maghilor întâmpinaţi, păstori sârguiţi, venit-a cel mai 'nainte zis, Hristos aşteptarea şi mântuirea neamurilor.

Ce este această prea mare şi streină minune! cum te voiu purtà pre tine, cel ce porţi cu cuvântul toate? Negrăită este naşterea Fiului meu celui fără de început! zis-a cea Preacurată, pre Hristos, în braţe purtându-l cu frică.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Descoperit-ai tuturor adevărinţa scripturilor celor de Dumnezeu date, îmbărbătând partea cea femeiască, şi pre toţi i-ai minunat prea cinstită; pre cari i-ai şi adus crezând luminat în Hristos, prea fericită.

De faţă ai arătat nebunia idolilor, cu dumnezeeştile tale învăţături prea lăudată, logodind mulţime nenumărată de fecioare, lui Hristos împăratului tuturor, luminându-se cu sângiurile mucenicilor.

Slavă:

Văzând viaţa ta cea purtătoare de lumină, mărita Vasilla, dumnezeeşte s'a logodit lui Hristos, părăsind toate desfătările trupeşti; şi acum s'a învrednicit bucuriei mucencilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Rana morţii o ai tămăduit, născând mai pre sus de fire pre viaţa cea ipostatnică, Fecioară cu totul fără prihană, Născătoare de Dumnezeu curată. Pentru aceasta veselindu-ne, te numim pre tine izvor al nemuririi.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucră„rile s'a despărţit cu dumne„zeeasca poruncă; pre Haldei „arzând, iar pre credincioşi ră„corind, pre cei ce cântau: Bi„necuvântaţi toate lucrurile „Domnului, pre Domnul".

De înălţimea tainei celei negrăite cu adevărat, acelui ce a acoperit cerurile cu cunoştinţa, Stăpâna cea fără prihană s'a minunat şi a zis: Scaunul ceresc se aprinde, ţindu-te pre tine, şi în ce chip Fiul meu te voiu purtà eu?

Porţi asemănare părintească Fiul meu, şi cum sărăcind ai luat asemănarea robului? Cum te voiu culcà în ieslea dobitoacelor? Pre tine carele ai scăpat pre toţi de dobitocie; slăvesc milostivirea ta.

Bucură-te tot pământul! Iată Hristos se apropie născându-se în Vitleem. Mare veseleşte-te, saltă adunarea proorocilor, văzând astăzi plinirea cuvintelor voastre, şi toţi drepţii vă bucuraţi!

Alt Canon, Irmos acelaşi:

In râu bărbăteşte şi în foc cu răbdare te-ai ispitit; că cele protivnice firei cu tărie le-ai trecut, slăvind pre Hristos, şi cu credinţă strigând: Bine te cuvintez pre tine Hristoase în veci!

Cu minunată cuviinţă arătându-se ţie Hristos, fiind închisă în temniţă te hrăneşte din destul, şi prin naşterea sa te împreună cu oştile cele de sus, slăvindu-l pre el în veci, Cuvioasă.

Mirele tău cu cuviinţă te împodobeşte cu cununi îndoite, de Dumnezeu înţelepţită Evghenio, şi cămară luminată ca unul ce este drept îţi dă; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Darul lui Dumnezeu în chip luminat luminându-te pre tine acum, te împodobeşte în locaşurile cereşti; pre carele roagă-l neîncetat, ca să dobândim ertarea greşelilor, noi cei ce săvârşim pomenirea ta cugetătoare de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Izvor limpede de nemurire te ştim pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui cel nemuritor; carele fereşte de moarte pre toţi, cei ce-l prea înalţă pre dânsul întru toţi vecii.

Irmos:
Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc...

Peasna 9, Irmos:

Fiul părintelui celui fără de început Dumnezeu şi „Domnul, întrupându-se din Fecioară s'a arătat nouă; ca să lumineze cele întunecate şi să „adune cele risipite. Pentru „aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvim".

Văzut-ai fost, pre cât era cu putinţă a te vedeà proorocii; iar în vremile cele mai de pe urmă om făcându-te, te-ai arătat tuturor oamenilor în Vitleem cetatea Iudei, steaua arătându-te pre tine, netâlcuit de cititorii stelelor.

Să cânte bucurându-se împărăţiile a tot pământul, şi moştenirile neamurilor să se veselească; munţii şi văile, rîurile, marea şi toată zidirea, pre Domnul cel ce s'a născut, acum să-l slăvească.

Iată la ale sale vine prea sfântul Cuvânt, în trup sfânt înstreinat cu streină naştere, aducând la sine lumea cea înstreinată; pre acesta să-l lăudăm, carele pentru noi sărac s'a făcut.

O Fiule prea dulce! Cum te voiu hrăni, pre tine cela ce dai

hrană? Cum te voiu ţineà pre tine, cela ce ţii toate cu voia! Cum te voiu înfăşà pre tine, cela ce înfăşori tot pământul cu negură? Strigat-a prea sfânta Stăpână; pre care cu credinţă o slăvim.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Locuind în locaşurile cele cereşti slăvită, acum te-ai învrednicit arătat desfătării raiului, cu fecioarele şi cu muceniţele ca o muceniţă adevărată, curată fecioară Evghenie prea fericită.

Dobândit-ai dorirea cea mai pre sus de gând şi de cuget, stăruind luminat înaintea dorirei celei desăvârşit; şi cu razele cele dătătoare de lumină ale Treimei celei stăpânitoare aevea ai strălucit, de Dumnezeu înţeleptită Evghenie prea fericită.

Purtând mărito candela fecioriei nestinsă, te-ai împodobit cu cununa muceniei; şi acum nu înceta rugându-te, ca cu rugăciunile tale să ne mântuim, cei ce cu bună credinţă şi cu dragoste te cinstim, Evghenie pururea pomenită.

Slavă:

Către dumnezeeasca răcoare ai ieşit acum, trecând cu vitejie prin focul chinurilor cel nesuferit, şi prin apa cea furioasă a supărărilor, muceniţă Evghenio prea bună. Roagă-te lui Hristos să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca o lână zămislind în pântece ploaia cea cerească, născut-ai pre cela ce dă nemurire celor ce îl laudă cu credinţă Preacurată, şi pre tine cea fără prihană te slăvesc, ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul părintelui celui...

SVETILNA înaintea prăznuirii.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cela se locueşte întru lumina cea neapropiată, şi împreună ţine toate pentru milostivirea cea negrăită, din Fecioară se naşte, şi cu scutece se înfaşă ca un prunc în peşteră, şi în ieslea dobitoacelor se culcă; să ne grăbim a veni în Vitleem la închinarea lui împreună cu maghii, aducându-i roduri de fapte cuvioase, ca nişte daruri.

Slavă a sfintei.

Nici o sminteală nu s'a arătat spre nevoinţele cele desăvârşit, slăbiciunea femeească, întărită fiind cu nevăzută puterea ta Hristoase, prin care muceniţa Eveghenia vitejeşte a biruit; a căreia prăznu-

ire o ai împreunat acum cu cinstită şi de Dumnezeu purtătoare Naşterea ta, care ai luat Stăpâne din sfânta Fecioară.

Şi acum, a Inainte prăznuirii.

Laudă să aducem credincioşilor Fecioarei Mariei, că iată acum vine în cetatea Vitleemului, să nască pre Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta alergaţi maghilor cu daruri cu steaua, ca să vă închinaţi împreună cu noi; şi voi păstori grăbiţi-vă a strigă cu îngerii: Slavă celui ce s'a născut în peşteră şi în iesle.

LA HVALITE

Stihirile pe 6, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingereştile puteri...

O mai pre sus de minte şi negrăite minuni! Dumnezeu se naşte pre pământ pentru milostivire, îmbrăcându-se cu chip de rob; ca să răpească din robia celui strein, pre cei ce strigă cu dragoste fierbinte: Binecuvântat eşti Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Vino Israile cel împietrit la inimă, leapădă norul cel pus asupra sufletului tău; cunoaşte pre Ziditorul, cel ce s'a născut în peşteră. Acesta este aşteptarea neamurilor, acesta va strică prăznuirile tale, fiindcă nu te supui a strigă: Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Să mergem toţi unde Hristos se naşte, având în minte steaua credinţei; acolo mergând cu gândul, să-l întâmpinăm; în Vitleemul Iudei îl vom vedeà pre dânsul născându-se, şi să-i aducem vrednice daruri, faptele cele bune.

Să dăm slavă lui Dumnezeu credincioşilor, celui ce pentru multa milostivire s'a întrupat, şi cu sărăcia şi cu smerenia sa a îmbogăţit pre toţi cei ce sărăcise mişeleşte; să lăudăm pre cel ce a dat frumseţea cea dintâiu, celor ce strigă cu credinţă: Binecuvântat eşti Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Soare Fiule! cum te voiu ascunde în scutece? Cum voiu hrăni cu lapte pre hrănitorul a toată făptura? Cum te voiu ţinea pre mâini pre tine cela ce ţii toate? Cum voiu căutà spre tine cu îndrăzneală? Spre carele a căutà nu îndrăznesc cei cu ochi mulţi, ceea ce nu ştie de nuntă, ţinând pre Hristos, acestea a grăit.

Cu cântări nouă strigaţi păstorilor, lepădaţi astronomilor cuvintele cele vrăjitoreşti, izvorâţi munţi şi dealuri bucurie. Veniţi fiicele împăraţilor, spre bucuria Născătoarei de Dum-

nezeu; să zicem popoare: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru slavă ţie.

Slavă, aceeaşi Podobie.

Vino Vitleeme, găteşte cele de naştere, mergi Iosife de te scrie cu Maria; prea cinstită iesle, de Dumnezeu purtătoare scutece, în voi Viaţa înfăşindu-se, va rumpe legăturile morţii, strigând pre oameni spre nemurire, Hristos Dumnezeul nostru.

Şi acum, asemenea:

O fericit pântecele tău fiica lui Dumnezeu! Care cu înţelegere mai mare decât Cerul te-ai arătat; că acela pre carele nu-l încape Cerul, tu îl cuprinzi purtându-l! O fericite ţâţele fecioarei, din care suge cel ce hrăneşte toată suflarea Hristos, cel ce trup ş'a alcătuit din Fecioara, carea nu ştie de bărbat.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Casă a tot ziditorului, te-ai arătat o Fecioară, că întru tine sălăşluindu-se Domnul slavei, vine acum să se nască.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Prunc mic în Vitleem din Fecioară, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, în ieslea dobitoacelor se naşte, o minune!

Stih: Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat.

Cetele îngerilor cele înţelegătoare, întru cei de sus cu păstorii strigaţi, şi cu maghii, lui Dumnezeu celui ce s'a născut, slavă ţie!

Slavă, glasul şi podobia, aceiaşi:

Slavă ţie Părinte şi Fiule şi Duhule, prin care s'a aşezat taina cea înfricoşată, pentru a doua naştere a oamenilor.

Şi acum, asemenea:

Bucură-te ceeace ai născut viaţa lumii, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Duhul Sfânt, spre mântuirea tuturor.

CADE-SE A ŞTI:

De se va întâmplă Duminica cea inaintea Naşterei lui Hristos, a sfinţilor Părinţi, în 24 Decemvrie.

SÂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile Invierei 4. Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii glas al 6-lea: *Peşteră bine te împodobeşte...* La Stihoavnă, Stihirile Invierei, şi ale Nascatoarei de Dumnezeu după obiceiu, Slavă, Şi acum, a Nascătoarei. Troparul Invierei, Slavă, şi acum, al Înainte prăznuirii. Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm, cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toata, La Doamne stri-

gat-am, Stihirile pe 10, şase ale Părinţilor şi patru ale Inainte prăznuirii, Slavă a Părinţilor, glas acelaşi: *Daniil bărbatul doririlor...* Şi acum, a Inainte prăznuirii: *Peşteră bine te împodobeşte, că Mieluşaua vine...* Apoi Vohod, Lumină lină, Prochimenul zilei, şi citirile Părinţilor. La Litie, Stihirile Inainte prăznuirii scrise la rând, la Doamne strigat-am, în 24. Slavă a Părinţilor: *Veniţi iubitorilor de praznic...* Şi acum: *Vitleeme bine te împodobeşte...* La Stihoavnă, Stihirile Inainte prăznuirii însăşi podobia: *Casa Eufratului...* Stih: *Dumnezeu dela amiazăzi va veni...* Apoi: *Vitleeme pământul Iudei...* Stih: Doamne auzit-am auzul tău: *Veniţi toţi să cinstim Naşterea lui Hristos...* Slavă: *Bucuraţi-vă prooroci cinstiţi...* Şi acum, a Inainte prăznuirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirei noastre...* Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru, la binecuvântarea pâinilor, Troparul Părinţilor: *Mari sunt isprăvile credinţei...* de două ori, şi al Inainte prăznuirii odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinţilor: *Mari sunt isprăvile credinţei...* Şi acum, a Inainte prăznuirii: *Scrisus'au oarecând...* După întâia Catismă, Sedealna Părinţilor: *Intru părinţi Dumnezeule...* Slavă, Şi acum, tot aceea. După a doua Catismă, Sedealna: *Praznic de bucurie prăznuim credincioşilor...* Slavă, Şi acum, tot aceea. Apoi: Fericiţi cei fără prihană... Troparele: *Soborul îngeresc...* Ectenia şi Sedealna Părinţilor, glas al 8-lea: *Pre Avraam, pre Isaac şi pre Iacov...* Slavă, Şi acum,: *Din sânurile părinteşti pogorându-te...* Apoi Antifoanele, Prochimenul glasului, Evanghelia Invierei. Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50, Stihira Invierei. CANOANELE: al Părinţilor pe opt: *Pre cel ce a acoperit cu valul mărei...* de două ori, şi Troparele pe 6. Şi alt Canon al Inainte prăznuirii pe 6: Hristos se naşte... într'amândouă stranile împreună. După a 3-a Peasnă, Ipacoi al Părinţilor: *Ingerul a răcorit cuptorul tinerilor...* După a 6 Peasnă, Condacul Părinţilor: *Vitleeme veseleşte-te, Eufrato bucură-te...* şi I c o s u l, şi citim Prologul. La a 9-a Peasnă, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Apoi Svetilna Părinţilor: *Din seminţia lui Avraam iese...* Slavă: *Cei mai aleşi dintre Patriarhi...* Şi acum, a Inainte prăznuirii: *Vitleeme veseleşte-te şi tu Eufrato bucură-te...* La Lăudări, Stihirile Părinţilor 3, şi ale Inainte prăznuirii 3, Slavă a Părinţilor: *Adunarea învăţăturilor legei...* Şi acum, *Prea binecuvântată eşti...* Slavoslovia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierei numai. Ecteniile şi Otpustul. Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri, Troparul Invierei. Slavă al Părinţilor, Şi acum, a Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Părinţilor şi al Inainte prăznuirii le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Părinţilor, Peasna 3-a pe 4, şi ale Inainte prăznuirii, Peasna a 6-a pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, al Părinţilor, şi al Inainte prăznuiri, Slavă, Condacul Părinţilor, Şi acum, al Inainte prăznuirii. Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia Părinţilor, iară a Duminicei rândului se lasă.

Cade-se a şti, pentru Ciasurile care se cântă în ajunu Naşterei lui Hristos.

De se va întâmplà Naşterea lui Hristos Duminică sau Luni, Ceasurile le cântăm mai 'nainte Vineri; iară de se va întâmplà Naşterea lui Hristos Marţi, sau Miercuri, sau Joi, sau Vineri, sau Sâmbătă, atuncia Ciasurile le cântăm în ajun.

Să se ştie iarăşi: Când cade ajunul Sâmbătă sau Duminică, atuncia Vineri Liturghie nu se face, ci numai Ceasurile şi Vecernia la vremea ei.

RÂNDUIALA

CEASURILOR

Care se cântă în ajunul naşterei Domnului nostru Iisus Hristos.

La începutul Ceasului al doilea din zi, luând Paraeclisiarhul binecuvântare, trage clopotul, şi adunându-ne în biserică, se îmbracă Preotul în Felon, iară Diaconul în Stihar; apoi se pune Analoghiul în mijlo-

cul bisericei, în dreptul uşilor împărăteşti, şi iese Diaconul în mijlocul bisericei, şi închinându-se de trei ori, zice cu glas:

Binecuvintează, Stăpâne!

Iară preotul stând înaintea Sfintei Mese însemnează cu cădelniţa cruciş spre răsărit, şi zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru...

Iară citeţul zicând Amin, începe:

Slavă ţie Dumnezeul nostru...

Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... **Şi după vosglas** Doamne miluește, **de 12 ori.** Slavă, Şi acum Veniţi să ne închinăm... **de trei ori.**

Şi citeţul citeşte înainte.

Iară Preotul cădeşte sfântul Altar, şi sfintele icoane, pe cel mai mare, pre fraţi, şi pre citeţ şi toată biserica, mergându-i înainte diaconul cu lumânarea aprinsă.

Psalm 5-a:

Graiurile mele ascultă-le, Doamne; înţelege strigarea mea; ia aminte glasul rugăciunei mele, Impăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către tine mă voiu rugà Doamne. Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voi stà înaintea ta şi mă vei vedeà. Că Dumnezeu, cel ce nu voeşti fărădelege, tu eşti. Nu va locui lângă tine cel ce vicleneşte, nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urât-ai pre toţi cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pre toţi cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor şi vicleanul, urăşte Domnul. Iară eu întru mulţimea milei tale voiu intrà în casa ta, închina-mă-voiu spre sfântă Biserica ta, întru frica ta. Doamne povăţueşte-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deşartă: groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cază din cugetele sale; dupre mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pre dânşii, că te-au amărât, Doamne. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucurà, şi te vei sălăşlui întru dânşii, şi se vor lăudà întru tine cei ce iubesc numele tău. Că tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

Psalm, 44:

Răspuns-au inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele Impăratului. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab. Impodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'au Darul în buzele tale, pentru aceasta te-a blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac. Incinge sabia ta, preste coapsa ta, Puternice. Cu podoaba ta şi cu frumuseţea ta; şi încordează, şi bine sporeşte, şi împărăţeşte, pentru adevărul, şi blândeţea, şi dreptatea; şi te va povăţui minunat dreapta ta. Săgeţile tale ascuţite-s, Puternice, noroadele subt tine vor cădeà, în inima vrăjmaşilor Impăratului. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptăţei, toiagul împărăţiei tale. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-au uns pre tine. Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult de cât pre părtaşii tăi. Smirna şi stacti şi casia din hainele tale; din palaturi de piluri, din care te-au veselit fetele împăraţilor întru cinstea ta. Inainte a stătut împărăteasa, de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită. Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită pre norodul tău şi casa părintelui tău. Şi va pofti Impăratul frumuseţea ta, că acesta este Domnul tău, şi te vei închina lui. Şi fata Tirului cu daruri: feţei tale se vor ruga bogaţii norodului. Toată mărirea fiicei Impăratului din lăuntru, cu lanţuri de aur înfăşurată, împodobită. Aduce-se-vor Impăratului, fecioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ţie; Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie. Aduce-se-vor în biserica Impăratului. In locul părinţilor tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânşii boieri preste tot pământul. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul şi neamul. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ţie în veacul veacului.

Psalmul 45:

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turburà

pământul și se vor mută munții în inimile mărilor. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui. Pornirile rîurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a locașul său cel prea înalt. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-a glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pre pământ; stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâmă și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc. Indeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu; înălța-mă-voiu pre pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori, Doamne miluește de trei ori.

Slavă, Troparul glasul al 4-lea.

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece naşterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea naşterei, şi nici un loc nu erà de sălăşluire; ci ca un palat frumos, peştera împărătesei s'a arătat. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai nainte căzut.

Și acum:

Ce te vom chemà, o ceea ce eşti plină de Dar; Cer? că ai răsărit Soarele dreptăţei; rai? că ai odrăslit floarea nestricăciunei. Fecioară? că ai rămas nestricată. Maică curată? că ai avut în sfintele tale braţe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Apoi Samoglasnicile acestea, facerea lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului, glas al 8-lea:

Vitleeme găteşte-te, bine te împodobeşte iesle, peşteră priimeşte; adevărul a venit, umbra a trecut şi Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se ca şi noi şi îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam se înnoeşte, împreună cu Eva strigând: Pe pământ bună voinţă s'a arătat, ca să mântuiască neamul nostru. **De două ori fără de Stih.**

Apoi Stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Acum proorocia proorocilor vine să se plinească, care cu taină grăeşte: Şi tu Vitleeme pământul Iudei, nici cum nu vei fi mai mic între Domni, mai 'nainte gătind peştera; că din tine va ieşi mie dupre trup povăţuitor neamurilor din curata Fecioară, Hristos Dumnezeu, carele va paşte pre poporul său noul Israil; toţi să-i dăm slavă.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut; Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Iară aceasta, Apoi Slavă, glas al 8-lea:

Acestea a zis Iosif către Fecioara: Marie! Ce lucru este

acesta, care văz întru tine? Nu mă pricep, şi mă minunez! Şi cu mintea mă spăimântez. Ascunde-te dela mine degrab. Marie! ce lucru este acesta, care văz întru tine? In loc de cinste ruşine, în loc de veselie întristare, în loc ca să mă laud, ocară mi-ai adus mie. Nu voiu mai puteà suferi defăimarea oamenilor, pentrucă de la preoţi din Biserica Domnului ca pre o nevinovată te-am luat, şi ce este aceasta ce se vede?

Şi acum, tot aceasta. Apoi prochimenul glasul al 4-lea:

Domnul a zis către mine, Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine şi-ţi voiu da ţie, neamurile moştenirea ta, şi biruinţa ta marginile pământului.

Din proorocia Miheel citire. Cap. 5. Vers 2:

Acestea grăeşte Domnul: Şi tu Vitleeme casa Eufratului, au doară mic eşti a fi întru miile Iudei? Că din tine va ieşi mie căpetenie, ca să fie întru Israil, şi ieşirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta da-i va pre ei până la vremea întru carea Născătoarea va naşte şi rămăşiţele fraţilor lui se vor întoarce la fiii lui Israil; şi va stà şi va vedeà, şi va paşte turma sa cu tărie Domnul. Intru slava numelui Domnului Dumnezeului său vor fi; că acuma se va mări până la marginea pământului.

APOSTOL.
Din cartea cea către Evrei, a sfântului apostol Pavel, citire.
Cap, 1, Vers 1.

In multe feluri, şi în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind Părinţilor prin prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă, a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moştenitor tuturor, prin carele şi veacurile a făcut. Carele fiind raza slavei, şi chipul statului lui, şi purtând toate cu cuvântul puterei sale, prin sine singur făcând curăţire păcatelor noastre, a şezut deadreapta scaunului slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se de cât îngerii, cu cât a moştenit un nume mai strălucit decât dânşii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut? Şi iarăşi: Eu voi fi lui Tată, şi acela va fi mie Fiu. Şi iarăşi când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Şi să se închine lui toţi îngerii lui Dumnezeu. Şi către îngeri zice: Cela ce face pre îngerii săi duhuri, şi slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăţiei tale. Iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre părtaşii tăi. Şi iarăşi: Intru început tu Doamne ai întemeiat pământul, şi lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâneà, şi toate ca o haină se vor învechi, şi ca o îmbrăcăminte le vei înfăşurà, şi se vor schimbà; iară tu acelaş eşti, şi anii tăi nu se vor împuţinà.

Evanghelia dela Mateiu:
Cap, 1-iu, Vers 18.

Naşterea lui Iisus Hristos aşà a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria cu Iosif, mai 'nainte de a se adunà ei, s'a aflat având în pântece din Duhul sfânt. Iară Iosif bărbatul ei drept fiind, şi nevrând să o vădească, a vrut pre ascuns să o lase pre dânsa. Şi acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, zicând: Iosife fiul lui David! nu te teme a lua pre Maria femeea ta, că ce s'a zămislit într'însa este din Duhul sfânt; şi va naşte fiu şi vei chemà numele lui IISUS; că acesta va mântui pre poporul său de păcatele lor. Iară acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceeace s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: „Iată Fecioara în pântece va aveà, şi va naşte fiu, şi vor chemà numele lui Emmanuil, ce se tâlcueşte: Cu noi Dumnezeu. Şi sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului, şi a luat pre femeea sa. Şi nu o a cunos-

cut, până ce a născut pre Fiul său cel dintâi născut, şi a chemat numele lui IISUS,

Apoi zice citețul.

Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul tău, şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte mă de clevetirea oamenilor, şi voiu păzi poruncile tale. Fața ta arată-o preste robul tău şi mă învață îndreptările tale. Să se umple gura mea de lauda ta Doamne ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

Apoi: Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime...
Şi după: Tatăl nostru...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește, de 40 de ori.
Şi rugăciunea:

Cela ce în toată vremea şi în tot ceasul, în Cer şi pre pământ eşti închinat şi slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive şi mult îndurate; carele pre cei drepți iubeşti, şi pre cei păcătoşi milueşti, carele pre toți chemi la mântuire, pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Insuți Doamne priimeşte şi rugăciunile noastre în ceasul acesta, şi îndreptează viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte; şi ne izbăveşte pre noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ingrădeşte-ne pre noi cu sfinți tăi îngerii; ca cu mijlocirea lor fiind păziți şi povățuiți, să ajungem la unirea credinței, şi la cunoştința slavei tale celei neapropiate. Că binecuvântat eşti în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluește de trei ori: Slavă, Şi acum.

Ceace eşti mai cinstită...
Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul.

Dumnezeule milostiveşte-te spre noi...

Şi rugăciunea:

Hristoase lumina cea adevărată, care luminezi şi sfințeşti pre tot omul ce vine în lume, să se însemneze preste noi lumina feței tale, ca într'însa să vedem lumina cea neapropiată; şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor tale; pentru rugăciunile preacuratei Maicei tale, şi ale tuturor sfinților tăi, Amin.

CEAS AL TREILEA

Veniți să ne închinăm... **De trei ori.**

Apoi aceşti Psalmi.
Psalm 66.

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne blagosloveşte, luminează fața ta spre noi şi ne milueşte, ca să cunoaştem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule mărturisească-se ție noroadele toate. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, şi neamurile pre pământ vei povățui. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate. Pământul ş-a dat rodul său. Blagosloveşte ne pre noi Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagosloveşte-ne pre noi Dumnezeule, şi să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Psalm 86.

Temeliile lui în munții cei sfinți, iubeşte Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălaşele lui Iacob. Prea slăvite s'a grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu. Aduce-mi-voi aminte de Raav şi de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine, şi iată cei de altă seminție, şi Tirul, şi norodul Arapilor aceştia s-au născut acolo. Maică, Sionului va zice omul şi om s'a născut într-însul, şi însuşi cel prea înnalt l-a întemeiat pre dânsul. Domnul va povesti în scriptura noroadelor, şi a boierilor acestora ce s'au născut într'însul. Precum al

celor ce se veselesc, tuturor le este locașul la tine

Psalm 50.

Miluește-mă Dumnezeule, dupre mare mila ta. Și dupre mulțimea îndurărilor șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, și să biruești când vei judeca tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate, și cele ascunse ale înțelepciunei tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voiu albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Intoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu-l lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirei tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Invăța-voiu pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirei mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne întru bună voirea tă, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atuncea bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atuncea vor pune pre altarul tău viței.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori.
Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece naşterea cea mai presus de fire. Și a sosit vremea naşterii, şi nici un loc nu era de sălăşluire; ci ca un palat frumos, peştera Împărătesei s'a arătat. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfinţii apostoli, să miluească sufletele noastre.

Apoi aceste Samoglasnice, glasul al 6-lea:

Acesta este Dumnezeul nostru, şi nu se va socoti altul ca dânsul carele s'a născut din Fecioara, şi cu oamenii împreună a vieţuit. In iesle sărăcească Fiul unul născut culcându-se, se vede om; cu scutece se înfaşă Domnul slavei, şi steaua vesteşte maghilor spre a lui închinăciune; şi noi cântăm: Treime sfântă, mântueşte sufletele noastre.

De două ori, fără stih; apoi Stihul:

Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 8-lea.

Mai 'nainte de Naşterea ta văzând taina Doamne, cu cutremur oştile îngereşti s'au spăimântat, căci ca un prunc

mic a fi ai binevoit, cela ce Cerul l-ai împodobit cu stele; și în ieslea dobitoacelor te-ai culcat, cela ce ţii cu mâna toate marginile pământului. Că cu o rânduială ca aceasta s'a cunoscut milostivirea ta Hristoase; mare este mila ta, slavă ţie.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Tot aceasta. Apoi slavă, glasul al 3-lea

Iosife spune nouă, cum pre Fecioara, care o ai luat din cele sfinte, având în pântece, o aduci în Vitleem? Eu, zice, proorocii am cercat, şi înştiinţare luând dela înger m'am încredinţat, că pre Dumnezeu va naşte Maria nepovestit; la a căruia închinăciune maghii dela răsărit vor veni cu daruri cinstite. Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Doamne slavă ţie.

Și acum, tot aceasta.
Prochimen, glasul al 4-lea:

Că prunc s'a-născut nouă Fiul, și s'a dat nouă

Stih:

A căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui.

Din proorocia lui Varuh citire.
Cap. 3. Vers. 36.

Acesta este Dumnezeul nostru, și nu se va adauge altul spre dânsul. Aflat-a toată calea științei, și o a dat lui Iacov slugei sale, și lui Israil celui iubit de dânsul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea carea este în veac. Toți cei ce se țin de dânsul au viață, iară cei ce o au lăsat vor muri. Intoarce-te Iacove, și te apucă de dânsa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia lauda ta, și cele de folos ție limbei streine. Fericiți suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'au arătat nouă.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Galateni, a sfantului apostol Pavel, citire.
Cap. 3, Vers 23.

Fraților, mai 'nainte de venirea credinței supt lege eram păziți, încuiați spre credința care era să se descopere. Pentru aceasta legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm. Iară dacă a venit credința, nu mai suntem supt învățător, că toți suntem fiii lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Și ori câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat. Nu este Iudeu, nici Ellin, nu este rob, nici slobod, nu este parte bărbătească, nici femeiască; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus. Iară de sunteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sămânță sunteți, și dupre făgăduință moșteni.

Evanghelia dela Luca.
Cap. 2, Vers 1.

In zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesarul August, să se scrie toată lumea, (Această înscriere întâi s'a făcut domnind. în Siria Kirineu). Și mergeau toți să se scrie, fiecarele în cetatea sa. Și s'a suit și Iosif din Galileia din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Vitleem (pentrucă erà din casa și din seminția lui David), să se scrie cu Maria cea logodită lui femee, fiind grea. Și a fost când erau ei acolo, s'au împlinit zilele să nască; și a născut pre fiul său cel întâi născut și l-a înfășat, și l-a culcat în iesle, pentrucă nu aveau ei loc în casă. Și erau păstori într'aceeași lature priveghind și păzind streji de noapte împrejurul turmei lor. Și iată, îngerul Domnului a stătut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor; și s'au înfricoșat cu frică mare. Și le-a zis îngerul: Nu vă temeți, că iată vă vestesc bucurie mare, care va fi la tot poporul: că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, carele este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și aces-

ta va fi vouă semnul: Aflaveţi un prunc înfăşat, culcat în iesle. Şi îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulţime de oaste cerească, lăudând pre Dumnezeu şi zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace, între oameni bunăvoire. Şi au fost dacă s'au dus dela dânşii îngerii la Cer, au zis păstorii unii către alţii: Să mergem dar până în Vitleem, şi să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul a arătat nouă. Şi au venit degrab, şi au aflat pe Maria şi pe Iosif şi Pruncul culcat în iesle. Şi văzând au spus pentru cuvântul ce li se grăise de Pruncul acesta. Şi toţi cei ce au auzit s'au mirat de cele ce li s'au spus de păstori. Iar Maria păzià toate acele cuvinte, strângându-le în inima sa. Şi s'au întors păstorii, slăvind şi lăudând pre Dumnezeu, pentru toate ce au auzit şi au văzut, precum li s'au vorbit.

Apoi zice citeţul.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...

Şi după Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci,

Doamne miluește de 40 de ori.
Şi rugăciunea:

Cela ce in toată vremea...

Slavă, Şi acum.

Ceea ce eşti mai cinstită...
Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Pentru rugăciunile sfinţilor...

Şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotputernice, Doamne fiule unule născut Iisuse Hristoase, şi Duhule sfinte; o Dumnezeire, o putere, milueşte-mă pre mine păcătosul, şi cu judecăţile care ştii, mântueşte-mă pre mine nevrednicul robul tău; că binecuvântat eşti în vecii vecilor, Amin.

Vezi La Evanghelia Ceasului al treilea şi al şaselea se cădeşte sfântul Altar, şi icoanele, pre cel mai mare, şi stranele numai, iară la al noulea Ceas, se cădeşte toată biserica ca şi la Ceasul intâi.

CEAS AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm... **de trei ori.**

Apoi aceşti Psalmi.
Psalm 71.

Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, şi dreptatea ta fiului împăratului. Să judece pre norodul tău întru dreptate, şi pre săracii tăi întru judecată. Să ia munţii pacea norodului şi dealurile dreptate. Judecă-va pre săracii norodului şi va mântui pre fiii săracilor, şi va smer, pre cel clevetitor. Şi va rămânea cu soarelei şi mai înainte de luna neamului neamurilor., Pogorâ-se-va ca ploaea pre lână, şi ca o picătură ce pică pre pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea, şi mulţimea păcei, până ce se va lua luna. Şi va domni dela mare până la mare, şi dela râuri până la marginile lumei. Inaintea lui vor cădea Eteopleanii, şi vrăjmaşii lui ţărâna vor linge, împăraţii Tarsisului şi Ostroavele daruri vor aduce; împăraţii Aravilor şi Savva daruri vor aduce. Şi se vor închina lui toate împărăţiile pământului, toate neamurile vor sluji lui. Că a izbăvit pre săracul dela cel puternic, şi pre mişelul, căruia nu-i era ajutor. Nu se va îndura de cel sărac şi mişel, şi sufletele săracilor se va mântui. De camătă şi de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, şi cinstit numele lui înaintea lor. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Araviei, şi se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pre dânsul. Fi-va întărire pre pământ peste vârfurile munţilor, prea se va înălţă, mai pre sus decât Livanul rodul

lui. Şi vor inflori din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui. Şi se vor blagoslovi întru el toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pre el. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuşi. Şi bine este cuvântat numele slavei lui în veac şi în veacul veacului. Şi se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie!

Psalm 131:

Adu-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţele lui, că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iacov: De voiu intra în locaşurile casei mele, de mă voiu sui pe patul aşternutului meu, de voiu da somn ochilor mei, şi genele mele dormitare, şi odihnă tâmplelor mele, până ce voiu afla locul Domnului, locaşul Dumnezeului lui Iacov. Iată o am auzit pre ea în Eufrata, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei. Intra-vom în locaşurile lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui. Scoală-te Doamne, întru odihna ta, tu şi sicriul sfinţirei tale. Preoţii tăi se vor îmbrăca cu dreptate, şi cuvioşii tăi se vor bucura. Pentru David sluga ta, să nu întorci faţa unsului tău. Juratu-s'au Domnul lui David cu adeverinţă, şi nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voiu pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi aşezământul de lege al meu, şi mărturiile mele acestea, care voiu învăţa pre ei, şi fiii lor până în veac vor şedea pre scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pre el spre locaş luişi. Aceasta este odihna mea în veacul veacului, aicea voi locui, că l-am ales pre el. Vânatul lui blagoslovind îl voiu blagoslovi, pre săracii lui voiu sătura de pâine. Preoţii lui voiu îmbrăca cu mântuire, şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voiu răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu. Pre vrăjmaşii lui voiu îmbrăca cu ruşine, şi preste dânsul va înflori sfinţenia mea.

Psalm 90:

Cel ce locueşte întru ajutorul celui prea înalt, întru acoperământul Dumnezeului Cerului se va sălăşlui. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voiu nădăjdui spre dânsul. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbri ţie, şi sub aripile lui vei nădăjdui. Cu armă te va încungiura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie, şi zece mii de a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele, şi bătae nu se va apropia întru locaşul tău. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale. Pre mâini te vor ridica, ca nu cândva să împedeci de piatră piciorul tău. Preste aspidă şi vasilisc vei încăleca, şi vei călca peste leu şi preste balaur. Că spre mine a nădăjduit, şi-l voiu izbăvi pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele meu. Striga-va către mine, şi-l voiu auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voiu pre dânsul şi-l voiu slăvi. Cu ungime de zile îl voiu umplea pre el, şi i voiu arăta lui mântuirea mea.

Slavă, Şi acum, Aliluia de trei ori, Doamne milueşte de trei ori, Slavă, Troparul, glas al 4-lea:

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece naşterea cea mai presus de fire. Şi a sosit vremea naşterei, şi nici un loc nu era de sălăşluire; ci ca un palat frumos, peştera Împărătesei s'a arătat. Hristos se naste ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală, pentru multe păcatele noastre,

tu pre cel ce s'a născut din tine roagă-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicei spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată: Că milostiv este, şi poate să mântuească cel ce a priimit a pătimi pentru noi.

Şi îndată cântăm aceste Tropare, glasul 1-iu.

Veniţi credincioşii să ne înălţăm dumnezeeşte, şi să vedem dumnezeeasca pogorâre de sus, în Vitleem la noi arătat, şi mintea curăţindu-ne, prin viaţă să aducem fapte bune în loc de mir, mai 'nainte împodobind prin credinţă intrările naşterei, din vistieriile sufletelor strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu celui în treime, prin carele între oameni buna voinţă s'a arătat, pre Adam mântuind din blestemul cel dintâiu, ca un iubitor de oameni.

De două ori fără stih; apoi cu stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 4-lea.

Auzi Cerule, şi ascultă pământule, să se clătească temehile, să ia cutremur cele de desupt. Că Dumnezeu şi Ziditorul în zidire trupească s'a îmbrăcat, şi cela ce cu mână tare a zidit făptura, din pântecele zidirei se vede. O adâncul bogăţiei, şi al înţelepciunei, şi al ştiinţei lui Dumnezeu! cât sunt de neajunse judecăţile lui, şi neurmate căile lui.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat.

Iară aceasta; apoi slavă, glasul al 5-lea.

Veniţi popoarele cele de Hristos purtătoare, să vedem minune, carea spăimântează, şi cuprinde tot gândul, şi cu bună cucernicie închinându-ne, cu credinţă să cântăm: Astăzi Fecioara în pântece având, la Vitleem vine să nască pre Domnul; şi cetele îngereşti înainte aleargă, şi acestea văzând, a strigat Iosif logodnicul: Ce taină streină este aceasta întru tine Fecioară? Cum vei să naşti, Mieluşa? Ceea ce nu ştii de nuntă?

Şi acum, iar aceasta:
Prochimen, glasul al 4-lea.

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Din proorocia Isaiei citire.
Cap. 7. Vers 10.

Adaus-a Domnul în graiu către Ahaz, zicând: Cere ţie semn dela Domnul Dumnezeul tău întru adânc, sau întru înălţime. Şi a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiti pre Domnul. Şi a zis Israil: Ascultaţi dară casa lui David, au doară

puţin vă este vouă a da oamenilor împotrivire, pentruce vă împotriviţi Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o Fecioară în pântece va luà, şi va naşte fiu, şi se va chemà numele lui Emmanuil; unt şi miere va mâncà mai 'nainte până ce va cunoaşte el, ca să nu voiască răul şi să aleagă binele. Pentrucă mai 'nainte până ce va cunoaşte pruncul binele, sau răul, lepăda-va răul, ca să aleagă binele. Şi a zis Domnul către mine: Ia-ţi ţie o hârtie nouă mare, şi scrie într'însa cu condeiul omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentrucă soseşte; şi-mi fă mie mărturii oameni credincioşi, pre Urie preotul, şi pre Zacharia fiul lui Varahie. Şi m'am apropiat de proorociţă, şi a luat în pântece, şi a născut fiu. Şi mi-a zis mie Domnul: Chiamă numele lui, de sârg pradă, degrab ia dobândă. Pentrucă mai 'nainte până ce va şti pruncul a chemà pre tatăl sau pre muma sa, se va luà puterea Damascului, şi prăzile Samariei înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi, Auziţi până la marginile pământului, cei puternici plecaţi-vă; că de veţi iarăşi puteà, şi iarăşi veţi fi biruiţi. Şi ori ce sfat veţi sfătuì, risipi-l-va Domnul; şi cuvântul ori carele veţi grăì nu va rămâneà întru voi; că cu noi este Dumnezeu.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 1 Vers 10.

Intru început tu Doamne pământul ai întemeiat, şi lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pierì, iară tu vei rămâneà, şi toate ca o haină se vor învechì, şi şi ca o îmbrăcăminte le vei înfăşura, şi se vor schimbà; iară tu acelaş eşti, şi anii tăi nu se vor împuţinà. Şi căruia din îngeri a zis cândva: Şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale? Au nu toţi sunt duhuri slujitoare, cari se trimit în slujbă, pentru cei ce vor să moştenească mântuirea? Pentru aceasta mai mult se cade nouă să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândva să cădem. Că de vreme ce a fost adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, şi toată călcarea de poruncă şi neascultarea, a luat dreaptă, răsplătire, în ce chip vom scăpà noi, negrijindu ne de atâta mântuire, care luând începere a se vesti dela Domnul, prin cei ce au auzit, s'a adeverit între noi.

Evanghelia dela Mateiu.

Cap. 2, Vers, 1.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei în zilele lui Irod împăratului, iată maghii dela răsărit au venit în Ierusalim, zicând: Unde este împăratul Iudeilor cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui la răsărit, şi am venit să ne închinăm lui. Şi auzind Irod împăratul s'a turburat şi tot Ierusalimul cu dânsul Şi adunând pre toţi arhiereii şi cărturarii poporului i-a întrebat: Unde este să se nască Hristos? Iară ei au zis: In Vitleemul Iudeei, că aşà s'a scris prin proorocul: Şi tu Vitleeme pământul Iudei, nicidecum nu eşti mai mic între domnii Iudeei: că dintru tine va ieşì povăţuitor, carele va paşte pre poporul meu Israil. Atunci Irod chemând într'ascuns pre maghi, a cercetat cu deamănuntul dela dânşii de vremea în care s'a arătat steaua; şi trimiţându-i în Vitleem, le-a zis: Mergând cercetaţi cu deamănuntul pentru Prunc, şi dacă îl veţi aflà, să-mi vestiţi, ca să merg şi eu să mă închin lui. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Şi iată steaua pre care o văzuse la răsărit mergeà înaintea lor, până a venit şi a stătut deasupra unde erà Pruncul. Iară ei văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte. Şi intrând în casă, au văzut Pruncul cu Maria muma lui; şi căzând s'au închinat lui; şi deschizându-şi visteriile sale, au adus lui daruri: Aur, tămâe şi smirnă. Şi luând înştinţare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'au dus la ţara lor.

Apoi zice citeţul:

Degrab să ne întâmpine pre noi îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă Dumnezeule Mântuitorul nostru pentru slava numelui tău, Doamne mântueşte-ne pre noi, şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... **Şi după** Tatăl nostru,..

CONDAC, glasul al 3-lea

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește de 40 ori, și rugăciunea:

Cela ce în toată vremea...

Doamne miluește de 3 ori.
Slavă, și acum:

Ceea ce ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea:

Dumnezeule și Doamne al puterilor și a toata făptura Ziditorule; carele pentru milostivirea milei tale celei neasemănate, pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, l-ai trimes spre mântuirea neamului nostru; și prin cinstita Crucea lui înscrisul păcatelor noastre l-ai rumpt, și ai biruit întru dânsul stăpâniile și puterile întunerecului. Insuși Stăpâne iubitorule de oameni, priimește și acestea ale noastre păcătoșilor rugăciuni de mulțămită și de cerere; ci ne ferește pre noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată, și de toți cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuți și nevăzuți vrăjmași. Pătrunde cu frica ta trupurile noastre; și nu plecă inimile noastre spre cuvinte și gânduri rele; ci cu dorirea ta rănește sufletele noastre. Ca spre tine totdeauna căutând, și cu lumina cea dela tine povățuiți fiind, la tine lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind neîncetată mărturisire și mulțumită ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și unuia născut Fiului tău, și prea sfântului și bunului de viață făcătorului Duhului tău; acum și pururea și în vecii vecilor, Amin

CEASUL AL NOULEA

Veniţi să ne închinăm... **de trei ori.**

Apoi acești Psalmi.
Psalmul 109.

Zis-a Domnul, Domnului meu: șezi de-a dreapta mea până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale. Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi. Cu tine este începătura în ziua puterei tale, întru strălucirile sfinților tăi; din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut. Juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac, dupre rânduiala lui Melhisedec. Domnul este dedreapta ta, sfărâma-ta în ziua mâniei sale împărați. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Psalmul 110.

Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepți și întru adunare. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut minunilor sale, milostivul și înduratul Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de dânsul, aduce-și-va aminte în veac de așezământul de lege al său. Tăria lucrurilor sale o a vestit norodului său ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrurile mâinilor lui: adevărul și judecata. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite, în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare. Izbăvire a trimis norodului său; poruncit-a în veac așezământul de lege al său, sfânt și înfricoșat este numele lui. Incepătura înțelepciunei este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veecul veacului.

Psalm 85.

Pleacă Doamne urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu. Păzește

sufletul meu, că cuvios sunt; mântuește pre robul tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduește spre tine. Miluește-mă Doamne căci către tine voiu striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu. Că tu Doamne ești bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce te chiamă pre tine. Ascultă Doamne rugăciune mea, și ia aminte glasul cererei mele. In ziuă necazului meu am strigat către tine, că mai auzit. Nu este asemenea ție, întru dumnezei, Doamne, și nu este dupre faptele tale. Toate neamurile câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuți. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voiu merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău. Mărturisi mă-voiu ție, Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voiu slăvi numele tău în veac. Că mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor. Și tu Doamne Dumnezeul meu ești îndurat, și milostiv, îndelung răbdător și adevărat. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugei tale și mântuește pre fiul slujnicei tale. Fă cu mine semn spre bine, și să vază cei ce mă urăsc și să se rușineze, Că tu Doamne, mi-ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

Slavă, și acum, Aliluia de trei ori, Slavă.

Troparul glasul al 4-lea:

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece nașterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea nașterei, și nici un loc nu erà de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Impărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și Invierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta, arată iubirea ta de oameni Milostive, priimește pre Născătoarea de Dumnezeu ceeace te-a născut pre tine, care se roagă pentru noi, și mântuește Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

Apoi Samoglasnicile acestea glas al 7-lea.

Spăimântatu-s'a Irod văzând bună credința maghilor, și de mânie fiind biruit, a întrebat de lungimea vremei. Maicele de fii erau lipsite, și vârsta cea fără de vreme a pruncilor cu amar se secera, țâțele se uscau, și izvoarele laptelui se opreau! Mare este răutatea! Pentru aceasta cu bună credință adunându-ne credincioșilor, să ne închinăm Naşterei lui Hristos.

De două ori fără de Stih; apoi Stih:

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glas al 2-lea:

Când Iosif cu întristarea s'a rănit, Fecioară la Vitleem mergând, ai strigat către dânsul: pentruce te mâhnești și te tur-

buri văzându-mă având în pântece? Necunoscând nici cum înfricoşata taină, carea este întru mine. Leapădă dar toată frica, şi cunoaşte lucrul prea slăvit; că Dumnezeu s'a pogorât pe pământ pentru milă, în pântecele meu, şi acum, trup a luat. Pre acesta născându-l eu, îl vei vedea, precum a binevoit, şi de bucurie umplându-te, te vei închina lui ca Făcătorului tău. Pre carele îngerii îl laudă neîncetat, şi-l slăvesc împreună cu Tatăl şi cu Duhul sfânt.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău şi m'am temut, Doamne înţeles-am lucrurile tale şi m'am spăimântat. **Tot aceasta.**

Apoi: Citeţul stând in mijlocul bisericei, citeşte odată Stihira aceasta cu evlavie şi cu mare glas. Apoi se cântă prin strâni.

Slavă, glasul al 6-lea.

Astăzi se naşte din Fecioară, cela ce are în mână toată făptura; cu scutece ca un prunc se înfaşă Dumnezeu, cel ce din fire este nepipăit. In iesle se culcă, cela ce a întărit cerurile de demult întru început; din ţâţe cu lapte se hrăneşte, cela ce a plouat în pustie mană poporului; pre maghi chiamă mirele bisericei, darurile acestora le priimeşte fiul Fecioarei.

Închinămu-ne Naşterei tale Hristoase... **De trei ori.**

Arată-ne nouă şi dumnezeească arătarea Dumnezeirei tale. **Şi acum tot aceasta.**

Apoi Prochimenul, glasul al 4-lea:

Maică, Sionului va zice omul, şi om s'a născut într'însul.

Stih:

Temeliile lui în munţii cei sfinţi; iubeşte Domnul porţile Sionului.

Din proorocia Isaiei, citire.
Cap. 9, Vers 6:

Prunc s'a născut nouă Fiul, şi s'a dat nouă; a căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui, şi se chiamă numele lui Înger de mare sfat, sfetnic minunat; Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte veacului ce va să fie. Pentrucă va aduce pace spre domni, şi sănătatea lor; mare este stăpânia lui, şi pacea lui nu va aveà sfârşit. Pe scaunul lui David şi întru împărăţia lui va şedeà, să o îndrepteze pre ea, şi să o apere, cu judecată şi cu dreptate de acum şi până în veac. Râvna Domnului Dumnezeului Savaot va face aceasta.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apostol Pavel citire.

Cap. 2, Vers 11.

Fraţilor, cela ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc, dintru unul sunt toţi, pentru care nu se ruşinează a-i numi pre dânşii fraţi, zicând: Spune voiu numele tău fraţilor mei, în mijlocul Bisericei te voiu lăudà. Şi iarăşi, eu voiu fi nădăjduindu-mă spre dânsul, şi iarăşi, iată eu şi pruncii care mi i-a dat Dumnezeu. Deci de oarece s'au făcut părtaşi pruncii trupului şi sângelui, şi acelaşi asemenea s'a împărtăşit aceloraşi, ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânia morţei, adică pre diavolul, şi să scape pre aceia câţi cu frica morţei în toată viaţa erau supuşi robiei. Că nu pre îngeri cândva a luat, ci sămânţa lui Avraam a luat. De unde dator erà întru toate a se asemănà fraţilor; ca să fie milostiv şi credincios Arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curăţească păcatele poporului. Că

întru ceeace a pătimit însuşi, fiind ispitit, poate şi celor ce se ispitesc să le ajute.

Evanghelia dela Mateiu
Cap. 2. Vers 13.

Iară dupăce s'au dus maghii, iată îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, zicând: Sculându-te ia pruncul şi pre muma lui şi fugi în Eghipet, şi fii acolo, până îţi voiu spune; că vrea Irod să caute pruncul ca să-l piearză. Iar el sculându-se, a luat pruncul şi pe mama lui noaptea, şi s'au dus în Eghipet. Şi au fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se plinească ceeace s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: din Eghipet am chemat pre Fiul meu. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de maghi, s'a mâniat foarte, şi trimiţând a omorît pre toţi pruncii cari erau în Vitleem şi întru toate hotarele lui de doi ani şi mai mici, după vremea care cercase dela maghi. Atunci s'a plinit ceeace s'a zis de Ieremia proorocul ce zice: Glas în Ramà s'a auzit, plângere şi tânguire şi ţipet mult; Rachil plângându-şi pre fiii săi, şi nu vreà să se mângâe, pentrucă nu sunt. Iar dupăce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Eghipet, zicând: Scoalăte, ia pruncul şi pre mama lui, şi mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului. Iar el sculându-se, a luat pruncul şi pre muma lui şi a venit în pământul lui Israil. Iară auzind că Arhelau împărăţeşte în Iudeea, în locul lui Irod tatălui său, s'a temut să meargă acolo; şi luând poruncă în vis, s'a dus în părţile Galileei. Şi venind a locuit în cetătea ce se numeşte Nazaret; ca să se plinească ceeace s'a zis prin prooroci: că Nazarinean se va chemà.

Apoi zice citeţul;

Nu ne da pre noi până în sfârşit, pentru numele tău cel sfânt, şi nu strică legătura ta, şi nu depărtà mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, şi pentru Isaac robul tău, şi Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...
Şi după Tatăl nostru....

CONDAC glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peşteră negrăit. Dănţueşte lumea auzind, slăveşte cu îngerii şi cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne milueşte de 40 ori.

Cela ce în toată vremea...

Doamne milueşte de trei ori. Slavă şi acum.

Ceeace eşti mai cinstită...
Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinţilor...

Şi rugăciunea:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, cela ce îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre, şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi, întru carele pre lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine cunoscător, intrare în Rai i-ai făcut, şi cu moartea pre moarte o ai sfărâmat Curăţeşte-ne pre noi păcătoşii, şi nevrednicii robii tăi; că am greşit şi fărădelege am făcut, şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştrii, şi să privim la înălţimea Cerului; pentrucă am lăsat calea dreptăţei tale, şi am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătăţei tale: iartă-ne pre noi Doamne, dupre mulţimea milei tale, şi ne mântueşte pre noi, pentru numele tău cel sfânt. Că s'au stins întru deşertăciuni zilele noastre; scoate-ne pre noi din mâna protivnicului, şi ne iartă nouă păcatele, şi omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm, şi ţie să vieţuim, Stăpânului nostru şi făcătorului de bine. Şi aşà urmând poruncilor tale, la odihna cea veşnică să ajungem, unde este locaşul tuturor celor ce se veselesc. Că tu eşti cu adevărat veselia cea adevărată, şi bucuria celor ce te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru şi ţie slavă înălţăm, împreună cu părintele tău cel fără de început, şi cu prea Sfântul

şi bunul şi de viaţă făcătorul Duhul tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

După aceasta Psalmul 102:

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, şi nu uită toate răsplătirile lui. Pre cel ce curăţeşte toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale. Pre cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pre cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pre cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţele tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor li se f ce strâmbatate. Cunoscute a facut căile sale lui Moisì, fiilor lui Israil voile sale. Indurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânià. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici dupre păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălţimea Cerului de la pământ a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el. Pre cât sunt departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre. In ce chip milueşte tatal pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul. Că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-ş'a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Ca duh a trecut într'însul, şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său. Iară mila Domnului din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de dânsul. Şi dreptatea lui spre fii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al lui, şi-şi aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele. Domnul în Cer a gătit scaunul său, şi împărăţia lui pre toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pre Domnul toţi îngerii lui, cei puternici la vîrtute, cari faceţi cuvântul lui, a auzit glasul cuvintelor lui. Binecuvântaţi pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceţi voia lui. Binecuvântaţi pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stapânirei lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Slavă, Psalm 145.

Laudă suflete al meu pre Domnul. Lăuda-voiu pre Domnul în viaţa mea, cânta-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi. Nu vă nădajduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire. Eşi-va duhul lui, şi se va întoarce în pământul său. In ziua aceea vor pieri, toate gândurile lui Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui. Spre cel ce a facut Cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într'însele. Spre cel ce păzeşte adevărul în veac, spre cel ce face judecată celor năpastuiţi, spre cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pre cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul ridică pre cei surpaţi. Domnul iubeşte pre cei drepţi, Domnul păzeşte pre cei nemernici. Pre săracul şi pre văduva va priimi şi calea păcătoşilor o va pierde. Impăraţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Şi acum:

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce eşti fără de moarte, şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupà din sfânta Născătoare de Dumnezeu, şi pururea Fecioara Maria, carele neschimbat te-ai întrupat şi răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; Unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt; mântueşte-ne pre noi.

Fericirile:

Intru împărăţia ta pomeneşte-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăţia ta

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâià.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc, și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătură.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedeà pre Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, aceia fiii lui Dumnezeu se vor chemà.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocărî pre voi, și vă vor goni, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră mințind pentru mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă, Și acum:

Pomenește-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Stăpâne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Sfinte, când vei veni întru împărăția ta.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Stih:

Apropiați-vă către dânsul, și vă veți lumină, și fețele voastre nu se vor rușinà.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot: plin este Cerul și pământul de slava ta.

Slavă:

Ceata sfinților îngeri, și a Arhanghelilor, cu toate cereștile puteri, te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Și acum:

VEZI: De nu este liturghie, zicem: *Și acum... Crezul*; Iară de este liturghie, lăsăm *Crezul*, și zicem *Și acum:* Slăbește, lasă...

Crez într'unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, făcătorul Cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și într'unul Domnul Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu uuul născut, carele din Tatăl s'a născut mai 'nainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut. Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorît din ceruri, și s'a întrupat dela Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara s'a făcut om. Și s'a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont; și a pătimit, și s'a îngropat; și a înviat a treia zi după Scripturi. Și s'a suit la ceruri, și șade deadreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărire să judece viii și morții; a căruia împărăție nu va aveà sfârșit. Și întru Duhul Sfânt Domnul de vieață făcătorul, carele din Tatăl purcede; cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este inchinat și slăvit, carele a grăit prin prooroci. Intr'una sfântă sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și vieața veacului ce va să fie. Amin.

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule, greșelile noastre cele de voie, și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul; toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni.

Tatăl nostru carele ești în ceruri...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrăit. Dănțuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Apoi Doamne miluește de 40 de ori.
Și rugăciunea aceasta:

Prea sfântă Treime, stăpânie de o fiinţă, împărăţie nedespărţită, ceeace eşti pricina tuturor bunătăţilor; binevoeşte şi pentru mine păcătosul, întăreşte, şi înţelepţeşte inima mea, şi şterge întinăciunea mea, luminează gândul meu; ca totdeauna să te slăvesc, şi să te laud, şi să mă închin ţie, şi să zic: Unul sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Apoi *Cade-se să te fericim...* şi Otpustul zilei. Iară Vecernia se face cu Liturghia Marelui Vasilie la vremea sa. Psalmul: Bine voi cuvântă pre Domnul... îl zicem la Liturghie după rugăciunea Amvonului; iară de nu este Liturghie, după *Prea sfântă Treime..* zicem îndată:

Fie numele Domnului... **De trei ori.**

Şi îndată Psalm 33:

Bine voi cuvântă pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea. Intru Domnul se va lăudă sufletul meu; auză cei blânzi şi să se veselească. Slăviţi pre Domnul cu mine, şi să înălţăm numele lui împreună. Căutat-am pre Domnul şi m'a auzit, şi din toate necazurile mele m'a izbăvit. Apropiaţi-vă către dânsul şi vă luminaţi, şi feţele voastre nu se vor ruşină. Săracul acesta a strigat, şi Domnul l-a auzit pre dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, şi-i va izbăvi pre ei. Gustaţi şi vedeţi, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjdueşte spre dânsul. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iară cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniţi fiilor, ascultaţi-mă pre mine, frica Domnului voiu învăţă pre voi. Cine este omul cel ce voeşte viaţa? carele iubeşte să vadă zile bune? Opreşte-ţi limba ta dela rău, şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei drepţi, şi urechile lui spre rugăciunea lor. Iară faţa Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepţii, şi Domnul i-a auzit pre ei, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă, şi pre cei smeriţi cu duhul, îi va mântui. Multe sunt necazurile drepţilor, şi din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, şi cei ce urăsc pre dreptul vor greşi. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduesc spre dânsul.

CADE-SE A ŞTI

Că dacă este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, facem Liturghia sf. Ioan Gură de-aur în ajun; iară Liturghia marelui Vasilie, se face în însăş ziua praznicului. Iară când nu este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, se face Liturghia marelui Vasilie. Iară în ziua praznicului, se face Liturghia sfântului Ioan Gură de aur. Aşà şi la praznicul Arătărei Domnului.

VEZI: De se va întâmpla Naşterea lui Hristos, sau arătarea Domnului Duminică, nimic de ale Invierei nu cântăm.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Naşterea cea dupre trup, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

In ceasul al 7 din zi toacă Paraeclisiarhul în toaca cea mare, şi trage toate clopotele, şi adunându-ne în biserică, începem Vecerenia dupre obiceiu. Se binecuvintează ca la Liturghie.

Apoi cel mai mare:

Impărate ceresc.., Sfinte Dumnezeule... **Şi după:** Tatăl nostru... Doamne milueşte, **de 12 ori.** Slavă, Şi acum, Veniţi să ne închinăm... **De trei ori.** Şi Psalmul începător:

Binecuvintează suflete al meu...

După aceasta, Diaconul zice Ectenia cea mare Şi de este Sâmbătă seara, cântăm *Fericit bărbatul...* Catisma toată. Iară de este Duminică seara, cântăm numai cei trei psalmi dintâiu. Iară dacă este în altă zi, Catismă nu se citeşte, ci după Ectenie, îndată cântăm *Doamne strigat-am...* pe glas al 2-lea. Preotul face Proscomidia şi Diaconul cădeşte biserica dupre obiceiu; Iară cântăreţii dela strâni cântă:

La Doamne strigat-am **Stihirile Praznicului**

pe 8. Glas al 2-lea, singur glasul, a lui Ghermano.

Veniţi să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, şi Heruvimul se depărtează dela pomul vieţii, şi eu desfătărei raiului mă împărtăşesc. Din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul fiinţei lui celei deapururea, chipul robului priimeşte, ieşind din Maică ce nu ştie de nuntă, nesuferind schimbare; că ceeace a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; şi ceeace n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Cela ce te-ai născut din Fecioară Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

De două ori.
A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluierile, şi maghii închinându-se, îngerii cântând. Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Impărăţia ta Hristoase Dumnezeule, împărăţia tuturor veacurilor, şi Stăpânirea ta întru tot neamul şi neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, şi din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă Hristoase Dumnezeule venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Cela ce eşti şi mai 'nainte ai fost, şi ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule miluește-ne pre noi.

De două ori.

Ce vom aduce ţie Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de tine, mulţămită aduce ţie. Ingerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peştera, pustiul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeule cela ce eşti mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

De două ori.
Slavă, Şi acum, glas acelaş, a Casianei:

August singur stăpânind pe pământ, mulţimea stăpânirei oamenilor a încetat; şi tu întrupându-te din cea Curată, mulţimea dumnezeilor idoleşti s'a surpat. Supt o împărăţie lumească cetăţile erau, şi întru o stăpânire a Dumnezeirei

neamurile au crezut. Scrisu-s'au popoarele cu porunca Kesarului, scrisu-ne-am credincioşii cu numele Dumnezeului nostru, celui ce te-ai întrupat. Mare este mila ta! Doamne slavă ţie.

VOHOD cu Evanghelia. Lumină lină.

Prochimenul zilei, şi citirile cu Troparele şi cu Stihurile lor.

VEZI: Dacă s'ar întâmplă ajunul Naşterei Domnului nostru Iisus Hristos Vineri, prochimenul zilei se lasă, şi se cântă Prochimenul cel mare, Glas 7: *Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru...* cu Stihurile lui care este spre 26 de zile.

Dela Facere citire:
Cap. 1, Vers 1:

Intru început a făcut Dumnezeu Cerul şi pământul; şi pământul era nevăzut, şi netocmit, şi întunerec era deasupra adâncului, şi Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apei. Şi a zis Dumnezeu: Să se facă lumină, şi s'a făcut lumină, şi a văzut Dumnezeu lumina că este bună, şi a despărţit Dumnezeu între lumină, şi între întunerec, şi a numit Dumnezeu lumina ziuă, şi întunerecul l-a numit noapte. Şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţă, zi una. Şi a zis Dumnezeu: Să se facă tărie în mijlocul apei, şi să fie despărţind apa de apă, şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu tăria, şi a despărţit Dumnezeu între apa care era deasupra tăriei, şi între apa care era subt tărie, şi a numit Dumnezeu tăria Cer; şi a văzut Dumnezeu că este bine, şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţă, ziua a doua. Şi a zis Dumnezeu: Să se adune apa de supt Cer întru o adunare, şi să se arate uscatul, şi s'a făcut aşa. Şi s'a adunat apa cea de subt Cer întru adunările sale, şi s'a arătat uscatul. Şi a numit Dumnezeu uscatul pământ, şi adunările apelor le-a numit mări, şi a văzut Dumnezeu că este bine. Şi a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânţă dupre fel şi asemănare, şi pom roditor, carele să facă roadă, căruia să fie sămânţa lui într'ânsul dupre fel pe pământ; şi s'a făcut aşa. Şi a dat din sine pământul iarbă verde care seamănă samânţă dupre fel şi dupre asemănare pe pământ, şi pom roditor, carele face roadă, a căruia samânţă este într'însul dupre fel pe pământ; şi a văzut Dumnezeu că este bine; şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţa, ziua a treia.

Dela Numere citire:
Cap. 24, Vers 2.

Fost-a Duhul lui Dumnezeu preste Valaam, şi luându-şi pilda sa a zis: Cât sunt de bune casele tale Iacove, şi corturile tale Israile! Ca nişte văi umbroase, ca niste grădini lângă izvoare, ca nişte corturi care le-a înfipt Domnul şi ca nişte Chedri lângă ape. Eşi-va un om din seminţia lui, şi va stăpâni neamuri multe, şi se va înălţa împărăţia lui, şi va creşte. Dumnezeu l-a povăţuit din Eghipet; a căruia slavă este ca a inorogului; mânca-va neamurile vrăjmaşilor lui, şi grăsimea lor va suge, şi cu săgeţile sale va săgeta pre vrăjmaşi. Culcându se a adormit ca un leu, şi ca un pui de leu; cine îl va deştepta pre el? Cei ce te binecuvintează pre tine, sunt binecuvântaţi, şi cei ce te blesteamă, s'au blestemat. Răsări-va o stea din Iacov, şi se va scula un om din Israil, şi va zdrobi pre domnii lui Moav, şi va prăda pre toţi feciorii lui Sit. Şi va fi Edom stăpânirea lui; şi va fi moştenirea Isav vrăjmaşul lui; şi Israil a făcut putere.

Din proorocia Miheei citire.
Cap. 4. Vers 6.

In zilele acelea, zice Domnul, aduna-voiu pre cea sfărâmată, şi pre cea lepădată voiu lua, şi pre cari am lepădat. Şi voiu pune pre cea sfarâmată întru rămăşiţă, şi pre cea lepădată într u neam tare. Şi va împă aţi Domnul preste ei în muntele Sionului de acum şi până în veac. Şi tu Vitleeme casa Eufratei, au doară mic eşti a fi întru miile Iudei? Că dintru tine va ieşi mie căpetenie, ca să fie Domn întru Israil, şi eşirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta dai-va pre ei, până la vremea întru care Născătoarea va naşte, şi rămăşiţele fraţilor lui se vor întoarce la fiii lui Israil. Şi va sta şi va vedea, şi va paşte turma sa cu tărie Domnul. Şi întru

slava numelui Domnului Dumnezeului lor vor fi; pentrucă acum se vor mări până la marginile pământului.

Apoi citeţul cu glas mai înalt citeşte Troparul acesta:

In taină te-ai născut în peşteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule. Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Şi îndată stranele cântă sfârşitul Troparului pe glasul al 6-lea:

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Iară citeţul citeşte Stihurile:

Temeliele lui în munţii cei sfinţi; iubeşte Domnul porţile Sionului, mai mult decât toate sălaşele lui Iacov. Prea slăvite s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu. Aduce-voiu aminte de Raav şi de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine.

Şi Pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Şi iată cei de altă seminţie, şi Tirul şi poporul Arapilor, aceştia s'au născut acolo; Maică, Sionului va zice omul, şi om s'a născut întru dânsul, şi insuşi cel prea înalt l-a intemeiat pre dânsul.

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Domnul va povesti în scriptura popoarelor, şi a boierilor acelor ce s'au născut într'însul; precum şi al tuturor celor ce se veselesc, le este locaşul întru tine.

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Slavă:

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește ne pre noi.

Şi acum:

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Apoi citeţul citeşte Troparul:

In taină te-ai născut în peşteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule.

Apoi însuşi citeţul cântă:

Şi pre maghi i-a adus ţie, cari ţi s'au închinat cu credinţă, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Şi iarăşi citirile mai departe.
Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 11, Vers 1:

Acestea grăeşte Domnul: Eşi-va toiag din rădăcina lui Iesseiu, şi floare din rădăcina lui se va înălţa; şi va odihni pre dânsa Duhul lui Dumnezeu, Duhul înţelepciunei şi al ştiinţei, Duhul sfatului şi al puterei, Duhul cunoştinţei şi al bunei credinţe; Duhul temerei de Dumnezeu o va umplea pre dânsa. Nu dupre mărire va judeca, nici dupre graiu va mustra; ci va judeca cu dreptate judecata smeriţilor, şi va mustra cu dreptul pre marii pământului; şi va bate pământul cu cuvântul gurei sale şi cu duhul buzelor sale va omorî pre cel necurat. Şi va fi încins cu dreptate preste mijlocul său, şi cu adevărul învălite coastele lui. Atuncea va paşte împreună lupul cu mielul, şi pardosul va odihni împreună cu edul. Şi viţelul şi leul şi taurul împreună se vor paşte. Şi un prunc mic îi va paşte pre ei; şi boul şi ursul împreună se vor paşte, şi împreuna fiii lor vor fi; şi leul ca boul va mânca pae, şi un prunc mic se va juca preste vizunia aspidelor, Şi pruncul înţarcat, va pune mâna în aşternutul puilor vasiliscului, şi nu-i vor face rău, nici vor putea să piarză pre nici unul în muntele cel sfânt al meu; pentrucă s'a umplut tot pământul a cunoaşte pre Domnul, ca apa multă ce umple mările. Şi va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesseu care se va scula să stapânească neamurile; întru dânsul neamurile vor nădăjdui, şi va fi odihna lui cinstită.

Din proorocia lui Varuh citire.
Cap. 3, Vers 35.

Acesta este Dumnezeul nostru, şi nu se va adauge altul spre dânsul. Aflat-a toată calea ştiinţei, şi o a dat lui Iacov slugei sale, şi lui Israil celui iubit

de dânsul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, şi cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, şi legea care este în veac. Toţi cei ce se ţin de dânsa, au viaţă, iară cei ce o au lăsat, vor muri. Intoarce-te Iacove, şi te apucă de dânsa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia mărirea ta, şi cele de folos ţie limbei streine. Fericiţi suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'a arătat nouă.

Din Proorocia lui Daniil citire.
Cap. 2, Vers 31.

Zis-a Daniil lui Nabuchodonosor: Tu împărate ai văzut, şi iată un chip mare şi chipul acela, şi vederea lui stând înălţată înaintea feţei tale, şi vederea lui groaznică; chipul al căreia erà capul de aur curat, mânile şi pieptul şi braţele de argint, pântecele şi armurile de aramă; iară fluerile de fier; o parte a picioarelor de fier şi o parte de lut. Văzut-ai până când s'a tăiat o piatră din munte fără de mână, şi a lovit chipul preste picioarele cele de fier şi cele de lut, şi le-a zdrumicat pre dânsele de tot. Atuncea s'a zdrumicat de odată lutul, fierul, arama, argintul şi aurul, şi s'au făcut ca praful cel din arie vara, şi le-au ridicat pre dânsele mulţime de vânt, şi loc nu s'a aflat lor. Iară piatra care lovise chipul, s'a făcut munte mare şi a umplut tot pământul. Acesta este visul, şi tâlcuirea lui voiu spune înaintea împăratului. Sculà-va Dumnezeul Cerului o împărăţie, care în veac nu se va strică, şi împăraţia lui nu se va lăsà altui popor; zdrumicà-va şi va vânturà toate împărăţiile, iară aceea va stà în veci, în ce chip ai văzut, că din munte s'a tăiat piatra fără de mână, şi a zdrumicat lutul, fierul, arama, argintul şi aurul. Dumnezeu cel mare a arătat împăratului cele ce au a fi după acestea, şi adevărat este visul, şi credincioasă este tâlcuirea lui.

Apoi citeţul cu glas mai inalt citeşte Troparul acesta:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, soarele dreptăţii cel înţelegător; şi steaua te-a arătat încăput în peşteră, pre tine cel neîncăput. Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Şi cântă cântăreţii dela străni sfârşitul Troparului, pe glasul al 6-lea:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Apoi citeţul citeşte Stihurile.

Stih: Domnul a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins; pentrucă a întărit lumea carea nu se va clăti. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac eşti tu.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Stih: Ridicat-au râurile Doamne, ridicat-au râurile glasurile sale, ridicà vor râurile valurile sale, de glasuri de ape multe.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Stih: Minunate sunt înălţările mărei, minunat este întru cele inalte Domnul; mărturiile tale s'au încredinţat foarte. Casei tale se cuvine sfinţenie Doamne, întru lungime de zile.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Slavă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Şi acum:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Citeţul citeşte Troparul:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, Soarele dreptăţei cel înţelegător; şi steaua te-a arătat încăput în peşteră, pre tine cel neîncăput.

Apoi însuşi citeţul cântă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu carii împreună te slăvim dătătorule de viaţă, slavă ţie.

Şi iarăşi citire.
Din proorocia Isaiei, citire.
Cap. 9, Vers 6.

Prunc s'a născut nouă Fiul, şi s'a dat nouă; a căruia Stăpânire s'a făcut preste umărul lui; şi se cheamă numele lui Inger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte veacului ce va să fie. Pentrucă va aduce pace spre domni, şi sănătate lor. Mare este stăpânia lui, şi pacea lui nu va aveà sfârşit. Pe scaunul lui David şi întru împărăţia lui va şedeà, să o îndrepteze pre ea, şi să o apere, cu judecată şi cu dreptate, de acum şi până în veac. Râvna Domnului Dumnezeu Savaot va face acestea.

Din proorocia Isaiei, citire.
Cap. 7, Vers 10.

Adaos-a Domnul a grăi către Ahaz zicând: Cere ţie semn dela Domnul Dumnezeul tău, întru adânc, sau întru înălţime; şi a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiti pre Domnul. Şi a zis Isaia: Ascultaţi dar casa lui David, au doară puţin vă este vouă a da oamenilor împrotivire, şi pentruce daţi împrotivire Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o Fecioară în pântece va luà, şi va naşte Fiu, şi se va chemà numele lui Emanuil; unt şi miere va mâncà, mai 'nainte până ce va cunoaşte el ca să nu voească răul şi să aleagă binele. Pentrucă mai 'nainte până ce va cunoaşte pruncul binele sau răul, lepădà-va răul, ca să aleagă binele, Şi a zis Domnul către mine: Iaţi o hârtie nouă mare şi scrie într'însa cu condeiu omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentrucă soseşte; şi-mi fă mărturii oameni credincioşi, pre Urie preotul, şi pre Zaharia fiul lui Varahie. Şi m'am apropiat către Proorociţă şi a luat în pântece, şi a născut fiu; şi mi-a zis Domnul: Chiamă numele lui, *de sârg pradă, degrab ia dobândă.* Pentrucă mai 'nainte până ce va şti pruncul a chemà pre tatăl său, sau pre muma sa, va luà puterea Damascului şi prăzile Samariei, înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu, înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi. Auziţi până la marginile pământului; cei puternici plecaţi-vă! Că iarăşi de veţi puteà, şi iarăşi veţi fi biruiţi. Şi orice sfat veţi sfătui risipi-l-va Domnul, şi cuvântul oricarele veţi grăi, nu va rămâneà întru voi. Că cu noi este Dumnezeu.

După sfârşitul Parimiilor, se zice Ectenia mică, şi după vozglas, cântăm: Sfinte Dumnezeule.. Prochimenul Apostolului glas 1-u.

Domnul a zis către mine: Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine, şi voiu da ţie neamurile moştenirea ta, şi biruinţa ta marginile pământului.

APOSTOLUL către Evrei.
Cap. I, Versul 1-u.

In multe feluri şi în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinţilor prin Prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moştenitor tuturor, prin carele şi vecii s'au făcut, carele fiind strălucirea slavei, şi chipul statului lui, şi purtând toate cu cuvântul puterei sale, prin sine singur făcând curăţire păcatelor noastre, a şezut deadreapta slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât a moştenit un nume mai strălucit decât dânşii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu eşti tu, eu astăzi te-am născut? Şi iarăşi: Eu voiu fi lui Tată, şi acela va fi mie Fiu. Şi iarăşi: când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Şi să se închine lui toţi îngerii lui Dumnezeu. Şi către îngerii zice: Cela ce face pre îngerii săi Duhuri, şi slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăţiei tale: iubit-ai dreptatea şi ai urît fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre partaşii tăi. Şi iarăşi: Intru început tu Doamne ai întemeiat pământul, şi lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâneà, şi toate ca o haină se vor învechi, şi ca o îmbrăcăminte le vei înfăşurà, şi se vor schimbà; iară tu acelaş eşti, şi anii tăi nu se vor împuţinà

Alilula, glas al 8-lea

Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta

mea, până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Stih:

Toiagul puterei va trimite ție Domnul din Sion.

Stih:

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Evanghelia dela Luca:

In zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesaru August...

Sfârșitul:

Precum ea zis către dânșii.

Caut-o la Ceasul 3.

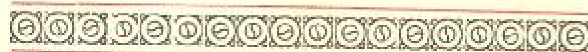
Și pre rând dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de: Cade-se să te fericim... cântăm: *De tine se bucură toată făptura.*. Chinonicul: *Lăudați pe Domnul din ceruri.*.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă ajunul Naşterei lui Hristos Sâmbătă sau Duminică, post nu este. Și Troparele ceasurilor împărătești, cu citirile lor, Sâmbătă sau Duminică nu se cântă; ci Vineri mai 'nainte le cântăm după obiceiu, precum s'a arătat la rând: Zicem *Și Crez într'unul Dumnezeu*... Și Psalmul 33: *Bine voiu cuvântă pre Domnul*... Apoi otpustul. Iară Liturghie întru acea zi nu se face. Și cântăm Vecernia la vremea ei; iară Sâmbătă și Duminică Liturghia se face a sfântului Ioan gură de aur; și după ieșire mâncăm câte o felie de pâine, și gustăm și nițel vin, apoi mergem fiecare la chilia sa.

Iară la ceasul al 7-lea din zi toacă paraeclisiarhul în toaca cea mare, și trage toate clopotele. Și adunându-ne în biserică, începem Vecernia. Și de este Sâmbătă seara, cântăm: *Fericit bărbatul*... Catisma toată: iară de este Duminică seara numai starea I. La Doamne strigat-am, cântăm 8 stihiri glas al 2-lea, însuși glasul. *Veniți să ne bucurăm*... Și celelalte. Slavă, Și acum, glas acelaşi: *August singur stăpânind pe pământ*... Vohod cu Evanghelia, Lumină lină, prochimenul zilei. Iar de este Sâmbătă seara, cântăm prochimenul: *Domnul s'a împărățit*... Și citirile dupre rânduiala lor. După săvârșirea citirilor, Sfinte Dumnezeule nu cântăm; ci Ectenia cea mică, și după vosglas, prochimenul glas I: *Domnul a zis către mine, fiul meu ești tu*... Stih: *Cere dela mine*... Apostol către Galateni: *Fraților, dupre om grăesc*... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta*; *Asemenea este împărăția Cerului grăuntelui de muștar*... Apoi Ectenia: *Să zicem toți*... *Invrednicește-ne Doamne*... Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... și vosglasul. Și după acestea diaconul zice: *Înțelepciune*. Corul: Binecuvintează. Și celelalte după obiceiu, și otpustul. Apoi aprind două sfeșnice în mijlocul bisericii; și stând amândouă corurile împreună, cântăm Troparul praznicului. Slavă, Și acum. Condacul, și ieșim la masă și mâncăm. Peşte nu mâncăm, ci untdelemn, și linte fiartă, sau grâu cu miere; bem și puțin vin întru slava lui Dumnezeu.

A ȘTI NI SE CUVINE:

Cum că în oricare zi se va întâmpla Naşterea Domnului, după Pavecernița cea mare să cântăm așă:

La un ceas din noapte toacă în toaca cea mare și se trag toate clopotele, și adunându-ne în biserică, se face începutul după rânduiala ce s'a arătat la ceasuri, asemenea și cădirea. Și gătit fiind Analoghiul în mijlocul bisericei; citețul, după binecuvântare zice: Amin, Slavă ție Dumnezeu nostru... Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Doamne miluește de 12 ori, Slavă, Și acum, Veniți să ne închinăm... de trei ori, și Psalmii: Când am strigat... și ceilalți. *Cu noi este Dumnezeu*... îl cântăm cu cântare. După întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul praznicului; după al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cântăm Litia.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1-u.

A lui Ioan monahul, singur glasul:

Cerul și pământul astăzi dupre proorocie să se veselească.

îngerii cu oamenii duhovniceşte să prăznuiască; că Dumnezeu în trup s'a arătat, celor ce şedeau întru întunerec şi în umbră, născându-se din Fecioară. Peştera şi ieslea l-au priimit, păstorii minunea vestesc, maghii dela răsărituri în Vitleem daruri aduc. Iară noi laudă cu buze nevrednice, ca îngerii să-i aducem: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, că a venit aşteptarea neamurilor; venit-a şi ne-a mântuit pre noi, din robia vrăjmaşului.

Cerul şi pământul s'au unit astăzi, născându-se Hristos. Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit, şi omul la Cer s'a suit. Astăzi este văzut cu trup pentru om, cel din fire nevăzut. Pentru aceasta şi noi lăudându-l, să-i strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pacea care ne-a dăruit nouă venirea ta, Mântuitorul nostru, slavă ţie.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! în Vitleem auzi astăzi dela cei fără de trupuri, pacea celui ce bine a voit a fi pe pământ. Acum Fecioara este mai desfătată decât cerurile, că a răsărit lumină celor întunecaţi, şi pre cei smeriţi i-a înălţat, pre cei ce cântau ca îngerii: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Pre cel dupre chip şi dupre asemănare, văzându-l Iisus stricat pentru călcarea poruncei, plecând cerurile s'a pogorît, şi s'a sălăşluit în pântecele Fecioarei fără schimbare; ca într'însa să înnoiască pre Adam cel stricat, carele strigà: Slavă arătărei tale, Mântuitorul meu şi Dumnezeule.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Maghii împăraţii Perşilor, cunoscând arătat pre împăratul ceresc, cel ce s'a născut pe pământ, de stea luminată fiind povăţuiţi, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: Aur, tămâe şi smirnă, şi căzând s'au închinat; că au văzut prunc culcat în peşteră pre cel fără de ani.

Şi acum, glasul al 6-lea a lui Ghermanò.

Dănţuesc îngerii toţi în ceruri, şi se bucură astăzi şi săltează toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată înşelăciunea idolească şi împărăţeşte Hristos în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile samoglasnice glasul al 2-lea al lui Ghermanò.

Mare şi prea slăvită minune s'a săvârşit astăzi; Fecioara naşte şi pântecele nu i se strică;

Cuvântul se întrupează, şi de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slavoslovesc, şi noi împreună cu dânşii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace.

Glasul al 3-lea.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi dea-dreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut...

Astăzi naşte Fecioara pre Făcătorul atoate, peştera aduce Edemul, şi steaua arată pre Hristos soarele celor din întunerec, cu daruri maghii s'au închinat, fiind luminaţi prin credinţă; şi păstorii au văzut minunea, îngerii cântând, şi zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se în Vitleemul Iudeei, dela răsărituri viind maghii, s'au închinat lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat; şi deschizând visteriele sale, cu osârdie daruri cinstite i-au adus: Aur lămurit ca Impăratului veacurilor; tămâe ca unui Dumnezeu al tuturor, şi ca unui mort de trei zile; smirnă ca unui fără de moarte. Toate neamurile veniţi să ne închinăm, celui ce s'a născut, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veseleşte-te Ierusalime, şi prăznuiţi toţi cei ce iubiţi Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, şarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o au amăgit acum o a văzut Maică Ziditorului. O adâncul bogăţiei şi al înţelepciunei, şi al cunoştinţei lui Dumnezeu! Ceeace a fost pricinuitoare morţei a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirei a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa, Dumnezeu cel cu totul desăvârşit. Şi cu naşterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; şi cu pruncia a vindecat durerile Evei cele cu întristare. Deci să dănţuiască toată făptura şi să salteze; că a venit Domnul să o înnoiască, şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, glas acelaş, a lui Anatolie.

In peşteră te-ai sălăşluit Hristoase Dumnezeule; ieslea pre tine te-a priimit; păstorii şi maghii ţie s'au închinat. Atuncea s'a împlinit proorocirea proorocilor, şi puterile îngereşti s'au mirat strigând şi zicând: Slavă umilinţei tale unule iubitorule de oameni.

Troparul, glas al 4-lea.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoştinţei că întru dânsa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învăţat, să se închine ţie Soarelui dreptăţei, şi să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ţie.

De trei ori.
Şi obişnuita binecuvântare a pâinilor, şi citirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Veniţi să vedem credincioşii unde s'a născut Hristos; să urmăm drept aceea, unde merge steaua cu maghii împăraţi dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii flueră cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peşteră, din Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedomerindu-o, fără bărbat sunt, şi cum voiu naşte fiu? Naştere fără sământă cine a văzut? Dar unde va Dumnezeu, se birueşte rânduеala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Şi acum tot aceasta.
După Polieleu, Sedealna glasul al 4-lea

Podobie: Spăimantatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pântece? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum stă în braţe de Maică? cu adevărat precum a ştiut, precum a voit, şi precum bine a tocmit. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie. Şi s'a făcut cel ce erà, ceeace nu a fost, pentru noi, şi nelipsind de fire, s'a împărtăşit amestecărei noastre; îndoit s'a născut Hristos, lumea cea de sus vrând să o plinească.

Slavă, Şi acum tot aceasta.
Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.
Prochimen glasul al 4-lea:

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis'a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Matei, Cap. 1. Vers 18.

Naşterea lui Iisus Hristos aşà a fost...

Caută-o la Ceas 1-u.
După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se din Fecioară.

Şi acum, asemenea:

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se în Vitleem.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta și după mulțimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Şi Stihira, glasul al 6-lea:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace; că astăzi priimeşte Vitleemul pre cel ce şade pururea împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut cu dumnezeească cuviinţă. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

DOUA CANOANE.
Irmoasele amândurora câte de două ori, şi Troparele pe 12.

CANONUL întâi.
Facerea lui Cosma:
Al căruia Stihul cel de pe margine la Greci este acesta:

Hristos om făcându-se, ceeace a fost, Dumnezeu a rămas.

Peasna 1-a, glasul 1-u, Irmos:

Hristos se naşte, slăviţi-l; Hristos din ceruri întâm„pinaţi-l; Hristos pe pământ, „înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului „tot pământul, şi cu veselie lău„daţi-l noroadelor, că s'a pro„slăvit".

Pre cel stricat pentru neascultare, pre cel făcut dupre chipul lui Dumnezeu, şi carele eră tot în înjosire, căzând din cea mai bună viaţă dumnezeească, iarăşi îl înnoeşte înţeleptul Ziditor, că s'a proslăvit.

Văzând Ziditorul pre om pierind, pre cel ce l-a zidit cu mâinile, plecând cerurile s'a pogorît, şi pre acesta, întrupându-se din dumnezeeasca Fecioară, tot îl înfiinţează cu adevărat, că s'a proslăvit.

Inţelepciunea, Cuvântul şi puterea, Fiul Tatălui şi strălucirea, Hristos Dumnezeu, tăinuindu-se de puterile cele mai pre sus de lume, şi de câte sunt pe pământ, şi întrupându-se, ne-a înnoit pre noi, că s'a proslăvit.

Alt CANON IAMBICESC.
Carele are acrostihul acesta iambic, în stihuri eroice:

Aceste laude de cântări cu bună poezie, veselesc pre Fiul lui Dumeezeu, cel ce se naşte pe pământ pentru oameni; şi carele dezleagă mult amărâte păcatele lumei. Ci tu Anno scapă din durerile acestea pre ritorii ce te laudă.

Facerea lui Ioan monahul.
Peasna 1-a, glas acelaş Irmos:

Mântuit-a norodul făcând minune Stăpânul, uscând „oarecând valul cel umed al „mării; iară de voie născân„du-se din Fecioară, cale um„blată la ceruri ne-a pus nouă „pre carele dupre fire întocmai „cu Tatăl, şi cu oamenii îl „slăvim".

Purtat-a pre Cuvântul sfinţitul pântece, cel închipuit arătat în rugul cel nears, pre Dumnezeu cel amestecat cu chipul omenesc, carele a dezlegat ticălosul pântece al Evei, de amarul blestem cel de demult. Pre carele noi pământenii îl slăvim.

Arătat-a steaua maghilor, pre tine cuvântul cel mai 'nainte de soare, carele ai venit arătat în peşteră sărăcească, să opreşti păcatul; pre tine cel milostiv ce te-ai înfăşat în scutece, pre carele aceia bucurându-se, te-au văzut şi om şi Domn

Catavasiile, Irmoasele a amândurор Canoanelor.

Peasna 3-a Irmos;

Fiul uicelui născut fără stricare din Tatăl mai 'na„inte de veci, şi mai pe urmă „din Fecioară întrupat mai „presus de fire, lui Hristos „Dumnezeu să-i strigăm: Cela „ce ai înălţat cornul nostru, „sfânt eşti Doamne".

Cela ce s'a împărtăşit însuflării celei mai bune, Adam cel din ţărână, şi la stricăciune s'a alunecat prin amăgirea femeei, pre Hristos din femee văzându-l a strigat: Cela ce pentru mine ca mine te-ai făcut, sfânt eşti Doamne.

Asemenea la chip făcându-te Hristoase cu amestecarea cea proastă din ţărână, cu împărtăşirea trupului celui mai prost părtaşă o ai făcut dumnezeeştei firi, om făcându-te şi rămâind Dumnezeu, şi ai înălţat cornul nostru, Sfânt eşti Doamne.

Vitleeme veseleşte-te, fiind împărat domnilor Iudei; că cel ce paşte pre Israil, cel ce este pe umerile Heruvimilor, din tine a ieşit Hristos arătat, şi înălţând cornul nostru, preste toţi împărăţeşte.

Alt Canon, Irmos.

Vino spre cântarea robilor „tăi Bunule, smerind a vrăj„maşului înălţata sprânceană, „păzind fericite Atotvăzătoru„le, pre cântăreţi mai pre sus „de păcat, întăriţi neclătiţi pe „temeiul credinţei".

Aprea curatei Mirese pre fericita naştere învrednicindu-se a o vedeà, mai pre sus de gând ceata păstorilor, s'a mişcat cu strein chip. Asemenea şi oastea celor fără trupuri, cari lăudau pre Impăratul Hristos, cel ce s'a întrupat mai presus de fire.

Cel ce împărăţeşte înălţimea cerurilor, se face ca şi noi pentru milostivire, din Fe-

cioara ce nu ştie de nuntă; şi fără materie fiind mai 'nainte, mai pre urmă Cuvântul îngroşindu-se cu trup, trage la sine pre căzutul cel întâi zidit.

Ipacoi, glas al 8-lea.

Pre începătura păgânilor Cerul ţi-a adus ţie, celui ce te-ai culcat prunc în iesle, prin stea pre maghi chemând, pre cari i-au spăimântat nu sceptrurile şi scaunele, ci sărăcia cea mare; că ce este mai prost decât peştera, şi ce este mai smerit decât scutecele, întru care a strălucit bogăţia Dumnezeirei tale, Doamne slavă ţie.

VEZI: Când zicem Ipacoi, Sedealnă nu zicem, precum am aflat în oarecare Tipice.

Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pământul, că s'a născut pre pământ Mielul lui Dumnezeu, dând mântuire lumii. Cuvântul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieşit din Fecioară fără sământă; de carele maghii s'au spăimântat văzând că se naşte în Vitleem ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
Peasna 4-a, Irmos.

Toiag din rădăcina lui Iesseiu, şi floare dintr'însul „Hristoase, din Fecioară ai o„drăzlit cel lăudat, din munte„le cel cu umbra deasă; ve„nit-ai întrupându-te din cea ne„ispitită de bărbat, cel fără de „trup şi Dumnezeu, slavă pu„terei tale Doamne".

Pre carele de demult mai 'nainte l'a zis Iacov aşteptarea neamurilor, tu Hristoase din seminţia Iudei ai răsărit, şi puterea Damascului şi dobânzile Samariei ai venit să le prazi, întorcând înşelăciunea întru credinţă cuvioasă lui Dumnezeu; slavă puterei tale Doamne.

Pre înţelepţii ucenici ai cuvintelor proorocului Valaam celui de demult, cei socotitori de stele, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le tu Stăpâne stea din Iacov, pre cei ce se aduceau pârgă din păgâni, şi i-ai priimit arătat, pre aceia cari ţi-au adus daruri bine primite.

Ca ploaia pe lână te-ai pogorât în pântecele Fecioarei Hristoase, şi ca nişte picături ce pică pe pământ, Etiopenii şi Tarsenii, şi insulele Arabilor, Sava şi cei ce stăpânesc tot pământul Midenilor, au căzut înaintea ta Mântuitorule; slavă puterei tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Innoirea neamului omenesc „de demult, cântând proorocul „Avvacum, mai 'nainte o a vestit, învrednicindu-se negrăit „a-i vedeà închipuirea. Că prunc „tânăr din muntele Fecioara a „ieşit Cuvântul, spre înnoirea „noroadelor".

Intocmai cu oamenii ai ieşit de bună voie prea înalte, trup luând din Fecioara, ca să curăţeşti ca Dumnezeu, veninul capului balaurului, aducând pre toţi din porţile cele fără de soare, la lumina cea de viaţă purtătoare.

Neamuri cele ce aţi fost de demult cufundate în stricăciune, scăpând din pierzarea vrăjmaşiului, înălţaţi mâini cu cântări de laudă, pre unul Hristos cinstind, ca pre un făcător de bine, carele a venit la noi cu milostivire.

Din rădăcina lui Ieseiu odrăslind Fecioară, ai depăşit hotarele firei omeneşti născând pre Cuvântul Tatălui cel mai 'nainte de veci, precum însuşi a binevoit a trece prin pântece pecetluit, cu deşertare streină.

Peasna 5, irmos:

X Dumnezeu fiind păcei, Tatăl îndurărilor, pre Ingerul sfatului tău celui mare, „dăruindu-ne pace l-ai trimis „nouă. Deci povăţuiţi fiind la „lumina cunoştinţii de Dumnezeu, de noapte mânecând, „te slăvim iubitorule de oameni".

Cu robii te-ai scris, poruncei Kesarului plecându-te, şi pre noi cei ce eram robi vrăjmaşului şi păcatului ne-ai liberat Hristoase, sărăcind cu totul pentru noi, şi pre cel din ţărână pentru singură unirea şi împărtăşirea, l-ai făcut Dumnezeu.

Iată Fecioara, precum s'a zis de demult, în pântece zămislind, a născut pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, şi a rămas Fecioară; prin care împăcându-ne noi păcătoşii cu Dumnezeu, pre aceasta ce este cu adevărat născătoare de Dumnezeu, cu credinţă să o lăudăm.

Alt Canon, Irmos:

Din noaptea lucrurilor întunecatei înşelăciuni, curăţi„re eşti nouă Hristoase, ce„lor ce-ţi aducem acum cân„tare cu priveghere, ca unui „făcător de bine. Să vii dă„ruindu-ne şi cărare lesni„cioasă, pe carea umblând, „vom aflà slavă".

Cumplită vrajba cea către sine, Stăpânul tăindu-o de

tot cu venirea sa în trup, a pierdut pre stăpânitorul cel stricător de suflete, împreunând lumea cu fiinţele cele fără de materie; puind pre născătorul apropiat făpturei.

Norodul cel mai 'nainte întunecat, după ziuă, văzut-a Lumina strălucirii celei de sus, şi pre păgâni Fiul i-a adus moştenire lui Dumnezeu; dând Dar negrăit, acolo unde mai 'nainte păcatul a înflorit.

Peasna 6-a, Irmos:

Din pântece pre Ionà ca pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum l-a priimit; „şi în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul şi trup luând, a „ieşit păzindu-o nestricată. „Că cel ce n'a pătimit strică- „ciune, pre ceeace l-a născut, „o a păzit nevătămată".

Venit-a întrupându-se Hristos Dumnezeul nostru, pre carele din pântece Tatăl mai 'nainte de luceafăr l-a născut; şi cel ce ţine frânele prea curatelor puteri, în ieslea dobitoacelor se culcă; cu scutece se înfaşă, şi dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunc tânăr din amestecătura lui Adam s'a născut Fiul şi s'a dat credincioşilor; acesta este Părinte şi Domn veacului ce va să fie, acesta este şi se chiamă Ingerul sfatului celui mare. Acesta este Dumnezeu tare, şi carele ţine cârmuirea făpturei.

Alt Canon, Irmos:

Petrecând Ionà întru adân- „curile mării, se rugà să vie „şi valul să alineze; iară eu „rănit fiind cu a tiranului să- „geată, pre Hristos îl chem, „pierzătorul celor răi, degrab „să vie spre a mea lenevire.

Cel ce erà întru început la Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, acum văzând firea noastră cea neputincioasă de demult, o întăreşte, ca să se păzească pre sine întru a doua împărtăşire, arătându-o iarăşi liberă de patimi.

Ca mijlocitor pentru noi din coapsele lui Avraam, pre cei căzuţi cumplit întru întunerecul greşelilor, cari în jos se uită, ridică pre fiii tăi, cela ce în lumină locueşti, şi în iesle te pui cu micşorare acum; bine voind mântuirea oamenilor.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Insăşi Podobia, Facerea lui Roman, dulce cântătorul.

Fecioara astăzi, pre cel mai pre sus de fiinţă naşte; şi pământul peştera, celui ne-

apropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, şi maghii cu steaua călătoresc; că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS

Edemul Vitleemul l-a deschis; veniţi să vedem, acolo am aflat desfătare tainică, veniţi în lăuntrul peşterei, să luăm cele din Raiu. Acolo s'a arătat rădăcină neudată, odrăslind iertare, acolo s'a aflat puţ nesăpat, din carele David mai 'nainte a dorit să beà. Acolo Fecioara născând pruncul, a potolit îndatăşi setea lui Adam şi a lui David. Pentru aceasta la dânsul să mergem, unde s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Intru acestă lună, în 25 de zile, cea dupre trup Naşterea Domnului Dumnezeu, şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Dumnezeu este cel ce s'a născut,
Iară Maica Fecioara l-a născut.
Care mai mare lucru nou făptura a văzut?
In a douazeci şi cincea zi, Maria pre Dumnezeu a născut.

Văzând iubitorul de oameni Dumnezeu, neamul omenesc tiranisindu-se de diavolul, s'a milostivit, şi a trimis pre arhanghelul său Gavriil, să zică celei de Dumnezeu Născătoare: Bucură-te cea plină de Dar, cu tine este Domnul. Şi îndată s'a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în cinstitul şi prea curatul ei pântece. Şi dacă a trecut nouă luni dela zămislirea ei, a ieşit poruncă dela Kesarul August, ca să se scrie toată lumea, şi s'a trimis oarecare Chirinie la Ierusalim şi la Vitleem, ca să scrie. Deci s'a suit şi Iosif păzitorul Născătoarei de Dumnezeu cu dânsa, ca să se scrie în Vitleem; şi de vreme ce erà să nască Fecioara, neaflând sălaş pentru mulţimea oamenilor, a intrat într'o peştera săraca, şi acolo, a născut fără stricăciune pre Domnul nostru Iisus Hristos, şi l'a înfăşat ca pre un prunc, şi a pus în ieslea dobitoacelor pre Ziditorul tuturor, cel ce vreà să ne mântuiască pre toţi din dobitocie.

Pomenirea închinăciunei maghilor.

Stih: Inchinându-se ţie cuvinte adunarea neamurilor.
Arată viitoarea cinste către tine din partea limbilor.

Stătut-a oarecare vrăjitor, cu numele Valaam, în pământul Perşilor, carele proorocind şi altele multe, a spus şi aceasta: Stea din Iacov va răsari, şi va zdrobi stăpâniile lui Moav. Având drept aceea ceilalţi vrajitori, asemenea proorocire, dupre tradiţie o spuneau împăraţilor Perşiior, şi a ajuns până la aceşti trei maghi; carii luau seama când vor vedeà asemenea stea; şi ca nişte astronomi văzând steaua lui Hristos, că nu şi facea drumul ca celelalte stele, dela răsărit către apus, ci dela miazăzi către miazănoapte, au cunoscut că însemnează naşterea unui mare împărat; şi urmând stelei, au aflat pre Hristos Domnul şi căzând s'au închinat lui, şi i-au adus daruri: Aur şi tămâe şi smirnă, şi aşa cu porunca îngerului, s'au întors la pământul lor, neabătându-se pe la Irod. Iară Irod împăratul Iudeilor aflând dela maghi că împărat mare s'a născut, i au chemat întru ascuns şi le-a zis: Mergând cercetaţi cu deamăruntul pentru prunc, şi dacă îl veţi afla, înştiinţaţi-mă pre mine ca şi eu mergând să mă închin lui. Iară aceasta o zicea ca să afle unde este el şi să-l omoare. Apoi chemând cărturarii, i-au întrebat: Unde zice Scriptura că se va naşte Hristos? Iară ei i-au spus: In Vitleemul Iudei Atuncea a trimes oştile ca să omoare pre pruncii cei din Vitleem, dela doi ani şi mai jos. Pentru aceasta trimis a fost înger dela Dumnezeu, şi a zis lui Iosif: Sculându-te ia pruncul şi pre Mai-

ca lui, şi fugi la Eghipet. Iară Iosif a făcut aşa, şi luând pruncul şi pre Maica sa s'a dus la Eghipet.

Pomenirea Păstorilor cari au văzut pre Domnul

Stih: Păstorii turma lor au lăsat,

Şi pre tine bunul păstor Hristos, să te vară au alergat.

A căruia este slava în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgâneasca po- „runcă nebăgându-o în seamă „de groaza focului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul vă- „păei stând au cântat: Dum- „nezeul părinţilor bine eşti „cuvântat".

Păstorii fluerând, au dobândit cu spaimă arătarea luminei; că slava Domnului i-a strălucit, şi îngerul, cântaţi a strigat! Că s'a născut Hristos; Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Degrab împreună cu cuvântul îngerului, oştile cereşti au strigat: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; Hristos a strălucit Dumnezeul părinţilor cel binecuvântat.

Ce cuvânt este acesta? zis'au păstorii; veniţi să vedem ceeace s'a făcut, pre Dumnezeescul Hristos; şi la Vitleem ajungând, s'au închinat lui, şi celei ce l-a născut, cântând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

De dragostea Impăratului a „toate fiind traşi tinerii, au bat- „jocorit păgâna limbă cea hu- „litoare, a tiranului celui ce „fără măsură se mânià; cărora „s'a supus focul cel mult, celor „ce ziceau Stăpânului: In veci „bine eşti cuvântat".

Pre slugi cu mânie i-a ars, şi a mântuit pre tineri, văpaia cea prea arzătoare, ce se înălţase cu mare pornire cu aprinderea de şapte ori, Domnul dându-le roua pentru buna credinţă.

Ajutorule Hristoase, apărătoare având întruparea cea negrăită, pre protivnicul oamenilor l-ai ruşinat, purtând bogăţia Dumnezeirii, chip luând acum, pentru a căruia nădăjduire, de sus ai venit întru adâncurile întunerecului.

Cumplitul păcat al lumii ce se înălţă neoprit, sălbătăcinduse şi iuţindu-se fără ruşinare, l-ai surpat cu puterea a toate, şi pre cari i-a tras mai 'nainte, astăzi din curse îi mâtueşti, întrupându-te de bună voie făcătorule de bine.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunei celei „mai pre sus de fire; că nu a

„ars pre tinerii pre cari i-a pri-„imit, precum nici focul Dum-„nezeirii pântecele Fecioarei „în care a intrat. Pentru acea-„sta cântând să strigăm: Bi-„necuvinteze toată făptura pre „Domnul, şi să-l prea înalţe „întru toţi vecii“.

Trage la sine din Sion fata Vavilonului, pre tinerii lui David cei robiţi, şi trimite slugi pre maghi purtători de daruri, ca să se roage Ficei lui David celei de Dumnezeu priimitoare. Pentru aceasta strigând cântăm: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Oprit-au organele cântarea cea cu plângere, că n'au cântat în pământ strein fiii Sionului, şi au stricat toată înşelăciunea Vavilonului şi tocmirea muzicească, Hristos cel ce a răsărit în Vitleem. Pentru aceasta strigând cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Dobânzile împărătesei Sionului, şi bogăţia cea prădată o a luat Vavilonul. Iară Hristos visteriile lui, şi pre împăraţii cei de stele semuitori cu steaua povăţuindu-i, în Sion i-a tras. Pentru aceasta strigând cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei ocoliţi de foc „în legea veche, închipuit-au „pântecele cel nestricat al Fe-„cioarei, care mai pre sus de „fire a născut, pecetluită fiind, „şi amândouă lucrând cu o „facere de minune, pre popoare „la cântare le ridică Darul.

Scăpând de pierdere cel care erà să se facă prin înşelăciune Dumnezeu, toată făptura laudă ca tinerii pre Cuvântul ce s'a deşertat, şi-l slăveşte cu frică temându-se, fiind stricăcioasă, măcar că înţelepţeşte aşteptà.

Venit-ai să întorci la păşune, pre cea rătăcită în munţii pustiei, firea omenească cea căzută, cela ce eşti ridicarea neamurilor; şi care stingi puterea cea silnică a ucigătorului de oameni, om te-ai arătat şi Dumnezeu dupre mai 'nainte rânduială.

La Peasna 9-a:

Ceeace eşti mai cinstită...: **nu cântăm, măcar şi Duminică de ar fi. Ci cântăm Pripelele praznicului.**

Strana întâia Pripeală.

Măreşte suflete al meu pre cea mai cinstită şi mai slăvită decât oştile cele de sus pre Fecioara prea curată de Dumnezeu Născătoarea.

Irmosul:

Taină streină văz şi prea „slăvită; Cer fiind peştera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „ieslea sălăşluire, întru care s'a „culcat cel neîncăput, Hristos „Dumnezeu; pre carele lău- „dându-l îl slăvim.

Apoi a doua strană, cântă aceeaşi pripea-lă şi Irmosul.

Apoi aceste pripele, şi Troparele intâiului Canon.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu, pre Domnezeu, cel ce din Fecioară cu trup s'a născut.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu, pre Impăratul, cel ce în peşteră din Fecioară s'a născut.

Troparul:

Minunată mergere văzând maghii, a stelei celei nouă neobişnuite, ce s'a arătat acum, carele cerurile luminând pre Hristos Impăratul l-a însemnat pre pământ; pre cel ce s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu, pre Dumezeu, căruia i s'au închinat maghii.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu, pre cela ce de stea maghilor a fost vestit.

Troparul:

Unde este pruncul cel de curând născut, Impărate, zicând maghii, a căruia stea s'a arătat? am venit să ne închinăm lui. Mâniindu-se Irod, s'a turburat, întărâtându-se a omorî, pre Hristos de Dumnezeu luptătorul.

Pripeală:

Măreşte suflete al meu, pre prea curata Fecioară, şi una de Dumnezeu Nascătoarea, care a născut pre Hristos împăratul.

Pripeală:

Maghii şi păstorii au venit să se închine lui Hristos, celui ce s'a născut în cetatea Vitleemului.

Troparul:

Cu deadinsul a întrebat Irod de vremea stelei, prin a căreia povăţuire maghii s'au închinat în Vitleem lui Hristos cu daruri; de carea la moşia lor fiind povăţuiţi, au lăsat batjocorit pre cumplitul ucigător de prunci.

Apoi iarăşi strana întâia cântă pripeala Canonul al doilea.

Pripeală:

Astăzi Fecioara naşte pre Stăpânul înlăuntrul în peşteră.

Irmosul:

O Fecioară! mai lesne este de frică să iubim noi tăcerea, ca ceeace este fără de „primejdie; pentru că din dragoste a împleti cântări, cu „osârdie alcătuite, nu este lesne. Ci o Maică! pre cât îţi „este bunavoinţă dă-ne şi putere".

Asemenea şi a doua strană pripeala:

Astăzi Stăpânul se naşte ca un prunc din Fecioară.

Şi iarăşi Irmosul.
Apoi aceste pripele împreună cu troparele Canonul al doilea:

Astăzi păstorii văd pre Mântuitorul în scutece înfaşat, şi în iesle culcat.

Pripeala:

Astăzi Stăpânul cel nepipăit în scutece se înfaşă ca un prunc.

Pripeală:

Astăzi toată zidirea se bucură şi se veseleşte, că Hristos s'a născut din prunca Fecioară.

Troparul:

Chipurile cele neluminate, şi umbrele văzându-le sfârşite, o maică curată a Cuvântului ce s'a arătat de curând din uşă încuiată, şi socotind a fi lumina adevărului, dupre vrednicie binecuvântăm pântecele tău.

Pripeală:

Puterile cereşti vestesc lumei pre Mântuitorul, Domnul şi Stăpânul cel ce s'a născut.

In loc de slavă:

Măreşte suflete al meu stăpânirea Dumnezeirei celei în trei Ipostasuri şi nedespărţită.

In loc de Şi acum:

Măreşte suflete al meu pre cel ce ne-a izbăvit pre noi din blestem.

Troparul:

Dorul dobândindu-şi, şi venirei lui Dumnezeu încredinţându-se poporul lui Hristos cel frumos, acum se roagă să-i dai şi Darul naşterei de a doua cel de viaţă făcător Fecioară prea curată, ca să se închine slavei.

Apoi strana întâia cântă Pripeală Canonului şi Irmosul:

Taină streină văz...

Şi a doua strană asemenea cântă pripelele Canonului al doilea, şi Irmosul:

O Fecioară! mai lesne este...

SVETILNA

Insăşi Podobie:

Cercetatu-ne-a pre noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, şi cei dintru întuneric şi din umbră, am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul.

De trei ori.

LA HVALTIE

Stihirile pe 4, glas al 4-lea, singur glasul; ale lui Andrei Ierusalimiteanul.

Veseliţi-vă drepţilor, ceruri bucuraţi-vă, săltaţi munţi, Hristos născându-se, Fecioara şade asemănându-se Heruvimilor, purtând în braţe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat; păstorii slăvesc pre cel născut, maghii aduc Stăpânului daruri; îngerii cântând zic: Cela ce eşti neajuns, Doamne slavă ţie!

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace ai născut pre Mântuitorul, pierdut-ai blestemul cel dintâiu al Evei; că Maică ai fost bunei voinţe a Tatălui, purtând în braţe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Taina nu sufere ispitire, numai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine și zicând: Negrăite Doamne, slavă ție!

Veniți să lăudăm pre Maica Mântuitorului, carea după naștere iarăși s'a arătat Fecioară: Bucură-te cetate însuflețită a Impăratului și Dumnezeu, întru carea Hristos sălășluindu-se mântuire a lucrat; cu Gavriil să lăudăm, cu păstorii să slăvim strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, maghii se închină, păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò.

Când în vremea venirei tale pre pământ, întâia scrisoare lumii s'a făcut, atuncea ai voit a se scrie numele oamenilor cari cred nașterei tale. Pentru aceea o poruncă ca aceasta de la Kesarul s'a strigat. Că s'a înnoit veșnică împărăția ta cea fără început. Pentru aceasta și noi aducem ție în loc de dar de bani, bogăția teologhiei ortodoxe, lui Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre.

Și acum, glasul al 2-lea a lui Ioan monahul.

Astăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, și Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselește; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc. Iară noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule.. Troparul praznicului, Ecteniile și Otpusul. Și se face ungere tuturor cu untdelemn ce s'a sfințit la Litie. La ceasuri, Troparul și Condacul praznicului.

VEZI: De se va întâmpla ajunul Naşterei lui Hristos, Sâmbătă sau Duminică, Liturghia sfântului Ioan Gură de aur se face la vremea sa. Și la insuși praznicul Liturghia se face a marelui Vasilie. In loc *De tine se bucură..* cântăm Irmosul Pesnei a 9-a.

LA LITURHGIE

Antifonul întâi Psalm 110, glas al 2, Stih 1.

Mărturisi-mă-voi ție Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

Pripeală:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule mântuește-ne pre noi.

Stih: In sfatul celor drepți și în adunare, mari sunt lucrurile Domnului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Căutate întru toate voile lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..

Slavă:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Antifon al doilea: Psalm 111. Glas al 2-lea. Stih 1-iu.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte

Pripeală:

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce te-ai născut din Fecioară, pre cei ce cântăm ţie, Aliluia.

Stih: Puternică pe pământ va fi sămânţa lui, neamul drepţilor se va binecuvântà:

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Slavă şi bogăţie în casa lui, şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu ..

Stih: Răsărit-a întru întunerec lumină drepţilor, cel milostiv, îndurat şi drept.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă.

Mântueşte ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Şi acum.

Unule născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce eşti fără de moarte, şi ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupà din sfânta Născătoarea de Dumnezeu, şi pururea Fecioara Maria; carele neschimbat te-ai întrupat, şi răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl şi cu Duhul sfânt, mântueşte-ne pre noi.

Antifon al treilea, Psalm 109 Stih 1:

Zis a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea.

Troparul, glasul al 4-lea.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoştinţii; că întru dânsa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învăţat, să se închine ţie Soarelui dreptăţii, şi să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ţie.

Stih: Până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Stih: Toiagul puterei va trimite ţie Domnul din Sion, şi vei birui în mijlocul vrăjmaşilor tăi.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru..

Stih: Cu tine este începătura, în ziua puterei tale, întru strălucirile sfinţilor tăi.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

VOHOD Stihul:

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut; juratu-s'a Domnul, şi nu-i va părea rău; tu eşti preot în veac dupre rânduiala lui Melchisedec.

Apoi Troparul, cu glas mai înalt.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Slavă, Şi acum, Condacul.

Fecioara astăzi pre cel mai pre sus de fiinţă naşte, şi pământul peştera, celui neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, şi maghii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

In loc de Sfinte Dumnezeule.

Câţi în Hristos v'aţi botezat, în Hristos v'aţi îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen, glas al 8-lea.

Tot pământul să se închine ţie şi să cânte ţie...

Stih:

Strigaţi Domnului tot pământul...

APOSTOL.

Din cartea cea către Galateni Cap. 4. Vers 4:

Fraţilor, când a venit plinirea vremei...

Evanghelia dela Mateiu.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei...

Caută-o la ceas al 6-lea.

CHINONICUL.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

La masă se face mare mângâiere fraţilor, şi citim cuvântul sfântului Ioan Gură de aur al căruia început este: Cele ce Patriarhii de demult... Şi dezleagă mirenii la carne, ori in ce zi s'ar întâmplă; iară Monahii la peşte, brânză şi la ouă. Şi mâncăm aşă dela Naşterea lui Hristos, în toate zilele, până în ajunul Arătărei Domnului.

In ştiinţă să ne fie încă şi pentru aceasta.

Că dela Naşterea lui Hristos, până la sfânta Arătare a lui Dumnezeu, nicidecum nu este post, nici plecări de genuche se fac nici in biserici, nici în chilii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Soborul prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei. Şi pomenirea sfântului mucenic Evtimie, episcopul Sardiei. Slujba lui se pune la Pavecerniţă in altă zi când va voi cel mai mare. Seara la Vecernie Catismă nu citim, fără numai de se va întâmpla Sâmbătă seara.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6.**

Stihirile prăznuirii, glas al 2-lea.

Veniţi să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, şi Heruvimul se depărtează dela pomul vieţii, şi eu desfătării raiului mă împărtăşesc; din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul fiinţei lui celei deapururea, chipul robului priimeşte, ieşind din Maică ce nu ştie de nuntă, nesuferind schimbare; că ceeace a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; şi ceeace n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Cela ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeule miluieşte-ne pre noi.

De două ori.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluerile, şi maghii închinându-se, îngerii cântând Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Impărăţia ta Hristoase Dumnezeule împărăţia tuturor veacurilor, şi Stăpânirea ta întru tot neamul şi neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, şi din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a

strălucit nouă Hristoase Dumnezeule venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Cela ce eşti şi mai 'nainte ai fost, şi ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule miluește-ne pre noi.

Ce vom aduce ție Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din fápturile cele făcute de tine, aduce ție mulțămită. Ingerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peştera, pustiul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeule cela ce eşti mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, glas al 6-lea.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace; că astăzi priimeşte Vitleemul, pre cel ce şade pururea împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut, cu dumnezeească cuviinţă. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu carele faci minuni.

Stih: Cunoscută ai făcut intru noroade puterea ta.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih: Şi am zis, acum am început: Aceasta este schimbarea dreptei celui prea inalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih: Adusu-mi am aminte de lucrurile Domnului

Cine este Dumnezeu mare...

Citeţul:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

Şi cântă strana întâia:

Tu eşti Dumnezeu carele faci minuni..

VEZI: De este Sâmbătă seara, cântăm Prochimenul: *Domnul s'a împărăţit...* cu Stihurile lui, iară Prochimenul cel mare: *Cine este Dumnezeu mare...* cu Stihurile lui, se cântă atuncea la Vecernia praznicului; iară Prochimenul zilei se lasă.

După aceasta Ectenia.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 8-lea ale lui Ioan monahul, singur glasul:

Prea slăvită taină se săvârşeşte astăzi; firea se înnoeşte şi Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, şi ce nu a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărţire.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, pânăce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Doamne în Vitleem ai venit, în peşteră te-ai sălăşluit; cela ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încunjură oştile îngereşti, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântueşti neamul nostru, ca un milostiv, slavă ţie!

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr team născut.

Cum voiu spune această taină mare? Cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroaşă, cel nevăzut se vede, şi cel nepipăit se pipăe, şi cel fără început se începe; Fiul lui Dumnezeu, fiu omului se face; Iisus Hristos, ieri şi astăzi, acestaş şi în veci.

Slavă, Şi acum glasul acelaş:

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele şade pre Heruvimi, şi s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând, Doamne slavă ţie.

Troparul praznicului.

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru.

LA PAVECERNIŢĂ

CANONUL sfinţitului mucenic Evtimie. Al căruia acrostihul este acesta la Greci.

Hristos născându-se, te încununează pre tine Părinte cu scutecele.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşie.

Domnului celui pururea fiitor, carele s'a născut şi s'a înfăşat cu scutece, cu bună credinţă te-ai închinat prin pătimire, şi cu îndrăzneală ai mers către dânsul, Evtimie.

Domnul cel culcat în iesle, ca un dar de naştere a primit pâraele sângiurilor şi ranele bătăilor tale Fericite, mai mult decât aurul, decât tămâia şi decât smirna.

Născându-se Domnul, priimeşte dela filozofi aurul, iar dela tine sfinte Ierarhe priimeşte curăţia dragostii tale ce ai către el, şi întărirea răbdării tale celei neslăbite.

Slavă:

Cu moartea asemănându-te morţei Stăpânului, cuvinte stăpâneşti strigai, rugându-te curat pentru cei ce te ucideau, arătătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Şi acum, a Născătoarei:

Din cea prea sfântă se naşte astăzi cu trup omenesc Făcătorul a toată lumea, şi se înfaşă în scutece cel ce a înfăşat marea cu negură, Maică pururea Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica...

Puroaie muceniceşti în loc de aur şi de tămâe şi de smirnă, ca un preot ai adus lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem.

Cu tăria conştinţei şi cu vitejia sufletului, ai înfruntat pre Leon cel cu credinţă rea, carele erà turbat în contra Mântuitorului.

Râvnitor te-ai făcut lui Ste-

fan întâiului mucenic al lui Hristos, Evtimie, rugându-te pentru mântuirea ucigătorilor.

Slavă:

Cu deadinsul ai păzit porunca Mântuitorului Cuvioase, şi sufletul ţi-ai pus pentru prietenii tăi Evtimie, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Loc încăpător te-ai făcut Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l cu trup, ceeace eşti plină de dar Preacurată.

Peasna 4-a, Iumos:

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Bătându-te preste obraz, te-ai luminat cu dumnezeescul Dar şi cu înţelepciunea cea de sus, şi te-ai făcut părtaş lui Hristos, Fericite, celui ce pentru noi a priimit pălmuire trupeşte.

Neruşinându-se de cinstea preoţiei şi de vârsta căruntețelor, şi bătrâneţele tale necinstindu-le nebunii, fără de milă te băteau, Evtimie.

Slavă:

Dar de mult preţ ai adus părinte Evtimie, Mântuitorului celui înfăşat şi culcat în iesle, cinstitul tău sânge, care cu dragoste l-ai vărsat pentru dânsul.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce a zidit fiinţele cele fără materie, astăzi se naşte trupeşte ca un om, din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă lui Hristos Dumnezeu, celui dintru înălţime.

Peasna 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ţie Mântuitorule se aduce chip însufleţit, cel ce a cinstit chipul prea curatului tău Trup, şi însemnarea cea trupească.

Ţie Stăpâne se aduce păstorul cel numit cu bun suflet, purtând întru al său trup ranele trupului tău.

Slavă:

Stins-ai focul mâniei celor fărădelege Evtimie, cu vărsările sângiurilor tale, care s'au vărsat fără dreptate, Fericite prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Curgerea stricăciunii a încetat, că Fecioara a născut fără de stricăciune, pre cela ce a slobozit din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Cu desbrăcarea râvnind goliciunea Mântuitorului tuturor Părinte, şi răbdând dureri de bătăi, ţi-ai vărsat sângele tău pentru sângele lui.

Fiind îmbogăţit de dragoste, de nădejde şi de credinţă, de bunătăţile care sunt stătătoare, în veac le aduci dar celui ce s'a născut din Fecioară, fericite Evtimie.

Slavă:

Dupre lege aducând lui Hristos dumnezeeasca sfinţită slujbă a Cuvântului, Părinte grăitorule de cele dumnezeeşti, ai luat pentru aceasta plata, săvârşindu-te prin sânge.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce a zidit pre om dupre chipul său, pentru multa milostivire, din nou îl zideşte din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin,

CONDAC, glas al 3-lea, Podobie:

Fecioara astăzi...

Oamenii împreună cu îngerii lăudăm pe sfinţitul Mucenic, cinstindu-l Ierarhii, Cuvioşii şi Mucenicii; că s'a arătat ca fără de trup în răbdare, şi s'a văzut mucenic şi Ierarh, şi mult pătimind a câştigat cununi dela Hristos Dumnezeu.

Peasna 7, Irmos:

In Cuptorul persesc tinerii...

Ungerea preoţiei cea dată ţie de Dumnezeu Ierarhe, amestecându-o cu sângele tău, o ai arătat prea sfinţită, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Luat-ai Darul dumnezeescului întâiului mucenic căruia te-ai arătat râvnitor ales, răsplătind cu binecuvântare, celor ce te ucideau pre tine fără de milă, prea fericite Evtimie.

Slavă:

Intărindu-ţi picioarele pre piatra credinţii Cuvioase, ai rămas nestrămutat de toate ispitele nevoilor, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei

Bucură-te sfinţit dumnezeesc locaş al celui prea înalt; că prin tine Născătoare de Dumnezeu s'a dat bucuria, celor ce strigă: Binecuvântată eşti între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Stătut-ai la Judecată nevoindu-te tare, părinte Evtimie; că te-ai învăţat cu deadinsul hotărârea cea desăvârşită a dragostei, ca unul ce ai ales a muri pentru prietenii tăi prea fericite, cari strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Fiind luminat cu faţa, cu cuvântul, şi cu gândul ai câş-

tigat şi sufletul luminat. Iară acum mai luminat te-ai arătat, răbdând până la sânge, Evtimie; că împăraţilor celor urâtori de Dumnezeu, te-ai împotrivit, strigând: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pornitu-s'au asupra ta Fericite cei tari de pre pământ, ca să te omoare, lucrătorii cei fărădelege; dar tu uitându-te către Mântuitorul, carele s-a născut din Maică curată, ai strigat: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată acum cu adevărat a lipsit Domn şi povăţuitor din neamul Iudeii; că tu Preacurată ai născut pre Hristos cel gătit mai din 'nainte spre aşteptarea neamurilor, căruia cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat şi puterea „focului a stins, încingându-se „cu buna faptă, tinerii cei iu„bitori de buna credinţă, stri„gând: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul".

Pesna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din mar„ginea unghiului, din tine mun„tele cel netăiat Fecioară s'a „tăiat, adunând firele cele ose„bite. Pentru aceasta veselin„du-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim".

Mutatu-te-ai Părinte de aicea către limanul cel liniştit; că te-ai mântuit ca o pasăre din cursa celor ce te vânau, binecuvântând cu bun suflet pre cel ce te-a mântuit, sfinţite Mucenice.

Fiind luminat de strălucirea care s'a arătat dela răsăritul cel de sus, şi strălucit de arătările luminii, din steaua care a răsărit acum mai pre sus de fire din Iuda, te-ai mutat către Stăpânul.

Slavă:

Acum te-ai învrednicit a umblà întru desfătarea Raiului, unde este bucuria fericirii cea luminată a sfinţilor priimindu-te ca pre un purtător de biruinţă, Evtimie.

Şi cum, a Născătoarei:

Toiag ai răsărit din rădăcina lui Iesseiu, născându-ne nouă astăzi floarea Dumnezeirei; pre Hristos, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cel

ce este Dumnezeu neîncăput, iară acum prunc înfăşat s'a văzut.

Stihirile sfântului cele dela Vecernie, glas al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Incă fiind stropit cu amestecarea sângelui, şi pătat în sânge fierbinte aburind, ai stătut înaintea lui Hristos, grăitorule de Dumnezeu Evtimie; aşa dar întinzând înaintea lui ranele tale, fă rugăciune Părinte fericite, pentru cei ce te laudă.

Adus-ai Cuvioase daruri lui Hristos, celui ce s'a născut şi cu trup s'a arătat, căruntețe cinstite, împodobite cu darurile ierarhiei Părinte, şi roşite cu sângele muceniei tale; credință dreaptă, nădejde tare, şi dragoste înfocată şi nemişcată, prea cuvioase.

Limba ta fiind de Duhul mişcată, lămurit ai grăit învățăturile adevărului, din care curge Darul cel de Dumnezeu luminat; trâmbiță ai fost a bunei credințe, grăitoare de Dumnezeu, temelie neclătită a ortodoxiei, gură curgătoare de miere, comoară de înțelepciune, şi grai Bisericii cu glas mare te-ai arătat Cuvioase.

Slavă, Şi acum, glas al 4-lea.

In peşteră te-ai sălăşluit Hristoase Dumnezeule; ieslea te-a priimit, păstorii şi maghii ți s'au închinat. Atuncea s'au plinit propoveduirea Prorocilor; şi puterile îngereşti s'au mirat strigând, şi zicând: Slavă smereniei tale, unule iubitorule de oameni.

CADE-SE A ŞTI

Că dela praznicul Naşterii lui Hristos, şi până la Dumnezeeasca Arătare, Pavecernița mică se cântă fără Canonul Născătoarei de Dumnezeu. La Pavecerniță, spre 26, după sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru, zicem Condacul soborului Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* La Polonuşniță citim obişnuita Catismă. După întâiul *Sfinte Dumnezeule*, în loc de *Iată Mirele vine...* zicem Troparul praznicului, *Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...* După al doilea *Sfinte Dumnezeule...* zicem Condacul Născătoarei de Dumnezeu; *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apoi Doamne miluieşte, de 12 ori şi otpustul. Iară rugăciunea: *Pomeneşte Doamne...* nu o zicem.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului, de trei ori.**

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Iisus născându-se în Vitleemul Iudei, s'a luminat făptura cunoscând pre Ziditorul său, şi cetele îngerilor s'au minunat, văzând pre Stăpânul pre pământ, că a luat chip de rob şi de Tatăl nu s'a despărțit întru nimica. Slavă întrupării

tale Doamne; slavă naşterei tale celei de pre pământ; slavă ţie celui ce ai binevoit a mântuì neamul nostru.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedomerindu-o, fără bărbat sunt, şi cum voiu naşte fiu? Naştere fără sământă cine a văzut? Dar unde vrea Dumnezeu, se birueşte rânduiala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Şi acum, tot aceasta

CANOANELE.

Ale praznicului amândouă, ca şi in ziua de praznic. Irmoasele amânduror Canoanelor, de câte două ori, şi Troparele pe 12. Catavasie, Irmoasele amândurora Canoanelor. După a 3-a peasnă Condacul şi Icosul şi Ipacoi al Praznicului.

După a 6-a Peasnă, Condac glas al 6-lea:

Cela ce mai 'nainte de luceafăr din Tatăl fără mumă s'a născut, astăzi pre pământ fără tată s'a întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevesteste maghilor, şi îngerii cu păstorii laudă naşterea ta cea mai presus de fire, ceea ce eşti plină de Dar.

ICOS.

Ceeace ai odrăslit Strugurul cel nelucrat, viţa cea de taină, ca o ramură în braţe l-ai purtat, şi ai zis: Tu eşti rodul meu, tu eşti viaţa mea, de când am cunoscut că sunt ceeace am fost sunt. Tu eşti Dumnezeul meu; că pecetea fecioriei mele văzându-o nestricată, neschimbat te vestesc pre tine Cuvântul, cel ce te-ai făcut trup; nu ştiu de sământă, ştiu-te pre tine pierzătorul stricăciunii; că tu ieşind din mine sunt curată, şi precum ai aflat pântecele meu, aşà l-ai lăsat. Pentru aceasta dănţueşte împreună toată făptura, strigând către mine: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar.

Intru acastă lună, in 26 de zile, soborul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Ştih: Naştere fără prihană, ce n'a cunoscut bărbat,
Cu daruri fără prihană cinstesc prea arătat,
Cânt cântare în prea curata zi a lunei de astăzi.
Pentru fugirea Născătoarei de Dumnezeu la Eghipet.

După ce a poruncit Irod să se ucigă toţi pruncii Vitleemului, îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, şi i-a zis: Scoală-te, ia pruncul şi pe Maica sa, şi fugi la Eghipet. Deci a fugit la Eghipet Născătoarea de Dumnezeu cu pruncul şi cu Iosif, pentru aceste două pricini: Una să se plinească proorocirea proorocului care a zis: Din Eghipet am chemat pre Fiul meu, alta ca să se astupe gurile ereticilor: Că de n'ar fi fugit, ci ar fi rămas pruncul să-l fi ucis, s'ar fi împiedecat mântuirea oamenilor; Iară de nu s'ar fi ucis de sabie sau de altă moarte, ca să se plinească rânduiala, ar fi putut socotì cei mulţi că s'a făcut cu

nălucire, și n'a purtat cu adevărat trup omenesc. A fugit în Eghipet, și pentru ca să zdrobească idolii ce erau acolo, și să mântuească și toată lumea, la vremea mântuitoarei răstigniri și a învierei.

Intru această zi, pomenirea punerii cinstitei haine în sfânta raclă, a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în Vlaherne.

Stih: Cutremură-te Eghipete, că este Dumnezeu, ascultă.
Că acest ce vine către tine și carele mai 'nainte te-a bătut, cugetă.

Intru această zi, pomenirea celui întru sfinți părintelui nostru Evtimie Episcopul Sardeilor, mărturisitorul.

Stih: De trei ori fericite stând înaintea lui Hristos, Evtimie.
Te afli plin de nesfârșită bucurie.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Constantin și Irinei, și întâi a strălucit ca o stea luminoasă, la viața călugărească, deci dacă s'a făcut Arhiereu, a surpat cu putere pre eretici la soborul al doilea ce s'a făcut la Niceea. Drept aceea împărații văzându-l, întru acestași chip, l-au trimis în multe și deobște solii, și când stătù Nichifor împărat, se trimise sfântul împreună și cu alți episcopi pravoslavnici la Patalarea despre apus pentru oarecare fecioară, ce o călugărise. Deci de atuncea până ce s'a făcut mărturisitor, nu s'a mai aflat în Mitropolia sa, trecând douazeci și nouă de ani. Deci schimbându-se împărățiile, și apucând împărăția Leon cel cu numele de fiară, trimise de aduse pre sfântul dela izgonire, și-l întrebà, au închină-se icoanelor? Iară sfântul purtându-se cu obișnuita sa îndrăznire, și gură slobodă, și anatematisindu-l, se mânie tiranul și-l trimise iarăși cu urgie la Ason. Deci ucigându-se vrăjmașul Leon de cel ce se puse după dânsul împărat, fu chemat fericitul acesta dela Ason, și se sili ca să nu dea cinste și închinăciune sfintelor icoane, iară el înfruntând și pre acesta cu cuvinte, și strigând de față: Cine nu se va închinà Domnului nostru Iisus Hristos, cuprins cu scrisoarea în icoana, să fie anatema, pentru aceea fu bătut și izgonit la Acrita, și închis într'o întunecoasă temniță, deacea întins de patru inși și ucis multă vreme cu vine de bou crude, deci sfântul umflându-se foarte de nesuferite rane, a trăit numai opt zile după chinuire, și strălucind mai mult decât soarele, s'a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Constantin cel din Iudei.

Stih: Dumnezeescul Constantin, și după moarte înflorește.
Trandafir, ca din spini din Iudei odrăslește.

Acest sfânt erà dela Sinada având părinți evrei. Deci foarte tânăr fiind urmà maica-sa. Și văzând un creștin, că dupăce a căscat, s'au închipuit preste gură semnul cinstitei cruci, de atuncea și el făcù asemenea urmând creștinului, încă nu numai acestea; ci și celelalte fapte creștinești, le făceà și el cu fierbinte credință. Pentru aceasta i-a strălucit fața sa, cu Dumnezeească strălucire, și s'a învățat dela Dumnezeu, dogmele creștinești petrecând fără de hrană câteva zile. La sfântul acesta, a sărit odată o tânără jidoavcă cu chip curvesc, iară sfântul făcând chipul cinstitei cruci, o a arătat pre ia moartă, și iară o a înviat. Acesta povățuindu-se de un dumnezeesc nor, s'a dus la o monastire numită Fuvution întru care se aflà bărbați vestiți, având viață sihăstrească, a cărora bunătățile străluceà. Și povestind Igumenului monastirii cele pentru el, a poruncit Igumenul să aducă o Cruce, apoi a poruncit lui ca să i se închine și să o sărute. Și când fericitul acesta sărută partea cea de jos a Crucii, cu frică și cu evlavie, atuncea o minune! Toată Crucea s'a răzimat pre cuviosul său cap, și a tipărit pre el chipul Crucii, care a și rămas neștearsă pre capul său până la moartea sa, apoi luând sfântul Botez s'a numit Constantin. Atuncea a urmat un lucru ca acesta vrednic de minune: Căci pre piatra aceea pre care a stătut picioarele sale, când a ieșit din sfânta Colimvitră, s'a tipărit cu prea slăvire urmele picioarelor sale. După acestea a intrat întru atâtea lupte duhovnicești, încât se întreceà să covârșească pre toți monahii monastirei întru aspra viață și sihăstrie. Și lucra meșteșugul sfântului apostol Pavel. Adecă coseà piei, și făcea corturi. Când făceà rugăciune locul pre carele stà se umpleà de miros. Când mergeà

la biserică de sine se deschideà la el uşile bisericii. Şi din multă curăţenie ce aveà, vedeà gânditor ascunse cugetele fraţilor. Apoi ieşind de acolo s'a dus la muntele Olimbului şi de acolo la Mira Lichia, şi mai pre urmă la Chipru, şi dela Chipru s'a dus la Atalia şi acolo a trecut un rîu cu picioarele sale, atât de adânc şi de mare, încât trebuià caic ca să-l treacă. Şi dupăce a umblat multe alte locuri, s'a întors iarăşi la Olimb, şi acolo a petrecut patruzeci de zile nu flămând numai, ci şi băgat într'o groapă până la mijloc. După acestea fără să voiască a priimit hirotonie de Preot, apoi s'a dus la Atroa, ţiind pururea aceleaşi lupte a pustniciei. Iară mai 'nainte de opt ani, a cunoscut adormirea sa, şi aşà după sfârşitul acelora s'a mutat către Domnul, arătând mai 'nainte prea curat lucrurile sale.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Evarest.

Stih: Sârguitu-s'a Evarest cu fapte şi cuvinte.
Până la sfârşit a bine plăceà ţie Cuvinte.

Acesta erà pe vremea lui Leon Armeanul luptătorul de Icoane, trăgându-se din eparhia Galatiei, şi părinţi vestiţi având. Iară dupăce luptătorul Leon s'a omorît prin sabie, a luat împărăţia Mihail, numitul cepeleag, şi fiindcă şi acesta erà prea urît, şi asemenea la obiceiuri cu Leon, pentru aceasta a luat şi acesta căzuta răsplătire. Iară dupăce a ajuns sfântul la legiuita vârstă, a fost dat la învăţătura sfintelor Scripturi, şi din acestea învăţându-se, se făceà tuturor toate cele bune. Adecă părinţilor săi erà supus, prietenilor şi megieşilor dulce, la streini şi la cei de loc nemândru. Pre scurt arătà cu faptele adevărată numirea sa, bine plăcută tuturor făcându-se. Deci fiindcă s'a rănit Cuviosul de dragostea vieţii monahiceşti, pentru aceasta s'a dus împreună cu tatăl său la Constantinopol, şi au fost găzduiţi la un cetăţean de acolo Brienie cu numele, rudă fiindu-le, şi carele în urmă s'a cinstit cu cinul de Patriciu. Iară trecând puţine zile a urmat o mare nevoie; pentru care a fost trimis sol la Bulgari, pomenitul Patriciu de împărăteasa Teodora, soţia lui Teofil iconomahul. Deci acolo ducându-se, a luat împreună şi pre ruda sa acesta Evarest, şi dupăce au ajuns amândoi la locul numit Scopel, şi s'a odihnit puţin de osteneala drumului, atuncia fericitul Evarest, dupre oarecare dumnezeească iconomie, a întâlnit un bătrân monah şi dela acela dupre dorinţa sa tunzându-şi perii capului, cu osârdie ş'a supus grumazul supt jugul cel mântuitor al lui Hristos, adică s'a făcut monah. Aflând încă şi o carte a sfântului Efrem Sirul, şi citindu-o s'a umilit, şi se silcà ca prin fapte să se facă împlinitor învăţăturilor acelei cărţi. Iară bătrânul văzând râvna fierbinte a tânărului către fapta bună, l-a întovărăşit pre el cu blagoslovenii şi cu scrisori de recomandaţie, şi aşà l-a trimis pre el la monastirea lui Studit. Deci priimit fiind Cuviosul de Părinţii de acolo, a intrat în nevoinţa duhovnicească, alegând pre un frate covârşitor celorlanţi dupre fapta bună pre carele îl aveà bătrân, şi părtaşi tuturor întâmplărilor vieţii sale; şi atâta postire şi înfrânare aveà, încât mâncà numai odată în săptămână puţină pâine ce erà făcută din făină de orz, şi de tărâţe şi de zeamă de ierburi. Iară mijlocul şi gâtul său le aveà legate cu două cercuri de fier, prea grele, care se strângeau unul către altul, alte două lanţuri petrecute pe umere şi pieptul său. Deci aşà cu plăcere de Dumnezeu vieţuind, şi anul al şaptezeci şi nouă al vieţii sale săvârşind, ş'a dat duhul său la Dumnezeu. Iară cinstitul său trup s'a îngropat în monastirea ce se zice a lui Cocorovie.

Intru această zi, pomenirea noului sfinţit mucenic Constantie Rusul, carele s'a nevoit în Constantinopol la anul o mie şapte sute patruzeci şi trei.

Stih: Tu Constantie pre vrăjmaşul carele te-a biruit de demult,
Il bireşti şi priimeşti răsplătire în sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

La Peasna 9-a.

Ceeace eşti mai cinstită... **nu cântăm; ci cântăm Pripelele, ca la însăşi praznicul Naşterei.**

SVETILNA însăşi podobie.

Cercetatu-ne-a pre noi de

sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, şi cei dintru întunerec şi din umbră, am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul,

De trei ori

LA HVALITE

Stihirile praznicului pe 4 glas al 4, singur glasul; ale lui Andrei Ierusalimeanul.

Veseliţi-vă dreptilor, ceruri bucuraţi-vă, săltaţi munţi, Hristos născându-se, Fecioara şade asemănându-se Heruvimilor, purtând în braţe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat; păstorii slăvesc pre cel născut, maghii aduc Stăpânului daruri; îngerii cântând, zic: cela ce eşti neajuns, Doamne slavă ţie!

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace ai născut pre Mântuitorul, pierdut-ai blestemul cel dintâiu al Evei; că Maică ai fost bunei voinţe a Tatălui, purtând în braţe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat. Taina nu sufere ispitire, numai cu credinţă toţi o slăvim, strigând cu tine şi zicând: Negrăite Doamne, slavă ţie!

Veniţi să lăudăm pre Maica Mântuitorului, care după naştere iarăş s'a arătat Fecioară. Bucură-te cetate însufleţită a Impăratului şi Dumnezeu întru care Hristos sălăşluindu-se, mântuire a lucrat. Cu Gavriil să lăudăm, cu păstorii să slăvim, strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, şi Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vesteşte, maghii se închină, păstorii se minunează, şi făptura se bucură.

Slavă, glas al 6-lea.

Astăzi firea cea nevăzută din Fecioară cu oamenii se împreună. Astăzi fiinţa cea nemăsurată, în Vitleem cu scutece se înfaşă. Astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi la închinăciune îi aduce, mai 'nainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur şi smirnă şi tămâie; căruia cântăm: Cela ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, glas al 2-lea.

Astăzi Hristos în Vitleem se naşte din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, şi Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, şi pământul cu oamenii se veselesc; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc, Iară

noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace, între oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile şi Otpustul.

La Ceasuri, Troparul praznicului şi Condacul Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce mai 'nainte de luceafăr...

La Liturghie Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 3-a şi a 6-a. După Vohod.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cela ce te-ai născut din Fecioară; pre cei ce cântăm ţie, Aliluia.

Aşà cântăm până la odovania praznicului. Apoi Troparul praznicului, Slavă, Şi acum, Condacul: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apostolul: *Fraţilor, cela ce sfinţeşte...* Evanghelia dela Matei: *Şi dacă s'au dus magbii*

CHINONICUL praznicului.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

CADE-SE A ŞTI

Că de se va întâmplă praznicul Naşterei lui Hristos Duminică, atuncea nu săvârşim pomenirea sfinţilor Părinţi în Duminica cea viitoare; pentrucă ia început luna lui Ianuarie, şi praznicul acesta este odovăit. Ci săvârşim această Duminică în 26 Decemvrie, Luni, a doua zi după praznic, şi cântăm slujba aşă:

LA VECERNIE

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, glasul al 2, şi ale sfinţilor 3. *Pre părintele Domnului...* Slavă, a sfinţilor, glas al 6 *Pomenirea săvârşim...* Şi acum, a praznicului, glas acelaşi: *Slavă întru cei de sus..* Vohod, Prochimenul cel mare: *Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...* cu Stihurile lui. La Stihoavnă, trei Stihiri ale praznicului, cu Stihurile lor. Slavă: *Pomenirea Arhiereilor...* Şi acum, a praznicului: *In Vitleem au alergat păstorii...* După *Acum slobozeşti...* Troparul sfinţilor, Slavă, Şi acum, al praznicului. La Pavecerniţă după sfinte Dumnezeule, Condacul Părinţilor: *De veselie astăzi...* Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...*

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori. Slavă al sfinţilor, Şi acum, al praznicului. După întâia şi a doua Catismă, Catismalele praznicului. Canoanele, ale praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al doilea canon pe 4, şi al sfinţilor pe 4. Catavasie, Irmoasele amândorura Canoanelor. După a 3 Peasnă, Condacul, şi Icosul Născătoarei de Dumnezeu, şi Sedealna sfinţilor, cea de Duminică după Naştere: Slavă, Şi acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul sfinţilor, şi Icosul. La a 9 Peasnă, *Cecace eşti mai cinstită* nu cântăm, ci cântăm pripelele praznicului. Svetilna sfinţilor, de două ori. Slavă, Şi acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile praznicului pe 4, Slavă a sfinţilor, glasul al 8, *Sângele, focul şi fumegare...* Şi acum a praznicului: *Astăzi Hristos în Vitleem se naşte..* Slavoslovia cea mare; apoi Troparul sfinţilor, Slavă, Şi acum, al Praznicului: Ecteniile şi Otpustul. La ceasuri, Troparul praznicului, Slavă al sfinţilor, Şi acum, al Născătoarei, Ceasului. După Tatăl nostru, Condacul Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* şi al sfinţilor, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canoanele Praznicului: Peasna a 3, pe 4, şi din al sfinţilor, Peasna a 6, pe 4. După Vohod Troparul praznicului şi al sfinţilor. Slavă, Condacul sfinţilor, Şi acum, al Născătoarei de Dumnezeu, Apostol către Evrei, şi altul către Galateni. Evanghelie, una a Născătoarei de Dumnezeu, şi a sfinţilor dela Matei. Chinonicul *Mântuire a trimes Domnul...* şi *Bucuraţi-vă Drepţii întru Domnul...*

INTRU ACEASTĂ ZI

Pomenirea prea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Nicodim sfinţitul şi Arhimandritul, cel din Lavra sfintei monastiri Tismana.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Nicodim n'a fost în mineele bisericeşti fără numai în osebită filadă; iară cu binecuvântarea înalt prea sfinţitului arhiepiscop şi mitropolit al Moldovei, D. D. Meletie (1846), s'a pus după slujba Soborului prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei; ca unde se va prăznui Sfântul şi cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba dupre cum este de faţă.

Seara facem priveghere dupre obiceiul, unde se va prăznui.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirele Sfântului pe 4, Glas, 1-iul.
Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Sosit-a purtătorule de Dumnezeu praznicul tău cel mai luminat decât soarele, care străluceşte pre cei ce vin la tine cu credinţă; cu nemurirea îi umple de bună mireazmă, şi izvorăşte sufletelor tămăduiri, prea cuvioase sfinţite Nicodime, rugătorule pentru sufletele noastre.

Patimile trupului cele simţitoare biruindu-le, cu zăbalele înfrânării, lucrătorule de minuni sfinţite Nicodime, şi râvna celor fără de trupuri pre pământ arătând, toate poftele trupeşti le-ai supus Duhului. Drept aceia acum în locaşurile cereşti sălăşluindu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Fericite sfinţite Nicodime, puind temelie faptele bune, te-ai desbrăcat de omul cel vechiu împreună cu poftele lui, şi te-ai îmbrăcat în Hristos cu adevărat. Drept aceea ai şi mustrat taberile cele multe ale vrăjmaşilor, îndreptător călugărilor fiind; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ca întru o cămară plină de lumină ai sihăstrit prin pustietăţi, o prea sfinţite! şi într'însa ai pus ca nişte slugi întrarmate faptele tale prea cuvioase, ca să oprească taberile patimilor. Şi ai intrat în cămara de mire cea dumnezeească, fericite Nicodime, şi stai acum cu îndrăzneală înaintea mirelui tău şi Dumnezeului nostru, îndulcindu-te de frumuseţea lui; pre acesta roagă-l să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulţimile călugărilor să lăudăm pre sfinţitul Nicodim, că luând toată întrarmarea Crucei, cu rană de moarte a rănit pre stăpânitorul lumii, şi pânditurile lui ca o pânză de păiajăn le-a stricat, şi marea cea sărată a vieţii veacului acestuia, cu dureri pustniceşti o a trecut, ajungând la limanul cel ceresc. Pentru aceasta se roagă pentru noi, şi pentru toată lavra sa, ca să vieţuim cu pace, şi să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului glas acelaş, Al lui Ioan Monahul.

Prea slăvită taină se săvârşeşte astăzi; firea se înnoeşte şi Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, şi ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărţire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului glas al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului..,

Să ne adunăm cetele Părinţilor monahi, la pomenirea dumnezeescului şi înţeleptului Nicodim, lăudând pre Domnul cel ce l-a prea slăvit cu faceri de minuni.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Pre toţi cei ce din suflet aleargă, către dumnezeesc locaşul tău, prea fericite, mântueşte-i din nevoi de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite Nicodime.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.

Adunarea cea cinstită a părinţilor monahi, împreună cu ucenicii tăi adunându-se sfinţite Nicodime, toţi ne apropiem către cinstită racla sfintelor tale moaşte, şi sărutându-le, luăm mântuire sufletească.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să lăudăm toţi pre sfinţitul Nicodim, cela ce bărbăteşte şi vitejeşte a sihăstrit prin pustietăţi, carele a adunat şi această turmă în cinstită lavra sa, şi cu dragoste a ridicat casă Domnului întru pomenirea Adormirei Născătoarei de Dumnezeu, şi toate i-a închinat ei. Căruia se şi roagă pentru noi, ca să roage pre sfânta Treime, să dăruiască mântuire, tuturor celor ce cu credinţă săvârşim astăzi sfântă pomenirea lui.

Şi acum, a praznicului glas 8, facerea lui Ioan monahul.

Doamne în Vitleem venind, în peşteră te-ai sălăşluit; cela ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încungiură oştile îngereşti, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântueşti neamul nostru ca un milostiv, slavă ţie!

Acum Slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Troparul sfântului. Slavă, Şi acum, al praznicului. Caută-le înainte la Vecernia mare, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm.

La Doamne strigat-am, **punem Sihirile pe 8, patru ale praznicului, şi patru ale Sfântului Stihirile praznicului, glasul al 2-lea, adică.**

Veniţi să ne bucurăm de Domnul...
Domnul Iisus născându-se...
Împărăţia ta Hristoase Dumnezeule.
Ce vom aduce ţie Hristoase...

Caută înapoi în 25 ale acestei luni. Apoi Stihirile Sfântului glasul al 4-lea:

Râvnitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, ai slujit lui Hristos cu dreaptă cre-

dinţă, şi prin pustietăţi locuind, jertfelnice dumnezeeşti ai făcut părinte Nicodime; şi priveghieri lăcrămoase lucrând, ai întărit lavra ta cu rugăciunile tale. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască pentru tine sufletele noastre. De două ori:

Moştenitorule cu Hristos, slujitorul Domnului, prea sfinţite Nicodime, dupre numele tău îţi este şi viaţa; că împreună cu cărunteţele a strălucit şi cunoştinţa, şi luminarea feţei adeverea blândeţile tale. Viaţa ta este mărită, şi adormirea ta cu sfinţii. Pentru aceasta ne rugăm ţie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre.

Grijile lumeşti lepădându-le, viaţa ta curată o ai adus lui Hristos, urmând toată fapta bună prea cuvioase, şi întărindu-te în credinţa cea dreaptă. Deci acum împreună cu dânsul te cinstim părinte Nicodime, întemeerea părinţilor şi lauda monahilor din cinstită lavra ta. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Strălucind luminat viaţa ta pre pământ, de Dumnezeu înţelepţite Nicodime, te-ai suit la ceruri în lumina tuturor sfinţilor. Şi aicea întru bunătăţi locuind, acolo cu Hristos ai luat împreună moştenire, cu carele petreci bucurându-te. Pentru aceea, prea cuvioase Părinte, roagă-l acum ne încetat, să păzească în pace nemişcată, cinstită şi prea mărită lavra ta. Iară lumii să dăruiască mântuire, şi sufletelor noastre mare mila.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele păgubitoare puindu-ţi, spre cel dupre asemănare cât este dupre putinţă te-ai suit. Că bărbăteşte silindu-ţi firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, şi pre trup a-l face rob Duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, şi cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat; şi acum în ceruri oglinzile dezlegându-se Fericite, vezi curat sfânta Treime. Rugându-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pre tine, prea cuvioase părinte sfinţite Nicodime.

Şi acum, a praznicului, glas acelaş.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace; că astăzi priimeşte Vitleemul pre cel ce şade pururea

împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul, cel ce s'a născut cu Dumnezeească cuviinţă. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul praznicului, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

Cu stihirile lui.

Apoi Parimiile Sfântului.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepţii în veci vor fi vii...

Dreptul de va ajunge să se sfârşească întru odihnă va fi...

Dela înţelepciunea lui Solomon citire.
Caută-le înapoi în 5 zile, la sfântul Sava.

LA LITIE.

Stihirile Sfântului, glasul 1-iu.

Fericite Părinte, pătimirile tale cele din sihăstrie cine le va spune, şi cine va grăi nevoinţele tale? Luptele cu dracii şi petrecerea cea rea, lacrimile şi zdrobirea inimii, postirea şi golătatea, de ger şi de vânt chinuindu-te, şi de soare arzându-te; în trup ca un fără de trup ai trăit; şi acum veseleşti pre toţi credincioşii cu pomenirea ta. Pentru carea roagă-te lui Hristos, să-i izbăvească de ispitele celui viclean, prea cuvioase sfinţite Nicodime, cu rugăciunile tale.

Cele pământeşti toate ai lăsat, de cele stricăcioase şi trecătoare n'ai băgat seamă, luminându-ţi sufletul cu poruncile lui Dumnezeu Nicodime. Impodobitu-te-ai cu strălucirile minţii, şi în pustie ai voit a te sălăşlui; pre Hristos, cu totul l-ai iubit, carele şi viind împreună cu Tatăl şi cu Duhul, locaş au făcut întru tine, şi Dar de vindecări şi de minuni ai luat, şi a mântui de duhurile cele viclene; că Hristos Dumnezeu te-a prea mărit pre tine. Pre carele roagă-l prea cuvioase să mântuiască sufletele noastre.

De petrecerea cea împreună cu îngerii, şi de lumina veşnicei vieţi aducându-ţi aminte, din lume ai fugit, şi Crucea cu bucurie luând sfinţite Nicodime, ai urmat celui ce s'a răstignit pentru tine, şi prin arătare de înger biruinţă asupra dracilor ai purtat, săvârşind prea slăvite minuni, şi acum întru lumina sfinţilor te veseleşti. Pentru aceasta mărind pomenirea ta, ne rugăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Prea cuvioase părinte Nicodime, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te,

te-ai făcut organ sfântului Duh; şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască desfătările. Şi acum cu dumnezeească lumină mai curat fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre, ale celor ce cu credinţă te lăudăm pre tine, şi cu dragoste ne închinăm sfintelor tale moaşte.

Glasul al 5-lea:

Cuvioase părinte sfinţite Nicodime, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăţia şi slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi aflà Dar veşnic; nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui. Ca atuncea când va veni întru slava sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii. Cu ale cărora rugăciuni Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Glasul al 3-lea:

Cât este de îndumnezeită viaţa ta, şi sfârşitul tău cu totul sfinţit, părinte Nicodime; că la acesta adunându-se toată mulţimea călugărilor, împreună cu mulţimea a toată laturea creştinilor dreptcredincioşi, în cinstită lavra ta; dacă te-au văzut în pat fără suflare se jeleau, zicând: Dă cuvântul cel de pre urmă slugilor tale Sfinte, spune-ne unde laşi pre fiii tăi Părinte, pre cari i-ai miluit cu adevărat ca un tată milostiv şi iubitor de fii! Şi măcar că aicea te acoperi în mormântul cel pregătit de tine mai 'nainte, în sfântă biserica lavrei tale, toţi însă te avem sus părtinire către prea sfânta Treime, şi rugător pentru mântuirea sufletelor noastre a celor ce cu dragoste te cinstim şi săvârşim pomenirea ta.

Slavă, glasul al 5-lea:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări, şi cu glas de bucurie să cântăm luminat prăznuind. Că Darul Duhului sfânt cu glas mai frumos decât toată trâmbiţa, ne chiamă pre toţi spre lauda şi pomenirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Domnii şi boerii, împreună cu mulţimea a toată laturea credincioşilor, să se adune împr ună cu noi, şi să lăudăm pre cel ce din pruncie până în sfârşit pristăvirii s'a arătat credincios lui Hristos Dumnezeu, şi prin întrarmarea dumnezeescului Duh, a biruit stăpânirile şi puterile stăpânitorului lumii, şi puterea focului, prin trecerea sa. Pentru aceasta păstorii şi învăţătorii, împreună alergând, să laude pre păstorul şi îndreptătorul turmii lui Hristos celei alese

cu adevărat, din cinstită lavra sa. Postnicii pre postnicul Domnului, politicii pre împlinitorul legii, bolnavii pre doftorul şi tămăduitorul a tot felul de boale. Cei cu duhuri necurate pre izgonitorul duhurilor celor rele, cei din primejdii pre ajutătorul, cei din necazuri şi din supărări pre Mângâitorul. Cei bătrâni, neputincioşi şi slabi pre sprijinitorul şi ajutătorul, cei săraci şi lipsiţi pre chivernisitorul lor; pre cel ce s'a făcut toate la toţi, ca să câştige pre toţi, sau pre cei mai mulţi; lăudându-l să-i zicem: Lauda cea mare a monahilor, prea minunate Părinte, părtaşule al părinţilor! Izvorâtorule de mir Nicodime sfinţite! Roagă pre Mântuitorul Hristos Dumnezeu să păzească în pace nemişcată, cinstită şi vestită lavra ta, şi lumii să dăruiască totdeauna mare milă, iară sufletelor noastre mântuire.

Şi acum, glas acelaşi:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări; că necuprinsă este taina care s'a săvârşit astăzi în Vitleem. Cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroaşă, cel ce erà, se face ce n'a fost. Fecioara naşte în peşteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipueşte scaunului ceresc, dobitoacele însemnează starea înainte a Heruvimilor, păstorii se minunează, maghii daruri aduc; îngerii cântând, grăiesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pre pământ pace, întru oameni bună voire, fără schimbare este Emmanuil cel mai 'nainte de veci, carele a voit a se naşte pentru mântuirea lumii. Iisus Hristos ieri şi astăzi, acestaş şi în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glas al 8-leà.

Podobie : O prea slăvită minune...

Cinstită este cu adevărat înaintea ta moartea Cuviosului tău Hristoase; că iată alesul tău, cu Darul sfântului tău Duh, din tinereţe a izvorît minuni; carele şi după moarte vindecă toate boalele, şi goneşte duhurile vicleniei, împrotiva cărora încă fiind viu, a tăbărît până la sânge. Iară sufletelor noastre le mijloceşte dela tine mare milă.

Stih : Cinstită este înainte Domnului, moartea Cuviosului lui.

Sicriul moaştelor tale prea înţelepte Nicodime, izvor de minuni şi pârîu de daruri, l-a arătat Domnul oamenilor; căci vedere le-a dăruit şi toate boalele le-a tămăduit, şi pre cei cuprinşi de duhuri necurate, îi scapă şi-i face cu minte

întreagă, şi sufletelor este pricinuitor de mântuire.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Bucură-te podoaba monahilor, steaua postnicilor şi a sihastrilor, lauda păstorilor, şi locuitorule împreună cu cuvioşii, părinte sfinţite Nicodime! Bucură-te izvorul dragostei şi al curăţiei! Bucură-te locaşul prea sfintei Treimi! Bucură-te sfeşnice prea luminate al înţelepţiei! Bucură-te îndreptătorule prea drepte al tuturor creştinilor, chip al bunătăţilor, şi stâlp însufleţit, şi rugător pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, glas al 4-lea.

Părinte prea cuvioase sfinţite Nicodime, făcându-te dascăl şi povăţuitor spre mântuire a toată lavra ta, şi sihăstria, cu cuvinte şi cu fapte pre toţi ne-ai învăţat, şi ne-ai îndreptat către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta, şi mutându-te către Iisus de carele doreai, să nu ne laşi săraci până în sfârşit; ci împreună cu noi stând cu duhul totdeauna Sfinte, şi nevăzut învăţându-ne căile faptelor bune, vrednici ne arată cereştilor locaşuri. Ca întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către dânsul: Iată eu şi pruncii cari mi i-ai dat Dumnezeule! Şi noi asemenea să strigăm: Acesta este Doamne îndreptătorul mântuirei noastre, şi doritul Părinte, pre carele ni l-ai dat doftor sufletelor noastre. Cu carele împreună învredniceşte-ne şi pre noi Stăpâne Hristoase Dumnezeule, să locuim în locaşurile tale, cele pururea luminătoare şi veşnice; ca să te slăvim pre tine, împreună cu Părintele tău cel fără început, şi cu prea sfântul tău Duh, în veci, Amin.

Şi acum, a praznicului glas al 8-lea. A lui Ioan monahul.

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre păstorul cel adevărat, carele şade pre Heruvimi, şi s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ţie!

La binecuvântarea pâinilor. Troparul Sfântului, glasul 1-iu.

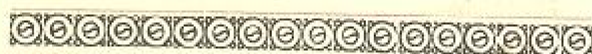
Celui ce a răsărit din Fecioară, mai marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat părinte al nostru Nicodime. Cu postul, cu privegherea, şi cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfinţit de cele cereşti, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Pentru aceasta strigăm: Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine. Slavă celui ce ţi-a dat

ţie putere. Slavă celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare. De două ori.

Şi al praznicului, glas al 4-lea:

Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Caută-l înapoi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de două ori, Slavă al Sfâtului, Şi acum, al praznicului

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Chemărei Domnului tău ai urmat, şi lepădându-te de lume şi de toate cele frumoase şi dulci ale ei, prea fericite sfinţite Nicodime, suferit-ai cu dragoste toată greutatea pustiei, şi taberile dracilor bărbăteşte le-ai rănit; pentru aceasta lăudăm cu credinţă, totdeauna prin cântări, pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca o stea luminoasă a călugărilor, ca o treaptă sigură şi hotar înfrânărei postnicilor, şi oglindă luminoasă a socotinţei te-ai arătat prea cuvioase; pentru care ne rugăm ţie: Cere dezlegare greşelilor, celor ce cu bucurie prăznuesc astăzi sfântă pomenirea ta, prea fericite sfinţite Nicodime.

Şi acum, a praznicului, glasul 1-iu, Podobie:

Iisus născându se în Vitleemul...

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel impreună...

Pre postnicul Domnului cu laude să-l cinstim că a omorît toate bântuelile patimilor cu adevărat prin înfrânare şi prin multa răbdare, şi foarte a ruşinat pre vrăjmaşul cel împrotivă luptător, şi toată trufia lui şi puterea a biruit. Şi acum se roagă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Din pântece te-ai sfinţit cu adevărat sfinţite Nicodime, şi pre pământ ca un înger ai vieţuit; că trupul ţi-ai omorît, râvnind dupre vrednicie vieţii îngereşti şi Treimei te-ai arătat slujitor Fericite. Pentru aceasta şi spre râvna dumnezeeştei tale vieţi, cete de călugări ai împreunat totdeauna, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeului nostru, iertare de păcate să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc astăzi sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului, glas şi Podobie aceleaşi:

Ce te minunezi Marie?

Apoi Polieleu şi Pripelele sfântului. Pripeala:

Fericimu-te pre tine prea cuvioase părinte Nicodime, şi

cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorul călugărilor, şi împreună vorbitorule cu îngerii.

Stihuri din Psalmii cei aleşi:

Aşteptând am aşteptat pre Domnul, şi a căutat spre mine, şi a auzit rugăciunea mea.

Altă Pripeală:

Veniţi toate cetele călugărilor, să lăudăm pre Nicodim cel sfinţit, zicând: Pre îndreptătorul călugărilor.

Iată m'am îndelungat fugind, şi m'am sălăşluit în pustie.
Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi aspre.
Cântaţi Domnului toţi prea cuvioşii lui şi vă mărturisiţi pomenirei sfinţeniei lui.
Lăuda-se-vor Cuvioşii întru slavă, şi se vor bucură întru aşternuturile sale
Cinstită este înaintea Domnulu imoartea Cuvioşilor lui.

Slavă:

Slavă ţie Treime sfântă, Părinte, Cuvinte, şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă ţie Dumnezeule;

Şi acum:

Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Şi prin tine cu noi.

Aliluia de trei ori.

După Ectenia cea mică, Sedealna Sfântului glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ingropat-ai toată săltarea patimilor, cu omorârea trupului sfinţite părinte Nicodime; vieaţă fără sfârşit după moarte ai luat. Drept aceea, astăzi Biserica lui Hristos, prăznueşte pomenirea ta cea vrednică de minune, podoaba prea cuvioşilor, şi lauda sihastrilor.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Văzând îngerii frumseţea sufletului tău celui pre sfinţit, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieşirea ta din trup: Vino de te sue către Dumnezeu, de carele ai dorit, vino sfinţite Nicodime, la praznicul cel veşnic; şi lăsând cele de jos, sue-te sus şi te bucură împreună cu îngerii, şi cu toţi sfinţii.

Şi acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea.

Caută-o înapoi.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimenul, glasului al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca.

In vremea aceea stătut-a Iisus la loc şes...

Psalm 50.

Apoi Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile cuviosului tău Nicodim sfinţitul, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum-

nezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule...

Şi Stihira aceasta, glasul al 6-lea.

Prea cuvioase Părinte Nicodime, străduitor te-ai arătat lui Hristos, şi de dânsul întărit fiind Sfinţite, ai supus patimile trupeşti. Pentru aceasta în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, şi în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat; şi îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, dela carele luând cununa răbdărei, ţi-ai întărit cinstită şi prea lăudată lavra ta; în carea cu credinţă se săvârşeşte astăzi sfântă pomenirea ta. Mijloceşte mântuire lumii prin sfintele tale rugăciuni, şi sufletelor noastre pace şi mare milă.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al doilea cu Irmosul pe 4, şi al Sfântului pe 6. CANONUL Sfântului.

Peasna 1-a, glasul 1-iu Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Cela ce ai luat viaţă nestricăcioasă şi fericită, prea cuvioase Nicodime, stând înaintea lui Hristos totdeauna, dă-ne luminare Sfinţite; ca bucurându-ne să lăudăm prea slăvită viaţa ta, că te-ai prea mărit.

Lumea urând prea cinstite părinte Nicodime, toată fapta pustnicească ai iubit; întâiu înfrânarea, apoi blândeţele şi nevoinţa cea grea, rugăciunile şi lacrămile, şi starea cea de toată noaptea înaintea lui Dumnezeu.

Slavă:

Desfătările lumeşti, cele arzătoare ca focul, le-ai stins cu roua ostenelelor pustniceşti; pentru aceea ţi-a răsărit Soarele nepătimirei, lumina tămăduirilor, şi raza cea neapusă a darurilor Duhului sfânt, vrednicule de minuni, sfinţite Nicodime.

Şi acum a Născătoarei:

Lucruri prea slăvite s'au grăit de tine, în neamurile neamurilor, ceeace ai priimit pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău, şi ai rămas curată, Născătoare de Dumnazeu Marie. Pentru aceasta toţi te cinstim pre tine, folositoarea şi mântuitoarea noastră după Dumnezeu.

Catavasiile praznicului, Irmoasele a amândorur Canoanelor.

Peasna, 3-a Irmos:

Fiului celui născut...

La razele Domnului, cu credinţă privind cuvioase părinte prea mărite şi de Dumnezeu înţelepţite Nicodime, cu lăcrămi te-ai rugat să dobân-

deşti dorirea. Pentru aceasta ai şi dobândit nădejdea cu veselie.

Sufletul meu cel întunecat cu gânduri viclene, luminează-l iubitorule de oameni Cuvinte, cu rugăciunile cuviosului tău Nicodim, şi scapă-mă de întunerecul cel neluminat, în ceasul judecăţii.

Slavă:

Cu trezvirea minţei, frumseţile cereşti nălucind, nu te-ai înălţat nici cum prin grijile trupeşti, ci cu aripile umilinţii uşurându-te, cu totul te-ai înălţat la Cer, o prea fericite sfinţite Nicodime.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai înaltă decât Heruvimii şi decât Serafimii, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, că tu una pre Dumnezeu cel neîncăput, ai luat în pântece. Pentru aceasta toţi credincioşii cu cântări te fericim.

CONDACUL şi Icosul praznicului. Alt Condac al Sfântului, glas al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Apărătorului nostru celui din multe nevoi şi primejdii, pentru scăparea şi tămăduirea a tot felul de boale, şi lucrarea a multe minuni, cu Darul sfântului Duh; laude cu mulţămiri aducem ţie Sfinte, noi fiii tăi. Ci ca cela ce eşti mult milostiv şi grabnic ajutător, celor ce vin la tine cu credinţă, slobozeşte-ne cu rugăciunile tale din toate nevoile, şi de întâmplarea cea rea; ca să strigăm ţie: Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfinţite, şi pururea mărite.

ICOS.

Inger pământesc, şi om ceresc te-ai arătat, şi ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, pre toată turma ta prea cu cuvioşie şi cu blândeţe o ai păstorit. Pentru aceasta noi fiii tăi, cu lacrămi şi cu credinţă fierbinte, dintru adâncul inimii cu suflete smerite, strigăm către tine Părinte aceste cuvinte:

Bucură-te odraslă de părinte bine cinstitor, şi stâlpare de maică bine credincioasă, de neam împărătesc, crescut şi ales!

Bucură-te că din pruncie pre Iisus Hristos iubind, din tinereţe lumea ai părăsit şi o ai defăimat; şi pre umerii tăi jugul cel bun şi sarcina cea uşoară ai luat!

Bucură-te cel ce prin alegerea duhovnicescului tău Părinte, şi prin punerea prea sfinţitelor mâini de Arhiereu,

Preot sfinţit, ales te-ai făcut lui Dumnezeu!

Bucură-te cel ce cu dragoste fierbinte ai slujit sfântului jertfelnic, şi Dumnezeu din sfinţitele tale mâini jertfa cea fără de sânge cu iubire o a priimit!

Bucură-te cetăţeanule al pustiei cu totul înfrumseţat; unde locaşuri sfinte chinovii, Stăpânului Hristos Dumnezeu ai înălţat!

Bucură-te că întru aceste sfinte locaşuri, mulţime de călugări ai adunat; şi prin pilda smereniei tale, pre toţi către mântuire i-ai îndreptat!

Bucură-te cela ce desfătările lumeşti de tot le-ai părăsit; şi printr'aceasta toate săltările trupeşti de tot le-ai veştejit!

Bucură-te cela ce de darul lacrămilor te-ai umplut, şi prin vărsarea acestora, locaş sfântului Duh te-ai făcut!

Bucură-te cela ce prin Darul sfântului Duh mare făcător de minuni te-ai arătat; în cât oarecând intrând în foc, nici cum văpaia de tine nu s'a apropiat!

Bucură-te cela ce prin minunea aceasta, pre domnitorul şi pre toţi cei ce priviau i-ai spăimântat; şi pre aceia la dreapta credinţă, lui Hristos Dumnezeu i-ai câştigat!

Bucură-te cela ce te-ai arătat şi după moarte, mare făcător de minuni; tuturor celor ce au venit cu credinţă către sfinţitele tale moaşte cele izvorâtoare de mir!

Bucură-te cela ce cântarea sfintei Treimi, cu bună credinţă ne-ai vestit-o; şi Stăpânul Hristos Dumnezeu, în lumina cea întreit strălucitoare, a te desfătă te-a odihnit!

Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfinţite, şi pururea lăudate!

Sedealna Sfântului glas al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepcinea şi Cuvântul...

Pre pământ în trup ca un înger te-ai arătat, şi ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, ai fost pusnicind. Pentru aceasta cu curgerea lacrămilor tale, întinăciunea spălând, locaş dumnezeesc te-ai făcut, şi de minuni făcător. Cela ce ai stins văpaia focului, care nici cum nu s'a atins de tine, oarecând cu minunea ta. Intru care Dumnezeu slăvindu-te, ai luat dela dânsul răsplătirea moştenirei celei de sus. Pre carele acum neîncetat roagă-l, să dea iertare de păcate, nouă celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă asemenea:

Strălucitul şi luminatul praz-

nic al pomenirii tale, astăzi în biserica ta adunându-ne, îl prăznuim cu credință, chemând împreună cu noi la veselie toată laturea, și dănțuind duhovnicește, ne bucurăm de trupul tău cel purtător de ostenele, ca de o vistierie mare prea fericite Părinte; că lăsând viața cea stricăcioasă, ai luat în Cer pe cea nestricăcioasă, și acolo aflând mărire, aicea minuni ai săvârșit, cuvioase sfințite Nicodime. Pentru aceasta roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de păcate, tuturor celor ce prăznuiesc cu dragoste sfânta pomenirea ta.

Și acum a praznicului, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pământul, că s'a născut pre pământ Mielușelul lui Dumnezeu, dând lumii mântuire. Cuvântul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță, de carele maghii s'au spăimântat, văzând că se naște în Vitleem ca un prunc, acela pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Tu pre calea cea strâmtă ai umblat prea cuvioase Părinte, tu cu postul trupul ți-ai topit mai presus de fire; pentru aceasta adunarea vrăjmașilor, s'a minunat de răbdarea ta cea neclătită, sfințite Nicodime. Iară cetele îngerești au strigat: Slavă puterei tale Doamne!

Pre Dumnezeu cel bun și prea îndurat, cu lacrămi, și cu suspinuri, și cu inimă umilită, l-ai căutat sfințite Nicodime. Pentru aceea dobândind dorirea, roagă-l prea cuvioase Părinte, să se milostivească spre sufletul meu cel dosădit, carele s'a alunecat în adâncul răutăților.

Slavă:

Brazdele sufletului tău, cu pâraele lacrămilor stropindu-le, sfințite Nicodime, ai sămănat cu adevărat sămânța faptelor bune, care bine lucrându-o cu ostenelele postnicești, ai secerat mănunchi, strângând roduri în jitnițile tale, o prea fericite Părinte!

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești lauda creștinilor, ceeace nu știi de mire, folositoare și scăpare, zid și liman. Că duci rugăciunile către Fiul tău, prea nevinovată, și mântuești din nevoi, pre cei ce cu credință te cunosc adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos;

Dumnezeu fiind păcei...

Simțirile trupului înțelepțește chivernisindu-ți turn

de bunătăţi te-ai făcut prea fericite Nicodime; că mânie numai asupra şarpelui ai avut, iară toată dragostea ţi-ai întors către Hristos Dumnezeu, Stăpânul cel iubitor de oameni.

Sluga ta Doamne, prea fericitul sfinţitul Nicodim, lepădând grija cea de multe feluri, mintea sa neturburată o a făcut locaş ţie, că iubind fericitele bunătăţi, s'a supus poruncilor Evangheliei tale, şi luând Crucea ta, a urmat ţie Stăpânului tuturor, bucurându-se.

Slavă:

Cu aripile smereniei ai sfărâmat cursele vrăjmaşului, şi arşiţa zilei purtând Părinte, bucuriei Domnului te-ai învrednicit. Pentru aceasta prea cuvioase sfinţitule înălţându-te, te-ai făcut cetăţean ceresc.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel ticălos şi bolnav, pentru asuprelele lui Veliar, mă rog fă-l sănătos cu rugăciunile tale cele tari, Născătoare de Dumnezeu, şi-mi trimite înmulţit de bucurie Darul tău Stăpână, prea curată Fecioară Marie.

Peasna 6-a, Irmos:

Pre Iona ca pre un prunc...

Nici asuprelele şarpelui n'au putut amăgi pe dumnezeescul tău slujitor Hristoase, nici focul ispitelor nu l-a înfricoşat; că vieţuind pre pământ viaţă întocmai cu a îngerilor, cu dumnezeeşti daruri l-ai împodobit, cu dreapta ta cea atotstăpânitoare.

Trasu-te-a pre tine sfinţite Nicodime dragostea lui Dumnezeu, şi lăsând desfătările trupeşti, acum te odihneşti întru Hristos prea fericite; cu înfrânarea şi cu rugăciunea, dragoste curată câştigându-ţi, te-ai arătat oglindă neîntinată, şi organ sfântului Duh.

Slavă:

Raza cea luminoasă şi fără materie, luându-o în lăuntrul inimii tale, te-ai luminat sfinţite Nicodime, pierzând toată negura patimilor; şi trecând păretele cel din mijloc, te desfătezi prea fericite Părinte lângă sfânta Treime cea nezidită şi nedespărţită.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut negrăit pre Hristos dătătorul luminii, carele s'a făcut trup, roagă-l Curată, cu oştile cele îngereşti de sus, să-mi străluciască raza cea purtătoare de lumină, mie celui acoperit de păcate.

CONDACUL Sfântului, glas al 8-lea.

Ca cel împreună râvnitor

sfinţilor, şi ca pre un Părinte mare, toată lavra ta cu credinţă te cinsteşte pre tine, sfinţite Nicodime; pre carea cu rugăciunile tale, păzeşte-o Fericite, totdeauna nebiruită de toate nevoile, şi neclătită, ca un cuvios Părinte, şi pururea lăudat.

ICOS

Iubind prea cuvioase, poruncile lui Hristos cele dumnezeeşti, şi urând desfătarea lumii acesteia, cu grăbire ai trecut către acela, şi te-ai făcut luminător, luminând marginile cu strălucire duhovnicească. Drept aceea, căzând înaintea ta, te rog: Luminează ochii mei cei sufletşti, ca să laud nevoinţile tale sfinţite Nicodime, postirea şi privegherea, lacrămile, chinurile şi omorârea trupului, pentru fericită viaţa cea viitoare; în carea acum desfătându-te, roagă-te pentru noi toţi, ca un cuvios Părinte şi pururea lăudat.

Intru această zi, pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Nicodim sfinţitul şi Arhimandritul, din lavra sfintei monastiri Tismana.

Acest sfânt şi prea cuvios Părinte, fost-a (dupre cum zic) de neam slavon, născut şi crescut în buna credinţă; carele dupăce a priimit sfântul şi îngerescul chip al călugăriei şi Darul preoţiei, a pustnicit prin multe şi bogate locuri, adunând la sine toată buna faptă, prin iubire de ostenele şi alte petreceri îmbunătăţite. Şi viind în părţile locului acestuia al Ţărei Româneşti, multe trude şi osteninţe sufleteşti a făcut, petrecând cu neîncetate rugaciuni prin pustiile pământului acestuia; (căci pe acele vremi foarte mari pustietaţi erau). Şi jertfelnice dumnezeeşti a făcut, precum se povesteşte până în ziua de astăzi. Intâiu pe apa Motrului, unde acum este zidită mânăstirea ce se numeşte Motru; făcut-a şi mânăstirea dela Vodiţa, pe numele sfântului Antonie cel mare, care a fost chinovie de mulţi părinţi şi fraţi întru Hristos, întru care multă vreme a vieţuit Sfântul. După aceea din descoperire dumnezeească, a mers la locul ce se numeşte Tismana, unde din voia lui Dumnezeu, prin ale sale trude şi osteninţe, a zidit jertfelnic lui Dumnezeu, şi locaş de viaţă de obşte, de mulţi locuitori şi dumnezeeşti călugări. Cu cari călugări şi fraţi întru Hristos, spre plăcere dumnezeească vieţuind şi chip şi pildă de fapte bune tuturor făcându-se, pre toţi povăţuindu-i la calea mântuirei i-a îndreptat. Şi luând Sfântul dela Dumnezeu Dar de faceri de minuni, şi putere asupra duhurilor celor necurate, multe şi nenumărate minuni a făcut cât a trăit în viaţă, alungând dracii din oameni, şi tămăduind toată boala şi toată neputinţa. Se spune că şi în foc a intrat şi a ieşit nevătămat, încă nici de haine, nici de părul capului lui nu s'a atins focul; şi alte minuni şi nespuse lucruri cu puterea lui Hristos a făcut. Astfel ajungând până la adânci bătrâneţe cu sfinţenie, s'a mutat dintru această viaţă vremelnică, la viaţa cea cerească şi netrecută, întru această lună în douăzeci şi şase de zile. Şi s'a îngropat cinstitele şi sfintele sale moaşte, în sfânta şi dumnezeeasca sa monastire Tismana, unde se face soborul şi prăznuirea sa în tot anul; şi mormântul său stă întru pomenire până în ziua de astăzi, cu candela neadormită. Din care mormânt, dupăce Dumnezeu l-a proslăvit moaştele sale cu mireasmă dumnezeească de bun miros, şi cu Dar de izvor de mir, şi de facere de minuni şi după sfârşit, scoase au fost şi puse în sicriu, şi aşezate în lăuntru în sfânta biserică cu cinste, ca şi moaştele sfântului Grigorie Decapolitul în sfânta mânăstire Bistriţa. Iară după trecerea a mulţi ani, un Domn al ţa-

rei aceştia, a vrut să ridice din mânăstirea Tismanei moaştele sfântului Nicodim, să le ducă în oraşul Bucureşti, ca să fie acolo stătătoare. Şi nefiind voia Sfântului să se înstrăineze moaştele sale din locaşul său, cu minune a făcut de s'a părăsit Domnul acela de acel sfat şi lucru neplăcut Sfântului; şi după aceea îndată s'a arătat în vedenie unuia din călugări, poruncindu-i să spue egumenului, să-i ascunză moaştele, şi numai un deget să ia dela mâna sa, şi să-l oprească pentru evlavia credincioşilor. Intru acestaş chip s'a arătat sfântul Nicodim şi egumenului, poruncindu-i, precum şi fratele acela îi spusese să facă. Şi aşa încredinţându-se egumenul a luat un deget dela mâna Sfântului, şi mir dela moaştele sale; care deget şi sfântul mir înr'un clondir de cositor, împreună şi o Cruce de plumb, ce o purta Sfântul la grumazi, se află în sfânta monastire Tismana, până în ziua de astăzi, odoare duhovniceşti cinstite şi de mult preţ; însă din sfântul mir nu este slobod nimănui a lua măcar cât de puţin, fără numai vasul a-l săruta şi a se umplea de nespusă mireazmă dumnezeească. In acest chip fiind ascunderea moaştelor Sfântului, multă vreme rămăsese de se ştia numai din egumen în egumen, şi de unul din fraţii monastirei. Iară mai pre urmă, din întâmplările vremilor, celor cu multe robii, au rămas moaştele Sfântului de tot tăinuite şi neştiute de nimenea până în ziua de astăzi. Poate că aşa a fost voia Sfântului; măcar că destul sunt cele mai sus numite sfinte şi cinstite odoare, spre mângâerea părinţilor mânăstirei, şi a celorlalţi locuitori creştini, prin care şi acum se fac multe şi nenumărate minuni. Duhurile necurate din oameni se alungă cu chemarea numelui Sfântului. Şi vindecări de multe feluri de boale se dăruesc, celor ce năzuesc şi aleargă cu credinţă către ajutorul Sfântului; apoi şi pământul şi ţara aceasta se păzeşte cu rugăciunile şi ajutorul sfântului Nicodim, de multe nevoi, precum şi sfânta şi dumnezeeasca mânăstire Tismana, care ţine şi are în sine comoară de mult preţ a sfintelor sale moaşte, de multe bântueli ale văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi este păzită şi apărată totdeauna cu grabnică şi călduroasă folosinţa sa. Pentru ale căruia sfinte rugăciuni, rugămune Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credinţă...

Desfătările trupeşti omorându-ţi şi mânia înfrânându-ţi sfinţite Nicodime, ai luat răsplătirea moştenirei cei de sus, prea fericite Părinte, şi îmbrăcându-te întru omorârea patimilor, ai mers la vieaţa cea fără de sfârşit; unde acum cu bucurie cânţi: Dumnezeule al părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Ce cărarea cea dreaptă a faptelor bune călătorind, neabătându-te în lături prea Cuvioase Părinte, te-ai sălăşluit în cetatea Edemului cea nestricăcioasă, unde acum cu veselie dulce cânţi: Dumnezeule al părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Slava prea sfintei Treimi cu bună credinţă vestindu-o, prea fericite Părinte, te-ai odihnit întru lumina cea întreit strălucitoare, sfinţite Nicodime, unde acum cu bucurie cânţi: Dumnezeule al părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu eşti Fecioară prea fericită, care din floare ai adus rodul

cel de mântuire, celor ce strigă cu credință Fiului tău: Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cela ce ești luminat cu fulgerile cele fără materie, ale luminii celei nespuse, sfințite Nicodime, scoate pe cei supărați de păcate, dintru întunerecul necazurilor. Și-i povățuește la lumina veseliei pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

Ziditorul patimilor, a zidit cumplit fărădelege pe spatele mele Mântuitorule, și nu pot eu robul tău a privi la tine. Ci pentru rugăciunile prea cuviosului tău Nicodim, Milostive milostivește-te spre mine păcătosul, și mă mântuește.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un râvnitor al lui Hristos, și slugă credincioasă, și împărțitor tainelor lui; îndreptător adevărat arătându-te sfințite Nicodime, ne rugăm ție, tămăduește-ne patimile sufletelor și ale trupurilor noastre; ca să te lăudăm în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre Hristos Fiul tău și Dumnezeul nostru, să izbăvească pre cei supărați de cumplite greșeli și să scape de amăgirile șarpelui, pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

La Peasna 9-a.

Ceea ce ești mai cinstită... **nu cântăm, ci cântăm Pripelele cu Irmoasele praznicului, ca și ieri.**

Peasna 9-a Irmos:

Taină streină văz...

Cela ce ești împreună cu sfintele cete ale tuturor sfinților, sfinte Nicodime, și împodobit cu dumnezeească frumusețe prea cuvioase Părinte, ne rugăm ție: Roagă totdeauna pre Hristos Dumnezeu cel prea împodobit mai pre sus decât toată frumusețea, să împodobească inimile noastre cu dumnezeescul lui Dar.

Ca cela ce ești cu adevărat crin cu bun miros, al raiului celui înțelegător fericite Părinte, veselește tot sufletul cu rugăciunile tale sfințite Nicodime, și gonește împuțiciunea patimilor mele; sănătate și Har mie dăruindu-mi prea Cuvioase

Slavă:

Adunarea călugărilor din cinstita lavra ta, bucurându-se te laudă, și totdeauna te fericim pre tine sfințite Nicodime, că cu cârmuirea Stăpânului tuturor ai ajuns la limanul vieții, prea cuvioase părinte; și te rogi lui Hristos Dumnezeu

să ne dea şi nouă limanuri de mântuire şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Milostiveşte-te Doamne, milostiveşte-te, când vei vrea să judeci. Şi să nu mă osândeşti pre mine atuncea în foc, nici cu mânia ta să mă certi; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine Hristoase Dumnezeule, şi ale tuturor sfinţilor.

Catavasiile cu Pripelele lor.

SVETILNA Praznicului, însăşi Podobia.

Cercetatu-ne-a pre noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, şi cei dintru întuneric şi din umbră am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul.

Alta a Sfântului.

Inflorit-ai Părinte ca finicul precum zice David, şi te-ai arătat locaş al prea sfântului Duh, şi mărit te-ai arătat lumii; nu încetà dar rugându-te pentru noi, cari cinstim cu credinţă prea cinstită pomenirea ta, cuvioase părinte Nicodime.

Slavă:

Podobie: Cu duhul stând bătrânul.

Prea cinstită pomenirea ta a sosit astăzi, prea cuvioase Părinte, în cinstită lavra ta; chemând noi la veselie mulţimea a toată laturea credincioşilor, spre dănţuire de cântări, zicând către toţi: Adunaţi-vă luminat, să prăznuim duhovniceşte praznic de veselie şi sfinţit, lăudând şi mărind cu psalmi şi cu cântări, pre sfinţitul Nicodim părintele nostru; cel ce se roagă Stăpânului Hristos, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum, iar a Praznicului.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6; trei ale Praznicului şi trei ale Sfântului.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Veseliţi-vă drepţilor...
De Dumnezeu Născătoare...
Veniţi să lăudăm pre Maica...

Caută-le înapoi la rând.

Alte stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea singur glasul.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Nicodime, toată înţelepciunea trupească o ai supus duhului; întărindu-te cu suferinţele postirei, te-ai arătat strălucind ca aurul lămurit în ulcea, şi te-ai făcut locaş prea sfântului Duh, adunând mulţimea călugărilor, şi cu învăţăturile tale i-ai chemat la înălţimea faptelor bune, ca pe o scară ce sue la Cer. Adu-ţi aminte Sfinte de noi cei ce cinstim pururea sfinţită pomenirea ta, şi te rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Strălucit-a astăzi prea luminată şi întru tot prăznită po-

menirea ta, prea lăudate Nicodime, chemând adunarea cea numeroasă a pustnicilor şi cuvioşilor, şi îngerii împreună cu oamenii, către lauda celui în Treime închinat Hristos Dumnezeul nostru. Năzuind deci la sfinţit sicriul moaştelor tale, luăm din destul daruri de tămăduiri, şi prea slăvim pre Hristos cel ce te-a încununat pre tine; Mântuitorul sufletelor noastre.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Părinte, tu precum zice proorocul, cu lacrămi ai udat pământul, şi n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii către Hristos pre carele l-ai iubit; şi aşà te-ai făcut pildă călugărilor, şi ai săvârşit tot felul de faptă bună. Pentru aceea te fericim, slăvind pre cel ce te-a prea mărit.

Slavă, glasul al 8-lea:

Pre cel ce este podoaba călugărilor şi lauda sihaştrilor, izvorul minunilor şi către Dumnezeu solitor neruşinat, adunându-ne o iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu laude de cântări, pre sfinţitul Nicodim, zicând: Bucură-te îndreptătorule al călugărilor, închipuitorul şi izvodul desăvârşit al vieţii sihăstreşti! Bucură-te luminătorul cel prea luminat, carele luminezi pre toţi cu luminile bunătăţilor! Bucură-te mângâitorul celor din nevoi, fier binte părtinitor celor din primejdii, tămăduitor a tot felul de boale, şi isgonitor duhurilor celor necurate, pentru toţi cei ce aleargă la tine cu credinţă! Bucură-te cela ce cu trecerea ta prin foc, pre toţi cei ce priveau i-ai spăimântat şi pre cei rău credincioşi către credinţa cea adevărată i-ai îndreptat! Pentru aceasta ne rugăm ţie prea cuvioase Părinte nu încetà a te ruga Mântuitorului nostru Hristos Dumnezeu, pentru toată turma din cinstită lavra ta şi pentru toţi credincioşii, cari cinstesc cu laude şi cu cântări prea sfântă adormirea ta, ca să câştige mântuire şi mare milă.

Şi acum, a praznicului, glasul al 6-lea:

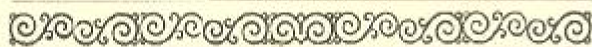
Astăzi firea cea nevăzută, din Fecioară cu oamenii se uneşte; astăzi fiinţa cea nemăsurată în Vitleem cu scutece se înfaşă; astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi spre închinăciune îi aduce mai 'nainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur şi prin smirnă şi tămâe; căruia cântăm: Cel ce te-ai întrupat din Fecioară Hristoase Dumnezeule, izbăveşte sufletele noastre

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului Peasna 3 pe 4, şi din canonul Sfântului, Peasna 6 pe 4. Prochimen: *Măreşte suflete al meu pre Domnul...* şi al Sfântului: *Cinstită este înaintea Domnului...* Apostol către Evrei: *Fraţilor, cela ce sfinţeşte...* Altul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară dacă s'au dus maghii...* Alta a Sfântului tot dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu...* Chinonicul praznicului, şi al Sfântului: *Intru pomenire veşnică va fi dreptul.*

CADE-SE A ŞTI:

De se va întâmplă sfântul Nicodim Duminică, să se mute în altă zi, când va voi cel mai mare. Iară de este hramul Sfântului, sau unde-i zac moaştele, să se cânte împreună cu a Invierei şi cu a dumnezeeştilor Părinţi.

VEZI: Acest tipic, s'a luat din tipicul cel mare, ce s'a tipărit în Iaşi din capetele cele pentru hramuri, cap. 18 pag 792.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La vecernia cea mică, Stihirile Învierei, 4, Slavă, a Sfântului, Şi acum, a praznicului. La Stihoavnă, o Stihiră a Invierei, şi a Sfântului, Stihoavna Vecerniei mari cu stihirile ei, Slavă a Sfântului, Şi acum a praznicului. Troparul Invierei, şi al dumnezeeştilor Părinţi, Slavă al Sfântului, Şi acum, al praznicului. Ectenia mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

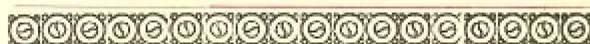
După Psalmul de seară, cântăm Fericit bărbatul, catisma toată; la Doamne strigatam punem Stihirile pe 10; trei ale Invierei, patru ale Moşilor lui Dumnezeu cu cea de Slavă, şi ale Sfântului trei. Slavă, a Sfântului, Şi acum a Născătoarei glasului. Vohod. Prochimenul zilei, citirile Sfântului trei. La Litie Stihirile praznicului şi ale Sfântului, Slavă, a Sfântului, Şi acum a praznicului, La Stihoavnă Stihirile Invierei, Slavă a Sfântului, Şi acum, a praznicului. Acum slobozeşti... Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Troparul, *Născătoare de Dumnezeu Fecioară,* odată, şi al dumnezeeştilor Părinţi, şi unul al Sfântului; apoi binecuvântarea pâinilor. Fie numele Domnului.... de trei ori, Slavă Şi acum Psalm 33, şi citire a Sfântului.

LA UTRENIE

După cei şase Psalmi, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei odată şi al dumnezeeştilor Părinţi, Slavă al Sfântului, Şi acum, al praznicului. După obişnuitele catisme, Sedelnele Invierei; apoi Polieleul şi Psalmii cei aleşi cu Pripelele Sfântului; Troparele învierei, *Soborul îngeresc,* Ectenia şi Ipacoi al glasului, şi Sedelnele toate câte odată. Slava cea după Polieleu, Şi acum a praznicului. Antifoanele glasului, Prochimen şi Evanghelia Sfântului. Invierea lui Hristos văzând, şi Psalm 50. Stihira Sfântului, Canoanele, al Învierei cu Irmosul pe 4, al dumnezeeştilor Părinţi pe 4, al Sfântului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3 Peasnă, Condacul si Icosul dumnezeeştilor Părinţi şi Sedealna Sfântului; Slavă, a Părinţilor Şi acum a praznicului, După a 6 Peasnă Condacul şi Icosul Sfântului. La a 9 Peasnă cântăm: *Ceeace eşti mai cinstită...* Svetilna Invierei, Slavă a Sfântului, Şi acum a praznicului. La Hvalite Stihirile Invierei 4, şi ale Sfântului cu Stihurile lor, 4. Slavă, a Sfântului, Şi acum: *Prea binecuvântată eşti...* Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierei numai, Ecteniile şi Otpustul. Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Ceas 1, şi Otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului, Peasna 3 pe 4, şi a Sfântului, Peasna a 6, pe 4. Şi cealaltă slujbă a dumnezeeştilor Părinţi şi a Sfântului.

VEZI: Sâmbătă după Naşterea lui Hristos, la Liturghie, Prochimenul, glas al 4: *Pomeni-voiu numele tău...* Apostol către Ti-

moteiu: Scoală-te Doamne întru odihna ta. Evanghelia dela Matei. Chinonicul: *Paharul mântuirei...*

DUMINICA
după Naşterea lui Hristos.

Facem pomenirea sfinţilor drepţi, Iosif logodnicul, David împăratul şi Iacov fratele Domnului.

Cade-se a şti, că după Naşterea lui Hristos, de se va întâmplă Duminica aceasta în 26, 27, 28, 29, şi 30. Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Invierei, şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

După obişnuitul Psalm, citim Catisma întâia toată.

La Doamne strigat-am, **Stihirile învierei trei şi ale praznicului patru, cele ce sunt la însuşi praznicul şi ale sfinţilor trei, glas I-iu. Podobie:** Ceeace eşti bucuria...

Pre părintele Domnului toţi să-l lăudăm, pre David împăratul, că dintru acesta a ieşit toiag Fecioara, şi dintr'însa a răsărit floare Hristos, şi pre Adam cu Eva din stricăciune i-a înnoit, ca un milostiv.

Prooorociile proorocilor le-a văzut la bătrâneţe arătat plinite cu adevărat Iosif logodnicul, învrednicindu-se logodirei celei streine, răspunsuri luând dela îngerii cei ce au strigat: Slavă lui Dumezeu celui ce a dăruit pre pământ pace.

Pre fratele Domnului toţi să-l lăudăm, ca pre cel ce a fost Arhiereu, şi iarăşi cu mucenia a strălucit vitejeşte. Pentru ale căruia rugăciuni Iisuse Dumnezeul nostru, cel ce te-ai înfăşat, şi în peşteră şi în iesle te-ai culcat, mântueşte pre toţi cei ce te laudă pre tine.

Slavă, glas al 6-lea.

Pomenirea săvârşim a lui David bine credinciosului împărat şi prooroc, şi a lui Iacov apostolului şi întâiul Episcop. Că cu învăţăturile lor izbăvindu-ne de înşelăciune, slăvim pre Hristos cel ce a răsărit din Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, Dogmatica glasului. VOHOD, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului le zicem ca la însăşi praznicul, Slavă, Şi acum:

Maghii împăraţii perşilor...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Învierei din Octoih.

Slavă, glas al 6-lea:

Pomenirea Arhiereilor, şi stăpânire împăraţilor, şi veselie a fost naşterea ta, şi întru dânsa lăudându-ne zicem: Tatăl nostru, carele eşti în ceruri sfinţească-se numele tău, iubitorule de oameni.

Şi acum, glasul acelaş.

Dănţuesc toţi îngerii în ceruri, şi se bucură astăzi şi saltează toată făptura pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată

înşelăciunea idolilor, şi împărăţeşte Hristos în veci.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de două ori, şi al Sfinţilor odată. Iară unde nu este privighere:

Troparul Învierei, Slavă, al Sfinţilor, glas al 2-lea:

Binevesteşte Iosife lui David dumnezeescului părinte minunile; pre Fecioara ai văzut născând, cu maghii te-ai închinat, cu păstorii ai slăvit, prin înger înştiinţare ai luat. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului.

La Pavecerniţă, dupre Sfinte Dumnezeule, Condacul dumnezeeştilor Părinţi, Slavă Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierei, de două ori. Slavă, al Sfinţilor, Şi acum al Praznicului.

După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele Învierei cu ale Născătoarei lor, şi citire. Apoi Fericiţi cei fără prihană, Soborul îngeresc. Ipacoi, Antifoanele şi prochimenul glasului. Evanghelia învierei Învierea lui Hristos, Psalm 50, şi Stihira Învierei.

CANOANELE.

Al Învierei cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe două, al praznicului pe 4, şi al dumnezeeştilor Părinţi pe 4.

Iară de este in 26 de zile, zicem Canonul Învierei, cu Irmosul pe 4, ale praznicului amândouă Canoanele pe 6, şi al dumnezeeştilor Părinţi pe 4.

CANONUL Părinţilor.

Facerea lui Cosma monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ţie Doamne Dumnezeul meu...

Cânt ţie Doamne Dumnezeul meu, că din sfânt pântecele Fecioarei îmbrăcându-te în om negrăit, l-ai înnoit ca un milostiv.

Astăzi păstorii teologhisesc împreună cu îngerii, cântând cântare luminată; şi maghii daruri aduc, celui ce s'a făcut cu trupul prunc.

Slavă întru cei de sus! Cetele îngereşti au stătut în Vitleem înaintea păstorilor, zicând. Cu carii împreună să lăudăm pre cel ce a binevoit a se întrupà.

Slavă:

Câţi săvârşim cele de naştere ale celui ce s'a întrupat pentru noi, cu bucurie să lăudăm pre Iacov fratele lui Dumnezeu, şi pre David părintele Domnului.

Şi acum, a Născătoarei:

David al lui Dumnezeu părinte, laudă cu alăuta pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din rădăcina lui Iesseiu, carele a tras la sine pre dreptul Iacov.

Catavasie:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Intărirea celor ce nădăjduesc,..

Pre Hristos cela ce s'a născut cu trup din Feciora Maria, mai presus de fire, cu îngerii toţi să-l lăudăm, strigând: Slavă întru cei de sus!

Să se veselească cerurile, să dănţuiască tot pământul, cântând astăzi celui ce s'a născut: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă:

Praznicul cel de toţi prăznuit al celui ce s'a micşorat pentru noi, să-l cinstim împreună cu David şi cu Iacov, cu cântări dupre vrednicie.

Şi acum a Născătoarei:

Ca un mire din camară din pântece de maică va ieşi Domnul, a zis David; pre carele acum împreună cu Iacov să-i lăudăm.

Condacul, şi Icocul praznicului.
Sedealna, glasului 1-iu.

Podobie: Ceata îngerească.

Tatălui ceresc slujitor cu adevărăt te-ai făcut Iosife, şi tată te-ai socotit Fiului celui fără început, ce s'a făcut prunc cu trupul. Pentru aceasta astăzi prăznuim sfântă pomenirea ta întru veselia inimii, lăudându-te cu credinţă.

Slavă, Şi acum.

Ceata proorocilor prăznueşte dumnezeeşte minunea ce s'a făcut întru tine o Fecioară! că pre Dumnezeu întrupat pe pământ l-ai născut. Pentru aceasta îngerii cu păstorii cântă, şi maghii cu credinţă împreună cu Iosif, vestesc minunile, lui David dumnezeescului părinte.

Peasna 4-a Irmos:

De venirea ta pre pământ Hristoase...

Cea negrăită smerirea Cuvântului lui Dumnezeu cu ochii minţei mai 'nainte văzându-o Avvacum, a strigat: Dela amiazăzi va venì Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Inaintea ieslei tale celei de Dumnezeu priimitoare, au stătut oştile celor fără de trupuri, Fiule al lui Dumnezeu, slăvind naşterea ta cea mai presus de cuvânt, cu cutremur şi cu spaimă.

Cu maghii Stăpânului să ne închinăm, cu îngerii şi cu păstorii să dănţuim, strigând cu dumnezeească cuviinţă: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă:

Cel ce împărăţeşte preste toţi împăraţii, Hristos, dupre trup din sămânţa lui David născându-se, pre Iacov cel ales l-a priimit frate, precum a binevoit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce din Fecioara s'a arătat cu trup Dumnezeu şi Domnul a proslăvit pomenirea voa-

stră sfinţilor, Iacove cel mai ales dintre apostoli, şi Davide prea fericite.

Peasna 5-a, Irmos.

Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce din curata Fecioară ai binevoit a te naşte Dumnezeule întrupându-te, slavă ţie! Slavă ţie, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai născut din Fecioară, şi ai luminat pomenirea lui David şi a lui Iacov, slavă ţie! Slavă ţie Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai îmbrăcat în chip de rob Cuvinte, din pântece prea curat, slavă ţie! Slavă ţie Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Slavă:

Pre carele proorocul David ploaie pre lână l-a numit prin dumnezeeasca însuflare, Iacov, pre acela l-a propoveduit pre Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului aduce ţie Fecioară, fără tăcere, făptura: Bucură-te prea curată Maica lui Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Strigat-a cu prea slăvire cetele îngereşti, privind naşterea ta cea înfricoşată Doamne: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, că s'a născut pre pământ acum.

Voit-ai a te naşte din Fecioară ca un om, în vremile cele de apoi, cela ce din Tatăl mai 'nainte de veci te-ai născut ca un Dumnezeu; ca pre Adam cel stricat iarăşi să-l zideşti, ca un iubitor de oameni.

Şezut-ai precum te-ai jurat Doamne, pre scaunul proorocului tău David, eşind din rodul pântecelui lui, şi lui Iacov scaunul Bisericei i-ai dat Hristoase.

Stătut-au spăimântându-se cetele cereşti înaintea peşterei, şi au lăudat Naşterea cea prea curată, fără tăcere: Slavă întru cei de sus lui Duumnezeu cântând.

Slavă:

Împăratul David prooroc minunat, şi strămoş dumnezeeştei întrupări s'a arătat, iară Iacov ucenic şi întâiu Episcop s'a făcut.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne, roagă-te pentru robii tăi Fecioară de Dumnezeu Născătoare, celui ce s'a întrupat din tine; că pre tine una folositoarea noastră te ştim.

CONDACUL Sfinţilor, glasul al 3-lea;

Podobie: Fecioara astăzi...

De veselie astăzi se umple

dumnezeescul David, şi Iosif împreună cu Iacov laudă aduce; pentrucă luând cunună pentru înrudirea cu Hristos, se bucură; şi pre cel ce s'a născut negrăit pre pământ, îl laudă, şi strigă: Mântueşte îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

ICOS.

Cu sfat negrăit se naşte cu trup cel fără trup; se cuprinde acum cu trupul cel necuprins şi păzeşte nemişcat amândouă firele; început ia cel din fire fără început, şi unul cel mai pre sus de ani, prunc se vede, cel prea desăvârşit; pre mâini se poartă cela ce poartă toate. Pentru aceasta pre cei cinstiţi cu neamul lui, îi încununează ca un Dumnezeu cu a sa naştere; pre care mărindu-i cu credinţă, fără tăcere strigăm: Mântueşte îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

La Duminica după Naşterea lui Hristos, pomenirea sfinţilor şi drepţilor ai lui Dumnezeu Părinţi, Iosif logodnicul sfintei Fecioare, Stăpânei Noastre de Dumnezeu Născătoarei, a lui Iacov, fratele Domnului, şi a lui David proorocul şi împăratul.

Stih: Cinstesc pre Iosif logodnicul Fecioarei, ca cel ce singur s'a ales păzitor fecioriei ei,
Tu eşti fiu tâmplarului, dar frate Domnului, carele pre toate le-a stolerit cu cuvântul Fericite.
Davide văzând acum dupre trup pre Hristos din coapsele tale, săltează şi te veseleşte.

David proorocul şi împăratul erà fecior lui Iesseiu, pre acesta a învăţat proorocul Natan legea Domnului, şi a proorocit patruzeci de ani, şi a apucat înainte de Intruparea lui Hristos, cu nouă sute nouă zeci şi nouă de ani, şi erà în Gavaà, şi a văzut Natan, că David vrea să se facă călcător legii cu Virsavia, şi grăbind să meargă să-i spue, s'a zăticnit de diavolul, de vreme ce a aflat în drum zăcând un om mort, gol, junghiat, şi a rămas acolo, ca să îngroape pre mort, şi întru aceea noapte a cunoscut că a făcut David păcatul, şi s'a întors înapoi plângând. Iară dacă a omorît David pre bărbatul ei, a trimis Dumnezeu pre Natan proorocul, ca să-l înfrunteze, şi plângându-l mult David, şi dacă a îmbătrânit foarte, a murit, şi s'a îngropat la pământul său cu părinţii săi. Şi se face soborul lui la biserica cea mare, şi în biserica sfântului apostol Iacov, fratele Domnului, înlăuntru în cinstita biserică a prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei din Halcopratia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

In Vitleem slăvind păstorii pre cel născut din Fecioară, au vestit pre Mântuitorul şi Domnul, cel ce s'a arătat pre pământ, ca să mântuiască neamul omenesc.

De naşterea ce mai pre sus de cuvânt, a Născătoarei de Dumnezeu Mariei, cetele îngereşti mirându-se au strigat: Slavă întru cei de sus Dumnezeului nostru, şi pre pământ pace.

Decât Heruvimii mai înaltă te-ai arătat Fecioară, purtând în braţele tale pre cel ce se poartă de dânşii; pre carele nu înceta rugându-l pururea, cu să ne mântuiască pre noi.

Aducătorul de mireasă Da-

vid, şi dumnezeescul Iacov împodobitor fiind de cămară Bisericei, a zis: Cela ce te-ai întrupat pentru noi Hristoase, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cela ce între prooroci eşti împărat, şi între împăraţi proroc, cântă împreună cu Iacov de Dumnezeu înţeleptitul, şi cu noi: Cela ce pentru noi te-ai întrupat Hristoase, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

In rugul cel nears şi în cuptorul cel răcorit mai 'nainte închipuindu-te Maică prea curată, ai născut fără sămânţă pre Dumnezeu întrupat, curată binecuvântată.

Peasna 8-a Irmos;

Pre Impăratul Hristos...

Pre Impăratul Hristos, pre carele l'au vestit în Vitleem păstorii, şi steaua l-a arătat, în chip de rob; toate lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pre Hristos cel ce s'a născut, căruia s'a închinat maghii cu daruri, şi Dumnezeu l-a cuvântat oştile îngereşti; toate lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii

Pre Hristos cel ce s'a întrupat, pre carele l'au propoveduit puterile cereşti, şi pre carele cei cu ochi mulţi neîncetat îl laudă; toate lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Hristos cel ce s'a întrupat, pre carele l-a proorocit David al lui Dumnezeu părinte, şi popoarelor l-a propoveduit Iacov; toate lucrurile lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii,

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Impăratul Hristos, pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată; toate lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, irmos:

Moisi în munte a văzut...

Pre Cuvântul şi Fiul cel mai 'nainte de veci, negrăit născut din Tatăl, pre acestaş în vremile cele mai de pe urmă cu trup astăzi Fecioara l-a născut; pre carele îl laudă păstorii cu îngerii strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu.

Steaua văzându-o maghii cu chip strein, la dânsul a venit, căutând pre cel născut. Pre carele aflându-l, cu daruri l-au

cinstit, cu aur şi cu tămâe şi cu smirnă, strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut.

Vitleeme acum te veseleşte, cetate făcându-te noului David, şi tu Sioane mitropolia bisericilor vesteşte, privind acum veselia cea deobşte a Impăratului tuturor, şi a robilor lui.

Lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară, toată făptura cu cutremur i-a slujit: Cerurile cu steaua, pământul cu ieslea, muntele cu peştera, maghii cu daruri, păstorii cu minunea, îngerii aducându-i cântare.

Slavă:

Impărat din păstor de demult David s'a făcut, iară tu Iacove din seminţia Iudei cea împărătească, păstor te-ai arătat turmei celui ce s'a întrupat, Mielului celui prea înalt, şi Fiului lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Oştile îngereşti te slăvesc pre tine de Dumnezeu Născătoare, şi neamul omenesc neîncetat cu cântări te cinsteşte, că cu dumnezeeasca naştere ai unit pre pământeni cu cei cereşti. Pentru aceasta pre tine te lăudăm.

SVETILNA Invierei.

Slavă, a Sfinţilor.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Impreună cu Iacov prea slăvitul fratele Domnului, să lăudăm pre David al lui Dumnezeu părinte, şi pre Dumnezeescul Iosif, logodnicul Născătoarei de Dumnezeu; că dumnezeeştei Naşterei lui Hristos au slujit cu dumnezeească cuviinţă în cetatea Vitleemului, cu îngerii, cu maghii şi cu păstorii; aceluia cântând cântare, ca unui Dumnezeu şi Stăpân.

Şi acum a praznicului:

LA HVALITIE

Patru Stihiri ale Invierei din Octoih, şi patru ale praznicului cu sihurile tot glasul al 4-lea.

Veseliţi-vă drepţilor...

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Sângele şi focul, şi fumegarea de fum, minunile care mai 'nainte le-a văzut Ioil pre pământ; sângele este Intruparea, focul Dumnezeirea, iară fumegarea de fum Duhul sfânt, carele s'a pogorât preste Fecioară, şi lumea a umplut de mireazmă. Mare este taina întrupărei tale, Doamne slavă ţie.

Si acum:

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

SLAVOSLOVIA cea mare.

Troparul Invierei şi Otpustul. Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei, La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al praznicului, Şi acum, al Născătoarei ceasului, şi Troparul Sfinţilor,

le zicem schimbându-le. După Tatăl nostru, Condacul praznicului şi al Sfinţilor, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului ale praznicului Peasna 3 a pe 4, şi ale Sfinţilor, Peasna 6-a pe 4. După Vohod Troparul Invierei, al praznicului, şi al Sfinţilor. Slavă, Condacul Sfinţilor, Şi acum al praznicului. Apostol către Galateni: *Fraţilor, arăt vouă că Evanghelia care s'a binevestit de mine...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară dupăce s'au dus magii, iată îngerul Domnului...* apoi a Duminicei rândului.

CHINONICUL.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Şi al Sfinţilor.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

Arătare pentru Apostoli şi Evangeliile care sunt ale sâmbetei şi ale Duminicei cei după Naşterea lui Hristos; şi ale celeilalte Sâmbete şi Duminici, înaintea dumnzeestei Arătări.

CADE-SE A ŞTI:

De se va întâmpla Naşterea lui Hristos Duminică:

Atuncea întru Naşterea lui Hristos şi între dumnezeeasca Arătare, este numai o Sâmbătă şi o Duminică. Şi cântăm Duminica cea după Naşterea lui Hristos, a doua zi Luni, Decemvrie în 26 dupre cum s'a arătat Luni la rând, şi citim la Liturghie Apostolul şi Evanghelia Duminicei, celei după Naşterea lui Hristos; iară Apostolul şi Evangelia Sâmbetei cei după Naşterea lui Hristos, le citim Sâmbătă la odovania praznicului, întâi aceste, apoi a Sâmbetei celei din 'naintea dumnezeeştei Arătări. Prochimenul, Aliluia şi Chinonicul praznicului iară Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia Duminicei înaintea dumnezeeştei Aratari, le citim în ziua dintâiu a lui Ianuarie.

Iară de se va întâmpla Naşterea lui Hristos Luni.

Atuncea între Naşterea lui Hristos, şi între dumnezeeasca Arătare, este o Sâmbătă şi o Duminică. Şi Sâmbăta cea după Naşterea lui Hristos o punem Decemvrie în 30. Şi la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul le citim, mai întâiu ale Sâmbetei celei după Naştere, apoi Apostolul şi Evanghelia Sâmbetei celei înaintea dumnezeeştei Arătări. Şi a Duminicei cei după Naştere, le citim la Liturghie în odovania praznicului. Iară a Duminicei înaintea dumnezeeştei Arătări, le citim în Ianuarie întâiu, precum s'a arătat mai sus.

Iară de va fi Naşterea lui Hristos, Marţi.

Atuncea între Naşterea lui Hristos, şi între dumnezeeasca Arătare, sunt două Sâmbete şi o Duminică. Şi Sâmbăta care este după Naştere, atuncia este Decemvrie în 29. La Liturghie, Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul le cântam mai întâiu ale Sâmbetei cei după Naştere, apoi ale pruncilor. Iară a Duminicei celei după Naştere cântăm slujba, în 30 Decemvrie. Iară ale Duminicei înaintea dumnezeeştei Arătări, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, le citim în 1 Ianuarie, mai întâiu ale înaintea dumnezeeştei Arătări, apoi ale Tăerei împrejur şi ale marelui Vasilie.

Iară de se va întâmpla Naşterea lui Hristos Miercuri, Joi sau Vineri:

Atuncea între Naşterea şi între dumnezeeasca Arătare, sunt două Sâmbete şi două Duminici. Deci în Sâmbăta şi în Duminica cea dintâiu, se citesc Apostolii şi Evangheliile Sâmbetei şi ale Duminicei după Naşterea lui Hristos; iară întru a doua Sâmbătă şi Duminică se citesc ale Sâmbetei şi Duminicei înaintea dumnezeeştei Arătări.

Iată de este Naşterea lui Hristos Sâmbătă:

Atuncea între Naşterea şi între dumnezeeasca Arătare, sunt două Duminici şi o Sâmbătă, şi Duminica care este a doua zi după Naştere, o cântăm a doua zi după Naştere, Duminică, precum s'a arătat la rând. Iară odovania praznicului Naşterei se face Vineri, şi cântam slujba Naşterei lui Hristos, du-

pre cum s'a arătat la rând. Numai la Liturghie, Prochimen, Aliluia şi Chinonicul praznicului, iară Apostolul şi Evanghelia Sâmbetei celei după Naşterea lui Hristos şi Apostolul şi Evanghelia Sâmbetei, celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, le citim în întâia zi a lui Ianuarie, la Liturghie mai 'nainte ale Tăerei împrejur, şi ale Sâmbetei celei din 'naintea Arătărei lui Dumnezeu şi pre urmă ale sfântului Vasilie. Iară a doua zi în Duminica cea de rând, la Utrenie citim Evanghelia Invierei. Iară la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia şi Evanghelia, mai întâi a Duminicei celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, apoi a rândului, dacă nu este întoarcerea Evangheliilor, şi pre urmă a Sfântului de rând. Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul din ceruri... şi al Sfântului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul apostol întâiul mucenic şi Arhidiacon Ştefan, şi prea cuviosul părintele nostru Teodor însamnatul, fratele lui Teofan făcătorul de Canoane.

După obişnuitul Psiam, cântăm.

Fericit bărbatul... **Starea întâia.**

La Doamne strigat-am... **Stihirile pe 6, trei ale Apostolului şi trei ale Cuviosului.**

Stihirile Apostolului glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu Darul Duhului luminându-ţi mintea te-ai arătat la chip ca un înger Ştefane, strălucindu-ţi trupul cu strălucirea cea din lăuntru, şi arătând raza sufletului celor ce priviau; prin care ai dobândit şi privirea la lumină, cerurile cu prea mărire deschizându-se ţie, începutul mucenicilor şi lauda.

Ca nişte trepte şi scări la cereasca suire, s'au făcut ţie zvârliturile de pietre; prin care suindu-te, ai văzut pre Domnul stând deadreapta Tatălui, tinzându-ţi ţie dupre nume anume cunună, cu dreapta cea de viaţă purtătoare; înaintea căruia stai aproape ca un bun biruitor, şi început al mucenicilor.

Cu semne şi cu minuni şi cu învaţături strălucind, ai stins adunarea celor fărădelege, şi de dânşii fiind ucis şi cu pietre împroşcat, te-ai rugat pentru iertarea celor ce te ucideau, urmând glasului Mântuitorului, întru ale căruia mâini ţi-ai dat duhul, prea sfinţite Ştefane.

Alte Stihiri, ale Cuviosului.
Glasul şi Podobia aceeaşi.

Preste suferinţele străinătăţei ţi s'au adaus ranele isgonirei Cuvioase, din răutatea celui ce ocârmuià fărădelege scaunul cel dupre lege, şi cumplit turburà legile credinţei; carele a surpat şi icoana cea prea curată a Mântuitorului; pre carele cu dumnezeescul Dar l-ai ruşinat Cuvioase, sluga lui Hristos.

Nici temniţa, nici strâmtorarea, nici întunerecul cel neluminos, nici bătăile, nici ranele,

n'au putut să te despartă pre tine Teodore, de dragostea lui Hristos; nici boala cea cumplită, îndelungată şi nesuferită, nici lipsa hranei, grăitorule de cele dumnezeeşti; ci vitejeşte le-ai răbdat, văzând mai 'nainte răsplătirile ostenelilor tale.

În loc de supărări odihnă, în loc de dureri desfătare, în loc de întunerec lumină, ţi-a dăruit ţie puitorul de nevoinţe cel drept, şi în loc de scris pe faţa ta, te-ai scris în cartea vieţii, şi în Biserica celor întâiu născuţi împărtăşindu-te întru cele de sus, ai mers cu bucurie către prăznuirea îngerilor.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie:

Împăratului şi Stăpânului tuturor, celui ce s'a născut pre pământ, cunună prea strălucită se aduce; nu din pietre scumpe făcută, ci din sângiurile sale înflorită! Ci veniţi o iubitorilor de mucenici, flori de cântări culegând, capetele să ne încununăm, şi cântări cântând să zicem: Cela ce cu înţelepciunea şi cu Darul ţi-ai luminat sufletul, întâiule mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cere nouă pace şi mare milă.

Şi acum, a praznicului, asemenea:

Mare şi prea slăvită minune s'a săvârşit astăzi, Fecioara naşte, şi pântecele nu i se strică; Cuvântul se întrupează şi de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slăvesc, şi noi împreună cu dânşii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace!

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile.

Din soborniceasca întâia carte a sfântului apostol Petru cetire.

Cap. 1, Vers 1:

Petru Apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleşi ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei şi Vitiniei Dupre cea mai înainte cunoştinţă a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfinţirea Duhului, spre ascultarea şi stropirea sângelui lui Iisus Hristos, Dar voua şi pace să se înmulţească. Bine este cuvântat Dumnezeu şi Tatal Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-a născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morţi. Spre moştenire nestricăcioasă şi nespurcată şi nevestejită, păzită în ceruri pentru voi, carii sunteţi păziţi cu puterea lui Dumnezeu prin credinţă spre mântuire gata a se arătă în vremea de apoi. Intru carea vă bucuraţi acum puţin, de se cuvine, necăjiţi fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinţei voastre, cea cu mult mai scumpa decât aurul cel peritor şi prin foc lămurit să se afle spre laudă şi cinste şi slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos, pre carele nevăzându-l iubiţi, întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucuraţi cu bucurie negrăita şi prea slăvită. Luând sfârşitul credinţei voastre mântuirea sufletelor. Pentru carea mântuire au căutat şi au cercetat proorocii, carii au proorocit pentru Darul ce eră să fie spre voi. Cercetând în carea şi în ce fel de vreme le arătă Duhul lui Hristos, carele eră întru dânşii, mai 'nainte mărturisind de patimile lui Hristos, şi de slavele cele după aceea. Cărora s'au descoperit, că nu lor însuşi, ci nouă slujiă acestea, care acum s'au vestit vouă întru Duhul sfânt cel trimis din Cer, spre care doresc îngerii să

privească. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârşit nădăjduiţi spre Darul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultărei, ne prefăcându-vă cu poftele cele mai înainte ale necunoştinţei voastre, ci dupre Sfântul carele v'a chemat pre voi şi voi fiţi sfinţi întru toată petrecerea. Căci scris este: *Fiţi sfinţi, că eu Sfânt sunt.* Şi dacă chemaţi Tată pre cel ce judecă fără de alegerea feţelor dupre lucrul fieştecăruia, întru frică vremea vieţei voastre să o petreceţi. Ştiind că nu cu argint sau cu aur, care se strică v'aţi izbăvit de petrecerea voastră cea deşartă, carea erà dela părinţi dată ci cu scump sângele ca al unui miel nevinovat şi nespurcat al lui Hristos, carele erà cunoscut mai înainte de întemeerea lumii, dară s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi, cei ce printr'însul aţi crezut întru Dumnezeu carele l a înviat pre el din morţi şi i-a dat lui slavă, ca credinţa voastră şi nădejdea să fie întru Dumnezeu curaţind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefăţarnică iubire de fraţi, din inimă curată iubiţi-vă unul pre altul cu deadinsul. Fiind născuţi adoua oară, nu din sământă stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu, şi carele petrece în veac. Pentrucă tot trupul este ca iarba şi toată slava omului ca floarea ierbei. Uscatu-s'a iarba şi floarea ei a căzut. Iară cuvântul Domnului rămâne în veac, şi acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi. Deci lepădând toată răutatea şi tot vicleşugul şi făţărniciile şi pizmele şi toate clevetirile, ca nişte prunci de curând născuţi, să iubiţi laptele cel cuvântător şi fară de vicleşug, ca printr'însul să creşteţi spre mântuire. De vreme ce aţi gustat că este bun Domnul. Către carele apropiindu-vă, cela ce este Piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iară la Dumnezeu aleasă şi scumpă, şi voi înşi-vă ca nişte pietre vii, vă zidiţi casă duhovnicească, Preoţie sfântă, ca să aduceţi jertfe duhovniceşti, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos. Pentrucă scris este în Scriptură: Iată pun în Sion Piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă, şi cela ce va crede întru dânsa nu se va ruşinà.

Din soborniceasca Carte a sfântului apostol Petru citire.

Cap II, Vers 21:

Iubiţilor, Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleşug în gura lui. Carele ocărându-se, împotrivă nu a ocărît, pătimind, nu a îngrozit, ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele păcatele noastre însuş le-a ridicat în trupul său pre lemn, că păcatelor murind, să vieţuim dreptăţii, cu a caruia rană v'aţi vindecat. Că eraţi ca nişte oi rătăcite, şi v'aţi întors acum la Păstorul şi păzitorul sufletelor voastre. Aşişderea şi femeile plecându-vă bărbaţilor voştri, că de şi nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin vieaţa femeilor fără de cuvânt să se dobândească. Văzând vieaţa voastră cea dimpreună curată întru frică. A cărora podoabă să fie nu cea din afară a împletirii părului şi a înfăşurăturei aurului sau a îmbrăcămintei hainelor, ci omul cel ascuns al inimii, întru nestricăciunea Duhului celui blând şi lin, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preţ. Că aşà odinioară şi sfintele femei, cari nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaţilor săi. Precum Sara ascultà pre Avraam, domn pre acela chemându-l, căreia v'aţi făcut fii, făcând bine, şi netemându-vă de nici o frică. Bărbaţii aşijderea împreună locuind cu femeile sale cu cunoştinţă, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste ca şi celor împreună moştenitoare Darului vieţei, ca să nu se curmeze rugăciunile voastre. Iară la sfârşit toţi să fiţi cu un gând, milostivi, iubitori de fraţi, înduratori, blânzi, smeriţi, ne răsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând, ştiind că spre aceasta sunteţi chemaţi, ca să moşteniţi binecuvântarea.

Dela Inţelepciunea lui Solomon citire.

Cap. al 4-lea. Vers al 7-lea.

Dreptul de va ajunge să se sfârşască, întru odihnă va fi; că bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor, şi căruntetele sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta

bătrâneţelor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind întru păcătoşi, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţei întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se preste puţin, a plinit ani îndelungaţi; că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate din mijlocul răutăţei; şi popoarele văzând şi necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta, că Dar şi milă este între cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.

Stihirile Sfântului, glas al 2-lea.
A lui Anatolie.

Pre întâiul mucenic, şi viteazul slujitor al lui Hristos, pre Stefan întâiul diacon dupre vrednicie să-l cinstim; că acesta stând în mijlocul celor fărădelege, a văzut pre Fiul deadreapta Tatălui.

Glas al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Stefane mărite, cerescule cetăţean şi slugă a lui Hristos fericite, fă rugăciune pentru sufletele noastre.

Stefan începutul cel bun al mucenicilor cel plin de Dar şi de putere, carele a făcut semne şi minuni mari în popor, de cei fărădelege cu pietre s'a ucis, dar a strălucit ca un înger, şi a văzut slava ta, a celui ce te-ai întrupat pentru noi deadreapta puterei, şi cu Darul Duhului la ceruri s'a ridicat. Şi pentru aceasta cu cetele îngereşti sălăşluindu-se, se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Stefane dintre mucenici întâi pătimitorule, temelia ucenicilor, alesul apostolilor, străluceşte pre cei ce săvârşesc luminatul tău praznic, cu lumină neapusă, alungând întunerecul păcatului; Dar şi milă dă robilor tăi, şi-i îndreaptă către veşnica viaţă, cu rugăciunile tale.

Cunună darurilor, creştetul tău Stefane mucenice al lui Hristos, dupre nume primind cunună, ca un gherdan de aur al bunătăţilor ai pus împrejurul grumazului tău; fost-ai prea înţeleaptă sălăşluire a înţelepciunei pre care o ai cinstit, câştigându-o ţie iubită; pentru care te-ai cinstit cu mărire şi cu bun Dar.

Cunună cu adevărat cinstită, te-ai adus Impăratului şi Dumnezeu, Apostole, cu împroşcările pietrelor, cuvântător şi mult cinstit, mai mult decât cu aur şi cu pietre scumpe te-ai încununat cu mărire şi cu bune daruri, Stefane prea cinstite, întâiule pătimitor al mucenicilor şi dulce lucru şi nume, pomeneşte-ne pre noi, pre toţi.

Slavă a Sfântului, glasul 1-iu.

Cunună mucenicească să

împletim credincioşilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta a pregătit calea mucenicilor, şi cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, şi pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Şi acum, a praznicului, glas al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârşeşte astăzi; firele se înnoesc, şi Dumnezeu om se face. Ce a fost a rămas, şi ce n'a fost a luat; nerăbdând nici amestecare, nici despărţire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului glas al 4-lea.

Podobie: Ceeace eşti bucuria.

Pre cel ce mai 'nainte de veci din Tatăl a răsărit, şi ca un fiu este pururea în sânul Părintelui, iarăşi mai pe urmă în braţe de Maică ca pe un scaun a şezut, şi acum închinat fiind de îngeri, de păstori şi de maghi, să-l lăudăm.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până voi pune pre văjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

In Vitleem adunându-ne credincioşilor, să vedem pre Făcătorul a toate culcat în iesle, şi pre cei din pământul Haldeilor, ce i-a adus lui Dar bun de trei materii, ca unui împărat şi Dumnezeu, şi pentru noi ca unui mort de trei zile.

Stih:

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Din Fecioară te-ai născut în peşteră, şi oştile îngereşti au stătut înainte strigând ţie: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut în chip de rob, şi a înnoit lumea în pântecele Fecioarei şi Maicei cele fără de bărbat.

Slavă a Sfântului, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Intâiu între mucenici te-ai arătat şi între diaconi, Stefane fericite, podoaba pătimitorilor, lauda credincioşilor şi mărirea drepţilor. Cere celor ce prăznuesc cinstită pomenirea ta, ca cel ce stai înaintea scaunului lui Hristos Impăratului tuturor, ca să ne învrednicească curăţirei de greşeli, şi Impărăţiei cerurilor.

Şi acum, a praznicului asemenea.

Dănţuesc îngerii toţi în ceruri, se bucură astăzi şi saltează toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem. Că toată înşelăciunea idolească a încetat, şi împărăţeşte Hristos în veci.

Troparul întâiului mucenic, glasul al 4-lea.

Cu nevoinţă bună te-ai ne-

voit întâiule mucenice al lui Hristos şi Apostole, şi păgânătatea tiranilor ai vădit; că cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus, şi către Dumnezeu ai glăsuit, strigând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta.

Slavă a Cuviosului, glasul al 8-lea.
Al ortodoxiei îndreptătorule...

Caută la sfârşitul cărţei.
Şi acum al praznicului.
Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. **Troparul praznicului odată, şi al întâiului mucenic. Slavă al Cuviosului. Şi acum, iarăşi al praznicului După întâia Stihologhie, Sedealna întâiului, mucenic, glas 1-iu.**

Podobie: Mormântul tău..

Cetele mucenicilor cinstesc sfântă pomenirea ta, cu cântări şi cu laude Apostole; că prin luminatul tău suflet, frumuseţea lor o au priimit. Pentru aceea cinstita Biserică mărindu-te astăzi, proslăveşte pre Impăratul carele s'a născut, pre unul iubitorul de oameni.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a praznicului, glasul 1-iu.
Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Cela ce şezi pre scaunul cel în chipul focului întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început, şi cu dumnezeescul tău Duh, bine ai voit a te naşte cu trup din Fecioara, ceeace nu ştie de bărbat, Iisuse. Pentru aceasta şi steaua pre tine maghilor din Persida te-a arătat. Slavă sfatului tău celui prea bun; slavă arătărei tale; slavă smereniei tale celei desăvârşit pentru noi.

După a doua Stihologhie, Sedelna întâiului mucenic glasul al 3-lea.
Podobie: Dumnezeeştei credinţe...

Piatră scumpă a Bisericei, păstrată în visteriile cereşti ai fost, întâiule mucenice Stefane. Pre necredincioşii Evrei i-ai înfruntat, şi paharul pătimirei, prin uciderea cu pietre, l'ai băut; întâiule pătimitor al mucenicilor, lui Hristos Dumnezeu roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă. **De două ori.**

Slavă, Şi acum, a praznicului glas al 4-lea.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pântece? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum în braţe de maică se ţine? Cu adevărat precum a ştiut, precum a voit, şi precum bine a tocmit. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie; şi s'a făcut pentru noi cel ce erà, ceeace n'a fost, şi nelipsind de fire, s'a împărtăşit amestecării noastre. Indoit s'a născut Hristos, vrând să împlinească lumea cea de sus.

După Polileu, Sedealna glasul 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Apostole al lui Hristos, cel mai întâiu între diaconi, întâiule mucenice înţelepte, cununa mucenicilor, cela ce marginile lumii le-ai sfinţit cu chinurile tale, şi cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, scapă pre cei ce te cinstesc de toate nevoile, prea lăudate Stefane.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a praznicului glas al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peşteră să se nască, cu trupul din Fecioară, pentru noi. Iară maghii să se închine cu daruri ca unui împărat, şi păstorii cu îngerii să-l slavoslovească. Cu cari şi noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce pentru noi s'a făcut om.

Apoi Antifonul întâiu al glasului 4. Prochimen, glas al 4-lea.

In tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii graiurile lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Luca

Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziţi-vă de oameni...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfântului apostol, întâiului mucenic şi arhidiacon Stefan, Milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Şi acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta, şi dupre mulţimea... Şi Stihira glas 6.

Intâiu între mucenici te ai arătat, şi între diaconi...

Caută înapoi, Slavă dela Stihoavnă.

CANOANELE

Al praznicului cel întâiu, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor amândouă pe 8.

CANONUL Apostolului.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glas al 5-a, Irmos:

Calul şi pre călăraşul...

Veniţi Biserica lui Hristos cu cântări să încununăm prea mărit pre Stefan întâiul mucenic; şi cu dumnezeesc Darul lui fiind încununaţi, cântare de biruinţă să cântăm.

Purtând gândul cel bun al Invăţătorului, şi smerenia cea din dragoste povăţuitoare la înălţime, Stefan s'a făcut dupre vrednicie mai mare diaconilor, şi purtător de grijă văduvelor.

Spre ajutorul apostolilor lui Hristos dupre vrednicie ai fost chemat, şi ca un slujitor credincios numit cu nume de cunună Stefane, ai trecut prin sânge unde este Hristos.

A Născătoarei:

Tu Hristoase pentru oame-

ni în om din Fecioara îmbrăcându-te, ca un prunc te-ai înfăşat. Iară întâiul mucenic al tău, cu zvârliturile de pietre fiind împresurat, de om s'a dezbrăcat.

Alt CANON al Cuviosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Titlul cinstitei tale feţe văzându-l Heruvimii, se depărtează dela pomul vieţei şi sabia cea de văpaie cu bucurie fuge de tine, prea înţelepte Teodore.

Titlul Impăratului Hristos erà deasupra capului scris pre lemnul Crucei, iară titlul tău prea înţelepte s'a pus pe faţa ta, scriindu-se prea frumos.

Domnul s'a înălţat pre cruce, şi s'a împuns în coastă; iară tu întinzându-te pre scaun, tare ai răbdat împunsăturile, junghiindu-te ca un miel ales, sfinţite tăinuitorule.

Slavă:

Fiind împodobit cu tot felul de înţelepciune părinte Teodore, pre mai marele eresului celui rău l-ai înfruntat de faţă, şi cu răbdarea muncilor, ai călcat sfaturile lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai priimitoare înţelepciunei celei mai pre sus de lumină, prea curată Născătoare de Dumnezeu; carea singură eşti mântuirea şi lauda credincioşilor. Că tu ne-ai născut tuturor dumnezeească mântuire.

Catavasiile:

Hristos se naşte, slăviţi-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai înfipt pe nimic...

Pentru lege ca un ostaş al lui Hristos, Stefan oştindu-se împrotiva ucigătorilor Domnului, îmbrăcat fiind cu puterea lui cea nebiruită, a biruit tot eresul cel hulitor al călcătorilor de lege.

Cu râvna dragostei lui Hristos aprinzându-se şi spre luptă dezbrăcându-se, plin fiind de credinţă şi de dumnezeescul Duh, întâiul mucenic a adeverit tuturor propoveduirea pescarilor cea de Dumnezeu rânduită.

Ca un propoveduitor al vieţii cei tainice cu adevărat şi dumnezeeşti, voind a arătà în faptă că a uitat această viaţă de acum, moartea a voit întâiul mucenic pentru adevărul cel de biruinţă purtător.

A Născătoarei:

In peşteră lumească Stăpânul pentru noi a intrat cu chip smerit, iară începătorul mucenicilor Stefan, iese din răuta-

tea omenească, împins fiind de dragostea Stăpânului.

Alt Canon, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica ta...

Neputând grăi împrotiva învăţăturilor tale Cuvioase, cel plin de nebunia păgânescă, s'a întors spre chinuri.

Răbdat-ai cu tărie pentru Hristos bătăile cele pre spinare şi pre piept, şi pălmuirile cele preste obraz, Părinte înţelepţite de Dumnezeu.

Cu înţelepciune duhovnicească, şi cu învăpăerea gândului, ai ruşinat pre necredinciosul Leon, cu dogmele tale cele prea sfinţite.

Slavă:

Cu răbdări necurmate, și cu suferirea ranelor, ai zdrobit lipitoarea cea nebună, cu cugetul duhului, Cuvioase.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca un chivot te-a văzut pre tine în Vitleem David, cu ochi proorocești, Maică a lui Dumnezeu, purtând prunc pre cel mai pre sus de Dumnezeire.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Sedealna întâiului mucenic, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Apostole al lui Hristos, cel mai întâi între diaconi, întâiule mucenice înţelepte, înălţarea mucenicilor, cela ce ai sfinţit marginile lumii cu chinurile tale, şi cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, apără pre cei ce te cinstesc pre tine de toate nevoile, prea lăudate Stefane.

Altă Sedealnă, glas al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Izvorul Duhului în inimă tainic câştigându-şi cu adevărat întâiul mucenic al lui Hristos, a mustrat semeţia jidovilor şi le-a arătat lor pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce a odrăslit din sămânţa lui David, fiind plin slăvitul de plinirea înţelepciunii şi a Darului. Ci o de trei ori fericite întâiule diacone Apostole! mântueşte cu rugăciunile tale pre cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă a Cuviosului glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Gură cu îndrăzneală având, semeţia tiranică prea înţelepţeşte o ai ruşinat, cu răbdarea chinurilor; că însemnat fiind în faţă Teodore, pentru cinstită icoana lui Hristos, ai adeverit tuturor să o cinstească şi să o slăvească, cerând nouă mare milă.

Şi acum, a praznicului, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru

s'a arătat în peşteră trupeşte din Fecioară pentru noi, precum însuş ştie; maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, şi păstorii cu îngerii l-au slăvit; cu cari împreună şi noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a întrupat pentru noi.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeeasca deşertarea ta...

Pârîş şi nedrept s'a arătat ucigătorul de oameni şi tatăl minciunei, Stefane; ci însuş pre sine s'a biruit, întinzând curse asupra ta.

Râvnind vieţii îngereşti şi cu chip îngeresc luminat împodobindu-te, vezi dumnezeeasca slavă şi strălucirea ei.

Ca cel mai întâiu între mucenici Stefan, carele cale ne-a făcut nouă la intrarea muceniciei, purtător de cunună dănţueşte, cu cunună mucenicească fiind încununat.

A Născătoarei:

Strălucit-ai din Fecioară ca un soare Hristoase, şi luminezi cu lumina ta pomenirea întâiului mucenic, care împreună a răsărit ca un luceafăr.

Alt Canon Irmos:

Văzându-te Biserica înălţat...

Fiind întins pe scândură, te-ai scris Teodore, de către sălbătăcirea şi cumplirea cea barbară; pentrucă te închinai icoanei lui Hristos şi a Maicei lui Dumnezeu.

Slujind din tinereţe Stăpânului, şi neîncetat având către el dorire, prin sihăstrie te-ai împodobit Fericite, şi cu sângele muceniciei te-ai înfrumseţat mai luminat.

Slavă:

Pornitu-te-ai dela răsărit purtătorule de Dumnezeu, ca un soare luminat împrăştiind razele mărturisirii tale, şi a împotrivirei celei cu mare înţelepciune şi vitează.

Şi acum, a Născătoarei:

Bine este cuvântat Dumnezeu Cuvântul, cel ce vine în Vitleem ca un milostiv, din pântecele tău cel neispitit de nuntă Preacurată. Pre carele roagă-l acum, să mântuiască pre cei ce aleargă la tine.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Strălucit-a ca un înger întâiul mucenic al tău Hristoase, făcându-se mai pre sus de sferile cereşti, şi de mărirea cea nespusă săturându-se, iubitorule de oameni.

Cât a fost de nebiruită îndrăzneala dumnezeeştei râvne a întâiului mucenic, de vreme ce

până la sânge s'a oştit vitejeşte împrotiva ucigătorilor de Dumnezeu.

Cu împroşcările cele din gura cea de Dumnezeu grăitoare, a surpat pre spurcaţii ucigători întâiul mucenic, de la cari cu nenumărate zvârlituri de pietre ca un biruitor s'a încununat.

A Născătoare:

Pre cel ce a venit din Maica care n'a ştiut de bărbat, l-a văzut întâiul mucenic stând în ceruri întru Dumnezeirea şi slava Tatălui cea neschimbată.

Alt Canon Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Locuind în pământ strein, pe lângă întristările streinătăţei, ai răbdat întristările izgonirii, şi închisori cumplite, cela ce eşti cu suflet răbdător

Te bucuri cu adevărat acum, priimind încununări de biruinţă, întru această zi luminată, şi aducătoare de lumină, a dumnezeescului întâiului mucenic.

Slavă:

Intemeerea bunei credinţe, care ai avut din tinereţe, o ai păzit până la sfârşit, rămâind nestrămutat, nebiruite Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine te punem înainte armă nebiruită împrotiva vrăjmaşilor, pre tine te avem întărire şi nădejdia mântuirei noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimitor...

Slăvitul începător al cetelor mucenicilor Stefan, întrecând legele firei cu Darul, se luminează cu dumnezeeasca slavă.

Următor prea ales fiind Stefan cinstitei tale patimi Stăpâne Hristoase, cu grăire de bine răsplăteşte ucigaşilor săi.

Faptei spurcatei uciderii, neîmpărtăşiţi păzeşte Hristoase pre cântăreţi, şi-i învredniceşte moştenirei întâiului mucenic, ca un milostiv.

A Născătoarei:

Incepătură mântuirei a toată lumea Stăpâne Hristoase, s'a făcut Naşterea ta, şi mucenicilor temeiu de mărturisire cuvioasă lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi voiu ţie cu glas...

Incă picându-ţi sudoarea nevoinţelor, ai stătut înaintea puitorului de nevoinţă, celui ce ocârmueşte toată zidirea, dupre dreaptă judecată, purtătorule de Dumnezeu fericite Teodore.

Nimica nu te-a despărţit de dragostea lui Hristos; nici chinuirea trupului, nici hotărârea morţei cu care te îngrozeà, nici paguba averei, prea fericite Teodore.

Slavă:

Făcându-te fiu luminei Teodore, ai stătut plin de lumină lângă lumina cea dumnezeească, care ziua şi noaptea nu ţi se împuţină, de Dumnezeu priimitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai pre tine în mijlocul spinilor aflându-te ca un crin foarte curat şi ca o floare în mijlocul văilor, o Maica lui Dumnezeu! Se sălăşlueşte întru tine Mirele cel înţelegător.

CONDACUL, Sfântului; glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Stăpânul a venit ieri la noi cu trup, iară sluga astăzi din trup a ieşit; ieri Împăratul nostru cu trup s'a născut, astăzi sluga cu pietre se ucide. Pentru carele se şi sfârşeşte întâiul mucenic şi dumnezeescul Stefan.

ICOS.

Ca o stea luminoasă astăzi a strălucit împreună cu Naşterea lui Hristos, întâiul mucenic Stefan, luminând toate marginile; numai a Evreilor a întunecat toată credinţa cea rea, vădindu-i cu cuvintele înţelepciunei, vorbindu-le din scripturi şi adeverindu-le lor pre Iisus, cel ce s'a născut din Fecioară, a fi Fiul lui Dumnezeu şi Dumnezeu; şi a ruşinat a lor păgânească răutate, întâiul mucenic şi dumnezeescul Stefan.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, unul din cei şapte diaconi.

Stih: Cu cununile cuvintelor, ca cu pietri cinstite,
Incununezi pre Stefan, cel incununat cu pietri mai înainte.
Pre Stefan în a douăzeci şi şaptea zi,
Moartea cea prin pietri il răpi.

Fericitul acesta întâiul mucenic şi arhidiacon Stefan, făcându-se oare când întrebare între Jidovi şi Saduchei şi Farisei, şi Ellini pentru Domnul nostru Iisus Hristos, şi zicând unii că este prooroc, alţii că este înşelător, alţii că este Fiul lui Dumnezeu, a stătut într'un loc înalt şi bine a vestit, şi a dovedit tuturor pre Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: Bărbaţi fraţi! Pentruce s'au înmulţit răutăţile voastre, şi este turburat tot Ierusalimul? Fericit este omul acela, carele nu s'a îndoit în Iisus Hristos, că acesta este cela ce a plecat cerurile şi s'a pogorît pentru păcatele noastre, carele s'a născut din Fecioară sfântă şi curată, şi aleasă mai nainte de întemeerea lumei. Acesta a luat neputinţele noastre şi a purtat slăbiciunile noastre. De vreme ce a făcut pre orbi cu vedere, a curăţit pre cei leproşi şi a gonit draci. Iară ei dacă auziră acestea l-au dus la adunarea sfatului la Arhierei. Căci nu puteau să-i steà împotriva înţelepciunei şi a duhului, cu carele grăià. Şi intrând au pus pre nişte bărbaţi carii au zis, că l-am auzit pre acesta grăind cuvinte de hulă împrotiva sfântului locului acestuia şi a Legii. (Şi altele precum se celesc la cartea sfintelor Fapte ale Apostolilor). Deci uitându-se, şi văzând faţa lui, ca faţa îngerului şi nesuferind ei ruşinea căci s'au biruit,

ucigându-l cu pietri l-au omorît, rugându-se el pentru dânşii şi zicând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta. Şi zicând acestea a adormit.

Deci dupăce dumnezeescul întâiul mucenic, a surpat pre împrotivnicul luptătorul vrăjmaş, a adormit cu somnul cel dulce al muceniei, şi s'au adus sfintele lui moaşte de nişte oameni evlavioşi într'un sicriu de lemn de piersec, ce este un fel de pom, şi încuindu-l l-au pus de laturea bisericii. Atuncea şi Gamaliil învăţătorul Legii, şi fiul său Avelvus crezând în Hristos, s'au botezat de Apostoli. Şi se face soborul lui la muceniceasca sa biserică, ce este aproape de locul ce se numeşte Constantiana...

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Scrisul, fratele lui Teofan Poetul.

Stih: Are in ce se lăudă şi Teodor cel mărit,
Mutându-se dela pământ, ca cel ce se vede foarte rănit.

Acest sfânt Teodor împreună cu fratele său Teofan, erau pre vremile lui Teofil luptătorul de icoane, şi tare s'au nevoit amândoi pentru cinstea şi închinăciunea sfintelor icoane. Deci fiind bătuţi fără milostivire, dupre porunca lui Teofil, li s'au scris pre fruntea lor cu fier ars în foc, aceste stihuri iambiceşti:

Stih: Tuturor celor ce doresc a alerga la acea Cetate,
Unde picioarele lui Dumnezeu Cuvântului cele prea curate.
Spre intemeerea lumei au stătut,
La acel cinstit loc aceştia s'au văzut.
Vase viclene înşălătoare a deşertei credinţe,
Acolo multe făcând din necredinţă.
Fapte rele de ruşine cu cuget rău lucrând,
De acolo s'au izgonit ca nişte turburători fiind.
Apoi la împărăteasca cetate au alergat,
Iară de nelegiuitele lor nebunii nu s'au lăsat.
Deci ca unor făcători de rele feţele scriindu-li-se.
Se osândesc iarăşi izgonindu-se.

Deci dupăce li s'au scris stihurile acestea au fost trimişi la surghiunie, unde marele biruitor acesta Teodor, s'a mutat către Domnul. Se zice însă, că, atunci când a adormit sfântul acesta s'a dus la el un mare bătrân, şi a auzit pre sfinţii îngeri, carii cântau cântări duhovniceşti, cu carii împreună a cântat şi el. Deci Dumnezeu a arătat prin aceste cântări cât cinsteà pre sluga sa Teodor.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodor Arhiepiscopul Ţarigradului.

Stih: Teodor s'a văzut prea bun păstor,
Ca cel ce marelui păstor a fost următor.

Acesta erà născut şi crescut în Constantinopol, pre vremea împăratului Constantin Pogonatul, în anii şase sute şasezeci şi opt. Şi pentru multa sa evlavie şi faptă bună, a fost hirotonisit preot prea sfintei marei biserici, apoi singhel şi schevofilax. Deci Patriarhul Constantin cel de atuncea săvârşindu-se, şi silit fiind el de tot singlitul şi de însuşi împăratul şi mai ales de sfântul Sinod, i s'a încredinţat cârmele bisericei, şi bine chivernisindu o pre ea doi ani şi trei luni, s'a mutat către Domnul; iară pomenirea sa o prăznueşte biserica cea mare în ziua Duminicei.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lucà Triglinul, sau din Muntanie cu pace s'a săvârşit.

Stih: Lucà cu înţelepciune mai pre sus de pământ ridicându-se,
Acum arătat de vederea lui Dumnezeu este desfătându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:
Dumnezeul părinţilor...

Ca cu nişte flori de multe feluri şi frumoase Ştefane, cu pietre fiind împodobit, pre tine însuţi te-ai adus lui Hristos dătătorului de viaţă, cântând: Binecuvântat eşti Dumnezeule!

Cât erà de nebiruită împrotivirea lui Pavel, când gonià el mai 'nainte pre plăcuţii lui Hristos, cu atâta acum, aducând

pre păgâni la credinţă cântă lui Hristos în veci.

Cu dinţii scârşnind spre ucidere cei fărădelege, ca nişte fiare răpindu-l, au ucis pre Stefan, carele dumnezeeşte cântă: Dumnezeule bine eşti cuvântat!

Inălţat fiind cu Duhul sfânt Stefane, negrăit ai văzut pre Fiul împreună cu Părintele, strigând Treimei: Dumnezeule bine eşti cuvântat!

A Născătoarei:

Ţie celui ce ai răsărit din dumnezeeasca curata Fecioară, s'a adus Stefan cunună însufleţită, ca unui împărat cântându-ţi dumnezeeşte: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii...

Fiind înfierbântat de râvna cea drept slăvitoare prea înţelepte, cu îndrăzneală ai lepădat bucatele cele spurcate; şi cu mare glas ai strigat: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul!

Cuvânt de înţelepciune, cuvânt de dogme, cuvânt de ştiinţă, cuvânt de învăţăturile bunei credinţe ţi-a dăruit ţie părinte Dumnezeu Cuvântul, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă:

Răsărind ca soarele dela răsărit, ai semănat pre pământ raza bunei credinţe, carea luminează şi învaţă închinăciunea icoanei lui Hristos, părinte Teodore.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită prea slăvită, prea strălucită, cu lumina fecioriei Maica lui Dumnezeu, ai născut cu trup şi ai înfăşat pre cel ce îmbracă pământul cu negură.

Peasna 8, Irmos:

Ţie Făcătorului a toate...

Veniţi cu gândul, de mărirea lui Stefan fiind luminaţi, să cântăm lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi în veci.

Arătatu-s'a ţie Hristos întru slava Tatălui, vestindu-ţi arătat răsplătirile cele pentru nevoinţe; pentru aceasta ai strigat: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ţie ca unui biruitor înşelăciunei celei fărădelege, cunună pentru nevoinţă ţi s'a împletit Stefane; pentru aceasta ai strigat: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Intocmitu-ne-a nouă naşte-

rea Stăpânului şi pomenirea întâiului mucenic danţ; pentru aceasta neîncetat pre Domnul lăudăm, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pre tine ceea ce mai pre sus de minte, prin cuvânt cu dumnezeească bărbăţie ai născut pre Domnul, şi ai rămas Fecioară, toate lucrurile te binecuvântăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile intinzându-şi...

Ca un leu îndrăznind prea fericite cu tăria sufletului, nu te-ai înfricoşat de pornirea celui ce bărfià, cel cu nume de nebunie, ci l-ai descoperit popoarelor, şi strigai bucurându-te: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul!

Impodobindu-ţi sufletul cu bărbăţia Fericite, pofta cu curăţia, şi gândul fiindu-ţi plin de înţelepciune, ţi-ai cârmuit gândurile cu dreptate, şi strigi: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul!

Binecuvântăm pre Tatăl...

Rîul eresului cel pornit cu repejune l-ai uscat Părinte cu dogmele tale, cuvioase, stricând măestriile cele fără de credinţă, cu dovediri prea înţelepte, şi strigi: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeu, cel ce a zidit firea oamenilor dintru început, se îmbracă cu ea din prea curat şi sfânt pântecele tău Preacurată, născându-se astăzi în Vitleem dupre proorocie. Drept aceea toţi te binecuvântăm, Marie Mireasa lui Dumnezeu.

Peasna 9-a, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Covârşit-ai Stefane toată măsura laudelor şi în tot chipul porţi biruinţele; în cât nu poate toată firea omenească să-ţi împletească vrednică cunună de laude.

O fericitul tău glas! carele ai grăit Stefane: Nu socoti Stăpâne Hristoase ucigătorilor fărădelegile; ci ca un Dumnezeu şi făcător priimeşte duhul meu, ca o jertfă bine mirositoare.

Cu preţul durerilor ai luat cunună de biruinţă, din dreapta cea atotputernică, şi acum stând prea fericite înaintea Impăratului a toate, încununează cu Dar şi cu mărire pre cei ce te laudă.

A Născătoarei:

Incepătură de fire vremel-

nică din Fecioară cu trupul a luat Fiul, cel ce este din Tatăl fără de ani; pentru aceasta ucis fiind acum următorul lui Hristos, Stefan, a moştenit începătura vieţii veşnice.

Alt Canon, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Fiind biruit de dumnezeeasca dragoste, lesne ai răbdat asprimea goanelor, de Dumnezeu înţelepţite, şi sălbătăcia gonaciului surpând, ai dobândit cununa nevoinţelor Părinte.

Avuţie cerească ai aflat Părinte, şi casă stătătoare, în locul amarei izgoniri şi a înstreinării; şi acum te veseleşti întru desfătarea cea veşnică.

Slavă:

Aducând Stăpânului laudă Fericite, roagă-te lui neîncetat pentru slăbiciunea mea şi pentru locuirea dimpreună a fraţilor; ca împreună locuind împreună să dobândim îndumnezeirea.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară, ceeace mai pre sus de gând şi de cuvânt ai născut astăzi în Vitleem pre Dumnezeu Cuvântul, şi l-ai înfăşat în scutece, ca pre o adevărată fiică şi Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA Sfântului.
Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Cel plin de dumnezeescul Dar şi de putere cu adevărat, făcând minuni, a defăimat adunările ucigătorilor de Dumnezeu, cele ce se învăţau deşertăciune, şi teologhisind Stefan cu limba cea înalt grăitoare, a zis: Văz acum pre Fiul stând deadreapta Tatălui. La carele, cu pietre fiind ucis, purtător de cunună s'a suit.

Slavă, a Cuviosului.
Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Cunună însufleţită ţi s'a adus ţie ca unui împărat, eşind acum din trup către Dumnezeu atotţiitorul, cel ce a venit cu trupul; pentru carele şi lupta nevoinţelor ai săvârşit cu bucurie.

Şi acum, a praznicului.

Cuvântul cel ce este cu Tatăl şi cu Duhul împreună veşnic, de o fiinţă şi pe scaun şezător, s'a născut acum din Fecioară în Vitleem ca un prunc. Pre acesta întâiul mucenic Stefan arătat propoveduindu-l Dumnezeu mântuitor, cu pietre s'a ucis de mâinile spurcaţilor ucigători, şi purtător de cunună s'a suit la dânsul cu mărire.

LA HVALITE
Stihirile pe 6; trei ale praznicului, şi trei ale întâiului Mucenic.
Stihirile praznicului, glas 1-iu.
Podobie; Prea lăudaţilor mucenici...

Văzând cea Preacurată pre

Făcătorul ţinut pe mâinile sale a zis: Fiule prea dulce, cum te văz pre tine prunc, şi nu pot cunoaşte acum smerenia ta cea nemăsurată? Laud puterea ta! Inchinu-mă milostivirei tale, pentru carea ai venit să mântueşti lumea.

Ca pre un prunc văzându-mă odihnind în braţele tale, Maică, bucură-te! că am venit să mântuesc toată lumea şi pre Adam cel întâi zidit, carele din sfatul cel rău al şarpelui a gustat din pom, din desfătarea raiului s'a scos, şi stricăciunii s'a supus.

Pre tine cel prea desăvârşit, te văz prunc în iesle culcat, şi nu pot pătrunde adâncul tainei cel negrăit; cum şi după naştere nestricată am rămas, întrecând legile firei! Deci ce laudă voiu aduce ţie? Cum te voiu mări? a grăit curata Fecioară.

Alte Stihiri ale întâiului Mucenic, glas 1-iu. a lui Chiprian.

Cunună mucenicească să împletim credincioşilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta mai nainte a gătit calea mucenicilor, şi cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, şi pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Glas al 2-lea, ale lui Anatolie.

Intru sfinţenie te-ai îmbrăcat Stefane fericite, întâiule mucenice şi întâiule diacone; tu cela ce eşti cu îngerii părtaş, soleşte şi te roagă pentru noi, către Domnul Mântuitorul cel fără păcat.

Intâiu între diaconi, întâiu şi între mucenici te-ai arătat prea sfinte Stefane, că te-ai făcut cale sfinţilor, şi pre mulţi mucenici ai adus Domnului. Pentru aceasta ţie Cerul s'a deschis, şi Dumnezeu ţi s'a arătat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre

Slavă, glas al 5-lea, a lui Chiprian.

Intâiule mucenice apostole şi întâiule diacone, uşa mucenicilor, slava drepţilor, lauda apostolilor; tu stând la judecată, ai văzut cerurile deschise, şi pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut. Pentru aceasta ca un înger strălucind la faţă, cu bucurie ai strigat pentru cei ce te-au ucis cu pietre: Nu le socoti lor păcatul acesta! Şi acum cere celor ce te laudă pre tine cu dragoste, curăţire păcatelor şi mare milă.

Şi acum, a praznicului, glas acelaş, a lui Ioan monahul

Necuprinsă este taina carea

s'a săvârşit astăzi în Vitleem; cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroaşe, şi cel ce erà, se face ceea ce nu a fost. Fecioara naşte în peşteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipueşte scaunului ceresc, dobitoacele însemnează starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; fără schimbare este Emmanuil.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenlile şi Otpustul.

Ceas întâiu şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului. Peasna 1 pe 4, şi a întâiului mucenic, Peasna a 3 pe 4. Prochimenul praznicului şi al întâiului mucenic, glas 8: *In tot pământul a ieşit vestirea lor...* Apostolul din Fapte: *In zilele acelea Stefan fiind plin de credinţă şi de putere...* Evanghelia dela Matei. Zis-a Domnul pilda aceasta: *Un om erà stăpân al casei, carele a sădit vie...* Chinonicul praznicului, şi al întâiului mucenic.

In tot pământul a ieşit vestirea lor...

CADE-SE A ŞTI

Că de va fi hramul întâiului mucenic sau de va voi cel mai mare a-i face priveghere. La Vecernia cea mică, Stihirile praznicului şi ale Apostolului, dupre obicei.

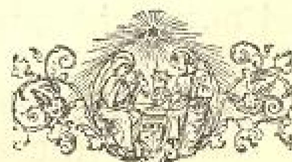
LA VECERNIA CEA MARE:

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului şi ale Apostolului, le cântăm pe 8; iară a Cuviosului mărturisitor, slujba se citeşte la Pavecerniţă în altă zi.

Iară de se va întâmplà întâiul mucenic Duminică după Naşterea lui Hristos, atuncea cântăm Stihirile trei ale Invierei, două ale praznicului, două ale dumnezeeştilor Părinţi şi trei ale Apostolului. Slavă, ale dumnezeeştilor Părinţi, Şi acum, a Născătoarei glasului. Vohod, Prochimenul zilei, şi Parimiile Apostolului. La Litie, Stihira praznicului şi trei ale Apostolului. Slavă, a Apostolului, Şi acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă, a Apostolului, Şi acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de 2 ori, şi a Apostolului odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei odată, şi al dumnezeeştilor Părinţi odată, Slavă, al Apostolului, Şi acum, al praznicului. Dupa Catisme. Sedelnele Invierei, cu ale Născătoarei lor. După Polieleu, Ipacoì al glasului, apoi toate Sedelnele Apostolului. Antifoanele, şi Prochimenul Invierei Evanghelia Invierei, şi Invierea lui Hristos văzând. Stihira Invierei. CANOANELE: al Invierei cu Irmosul pe 4, al praznicului pe 4, şi al dumnezeeştelor Părinţi, cu al Apostolului pe 6. Catavasia praznicului, După a 3 Peasnă, Condacul şi Icosul şi Sedelnele Apostolului. Slavă, a dumnezeeştilor Părinţi, Şi acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul şi Icosul dumnezeeştilor Părinţi. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei şi a dumnezeeştilor Părinţi. Slavă a Apostolului, Şi acum, a praznicului. La Laudări, Stihirile învierei 3, ale praznicului 2, şi ale Apostolului 3, cu Pripelele: *In tot pământul a ieşit...* Şi: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu...* Slavă, a dumnezeeştilor Părinţi, Şi acum, Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia mare; şi celelalte dupre obiceiu şi Otpust.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Sfinţii douăzeci de mii de mucenici, arşi în biserica Nicomidiei.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, trei ale parznicului şi trei ale mucenicilor.**

Stihirile praznicului glas al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Porţi închipuirea lui Adam cela ce eşti prea desăvârşit chipul lui Dumnezeu, şi voeşti a te ţineà în braţe, cela ce cu tăria ta ţii în mână toată lumea, grăià Curata cea fără prihană zicând: Cum te voiu înfăşà în scutece ca pre un prunc? Cum te voiu aplecà pre tine, cela ce toate le hrăneşti? Cum nu mă voiu mirà de sărăcia ta ce mai pre sus de gând? Cum te voiu numì pre tine acum Fiul meu, fiind roaba ta. Te laud şi te binecuvintez pre tine, cel ce dărueşti lumii mare milă.

Văzând cea cu totul fără prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'însa, ţiindu-l pe mâini, sărutându-l adesea şi fiind plină de bucurie, grăià către el: Dumnezeule prea înalte! Impărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, şi nu pot înţelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încape pre tine înlăuntru o peşteră foarte mică, şi aceasta streină? Născându-te şi nestricându-mi fecioria, păzindu-mi pântecele ca mai 'nainte de naştere, şi dând lumii mare milă.

Acestea ca o roabă grăind cu frică Curata, văzând şi auzind pre filozofi că stau înaintea peşterei, a zis către dânşii: Pre cine căutaţi? Că precum văz, voi veniţi dela pământ strein, având chipul şi mintea de Perşi. Streină vedere şi călătorie aţi făcut, şi degrab aţi venit către cel ce s'a înstreinat de la înălţime, şi minunat s'a sălăşluit întru mine, precum ştie; ca să vă închinaţi lui, celui ce dărueşte lumii mare milă.

Alte Stihri ale mucenicilor, glas 1-iu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Douăzeci de mii de mucenici ai lui Hristos, cari v'aţi adunat întru Duhul, cu Darul lui Dumnezeu; popor fericit, stele luminoase, cari aţi risipit noaptea rătăcirei, v'aţi mutat către lumina cea neapusă; şi acum rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Mulţime mare cu totul s'au ars acum în foc, şi de bun miros au umplut cele cereşti, şi au luminat adunarea cea aleasă a celor întâi născuţi, şi

acum au umplut de bună bucurie cele pământeşti; şi se roagă să ne mântuim noi, cei ce săvârşim şi mărim sfântă pomenirea lor.

Fecioare tinerele, mirosind din mirurile tale, au urmat după urmele tale, râvnind patimei tale celei purtătoare de viaţă şi mântuitoare sufletelor, şi s'au sălăşluit întru învierea celor din morţi; veselindu-se întru tine Făcătorule de bine, şi îndulcindu-se de frumuseţea ta.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glas al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veseleşte-te Ierusalime, şi prăznuiţi toţi cei ce iubiţi Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, şarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o a amăgit, acum o a văzut Maică Ziditorului. O! adâncul bogăţiei şi al înţelepciunei, şi al cunoştinţei lui Dumnezeu! Ceeace a fost pricinuitoare morţei a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirei a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa Dumnezeu cel cu totul desăvârşit. Şi cu naşterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; şi cu pruncia a vindecat durerile Evei cele cu întristare. Deci să dănţuească toată făptura, şi să salteze; că a venit Hristos să o înnoiască, şi să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas al 2-lea.

Podobie: Casa Eufratului...

Cu totul îmbrăcându-te, cu cuviinţă dumnezeească, în Adam cel dintâiu Hristoase, în peşteră te-ai născut din Fecioară, şi în iesle te-ai aflat.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea până ce voiu pune pe vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Cântă Davide ca un proroc, mişcându-ţi canonul, că din coapsele tale, din care este Născătoarea de Dumnezeu, se naşte astăzi Hristos.

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Laudă cuvioasă lui Dumnezeu, împreună cu filozofii, cu păstorii şi cu îngerii, slavă să aducem credincioşilor, lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară.

Slavă, Şi acum, glas 1, a lui Ioan monahul.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu; în Vitleem aud astăzi dela cei fără de trupuri pace, celui ce a binevoit a fi pre pământ. Acum Fecioara este mai desfătată decât cerurile, că a răsărit lumină celor

întunecaţi, şi pre cei smeriţi i-a înălţat, pre cei ce cântau ca îngerii: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Troparul Sfinţilor, glas al 2-lea.

Mucenici ai Domnului fericit este pământul, carele s'a adăpat cu sângiurile voastre, şi sfinte locaşurile, care au priimit trupurile voastre. Că în privelişte pre vrăjmaşi i-aţi biruit, şi pre Hristos cu îndrăzneală aţi propoveduit. Pre dânsul ca pre un bun, pentru noi rugaţi-l să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de două ori, Slavă, al Sfinţilor, Şi acum, iar al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstoreşti...

Minunată este credincioşilor taina aceasta: Dumnezeu s'a născut din Fecioară precum ştie. Cetele îngerilor spăimântându-se de pogorârea lui, strigă lăudând: Că s'a născut Hristos Domnul, cel ce bine a voit ca un Dumnezeu să mântuiască neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna glas şi podobie aceeaşi:

Fluerile păstoreşti versuind căntare, oastea îngerească a strigat zicând: Cântaţi povăţuitorii oilor cântare dumnezeească; strigaţi cântând, că s'a născut Hristos Domnul cel ce a binevoit să mântuiască ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cel al doilea cu Irmosul pe 8, şi al Sfinţilor pe 4.

CANONUL Sfinţilor.

Al căruia acrostih este acesta la Greci.

Mulţimea bunurilor biruitori mucenici, mântueşte-mă pre mine.

Facerea lui Iosif..

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Cântare de biruinţă...

Mulţime mare a cinstiţilor mucenici, ştergeţi mulţimea relelor mele păcate cu mijlocirea voastră, şi-mi daţi cuvânt să laud prăznuirea voastră.

Luminători prea luminaţi ai Bisericei, bunilor biruitori mucenici, care aţi prea slăvit pre Hristos în trupurile voastre, vă măriţi acum întru pomenirea voastră cea purtătoare de lumină.

Slavă:

Mărturisind mucenicilor pre atotputernicul Dumnezeu, carele a luat trup şi a pierdut moartea, cu moarte v'aţi omorît, luând viaţă fără sfârşit.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te prea lăudată şi binecuvântată, că ai născut cu trup pre Dumnezeu cel prea lăudat, carele a mărit pre purtătorii de chinuri, şi pre vrăjmaşul l'a biruit.

Peasna 3-a Irmos:

Să se întărească inima mea..

Foarte frumos fiind înferbântaţi de dragostea lui Hristos prea lăudaţilor, aprinzându-se focul nici cum nu v'aţi îngrozit, ci într'însul săvârşindu-vă, împreună v'aţi prea mărit.

Cu glas viu propoveduind pre Dumnezeu, nu s'au spăimântat de îngrozirile celor fără de Dumnezeu, tinerii prea lăudaţii ostaşi ai lui Hristos, ci dintr'un cuget mărturisind, s'au săvârşit.

Slavă:

Nu ne temem de focul care este rob ca şi noi, strigau mucenicii cei cu suflet vesel; ne omorîm pentru tine Mântuitorule, carele ai murit şi moartea ai încetat.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezeească omenirea Dumnezeu, s'a făcut om din tine Fecioară curată, mai pre sus de cuvânt şi de cuget. Pentru aceasta cu un glas te fericim pre tine credincioşii.

Irmosul: glas. 1

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape ai „întărit Cerul al doilea şi ai „întemeiat pământul Atotputernice".

CONDACUL Sfinţilor glasul al 2-lea.
Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Cu suflet tare prin foc pătimirea priimind sfinţii pentru credinţă, douăzeci de mii de pătimitori, au strigat celui născut din Fecioară: Priimeşte arderea de tot a noastră pentru tine, ca şi darurile împăraţilor perseşti: aur, smirnă şi tămâe, Dumnezeule cel prea veşnic.

Sedealna glasul 1-iu.
Podobie: Mormântul tău...

Oastea cea cu numărul de douăzeci de mii de mucenici, ca un luminător neapus răsare, luminând prin credinţă inimile credincioşilor. Că aprinzându-se cu dumnezeească dragostea Stăpânului, a luat sfârşit sfânt prin foc vitejii cu suflet voios.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

In ieslea celor necuvântătoare te-ai pus pentru noi, îndelung răbdătorule, făcându-te

prunc de a ta voie Mântuitorule; şi păstorii împreună cu îngerii te-au lăudat, strigând: Slavă şi laudă fie celui ce s'a născut pre pământ, şi a îndumnezeit firea pământenilor, lui Hristos Dumnezeului nostru.

Peasna 4-a, Irmos:
Auzit-am Dumnezeule auzul tău...

De dragostea ta şi-a legat inimile purtătorii de chinuri Cuvinte, şi fiind omorîţi pentru tine ca nişte miei fără prihană, următori patimei tale s'au arătat.

Cârmuindu-vă sufletele voastre Sfinţilor cu Duhul, către limanul mântuirei, aţi scăpat de viforul nebuniei idoleşti, Fericiţilor.

Slavă:

Nestrămutaţi v'aţi arătat întru nevoinţa muceniciei, nemişcaţi, nespăimântaţi, biruind împrotivirea tiranilor cu dumnezeeasca credinţă.

Şi acum a Născătoarei.

Cu naşterea ta binecuvântată, scăpând de blestemul cel mai din 'nainte, am luat binecuvântare, viaţă şi mântuire, noi cei ce te slăvim ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:
Străluceşte nouă lumină...

Luminat a strălucit lumina pătimitorilor tăi, şi a luminat marginile pământului, cu dumnezeeştile împărţiri ale luminilor, Hristoase Dumnezeul nostru.

Lucrătorii de cele sfinte aducând jertfe, s'au adus pre sine-şi junghieri, şi ardere de tot desăvârşit, împreună cu alţi mulţi mucenici asemenea lor, slăvind pre Hristos.

Slavă:

Locaş lui Dumnezeu fiind Sfinţilor, împreună cu Botezul aţi priimit cu toţi sfinţii sfârşit sfânt, în casa lui Dumnezeu, şi v'aţi suit către Biserica cea cerească.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să împreune Dumnezeu cu cei de sus, pre cei ce din călcarea poruncei s'au alunecat la mare prăpastie, s'a sălăşluit în pântecele tău Curată, şi s'a făcut trup.

Peasna 6-a, Irmos:
Proorocului Iona urmând...

Căpetenie ai fost sfinţitului popor, şi pătimind l-ai trimis mai 'nainte cu bucurie în Cer, sfinţite mucenice Antime cuvioase.

Ca aurul lămurit în mijlocul focului, s'a cunoscut bună credinţa voastră, pătimitori ai lui Iisus, strălucind mai mult decât soarele.

Slavă:

Omorându-vă trupeşte înţelepţilor, aţi moştenit viaţa cea adevărată, fiind împreună cu Hristos cel ce v'a arătat pre voi mai tari decât chinurile.

Şi acum, a Născătoarei:

După naştere cu adevărat ai rămas Fecioară, ca şi mai 'nainte de naştere Marie, cu puterea lui Iisus celui ce s'a întrupat din tine, cu adevărat minune prea slăvită.

Irmosul: glas 1

Proorocului Ionà urmând „strig: Scoate viaţa mea din „stricăciune Bunule şi mă „mântueşte, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ţie".

Condacul şi ICOSUL praznicului, sau acesta, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu scutecele Doamne înfăşurându-te ca un prunc, sfinţeşte muceniceşte, pre cei vrednici Bunule, apropiat-ai prin munci pre jertfitorul tău, Cerul te-a arătat pre tine prin stea. Căci de tine s'a arătat preot mucenic cel cu suflet mare.

ICOS.

Moisi luând tablele poruncilor celor de Dumnezeu date, a arătat Scripturile cele aurite scrise. Iară tu Sfinte cu dulceaţa cuvintelor, cu bunătatea obiceiurilor, ai fost de adoua chemare celor greşiţi, cu mâna îndurărei şi cu blândeţea cuvintelor tale, ai fost îndreptare păcătoşilor. Pentru aceasta, şi dupre cuviinţă te-ai învrednicit cetelor muceniceşti, pentru multa ta podoabă; căci nu măsurarea cuvintelor, ci lucrare priimind te-ai arătat preot cel cu suflet mare.

Intru această lună în 28 de zile, sfinţii douăzeci de mii de mucenici ce i-au ars în Nicomidia.

Stih: Ca nişte jertfe ţie Mântuitorule jertfindu-se
Cei douăzeci de mii de mucenici în mijlocul bisericei arzându-se.
Focul în a douăzeci şi opta zi,
Pre cei douăzeci de mii de bărbaţi îi mistui.

Intorcându-se spurcatul împărat Maximian biruitor dela războiul, ce se oştise asupra Etiopilor, şi vrând să facă jertfele cele de biruinţă la idoli, trimise în toate părţile cărţi, ca să pornească pre toţi la Nicomidia, spre închinare dumnezeilor ce aveà acolo, iară sfântul Antim, fiind episcop cetăţei aceleia, strângând pre norodul lui Hristos la biserica sa, că era şi praznicul Naşterei lui Hristos atuncea, şi prăznuià cu dânşii şi-i învăţà adevărata credinţă; deci aflând Maximian de aceasta, porunci să care gâteje, şi de toată uscăciunea, şi să pue împrejurul bisericii, şi să-i dea foc, să arză creştinii. De care lucru aflând episcopul, grăbi de boteză pre toţi chemaţii, şi făcând sfânta Liturghie, a împărtăşit pre toţi creştinii cu dumnezeeştile şi preacuratele Taine, şi aşa dând foc slugile împăratului, se săvârşiră toţi de foc. Iară sfântul Antim fu păzit cu Darul lui Dumnezeu, de n'a ars, ca să folosească şi altora, şi aducându-i la Hristos prin Botez, s'a mutat şi

el către dânsul prin multe munci, de a luat împărăţia cerurilor.

Intru această zi, sfinţii mucenici cei din Sinclit ce rămăsese afară din ardere şi n'au ars şi mai pre urmă s'au săvârşit prin felurite munci.

Intru această zi, sfântul Indis aruncat în mare s'a săvârşit.

Stih: Aud că Indis sfârşitul vieţii a priimit,
Cel ce a ajuns adâncul mărei, s'a sfârşit.

Intru această zi, sfântul Gorgonie şi Petru, în mare s'au săvârşit.

Stih: Marea pre Gorgonie şi Petru acoperind,
Insă pomenirea lor nu se acopere vremea trecând.

Sfântul mucenic Zinon, prin sabie s'a săvârşit.

Stih: Lui Zinon i se tae capul cu sabia,
Ne vrând a se închina idolului lui Dia.

Sfântul mucenic Mardonie prin foc s'a săvârşit.

Stih: Şi pre Mardonie unul dintre mucenici cunoscând.
Pre Hristos iubind, şi văpaea focului stingând

Sfântul Doroteu Prepozitul, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Capul meu cel tăiat, zice D o r o t e u,
Dar îi aduc lui Dumnezeu.

Sfântul Teofil Diaconul, cu pietri împroşcându-se s'a săvârşit.

Stih: Scrie în adunarea prietenilor lui Dumnezeu cea de sus.
Şi pre Teofil carele cu multe pietri a fost ucis.

Sfântul Migdonie în groapă fiind băgat s'a săvârşit.

Stih: Migdonie deşi în groapă este băgat,
Insă tuturor mucenic este cunoscut.

Sfântul Glicherie preotul prin foc s'a săvârşit.

Stih: Glickerie în foc fiind băgat zice:
Chipul sfârşitului îmi este dulce.

Dupăce spurcatul Maximian a dat hotărâre ca să se arză în lăuntrul bisericii acele douăzeci de mii de creştini, precum am zis mai sus, a poruncit să se omoare şi câţi creştini s'au aflat afară de foc şi n'au ars. Deci sfinţii Indis, Gorgonie şi Petru legaţi fiind cu pietri, au fost aruncaţi în mare; iară voevodului Zinon, zdrobindu-i-se cu pietri obrazul şi dinţii, i s'a tăiat capul împreună cu Doroteu Prepozitul. Iară Mardonie prin foc s'a săvârşit, iară Migdonie băgat fiind în groapă s'a săvârşit. Iară Glicherie preotul prin foc s'a săvârşit. Iară Teofil Diaconul după ce mai întâiu i s'a tăiat limba, a fost împroşcat cu pietri în câmp, asemenea şi alţii mulţi în acea zi au luat cununile muceniciei.

Intru această zi, sfânta Domna tăinduindu-i-se capul s'a săvârşit.

Stih: Unesc a şasea cu fecioarele cele înţelepte care cinci sunt.
Pre Domna cea tăeată prin vremelnic sfârşit.

Sfânta muceniţă Domna eră pre vremea lui Maximian, în cetatea Nicomidiei, preoteasă capiştei cei din palat, carea avea doisprezece dumnezei. Deci aflând faptele sfinţilor Apostoli, şi Epistoliile sfântului Pavel şi din acestea luminându-i-se sufletul şi învăţând adevărata credinţă, a crezut în Hristos şi s'a botezat de Chiril episcopul Nicomidiei, împreună cu famenul Indis şi cu alţii mulţi, fiind de doisprezece ani. Apoi s'a mutat din vieaţă Chiril şi cu ameninţare dumnezeească, s'a rânduit Antim. Şi de atuncea orice luă dela palat Domna, dă la săraci. Deci cunoscându-se de mai marele famenilor şi urmând a se pedepsi se prefăceă că este nebună, şi a fost trimisă la Episcopul, ca să se vindece şi petreceă împreună cu creştinii. Iară Maximian întorcându-se dela războiul cel împrotiva Etiopilor, căută pre Domna, şi ne a f l â n d u - o s'a amărît şi a poruncit să se omoare toţi creştinii care lucru s'a şi făcut. Atuncea sfânta Domna râdică moaştele sfinţilor şi le îngropă, şi cunoscându-se, i s'a tăeat capul.

Intru această zi, sfântul Nicanor Apostolul cu pace s'a săvârşit.

Stih: Mreja ta Nicanore, lui Dumnezeu Cuvântului celui iubit,
Pre mulţi a vânat, cari şi după sfârşitul vieţei s'au păzit.

Sfântul mucenic Secund de sabie s'au săvârşit.

Stih: Secunde şi tu mucenic prin sabie te fă,
Şi răsplătirile muceniceşti cele prea bune le ia.

Cuviosul părintele nostru Vavila, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Vavila toată greutatea materialnică aruncând,
Materialnic în nematerialnic loc este mergând.

Cuviosul părintele nostru Simon Izvorâtorul de mir, ctitorul sfinţitei monastiri ce se numeşte Simonopetra din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Obştească numire către Petru şi piatra eră având,

Insă cu mirul Simone al pietrii, eşti covârşind.
Cu ale[...]lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos:

De tinerii tăi cei din...

Vitându-vă numai la cele stătătoare de acolo Fericiţilor, cu puterea cea dumnezeească v'aţi arătat mai pre sus de foc, ca cei trei dumnezeeşti tineri în Vavilon, luminându-vă cu dumnezeeasca lumină.

Defăimând cuvântul tiranului cel fără socoteală înţelepţilor, împreună şi cu prea sfinţitele femei, şi cu foarte mulţi dumnezeeşti prunci, adevărat v'aţi adus prinoase întregi Impăratului a toată lumea.

Slavă:

Luminarea cunoştinţei lui Hristos purtându-o înlăuntrul sufletelor voastre, cu toată cuceria aţi trecut norul cel întunecos al nedumnezeirei cu adevărat, pătimitorilor, şi v'aţi mutat la lumina cea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai înaltă te-ai arătat de cât cerurile, născând pre Stăpânul şi Dumnezeul tuturor, căruia nu înceta a te ruga cu deadinsul prea sfântă Curată, să mântuiască pre cei ce cu credinţă fierbinte întru cântări te laudă.

Peasna 8-a Irmos:

Pre cel ce ai mântuit...

Izvorăsc miruri cu bună mireazmă dumnezeească de tămăduiri moaştele mucenicilor; care gonesc împuţiciunea patimilor, celor ce cu credinţă te slăvesc cu cântări Hristoase în veci.

Arătatu-v'aţi purtători de chinuri ca nişte trandafiri prea frumoşi, umblând prin mijlocul focului şi cu căldură strigând: Lăudaţi şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Voinici şi fecioare, bătrâni şi tineri, prunci sfinţi, şi mulţime de femei, au dobândit moştenirea cea de sus, nevoindu-se dimpreună.

Şi acum, a Născătoarei:

Iezechiil te-a văzut pre tine uşă încuiată Fecioară, prin care a trecut Iisus, cel ce s'a sălăşluit în pântecele tău, şi s'a îmbrăcat cu trup din sângiurile tale, fără amestecare.

Irmosul: glas 1

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre cel ce a mântuit în cuptor „pre tinerii cei cuvântători de „cântare, şi cuptorul cel cu „văpaia ca de tunet, întru ră„coreală l-a schimbat; pre Hris„tos Dumnezeu lăudaţi-l, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a Irmos:

Pre norul cel purtător...

Ca nişte miei de voia voastră junghiaţi, v'aţi ars împreună, şi ca o jertfă curată v'aţi adus Stăpânului, celui ce s'a junghiat pentru noi pământenii, prea biruitorilor mucenici, şi împreună aţi luat cununile biruinţei dupre vrednicie.

Impreună cu sfinţii prooroci, cu cinstiţii apostoli, cu cetele celor aleşi, şi cu sfinţii îngeri stând sfinţita mulţime a mucenicilor cei cu bună laudă; rugaţi-vă Domnului să mântuiască de supărări şi de primejdii, pre cei ce cu bună credinţă vă fericim pre voi.

Slavă:

Sfinţită pomenirea voastră străluceşte pătimitorilor, mai mult decât lumina soarelui, totdeauna gonind întunerecul dracilor, şi luminând pre toţi cei ce cu credinţă şi cu dragoste, dupre datorie, vă fericim pre voi prea fericiţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut lumina cea dumnezeească care a strălucit din Tatăl, milostiveşte-te spre sufletul meu cel întunecat de înşelăciunile vieţii, şi care s'a făcut batjocură vrăjmaşilor, şi-l învredniceşte la lumina pocăinţei cea mântuitoare, Preacurată, ceeace eşti fără prihană.

Irmosul:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpânul „tuturor din Cer ca ploaia pre „lână s'a pogorît, şi s'a întrupat „pentru noi, făcându-se om cel „fără de început, să o slăvim „toţi, ca pre o Maică curată a „Dumnezeului nostru."

SVETILNA Sfinţilor.

Podobie: Femei auziţi glas...

Mulţimea de mucenici cu totul cinstită, şi ceata de Dumnezeu adunată, a sfinţilor douăzeci de mii, rugaţi pre Dumnezeu cel ce s'a născut din Fecioară, să mântuiască de toate nevoile, pre cei ce vă cinstesc acum pre voi, şi săvârşesc pomenirea voastră cea strălucită, şi cu totul luminată.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Pentru lăcomia cea de demult, vai mie! m'am lepădat de chipul cel mai bun, care luasem prin dumnezeească lucrare; iară tu Hristoase ca un milostiv, împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din partea cea mai rea, înnoindu-mă pre mine Mântuitorule, din sângiurile cele feciorești.

găm ţie: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Lăudat-au pre Hristos carele a venit din Fecioară, munţii şi dealurile, văile şi câmpii, şi steaua din Cer l-a arătat filozofilor, fiind culcat ca un prunc în peşteră, îmbrăcat cu trup de rob, căruia strigăm: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Slavă, glas şi Podobie aceleaşi.

Ce este această multă şi neasemănată sărăcie a ta, prin carea s'a îmbogăţit Adam de cele dumnezeeşti? strigă Fecioara, ţiind în braţe pre Emmanuil Dumnezeu şi Ziditorul, carele a luat trup dintr'însa; către carele strigăm: Binecubântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Şi acum, a Născătoarei.

Prunc s'a născut de bună voie, cel ce este mai 'nainte Impărat veacurilor şi Fiu ni s'a dat nouă. Ascultaţi limbilor, Israile ia în urechi; cunoaşteţi şi vă biruiţi, că cu noi este cel ce va supţià şi va vântură de pre pământ toată împărăţia şi stăpânirea, care nu se va plecà lui.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 4-a şi 5-a pe 6. Prochimen: *Tu Doamne ne vei păzi şi ne vei apără de neamul acesta în veac...* Stih: *Mântueşte-mă Doamne că a lipsit cel cuvios.* Apostolul către Romani: *Fraţilor, legea Duhului vieţei întru Hristos Iisus...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată dau vouă putere...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfinţii prunci patrusprezece mii cari s'au ucis de Irod în Vitleemul Iudeei, pentru Hristos: şi prea cuviosul părintele nostru Marchel, egumenul monastirei celor neadormiţi.

La Doamne strigat-am. **Stihirile pe 6, glas al 4-lea**

Podobie : Ca pre un viteaz...

Comoara cea ascunsă căutându-o cel prea fărădelege, astăzi a jertfit pre pruncii cei fără de răutate; şi Rahil erà fără de mângâere, văzând junghiarea cea fără dreptate, şi moartea cea fără vreme, şi a plâns durându-o la cele din lăuntru; dar acum se veseleşte pentru ei, văzându-i în sânurile lui Avraam.

Pre Împăratul cel fără ani, carele s'a făcut supt ani, îl căută împăratul cel fărădelege, şi neaflându-l să-l omoare, a

secerat mulţimea pruncilor, cari nu ştiau de răutate; pre cari i-a făcut mucenici şi cetăţeni împărăţiei celei de sus; cari surpă nebunia lui în veci.

Născându-te tu Doamne cel mai 'nainte de veci, din Fecioară, şi pentru bunătate făcându-te prunc, ţi s'a adus ţie prin sânge ceată de prunci mucenici, fiindu-le sufletul luminat şi neturburat; pre cari dupre dreptate i-ai sălăşluit în locaşurile celor vii, pierzând răutatea lui Irod şi nebunia lui cea crudă.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul şi Podobie aceleaşi:

Pildă înfrânărei călugărilor te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu Marchele, izvod de nevoinţă şi stâlp de smerenie ridicat dela pământ către Cer; adevărat păzitor curăţiei şi liniştei celei adevărate; bărbăţiei stâlp însufleţit, şi îndreptător adevărat spre bunătăţi.

Indreptându-te spre socotinţa cea mai bună părinte Marchele, ai trecut cu vederea toate cele pământeşti şi trecătoare, şi încă fiind cu trupul pre pământ, ţi-ai agonisit vieţuire fără materie, slăvind pre Hristos. Pre carele roagă-l să se mântuiască din stricăciune şi din primejdii, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Intraripatu-ţi-ai sufletul şi trupul cu dumnezeeştile bunătăţi, o Marchele, şi te-ai făcut părtaş celor fără de trupuri, arătându-te neîmpărtăşit cu cele de veselie ale pământului, pentru dragostea Ziditorului tău. Pre carele roagă-l, să se ferească de stricăciune şi de primejdii, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă a Sfinţilor, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Irod cel fărădelege văzând steaua în toată lumea mai minunată, se turbură, şi răpià prunci sugători de lapte din braţe de maică, iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugà pietrei, zicând: Priimeşte Maică cu prunc; şi muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeà acea comoară, carea o a vestit steaua, filozofii se închinau, Doamne slavă ţie.

Şi acum, a praznicului asemenea: a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârşeşte astăzi; firea se înnoeşte şi Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, şi ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărţire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirele praznicului glas al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Infricoşată taină văz; că Dumnezeu carele cuprinde în palmă toată lumea, se cuprinde cu trup în ieslea celor necuvântătoare şi se înfaşe în scutece, cela ce înfăşură marea cu negură.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale.

Dumnezeu cel neîntrupat se întrupează, şi ia începere cel fără început, şi cel plin acum se deşartă în peşteră mică din Fecioară; şi prunc se apleacă cu lapte, cel ce hrăneşte toată suflarea.

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Saltă păstorii de Naşterea lui Hristos, şi-l slăvesc împreună cu îngerii, şi steaua vesteşte, filozofii se închină, şi oamenii mântuindu-se, slăvesc pre Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă a Sfinţilor, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Născându-se Iisus în Vitleemul Iudeei, stăpânirea Iudeilor a încetat; să salte pruncii, cari s'au junghiat; pentru Hristos, Iudeea să se tânguiască că în Ramà s'a auzit glas de plângere. Rahil plânge pre pruncii săi precum este scris; că Irod cel fărădelege omorând pruncii plineşte Scriptura, umplând Iudeea de sânge nevinovat; pământul se roşià de sângele pruncilor, iarà Biserica cea din limbi se curăţeà tăinuit, şi se îmbrăcà cu podoabă; că a venit adevărul, Dumnezeu s'a arătat celor ce şed în umbră, născându-se din Fecioară, ca să ne mântuiască pre toţi.

Şi acum a Praznicului, asemenea a lui Ioan monahul:

Doamne venit-ai în Vitleem, şi în peşteră te-ai sălăşluit; cela ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai culcat; pre carele te încunjură oştile îngereşti, împreună cu păstorii te-ai smerit. Ca să mântueşti neamul nostru ca un milostiv, slavă ţie.

Troparul Sfinţilor, glasul 1-iu:

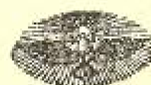
Pentru durerile sfinţilor cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne, şi toate durerile noastre le vindecă iubitorule de oameni, rugămu-ne ţie.

Slavă, a Cuviosului, glas al 8-lea:

Intru tine Părinte cu osârdie...

Caută la sfârşitul cărţei.

Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului şi al Sfinţilor, Slavă, al Cuviosului.

Şi acum, tot al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mieluşelul lui Dumnezeu, dând lumii mântuire. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieşit din Fecioară fără sământă; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele toate îl slăvesc.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Cer te-ai arătat mie astăzi pământule; că pe tine se naşte Făcătorul, şi în iesle se culcă în Vitleemul Iudeei; împreună cu îngerii îl laudă şi păstorii neîncetat: Slavă întru cei de sus şi lumii pace, că filozofii au văzut steaua călătorind, şi degrab alergau înainte, ca să-şi aducă darurile: aur, smirnă şi tămâe, ca unuia ce este Dumnezeul tuturor, Impărat veşnic şi Ziditor a toată lumea; carele în peşteră s'a arătat oamenilor pentru îndurarea sa.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al sfinţilor prunci pe 4, şi al Cuviosului pe 4.

CANONUL pruncilor.

Al căruia acrostih la Grei este acesta:

Incununez cu cuvinte pruncești jertfele lui Hristos.

Peasna 1-a, glas al 8-lea Irmos:

Celui ce a sfărâmat...

Cu vărsarea sângiurilor a împodobit astăzi Biserica lui Hristos, pruncii cei cu totul lăudaţi, fiind străluciţi cu credinţa.

Biserica lui Hristos, culegând astăzi sângiurile ca nişte flori bine înflorite, din ramurile cele de curând odrăslite, cu veselie se bucură de dânsele şi se împodobeşte.

De faţă se înfruntează de prunci astăzi nebunia lui Irod; că fără dreptate a scos la iveală trufia răutăţei lui.

A Născătoarei.

Roagă totdeauna Născătoare de Dumnezeu, pre cel întrupat din tine, cu economie negrăită, să mântuiască pre robii tăi de toate relele.

ALT CANON ale Cuviosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roşii...

Luând viaţă cerească pre pământ, şi părăsind toate ale pământului, te-ai unit cu cei fără de trup, şi petreci îm-

preună cu dânşii, şi te îndulceşti de privirea cea nematerialnică, şi de bucuria cea veşnică.

Dela Dumnezeu luând cunoştinţă adevărată şi negreşită Părinte, l-ai căutat prin viaţă cinstită, Marchele, şi i-ai slujit lui cu fapte bune îndumnezeite.

Slavă :

Noian bunătăţilor te-ai arătat Cuvioase, umblând pre calea cea strâmtă, uscând cu postirea înnecările patimilor, şi neudându-te de păcate, ai intrat la liman neviforat.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeeească întărire şi pårete nesfărâmat, pod înţelegător, şi turn neclătit, anghiră şi acoperemânt, prin care toţi suntem păziţi de primejdii, pre tine te ştim arătat cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmosul :

Tu eşti întărirea celor ce...

Toţi credincioşii să cinstim pre pătimitorii, ca pre cei de o vârstă şi mucenici ai lui Hristos Dumnezeul nostru, şi ca pre nişte surpători ai lui Irod şi întărire credinţei, şi nouă zid nesfărâmat.

Veselească-se astăzi tainic Biserica, că se înfrumseţează luminat cu sângele pruncilor, ca cu porfiră şi cu vison; neîncetat slăvind pre Hristos biruitorul şi Dumnezeu.

Picaţi norilor dulceaţă de veselie pre pământ, că din nor de lumină a răsărit Hristos în peşteră trupeşte, născându-se mai pre sus de tot gândul.

A Născătoarei :

Fecioară ai născut, ceeace eşti neispitită de nuntă, şi Fecioară ai rămas Maică fără mire, Născătoare de Dumnezeu Marie; roagă-te lui Hristos Dumnezeului nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos :

Cela ce ai întărit tunetul...

In livedea ostenelelor cu minte ai intrat Părinte, şi din florile bunătăţilor culegând cele mai alese, ţi-ai arătat inima ca un fagur de miere strângător, cu postirea.

Arătatu-te-ai întru ajutor săracilor şi ispitit întru milă, şi risipind avuţiile cele nerisipite ale inimii tale, ai cules dreptate stătătoare, Marchele.

Slavă :

Cu tăria sufletului întrarmându-te gânditorule de Dumnezeu, împrotiva vrăjmaşilor celor înţelegători, taberile lor

ai tăiat întru putere, şi te-ai încununat cu biruinţă Marchele.

Si acum, a Născătoarei:

Din tine s'a arătat fără de tată, Domnul, cel fără Maică, mai 'nainte de veci. Se zideşte mai pre sus de fire, şi dărueşte celor din Adam renaştere de îndumnezeire, Fecioară neispitită de nuntă.

Irmosul:

Cela ce întăreşti tunetul şi „zideşti duhul, întăreşte-mă „Doamne, ca să te laud pre tine „adevărat, şi să fac voia ta; „că nu este sfânt afară de tine „iubitorule de oameni."

Condacul şi ICOSUL praznicului.

Sedealna sfinţilor prunci, glas al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Celui ce s'a născut astăzi din Fecioară, ca unui Făcător şi Impărat, se aduc acum junghieri bine priimite, oastea pruncilor jertfită, înaintea lui Hristos prin credinţă.

Slavă, a Cuviosului, glas al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu cărbunele curăţindu-ţi mai 'nainte sufletul, ţi-ai întărit trupul spre puterea nepătimirei, părintele nostru Marchele. Pentru aceea te-ai arătat locaş dumnezeesc, gonind boalele şi luminând pre cei ce cu credinţă se apropie către tine şi te laudă.

Şi acum, a praznicului, glas al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'a împăratul Irod cel cumplit înţelegând şi căutând pre cel ce s'a născut pre pământ, pre Impăratul cel nou Hristos; şi fiind cuprins de frică şi de multă temere, trimite oaste cu mânie, să ucigă pruncii în Vitleem, ispitindu-se să ucigă împreună cu ei pre Ziditorul, carele a sărăcit pentru milostivire. Că a venit din pântecele Fecioarei, vrând să mântuiască neamul nostru.

Peasna 4-a Irmos:

Auzit-am auzul tău Doamne...

Acum s'a plinit proorocia Ieremiei, carea a vestit mai 'nainte săvârşirea pruncilor în Ramà.

Acum vă veseliţi în Rai sfinţi prunci, arătându-vă sfârşitul prin sânge pentru Hristos.

A Născătoarei:

Maică fără prihană binecuvântată curată Fecioară, pre cei ce te laudă păzeşte-i de toată nevoia.

Alt Canon Irmos:

Auzit-am Dumnezule auzul tău,..

Intărindu-ţi picioarele sufletului tău pre piatra bunătăţilor, ai împiedecat paşii patimilor Părinte şi ai ajuns la calea păcei.

Slavă:

Oile cele cuvântătoare ale turmei tale, ca un izvor cu patru râuri din Edem, şi ca o gârlă au străbătut, adăpând toată lumea prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Zămislind în pântece pre dumnezeescul Cuvânt, ai născut cu trup pre cel veşnic, mai pre sus de cuvânt, ceeace eşti cu totul fără prihană. Pentru aceea ca pre o Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoştinţei...

Născându-se cu trup în Vitleem Ziditorul şi Împăratul veacurilor, a încununat astăzi pătimirile pruncilor cu cununi.

Credinţa pruncilor astăzi a încetat nedumnezeirea cea veche a lui Irod, şi turma lui Hristos o a luminat.

A Născătoarei:

Arătându-te mai cinstită decât Heruvimii, Fecioară prea lăudată, roagă-te Fiului tău, să mântuiască sufletele celor ce te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne...

Cei ce pătimesc în noianul boalelor celor nevindecate având-te pre tine liman fără valuri Marchele, scapă de furtună şi se adăpostesc spre sănătate liniştită, cu credinţă.

Slavă:

Izvorât-ai untdelemn săracilor Cuvioase, şi candela sufletului tău păzindu-o neadormită prin focul Duhului, ai ajuns la lumina şi la viaţa cea de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu raza rugăciunei tale Născătoare de Dumnezeu curată, luminează întunecarea sufletului meu, ca ceeace singură ai răsărit pre luminătorul Domnul, şi Soarele slavei Hristos.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Lipsindu-se dela ţâţele cele de maică sfinţii prunci, s'au alcătuit cu Hristos, şi au luat cununi nestricăcioase.

Veseliţi-vă popoarelor duhovniceşte, că s'a adunat ceată de prunci, nu cu lapte hrănită, ci cu credinţa lucrată.

A Născătoarei:

Ceeace singură prin cuvânt ai născut pre Cuvântul cu trup, rugămu-ne, izbăveşte de cursele vrăjmaşului sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Ca un pom bine înflorit,

te-ai sădit în mijlocul Bisericei Cuvioase prin postire, şi prin dogme ai odrăslit roduri, prin care se ard până la cenuşă neghinele lui Arie.

Slavă:

Lăudând pomenirea ta dupre vrednicie, cinstim mormântul tău; moaştelor ne închinăm, şi ţărâna o cinstim cu credinţă, prin carea cerem vindecare boalelor Marchele.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul tău Fiu prea sfântă, a tăiat blestemul carele a odrăslit în Raiu, şi deschizând oamenilor cărarea lemnului vieţii, le-a izvorît binecuvântarea.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, şi vifo- „rul greşelilor mă turbură, şi „întru adâncul deznădăjduirei „celei silnice mă surpă; ci tin- „de-mi şi mie mâna ta cea „tare ca lui Petru, o Indreptă- „torule! şi mă mântueşte".

CONDAC, glas al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Steaua pre maghi i-a trimis la cel ce s'a născut; şi Irod nedreaptă oaste a trimis cumplit, gândind să ucigă pre cel ce s'a culcat în iesle ca un prunc.

Alt CONDAC glas al 6-lea.

Pododie: Plinind rânduiala...

In Vitleem la Impăratul cel ce s'a născut, maghii dela răsărituri cu daruri au venit, povăţuiţi fiind prin stea din înălţime; dar Irod s'a turburat, şi a secerat pre prunci ca nişte grâu, temându-se că stăpânia lui va càdeà curând.

ICOS.

Ca un soare al dreptăţei ne-ai stălucit nouă, celor din întunerecul vieţii; şi născându-te Mântuitorule în Vitleem ca un om, ai arătat lumii stele noui, pre cei ce au strălucit cu raza luminei celei negrăite; că sfinţii prunci strălucesc morţi ca şi cum ar fi vii. Pre cari cu dragoste lăudându-i cu cântări îi mărim, cinstind dumnezeească pomenirea lor, şi pre Hristos rugând, ca pre cel ce mântueşte pre cei ce-i cântă cu credinţă

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinţilor patrusprezece mii de prunci cari s'au ucis de Irod.

Stih: Prin sabie a omorît pre ai maicelor prunci,
Vrăjmaşul Pruncului celui făcător de prunci.
In a douăzeci şi nouă se tăiau,
Pruncii cei ce peltigeau.

Poruncind Irod împăratul Iudeilor maghilor, ca să se întoarcă să-i spue pentru Impăratul ce s'a născut, pre carele îl însemnă steaua cărea ei au urmat, ca să se închine şi el cu dânşii, şi zicându-le lor îngerul, să nu se întoarcă pre la Irod, şi să

meargă pre altă cale în ţara lor; şi făcând ei aşà, văzù Irod că fu amăgit de dânşii, şi se mânia foarte, şi socotind foarte cu amăruntul vremea stelei ce s'a ivit, şi trimiţând ostaşi, a omorât pre toţi pruncii Vitleemului, şi de prin prejurul lui, de la doi ani şi mai mici, socotind în gândul său, că de va ucide pre toţi pruncii, fără de greşală va pieri şi acela ce va să împărăţească. Dar în zadar s'a trudit nebunul şi nepriceputul, necunoscând că om nu poate să oprească şfatul lui Dumnezeu. Ci acelora se făcu pricină a moşteni împărăţia cerurilor, iară lui îşi făcu pricină a moşteni munca de veci.

Intru această zi, pomenirea tuturor creştinilor fraţilor noştri, cei ce s'au săvârşit de foame şi de sete şi de sabie şi de frig. Şi se face soborul lor în Halcopratia la biserica prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, unde este sfânta raclă.

Stih: Tu Mântuitorule a se mântuì toţi oamenii voind,
Spre aceasta chipuri prea înţelepte eşti meşteşugind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchel, egumenul mânăstirei neadormiţilor.

Stih: Spre nedormire toată vremea vieţii tale dând,
Marchele dormi puţin acum în mormânt.

Acest prea cuvios părintele nostru Marchel, erà din cetatea Apamia, carea se aflà în a doua Sirie, din neam slăvit şi luminat. Care petrecù toată învăţătura filozofiei, şi ca o nimică socotindu-o, îşi lăsă moşia, şi se duse la Efes, şi priimindu-se acolo de nişte creştini evlavioşi; şi intrând întru o mânăstire, şi petrecând bine spre nevoinţă, se duse de află pre sfântul Alexandru la mânăstirea neadormiţilor, aflând de cea dumnezeească şi înalta lui petrecere. Deci petrecând la cea mânăstire, şi întrecând pre toţi cu cea din toate zilele procopseală, ce făceà spre fapta bună, dupăce a răposat Alexandru şi Iacov, ce urmà aceluia ce fusese egumen, luă acesta păstoria mânăstirii, arătând şi cu Darul lui Hristos multă putere de minuni, adormi întru acea mânăstire, şi se odihni în Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Tadeu mărturisitorul.

Stih: Şi Tadeu tare împotriva înşelăciunei a stătut.
Ca cel ce mare mărturisitor s'a văzut.

Acest dintru sfinţi părintele nostru Tadeu, s'a facut mai întâi slugă cuviosului Teodor, care cu împărătească putere a luat mânăstirea Studiţilor, şi o a făcut pre ea chinovie. Iară mai pre urmă l'a slobozit din robie; apoi tunzându-şi perii capului său întru aceeaşi mânăstire a Studiţilor, s'a făcut monah, şi având petrecere plăcută lui Dumnezeu, a fost iubit de toţi. Acesta se zăbovea în posturi şi în multe privegheri. Aveà înfrânarea limbei sale, aveà luarea aminte la dumnezeeştile cuvinte, se culcà pe pământ. Erà foarte ascultator, şi cu mare sărăcie, căci nimic alt aveà fericitul decât hainele ce purtà. Şi fiindcă atuncea dupre slobozirea lui Dumnezeu, împărăţea rău credincioşii luptătorii de icoane împăraţi: Mihail zis Travlul, şi fiul său Teofil; pentru aceasta toţi pravoslavnicii episcopi şi egumeni ai monastirilor, unii erau închişi prin închisori, iar alţii prin izgoniri. Deci unul dintre aceştia erà şi marele nevoitor Teodor, stăpânul şi egumenul cuviosului acestuia Tadeu. Deci odată s'a dus împreună cu sfântul Teodor, şi Cuviosul acesta la palatul împărătesc; şi fiindcă s'a aprins de dumnezeească râvnă, a mustrat pre rău credinciosul împărat, înaintea boerilor singlitului. Iară împăratul a poruncit, ca sfânta Icoana Mântuitorului să fie adusă acolo, şi să o pue pre pământ; iară Cuviosul să fie ţinut tare de bărbaţi vârtoşi, şi să fie pus preste sfânta Icoană, şi aşà stând acolo nemişcat să o calce şi fără să voiască.

Deci aceasta făcându-se, vezi, a zis tiranul către Cuviosul: Vezi cum ai călcat în picioare icoana Hristosului tău; deci pleacă-te la cuvintele mele. Atuncea cel întru adevăr luminat cu sufletul, a răspuns către el: Eu, prea rău credinciosule tirane şi plinule de toată necurăţia, n'am făcut aceasta din voinţa mea, să nu fie, căci aceasta a statut aflare a vicleniei tale, şi nedreptei judecăţi. Iară eu mai ales mă închin sfintei Icoane a Hristosului şi Dumnezeului meu, şi o sărut pre ea, şi pentru ea aleg să mor

udaţi-l preoţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Pre Cel ce a rumpt semeţia lui Irod şi a mântuit mulţimea pruncilor, lăudaţi-l preoţi, popoarelor prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Născătoarei:

Ca pre ceea ce este scaun prea cinstit şi prea înălţat, al celui prea înalt, să o lăudăm popoarelor, pre ceea ce singură după naştere este Maică şi Fecioară.

Alt Canon Irmos:

De carele se spăimântează...

Ca o lumină neadormită a postirei, să se laude cuviosul Marchel, ca un păzitor curăţiei şi temelia rugăciunei; şi ca un stâlp al smereniei prin care întărindu-ne toţi strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să salte astăzi păstorii cei mai mari ai sihastrilor, să bată din mâini cu bucurie cetele călugărilor, să se veselească cetele cinstitei biserici, întru pomenirea lui Marchel, şi să strige: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioara a născut pre cela ce l-a spus mai 'nainte Isaia; toiagul lui Iesseiu a odrăslit fără sământă, năstrapa a încăput pre cela ce a dat mana; că pre tine prea cinstită pruncă neispitită de bărbat, însemnându-te mai înainte proorocii, te laudă ca pre o curată Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De carele se spăimântează „îngerii şi toate oştile, ca de „Făcătorul şi Domnul, lăuda„ţi-l preoţi, slăviţi-l tineri, bi„ne-l cuvântaţi popoare, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cu gând de bună voie făcându-te prunc Hristoase Dumnezeule, ai dăruit putere bărbătească pruncilor, ca să surpe semeţiile vărjmaşilor.

De toată veselia s'a umplut Efrata, şi Rahil dănţueşte cu credinţă, aducând lui Dumnezeu jertfă pre prunci, ca şi Avraam.

A Născătoarei:

Binecuvântă-mu-te pe tine Dumnezeul lui Israil, carele te-ai arătat lumii din Fecioară, şi ai înălţat cornul nostru.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce a arătat...

Având noian de milostivi-

re Marchele, ai mântuit pre ucenicii tăi, cari pătimeau în viforul patimilor, şi i-ai adăpostit la linişte cu rugăciunile tale.

Slavă:

Dănţueşte oastea celor fără de trup şi neamul omenesc, de Dumnezeu însuflate, întru pomenirea ta, povestind mulţimea bunătăţilor tale şi minunile cele înfricoşate.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu naşterea ta Fecioară ne-am îndumnezeit credincioşii, că porţi ca pre un prunc şi apleci pre Dumnezeu hrănitorul tuturor, pre cel de o slavă cu Tatăl, o minune streină!

Irmosul:

Pre cel ce a arătat Dătă-„torului de lege, în munte şi „în foc, şi în rug, naşterea pu-„rurea Fecioarei, spre mântu-„irea noastră a credincioşilor, „cu cântări fără tăcere să o „slăvim".

SVETILNA.

Podobie: Crucea este păzitoare...

Fiind Irod vrăjmaş lui Dumnezeu, trimiţând ticălosul, a secerat holda cea verde a pruncilor necoaptă; iară pre Domnul, carele s'a născut, neputând să-l omoare, se umple de toată ruşinea.

Altă Svetilnă:

Vitleeme nu te întristă, ci te veseleşte pentru omorârea sfinţilor prunci, că s'au adus Stăpânului Hristos jertfă desăvârşit; că junghiindu-se pentru el, împreună cu dânsul împărăţesc.

Slavă asemenea:

Săltările trupului prin toată postirea le-ai adormit, purtătătorule de Dumnezeu; şi ai rânduit la monastirea ta să se săvârşească slavoslovie cu neîncetată priveghere în toată noaptea Marchele, spre lauda lui Hristos, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre pământ pace şi întru oameni bună voire, s'a făcut Născătoare de Dumnezeu. Ingerii dănţuind strigă întru cele din înălţime: Slavă ţie celui ce nespus te-ai născut, în Vitleem din Fecioară.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Vai de orbirea lui Irod! că revoltându-se împrotiva lui Dumnezeu, carele s'a făcut prunc cu trup, îşi varsă mânia asupra pruncilor Vitleemului, şi pre toţi îi dă sabiei omorâtorilor, socotind să lipsească de viaţă pre pricinuitorul vieţei lor, cu sângele junghierei,

pierzătorul cel cumplit al neamului firei.

De două ori.

Maghii de la Persida ajungând la Ierusalim, au turburat pre Irod şi nebunindu-se ticălosul, a junghiat pre prunci, şi ca nişte struguri s'au adus lui Hristos, măcar că s'au smuls dela ţîţele maicelor, tinerii mucenici cari au spăimântat pre Irod. Pentru aceea rugaţi-vă lui Hristos cu credinţă, să ne izbăvim noi.

Rahil îşi plânge pruncii, şi în Ramà se aude mare glas, Irod se nebuneşte şi se turbură cel fără Dumnezeu, Ioan fuge în munţi, piatra priimeşte pre maică împreună cu fiul şi Zaharia se omoară în biserică, iară Hristos fuge, lăsând pustii locaşurile jidoveşti.

Slavă glas al 8-lea:

Irod cel fărădelege văzând steaua cea în toată lumea minunată, se turbură, şi răpeşte pruncii sugători din braţele maicelor lor. Iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugà pietrei zicând: Priimeşte maica cu prunc! Muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeà comoara, care o vestise steaua; maghii se închinau, Doamne slavă ţie.

Şi acum, glas acelaşi:

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele şade pre Heruvimi şi s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ţie.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Sfinţilor prunci, glas 1, a lui Chiprian.

La Naşterea ta cea prea curată Hristoase Dumnezeule, s'au făcut întâi pruncii jertfă; iară Irod vrând să te prinză pre tine cel nepipăit de mână, n'a cunoscut că aduce ţie ceată de mucenici. Pentru aceea te rugăm, pre tine carele te-ai făcut om, să mântueşti sufletele nostre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi.

Glas al 2-lea:

La urechile Domnului Savaot a intrat junghierea voastră cinstiţilor prunci, că pentru dânsul v'aţi vărsat sângele, şi în sânurile lui Avraam vă odihniţi; şi răutatea lui Irod în veac o aţi lepădat, cu puterea lui Hristos celui ce s'a născut.

Stih: Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale..

Glas al 3-lea:

Vrâtă a fost uciderea de prunci a lui Irod, pentru vărsarea de sângiuri ce a făcut,

şi cinstită este junghierea pruncilor, ca unii ce au fost de o vârstă cu Hristos, jertfindu-se mai 'nainte, şi pătimind mai 'naintea junghierei celei nouă; nu plânge Rahil pre prunci, aducându-ţi aminte de sânurile lui Avraam, unde este locaşul tuturor, celor ce se veselesc.

Slavă, a Cuviosului, glas al 5-lea:

Cuvioase Părinte, n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul de patimi ţi-ai slobozit, şi pre tine însuţi te-ai gătit lăcaş Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălăşluire întru tine a făcut, şi Treimei celei de o fiinţă slugă făcându-te propoveduitorule de lucruri mari Marchele. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului asemenea a lui Ioan monahul.

Maghii împăraţii Perşilor, cunoscând arătat pre Impăratul ceresc, cel ce s'a născut pre pământ, povăţuiţi fiind de stea luminată, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: aur, tămîe şi smirnă, şi căzând s'au închinat, că au văzut în peşteră prunc culcat, pre cel fără de ani.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 7, pe 4, şi ale pruncilor, Peasna 6 pe 4. Apostol către Evrei: *Fraţilor, cela ce sfinţeşte, şi cei ce se sfinţesc, dintru unul sunt toţi...* Evanghelia dela Matei: *Iară dupăce s'au dus maghii...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfânta muceniţă Anisia, şi cuviosul Zotic preotul şi hrănitorul de săraci.

Intru această zi, cântăm şi slujba cuvioasei Melaniei, pentrucă în 31 de zile, se odovăeşte praznicul Naşterei lui Hristos.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6, glas al 4-lea.**

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu razele fecioriei fiind luminată prea slăvită, cu luptele muceniei, ai strălucit; că nesupuindu-te a te închina soarelui, ai suferit nedreaptă junghiere, şi roşită fiind cu sângele tău, ai stătut înaintea lui Dumnezeu şi Stăpânului, purtând cunună Anisie; fiind strălucită cu luminările cele ce se trimit de acolo.

Arătând dragostea cea din inimă, udai pământul cu lacrămi de umilinţă, slăvită Anisie, şi cu părul capului ştergeai cele de supt picioarele lui Hristos, socotindu-l ca şi cum ar fi de faţă, văzând mai 'nainte pre acela de carele ai dorit, şi cu

gândul atingându-te de picioare, cu vederea dumnezeească, ţi-ai luminat sufletul.

Şi averea risipindu-o şi pre săraci îndestulându-i, te-ai logodit prea curatului tău Mire nestricată, şi ca o zestre ai adus lui pâraie de sângiuri prea slăvită, şi râvnirea patimei care a răbdat însuş cel prea înalt; carele te-a sălăşluit în dumnezeeasca cămară, pre tine pururea pomenită Anisie, ca pre o purtătoare de nevoinţă şi muceniţă.

Alte Stihiri ale cuvioasei Melaniei, glas acelaşi.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Ceeace te-ai unit cu cetele îngerilor, când te-a aprins dorul cel dumnezeesc, şi te-a plecat a zburà mai pre sus de cele văzute, prin nepătimire şi curăţire, atuncea ai vânat pre bărbatul tău cu cuvinte plecătoare spre Dumnezeu, ca să se lepede de turburarea vieţii cea nestatornică şi pieritoare; drept aceea dimpreună cu el ai aflat viaţa cea veşnică şi desfătarea, Melanie; rugându-te Stăpânului, să se mântuească sufletele noastre.

Ceeace ai poftit viaţa îngerilor, când ai defăimat dezmierdarea cea îndulcitoare, petrecând întru postire, în priveghere, în zăcere pe pământ şi în curăţie atuncea te-ai făcut vas prea curat al dumnezeescului Duh, împodobit de la El cu daruri luminate prea înţeleaptă. Drept aceea ai tras mulţimea către râvna cea dumnezeească şi o ai adus Melanie Stăpânului şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Ceeace eşti înfrumseţată cu podoabele bunătăţilor, când ai plinit cuvântul cel de mântuire, risipind ai dat mulţimea aurului tău săracilor şi lipsiţilor; atuncea ai luat bogăţia cea cerească, îmbogăţindu-te cu dreptatea în veac, cu nestricăciunea şi cu mântuirea, prea cinstită. Pentru aceea cinstim adormirea ta, şi cu dragoste te rugăm: Roagă-te Ziditorului, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Si acum, a praznicului glas al 4-lea a lui Ioan monahul.

Să se bucure cerurile şi pământul să se veselească, că astăzi cu adevarat s'a făcut o adunare îngerilor şi oamenilor; o minune! cel nevăzut se vede, cel neîncăput se încape, cel fără început se începe Fiul lui Dumnezeu se face fiu omului, Fecioară neispitită de bărbat se vede Maică lui Dumnezeu şi Maica după naştere se află Fecioară. Cuvântul Tatălui cel

ce s'a întrupat, este culcat în iesle, şi păstorii binevestitori se fac părtaşi tainei, maghii dela răsărit au adus daruri, şi povăţuiţi de stea, s'au închinat Mântuitorului celui ce s'a născut. Cu carii şi noi dimpreună iubitori de praznic, deschizând cu râvnă comorile inimei, să aducem fapte bune, credinţă, nădejde, dragoste, ca aurul, ca tămâia şi ca smirna, strigând către dânsul glasul celor fără de trupuri: Slavă lui Dumnezeu celui dintru înălţime şi pre pământ pace, întru oameni bună voire; celui ce a venit să mântuiască neamul omenesc din stricăciune.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glas al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Maghii împăraţii răsăritului au adus daruri, închinându-se celui ce a strălucit din Fecioară Impărătească, Dumnezeul tuturor şi Ziditorul, şi Impărat adevărat; către carii spăimântându-se, zicea cea cu totul fără prihană: Spuneţi-mi voi, cei ce vă închinaţi focului şi soarelui, şi umblaţi întru întunerec, cum aţi cunoscut că a luat trup, cel ce luminează toate mai pre sus de pricepere? Şi se naşte în peşteră pre pământ, şi pentru milostivire dă lumii mare milă?

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi dea dreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmeşii tăi aşternut picioarelor tale.

Răspuns-au filozofii către Curata: Noi urmând cuvintelor lui Valaam, păzeam să vie răsăritul unei stele luminoasă şi curată; şi deci văzându-o arătată de curând neobişnuită îndreptându-ne de ea, nu ne-am lenevit a face călătoria. Dar cine este acesta; pre care îl ţii în braţele tale ca pre un prunc? Cum te-ai învrednicit să slujeşti la o taină ca aceasta, cinstită prea sfinţită? Prin care lumea a aflat mare milă.

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Voiu spune vouă, cari mă întrebaţi cele mai pre sus de cuvânt şi de tot cugetul, a zis Fecioara către maghi: Pre voi vă văz că aţi venit din porunca Pruncului meu. Nouă şi minunate, precum vedeţi, sunt lucrurile; că cel ce se înţelege împreună cu Tatăl fără de ani de bună voie s'a îmbrăcat cu sărăcia mea, ca să îmbogăţească pre cei ce au sărăcit din neascultare, şi au pierdut petrecerea din raiu, cea dumnezeească. Insuş acesta este cel ce dărueşte mare milă.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Văzând cea cu totul fără

prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'însa ţiindu-l pre mâini, sărutându-l adese şi fiind plină de bucurie, grăià către el: Dumnezeule prea înalte Impărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, şi nu pot înţelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încape în lăuntru o peşteră foarte mică, şi aceasta străină? Născându-te şi nestricându-mi fecioria, păzind pântecele ca mai 'nainte de naştere, şi dând lumii mare milă.

Troparul Muceniţei, glas al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, Anisia...

Slavă, al Cuvioasei; glas al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Caută la sfârşitul cărţii.

Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului şi al Muceniţei, Slavă al Cuvioasei.**

Şi acum, iarăşi al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pre Inţelepciunea şi Mintea cea mai 'nainte de veci, pre Fiul cel ce este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, carele a voit în vremile cele mai de pre urmă a se naşte din Fecioară pentru noi ca să mântuiască lumea din suferinţa răutăţei vrăjmaşului, să-l lăudăm strigând: Slavă Naşterei lui celei dupre trup, slavă bunei voinţe a lui, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin Naşterea sa.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mieluşelul lui Dumnezeu, mântuire dând lumii. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieşit din Fecioară fără sământă; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, Şi acum, glas al 3-lea.

Podobie: De frumseţea fecioarei tale...

Minune prea slavită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peşteră să se nască trupeşte din Fecioară pentru noi. Maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, păstorii cu îngerii l-au docsologhit; cu carii şi noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

După Psalmul 50:

CANOANELE.

Al praznicului cel al doilea, cu irmosul de 6 şi ale Sfintelor două canoane pe 8.

CANONUL sfintei Anisiei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, irmos:

Adâncul mărei Roşie...

Trimite-mi lumină, mie celui ce laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea lăudată, ceeace stai înaintea Tatălui luminilor, gonind cu bucurie cu rugăciunile viforul greşelilor mele.

Cu sihăstria ogorându-ţi arătura cea sufletească, lucrezi spicul muceniei, păstrându-l în jitniţele celui ce a suflat putere întru tine, fecioară Muceniţă, vrednică de minune.

Cu mâna ta cea bogată împărţind averea cea vremelnică, ai dobândit viaţă de bogăţie, carea nici cum nu se strică, şi avuţie nepieritoare şi slavă cerească Muceniţă.

A Născătoarei:

Din tine cea neispitită de nuntă, astăzi se naşte cu trup Făcătorul a toată lumea, asemenea ca noi, şi se înfaşă în scutece, cel ce a înfăşurat marea cu negură, Maică pururea Fecioară.

Alt CANON al sfintei Melaniei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Fiind înnegrit de negreala patimilor, luminându-mă, curăţeşte-mă inbitorule de oameni, cu rugăciunile cele dătătoare de lumină ale cuvioasei Melaniei, şi vrând să o laud, dărueşte-mi mie cuvânt.

Cu ferbinţeală ai urmat celui ce pentru tine a răbdat răstignirea cea de bună voie, purtând prea fericită pe umărul tău Crucea ta cu dragoste şi ai păzit îndreptările lui.

De dragostea părinţilor şi de dulceaţa trupului cu totul te-ai lepădat, îndrăgind numai frumseţea cea nepieritoare a lui Hristos, de carele doresc toţi a se împărtăşi Cuvântului, de Dumnezeu înţeleptită.

Slavă

Lepădând lanţul vieţuirii celei trupeşti, ai plecat pre soţul tău a purtà pre grumazi jugul cel dumnezeesc împreună cu tine, şi a umblà pre calea care duce la locaşurile cele fără materie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel bogat a sărăcit, îmbogăţindu-mă cu Dumnezeirea, pre mine carele rău am sără-

cit pentru neînfrânarea cea dintâiu, şi cel fără de început iată că a luat începere, născându-se acum din Fecioară curată.

Peasna 3-a, Irmos:

Veseleşte-se de tine Biserica ta...

Iubindu-ţi Făcătorul frumseţea sufletului, te-a logodit pre tine luişi mireasă, frumoasă şi fără prihană Muceniţă.

Iubind patima celui fără de patimă, carele pentru noi s'a omorît cu moartea, cinstită Muceniţă mori cu moarte mucenicească.

Ca o junghiere duhovnicească şi ca o jertfă curată desăvârşit s'a adus ţie Dumnezeule ceea ce a iubit Crucea ta.

A Născătoarei:

Loc te-ai făcut încăput Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l pre el cu trup, ceea ce eşti plină de Dar, şi cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Depărtându-te de dorirea celor de jos, toată dorirea voinţei tale, cu bună credinţă, o ai tins numai către cele stătătoare şi veşnice, mărită.

Şi grăind şi tăcând, te-ai arătat învăţătoare celor neîntăriţi, pildă şi întărire sihastrilor; pentru aceea te lăudăm pre tine, prea mărită Melanie.

Slavă:

Cu necontenirea rugăciunilor ţi-ai îndreptat simţirile cu razele Duhului, şi cu totul te-ai făcut în chip de lumină, râvnind viaţa cea fără materie, fiind în trup Melanie.

Şi acum, a Născătoarei.

Cela ce îmbracă Cerul cu nori, de a sa voe se înfaşă ca un prunc pre mâinile Fecioarei, vrând să mă răpească din mâna luptătorului.

Irmosul: gl. 4

Nu întru înţelepciune şi în „putere şi în bogăţie ne „lăudăm, ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostatică „Hristoase; că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni."

Condacul sfintei Melaniei, glas al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Luminându-ţi-se sufletul cu luminările celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit întru bunătăţi, ceea ce eşti pururea lăudată; că risipind avuţia ceeace se strică în pământ, ai dobândit avuţia cea cerească, şi în sihăstrie ai

strălucit luminat. Pentru aceea cu dragoste te cinstim pre tine Melanie.

ICOS.

Fugind de cele veselitoare ale lumii, ai risipit bogăţiile de zeci de mii de aur, puindu-le în mâinile săracilor cu bună credinţă, şi dumnezeeştile locuri încunjurând, tuturor toate ai fost, petrecând viaţă întocmai cu îngerii; tuturor împărţind untuldelemn al facerei de bine, ţi-ai luminat sufleteasca candelă şi intrând cu Hristos, te desfătezi întru dumnezeeasca cămară a împărăţiei lui. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste Melanie.

Sedealna sfintei muceniţe, glas al 4-lea.
Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Preste patimile trupului împărăţind, ai împărăţit prin suferinţi făcătoare de viaţă, văpsindu-ţi din sângele tău prin buna credinţă haină nestricată cinstită Anisie. Drept aceea te-ai arătat mireasă fără de prihană Impăratului tuturor. Scapă dar de necazuri, pre cei ce săvârşim cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuvioasei, glas al 4-lea
Podobie: Degrab ne intimpină...

Dumnezeeştile porunci săvârşind, cu dragoste risipind, ai împărţit mulţimea aurului la săraci, şi ridicând pe umere Crucea ta Melanie, ai mers împreună cu bărbatul tău cu credinţă, după Hristos Dumnezeul nostru carele s'a născut cu trup.

Şi acum, a praznicului, glas acelaşi.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Veniţi să vedem credincioşii unde s'a născut Hristos; să vedem drept aceea, unde merge steaua cu maghii împăraţii dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii flueră cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peşteră, din Fecioara şi de Dtumnezeu Născătoarea în Vileemul Iudeei.

Peasna 4-a Irmos:
Ridicat pre Cruce văzându-te..

Urmând urmelor tale celor purtătoare de viaţă, roaba ta Stăpâne Hristoase, se răneşte cu suliţa în coaste, şi de sabia carea se învârteşte, trece nevătămată, lăudându-te pre tine Stăpâne Hristoase.

Strălucind cu razele muceniciei, şi încununându-te cu cununa nestricăciunei, stai bucurându-te înaintea lui Hristos Mirelui tău, muceniţă Anisie prea lăudată.

Cu împrotivirile cele muceniceşti răsturnând, ai surpat pre cel ce a îndrăznit cu în-

şelăciune la călcâiul Evei cea dintâi, arătându-l neputincios, şi bucurându-te, strigai: Slavă puterei tale Doamne!

A Născătoarei:

Cela ce a zidit fiinţele cele fără materie, astăzi se naşte cu trup ca un om din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă puterei tale Doamne!

Alt Canon Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Cu înfrânarea omorându-ţi poftele trupului, ai avut locuind întru tine însăş Viaţa tuturor prea cinstită; către carele mutându-te de pre pământ, te-ai sălăşluit, îndulcindu-te de împărăţia cerurilor.

Mulţimea aurului tău ai împărţit săracilor, şi l-ai pus în vistieriile care nici odinioară nu se învechesc, ci-ţi păstrează starea prea deplin în veci.

Slavă:

Averea milostivirii tale s'a făcut ca un rîu, pururea pomenită, adăpând inimile săracilor, spălând întinăciunea mizeriei, şi pricinuindu-ţi în ceruri bogăţie nerisipită, care nu se deşartă.

Şi acum, a Născătoarei:

Supuindu-mă pornirilor patimilor ca un necuvântător, fiind cuvântător m'am asemănat cu animalele. Ci tu ceeace ai născut pre Cuvântul cel veşnic, nu mă trece pre mine carele totdeauna pătimesc.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pre tine Doamne ştiindu-te muceniţa ta izvor de mântuire, a băut paharul muceniei cu inimă neîndoită.

O mieluşa a lui Hristos! O jertfă bine primită de Dumnezeu, pentru carele ai pătimit! Roagă-te să ne mântuim noi.

Lumină mai luminată te-ai făcut apropiindu-te de lumina cea mare, şi luminezi pre cei ce prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină Anisie.

A Născătoarei:

Curgerea stricăciunei a încetat, că Fecioara a născut mai pre sus dn fire pre cel ce a scos din stricăciune firea oamenilor, cea stricată.

Alt Canon Irmos:

Necredincioşii nu vor vedea...

Chipurile patimilor celor urâte până la sfârşit ştergându-le dela suflet, Curată, ai zugrăvit în el chipurile postirei, curăţia şi dragostea nefăţarnică.

Cs o oglindă luminoasă fiind

cinstită, ai priimit feluri de daruri luminate ale Duhului lui Dumnezeu, mărită, şi pre credincioşi i-ai luminat cu lumina vieţii tale.

Slavă:

Cu postirea stingând pârjolul patimilor, ai aprins făclia sufletului, carea te luminează în toată viaţa şi goneşte întunerecile dracilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioara a născut pe Dumnezeu Emmanuil în peştera Vitleemului, pre acela carele a deschis Edemul, care-mi erà închis de demult pentru neoprirea mâncărei, prin înşelăciunea şarpelui.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas:

Luând cuget bărbătesc în trup femeesc, ai ieşit muceniţă către lupta vrăjmaşilor celor fără de trup, şi i-ai omorît cu sabia răbdărei.

Cu vărsarea sângelui ai uscat marea relei credinţe, iară Biserica lui Hristos o ai adăpat cinstită Anisie fecioară, lauda pătimitorilor.

Neînnecată şi neudată ai trecut furtuna nevoinţelor, ocărmuindu-te de mâna celui ce toate le-a făcut cu cuvântul, şi ai ajuns fecioară la limanul mântuirei.

A Născătoarei:

Cel ce a zidit dupre chipul său pre om, pentru multa milostivire îl zideşte din nou din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin.

Alt Canon Irmos, acelaşi.

Cu scânteile dragostei tale celei fierbinte către Domnul, s'au ars toate săgeţile cele arzătoare ale păcatelor, şi răutatea dracilor s'a pierdut până în sfârşit.

Slavă:

Gândul tău cu unirea cea către cel mai bun îndumnezeindu-se s'a despărţit de dragostea trupului cu voia Atotţiitorului; pentru aceea ai purtat toate ostenelele sihăstriei..

Şi acum, a Născătoarei:

Indumnezeeşte-mă, Domnul născându-se din Fecioară, se înfaşă dând dezlegare păcatelor mele, şi încape în peşteră cel neîncăput în toate.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele

„cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

Condacul şi ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 30 de zile, pomeinrea sfintei muceniţe Anisia din Tesalonic.

Stih: In coasta dreaptă de moarte împungând
Pre Anisia, odrasla coastei lui Adam fiind,
Suliţa a împuns pre Anisia,
In coastă în ziua a treizecea.

Aceasta a fost în zilele împăratului Maximian, din Tesalonic, având părinţi credincioşi şi bogaţi, cari săvârşindu-se, ea însăşi se află şi cu vieaţa şi cu fapta plăcută lui Dumnezeu, care mergând la biserică dupre obiceiu, oarecarele ostaş închinător de idoli, o apucă de o trăgeà la capişte, şi silind-o ca să jertfească dracilor, ea mărturisi pre Hristos. Ostaşul acela pornindu-se cu mânie, (căci îl scuipase în obraz sfânta muceniţă), scoase sabia şi o înfipse în coastele ei, şi aşà fericita muceniţa îşi priimì fericitul sfârşit.

Intru această zi pomenirea cuvioasei Teodorei celei din Chesaria.

Stih: De legătura trupului Teodora s'a dezlegat,
De care şi mai 'nainte a se dezlegà a dorit.

Aceastà cuvioasă s'a nevoit în monastirea sfintei Annei, ce se zice Righidion; şi era pre vremea împărăţiei lui Leon, tatăl lui Constantin Copronim, fiind de neam strălucit şi slăvit; având tată cu numele Teofil, patriciu cu dregătoria, iară maică-sa Teodora. Această Teodoră întru mulţi ani tânguindu-şi sterpiciunea sa, şi rugând pre Dumnezeu şi pre prea curata de Dumnezeu Născătoarea, ca să-i dăruiască fii, a auzit Dumnezeu rugăciunea ei şi i-a dat darul ce cerea prin mijlocirea sfintei şi cinstitei Annei, maicei Născătoarei de Dumnezeu. Deci născându-se prunca şi ajungând le măsura vârstei, s'a adus la Biserica sfintei Annei, şi a fost priimită în monastire ca un dumnezeesc dar, şi dupăce cu blagocestie s'a rânduit de către stareţa, s'a învăţat şi sfinţitele Scripturi. Iară cinstita tânără bine vieţuind, n'a suferit vicleanul diavol a se vedea de dânsa călcat, ci a îndemnat pre luptătorul de Dumnezeu Leon împăratul, să o ia femee lui Christofor fiului său, pre carele îl proclamase Cesar. Şi cu silă şi tiranie, smulgându-o din monastire o a silit a merge la Constantinopol. Şi adusă fiind, s'a săvârşit cele pentru nuntă şi cămara acesteia s'a gătit; şi scopul lui Leon acesta erà. Iară Dumnezeu carele oarecând a îngrozit pre eghipteanul cel ce turbase împrotiva Sarei, şi a biruit pre Tiridat, pentru Ripisimia, acesta şi pre aceasta neîntinată, o păzeşte de împărtăşire şi de amestecare cu logodnicul. Căci nenădăjduit Sciţii ostăşindu-se în părţile apusului, cu grăbire fu trimis mirele, ca să se împrotivească barbarilor, carele şi la cea întâi lovire, a fost dat morţei. Atuncea luând deplin încredinţare, nestricata mieluşa Teodora şi pre taină despre toţi cei din palat luând aur şi argint, mărgăritare şi haine scumpe, şi intrând în corabie, s'a întors la monastire bucurându-se şi mulţumind Dumnezeului a toate. Iară după ce s'a vestit cea pentru ea, viind al doilea fiu al celui cu numele de fiară Leon, şi aflându-o tunsă şi cu haină zdrenţuroasă îmbrăcată, pronia lui Dumnezeu ajutând o a lăsat. Şi luând desăvârşit voie şi libertate, atâta de mult şi-a omorât trupul, în cât i se vedeà şi încheieturile oaselor sale. Şi hrana ei era o unţie de pâine şi aceasta îi erà pe două sau trei zile, şi alt nimic. Iară haină avea una, ce erà de lână. Iară patul ei deasupra erà acoperit cu o treanţă de lână, subt care erau aşternute pietri, şi aşa îşi săvârşà chinuitul ei somn. Adese ori însă şi nopţi întregi petrecea fară somn. Nu s'a îndestulat numai cu luptele acestea, ci şi înfăşurându-şi trupul ei cu lanţuri de fier. Aşa nevoindu-se întru toate faptele bune, cu toată fapta şi cugetul, întru mulţi ani, s'a mutat către vieaţa cea neîmbătrânită şi fericită.

Intru această zi, pomenirea sfântului martir Fileter.

Stih: Fileter după legea nevoitorilor a pătimit,
Deşi din viaţă nu ca un nevoitor s'a pristăvit.

Viind odinioară împăratul Diocliţian la Nicomidia, în anii două sute opt-

de vindecări, care înneacă supărarea patimilor, ale celor ce te cinstesc pre tine Melanie.

Şi acum, a Născătoarei:

Lână te-a numit David Preacurată, ca una ce ai priimit ploaia cea cerească, care usucă pâraele nelegiuirei, şi adapă cugetele credincioşilor cele înţelenite în păcate.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Săracilor şi văduvelor, lipsiţilor şi tuturor celor ce au trebuinţă, ai împărţit averea, iubind poruncile cele nestrămutate ale Atotţiitorului, şi căutând să afli cinstitul pahar al muceniei, bându-l ai încetat a mai dori cinstită fecioară.

Ca o zestre ai adus lui Hristos postirea, lacrămile, omorârea patimilor, vărsarea sângelui, şi împungerea coastei. Pentru aceea şi el ţi-a dat cunună care nu se învecheşte, şi cămara ce nu se strică, şi mărire nemuritoare.

Dimpreună cu îngerii locueşti în lumină, cu cetele fecioarelor şi cu adunările mucenicilor împreună prăznueşti, văzând faţa Mirelui tău, şi împărtăşindu-te de mărirea cea luminată, strigi bucurându-te: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

A Născătoarei:

Iată acum a lipsit domn şi povăţuitor din neamul Iudei; că tu cea fără prihană ai născut pre cel mai 'nainte proorocit, pre Hristos aşteptarea neamurilor, căruia cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi..

Săvârşindu-ţi inima şi trupul locaş Treimei celei mai pre sus de Dumnezeire, ai zidit case dumnezeeşti, vrednice de laudă în care ai adunat cete de fecioare şi coruri şi ai întrunit adunări, care cu un glas laudă şi slavoslovesc pre Hristos în veci.

Strălucind cu înţelepciunea, cu bărbăţia, cu curăţia şi cu dumnezeeasca dreptate, ai avut umilinţa ceea ce duce la înălţime, care te-a înălţat pre tine către Cer şi prin care ai surpat pre şarpele cel mult lăudăros, Cuvioasă. Pentru aceea te cinstim ca pre o adevărată purtătoare de biruinţă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu milostenia ai câştigat milă că risipind ai dat celor lipsiţi; dreptatea ta rămâne în veci, şi dobânda cea de la dânsa rămâne neînvechită, cuvioasă

Melanie purtătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta te cinstim ca pre o adevărată purtătoare de biruinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Intreitele valuri ale patimilor mă turbură, adâncimea deznădăjduirei mă înneacă; mântueşte-mă Maică ceeace eşti fără prihană, care ai purtat în pântece pre Mântuitorul Domnul, cel ce s'a născut ca un prunc în iesle; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul.
Să lăudăm bine să cuvântăm

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, Naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit; atuncea fiind închipuită, iară acum lucrată; pre toată lumea ridică să-ţi cântecie: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru „toţi vecii".

Peasna 9-a, Irmos.

Hristos piatra cea netăiată...

Cei ce dau închinăciune pietrelor, iar nu Ziditorului, nesuferind a te vedeà plecată lui Dumnezeu, mărită, te-a tăiat cu sabia, logodindu-ţi prin moarte dumnezeeasca nemurire.

Cetatea Tesalonichenilor se laudă cu scutecile şi cu nevoinţele Muceniţă, iară Biserica cea de sus a celor întâi născuţi, are pre dumnezeescul tău Duh, veselindu-se cu drepţii.

Tămâe şi aur şi smirnă, au adus filozofii cu credinţă celui ce s'a născut în Vitleem; iară nevoinţa Anisiei a adus chinuirea cea prin sânge, rugându-se lui pentru noi.

A Născătoarei:

Toiag ai odrăslit din rădăcina lui Iesseiu Născătoare de Dumnezeu, născându-ne nouă astăzi floarea Dumnezeeirei, pre Hristos Preacurată, pre cela ce ca un Dumnezeu este neîncăput, iară acum ca pre un prunc înfăşat cu scutece, îl slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu adevărat la înălţimea desăvârşirei celei curate te-ai suit fericită Melanie, şi ai ajuns cetele celor fără materie, câştigându-ţi dorirea cea adevărată, unde te veseleşti de izvorul bunătăţilor; pentru aceea toţi te fericim.

Impreună cu cetele sihastrilor te veseleşti, carii s'au postit, şi patimile ş'au omorît; şi vezi frumuseţea lui Dumnezeu, cu faţă luminată care mai 'nainte

o aveai curată, prin curăţia minţei, Melanie pururea lăudată.

Slavă:

Umblând pe cărarea cea strâmtă, ai ajuns la lăţimea cea desfătată a raiului, unde este bucuria celor ce prăznuesc, unde este lemnul vieţii; neîncetat adu-ţi aminte de noi cari săvârşim praznicul adormirei tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Cela ce se poartă minunat pe umerile Heruvimilor, acum şade în braţe de Fecioară curată, şi cu scutece se înfaşă, dezlegând legăturile răutăţilor noastre, şi ca un prunc cu lapte se hrăneşte, cela ce hrăneşte toată suflarea.

Irmosul:

Eva adecă prin boala ne„ascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla care ai purtat în pân„tece, lumei binecuvântarea „ai înflorit. Pentru aceasta toţi „te slăvim".

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi glas...

Sicriul moaştelor tale, izvorăşte mir de bun miros, vindecând boalele oamenilor fecioară muceniţă mărită Anisie. Pentru aceea prăznuind pomenirea ta cea purtătoare de lumină, te rugăm: Roagă-te lui Hristos pentru cei ce te laudă.

Slavă, a Cuvioasei, asemenea:

Melanie pururea pomenită, lauda călugăriţelor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, curăţeşte-mă luminându-mă pre mine, carele despre amândouă părţile m'am negrit cu negreala patimilor; ca să te cinstesc luminat, şi să prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Şi acum, a praznicului asemenea:

Dumnezeu cel ce a fost pururea mai 'nainte de începere şi este împreună cu Tatăl, acum din Duhul sfânt se naşte negrăit din tine Fecioară, în Vitleem, în dumnezeeasca peşteră, şi înfăşându-se este culcat în ieslea celor necuvântătoare, dezlegând legăturile greşelilor mele.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie: Ingereştile puteri mergeţi înainte...

O ce taine mai pre sus de minte şi negrăite! Cum cel neîncăput înfăşându-se în scutece este culcat în ieslea celor necuvântătoare, ca un prunc! mântuind pre toţi de necuvântare, şi suindu-ne la ceruri, pre noi cari strigăm lui: Bine

ostaşi ai săi. Deci suindu-se puţin, a văzut pre fericitul Euviot că se pogoră către ei. Pentru aceea heritisindu-se unul pre altul şi de bucurie multă umplându-se, s'au suit toţi împreună la chilia sfântului Euviot, şi acolo ei zabovindu-se şapte zile, a adormit fericitul Fileter somnul cel dulce şi dorit şi s'a mutat către doritul său Hristos, dându-şi sufletul său în mâinile lui, pre carele l'a îngropat sfântul Euviot la chilia sa. Asemenea şi comitul şi cei şase ostaşi ai săi, au adormit şi aceştia după unsprezece zile a mergerei lor acolo, şi s'au îngropat şi aceştia lângă mormântul sfântului Fileter, iară cele pentru sfântul Euviot, s'au scris mai 'nainte în optsprezece zile ale acestei luni.

Intru această zi, sfinţii cei ce prin sfântul Fileter au crezut în Hristos, comitul şi cu dânsul şase ostaşi cu pace s'au săvârşit.

Stih: Pre calea ce le au stătut înainte spre bun sfârşit.
Cei şapte pre aceasta în ceruri au sosit.

Intru această zi prea cuviosul Leon arhimandritul, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Hristoase, Leon din viaţa aceasta curgătoare mutându-se,
Te vedea pre tine puiu de leu din Iuda, bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Casa cea de gând Muceniţă, fiind întărită pe mărturisirea lui Hristos, pornindu-se pâraele muceniei, nici cum nu o au mişcat, ci strigai: Dumnezeule bine eşti cuvântat!

Ştiind pre Soarele dreptăţei Muceniţă, nu ai vrut să jertfeşti soarelui dupre porunca răului credincios tiran; ci cântai: Dumnezeul nostru bine eşti cuvântat.

Din sfinţite sângiurile tale văpsindu-ţi ţie haină mohorâtă, ţi s'a încununat capul cu cunună de biruinţă Muceniţă; şi acum stai înaintea lui Dumnezeu, Impăratul cel nemuritor, veselindu-te.

A Născătoarei:

Cela ce înfăşură Cerul cu nori, şi pământul cu negură, născându-se din pântecele tău cu scutece se înfaşă şi se culcă în iesle, Maică a lui Dumnezeu fără prihană, mântuind din supărarea greşelilor pre cei ce te ştiu pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş:

Dimpreună cu bărbatul tău purtând jugul lui Hristos, purtătoare de Dumnezeu v'aţi ogorît sufletele cu plugul rugăciunile voastre, şi arătura bunătăţilor lucrându-o, vă îndulciţi de mărirea cea de sus în veci.

Ca maslinul sădindu-te în casa lui Dumnezeu, dupre cum zice psalmistul, cu untuldelemn al ostenelelor tale, ungi tăinuit inimile şi feţele celor ce cu credinţă laudă suferinţele tale Cuvioasă.

Slavă:

Cu roua postirei stingând cuptorul patimilor, a izvorît cu ploaia rugăciunilor tale noianuri

zeci şi şase, i s'a făcut lui cunoscut de oarecari Elini, pentru un creştin cu numele Fileter; iară împăratul a trimis îndată şi l-a adus înaintea sa, şi văzându-l pre el, s'a înspăimântat numai din singură vederea, căci erà sfântul mare cu trupul şi frumos. Iară perii capului şi a barbei sale erau luminaţi şi străluceau mai mult decât aurul; deci din spaima sa, Dumnezeu, şi nu om l-a numit pre el Diocliţian. Şi a zis către dânsul: Spune nouă, de unde eşti, cum îţi este numele, şi care-i meşteşugul tău? Iară sfântul a răspuns: In cetatea aceasta a Nicomidiei sunt născut şi crescut, şi sunt fiu de eparh, sunt şi creştin cu credinţa; iară numele îmi este Fileter.

Atuncea împăratul chemând pre sfântul pre nume, îl măguleà căutând să-l despartă de credinţa lui Hristos; şi încă a început să şi vorbească cuvinte hulitoare împotriva Domnului nostru Iisus Hristos. Iară sfântul auzindu-le, îndată ş'a ridicat ochii săi spre Cer, şi a zis: Ingrădească-se gura aceea care vorbeşte hule împotriva Hristosului meu! Şi o minune! Indată cu cuvântul, s'a făcut un atât de înfricoşat tunet şi cutremur, în cât împăratul cu toţi cei ce erau împreună cu el s'au înspăimântat. Apoi dupre porunca tiranului, s'a aprins un cuptor cu foc, şi întru acela a fost aruncat nevoitorul lui Hristos; întru carele făcând rugăciune sfântul, a împrăştiat focul cuptorului, şi cu totul l-a stins, din care cuptor a eşit nevătămat. Această minune văzându-o împăratul, s'a cucerit de sfântul, de frumseţea lui, şi de strălucirea neamului său iară mai mult de minunea mai sus zisă. Deci l-a lăsat să trăiască slobod unde va vrea.

Iară când împreună cu Diocliţian au împărăţit ginerile său Maximian, în anii două sute optzeci şi opt, a fost pârît sfântul către el. Şi din poruncă aducându-se înaintea lui, a mărturisit pre Hristos Dumnezeu adevărat, şi făcător a toate. Deci mai întâiu a fost bătut cu toege atât de tare, în cât ostaşii cei ce-l băteau, au obosit şi au căzut pre pământ morţi pre jumătate. Iară mărturisitorul adevărului, întărit fiind de Hristos, atât de vitejeşte stă, în cât se păreà ca pătimeşte în trup strein şi nu al său. După aceea spânzurându-l din poruncă, a fost sfâşiat atât de tare, în cât muncitorii ce-l sfâşiau au obosit şi au căzut pre pământ. După acestea a fost dat fiarelor spre mâncare, iară fiarele o minune! se tăvăleau la picioarele sale ca nişte oi blânde. Apoi a fost adus la capişte ca să se închine idolilor, dar el prin rugăciunea sa i-a zdrobit pre ei. In sfârşit a hotărît împăratul ca să-i taie capul, şi îndatăşi s'a uscat mâna gelatului ce erà să-i tae capul. Deci luând alt gelat sabia, şi ridicându-o ca să-l loveassă, asemenea a pătimit şi acela.

Deci a fost aruncat sfântul la închisoare şi iarăşi de acolo s'a adus spre cercetare. Şi fiindcă sfântul a arătat vederat că cu cercarea muncilor nici odată nu se va lepădà de Hristos, pentru aceasta a fost legat cu lanţuri şi a fost surghiunit la Priconison (care acum se numeşte Marmara). Deci purtându-se cu lanţurile făceà pre cale nu puţine minuni: izgonind draci, leproşi curăţind, tot felul de boale vindecând, idolii cu singur cuvântul surpându-i şi în ţărână şi apă prefăcându-i. Apoi ducându-se la Nicheea legat, îndată ce numai s'a atins de o vestită capişte idolească, au căzut toţi idolii pre pământ şi s'au zdroibit. Deci prin asemenea minuni mulţi au crezut în Hristos, împreună cu cari erà şi comitul cetăţii şi şase ostaşi ai săi.

Deci dar ajungând sfântul la părţile Sigrianei, care se află la Midia, multe minuni a făcut şi acolo. Iară cei ce se aflau acolo, au înştiinţat pre sfântul că, acolo lângă ei se află un om creştin, Euviot cu numele, carele a suferit adică feluri de pedepse şi de munci, dela boerul pentru credinţa lui Hristos, însă a fost păzit nevătămat şi nebiruit ca un diamant şi a făcut înfricoşate şi mari minuni. Deci acestea auzindule sfântul Fileter, a voit să vază pre Euviot, pentru aceasta îngerul Domnului, a mers la Euviot, şi a zis lui: Ieşi puţin din chilia ta, şi du-te la cutare loc, ca să întâmpini pre sfântul Fileter cel împreună cu tine mucenic. Deci Euviot a ieşit din chilia sa, şi se pogorî de pe muntele Sigrianiei. Iară sfântul Fileter, povăţuit fiind de un om de loc calea ce mergeà la chilia sfântului Euviot, se sueà pe acelaş munte al Sigrianiei împreună cu comitul ce crezuse şi cu cei şase

cuvântat eşti Dumnezeul nostru cela ce te-ai născut, slavă ţie!

De două ori.

Pre Emmanuil carele s'a născut în peşteră, steaua l'a vestit de sus filozofilor, fiind el Soare al dreptăţei necuprins, şi în iesle cuprins, fiind îmbrăcat cu trup material; către carele strigăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul nostru cel ce te-ai născut slavă ţie.

Acum pre pământ s'a arătat prunc cela ce din Tatăl s'a născut mai 'nainte de veci. Bucură-te toată zidirea! Cerurile să se veselească, văzând pre cei amăgiţi mai 'nainte, iarăşi uniţi cu Dumnezeu şi strigând lui: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru slavă ţie.

Slavă.

Voind te-ai pogorât plecând cerurile Doamne, şi te-ai sălăşluit negrăit în pântece fecioresc, şi prunc te-ai cunoscut născându-te în peşteră, şi te-ai amestecat cu oamenii, arătând calea aleasă celor ce strigă ţie: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru slavă ţie!

Şi acum, asemenea:

Nestricată, curată, cunoscându-se pre sineşi Fecioara după minunata şi netâlcuita ei naştere, strigă: Necuprinsule de cuvânt Doamne! Prunc înfăşat te ţin pre tine, şi te slavoslovesc împreună cu păstorii, strigând cu credinţă: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie!

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas al 6-lea.

Podobie: Ingereştile puteri...

Cu toiag de fier te vei păstorì jidove, ca un neascultător şi protivnic proorocilor, că Fiului carele s'a născut îi dă Tatăl în moştenire neamurile şi stăpânirea a tot pământul; iară pre tine te va lepădà vărsătorule de sânge, că nu te pleci a strigà: Impăratul lui Israil Hristos a venit.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, şezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmaşii tăi aşternut picioarelor tale...

Strigă o Davide, strămoşule şi prooroace, pre cine numeşti Stea luminoasă, care a strălucit înaintea luceafărului? Pre cel ce s'a născut mai presus de fire din Fecioară, căruia strigăm popoarele întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ţie!

Stih: Din pântece mai 'nainte de luceafăr team născut.

Grăeşte de faţă o Isaie: Iată

o Fecioară va luà în pântece fără de bărbat, şi va naşte fără de sământă pre Ziditorul şi Stăpânul tuturor veacurilor. Căruia strigăm întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu, cântând luminat: Binecuvântat eşti cel ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeul nostru slavă ţie!

Slavă, Şi acum, glas al 5-lea:

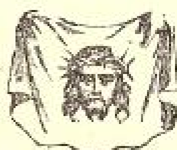
Văzându-te toată zidirea că te-ai născut cu trup în Vitleem, pre tine lucrătorul şi ziditorul tuturor, se înnoeşte iarăş şi se zideşte din nou. Soarele şi-a întins lumina, şi pământul se veseleşte, şi filozofii împăraţii dela Persida, din stea pricepându-se; păstorii spăimântându-se foarte, se miră, şi se închină lui Dumnezeu, dimpreună cu ceeace l-a născut cu trup; o minune! Hrănitorul se hrăneşte din Maică prea curată, pentru mântuirea şi zidirea lumii.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 8-a, pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melaniei Romana.

Slujba ei s'a pus mai 'nainte în 30 de zile, pentrucă aicea în 31 de zile, odovăindu-se praznicul Naşterei lui Hristos, se cântă toată slujba a însuş praznicului, afară de Vohod şi de Parimii. Iară după a 6 Peasnă punem şi Sinaxarul sfintei Melaniei.

Intru această lună, 31 de zile, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melanie Romana.

Stih: Nu cu mână materialnică şi cerneală Melanie,
Ci Dumnezeu, de şi ai murit, între cei vii te scrie.
In treizeci şi una cu adevărat,
Melania din lume a zburat.

Aceasta a fost pe vremea împărăţiei lui Onorie, de neam slăvit şi luminat, care a iubit pre Domnul Hristos din tot sufletul ei, şi a vrut să-şi păzească fecioria, iară părinţii ei, şi fără voia ei o au măritat-o, şi s'a făcut maică a doi copii; apoi murindu-i şi părinţii, şi copiii, şi ea părăsind cetatea, se află într'un locuşor afară din cetate, şi priimeà străinii ce mergeà acolo, şi căută pre cei ce erau la închisori şi la urgii. După aceea vânzându-şi toate averile şi moşiile, şi tot ce a avut, cari erau multe, a strâns aur miriade, adică o sută douăzeci de mii de galbeni, care îi cheltuì pe la mânăstiri şi pe la biserici, şi mâncà în două zile odată, de aci a cincia zi, apoi numai sâmbătă şi Duminică gusta hrană, şi scrià foarte iscusit şi cu meşteşug. Deci aflându-se şapte ani în Africa, şi uşurându-se de cea multă avuţie ce aveà, se duse la Alexandria, şi de acolo la Ierusalim, unde închizându-se întru o chilie, şi strângând nouăzece de fecioare, le ţineà în cheltuiala ei, de toate câte le trebuià. După acea cuprinzându-se de durerea coastelor, se bolnăvì foarte rău, şi chemând pre Teofil episcopul Eleterupolei, şi priimind dela dânsul dumnezeeasca împărtăşire, şi şezând surorile, le zise cuvântul cel de apoi: «Precum Domnului i s'a părut, aşà a şi făcut„, şi îndată şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zotic, hrănitorul de săraci.

Stih : Pre Zotic mulari sirepi târându-l aleargă săltând,

Incepând calea dela pământ, și in ceruri săvârșind.

Acesta era din Roma cea veche, de neam cinstit și luminat, și pedepsindu-se din copilărie cu tot felul de învățătura înțelepciunii, și fiindcă erà om cu minte, se mută de acolo, și se duse la Constantinopol, cu voea și cu porunca celui dintru împărați marelui împărat Constantin, și se cinstì de către acela cu vrednicia maghistrianului, viind împreună cu dânsul și alți oarecari boeri dela Roma la Constantinopol, adica cel ce era preste arme maghistrian, și Pavlin nepotul acestuia. Pe lângă aceștia și Olimvrie și Viros, Sevir si Marian, Antim, Urvichie, Isidor, Calistrat, Florentie, Euvul, Sampson, și Studie, și minunatul acesta Zotic, cu acăror nume se răspunde și până astăzi cinstitelor locașuri.

Și se povestește că întru acea vreme a intrat boala cea mare în Constantinopol, și cum împăratul a dat poruncă, să se arunce în mare, cel ce va cadeà într'acea boală, care moarte neputând vedeà sau a auzi cinstitul acesta om, și arzându-se de dragoste ce aveà către Dumnezeu, merse la împăratul, și zise: Să dea împăratul slugii sale aur mult, și voiu cumpără mărgăritare și pietre scumpe luminoase, întru slava și cinstea împărăției sale, că foarte sunt eu cunoscător de acestea; și îndată porunci împăratul să se facă aceasta. Iară el ca un iubitor de Dumnezeu, și iscusită slugă ce erà lui Dumnezeu, dacă luă aurul ieși afară vesel; și dând o seamă de preț, răscumpără din moartea aceea a înecării, pre cei ce se dà de către eparhul la pierzare, și-i luă de-i duse de cea parte de Vizantia, în muntele ce se chemà pe atuncea Eleon. Și făcând corturi și colibi, i-a odihnit într'însele. Această câștigată de Dumnezeu neguțătorie nu s'a ascuns de cei mulți, de vreme ce le da mult ajutor în toate zilele, că erau mulți, care făcându-se, putea să aducă mare foamete în cetate. Iară după moartea marelui și deapururea pomenitului împărat Constantin, luând toată împărăția răsăritului, fiul său Constantie nu cu blagocestie, de vreme ce erà arian, muncit-a cu multe feluri de munci pre mulți din blagocestivi, căruia îi erà urât și fericitul Zotic, căci era pravoslavnic, însă se sfià pentru dragostea sfântului Constantin tatălui său, ce avea către Sfântul. Ci aflând bună pricină, îl huleà, că prin mijlocul lui venise in cetate boala leprii. Și se întâmplă de căzu într'acea boală și fiica împăratului care o a dat tatăl său pe seama eparhului, ca să o înece în mare. Iară sfântul Zotic dând slujitorilor obișnuita plată după obiceiu, o cumpără și o puse cu ceilalți leproși.

Deci făcându-se foamete ce așteptà după lăsarea lui Dumnezeu, și viind cetatea la lipsă de bucate, împăratul cerca să afle pricina foametei, deaceia găsind vreme năpăstuitorii, și pizmașii adevărului, pârâră pre sfântul, și adeveriră că el erà pricina; căci da de prisosit hrană la cei leproși, cari erau mulțime nenumărată. Iară împăratul auzind aceasta, și contenindu-și oarece mânia, se sfià puțin de Sfântul, și se trăgeà înapoi, că doară va lua mărgăritarul și pietrele scumpe; însă fiind invitat de oamenii voitori de rău, porunci să-l prinză, iar Sfântul aflând, grăbi de intră pe ascuns în palatul împărătesc, și se ivi înaintea împăratului, și împăratul îi zise cu blândețe de fățărie: Venit-a Maghistriane corabia, care aduce mărgăritarele și pietrele cele scumpe? Cuviosul îi răspunse: A mea împărate, a venit. Pentru aceasta de-ți este voia vino cu robul tău, și o vei vedeà adevărat. Deci îndată împăratul nepuind vreme la mijloc, purcese a merge, iară fericitul Zotic alergând mai 'nainte la Eleon, porunci să iasă din colibi frații întru Hristos, împreună cu fiica împăratului, să-l întâmpine cu lumânări aprinse. Deci sosind împăratul la locul acela, și văzând pre leproși cu lumînări aprinse, mirându-se de mulțime, zise: Ce sunt aceștia? Iară el arătând cu degetul, zise: Aceștia sunt o împărate pietrele cele fără de preț, și mărgăritarii cei luminoși, care le-am cumpărat cu multă trudă; iară împăratului părându-i-se lucru de batjocură, se aprinse de mânie, și porunci de-l legară fără de nici o milă de mulari sălbateci, ca trăgându l, îngrab să-l lipsească de vieață, ru-

pându-i-se mădulările pe pietre. Deci îndată făcându-se aceasta, stând împăratul şi privind îmboldind slujitorii mularii cu bolduri, trăgeà pre sfântul cu alergătură silnică, dela deal la vale, de care i s'a risipit madulările tot bucăţi, şi i-a sărit ochii. Şi în locul ce s'a întâmplat acestea, îndată a izvorît izvor de apă curată, şi adăpătoare, care tămădueşte toată boala şi slăbiciunea, întru lauda şi slava şi cinstea iubitorului de oameni, Dumnezeu, şi slugii sale. Deci dar fiind fericitul aşà târît şi-a dat sufletul la Dumnezeu, în care loc îndată stătură şi mularii neclătiţi, măcar că-i băteau slujitorii şi-i sileau; şi nu numai aceasta, ci o prea slăvită minune! că şi cu glas omenesc, strigară auzind toţi, mustrând nemilostivirea şi cruzimea împăratului făcându-l orb şi nesimţit, şi ziseră: Aicea să se îngroape Sfântul. Acestea vazând, şi auzind împăratul, şi minunându-se se rugà lui Dumnezeu cu amare lacrămi şi suspinuri, şi cu zdrobită inimă strigând: Că din necunoştinţă a fost cele ce a făcut, şi îndată porunci de îngropară trupul Sfântului cu mare socotinţa, şi cu nespusă cinste, şi cu mare osârdie făcu casă leproşilor cu cheltueli împărăteşti, dând acolo de pomană multe sate şi venituri. Iară cinstitele moaşte ale sfântului Zotic, de atuncea până în ziua de astăzi cu Darul iubitorului de oameni Dumnezeu, nu încetează a lucrà minuni nepovestite. Şi se face soborul lui în sfânta biserică a sfântului apostol Pavel, ce este la Orfanotrofion, adecă hrănitoarea de săraci.

Intru această zi, sfântul Ghelasie, cu pace s'a săvârşit.

Stih : Ghelasie până la sfârşitul vieţii viind,
Râdeà de vieaţă, vrednică de râs fiind.

Intru această zi, sfintele zece fecioare din Nicomidia, străpungându-li-se ochii, şi strujindu-li-se coastele, s'au săvârşit.

Stih : Pentru străpungere şi strujire îndoită răsplătire cu adevărat.
Cunosc pre ceata fecioarelor cea de două ori cinci că au luat.

Intru această zi, sfânta muceniţă Olimpiodora în foc s'a săvârşit.

Stih : Olimpiodora pentru nevoinţa focului are daruri,
Laude, iară nu Olimpiecească cunună de flori.

Intru această zi, sfântul Gaie, cu pace s'a săvârşit.

Stih : Dumnezeescul Gaie multe dureri în vieaţă a suferit,
Şi acum strălucite răsplătirile durerilor a dobândit.

Intru această zi, sfânta muceniţă Nemi de sabie s'a săvârşit.

Stih : Bărbat purtător de sabie pre Nemi nu o îngrozeşte,
De ar şi muri de sabie, încă mai mult se veseleşte.

Sfântul mucenic Vusiris împuns cu bolduri de către femei s'a săvârşit.

Stih : Trupul lui Vusiris împuns ca pânza prin bolduri s'a văzut,
Prin care ţesătură nouă Domnului s'a ţesut.

Pomenirea sfântului mucenic Gaudentie.

Stih : Nu de tot luptei nevoitorilor neînvăţat,
Gaudentie de şi nu prin luptă duhul ş'a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

La Vecernie Stihirile pe 6, Stihoavna şi celelalte. La sfârşit pomenim numele sfintei Melaniei. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de trei ori şi Sedelnele praznicului. Canonul praznicului cel întâiu cu Irmosul pe 8, şi al doilea cu Irmosul pe 6. Catavasiile: *Hristos se naşte...* şi celelalte ca la însuş praznicul. La Liturghie Fericirile din Canoane, Peasna a 9, pe 8. Prochimen şi Chinonicul Naşterei. Iară Apostolul şi Evanghelia, a zilei.

A ŞTI NI SE CUVINE

Că de se va întâmpla odovania praznicului Naşterei lui Hristos Duminică.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia cea mică, Stihirile Invierei şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE:

Catisma întâia *Fericit bărbatul...*

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei 3, ale praznicului 4, glas 2: *Veniţi să ne bucurăm Domnului...* şi ale Sfinţilor trei. Slavă a sfinţilor, glas 6: *Pomenirea săvârşim...* Şi acum, a praznicului, glas 2: *August*

singur stăpânind... Vohod, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, Slavă, glas 5: *Maghii împărații Perșilor...* Și acum, glas 6: *Dănțuesc îngerii toți...* La Stihoavnă, Stihirile Invierei, Slavă, a Sfinților, glas 6: *Pomenirea Arhiereilor...* Și acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu...* de două ori, și al Sfinților odată: *Bine vestește Iosife...*

LA UTRENIE

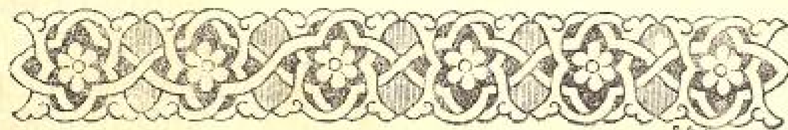
La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori. Slavă, al Sfinților, Și acum, al praznicului. După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Invierei, cu ale Născătoarei lor; Apoi: *Fericiți cei fără prihană...* cu Troparele învierei. *Soborul îngeresc...* Ipacoì al glasului și cetirea praznicului. Antifonul, Prochimenul glasului, și *Toată suflarea.* Evanghelia Invierei: *Invierea lui Hristos văzând...* După Psalm 50 Stihira Invierei. CANOANELE: al Invierei, cu Irmosul pe 4, al sfinților pe 4, și ale praznicului, amândouă Canoanele, pe 6. Catavasiile praznicului: *Hristos se naște...* După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul Sfinților și Sedealna lor; Slavă, Și acum, a praznicului După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul praznicului. La a 9 Peasnă: *Ceea ce ești mai cinstită...* Exapostilaria Invierei. Slavă a sfinților, Și acum, a praznicului. La Laudări, Stihirile învierei pe 4, și ale praznicului 4: *Veseliți-vă drepților...* cu Pripelele lor. Slavă a Sfinților, glas 8: *Sângele și focul...* Și acum *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierei numai. Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri Troparul Invierei, Slavă, al praznicului și al Sfinților pe rând. Și acum, a Născătoarei ceasului, Condacul praznicului și al Sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului întâiul Canon, Peasna 9, pe 4, și al sfinților, Peasna 6, pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, al praznicului și al Sfinților Slavă, Condacul sfinților, Și acum, al praznicului. Apostolul către Galateni: *Fraților, arăt vouă Evanghelia care s'a binevestit de mine...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară dupăce s'a dus Maghii, iată îngerul Domnului...* chinonicul: *Lăudați pre Domnul din ceruri..* și al praznicului.

VEZI: De se va întâmplà după praznicul sau ieșirea Nașterei lui Hristos sâmbătă, Vineri seara, La Doamne strigat-am: slavă, Și acum, a praznicului; iară a Născătoarei, cea dintâiu a glasului ce se întâmplă, nu zicem.

Sfârșitul lunei Decemvrie și lui Dumnezeu slavă

TROPARELE SFINŢILOR

CELE MAI DE OBŞTE DIN LUNA LUI DECEMVRIE

LA UN PROOROC

Tropar, glas al 2-lea.

A Proorocului tău Doamne (N) pomenire prăznuind, printrînsul te rugăm mântueşte sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glas al 4-lea.

Indreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smererenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINŢIT MUCENIC

Tropar, glas al 4-lea.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA O MUCENIŢĂ
Tropar, glas al 4-lea.

Mieluşaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, şi pre tine căutând mă chinuesc, şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul tău, şi pătimesc pentru tine, ca să împărăţesc întru tine, şi mor pentru tine, ca să şi viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, priimeşte-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântueşte sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR
Tropar, glas al 8-lea

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credinţe învăţătorule şi al curăţiei; al lumei luminătorule, podoaba Cuvioşilor cea de Dumnezeu, însuflată; (N) înţelepte cu învăţăturile tale pre toţi i-ai luminat, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS
Tropar, glas al 8-lea.

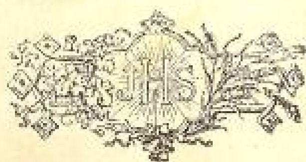
Cu curgerile lacrămilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat, şi cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Şi te-ai făcut luminător lumei, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS
Tropar, glas al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucru cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură Părinte (N) duhul tău.

LA O CUVIOASĂ
Tropar, glas al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii, împreună se bucură Cuvioasă (N), Duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul şi la sfârşitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas 1-iu.**

Minunea minunilor, ceeace eşti plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânţă, şi ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngereşti a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti binecuvântată în ceruri, şi pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glas 1.**

Ceeace ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, şi ai născut fără de sământă pre Domnul, izvorul vieţei; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de Maică în Cer, mai pre sus de înţeles şi de auz, pre pământ fară de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARŢI SEARA.

Şi Miercuri la Dumnezeu esse Domnul. **glas 1.**

Ata folosinţă agonisind, Preacurată, şi cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziţi, dupre datorie pre tine toţi cu bună credinţă te slăvim.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glas 1-iu.**

Ceeace ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 1-u.**

Ata folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glas 1-iu.**

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată de cât

cerurile, ceeace ai purtat pre Făcătorul tău Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas al 2-lea**

Ceeace eşti izvorul milei, îndurării ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul. **glasul al 2-lea.**

Firei cei Dumnezeeşti ne-am făcut părtaş prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuşi Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul. **glas al 2-lea.**

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul, şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţii ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glas al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glas al 2-lea.**

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... **Vezi mai sus.**

la sfârşitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA.

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 2.**

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

La sfârşilul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim.. **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glas al 2-lea**

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Iară de se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glas al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă:

Pomenește Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum:

Maică sfântă a luminei cei negrăite...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 3-lea.

De frumsețea feciorici tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep și mă minunez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strigă ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SERA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul.. glasul 3.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glas al 3-lea.

Fiecine, unde se mântuiește...

Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 3.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut: că tu ești cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fiecine unde se mântuește.

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul. glasul 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău. Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul. glas 3.

Pre tine ceeace ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat... Vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas 4.**

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, Bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Uteniei, Glas al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar milueşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glas 4.**

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţa să alergam noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, Glas al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisì a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glas al 4-lea.**

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu înceta rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

La sfârşitul Utreniei Glas al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glas al 4-lea.**

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glas al 4-lea.

Pre tine cea decât toată făptura mai înaltă... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas al 4-lea.**

Fecioară cu totul fără prihană..

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei, glas al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul.. **glas al 4-lea.**

Taina cea de veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată şi Crucea de bună voie pentru noi priimind prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glas al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea.**

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor: bucu-

ră-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea.**

Acoperământul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată linişteşte-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

La sfârşitul Utreniei, glas al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Mercuri la Dumnezeu este Domnul. **glas al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor, toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

MERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Taina cea străină a Fecioarei, lumei s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai pre sus de fire şi cu trup te-ai arătat fără de stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA.

Şi Sâmbotă la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea**

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul, celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforât şi neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsì a te rugă, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterei tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas al 6-lea**

Incepătură mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşà a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei

Ingerescul cuvânt ai luat şi tron de Heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul...**glas al 6-lea.**

Nădejdea lumei cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată,

La sfârşitul Utreniei, glas al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă şi ia Dar spre folosul cererei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glas al 6-lea.**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, şi lumea din înşelăciune a izbăvit pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârşit.

MIRCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul. **glasul 6.**

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinţii Apostoli, totdeauna bunătăţei lui, ca să ne izbăvească de patimi, şi să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 6-lea:

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de vieaţă; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 6.**

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul **glas 6.**

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, şi David a desluşit naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, şi ai odrăslit fără de sămânţă, pământule sfinte, lumei mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace eşti plină de Dar.

La sfârşitul Utreniei, glas al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut..

vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas 7.**

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greşale mai 'nainte de sfârşit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credinţă pre tine te slăvim.

La sfârşitul Utreniei, glas al 7-lea.

Covârşit-ai puterile cereşti, pentrucă Biserică dumnezeească te-ai arătat binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glas 7.**

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârşitul Utreniei, glas al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieaţa noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glas 7.**

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi şi a stricat puterea morţei, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioşii nu avem fără numai pre tine, şi pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul.. **glas al 7-lea.**

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea poroorocilor şi a legei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă slăvindu-te, cu bună credinţă te lăudăm.

La sfârşitul Utreniei, glas a 7-lea:

Rodul pântecelui tău, dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul şi cu limba slăvindu-te, credincioşii te lăudăm.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 7.**

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... **Vezi mai sus.**

La sfârşitul Utreniei.

Mântueşte-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glas 7.**

Ca ceeace eşti vistieria învierei noastre, pre cei ce se nădăjduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă şi din adâncul greşalelor; că tu, pre cei vinovaţi păcatului i-ai mântuit, ceeace ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naştere ai fost Fecioară, şi în naştere Fecioară, şi dupre naştere iarăşi ai rămas Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glas 7.

Bucură-te ceeace ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Bucură-te ceeace prin înger ai priimit bucuria lumei; bucură-te ceeace ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul; bucură-te ceeace te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârşitul Utreniei, glas al 8-lea.

Bucură-te uşa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, şi pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Intărirea credinţei cea neclătită şi cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii. Bucură-te ceea ce Piatra vieţii în pântecele tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristaţi; bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârşitul Utreniei, glas 8.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale, mişcând milostivirea cea de maică către Fiul tău şi Dumnezeul nostru.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul **glas 8.**

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul lumei, pre Cruce văzându-l ceeace l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură,

luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toţi o rabzi Fiule şi Dumnezeul meu.

La sfârşitul Utreniei, glas 8.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea prorocilor şi a legei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoştinţă lăudându-te, cu bună credinţă te slăvim.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Uşa vieţii cea înţelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credinţă izbăveşte-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântueşte-ne pre noi... **Vezi mai sus...**

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 8.**

Pre Mielul şi Păstorul şi Mântuitorul...

Vezi mai sus

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul.. **glas 8.**

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântueşte-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârşitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Membrii Comisiunei însărcinaţi de Sfântul Sinod cu revizuirea cărţilor de ritual: 1) I. P. S. Arhiepiscopul *Gurie* al Chişinăului, 2) P. S. *Platon* Ploeşteanul, Vicarul Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei, 3) P. S. Arhiereu *Ilarion Băcăuanul*. P. S. *Platon* a revăzut textul acestui volum, care s'a editat de Tipografia Cărţilor Bisericeşti, condusă de d-nul *Pavel Suru*. Imprimarea prezentului volum s'a făcut la Tipografia din M-rea Cernica, sub îngrijirea tehnică a d-lui *Gh. Moraru*; Corector fiind preotul hagiu *G. D. Cruceanu*, doctorand, Parohul Bisericei Cernica-Ilfov.

